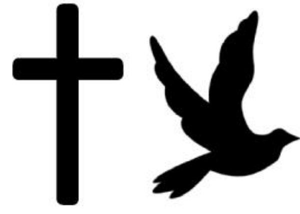

শুভবাৰ্তা আৰু পাঁচনিসকলৰ কৰ্ম

বিষয়বস্তুৰ তালিকা

মেথিউ

অধ্যায় ১

১ অব্ৰাহামৰ পুত্ৰ দায়ূদৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰজন্মৰ পুস্তক।
২ অব্ৰাহামে ইচহাকক জন্ম দিলে; আৰু ইচহাকে যাকোবক জন্ম দিলে; আৰু যাকোবে যিহূদা আৰু তেওঁৰ ভাইসকলক জন্ম দিলে;
৩ যিহূদাই থামাৰৰ ফৰেচ আৰু চৰাৰ জন্ম দিলে; আৰু ফৰেছৰ জন্ম হ'ল এদ্ৰম; আৰু এছৰোমৰ জন্ম হ'ল অৰাম;
৪ তেতিয়া অৰামৰ জন্ম হ'ল আমিনাদব; আৰু আমিনাদবৰ নাচোনৰ জন্ম হ'ল; আৰু নাচোনৰ জন্ম হ'ল ছালমন;
৫ তাৰ পাছত চলমোনৰ জন্ম হ'ল ৰাখবৰ বূজ; আৰু বূজৰ জন্ম হ'ল ৰুথৰ ওবেদ; আৰু ওবেদৰ যীচীয়াৰ জন্ম হ'ল;
6 যীচীয়ে ৰজা দায়ূদৰ জন্ম দিলে; আৰু ৰজা দায়ূদে উৰিয়াৰ পত্নী চলোমনৰ জন্ম দিলে।
৭ চলোমনৰ জন্ম হৈছিল ৰবিয়াম; আৰু ৰবিয়ামৰ জন্ম হ'ল অবিয়া; আৰু অবিয়াৰ জন্ম হ'ল আছা;
৮ আচাই যোচাফাটৰ জন্ম দিলে; আৰু যোচফাটৰ জন্ম হ'ল যোৰাম; আৰু যোৰামৰ জন্ম হ'ল অজিয়া;
৯ অজিয়াচৰ জন্ম হৈছিল যোয়াথম; আৰু যোয়াথামৰ জন্ম হ'ল আখজ; আৰু আখজে যিহিষ্কিয়াক জন্ম দিলে;
১০ যিহিষ্কিয়াই মনচচক জন্ম দিলে; আৰু মনচিৰ জন্ম হ'ল আমোন; আৰু আমোনৰ জন্ম হ'ল যোচিয়া;
11 যোচিয়াই যিকোনিয়া আৰু তেওঁৰ ভাইসকলক বাবিললৈ নিয়াৰ সময়ত জন্ম দিলে।
১২ তেওঁলোকক বাবিললৈ অনাৰ পাছত যিকোনিয়াৰ জন্ম হ'ল চালাথিয়েল; আৰু চালাথিয়েলৰ জন্ম হ'ল চোৰোবাবেল;
১৩ চৰোবাবেলে অবিউদৰ জন্ম দিলে; আৰু অবিউদৰ জন্ম হৈছিল এলিয়াকীম; আৰু এলিয়াকিমৰ জন্ম হ'ল অজোৰ;
১৪ অজোৰৰ জন্ম হ'ল চদোক; আৰু চদোকৰ জন্ম হ'ল আকিম; আৰু অকিমৰ জন্ম হৈছিল এলিউদ;
১৫ এলিয়দৰ জন্ম হ'ল ইলিয়াজাৰ; আৰু ইলিয়াজাৰৰ জন্ম হ'ল মথন; আৰু মথিনে যাকোবক জন্ম দিলে;
১৬ যাকোবে মৰিয়মৰ স্বামী যোচেফৰ জন্ম দিলে।
১৭ অব্ৰাহামৰ পৰা দায়ূদলৈকে সকলো প্ৰজন্ম চৈধ্যটা প্ৰজন্ম; আৰু দায়ূদৰ পৰা বাবিললৈ নিয়াৰ সময়লৈকে চৈধ্যটা প্ৰজন্ম; আৰু বাবিললৈ নিয়াৰ পৰা খ্ৰীষ্টলৈকে চৈধ্যটা প্ৰজন্ম।
১৮ যীচু খ্ৰীষ্টৰ জন্ম এইদৰেই হ'ল, যেতিয়া তেওঁৰ মাতৃ মৰিয়মে যোচেফৰ লগত বিবাহপাশত আবদ্ধ হ'ল, তেতিয়া তেওঁ পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা গৰ্ভৱতী হোৱা দেখা গ'ল।
১৯ তেতিয়া তেওঁৰ স্বামী যোচেফ এজন ন্যায়পৰায়ণ মানুহ হৈ তেওঁক ৰাজহুৱা আদৰ্শ দেখুৱাবলৈ ইচ্ছা নকৰাকৈয়ে তেওঁক গোপনে আঁতৰাই ৰাখিবলৈ মন কৰিলে।
২০ কিন্তু এইবোৰ কথা ভাবি থাকোঁতে প্ৰভুৰ দূতে সপোনত তেওঁক দেখা দি ক'লে, "হে দায়ূদৰ পুত্ৰ যোচেফ, তোমাৰ পত্নী মৰিয়মক তোমাৰ ওচৰলৈ ল'বলৈ ভয় নকৰিবা; পবিত্ৰ আত্মাৰ।
২১ তাই পুত্ৰ সন্তান জন্ম দিব, আৰু তুমি তেওঁৰ নাম যীচু ৰাখিবা, কিয়নো তেওঁ নিজৰ লোকসকলক তেওঁলোকৰ পাপৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব।
২২ যিহোৱাৰ বিষয়ে ভাববাদীৰ দ্বাৰাই কোৱা কথা পূৰ্ণ হ'বলৈ এই সকলোবোৰ কৰা হ'ল।
২৩ চোৱা, এগৰাকী কুমাৰীয়ে গৰ্ভৱতী হ'ব আৰু পুত্ৰ সন্তান জন্ম দিব আৰু তেওঁৰ নাম ইমানুৱেল ৰাখিব, যাৰ অৰ্থ হ'ল আমাৰ লগত থকা ঈশ্বৰ।
২৪ তেতিয়া যোচেফে টোপনিৰ পৰা উত্থাপিত হৈ যিহোৱাৰ দূতে কোৱাৰ দৰে কৰিলে আৰু তেওঁৰ পত্নীক লৈ গ'ল।
২৫ প্ৰথম পুত্ৰ সন্তান জন্ম নোহোৱালৈকে তাইক চিনি নাপালে আৰু তেওঁৰ নাম যীচু ৰাখিলে।

অধ্যায় ২

১ ৰজা হেৰোদৰ দিনত যিহূদিয়াৰ বৈৎলেহমত যীচুৰ জন্ম হৈছিল, তেতিয়া চোৱা, পূব দিশৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ জ্ঞানী লোক আহিছিল।
২ তেওঁ ক'লে, "যিজন ইহুদীসকলৰ ৰজা জন্মে, তেওঁ ক'ত আছে?" কিয়নো আমি পূব দিশত তেওঁৰ তৰা দেখিলোঁ আৰু তেওঁক উপাসনা কৰিবলৈ আহিছো।"
৩ ৰজা হেৰোদে এই কথা শুনি তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত থকা সমগ্ৰ যিৰূচালেম বিচলিত হ'ল।
৪ তেতিয়া তেওঁ লোকসকলৰ সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলক একত্ৰিত কৰি খ্ৰীষ্টৰ জন্ম ক'ত হ'ব সেই বিষয়ে তেওঁলোকক সুধিলে।
৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "যিহূদিয়াৰ বৈৎলেহমত;
6 তুমি যিহূদা দেশৰ বৈৎলেহম যিহূদাৰ অধ্যক্ষসকলৰ ভিতৰত সৰ্বনিম্ন নহয়;
7 তেতিয়া হেৰোদে গোপনে জ্ঞানী লোকসকলক মাতি আনি তেওঁলোকক অধ্যৱসায়ীভাৱে সোধা-পোছা কৰিলে যে তৰাটো কিমান সময়ত আবিৰ্ভাৱ হ'ল।
৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক বৈৎলেহমলৈ পঠিয়াই ক'লে, "যাওক, সৰু ল'ৰাটোক বিচাৰি উলিয়াওক; আৰু যেতিয়া তোমালোকে তেওঁক পাবা, তেতিয়া মোক পুনৰ বাৰ্তা আনিব, যাতে মইও আহি তেওঁক উপাসনা কৰিব পাৰো।"
৯ ৰজাৰ কথা শুনি তেওঁলোকে গুচি গ'ল; আৰু চোৱা, তেওঁলোকে পূব দিশত দেখা তৰাটো তেওঁলোকৰ আগে আগে গৈ সৰু ল'ৰাটো থকা ঠাইৰ ওপৰত থিয় হৈ নাথাকিল।
১০ তেওঁলোকে সেই তৰাটো দেখি অত্যন্ত আনন্দত আনন্দিত হ'ল।
১১ তাতে ঘৰত সোমাওঁতে মাতৃ মৰিয়মৰ লগত থকা শিশুটিক দেখি শূন্য হৈ তেওঁক উপাসনা কৰিলে; সোণ, ধূপ আৰু গন্ধক।
১২ পাছত ঈশ্বৰে সপোনত হেৰোদৰ ওচৰলৈ ঘূৰি নাযাবলৈ সকীয়াই দি তেওঁলোকে আন বাটেৰে নিজৰ দেশলৈ গুচি গ'ল।
১৩ যেতিয়া তেওঁলোক গুচি গ'ল, তেতিয়া চোৱা, যিহোৱাৰ দূতে যোচেফৰ আগত সপোনত উপস্থিত হৈ ক'লে, "উঠা, সৰু ল'ৰাটো আৰু তাৰ মাকক লৈ মিচৰলৈ পলাই যোৱা, আৰু মই তোমাক বাক্য নিদিয়ালৈকে তুমি তাত থাকা।" হেৰোদে সৰু ল'ৰাটোক ধ্বংস কৰিবলৈ বিচাৰিব।
১৪ যীচুৱে উঠি ৰাতি সেই শিশুটি আৰু মাকক লৈ মিচৰলৈ যাত্ৰা কৰিলে।

১৫ আৰু হেৰোদৰ মৃত্যুৰ আগলৈকে তাতেই আছিল, যাতে ভাববাদীয়ে যিহোৱাৰ বিষয়ে কোৱা, "মই মোৰ পুত্ৰক মিচৰৰ পৰা মাতিলোঁ।"
16 তেতিয়া হেৰোদে জ্ঞানী লোকসকলে তেওঁক উপহাস কৰা দেখি অতিশয় ক্ৰোধিত হৈ বৈৎলেহম আৰু ইয়াৰ সকলো প্ৰান্তত থকা সকলো ল'ৰা-ছোৱালীক বধ কৰিবলৈ পঠালে, যিসকলৰ দুবছৰীয়া আৰু তাৰ তলৰ সকলো ল'ৰা-ছোৱালীক বধ কৰিলে যি সময় তেওঁ জ্ঞানী লোকসকলৰ পৰা অধ্যৱসায়ীভাৱে সোধা হৈছিল।
১৭ তেতিয়া যিৰেমি ভাববাদীয়ে কোৱা কথা পূৰ্ণ হ'ল।
১৮ ৰাহেলে নিজৰ সন্তানৰ কাৰণে কান্দি কান্দি কান্দি কান্দি কান্দি কান্দি কান্দি মাত শুনা গ'ল, কাৰণ তেওঁলোক নাই।
১৯ কিন্তু হেৰোদৰ মৃত্যুৰ পাছত মিচৰত যোচেফৰ আগত যিহোৱাৰ এজন দূতে সপোনত দেখা দিলে।
২০ তেওঁ ক'লে, "উঠা, শিশু আৰু মাকক লৈ ইস্ৰায়েল দেশলৈ যাওক;
২১ তাতে তেওঁ উঠি কণমানি আৰু মাকক লৈ ইস্ৰায়েল দেশলৈ আহিল।
২২ কিন্তু যিহূদিয়াত আৰ্কেলাউছে নিজৰ পিতৃ হেৰোদৰ কোঠাত ৰাজত্ব কৰা বুলি শুনি তেওঁ তালৈ যাবলৈ ভয় কৰিলে;
২৩ তেতিয়া তেওঁ নাচৰত নামৰ এখন নগৰত বাস কৰিলে;

অধ্যায় ৩

১ সেই সময়ত বাপ্তিস্মদাতা যোহনে যিহূদিয়াৰ মৰুভূমিত প্ৰচাৰ কৰি আহিল।
২ আৰু ক'লে, "তোমালোকে অনুতাপ কৰা, কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ চাপিছে।"
৩ কিয়নো যিচয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই তেওঁ এই কথা কৈছিল, "মৰুভূমিত চিঞৰি থকা এজনৰ মাত, "তোমালোকে প্ৰভুৰ বাট সাজু কৰা, তেওঁৰ বাটবোৰ পোন কৰা।"
৪ আৰু সেই যোহনে উটৰ চুলিৰ বস্ত্ৰ আৰু কঁকালত চামৰাৰ বেঁকা পিন্ধিছিল; আৰু তেওঁৰ মাংস আছিল ফৰিং আৰু বনৰীয়া মৌ।
৫ তাৰ পাছত যিৰূচালেম আৰু সমগ্ৰ যিহূদিয়া আৰু যৰ্দ্দনৰ চাৰিওফালৰ সমগ্ৰ অঞ্চল তেওঁৰ ওচৰলৈ গ'ল।
৬ পাপ স্বীকাৰ কৰি যৰ্দ্দনত তেওঁৰ পৰা বাপ্তিস্ম ল'লে।
7 কিন্তু তেওঁ বহু ফৰীচী আৰু চদ্দুকীক তেওঁৰ বাপ্তিস্ম ল'বলৈ অহা দেখি তেওঁলোকক ক'লে, "হে সাপ প্ৰজন্ম, আগন্তুক ক্ৰোধৰ পৰা পলায়ন কৰিবলৈ তোমালোকক কোনে সতৰ্ক কৰি দিছে?
৮ এতেকে অনুতাপৰ বাবে উপযুক্ত ফল জন্মা।
9 আৰু তোমালোকে নিজৰ ভিতৰতে ক'বলৈ নাভাবিবা, আমাৰ পিতৃ অব্ৰাহাম আছে, কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, এই শিলবোৰৰ পৰা ঈশ্বৰে অব্ৰাহামৰ সন্তান জন্ম দিব পাৰে।
10 আৰু এতিয়া কুঠাৰখন গছৰ শিপাৰ ওচৰত ৰখা হৈছে, সেই কাৰণে যি গছ ভাল ফল নপৰে, সেই গছবোৰ কাটি জুইত পেলোৱা হয়।
১১ মই তোমালোকক অনুতাপ কৰিবলৈ পানীৰে বাপ্তিস্ম দিওঁ;
১২ তেওঁৰ হাতত পাত্ৰ আছে, আৰু তেওঁ নিজৰ মজিয়াখন ভালদৰে পৰিষ্কাৰ কৰিব, আৰু নিজৰ ঘেঁহু গোহালিত গোটাই ল'ব; কিন্তু তেওঁ অদম্য জুইত কুঁহিয়াৰ জ্বলাই দিব।
১৩ তেতিয়া যীচুৱে গালীলৰ পৰা যোহনৰ ওচৰলৈ যোহনৰ ওচৰলৈ আহিল।
১৪ কিন্তু যোহনে তেওঁক নিষেধ কৰি ক'লে, "মোৰ বাপ্তিস্ম লোৱাৰ প্ৰয়োজন আছে, আৰু তুমি মোৰ ওচৰলৈ আহিছানে?"
১৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " এতিয়া এনে হ'বলৈ দিয়া; তাৰ পিছত তেওঁ তেওঁক কষ্ট দিছিল।
16 যীচুৱে বাপ্তিস্ম লওঁতে পোনে পোনে পানীৰ পৰা ওলাই গ'ল আৰু চোৱা, তেওঁৰ বাবে আকাশ মুকলি হ'ল আৰু তেওঁ দেখিলে যে ঈশ্বৰৰ আত্মা কপৌৰ দৰে নামি তেওঁৰ ওপৰত পোহৰ হৈ আছে।
১৭ স্বৰ্গৰ পৰা মাত এটা আহি ক'লে, "এইজন মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, যাৰ ওপৰত মই সন্তুষ্ট হওঁ।"

অধ্যায় ৪

১ তেতিয়া যীচুক আত্মাৰ দ্বাৰা মৰুভূমিলৈ লৈ যোৱা হ'ল, যাতে তেওঁ চয়তানৰ পৰীক্ষাত পৰিব পাৰে।
২ চল্লিশ দিন চল্লিশ ৰাতি উপবাসে থাকি পাছত তেওঁ ভোকাতুৰ হৈ পৰিল।
৩ তেতিয়া প্ৰলোভনকাৰীয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "তুমি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেন্তে এই শিলবোৰক পিঠা কৰিবলৈ আজ্ঞা কৰক।"
৪ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "লিখত লিখা আছে, মানুহ কেৱল পিঠাৰে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্ৰতিটো বাক্যৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব।"
৫ তেতিয়া চয়তানে তেওঁক পবিত্ৰ নগৰলৈ লৈ গৈ মন্দিৰৰ এটা শিখৰত বহুৱাই দিলে।
৬ আৰু তেওঁক ক'লে, "তুমি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেন্তে নিজকে তললৈ পেলাই দিয়া; এটা শিলৰ বিপৰীতে।
৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, পুনৰ লিখা আছে, তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক পৰীক্ষা নকৰিবা।
৮ আকৌ, চয়তানে তেওঁক অতি ওখ পৰ্ব্বতলৈ লৈ যায় আৰু জগতৰ সকলো ৰাজ্য আৰু সেইবোৰৰ মহিমা দেখুৱাই দিয়ে;
৯ তেতিয়া তেওঁক ক'লে, "তুমি যদি পৰি মোক পূজা কৰে, তেন্তে মই তোমাক এই সকলোবোৰ দিম।"
১০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " হে চয়তান, তুমি ইয়াৰ পৰা যোৱা, কিয়নো লিখা আছে, তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক উপাসনা কৰা, আৰু কেৱল তেওঁৰ সেৱা কৰা।"
১১ তেতিয়া চয়তানে তেওঁক এৰি গ'ল আৰু চোৱা, স্বৰ্গদূতসকলে আহি তেওঁৰ সেৱা কৰিলে।
১২ যীচুৱে যোহনক কাৰাগাৰত ৰখাৰ কথা শুনি গালীললৈ গুচি গ'ল;
13 নাচৰত এৰি তেওঁ আহি জবুলন আৰু নেফ্‌থালিমৰ সীমাত থকা কফৰনাহূমত বাস কৰিলে।
১৪ যিচয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই কোৱা কথা পূৰ্ণ হ'ব।
১৫ যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে সাগৰৰ বাটত থকা জাবুলন দেশ আৰু নফথালিম দেশ, অনা-ইহুদীসকলৰ গালীল;

১৬ আন্ধাৰত বহি থকা লোকসকলে মহা পোহৰ দেখিলে; আৰু মৃত্যুৰ অঞ্চল আৰু ছাঁত বহি থকা লোকসকলৰ বাবে পোহৰ গজি উঠিছে।
১৭ তেতিয়াৰ পৰা যীচুৱে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু ক'বলৈ ধৰিলে, " অনুতাপ কৰা, কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ চাপিছে।"
18 যীচুৱে গালীল সাগৰৰ কাষেৰে খোজ কাঢ়ি গৈ থাকোঁতে, পিতৰ নামৰ চিমোন আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয় নামৰ দুজন ভাইক সাগৰত জাল পেলাই থকা দেখিলে।
১৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মোৰ পিছে পিছে যোৱা, মই তোমালোকক মানুহৰ মাছমৰীয়া কৰিম।"
২০ তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ জাল এৰি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
২১ তাৰ পৰা গৈ তেওঁ আন দুজন ভাইক দেখিলে, জেবদীৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহনে তেওঁলোকৰ পিতৃ জবদীৰ সৈতে জাহাজত উঠি জাল মেৰামতি কৰি আছে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক মাতিলে।
২২ তেওঁলোকে লগে লগে জাহাজখন আৰু পিতৃক এৰি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
23 যীচুৱে গোটেই গালীলত ঘূৰি ফুৰিছিল, তেওঁলোকৰ ধৰ্ম্মঘৰত শিক্ষা দি, ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিছিল, আৰু লোকসকলৰ মাজত সকলো ধৰণৰ ৰোগ আৰু সকলো ধৰণৰ ৰোগ সুস্থ কৰিছিল।
২৪ তেওঁৰ খ্যাতি সমগ্ৰ অৰিয়াত বিয়পি পৰিল, আৰু তেওঁলোকে বিভিন্ন ৰোগ আৰু যন্ত্ৰণাত আক্ৰান্ত সকলো ৰোগী আৰু চয়তান, উন্মাদ আৰু পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত লোকসকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে।
২৫ গালীল, দেওপোলি, যিৰূচালেম, যিহূদিয়া আৰু যৰ্দ্দনৰ সিপাৰৰ পৰা বহু লোক তেওঁৰ পাছে পাছে আহিল।

অধ্যায় ৫

১ তাতে জনসমাগম দেখি তেওঁ এটা পৰ্ব্বতলৈ উঠি গ'ল;
২ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ মুখ মেলি তেওঁলোকক শিক্ষা দি ক'লে।
৩ আত্মাত দৰিদ্ৰসকল ধন্য, কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য তেওঁলোকৰ।
৪ শোক কৰা সকল ধন্য;
৫ ধন্য নম্ৰ লোক, কিয়নো তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব।
৬ যিসকলে ধাৰ্ম্মিকতাৰ ভোক আৰু পিয়াহ কৰে, তেওঁলোক ধন্য;
৭ দয়ালুসকল ধন্য, কিয়নো তেওঁলোকে দয়া পাব।
৮ শুদ্ধ হৃদয় ধন্য, কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰক দেখা পাব।
৯ শান্তি কৰোঁতাসকল ধন্য, কিয়নো তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি কোৱা হ'ব।
১০ ধাৰ্ম্মিকতাৰ কাৰণে তাড়না কৰা লোকসকল ধন্য, কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য তেওঁলোকৰ।
১১ মোৰ কাৰণে যেতিয়া মানুহে তোমালোকক নিন্দা কৰিব, তাড়না কৰিব, আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে সকলো ধৰণৰ বেয়া কথা ক'ব, তেতিয়া তোমালোক ধন্য।
১২ আনন্দ কৰা আৰু অত্যন্ত আনন্দিত হোৱা, কিয়নো স্বৰ্গত তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ ডাঙৰ;
১৩ তোমালোক পৃথিৱীৰ নিমখ, কিন্তু যদি নিমখৰ সুগন্ধি হেৰাই যায়, তেন্তে কিহৰ দ্বাৰা নিমখ দিয়া হ'ব? তাৰ পাছত বাহিৰলৈ পেলোৱা আৰু মানুহৰ ভৰিৰ তলত ভৰি দিয়াৰ বাহিৰে আন একোৰেই উপকাৰ নহয়।
১৪ তোমালোক জগতৰ পোহৰ। পাহাৰৰ ওপৰত স্থাপন কৰা নগৰক লুকুৱাব নোৱাৰি।
১৫ আৰু মানুহে চাকি জ্বলাই বুচেলৰ তলত থোৱা নাই, কিন্তু চাকিৰ ডালৰ ওপৰত ৰাখে; আৰু ই ঘৰত থকা সকলোকে পোহৰ দিয়ে।
১৬ তোমালোকৰ পোহৰ মানুহৰ আগত এনেকৈ উজ্জ্বল হওক, যাতে তেওঁলোকে তোমালোকৰ সৎকৰ্মবোৰ দেখি তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃক মহিমা কৰিব পাৰে।
১৭ মই বিধান বা ভাববাদীসকলক ধ্বংস কৰিবলৈ আহিছো বুলি নাভাবিব;
১৮ কিয়নো মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যেতিয়ালৈকে আকাশ আৰু পৃথিৱী পাৰ হৈ নাযায়, তেতিয়ালৈকে সকলো পূৰ নোহোৱালৈকে বিধানৰ পৰা এটাও বা এটা ক্ষুদ্ৰ কোনো কথাই বাহিৰ নহ'ব।
১৯ এতেকে যি কোনোৱে এই ক্ষুদ্ৰ আজ্ঞাবোৰৰ এটা ভংগ কৰি মানুহক তেনেকৈ শিকাব, তেওঁক স্বৰ্গৰাজ্যত ক্ষুদ্ৰ বুলি কোৱা হ'ব;
২০ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ যে, যদিহে তোমালোকৰ ধাৰ্মিকতাই অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলৰ ধাৰ্মিকতাক অতিক্ৰম নকৰে, তেন্তে তোমালোকে স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ নকৰিবা।
২১ তোমালোকে শুনিছা যে পুৰণি কালৰ লোকসকলে কৈছিল, "তুমি বধ নকৰিবা; আৰু যি কোনোৱে বধ কৰিব, তেওঁ বিচাৰৰ বিপদত পৰিব।
২২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে নিজৰ ভায়েকৰ ওপৰত কোনো কাৰণ নোহোৱাকৈ ক্ৰোধ কৰে, তেওঁ বিচাৰৰ বিপদত পৰিব; , নৰক জুইৰ বিপদত পৰিব।
২৩ এতেকে যদি তুমি তোমাৰ উপহাৰ বেদীৰ ওচৰলৈ আনে আৰু তাত তোমাৰ ভায়েক তোমাৰ বিৰুদ্ধে কোনো দোষ আছে বুলি স্মৰণ কৰে;
২৪ তাতে বেদীৰ আগত তোমাৰ উপহাৰ এৰি যোৱা; প্ৰথমে তোমাৰ ভায়েকৰ লগত মিলন কৰা, আৰু তাৰ পাছত আহি তোমাৰ উপহাৰ আগবঢ়োৱা।
২৫ তুমি তেওঁৰ লগত বাটত থকাৰ সময়ত তোমাৰ বিৰোধীৰ লগত সোনকালে সন্মতি দিয়া; যাতে কোনো সময়ত বিৰোধীয়ে তোমাক বিচাৰকৰ্ত্তাৰ হাতত শোধাই দিবা আৰু বিচাৰকৰ্ত্তাই তোমাক অধ্যক্ষৰ হাতত শোধাই দিবা, আৰু তুমি কাৰাগাৰত ভৰোৱা নহয়।"
২৬ মই তোমাক সঁচাকৈ কওঁ, যেতিয়ালৈকে তুমি সৰ্বোচ্চ ধন পৰিশোধ নকৰালৈকে তুমি তাৰ পৰা কেতিয়াও ওলাই নাযাবা।
২৭ তোমালোকে শুনিছা যে পুৰণি কালৰ লোকসকলে কৈছিল, "তুমি ব্যভিচাৰ নকৰিবা;
২৮ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে কোনো নাৰীৰ প্ৰতি কামনা কৰিবলৈ চায়, তেওঁ ইতিমধ্যে নিজৰ হৃদয়ত তাইৰ লগত ব্যভিচাৰ কৰিছে।
২৯ আৰু যদি তোমাৰ সোঁ চকুৱে তোমাক অপৰাধ কৰে, তেন্তে তাক উলিয়াই আনি তোমাৰ পৰা পেলাই দিয়া;

৩০ আৰু যদি তোমাৰ সোঁহাতখনে তোমাক অপৰাধ কৰে, তেন্তে তাক কাটি পেলাওক, কিয়নো তোমাৰ এটা অংগ নষ্ট হোৱাটো তোমাৰ বাবে লাভজনক, কিন্তু তোমাৰ গোটেই শৰীৰটো নৰকলৈ পেলোৱাটো নহয়।
৩১ কোৱা হৈছে, "যি কোনোৱে নিজৰ পত্নীক বিচ্ছেদ কৰে, তেওঁ তাইক বিবাহ বিচ্ছেদৰ পত্ৰ দিয়ক।
৩২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে ব্যভিচাৰৰ কাৰণে বাদ দি নিজৰ পত্নীক ত্যাগ কৰে, তেওঁ ব্যভিচাৰ কৰে;
৩৩ তোমালোকে আকৌ শুনিছা যে পুৰণি কালৰ লোকসকলে এইদৰে কৈছিল, "তুমি নিজৰ শপতনামা নকৰিবা, কিন্তু প্ৰভুৰ ওচৰত তোমাৰ শপত পালন কৰিবা।"
৩৪ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, একেবাৰে শপত নকৰিবা; স্বৰ্গৰ দ্বাৰাও নহয়; কিয়নো ই ঈশ্বৰৰ সিংহাসন।
৩৫ পৃথিবীৰ দ্বাৰাও নহয়; কিয়নো ই তেওঁৰ ভৰিৰ তলুৱা; কিয়নো ই মহান ৰজাৰ নগৰ।
৩৬ আৰু এটা চুলি বগা বা ক'লা কৰিব নোৱাৰাৰ কাৰণে তোমাৰ মূৰৰ শপত খাব নালাগে।
৩৭ কিন্তু তোমালোকৰ বাৰ্তা, হয়, হয়; নহয়, নহয়;
৩৮ তোমালোকে শুনিছা যে এই কথা কোৱা হৈছে, চকুৰ সলনি চকু আৰু দাঁতৰ সলনি দাঁত।
৩৯ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে বেয়াক প্ৰতিহত নকৰিবা;
৪০ আৰু কোনোবাই যদি তোমাৰ ওপৰত বিধানৰ বিৰুদ্ধে মামলা কৰি তোমাৰ চোলাটো কাঢ়ি নিব বিচাৰে, তেন্তে তোমাৰ কাপোৰো তেওঁৰ হাতত লওক।
৪১ আৰু যি কোনোৱে তোমাক এক মাইল যাবলৈ বাধ্য কৰে, তেওঁৰ লগত দুমাইল যাওক।
৪২ যি জনে তোমাক বিচাৰে, তেওঁক দিয়া, আৰু যি জনে তোমাৰ পৰা ধাৰ ল'ব বিচাৰে, তেওঁক তুমি আঁতৰি নাযাবা।
৪৩ তোমালোকে শুনিছা যে কোৱা হৈছে, তুমি তোমাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক প্ৰেম কৰিবা আৰু তোমাৰ শত্ৰুক ঘৃণা কৰিবা।
৪৪ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ শত্ৰুক প্ৰেম কৰা, তোমালোকক অভিশাপ দিয়াসকলক আশীৰ্ব্বাদ কৰা, তোমালোকক ঘৃণা কৰাসকলৰ মংগল কৰা আৰু তোমালোকক অপমান কৰা আৰু তাড়না কৰা লোকসকলৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা;
৪৫ যাতে তোমালোক স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃৰ সন্তান হ'বা;
৪৬ কিয়নো তোমালোকক যদি তোমালোকক প্ৰেম কৰে, তেন্তে তোমালোকে কি পুৰস্কাৰ পাবা? কৰ লোৱাসকলেও একে নহয়নে?
৪৭ আৰু যদি তোমালোকে কেৱল তোমালোকৰ ভাইবিলাকক প্ৰণাম জনাইছা, তেন্তে তোমালোকে আনতকৈ বেছি কি কৰিবা? কৰ লোৱাসকলেও তেনেকুৱা নহয়নে?
৪৮ এতেকে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃ যেনেকৈ সিদ্ধ হোৱা।

অধ্যায় ৬

১ তোমালোকে যাতে মানুহৰ আগত দান-বৰঙণি নকৰক, তেনেহ'লে স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ পৰা তোমালোকৰ কোনো পুৰস্কাৰ নাই।
২ এতেকে যেতিয়া তুমি তোমাৰ দান-বৰঙণি কৰোঁ, তেতিয়া ভণ্ডবিলাকে মানুহৰ মহিমা পাবলৈ ধমক-ঘৰ আৰু বাট-পথত কৰা দৰে তোমাৰ আগত শিঙা বজোৱা নকৰিবা। মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তেওঁলোকৰ পুৰস্কাৰ আছে।
৩ কিন্তু যেতিয়া তুমি দান-বৰঙণি কৰোঁ, তেতিয়া তোমাৰ বাওঁহাতে তোমাৰ সোঁহাতে কি কৰে, সেই কথা নাজানিব।
৪ যাতে তোমাৰ দান গোপনে থাকে, আৰু তোমাৰ পিতৃয়ে যি গোপনে নিজে দেখে, তেওঁ তোমাক মুকলিকৈ পুৰস্কাৰ দিব।
৫ আৰু যেতিয়া তুমি প্ৰাৰ্থনা কৰিবা, তেতিয়া তুমি ভণ্ডসকলৰ নিচিনা নহ'বা, কিয়নো তেওঁলোকে মানুহক দেখা পাবলৈ ধৰ্ম্মঘৰ আৰু আলিৰ চুকত থিয় হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ভাল পায়। মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তেওঁলোকৰ পুৰস্কাৰ আছে।
৬ কিন্তু তুমি যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেতিয়া তোমাৰ আলমাৰীত প্ৰৱেশ কৰা, আৰু যেতিয়া তোমাৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰা, তেতিয়া তোমাৰ গোপনে থকা তোমাৰ পিতৃক প্ৰাৰ্থনা কৰা; আৰু গোপনে দেখা তোমাৰ পিতৃয়ে তোমাক মুকলিকৈ পুৰস্কাৰ দিব।"
7 কিন্তু যেতিয়া তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, তেতিয়া জাতিবিলাকৰ দৰে অসাৰ পুনৰাবৃত্তি নকৰিবা;
৮ এতেকে তোমালোকে তেওঁলোকৰ নিচিনা নহবা, কিয়নো তোমালোকে তেওঁক বিচৰাৰ আগতেই তোমালোকৰ পিতৃয়ে জানে।
9 এতেকে তোমালোকে এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰা, হে স্বৰ্গত থকা আমাৰ পিতৃ, তোমাৰ নাম পবিত্ৰ হওক।
১০ তোমাৰ ৰাজ্য আহক। স্বৰ্গত যেনেকৈ তোমাৰ ইচ্ছা পৃথিবীতো হয়।
১১ আজি আমাৰ দৈনিক আহাৰ দিয়া।
১২ আৰু আমি আমাৰ ঋণীক ক্ষমা কৰাৰ দৰে আমাৰ ঋণ ক্ষমা কৰা।
১৩ আৰু আমাক পৰীক্ষাত নগৈ, কিন্তু অশুভৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰক; আমিন।
১৪ কিয়নো যদি তোমালোকে মানুহৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা, তেন্তে তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়েও তোমালোকক ক্ষমা কৰিব।
১৫ কিন্তু যদি তোমালোকে মানুহৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰে, তেন্তে তোমালোকৰ পিতৃয়েও তোমালোকৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰে।
১৬ আৰু যেতিয়া তোমালোকে উপবাসা কৰিছা, তেতিয়া ভণ্ডসকলৰ দৰে দুখী মুখৰ নহব, কিয়নো তেওঁলোকে মানুহৰ আগত উপবাসে দেখা দিবলৈ নিজৰ মুখ বিকৃত কৰে। মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তেওঁলোকৰ পুৰস্কাৰ আছে।
১৭ কিন্তু তুমি যেতিয়া উপবাসে থাকা, তেতিয়া তোমাৰ মূৰত অভিষেক কৰা আৰু মুখ ধুই লোৱা;
১৮ যাতে তুমি মানুহৰ আগত উপবাস কৰিবলৈ নাযাবা, কিন্তু তোমাৰ গোপনে থকা পিতৃৰ আগত দেখা দিবা;

১৯ পৃথিবীত, য'ত মৌ আৰু মৰিচাই নষ্ট কৰে, আৰু চোৰে ভাঙি চুৰি কৰে, সেই পৃথিবীত তোমালোকৰ বাবে ধন সঞ্চয় নকৰিবা।
২০ কিন্তু য'ত মক বা মৰিচাই নষ্ট নকৰে, আৰু চোৰে চুৰি নচৰা ঠাইত স্বৰ্গত নিজৰ বাবে ধন সঞ্চয় কৰা।
২১ কিয়নো তোমাৰ ধন য'ত থাকিব, তাতেই তোমাৰ হৃদয়ও থাকিব।
২২ শৰীৰৰ পোহৰ চকু;
২৩ কিন্তু যদি তোমাৰ চকু দুষ্ট হয়, তেন্তে তোমাৰ গোটেই শৰীৰটো আন্ধাৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব। এতেকে তোমাৰ মাজত থকা পোহৰ যদি অন্ধকাৰ হয়, তেন্তে সেই আন্ধাৰ কিমান মহান!
২৪ কোনোৱেই দুজন প্ৰভুৰ সেৱা কৰিব নোৱাৰে; নহ'লে তেওঁ এজনক ধৰি ৰাখিব আৰু আনজনক তুচ্ছজ্ঞান কৰিব। তোমালোকে ঈশ্বৰ আৰু ধন-সম্পত্তিৰ সেৱা কৰিব নোৱাৰা।
২৫ এতেকে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে কি খাবা, কি পান কৰিবা, তাক লৈ কোনো চিন্তা নকৰিবা; আৰু তোমালোকে তোমালোকে যি পিন্ধা, তোমালোকৰ শৰীৰৰ কাৰণে নহয়।" মাংসতকৈ জীৱন আৰু বস্ত্ৰতকৈ শৰীৰ বেছি নহয়নে?
২৬ আকাশৰ চৰাইবোৰক চোৱা, কিয়নো সিহঁতে বীজ সিঁচা নকৰে, শস্য চপোৱা নাই আৰু ভঁৰালত গোট খোৱা নাই; তথাপিও তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে তেওঁলোকক খুৱাইছে। তোমালোক তেওঁলোকতকৈ বহুত ভাল নহয়নে?
২৭ তোমালোকৰ মাজৰ কোনে চিন্তা কৰি নিজৰ উচ্চতাত এক হাত বৃদ্ধি কৰিব পাৰে?
২৮ আৰু তোমালোকে বস্ত্ৰৰ বাবে কিয় চিন্তা কৰিছা? পথাৰৰ শেৱালিবোৰ কেনেকৈ বাঢ়ে, সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰক; তেওঁলোকে পৰিশ্ৰম নকৰে, আৰু ঘুৰি নাযায়।
২৯ তথাপিও মই তোমালোকক কওঁ যে চলোমনেও নিজৰ সমস্ত মহিমাৰে এইবোৰৰ কোনো এজনৰ দৰে সাজ-পোছাক পৰিধান কৰা নাছিল।
৩০ এতেকে, হে অল্পবিশ্বাসী লোক, সেই পথাৰৰ ঘাঁহবোৰক যদি ঈশ্বৰে এনেকৈ সাজ-পোছাক পিন্ধাইছে, আৰু কাইলৈ সেই ঘাঁহবোৰক জুইত পেলাই দিয়া হৈছে, তেন্তে তেওঁ তোমালোকক আৰু বেছি কাপোৰ পিন্ধাই নিদিবনে?
৩১ এতেকে আমি কি খাম? বা, আমি কি পান কৰিম? বা, আমি কিহৰ কাপোৰ পিন্ধিম?
৩২ (কিয়নো অনা-ইহুদীসকলে এই সকলোবোৰৰ পিছতেই বিচাৰে;) কিয়নো তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে জানে যে তোমালোকৰ এই সকলো বস্তুৰ প্ৰয়োজন আছে।
৩৩ কিন্তু তোমালোকে প্ৰথমে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু তেওঁৰ ধাৰ্মিকতা বিচাৰা; আৰু এই সকলোবোৰ তোমালোকৰ লগত যোগ কৰা হ'ব।"
৩৪ এতেকে পৰহিলৈ চিন্তা নকৰিবা; দিনটোৰ বাবে যথেষ্ট তাৰ দুষ্টতা।

অধ্যায় ৭

১ তোমালোকৰ বিচাৰ নহ'বলৈ বিচাৰ নকৰিবা।
২ কিয়নো তোমালোকে যি বিচাৰ কৰি বিচাৰা, তোমালোকৰ বিচাৰ কৰা হ'ব;
৩ আৰু তুমি তোমাৰ ভায়েকৰ চকুত থকা ঠেংখন কিয় চাইছা, কিন্তু তোমাৰ নিজৰ চকুত থকা ৰশ্মিটো কিয় নাভাবিছা?
৪ বা তুমি তোমাৰ ভাইক কেনেকৈ ক'বা, তোমাৰ চকুৰ পৰা টোপোলাটো উলিয়াই আনিবলৈ দিয়া; আৰু চোৱা, তোমাৰ নিজৰ চকুত এটা ৰশ্মি আছে?
৫ হে ভণ্ড, প্ৰথমে নিজৰ চকুৰ পৰা ৰশ্মি উলিয়াই দিয়া; আৰু তেতিয়া তুমি তোমাৰ ভায়েকৰ চকুৰ পৰা ঠেংখন উলিয়াই আনিবলৈ স্পষ্টকৈ দেখা পাব।
৬ কুকুৰক পবিত্ৰ বস্তু নিদিবা আৰু গাহৰিৰ আগত তোমালোকৰ মুকুতা নিক্ষেপ নকৰিবা, যাতে সিহঁতে সিহঁতক ভৰিৰে ভৰিৰে গচকি তোমালোকক ফালি পেলায়।
৭ বিচাৰা, তেতিয়া তোমালোকক দিয়া হ'ব; বিচাৰিব, আৰু তোমালোকে পাবা; টোকৰ মাৰিব, আৰু তোমালোকৰ বাবে মুকলি হ'ব।
৮ কিয়নো যি কোনোৱে বিচাৰে, তেওঁ লাভ কৰে; আৰু যি জনে বিচাৰে, তেওঁ বিচাৰি পায়; আৰু যি জনে টোকৰ মাৰিব, তাক মুকলি কৰা হ'ব।"
৯ অথবা তোমালোকৰ মাজৰ কোন মানুহ আছে, যাক পুতেকে পিঠা বিচাৰিলে শিল দিব?
১০ নে মাছ বিচাৰিলে সাপ দিবনে?
১১ তেন্তে তোমালোকে দুষ্ট হৈ যদি নিজৰ সন্তানক ভাল উপহাৰ দিবলৈ জানা, তেন্তে স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃয়ে তেওঁক বিচৰাসকলক কিমান বেছি ভাল বস্তু দিব?
১২ এতেকে তোমালোকে মানুহে তোমালোকৰ প্ৰতি যি কাম কৰিব বিচাৰিছা, তোমালোকে তেওঁলোকৰ প্ৰতিও তেনেকুৱাই কৰা;
১৩ সংকীৰ্ণ দুৱাৰত প্ৰৱেশ কৰা;
১৪ কিয়নো জীৱনলৈ যোৱা দুৱাৰখন সংকীৰ্ণ আৰু বাট সংকীৰ্ণ আৰু তাক বিচাৰি পোৱা লোক কম।
১৫ মিছা ভাববাদীসকলৰ পৰা সাৱধান হওক, যিসকলে ভেড়াৰ বস্ত্ৰ পিন্ধি তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহে, কিন্তু অন্তৰ্নিহিতভাৱে তেওঁলোক কুটিল পশু।
১৬ তেওঁলোকৰ ফলৰ দ্বাৰাই তোমালোকে তেওঁলোকক চিনি পাবা। মানুহে কাঁইটৰ পৰা আঙুৰ গোটায় নে কাঁইটৰ পৰা ডুমুৰ গোটায়?
১৭ সেইদৰে প্ৰত্যেক ভাল গছে ভাল ফল দিয়ে; কিন্তু নষ্ট গছে বেয়া ফল দিয়ে।
১৮ ভাল গছে বেয়া ফল দিব নোৱাৰে, আৰু নষ্ট গছে ভাল ফল দিব নোৱাৰে।
১৯ যি গছ ভাল ফল নপৰে, সেই গছ কাটি জুইত পেলাই দিয়া হয়।
২০ এতেকে তেওঁলোকৰ ফলৰ দ্বাৰাই তোমালোকে তেওঁলোকক চিনি পাবা।
২১ যি জনে মোক প্ৰভু, প্ৰভু বুলি কয়, তেওঁ স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ নকৰিব; কিন্তু যি জনে মোৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ইচ্ছা পালন কৰে।
২২ সেইদিনা বহুতে মোক ক'ব, প্ৰভু, প্ৰভু, আমি তোমাৰ নামত ভৱিষ্যতবাণী কৰা নাইনে? আৰু তোমাৰ নামত চয়তানক বাহিৰ কৰিছা? আৰু তোমাৰ নামত বহুতো আচৰিত কাম কৰিলে?
২৩ তেতিয়া মই তেওঁলোকক স্বীকাৰ কৰিম, 'মই তোমালোকক কেতিয়াও চিনি পোৱা নাছিলো।

২৪ এতেকে যি কোনোৱে মোৰ এই কথাবোৰ শুনি পালন কৰে, মই তেওঁক শিলৰ ওপৰত নিজৰ ঘৰ নিৰ্মাণ কৰা এজন জ্ঞানী মানুহৰ লগত তুলনা কৰিম।
২৫ বৰষুণ দি বানপানী আহিল আৰু বতাহ বলি সেই ঘৰখনক প্ৰহাৰ কৰিলে; আৰু সি নপৰিলে, কিয়নো ইয়াৰ ভেটি এটা শিলৰ ওপৰত আছিল।
২৬ মোৰ এই কথাবোৰ শুনি যি কোনোৱে পালন নকৰে, তেওঁক বালিৰ ওপৰত নিজৰ ঘৰ সাজি লোৱা মূৰ্খ মানুহৰ লগত তুলনা কৰা হ'ব।
২৭ বৰষুণ আহিল আৰু বানপানী আহিল আৰু বতাহ বলি সেই ঘৰখনক প্ৰহাৰ কৰিলে; আৰু সি পৰিল, আৰু তাৰ পতন বৰ ডাঙৰ হ'ল।
২৮ যীচুৱে এই কথাবোৰ শেষ কৰিলে, তেওঁৰ শিক্ষাত লোকসকল আচৰিত হ'ল।
২৯ কিয়নো তেওঁ তেওঁলোকক অধ্যাপকসকলৰ দৰে নহয়, অধিকাৰ থকা এজনৰ দৰে শিকাইছিল।

অধ্যায় ৮

১ যেতিয়া তেওঁ পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল, তেতিয়া বহু লোকে তেওঁৰ পিছে পিছে আহিল।
২ তাতে এজন কুষ্ঠৰোগী আহি তেওঁক উপাসনা কৰি ক'লে, "প্ৰভু, যদি আপুনি ইচ্ছা কৰে, তেন্তে তুমি মোক শুচি কৰিব পাৰিবা।"
৩ যীচুৱে হাতখন আগবঢ়াই তেওঁক স্পৰ্শ কৰি ক'লে, " মই বিচাৰোঁ; তুমি পৰিষ্কাৰ হোৱা। আৰু লগে লগে তেওঁৰ কুষ্ঠ ৰোগ নিৰাময় হ'ল।
৪ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " চাওক, তুমি কাকো নকবা; কিন্তু গৈ, পুৰোহিতৰ আগত নিজকে দেখুৱাওক আৰু মোচিয়ে আজ্ঞা দিয়া উপহাৰটো তেওঁলোকৰ আগত সাক্ষ্য হিচাপে আগবঢ়াওক।"
৫ যীচুৱে কফৰনাহূমত প্ৰৱেশ কৰিলে, তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন সেনাপতি আহি তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে।
৬ আৰু ক'লে, "প্ৰভু, মোৰ দাস পক্ষাঘাত ৰোগত আক্ৰান্ত হৈ ঘৰত পৰি আছে।"
৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই আহি তেওঁক সুস্থ কৰিম।"
৮ সেনাপতিজনে উত্তৰ দি ক'লে, "প্ৰভু, তুমি মোৰ চালিৰ তললৈ অহাৰ যোগ্য মই নহয়;
9 কিয়নো মোৰ অধীনত সৈন্য থকা এজন অধীনস্থ মানুহ; আৰু আন এজনক, "আহা, তেওঁ আহিব; আৰু মোৰ দাসক, এই কাম কৰা, আৰু তেওঁ সেই কাম কৰে।"
১০ যীচুৱে এই কথা শুনি আচৰিত হৈ পিছে পিছে অহা লোকসকলক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, ইস্ৰায়েলত মই ইমান বেছি বিশ্বাস পোৱা নাই।"
১১ আৰু মই তোমালোকক কওঁ, পূব আৰু পশ্চিমৰ পৰা বহুত আহিব আৰু অব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ লগত স্বৰ্গৰাজ্যত বহিব।
১২ কিন্তু ৰাজ্যৰ সন্তানসকলক বাহিৰৰ আন্ধাৰলৈ নিক্ষেপ কৰা হ'ব;
১৩ যীচুৱে শতপতিজনক ক'লে, " যা; আৰু তুমি যেনেকৈ বিশ্বাস কৰিলা, তেনেকৈ তোমাৰ লগত হোৱা হওক।" আৰু সেই সময়তে তেওঁৰ দাসজন সুস্থ হৈ উঠিল।
১৪ যীচুৱে পিতৰৰ ঘৰত সোমাই জ্বৰত আক্ৰান্ত হৈ থকা পত্নীৰ মাকক দেখিলে।
১৫ তেতিয়া তেওঁ তাইৰ হাত স্পৰ্শ কৰিলে আৰু জ্বৰে তাইৰ পৰা ওলাই গ'ল আৰু তাই উঠি তেওঁলোকৰ সেৱা কৰিলে।
16 সন্ধিয়া হ'লে তেওঁলোকে অনেক ভূত-ধেমালিক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে;
১৭ যিচয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই কোৱা কথা পূৰ্ণ হ'ব, "তেওঁ আমাৰ দুৰ্বলতাবোৰ লৈ আমাৰ ৰোগবোৰ বহন কৰিলে।"
১৮ যীচুৱে তেওঁৰ ওচৰে পাজৰে বহুত মানুহ দেখি, সিপাৰলৈ যাবলৈ আজ্ঞা দিলে।
১৯ তেতিয়া এজন অধ্যাপক আহি তেওঁক ক'লে, "গুৰু, তুমি য'তেই যাম, মই তোমাৰ পিছে পিছে যাম।"
২০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " শিয়ালৰ গাঁত থাকে আৰু আকাশ চৰাইৰ বাহ থাকে; কিন্তু মানুহৰ পুত্ৰৰ মূৰ থ'ব পৰা ঠাই নাই।
২১ তেওঁৰ আন এজন শিষ্যই তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, মোক প্ৰথমে মোৰ পিতৃক সমাধিস্থ কৰিবলৈ দিয়া।"
২২ কিন্তু যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মোৰ পিছে পিছে যোৱা; আৰু মৃতসকলে তেওঁলোকৰ মৃতকক কবৰ দিয়ক।
২৩ তেওঁ জাহাজত উঠি শিষ্যসকলে তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
২৪ চোৱা, সাগৰত এটা প্ৰচণ্ড ধুমুহা আহিল, যেনেকৈ জাহাজখন ঢৌৱে আৱৰি ধৰিলে, কিন্তু তেওঁ শুই আছিল।
২৫ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক জগাই ক'লে, "প্ৰভু, আমাক ৰক্ষা কৰা;
২৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " হে অল্প বিশ্বাসীসকল, তোমালোক কিয় ভয় খাইছা? তেতিয়া তেওঁ উঠি বতাহ আৰু সাগৰক তিৰস্কাৰ কৰিলে; আৰু বৰ শান্তি হ'ল।
২৭ কিন্তু লোকসকলে আচৰিত হৈ ক'লে, "এই মানুহ কেনেকুৱা, যে বতাহ আৰু সাগৰেও তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰে!"
28 পাছত তেওঁ সিপাৰে গগেচীয়াসকলৰ দেশত উপস্থিত হ'ল, আৰু কোনোৱে সেই বাটেৰে পাৰ হ'ব নোৱাৰাৰ বাবে কবৰৰ পৰা অতিশয় তীব্ৰভাৱে ওলাই আহি তেওঁক লগ পালে।
২৯ তেতিয়া তেওঁলোকে চিঞৰি ক'লে, "হে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু, তোমাৰ লগত আমাৰ কি সম্পৰ্ক? আপুনি সময়ৰ আগতেই আমাক যন্ত্ৰণা দিবলৈ ইয়ালৈ আহিছেনে?
৩০ আৰু তেওঁলোকৰ পৰা বহু দূৰৈত অনেক গাহৰিৰ জাক এটাই খাদ্য খাই আছিল।
৩১ তেতিয়া ভূতবোৰে তেওঁক অনুৰোধ কৰি ক'লে, "তুমি যদি আমাক বাহিৰ কৰি দিয়া, তেন্তে আমাক গাহৰিৰ জাকলৈ যাবলৈ দিয়া।"
৩২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " যা"। পাছত তেওঁলোক ওলাই আহি গাহৰিৰ জাকটোৰ মাজলৈ গ'ল আৰু চোৱা, গোটেই গাহৰিৰ জাকটো ঠেক ঠাইৰ পৰা সাগৰত তীব্ৰভাৱে দৌৰি আহি পানীত বিনষ্ট হ'ল।
33 তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ ৰখীয়াসকলে পলাই গৈ নগৰলৈ গৈ সকলো কথা আৰু ভূতবোৰৰ ওপৰত হোৱা সকলো কথা ক'লে।

৩৪ গোটেই নগৰখনে যীচুক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই আহিল আৰু তেওঁক দেখি তেওঁলোকে তেওঁক নিজৰ দেশৰ পৰা যাবলৈ অনুৰোধ কৰিলে।

অধ্যায় ৯

১ পাছত তেওঁ এখন জাহাজত উঠি পাৰ হৈ নিজৰ নগৰলৈ আহিল।
২ তেতিয়া তেওঁলোকে বিচনাত পৰি থকা এজন পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত মানুহক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে; পুত্ৰ, সৌভাগ্য কৰা; তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল।"
৩ তেতিয়া চোৱা, কিছুমান অধ্যাপকসকলে নিজৰ মাজতে ক'লে, "এই মানুহজনে নিন্দা কৰিছে।"
৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ চিন্তাবোৰ জানি ক'লে, " তোমালোকে তোমালোকৰ হৃদয়ত কিয় বেয়া বুলি ভাবিছা?
৫ কিয়নো, তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল, এই কথা কোৱাটো ইয়াতকৈ সহজ হ'ব পাৰে; নে ক'বলৈ, "উঠা আৰু চলা?"
৬ কিন্তু পৃথিবীত মানুহৰ পুত্ৰৰ পাপ ক্ষমা কৰাৰ ক্ষমতা আছে বুলি তোমালোকে জানিবা, (তেতিয়া তেওঁ পক্ষাঘাতগ্ৰস্তক ক'লে, " উঠা, তোমাৰ বিচনাখন তুলি তোমাৰ ঘৰলৈ যোৱা।"
৭ তেতিয়া তেওঁ উঠি নিজৰ ঘৰলৈ গুচি গ'ল।
৮ কিন্তু লোকসকলে সেই কথা দেখি আচৰিত হৈ মানুহক এনে ক্ষমতা প্ৰদান কৰা ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিলে।
৯ যীচুৱে তাৰ পৰা ওলাই গৈ থাকোঁতে মথি নামৰ এজন মানুহক শুল্ক লোৱাৰ স্থানত বহি থকা দেখিলে । আৰু তেওঁ উঠি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
১০ যীচুৱে ঘৰত আহাৰ গ্ৰহণ কৰি বহি থাকোঁতে চোৱা, বহুতো কৰ লোৱা আৰু পাপী লোক আহি তেওঁৰ আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ লগত বহিল।
১১ ফৰীচীসকলে সেই কথা দেখি তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'লে, "তোমালোকৰ গুৰুৱে কৰ লোৱা আৰু পাপীসকলৰ লগত কিয় খাইছে?"
১২ কিন্তু যীচুৱে সেই কথা শুনি তেওঁলোকক ক'লে, " সুস্থ লোকসকলক চিকিৎসকৰ প্ৰয়োজন নাই, কিন্তু অসুস্থ লোকসকলকহে।"
১৩ কিন্তু তোমালোকে গৈ ইয়াৰ অৰ্থ শিকিবা, মই বলিদান নহয়, দয়া পাম;
১৪ তেতিয়া যোহনৰ শিষ্যসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "আমি আৰু ফৰীচীসকলে কিয় উপবাস কৰোঁ, কিন্তু তোমাৰ শিষ্যসকলে কিয় উপবাস নকৰে?
১৫ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " দৰা তেওঁলোকৰ লগত থকালৈকে কইনা কোঠাৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে শোক কৰিব পাৰিবনে?" কিন্তু সেই দিন আহিব, যেতিয়া দৰাক তেওঁলোকৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা হ'ব আৰু তেতিয়া তেওঁলোকে উপবাস কৰিব।
16 কোনোৱেই পুৰণি কাপোৰত নতুন কাপোৰৰ টুকুৰা পিন্ধিব নোৱাৰে, কিয়নো সেই কাপোৰখন ভৰাই ল'বলৈ পিন্ধা বস্তুৱে কাপোৰৰ পৰা লয় আৰু তাৰ ফাটটো আৰু বেছি বেয়া হয়।
১৭ আৰু নতুন দ্ৰাক্ষাৰস পুৰণি বটলত নাৰাখে, নহ'লে বটবোৰ ভাঙি যায় আৰু দ্ৰাক্ষাৰস শেষ হৈ যায় আৰু বটলবোৰ নষ্ট হয়;
১৮ এই কথা কৈ থাকোঁতে এজন অধিপতি আহি তেওঁক উপাসনা কৰি ক'লে, "মোৰ জীয়েক এতিয়াও মৰিল;
১৯ যীচুৱে উঠি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলেও।
20 তেতিয়া চোৱা, বাৰ বছৰ ধৰি তেজৰ অসুখত আক্ৰান্ত এগৰাকী মহিলাই তেওঁৰ পিছফালে আহি তেওঁৰ কাপোৰৰ তলৰ অংশ স্পৰ্শ কৰিলে।
২১ কিয়নো তাই মনতে ক'লে, "মই যদি তেওঁৰ বস্ত্ৰ স্পৰ্শ কৰিব পাৰোঁ, তেন্তে মই সুস্থ হ'ম।"
২২ কিন্তু যীচুৱে তেওঁক ঘূৰি ঘূৰি তাইক দেখি ক'লে, " ছোৱালী, শান্তি লোৱা; তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক সুস্থ কৰি তুলিছে।" আৰু সেই ঘণ্টাৰ পৰাই মহিলাগৰাকী সুস্থ হৈ উঠিল।
২৩ তেতিয়া যীচুৱে অধ্যক্ষৰ ঘৰত সোমাই বাদ্যযন্ত্ৰ আৰু লোকসকলে হুলস্থুল কৰা দেখিলে।
২৪ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " স্থান দিয়া, কিয়নো দাসী মৰা নাই, কিন্তু শুই আছে।" আৰু তেওঁলোকে তেওঁক তুচ্ছজ্ঞান কৰিবলৈ হাঁহিলে।
২৫ কিন্তু মানুহবোৰক বাহিৰলৈ উলিয়াই অনাৰ পাছত তেওঁ ভিতৰলৈ গৈ তাইৰ হাতত ধৰি দাসীজনী উঠিল।
26 তাৰ খ্যাতি সেই দেশৰ সকলো ঠাইতে বিয়পি পৰিল।
২৭ যীচুৱে তাৰ পৰা গুচি গ'ল, দুজন অন্ধ লোকে চিঞৰি চিঞৰি ক'লে, "হে দায়ূদৰ পুত্ৰ, আমাক দয়া কৰা।"
২৮ তেতিয়া তেওঁ ঘৰত সোমাই অন্ধ লোকসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই এই কাম কৰিবলৈ সক্ষম হ'ম বুলি তোমালোকে বিশ্বাস কৰোঁনে?" তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "হয় প্ৰভু।"
২৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু দুটা স্পৰ্শ কৰি ক'লে, " তোমালোকৰ বিশ্বাস অনুসাৰে তোমালোকক হওক।"
৩০ তেতিয়া তেওঁলোকৰ চকু মেলি গ'ল; আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে ক'লে, " এই কথা কোনেও নাজানে।"
৩১ কিন্তু তেওঁলোকে গুচি যোৱাৰ পাছত তেওঁৰ খ্যাতি সেই দেশৰ সকলো ঠাইতে বিয়পাই দিলে।
32 তেওঁলোকে বাহিৰলৈ ওলাই যোৱাৰ সময়ত চোৱা, তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ চয়তানেৰে ভৰা এজন বোবা মানুহক লৈ আহিল।
33 চয়তানক বাহিৰ কৰি দিয়াত বোবাজনে কথা ক'লে, আৰু লোকসকলে আচৰিত হৈ ক'লে, "ইস্রায়েলত কেতিয়াও এনেকুৱা দেখা নগ'ল।"
৩৪ কিন্তু ফৰীচীসকলে ক'লে, "তেওঁ চয়তানৰ অধ্যক্ষৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰক বাহিৰ কৰে।"
35 যীচুৱে সকলো নগৰ আৰু গাঁৱত ঘূৰি ফুৰিছিল, তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰত শিক্ষা দি, ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিছিল, আৰু লোকসকলৰ সকলো ৰোগ আৰু সকলো ৰোগ সুস্থ কৰিছিল।
36 কিন্তু মানুহবিলাকক দেখি তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰতি দয়া হ'ল, কাৰণ তেওঁলোক অজ্ঞান হৈ পৰিল আৰু মেৰপালক নথকা ভেড়াৰ দৰে সিঁচৰতি হৈ পৰিল।
৩৭ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকক ক'লে, " সঁচাকৈয়ে শস্য শস্য প্ৰচুৰ, কিন্তু শ্ৰমিক কম;

৩৮ এতেকে তোমালোকে শস্য চপোৱাৰ প্ৰভুক প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তেওঁ নিজৰ শস্য চপোৱাৰ বাবে শ্ৰমিক পঠিয়ায়।

অধ্যায় ১০

১ পাছত তেওঁ নিজৰ বাৰজন শিষ্যক মাতি আনি অশুচি আত্মাবোৰৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকক বাহিৰ কৰি পেলাবলৈ আৰু সকলো ধৰণৰ ৰোগ আৰু সকলো ধৰণৰ ৰোগ সুস্থ কৰিবলৈ তেওঁলোকক ক্ষমতা দিলে।
২ এতিয়া বাৰজন পাঁচনিৰ নাম এই; প্ৰথমজন চিমোন, যাক পিতৰ বুলি কোৱা হয়, আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়; জবদীৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহন;
৩ ফিলিপ আৰু বাৰ্থলমিউ; থমাছ, আৰু মেথিউ কৰদাতা; আলফেয়ৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু লেব্বিয়া, যাৰ উপাধি আছিল থাদয়;
৪ কনানীয়া চিমোন আৰু যিহূদা ইস্কৰিয়তে তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিলে।
৫ এই বাৰজনক যীচুৱে পঠিয়াই ক'লে, " যিহঁতৰ বাটলৈ নাযাবা আৰু চমৰীয়াসকলৰ কোনো নগৰলৈ নাযাবা;
৬ কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ বংশৰ হেৰাই যোৱা মেৰবোৰৰ ওচৰলৈ যোৱা।
৭ আৰু গৈ থাকোঁতে এই কথা প্ৰচাৰ কৰা, স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ চাপি আহিছে।
৮ ৰোগীক সুস্থ কৰা, কুষ্ঠৰোগীক শুচি কৰা, মৃতক পুনৰুত্থা কৰা, চয়তানক বাহিৰ কৰা;
9 তোমালোকৰ পাত্ৰত সোণ, ৰূপ আৰু পিতল নাৰাখিব।
10 তোমালোকৰ যাত্ৰাৰ কাৰণে কাঠফুলা, দুটা চোলা, জোতা বা লাখুটি, কিয়নো কৰ্মী নিজৰ আহাৰ গ্ৰহণৰ যোগ্য।
১১ আৰু যি নগৰ বা নগৰত প্ৰৱেশ কৰিবা, তাত কোন যোগ্য সেই বিষয়ে সোধা; আৰু তাতে নাযাবলৈকে তাতেই থাকক।"
১২ আৰু যেতিয়া কোনো ঘৰত সোমাবা, তেতিয়া তাক প্ৰণাম কৰা।
১৩ আৰু যদি ঘৰটো যোগ্য হয়, তেন্তে তোমালোকৰ শান্তি তাৰ ওপৰত আহক;
১৪ আৰু যি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে বা তোমালোকৰ কথা নুশুনে, তেতিয়া তোমালোকে সেই ঘৰ বা নগৰৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ সময়ত তোমালোকৰ ভৰিৰ ধূলিবোৰ জোকাৰি পেলাবা।
১৫ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, বিচাৰৰ দিনত সেই নগৰতকৈ চদোম আৰু ঘমোৰা দেশৰ বাবে অধিক সহ্য হ'ব।
১৬ চোৱা, মই তোমালোকক পহুৰ মাজলৈ ভেড়াৰ দৰে পঠিয়াই দিওঁ;
১৭ কিন্তু মানুহৰ পৰা সাৱধান হওঁক, কিয়নো তেওঁলোকে তোমালোকক সভা-সমিতিৰ ওচৰত শোধাই দিব;
১৮ মোৰ কাৰণে তোমালোকক ৰাজ্যপাল আৰু ৰজাসকলৰ আগত তেওঁলোকৰ আৰু অনা-ইহুদীসকলৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিবলৈ লৈ যোৱা হ'ব।
১৯ কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক সমৰ্পণ কৰে, তেতিয়া তোমালোকে কেনেকৈ বা কি ক'ব, সেই বিষয়ে চিন্তা নকৰিবা, কিয়নো সেই সময়ত তোমালোকে যি ক'বা, সেই সময়ত তোমালোকক দিয়া হ'ব।
২০ কিয়নো তোমালোকে কথা কোৱা নাই, কিন্তু তোমালোকৰ পিতৃৰ আত্মাই তোমালোকৰ মাজত কথা কয়।
২১ ভায়েকে ভায়েকক আৰু পিতৃয়ে সন্তানক হত্যা কৰিব, আৰু সন্তানসকলে পিতৃ-মাতৃৰ বিৰুদ্ধে উঠি তেওঁলোকক হত্যা কৰিব।
২২ মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকক সকলো মানুহৰে ঘৃণা কৰা হ'ব;
২৩ কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোকে এই নগৰত তোমালোকক অত্যাচাৰ কৰিব, তেতিয়া তোমালোক আন এখনলৈ পলায়ন কৰা;
২৪ শিষ্য নিজৰ প্ৰভুৰ ওপৰত নহয়, আৰু দাস নিজৰ প্ৰভুৰ ওপৰত নহয়।
২৫ শিষ্যৰ বাবে তেওঁ নিজৰ গুৰুৰ দৰে আৰু দাস তেওঁৰ প্ৰভুৰ দৰে হোৱাটোৱেই যথেষ্ট। যদি তেওঁলোকে ঘৰৰ মালিকক বেলজবুব বুলি মাতিছে, তেন্তে তেওঁলোকক তেওঁৰ ঘৰৰ আৰু কিমান বুলি ক'ব?
২৬ এতেকে তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা; আৰু লুকাই আছিল, যিটো গম পোৱা নাযায়।
২৭ মই তোমালোকক আন্ধাৰত যি কওঁ, তোমালোকে পোহৰত কোৱা, আৰু কাণত যি শুনা, সেই কথা তোমালোকে ঘৰৰ ওপৰত প্ৰচাৰ কৰা।
২৮ যিবিলাকে শৰীৰক বধ কৰিব নোৱাৰে, কিন্তু প্ৰাণক বধ কৰিব নোৱাৰা সকলক ভয় নকৰিবা;
29 দুটা চৰাইক এফাৰ্টিত বিক্ৰী কৰা নহয়নে? আৰু তোমালোকৰ পিতৃৰ অবিহনে তেওঁলোকৰ এজনো মাটিত নপৰে।
৩০ কিন্তু তোমালোকৰ মূৰৰ চুলিবোৰ সকলো গণনা কৰা হৈছে।
৩১ এতেকে তোমালোকে ভয় নকৰিবা, বহু চৰাইতকৈ তোমালোকৰ মূল্যবান।
৩২ এতেকে যি কোনোৱে মানুহৰ আগত মোক স্বীকাৰ কৰিব, ময়ো স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ আগত তেওঁক স্বীকাৰ কৰিম।
৩৩ কিন্তু যি কোনোৱে মানুহৰ আগত মোক অস্বীকাৰ কৰিব, ময়ো স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ আগত তেওঁক অস্বীকাৰ কৰিম।
৩৪ মই যে পৃথিৱীলৈ শান্তি পঠিয়াবলৈ আহিছো বুলি নাভাবিব, মই শান্তি পঠিয়াবলৈ অহা নাই, কিন্তু তৰোৱাল পঠিয়াবলৈহে আহিছো।
৩৫ কিয়নো মই এজন পুৰুষক তেওঁৰ পিতৃৰ বিৰুদ্ধে আৰু কন্যাক মাকৰ বিৰুদ্ধে আৰু বোৱাৰীক শাহুৱেকৰ বিৰুদ্ধে বিবাদ কৰিবলৈ আহিছো।
৩৬ আৰু মানুহৰ শত্ৰু নিজৰ ঘৰৰ লোক হ'ব।
৩৭ যি জনে মোতকৈ পিতৃ বা মাতৃক বেছি প্ৰেম কৰে, তেওঁ মোৰ যোগ্য নহয়;
৩৮ আৰু যি জনে নিজৰ ক্ৰুচ লৈ মোৰ পিছে পিছে নাযায়, তেওঁ মোৰ যোগ্য নহয়।
৩৯ যি জনে নিজৰ প্ৰাণ পাব, তেওঁ তাক হেৰুৱাব;

৪০ যি জনে তোমালোকক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে আৰু যি জনে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱাজনক গ্ৰহণ কৰে।
৪১ যি কোনো ভাববাদীৰ নামত ভাববাদীক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ ভাববাদীৰ পুৰস্কাৰ পাব; আৰু যি জনে ধাৰ্ম্মিক লোকৰ নামত ধাৰ্মিক লোকক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ ধাৰ্মিক লোকৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰিব।
৪২ আৰু যি কোনোৱে এই সৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ এজনক কেৱল শিষ্যৰ নামত একাপ ঠাণ্ডা পানী খাবলৈ দিয়ে, মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তেওঁ কেতিয়াও নিজৰ পুৰস্কাৰ হেৰুৱাব নোৱাৰে।

অধ্যায় ১১

১ পাছত যীচুৱে নিজৰ বাৰজন শিষ্যক আজ্ঞা দি শেষ কৰি তেওঁলোকৰ নগৰত শিক্ষা দিবলৈ আৰু প্ৰচাৰ কৰিবলৈ তাৰ পৰা গুচি গ'ল।
২ যোহনে কাৰাগাৰত খ্ৰীষ্টৰ কৰ্মৰ কথা শুনি তেওঁ নিজৰ দুজন শিষ্যক পঠালে।
৩ তেতিয়া তেওঁক ক'লে, "তুমি আহিবলগীয়া মানুহজন নে আমি আন এজনক অপেক্ষা কৰি আছো?"
৪ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে শুনা আৰু দেখা কথাবোৰ যোহনক পুনৰ দেখুৱাই দিয়া।
৫ অন্ধসকলে দৃষ্টিশক্তি পায়, আৰু পংগুসকলে খোজ কাঢ়ে, কুষ্ঠৰোগীসকলে শুচি হয়, আৰু বধিৰসকলে শুনে, মৃতসকলক পুনৰুত্থান কৰা হয় আৰু দৰিদ্ৰ লোকসকলৰ আগত শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰা হয়।
৬ আৰু যি কোনো মোলৈ ক্ষোভিত নহ'ব, তেওঁ ধন্য।
7 তেওঁলোকে যোৱাৰ সময়ত যীচুৱে লোকসকলক যোহনৰ বিষয়ে ক'বলৈ ধৰিলে, " তোমালোকে কি চাবলৈ মৰুভূমিলৈ ওলাই গ'লা?" বতাহত জোকাৰি যোৱা এটা নল?
৮ কিন্তু তোমালোকে কি চাবলৈ ওলাই গ'লা? কোমল কাপোৰ পিন্ধা মানুহ? চোৱা, কোমল কাপোৰ পিন্ধাসকল ৰজাৰ ঘৰত আছে।
৯ কিন্তু তোমালোকে কি চাবলৈ ওলাই গ'লা? এজন নবী? হয়, মই তোমালোকক কওঁ, আৰু এজন ভাববাদীতকৈও অধিক।
১০ কিয়নো সেইজনেই, যাৰ বিষয়ে লিখা আছে, "চোৱা, মই তোমাৰ সন্মুখত মোৰ দূতক পঠাইছো, যিজনে তোমাৰ আগত তোমাৰ বাট সাজু কৰিব।"
১১ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, বাপ্তিস্মদাতা যোহনৰ তুলনাত নাৰীৰ পৰা জন্ম লোৱা লোকসকলৰ মাজত কোনো লোকৰ জন্ম হোৱা নাই;
১২ বাপ্তিস্মদাতা যোহনৰ দিনৰ পৰা এতিয়ালৈকে স্বৰ্গৰাজ্যত হিংসা হয় আৰু হিংস্ৰসকলে তাক জোৰকৈ লয়।
১৩ কিয়নো যোহনৰ আগলৈকে সকলো ভাববাদী আৰু বিধানে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল।
১৪ আৰু যদি তোমালোকে তাক গ্ৰহণ কৰিব বিচাৰিছা, তেন্তে এইজন হ'ল ইলিয়াছ, যিজন আহিবলগীয়া আছিল।
১৫ যিৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনা।
১৬ কিন্তু এই প্ৰজন্মক মই কিহৰ লগত তুলনা কৰিম? বজাৰত বহি নিজৰ সতীৰ্থক মাতি থকা ল'ৰা-ছোৱালীৰ দৰে।
১৭ তেওঁ ক'লে, "আমি তোমালোকক নলী বজাইছো, কিন্তু তোমালোকে নাচি নাচিলা; আমি তোমালোকক শোক কৰিলোঁ, আৰু তোমালোকে শোক কৰা নাই।
১৮ কিয়নো যোহনে নাখাই-পিনাই আহিছিল আৰু তেওঁলোকে ক'লে, "তেওঁৰ চয়তান আছে।"
১৯ মানুহৰ পুত্ৰই খাই-পান কৰি আহিল আৰু তেওঁলোকে ক'লে, "চোৱা, এজন পেটু আৰু দ্ৰাক্ষাৰস খোৱা মানুহ, কৰ লোৱা আৰু পাপীসকলৰ বন্ধু।" কিন্তু প্ৰজ্ঞা তাইৰ সন্তানৰ পৰাই ন্যায়পৰায়ণ।
২০ তেতিয়া তেওঁ সেই নগৰবোৰক তিৰস্কাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকে অনুতাপ কৰা নাছিল।
২১ হে কোৰাজিন, তোমাৰ ধিক্! হে বৈৎচাইদা, তোমাৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকৰ মাজত কৰা মহান কৰ্মবোৰ যদি তূৰ আৰু চিদোনত কৰা হ'লহেঁতেন, তেন্তে তেওঁলোকে বহু আগতেই বস্তা আৰু ছাই পিন্ধি অনুতাপ কৰিলেহেঁতেন।
২২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকতকৈ বিচাৰৰ দিনত চৰ আৰু চিদোনৰ বাবে অধিক সহ্য হ'ব।
২৩ তুমি স্বৰ্গলৈ উন্নীত হোৱা কফৰনাহূমক নৰকলৈ নমাই অনা হ'বা;
২৪ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, বিচাৰৰ দিনত তোমালোকৰ তুলনাত চদোম দেশৰ বাবে অধিক সহ্য হ'ব।
২৫ সেই সময়ত যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " হে পিতৃ, আকাশ-পৃথিৱীৰ প্ৰভু, মই তোমাক ধন্যবাদ জনাইছো, কিয়নো তুমি এইবোৰ জ্ঞানী আৰু বিচক্ষণ লোকৰ পৰা লুকুৱাই ৰাখিছা আৰু শিশুসকলৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলা।"
২৬ হে পিতৃ, তেনেকৈয়ে তোমাৰ দৃষ্টিত ভাল যেন লাগিল।
২৭ মোৰ পিতৃৰ পৰা সকলো বস্তু মোৰ হাতত অৰ্পণ কৰা হৈছে; পুত্ৰ আৰু পুত্ৰই যাৰ আগত তেওঁক প্ৰকাশ কৰিব বিচাৰে, তাৰ বাহিৰে পিতৃক কোনোৱেই নাজানে।
২৮ তোমালোক যি পৰিশ্ৰম আৰু বোজা বহন কৰা সকলোৱে মোৰ ওচৰলৈ আহক, মই তোমালোকক বিশ্ৰাম দিম।
২৯ মোৰ যোৰ তোমালোকৰ ওপৰত লৈ মোৰ পৰা শিকিবা; কিয়নো মই নম্ৰ আৰু নম্ৰ হৃদয়;
৩০ কিয়নো মোৰ যোৰ সহজ, আৰু মোৰ বোজা লঘু।

অধ্যায় ১২

১ সেই সময়ত যীচুৱে বিশ্ৰামবাৰে শস্যৰ মাজেৰে গ'ল; আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে ভোকত লাগিল আৰু শস্যৰ গছ ছিঙি খাবলৈ ধৰিলে।
২ কিন্তু ফৰীচীসকলে সেই কথা দেখি তেওঁক ক'লে, "চোৱা, তোমাৰ শিষ্যসকলে বিশ্ৰামবাৰে যি কৰিব নোৱাৰা কাম কৰে।"
৩ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে ভোকাতুৰ হৈ থকা সময়ত কি কৰিছিল, তোমালোকে পঢ়া নাইনে;

৪ তেওঁ কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ গৃহত প্ৰৱেশ কৰি, তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলৰ বাবে বা কেৱল পুৰোহিতসকলৰ বাবেহে খাব পৰা পিঠা খালে?
৫ বা বিশ্ৰামবাৰৰ দিনত মন্দিৰত থকা পুৰোহিতসকলে বিশ্ৰামবাৰক কেনেকৈ অপবিত্ৰ কৰে আৰু নিৰ্দোষী হয়, সেই বিষয়ে তোমালোকে বিধানত পঢ়া নাইনে?
৬ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, এই ঠাইত মন্দিৰতকৈ ডাঙৰ এজন আছে।
৭ কিন্তু এই কথাৰ অৰ্থ যদি তোমালোকে জানিলেহেঁতেন, মই বলিদান নহয়, দয়া কৰিম, তেন্তে তোমালোকে নিৰ্দোষীক দোষী সাব্যস্ত কৰা নাছিলা।
৮ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ বিশ্ৰামবাৰৰ প্ৰভু।
9 তাতে যীচুৱে গুচি গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ নামঘৰলৈ গ'ল।
১০ তাতে এজন মানুহ আছিল, যাৰ হাত শুকাই গৈছিল। তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, "বিশ্ৰামবাৰে সুস্থ কৰা উচিত নেকি?" যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ উত্থাপন কৰিব পাৰে।
১১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ মাজত কোনজন ব্যক্তি হ'ব, যাৰ এটা ভেড়া থাকিব আৰু বিশ্ৰামবাৰে যদি সেই ভেড়া গাঁতত পৰি যায়, তেন্তে তেওঁ সেই ভেড়াক ধৰি ৰাখি উলিয়াই আনিব নোৱাৰেনে?"
১২ তেন্তে ভেড়াতকৈ মানুহ কিমান ভাল? এতেকে বিশ্ৰামবাৰে ভাল কাম কৰাটো বৈধ।
১৩ তেতিয়া তেওঁ মানুহজনক ক'লে, " তোমাৰ হাত মেলি দিয়া।" আৰু তেওঁ তাক মেলি দিলে; আৰু ইয়াক আনটোৰ দৰে সম্পূৰ্ণকৈ পুনৰুদ্ধাৰ কৰা হ'ল।
১৪ তেতিয়া ফৰীচীসকলে তেওঁক কেনেকৈ ধ্বংস কৰিব পাৰে, তাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সভা পাতিলে।
১৫ কিন্তু যীচুৱে সেই কথা জানিলে, তেওঁ তাৰ পৰা আঁতৰি গ'ল;
১৬ তেওঁবিলাকক আজ্ঞা দিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক জনাব নালাগে।
১৭ যিচয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই কোৱা কথা পূৰ্ণ হ'ব।
১৮ চোৱা মোৰ দাস, যাক মই মনোনীত কৰিলোঁ; মোৰ প্ৰিয়জন, যাৰ ওপৰত মোৰ প্ৰাণ সন্তুষ্ট, মই তেওঁৰ ওপৰত মোৰ আত্মা ৰাখিম, আৰু তেওঁ অনা-ইহুদীসকলক বিচাৰ কৰিব।
১৯ তেওঁ কান্দিব নোৱাৰে, কান্দিবও নোৱাৰে; বালি-পথত তেওঁৰ মাত কোনেও নুশুনিব।
20 বিজয়ৰ বাবে বিচাৰ পঠোৱালৈকে তেওঁ ছিন্নভিন্ন নল ভাঙিব নোৱাৰিব, আৰু ধোঁৱা ওলোৱা শণ নুমুৱাব নোৱাৰিব।
২১ আৰু অনা-ইহুদীসকলে তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিব।
২২ তেতিয়া অন্ধ আৰু বোবা এজন চয়তান থকা এজনক তেওঁৰ ওচৰলৈ অনা হ'ল আৰু তেওঁ তেওঁক সুস্থ কৰিলে যে অন্ধ আৰু বোবা দুয়োজনে কথা ক'লে আৰু দেখিলে।
২৩ সকলো লোকে আচৰিত হৈ ক'লে, "এইজন দায়ূদৰ পুত্ৰ নহয়নে?"
২৪ কিন্তু ফৰীচীসকলে এই কথা শুনি ক'লে, "এই মানুহজনে ভূতৰ অধ্যক্ষ বেলজেবুলৰ দ্বাৰাহে ভূত-প্ৰেতক খেদি পঠিয়াইছে।"
২৫ যীচুৱে তেওঁলোকৰ চিন্তাবোৰ জানি তেওঁলোকক ক'লে, " প্ৰতিখন ৰাজ্য নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভাজিত হ'লে ধ্বংস কৰা হয়; আৰু নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভাজিত হোৱা প্ৰতিখন নগৰ বা ঘৰ থিয় নহ'ব।
২৬ চয়তানে যদি চয়তানক বাহিৰ কৰে, তেন্তে তেওঁ নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভক্ত হয়; তেন্তে তেওঁৰ ৰাজ্য কেনেকৈ থিয় হ'ব?
২৭ আৰু যদি মই বেলজবুবৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰক বাহিৰ কৰি দিওঁ, তেন্তে তোমালোকৰ সন্তানসকলে কাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক বাহিৰ কৰে? সেইবাবে তেওঁলোক তোমালোকৰ বিচাৰকৰ্ত্তা হ'ব।"
২৮ কিন্তু যদি মই ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰক বাহিৰ কৰি দিওঁ, তেন্তে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিল।
২৯ অথবা কোনোবাই প্ৰথমে শক্তিশালী মানুহজনক বান্ধি নোলোৱাকৈ কেনেকৈ শক্তিশালী মানুহৰ ঘৰত সোমাই তেওঁৰ সম্পত্তি লুট কৰিব পাৰে? আৰু তেতিয়া তেওঁ নিজৰ ঘৰখন লুটপাত কৰিব।
৩০ যি মোৰ লগত নাই, তেওঁ মোৰ বিৰোধী; আৰু যি জনে মোৰ লগত গোট খোৱা নাই, তেওঁ সিঁচৰতি কৰে।"
৩১ এই কাৰণে মই তোমালোকক কওঁ, সকলো ধৰণৰ পাপ আৰু নিন্দা মানুহক ক্ষমা কৰা হ'ব;
৩২ আৰু যি কোনোৱে মানুহৰ পুত্ৰৰ বিৰুদ্ধে বাক্য কয়, তেওঁক ক্ষমা কৰা হ'ব;
৩৩ হয় গছ ভাল কৰা, আৰু তাৰ ফল ভাল কৰা; নহ'লে গছক নষ্ট কৰা আৰু তাৰ ফল নষ্ট কৰা;
৩৪ হে সাপৰ প্ৰজন্ম, তোমালোকে দুষ্ট হৈ কেনেকৈ ভাল কথা ক'ব পাৰিবা? কিয়নো হৃদয়ৰ প্ৰচুৰতাৰ পৰা মুখে কথা কয়।
৩৫ ভাল মানুহে হৃদয়ৰ ভাল ধনৰ পৰা ভাল বস্তু উলিয়াই আনে;
৩৬ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, মানুহে যি অসাৰ কথা ক'ব, সেই কথা বিচাৰৰ দিনত তেওঁলোকে তাৰ হিচাপ দিব।
৩৭ কিয়নো তোমাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই তুমি ধাৰ্মিক হ'বা আৰু তোমাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই তুমি দোষী সাব্যস্ত হ'বা।
৩৮ তেতিয়া কিছুমান অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, আমি আপোনাৰ পৰা এটা চিন দেখিবলৈ বিচাৰোঁ।"
৩৯ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " এটা দুষ্ট আৰু ব্যভিচাৰী প্ৰজন্মই চিন বিচাৰিছে; আৰু যোনা ভাববাদীৰ চিন বাহিৰে আন কোনো চিন দিয়া নহ'ব।
৪০ কিয়নো যোনা তিনিদিন তিনি ৰাতি তিমিৰ পেটত থকাৰ দৰে; তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰ তিনিদিন তিনি ৰাতি পৃথিৱীৰ অন্তৰত থাকিব।
৪১ নীনবিৰ লোকসকলে এই প্ৰজন্মৰ লগত বিচাৰৰ দিনা পুনৰুত্থান হ'ব আৰু তেওঁলোকক দোষী সাব্যস্ত কৰিব; আৰু চোৱা, যোনাতকৈও ডাঙৰ এজন ইয়াত আছে।"
৪২ বিচাৰৰ দিনা দক্ষিণৰ ৰাণীয়ে এই প্ৰজন্মৰ সৈতে উঠি আহি তেওঁলোকক দোষী সাব্যস্ত কৰিব; চলোমনতকৈও ডাঙৰ এজন ইয়াত আছে।"
৪৩ যেতিয়া কোনো মানুহৰ পৰা অশুচি আত্মা ওলাই যায়, তেতিয়া তেওঁ শুকান ঠাইবোৰত বিশ্ৰাম বিচাৰি ঘূৰি ফুৰে, কিন্তু কোনো নাপায়।
৪৪ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "মই য'ৰ পৰা ওলাই আহিলোঁ, সেই ঘৰলৈ উভতি যাম; আৰু যেতিয়া তেওঁ আহিব, তেতিয়া তেওঁ সেই ঠাই খালী, ঝাড়ু দিয়া আৰু সজাই থোৱা দেখিলে।

৪৫ তেতিয়া তেওঁ গৈ নিজতকৈও অধিক দুষ্ট আন সাতটা আত্মাক নিজৰ লগত লৈ যায় আৰু তেওঁলোকে তাত প্ৰৱেশ কৰি বাস কৰে; এই দুষ্ট প্ৰজন্মৰ ক্ষেত্ৰতো তেনেকুৱাই হ'ব।
৪৬ তেওঁ লোকসকলৰ লগত কথা পাতি থকাৰ সময়তে তেওঁৰ মাক আৰু ভায়েকসকলে তেওঁৰ লগত কথা পাতিবলৈ ইচ্ছা কৰি বাহিৰত থিয় হৈ আছিল।
৪৭ তেতিয়া এজনে তেওঁক ক'লে, "চোৱা, তোমাৰ মা আৰু ভাইসকলে তোমাৰ লগত কথা পাতিবলৈ ইচ্ছা কৰি বাহিৰত থিয় হৈ আছে।"
৪৮ কিন্তু তেওঁ ক'লে, " মোৰ মা কোন?" আৰু মোৰ ভাইসকল কোন?
৪৯ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যসকলৰ ফালে হাত মেলি ক'লে, " চোৱা মোৰ মা আৰু মোৰ ভাইসকল!"
৫০ কিয়নো যি কোনোৱে মোৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ইচ্ছা পালন কৰে, তেওঁ মোৰ ভাই, ভনী আৰু মাতৃ।

অধ্যায় ১৩

১ সেইদিনা যীচুৱে ঘৰৰ পৰা ওলাই আহি সাগৰৰ পাৰত বহিল।
২ তেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ বহু লোক গোট খালে আৰু তেওঁ এখন জাহাজত উঠি বহিল; আৰু গোটেই জনসমাগম পাৰত থিয় হ'ল।
৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰে বহু কথা ক'লে, " চোৱা, এজন বীজ সিঁচিবলৈ ওলাই গ'ল;
৪ তেতিয়া তেওঁ বীজ সিঁচিলে, বাটৰ কাষত কিছুমান বীজ পৰিল আৰু চৰাইবোৰে আহি সেইবোৰ খাই পেলালে।
৫ কিছুমান শিলৰ ঠাইত পৰি গ'ল, য'ত তেওঁলোকৰ মাটি বেছি নাছিল;
৬ আৰু যেতিয়া সূৰ্য্য উদয় হ'ল, তেতিয়া তেওঁলোক জুইত জ্বলি উঠিল; আৰু সিহঁতৰ শিপা নথকাৰ বাবে সিহঁত শুকাই গ'ল।
৭ আৰু কিছুমান কাঁইটৰ মাজত পৰিল; আৰু কাঁইটবোৰ গজি উঠিল আৰু সিহঁতক শ্বাসৰুদ্ধ কৰি পেলালে।
৮ কিন্তু আন কোনোৱে ভাল মাটিত পৰি ফল দিলে, কোনো এশগুণ, কোনোবাই ষাঠিগুণ, কোনোবাই ত্ৰিশগুণ।
৯ যাৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনা।
১০ শিষ্যবিলাকে আহি তেওঁক ক'লে, "তুমি তেওঁলোকৰ লগত দৃষ্টান্তৰে কিয় কথা কৈছা?
১১ তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্যৰ ৰহস্যবোৰ জানিবলৈ তোমালোকক দিয়া হৈছে, কিন্তু তেওঁলোকক দিয়া হোৱা নাই।
১২ কিয়নো যাৰ আছে, তেওঁক দিয়া হ'ব আৰু তেওঁৰ অধিক প্ৰচুৰতা থাকিব;
১৩ এতেকে মই তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰে কওঁ; আৰু শুনি তেওঁলোকে নুশুনে আৰু বুজি নাপায়।
১৪ যিচয়াৰ ভৱিষ্যদ্বাণী তেওঁলোকৰ মাজত পূৰ্ণ হ'ল, য'ত কোৱা হৈছে, "শুনিলেই তোমালোকে শুনিবা, কিন্তু বুজি নাপাবা; আৰু দেখিলেই তোমালোকে দেখিবা, কিন্তু নুবুজাবা।
১৫ কিয়নো এই লোকসকলৰ হৃদয় গুৰুতৰ হৈ পৰিছে, আৰু তেওঁলোকৰ কাণবোৰ শুনাত নিস্তেজ হৈ পৰিছে আৰু তেওঁলোকৰ চকু দুটা বন্ধ হৈ গৈছে; যাতে কোনো সময়ত তেওঁলোকে চকুৰে দেখা নাপায়, কাণেৰে শুনিব নোৱাৰে আৰু হৃদয়েৰে বুজিব নোৱাৰে আৰু ধৰ্মান্তৰিত হ'ব আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিম।"
১৬ কিন্তু তোমালোকৰ চকুৱে ধন্য, কিয়নো তেওঁলোকে দেখে, আৰু তোমালোকৰ কাণে শুনিছে।
১৭ কিয়নো মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, বহুতো ভাববাদী আৰু ধাৰ্মিক লোকে তোমালোকে দেখা বস্তুবোৰ চাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, কিন্তু সেইবোৰ দেখা নাই; আৰু তোমালোকে যিবোৰ কথা শুনা, কিন্তু শুনা নাই, সেইবোৰ শুনিবলৈ।"
১৮ এতেকে তোমালোকে বীজ সিঁচা জনৰ দৃষ্টান্ত শুনা।
১৯ যেতিয়া কোনোৱে ৰাজ্যৰ বাক্য শুনি বুজি নাপায়, তেতিয়া দুষ্টজন আহি নিজৰ হৃদয়ত যি ৰোপণ কৰা হৈছে, সেইবোৰ ধৰি লয়। এইজনেই বাটৰ কাষত বীজ পালে।
২০ কিন্তু যিজনে বীজবোৰ পাথৰ ঠাইলৈ গ্ৰহণ কৰিলে, তেওঁৱেই বাক্য শুনি আনন্দৰে গ্ৰহণ কৰে;
২১ তথাপিও তেওঁ নিজৰ মাজত শিপাই থকা নাই, কিন্তু কিছু সময়ৰ বাবে থাকে;
২২ কাঁইটৰ মাজত যি বীজ পালে, তেওঁৱেই বাক্য শুনা; আৰু এই জগতৰ চিন্তা আৰু ধন-সম্পত্তিৰ প্ৰতাৰণা, বাক্যক চেপি ধৰে, আৰু তেওঁ অফল হৈ পৰে।
২৩ কিন্তু যিজনে ভাল মাটিত বীজ গ্ৰহণ কৰিলে, তেওঁৱেই বাক্য শুনা আৰু বুজি পায়; যিয়ে ফল দিয়ে আৰু কোনো এশগুণ, কোনোৱে ষাঠি, কোনোবাই ত্ৰিশগুণ ফল দিয়ে।
২৪ তেওঁ তেওঁলোকক আন এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, " স্বৰ্গৰাজ্যক নিজৰ পথাৰত ভাল বীজ সিঁচি থকা মানুহৰ লগত তুলনা কৰা হৈছে।
২৫ কিন্তু মানুহবোৰ শুই থাকোঁতে তেওঁৰ শত্ৰুৱে আহি ঘেঁহুৰ মাজত ঘাঁহ-বন সিঁচি গুচি গ'ল।
২৬ কিন্তু যেতিয়া তলখন গজি ফল হ'ল, তেতিয়া ঘাঁহবোৰো আৱিৰ্ভাৱ হ'ল।
২৭ তেতিয়া গৃহস্থৰ দাসসকলে আহি তেওঁক ক'লে, "হে প্ৰভু, আপুনি আপোনাৰ পথাৰত ভাল বীজ সিঁচা নাছিলনে?" তেন্তে ই ক'ৰ পৰা ঘাঁহ-বন হৈছে?
২৮ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "এজন শত্ৰুৱে এই কাম কৰিলে।" দাসসকলে তেওঁক ক'লে, "তেন্তে আমি তেওঁলোকক গোটাবলৈ গৈ আপুনি বিচাৰেনে?"
২৯ কিন্তু তেওঁ ক'লে, "নাই; যাতে তোমালোকে ঘাঁহবোৰ গোটাই থাকোঁতে, তাৰ লগত ঘেঁহুও শিপাই উলিওৱা।"
৩০ শস্য চপোৱাৰ সময়লৈকে দুয়োটাকে একেলগে বাঢ়িবলৈ দিয়ক, আৰু শস্য চপোৱাৰ সময়ত মই শস্য চপোৱা লোকসকলক ক'ম, প্ৰথমে ঘাঁহবোৰ গোটাই লওক আৰু জ্বলাবলৈ বান্ধি থওক;
৩১ তেওঁ তেওঁলোকক আন এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, " এজন মানুহে নিজৰ পথাৰত বীজ সিঁচা সৰিয়হৰ গুটিৰ নিচিনা স্বৰ্গৰাজ্য।
৩২ যি বীজৰ ভিতৰত সৰ্বনিম্ন, কিন্তু যেতিয়া ই বাঢ়ি যায়, তেতিয়া ই বনৌষধিৰ ভিতৰত আটাইতকৈ ডাঙৰ হয় আৰু গছলৈ পৰিণত হয়, যাতে আকাশৰ চৰাইবোৰে আহি তাৰ ডালত বাস কৰে।
৩৩ তেওঁ তেওঁলোকক আন এটা দৃষ্টান্ত ক'লে; স্বৰ্গৰাজ্য খমিৰৰ নিচিনা, যিখন মহিলাই লৈ তিনি জোখৰ পিঠাত

লুকুৱাই ৰাখিছিল, যেতিয়ালৈকে গোটেই খমিৰ খমিৰ হোৱা নাছিল।
৩৪ এই সকলো কথা যীচুৱে জনসমাগমৰ আগত দৃষ্টান্তৰে ক'লে; আৰু কোনো দৃষ্টান্ত অবিহনে তেওঁলোকক কথা কোৱা নাছিল।
৩৫ ভাববাদীয়ে কোৱা কথা পূৰ্ণ হ'ব, "মই দৃষ্টান্তৰে মোৰ মুখ মেলিম; জগতৰ জন্মৰ পৰাই গোপনে ৰখা কথাবোৰ মই উচ্চাৰণ কৰিম।
36 তেতিয়া যীচুৱে লোকসকলক পঠিয়াই ঘৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "আমাক পথাৰত থকা ঘাঁহ-বনবোৰৰ দৃষ্টান্ত প্ৰকাশ কৰা।"
৩৭ তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, " যি জনে ভাল বীজ সিঁচিছে, তেওঁ মানুহৰ পুত্ৰ;
৩৮ পথাৰ হৈছে জগত; ভাল বীজবোৰ ৰাজ্যৰ সন্তান; কিন্তু ঘাঁহবোৰ দুষ্টৰ সন্তান;
৩৯ যি শত্ৰু সিহঁতক সিঁচিছিল, সেই শত্ৰু হৈছে চয়তান; শস্য চপোৱা জগতৰ অন্ত; আৰু শস্য চপোৱাসকল স্বৰ্গদূত।
৪০ এতেকে যেনেকৈ ঘাঁহবোৰ গোটাই জুইত জ্বলাই দিয়া হয়; এই জগতৰ শেষতও তেনেকুৱাই হ'ব।
৪১ মানুহৰ পুত্ৰই নিজৰ স্বৰ্গদূতক পঠাব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ৰাজ্যৰ পৰা সকলো অপৰাধী আৰু অপৰাধীক গোটাই ল'ব;
৪২ আৰু সিহঁতক জুইৰ ভঁৰালত পেলাই দিব;
৪৩ তেতিয়া ধাৰ্ম্মিকসকলে নিজৰ পিতৃৰ ৰাজ্যত সূৰ্য্যৰ দৰে উজ্জ্বল হ'ব। যাৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনা।
৪৪ আকৌ স্বৰ্গৰাজ্য পথাৰত লুকাই থকা ধনৰ নিচিনা; যিটো মানুহ পালে লুকাই থাকে আৰু আনন্দত গৈ নিজৰ সকলো বিক্ৰী কৰি সেই পথাৰখন কিনি লয়।
৪৫ আকৌ স্বৰ্গৰাজ্য বণিকৰ নিচিনা, যিজনে ভাল মুকুতা বিচাৰে।
৪৬ তেওঁ বহু মূল্যৰ এটা মুকুতা পাই তেওঁৰ সকলো বস্তু বিক্ৰী কৰি কিনিলে।
৪৭ আকৌ স্বৰ্গৰাজ্য জালৰ নিচিনা, যি জাল সাগৰত পেলাই দিয়া হৈছিল আৰু সকলো ধৰণৰ গোট খোৱা হৈছিল।
৪৮ সেই ঠাই ভৰ্তি হ'লে তেওঁলোকে পাৰলৈ টানি বহিল আৰু ভালবোৰ পাত্ৰত গোটাই দিলে, কিন্তু বেয়াবোৰ পেলাই দিলে।
৪৯ জগতৰ শেষ সময়তো তেনেকুৱাই হ'ব, স্বৰ্গদূতসকলে ওলাই আহি দুষ্ট লোকসকলক ধাৰ্মিক লোকসকলৰ মাজৰ পৰা বিচ্ছিন্ন কৰিব।
৫০ আৰু সিহঁতক জুইৰ ভঁৰালত পেলাই দিব;
৫১ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে এই সকলোবোৰ বুজিছানে?" তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "হয় প্ৰভু।"
৫২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " এতেকে স্বৰ্গৰাজ্যৰ বিষয়ে শিকোৱা প্ৰত্যেকজন অধ্যাপক এজন গৃহস্থৰ নিচিনা, যিজনে নিজৰ ভঁৰালৰ পৰা নতুন আৰু পুৰণি বস্তু উলিয়াই আনে।"
৫৩ এই দৃষ্টান্তবোৰ শেষ কৰি যীচুৱে তাৰ পৰা গুচি গ'ল।
৫৪ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ দেশলৈ আহি তেওঁলোকৰ ধৰ্ম্মঘৰত তেওঁলোকক শিক্ষা দিলে আৰু তেওঁলোকে আচৰিত হ'ল আৰু ক'লে, "এই মানুহজনৰ এই জ্ঞান আৰু এই মহান কৰ্মবোৰ ক'ৰ পৰা হ'ল?"
৫৫ এইজন কাঠমিস্ত্ৰীৰ পুত্ৰ নহয়নে? তেওঁৰ মাকৰ নাম মৰিয়ম নহয়নে? আৰু তেওঁৰ ভাইসকল যাকোব, যোচে, চিমোন আৰু যিহূদা?
৫৬ আৰু তেওঁৰ ভনীয়েকহঁত, তেওঁলোক সকলোৱে আমাৰ লগত নহয়নে? তেনেহলে এই মানুহজনে এই সকলোবোৰ ক'ৰ পৰা পালে?
৫৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত ক্ষোভিত হ'ল। কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " ভাববাদীক নিজৰ দেশ আৰু নিজৰ ঘৰৰ বাহিৰে আন সন্মানহীন নহয়।"
৫৮ আৰু তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে তেওঁ তাত অনেক শক্তি কৰ্ম নকৰিলে।

অধ্যায় ১৪

১ সেই সময়ত ৰাজ্যপাল হেৰোদে যীচুৰ খ্যাতিৰ কথা শুনিলে।
২ তেওঁ নিজৰ দাসসকলক ক'লে, "এইজন বাপ্তিস্মদাতা যোহন; তেওঁ মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থান হৈছে; আৰু সেইবাবে তেওঁৰ মাজত মহান কৰ্ম প্ৰকাশ পায়।
৩ কিয়নো হেৰোদে যোহনক ধৰি বান্ধি কাৰাগাৰত ভৰাই থৈছিল, তেওঁৰ ভায়েক ফিলিপৰ পত্নী হেৰোদিয়া।
৪ কিয়নো যোহনে তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ বাবে তাইক থকাটো বৈধ নহয়।"
৫ তেওঁক বধ কৰিব বিচাৰিলে, তেওঁ লোকসকলক ভয় কৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁক ভাববাদী বুলি গণ্য কৰিলে।
৬ কিন্তু হেৰোদৰ জন্মদিন পালন কৰাৰ পাছত হেৰোদিয়াৰ জীয়েকে তেওঁলোকৰ আগত নাচি নাচি হেৰোদক সন্তুষ্ট কৰিলে।
৭ তেতিয়া তেওঁ শপত খাই তাইক যি বিচাৰিব, তাক দিব বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে।
৮ তেতিয়া তাই মাকৰ পৰা আগতীয়াকৈ নিৰ্দেশ দি ক'লে, "যোহন বাপ্তিস্মদাতাৰ মূৰটো মোক ইয়াত দিয়া।"
9 তেতিয়া ৰজাই দুখ পালে, কিন্তু শপত আৰু তেওঁৰ লগত আহাৰ গ্ৰহণ কৰা লোকসকলৰ কাৰণে তেওঁক সেই শপত দিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
১০ পাছত তেওঁ পঠিয়াই কাৰাগাৰত যোহনৰ মূৰ কাটিলে।
১১ তেতিয়া তেওঁৰ মূৰটো এটা তলুৱাত আনি কন্যাক দিয়া হ'ল আৰু তাই মাকৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল।
১২ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে আহি মৃতদেহটো তুলি লৈ পুতি থ'লে আৰু যীচুক ক'লে।
১৩ যীচুৱে এই কথা শুনি তাৰ পৰা জাহাজেৰে আছুতীয়াকৈ মৰুভূমিলৈ গুচি গ'ল;
14 যীচুৱে বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু বহু লোকক দেখি তেওঁলোকৰ প্ৰতি দয়া কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ ৰোগীক সুস্থ কৰিলে।
১৫ তেতিয়া সন্ধিয়া হ'লে তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "এইখন মৰুভূমি, আৰু সেই সময় এতিয়া পাৰ হৈ গ'ল; গাঁৱলৈ গৈ নিজৰ বাবে খাদ্য কিনিবলৈ জনসমাগমক পঠাওক।"

১৬ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তেওঁলোক আঁতৰি যোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই; তোমালোকে তেওঁলোকক খাবলৈ দিয়া।"
১৭ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "আমাৰ ইয়াত মাত্ৰ পাঁচখন পিঠা আৰু দুটা মাছ আছে।"
১৮ তেওঁ ক'লে, "তেওঁলোকক মোৰ ওচৰলৈ আনিব।"
১৯ তেতিয়া তেওঁ লোকসকলক ঘাঁহনিত বহিবলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু পাঁচখন পিঠা আৰু মাছ দুটা লৈ আকাশলৈ চাই আশীৰ্বাদ দি ভাঙি সেই পিঠাবোৰ নিজৰ শিষ্যসকলক আৰু শিষ্যসকলক জনসমাগমক দিলে .
20 তেওঁলোকে সকলোৱে খাই পৰি তৃপ্ত হ'ল আৰু বাকী থকা টুকুৰাবোৰৰ পৰা বাৰটা টোপোলা ভৰাই ল'লে।
২১ ভোজন কৰা সকল মহিলা আৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ বাহিৰে প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ পুৰুষ আছিল।
২২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক জাহাজত উঠি তেওঁৰ আগে আগে সিপাৰলৈ যাবলৈ বাধ্য কৰালে।
২৩ জনসমাগমক বিদায় দি তেওঁ আছুতীয়াকৈ এটা পৰ্বতলৈ উঠি প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ গ'ল;
২৪ কিন্তু জাহাজখন এতিয়া সাগৰৰ মাজত ঢৌৱে লৰচৰ কৰি আছিল;
২৫ ৰাতি চতুৰ্থ ৰাতিৰ সময়ত যীচুৱে সাগৰৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়ি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ গ'ল।
২৬ শিষ্যসকলে তেওঁক সাগৰৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়ি যোৱা দেখি বিচলিত হৈ ক'লে, "এইটো এটা আত্মা; আৰু তেওঁলোকে ভয়ত চিঞৰি উঠিল।
২৭ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " সন্তান কৰক; সেয়া মই; ভয় নকৰিবা।
২৮ পিতৰে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, "প্ৰভু, যদি তুমি হয়, তেন্তে মোক পানীত উঠি তোমাৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ আদেশ দিয়া।"
২৯ তেওঁ ক'লে, " আহা।" পিতৰ জাহাজৰ পৰা নামি আহি যীচুৰ ওচৰলৈ যাবলৈ পানীৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়ি গ'ল।
৩০ কিন্তু বতাহ উত্তাল হোৱা দেখি তেওঁ ভয় খালে; আৰু ডুব যাবলৈ ধৰি তেওঁ চিঞৰি ক'লে, "প্ৰভু, মোক ৰক্ষা কৰা।"
৩১ তেতিয়া যীচুৱে হাত মেলি তেওঁক ধৰি ক'লে, " হে অলপ বিশ্বাসী, তুমি কিয় সন্দেহ কৰিলে?
৩২ যেতিয়া তেওঁলোক জাহাজত উঠিল, তেতিয়া বতাহ বন্ধ হৈ গ'ল।
৩৩ তেতিয়া জাহাজত থকা লোকসকলে আহি তেওঁক উপাসনা কৰি ক'লে, "সঁচাকৈয়ে তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।"
34 পাছত তেওঁলোকে পাৰ হৈ গনেচৰত দেশলৈ আহিল।
35 সেই ঠাইৰ লোকসকলে তেওঁৰ বিষয়ে জানিব পাৰিলে, সেই ঠাইৰ সকলো দেশলৈ পঠিয়াই দিলে আৰু সকলো ৰোগীয়া লোকক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে।
36 আৰু তেওঁৰ কাপোৰৰ তলৰ অংশহে স্পৰ্শ কৰিবলৈ তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে, আৰু যিসকলে স্পৰ্শ কৰিলে, তেওঁলোক সম্পূৰ্ণ সুস্থ হৈ উঠিল।

অধ্যায় ১৫

১ তেতিয়া যিৰূচালেমৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে।
২ তোমাৰ শিষ্যসকলে কিয় প্ৰাচীনসকলৰ পৰম্পৰা উলংঘা কৰে? কিয়নো তেওঁলোকে পিঠা খাওঁতে হাত নোধোৱে।
৩ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে তোমালোকৰ পৰম্পৰাৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা কিয় উলংঘা কৰা?
৪ কিয়নো ঈশ্বৰে এই আজ্ঞা দিছিল, "তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা;
৫ কিন্তু তোমালোকে কৈছা, "যি কোনোৱে নিজৰ বাপেক বা মাকক ক'ব, 'এইটো উপহাৰ;
৬ আৰু তেওঁৰ পিতৃ বা মাকক সন্মান নকৰিবা, তেওঁ মুক্ত হ'ব। এইদৰে তোমালোকে তোমালোকৰ পৰম্পৰাৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাক অসাৰ কৰিলা।
৭ তোমালোকৰ বিষয়ে যিচয়াই তোমালোকৰ বিষয়ে ভালকৈ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল।
৮ এই লোকসকলে মুখেৰে মোৰ ওচৰলৈ আহে আৰু ওঁঠেৰে মোক সন্মান কৰে; কিন্তু তেওঁলোকৰ হৃদয় মোৰ পৰা বহু দূৰত।
9 কিন্তু তেওঁলোকে মানুহৰ আজ্ঞাৰ শিক্ষাৰ কাৰণে মোক অসাৰভাৱে উপাসনা কৰে।
১০ তেতিয়া তেওঁ লোকসকলক মাতি ক'লে, " শুনা আৰু বুজিব।
১১ মুখলৈ যোৱা বস্তুৱে মানুহক অশুচি নকৰে; কিন্তু মুখৰ পৰা যি ওলায়, সেইটোৱে মানুহক অশুচি কৰে।"
১২ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে আহি তেওঁক ক'লে, "ফৰীচীসকলে এই কথা শুনি যে ক্ষুন্ন হ'ল, সেই কথা আপুনি জানেনে?"
১৩ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, " মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে ৰোপণ নকৰা প্ৰত্যেক গছবোৰ শিপাই পেলোৱা হ'ব।"
১৪ তেওঁলোকক বাদ দিয়ক, তেওঁলোক অন্ধসকলৰ অন্ধ নেতা হওক। আৰু যদি অন্ধই অন্ধক আগুৱাই লৈ যায়, তেন্তে দুয়োজনেই খাৱৈত পৰিব।
১৫ তেতিয়া পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, "এই দৃষ্টান্ত আমাক কোৱা।"
১৬ যীচুৱে ক'লে, " তোমালোকে এতিয়াও বুদ্ধিহীন হৈ আছানে?"
১৭ তোমালোকে এতিয়াও বুজি পোৱা নাইনে যে, মুখত যি কোনো ভিতৰলৈ সোমাই যায়, পেটলৈ যায় আৰু বাহিৰলৈ বাহিৰলৈ পেলোৱা হয়?
১৮ কিন্তু মুখৰ পৰা ওলোৱা কথাবোৰ হৃদয়ৰ পৰা ওলায়; আৰু মানুহক অশুচি কৰে।
১৯ কিয়নো হৃদয়ৰ পৰা কু-চিন্তা, হত্যা, ব্যভিচাৰ, ব্যভিচাৰ, চুৰি, মিছা সাক্ষী আৰু নিন্দা আদি ওলাই আহে।
২০ এইবিলাকে মানুহক অশুচি কৰে;
২১ তেতিয়া যীচুৱে তাৰ পৰা গৈ তূৰ আৰু চিদোন অঞ্চললৈ গুচি গ'ল।
২২ চোৱা, সেই অঞ্চলৰ পৰা কনানীয়া এগৰাকী মহিলাই তেওঁক চিঞৰি ক'লে, "হে প্ৰভু, হে দায়ূদৰ পুত্ৰ, মোক দয়া কৰা; মোৰ ছোৱালীজনী চয়তানৰ দ্বাৰা অতিশয় বিৰক্ত হৈছে।
২৩ কিন্তু তেওঁ তাইক একো উত্তৰ নিদিলে। তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে আহি তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে, "তাইক পঠাওক; কিয়নো তাই আমাৰ পিছে পিছে কান্দিছে।"

২৪ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, " মই ইস্রায়েলৰ বংশৰ হেৰাই যোৱা ভেড়াবোৰৰ ওচৰলৈহে পঠোৱা হোৱা নাই।"
২৫ তেতিয়া তাই আহি তেওঁক উপাসনা কৰি ক'লে, "প্ৰভু, মোক সহায় কৰক।"
২৬ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, " ল'ৰা-ছোৱালীৰ পিঠা লৈ কুকুৰৰ ওচৰত পেলোৱাটো উচিত নহয়।"
২৭ তাই ক'লে, "হে প্ৰভু, সত্য, তথাপিও কুকুৰে নিজৰ মালিকৰ মেজৰ পৰা সৰি পৰা টুকুৰাবোৰ খায়।"
২৮ তেতিয়া যীচুৱে তাইক ক'লে, " হে মহিলা, তোমাৰ বিশ্বাস মহান; আৰু সেই ঘণ্টাৰ পৰাই তাইৰ ছোৱালীজনী সুস্থ হৈ উঠিল।
২৯ যীচুৱে তাৰ পৰা গুচি গালীল সাগৰৰ ওচৰ পালেগৈ। আৰু এটা পৰ্বতলৈ উঠি তাতে বহিল।
৩০ তেতিয়া বহু লোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি পংগু, অন্ধ, বোবা, অক্ষম আৰু বহুতো লোকক লৈ যীচুৰ চৰণত পেলাই দিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে।
৩১ বোবাবোৰক কথা ক'বলৈ, পংগুবোৰক সুস্থ হোৱা, পংগুবোৰক খোজ কাঢ়িবলৈ আৰু অন্ধবোৰক চাবলৈ দেখি জনসমাগম আচৰিত হ'ল আৰু ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰক মহিমা কৰিলে।
৩২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যবিলাকক মাতি ক'লে, " মই জনসমাগমৰ প্ৰতি কৰুণা কৰো, কিয়নো তেওঁলোকে এতিয়া তিনিদিন মোৰ লগত আছে আৰু খাবলৈ একো নাই;
৩৩ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, "আমাৰ ইমানবোৰ পিঠা ক'ৰ পৰা মৰুভূমিত পোৱা যাব, যাতে ইমান মানুহক ভৰিব পাৰে?"
৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ হাতত কিমান পিঠা আছে?" তেওঁলোকে ক'লে, "সাতটা আৰু কেইটামান মাছ।"
৩৫ তেতিয়া তেওঁ লোকসকলক মাটিত বহিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
36 তেতিয়া তেওঁ সাতটা পিঠা আৰু মাছ লৈ ধন্যবাদ দি ভাঙি শিষ্যসকলক আৰু শিষ্যসকলক জনসমাগমক দিলে।
37 তাতে সকলোৱে খাই তৃপ্ত হ'ল আৰু বাকী থকা ভঙা মাংসৰ পৰা সাতটা টোপোলা ভৰাই তুলিলে।
38 ভোজন কৰা সকল মহিলা আৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ বাহিৰে চাৰি হাজাৰ পুৰুষ আছিল।
39 তেতিয়া তেওঁ লোকসকলক পঠিয়াই দিলে আৰু জাহাজত উঠি মগদলাৰ প্ৰান্তলৈ আহিল।

অধ্যায় ১৬

১ ফৰীচীসকলেও চদ্দুকীসকলৰ লগত আহি তেওঁক প্ৰলোভিত কৰি স্বৰ্গৰ পৰা তেওঁলোকক এটা চিন দেখুৱাবলৈ অনুৰোধ কৰিলে।
২ তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, " সন্ধিয়া হ'লে তোমালোকে কয়, 'বতৰ ভাল হ'ব;
৩ আৰু ৰাতিপুৱা, আজি বেয়া বতৰ হ'ব; হে ভণ্ডসকল, তোমালোকে আকাশৰ মুখখন বুজিব পাৰিবা; কিন্তু তোমালোকে কালৰ চিনবোৰ বুজিব নোৱাৰানে?
৪ দুষ্ট আৰু ব্যভিচাৰী প্ৰজন্মই চিন বিচাৰে; আৰু যোনা ভাববাদীৰ চিন বাহিৰে আন কোনো চিন দিয়া নহ'ব।" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক এৰি গুচি গ'ল।
৫ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যবিলাকে সিপাৰলৈ আহি পিঠা ল'বলৈ পাহৰি গ'ল।
৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " ফৰীচী আৰু চদ্দুকীসকলৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হোৱা আৰু সাৱধান হোৱা।"
৭ তেওঁলোকে ইজনে সিজনৰ মাজত বিতৰ্ক কৰি ক'লে, "আমি পিঠা লোৱা নাই বাবেই হৈছে।"
৮ যীচুৱে সেই কথা বুজি পাই তেওঁলোকক ক'লে, " হে অল্প বিশ্বাসীসকল, তোমালোকে কিয় তোমালোকে তোমালোকে তোমালোকৰ মাজত যুক্তি দিছা, কিয়নো তোমালোকে পিঠা অনা নাই?"
9 তোমালোকে এতিয়াও বুজি পোৱা নাইনে, পাঁচ হাজাৰৰ পাঁচটা পিঠা আৰু কিমান টোপোলা তুলি লৈছিলা, সেই কথা মনত নাই নেকি?
১০ চাৰি হাজাৰৰ সাতটা পিঠা আৰু কিমান টোপোলা তোমালোকে তুলি লোৱা নাছিলা?
১১ ফৰীচী আৰু চদ্দুকীসকলৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হ'বলৈ মই তোমালোকক পিঠাৰ বিষয়ে কোৱা নাই, সেই কথা তোমালোকে কেনেকৈ বুজি নাপাবা?
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে বুজিলে যে তেওঁ তেওঁলোকক পিঠাৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হ'বলৈ নিদিলে, কিন্তু ফৰীচী আৰু চদ্দুকীসকলৰ শিক্ষাৰ পৰা সাৱধান হ'বলৈ নিদিলে।
১৩ যীচুৱে ফিলিপীৰ কৈচৰিয়া অঞ্চলত উপস্থিত হৈ শিষ্যসকলক সুধিলে, " মই মানুহৰ পুত্ৰ কোন বুলি মানুহে কয়?
১৪ তেওঁলোকে ক'লে, "কোনো কোনোৱে কয় যে তুমি বাপ্তিস্মদাতা যোহন; আৰু আন কিছুমানে যিৰিমিয়া বা ভাববাদীসকলৰ এজন।
১৫ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " কিন্তু তোমালোকে মোক কোন বুলি কৈছা?"
১৬ চিমোন পিতৰে উত্তৰ দি ক'লে, "তুমি খ্ৰীষ্ট, জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।"
১৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " চিমোন বৰজোনা, তুমি ধন্য;
১৮ আৰু মই তোমাক কওঁ, তুমি পিতৰ, আৰু এই শিলৰ ওপৰত মই মোৰ মণ্ডলী নিৰ্মাণ কৰিম; আৰু নৰকৰ দুৱাৰে ইয়াৰ বিৰুদ্ধে জয়ী নহ'ব।
১৯ মই তোমাক স্বৰ্গৰাজ্যৰ চাবি দিম, আৰু তুমি পৃথিবীত যি বান্ধিবা, তাক স্বৰ্গত বান্ধি দিয়া হ'ব;
২০ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকক আজ্ঞা দিলে যে তেওঁ যীচু খ্ৰীষ্ট বুলি কাকো নকওক।
২১ তেতিয়াৰ পৰা যীচুৱে নিজৰ শিষ্যসকলক ক'বলৈ ধৰিলে যে তেওঁ যিৰূচালেমলৈ গৈ প্ৰাচীন, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলৰ অনেক কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব, আৰু বধ হ'ব আৰু তৃতীয় দিনা পুনৰুত্থান হ'ব।
২২ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক ধৰি তিৰস্কাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, "হে প্ৰভু, তোমাৰ পৰা দূৰত থাকক।"
২৩ কিন্তু তেওঁ ঘূৰি আহি পিতৰক ক'লে, " হে চয়তান, তুমি মোৰ পিছে পিছে যোৱা, তুমি মোৰ বাবে অপৰাধ, কিয়নো তুমি ঈশ্বৰৰ বস্তুৰ জুতি লোৱা নাই, কিন্তু মানুহৰ পৰা হোৱা বস্তুবোৰহে জুতি লয়।"

২৪ তেতিয়া যীচুৱে শিষ্যসকলক ক'লে, " কোনোৱে যদি মোৰ পিছে পিছে আহিব বিচাৰে, তেন্তে তেওঁ নিজকে অস্বীকাৰ কৰি নিজৰ ক্ৰুচ তুলি মোৰ পিছে পিছে যাওক।"
২৫ কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ সেই প্ৰাণ হেৰুৱাব;
২৬ কিয়নো মানুহে যদি গোটেই জগতখন লাভ কৰে আৰু নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱায়, তেন্তে কি লাভ হ'ব? বা মানুহে নিজৰ প্ৰাণৰ বিনিময়ত কি দিব?
২৭ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰই নিজৰ পিতৃৰ মহিমাত নিজৰ স্বৰ্গদূতসকলৰ সৈতে আহিব; আৰু তেতিয়া তেওঁ প্ৰত্যেককে নিজৰ কৰ্ম অনুসাৰে পুৰস্কাৰ দিব।
২৮ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, মানুহৰ পুত্ৰক নিজৰ ৰাজ্যত আহি থকা দেখা পৰ্যন্ত ইয়াত থিয় হৈ থকা কিছুমান লোকে মৃত্যুৰ সোৱাদ নাপাব।

অধ্যায় ১৭

১ তাৰ পাছত ছয় দিনৰ পাছত যীচুৱে পিতৰ, যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহনক লৈ একাদি ওখ পৰ্ব্বতলৈ লৈ গ'ল।
২ তেওঁবিলাকৰ সন্মুখত ৰূপ সলনি হ'ল আৰু তেওঁৰ মুখ সূৰ্য্যৰ দৰে জিলিকি উঠিল আৰু তেওঁৰ বস্ত্ৰ পোহৰৰ দৰে বগা হ'ল।
৩ তেতিয়া চোৱা, মোচি আৰু এলিয়াই তেওঁৰ লগত কথা পাতি থকা দেখা গ'ল।
৪ তেতিয়া পিতৰে উত্তৰ দি যীচুক ক'লে, "প্ৰভু, আমাৰ ইয়াত থকাটো ভাল; এটা তোমাৰ বাবে, আৰু এজন মোচিৰ বাবে, আৰু এজন এলিয়াৰ বাবে।
৫ তেওঁ কথা কৈ থাকোঁতে চোৱা, এটা উজ্জ্বল ডাৱৰে তেওঁলোকক ছাঁ দিলে; তোমালোকে তেওঁৰ কথা শুনা।
6 শিষ্যবিলাকে এই কথা শুনি মুখেৰে ঢাল খালে আৰু অতিশয় ভয় খালে।
7 যীচুৱে আহি তেওঁলোকক স্পৰ্শ কৰি ক'লে, " উঠা, ভয় নকৰিবা।"
৮ তেতিয়া তেওঁলোকে চকু তুলি লৈ কেৱল যীচুৰ বাহিৰে আন কাকো দেখা নাপালে।
9 পাহাৰৰ পৰা নামি আহি যীচুৱে তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে, " মানুহৰ পুত্ৰ মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান নোহোৱালৈকে এই দৰ্শন কাকো নকবা।"
১০ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক সুধিলে, "তেন্তে অধ্যাপকসকলে কিয় কয় যে এলিয়াক প্ৰথমে আহিব লাগিব?
১১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " সঁচাকৈয়ে ইলিয়াছে প্ৰথমে আহি সকলো পুনৰুদ্ধাৰ কৰিব।"
১২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, ইলিয়াছ ইতিমধ্যে আহিল, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক চিনি নাপালে, কিন্তু তেওঁলোকে যি ইচ্ছা কৰিলে, তাকেই কৰিলে। সেইদৰে মানুহৰ পুত্ৰইও সেইবোৰৰ বাবে কষ্ট পাব।
১৩ তেতিয়া শিষ্যবিলাকে বুজি পালে যে তেওঁ তেওঁলোকক বাপ্তিস্মদাতা যোহনৰ বিষয়ে কৈছে।
১৪ তেতিয়া তেওঁলোকে মানুহৰ ওচৰ পালে, এজন মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ ওচৰত আঁঠু লৈ ক'লে।
১৫ প্ৰভু, মোৰ পুত্ৰক দয়া কৰা, কিয়নো তেওঁ উন্মাদ আৰু অতিশয় যন্ত্ৰণাত ভুগিছে;
১৬ মই তেওঁক তোমাৰ শিষ্যসকলৰ ওচৰলৈ লৈ আহিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক সুস্থ কৰিব নোৱাৰিলে।
১৭ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, হে অবিশ্বাসী আৰু বিকৃত প্ৰজন্ম, মই তোমালোকৰ লগত কিমান দিন থাকিম? মই তোমাক কিমান দিনলৈকে কষ্ট দিম? তেওঁক ইয়ালৈ মোৰ ওচৰলৈ আনিব।
১৮ যীচুৱে চয়তানক তিৰস্কাৰ কৰিলে; তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ পৰা আঁতৰি গ'ল আৰু সেই সময়তে শিশুটি সুস্থ হৈ উঠিল।
১৯ তেতিয়া শিষ্যবিলাকে পৃথকে পৃথকে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "আমি কিয় তেওঁক বাহিৰ কৰি দিব নোৱাৰিলোঁ?"
২০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে, কিয়নো মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যদি তোমালোকৰ বিশ্বাস সৰিয়হৰ গুটিৰ দৰে থাকে, তেন্তে এই পৰ্ব্বতক ক'বা, 'ইয়াৰ পৰা আঁতৰি যোৱা; আৰু ই আঁতৰাই পেলাব; আৰু তোমালোকৰ বাবে একোৱেই অসম্ভৱ নহ'ব।
২১ কিন্তু এই ধৰণৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু উপবাসৰ দ্বাৰাহে ওলাই নাযায়।
২২ তেওঁলোকে গালীলত থাকোঁতে যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মানুহৰ পুত্ৰক মানুহৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব।
২৩ তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিব, আৰু তৃতীয় দিনা তেওঁক পুনৰুত্থান কৰা হ'ব। আৰু তেওঁলোকে অতিশয় দুখ কৰিছিল।
24 পাছত তেওঁলোকে কফৰনাহূম পালে, কৰ লোৱা লোকসকলে পিতৰৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "তোমালোকৰ প্ৰভুৱে কৰ নিদিয়েনে?"
২৫ তেওঁ ক'লে, "হয়।" ঘৰত সোমাই যীচুৱে তেওঁক বাধা দি ক'লে, " হে চিমোন, তুমি কি ভাবিছা?" পৃথিৱীৰ ৰজাসকলে কাৰ পৰা ৰীতি বা কৰ লয়? নিজৰ সন্তানৰ নে অচিনাকি মানুহৰ?
২৬ পিতৰে তেওঁক ক'লে, "বিদেশী লোকৰ পৰা।" যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "তেন্তে ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ মুক্ত হ'ব।"
২৭ তথাপি, আমি যাতে তেওঁলোকক ক্ষুন্ন কৰিব নোৱাৰো, তেনেহ'লে তুমি সমুদ্ৰলৈ গৈ ঠেলা মাৰি প্ৰথমে ওপৰলৈ ওলোৱা মাছবোৰ তুলি লোৱা; আৰু যেতিয়া তুমি তেওঁৰ মুখ মেলিবা, তেতিয়া তুমি এটুকুৰা টকা পাবা;

অধ্যায় ১৮

১ সেই সময়ত শিষ্যসকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "স্বৰ্গৰাজ্যত কোন শ্ৰেষ্ঠ?
২ যীচুৱে তেওঁৰ ওচৰলৈ এটা শিশুক মাতি আনি তেওঁলোকৰ মাজত স্থাপন কৰিলে।
৩ তেওঁ ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যদিহে তোমালোকে ধৰ্মান্তৰিত নহ'বা আৰু সৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ দৰে নহ'বা, তেন্তে তোমালোকে স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ নকৰিবা।"
৪ এতেকে যি কোনোৱে এই শিশুটিৰ দৰে নিজকে নম্ৰ কৰে, তেওঁ স্বৰ্গৰাজ্যত সৰ্বোচ্চ।
৫ আৰু যি কোনোৱে মোৰ নামত এনে এটা শিশুক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে।

৬ কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ বিশ্বাস কৰা এই সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ কোনো এজনক অপৰাধ কৰে, তেওঁৰ ডিঙিত মিলৰ শিল ওলোমাই সাগৰৰ গভীৰতাত ডুব যোৱাটোৱেই উত্তম হ'ব।
৭ অপৰাধৰ কাৰণে জগতৰ ধিক্! কাৰণ অপৰাধবোৰ আহিবই লাগিব; কিন্তু যিজনৰ দ্বাৰাই অপৰাধ হয়, তেওঁৰ বাবে ধিক্!
৮ এতেকে যদি তোমাৰ হাত বা ভৰিয়ে তোমাক অপৰাধ কৰে, তেন্তে সেইবোৰ কাটি পেলোৱা আৰু তোমাৰ পৰা পেলাই দিয়া;
9 আৰু যদি তোমাৰ চকুৱে তোমাক অপৰাধ কৰে, তেন্তে তাক উলিয়াই আনি তোমাৰ পৰা পেলাই দিবা;
১০ এই সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ এজনকো তুচ্ছ-তাচ্ছিল্য নকৰিবলৈ সাৱধান হওক; কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, স্বৰ্গত তেওঁলোকৰ স্বৰ্গদূতসকলে সদায় মোৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ মুখ দেখি থাকে।
১১ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ হেৰাই যোৱাক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আহিছে।
১২ তোমালোকে কেনে ভাবিছা? যদি কোনো মানুহৰ এশটা ভেড়া থাকে আৰু তাৰে এটা বিপথে পৰিচালিত হয়, তেন্তে তেওঁ উননব্বৈটা ভেড়া এৰি পৰ্ব্বততলৈ গৈ বিপথে যোৱা বস্তু বিচাৰি নাযায়নে?
১৩ আৰু যদি তেওঁ তাক পালে, তেন্তে মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, বিপথে যোৱা নব্বৈটা ভেড়াতকৈ তেওঁ সেই ভেড়াৰ বাবে অধিক আনন্দিত হয়।
১৪ সেইদৰে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ইচ্ছা নহয় যে এই সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ মাজৰ এজনো বিনষ্ট হওক।
১৫ আৰু যদি তোমাৰ ভায়ে তোমাৰ বিৰুদ্ধে অপৰাধ কৰে, তেন্তে তোমাৰ আৰু তেওঁৰ মাজত তেওঁৰ দোষ কওক;
১৬ কিন্তু যদি তেওঁ আপোনাৰ কথা নুশুনে, তেন্তে আৰু এজন বা দুজনক লগত লৈ যাওক, যাতে দুজন বা তিনিজন সাক্ষীৰ মুখত প্ৰতিটো কথা স্থিৰ হয়।
১৭ আৰু যদি তেওঁ সেইবোৰ শুনিবলৈ অৱহেলা কৰে, তেন্তে মণ্ডলীক কওক;
১৮ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে পৃথিবীত যি বান্ধিবা, তাক স্বৰ্গত বান্ধি দিয়া হ'ব;
১৯ মই তোমালোকক পুনৰ কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ দুজনে যদি পৃথিবীত কোনো কথা বিচৰা বিষয়ত একমত হয়, তেন্তে সেয়া মোৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ পৰা তেওঁলোকৰ বাবে কৰা হ'ব।
২০ কিয়নো মোৰ নামত দুজন বা তিনিজন য'ত একত্ৰিত হৈছে, তাতেই মই তেওঁলোকৰ মাজত আছো।
২১ তেতিয়া পিতৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "প্ৰভু, মোৰ ভায়ে মোৰ বিৰুদ্ধে কিমানবাৰ পাপ কৰিব আৰু মই তেওঁক ক্ষমা কৰি দিম?" সাতবাৰলৈকে?
২২ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই তোমাক সাতবাৰলৈকে কোৱা নাই;
২৩ এতেকে স্বৰ্গৰাজ্যক কোনো ৰজাৰ লগত তুলনা কৰা হৈছে, যিজনে নিজৰ দাসসকলৰ হিচাপ ল'ব।
২৪ তেওঁ হিচাপ কৰিবলৈ ধৰিলে, তেওঁৰ ওচৰলৈ এজনক আনি দিয়া হ'ল, যিজনৰ তেওঁৰ ওচৰত দহ হাজাৰ টকা ঋণ আছিল।
২৫ কিন্তু তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক, তেওঁৰ পত্নী, সন্তান আৰু তেওঁৰ সকলো বস্তু বিক্ৰী কৰি ধন দিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
২৬ সেই দাসজনে তললৈ পৰি তেওঁক উপাসনা কৰি ক'লে, "হে প্ৰভু, মোৰ ওচৰত ধৈৰ্য্য ধৰক, মই তোমাক সকলো ধন দিম।"
২৭ তেতিয়া সেই দাসজনৰ প্ৰভুৱে দয়া কৰি তেওঁক মুকলি কৰি দিলে আৰু তেওঁৰ ঋণ ক্ষমা কৰিলে।
২৮ কিন্তু সেই দাসজনে ওলাই গ'ল আৰু তেওঁৰ এজন সতীৰ্থ দাসক দেখিলে, যিজনৰ তেওঁৰ ওচৰত এশ পইচা ঋণী আছিল।
২৯ তেতিয়া তেওঁৰ সতীৰ্থ দাসজনে তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত পৰি তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে, "মোৰ ওচৰত ধৈৰ্য্য ধৰি, মই তোমাক সকলো পৰিশোধ কৰিম।"
৩০ তেওঁ নিবিচাৰিলে, কিন্তু ঋণ পৰিশোধ নকৰালৈকে তেওঁক কাৰাগাৰত ভৰাই দিলে।
31 তেতিয়া তেওঁৰ সতীৰ্থ দাসসকলে যি হোৱা দেখিলে, তেওঁলোকে অতিশয় দুখ পালে আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ আগত ঘটা সকলো কথা ক'লে।
৩২ তেতিয়া তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক মাতি আনি তেওঁক ক'লে, "হে দুষ্ট দাস, তুমি মোক কামনা কৰাৰ কাৰণে মই তোমাৰ সকলো ঋণ ক্ষমা কৰি দিলোঁ।
৩৩ মই যেনেকৈ তোমাৰ সতীৰ্থ দাসক দয়া কৰা উচিত নাছিলনে?
৩৪ তেতিয়া তেওঁৰ প্ৰভুৱে ক্ৰোধিত হৈ তেওঁক যন্ত্ৰণাদায়কসকলৰ হাতত গতাই দিলে, যেতিয়ালৈকে তেওঁ নিজৰ প্ৰাপ্য সকলো পৰিশোধ নকৰে।
35 মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়েও তোমালোকৰ প্ৰতি সেইদৰে কৰিব, যদিহে তোমালোকে প্ৰত্যেকেই নিজৰ ভায়েকৰ অপৰাধবোৰ হৃদয়ৰ পৰা ক্ষমা নকৰে।

অধ্যায় ১৯

১ পাছত যীচুৱে এই কথাবোৰ শেষ কৰি গালীলৰ পৰা গুচি গ'ল আৰু যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে যিহূদিয়া দেশলৈ আহিল;
২ তেতিয়া বহু লোকে তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল; আৰু তাতে তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে।
৩ ফৰীচীসকলেও তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক পৰীক্ষা কৰি ক'লে, "পুৰুষে সকলো কাৰণতে নিজৰ পত্নীক বিচ্ছেদ কৰাটো উচিত নেকি?"
৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " আৰম্ভণিতে এইবিলাক সৃষ্টি কৰা জনে পুৰুষ আৰু নাৰী সৃষ্টি কৰা বুলি তোমালোকে পঢ়া নাই নে?
৫ তেওঁ ক'লে, "এই কাৰণে পুৰুষে পিতৃ-মাতৃক এৰি নিজৰ পত্নীৰ লগত আঁকোৱালি ল'ব;
৬ এই কাৰণে তেওঁলোক আৰু দুজন নহয়, কিন্তু এক মাংস। এতেকে ঈশ্বৰে যি একত্ৰিত কৰিছে, তাক মানুহে বিভাজিত নকৰিব।"
৭ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তেতিয়া মোচিয়ে কিয় বিবাহ বিচ্ছেদৰ পত্ৰ দি তাইক বিদায় দিবলৈ আজ্ঞা দিলে?
৮ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ হৃদয়ৰ কঠিনতাৰ বাবে মোচিয়ে তোমালোকক তোমালোকৰ পত্নীসকলক বিদায় দিবলৈ অনুমতি দিছিল;

9 মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে ব্যভিচাৰৰ কাৰণে নহ'লে নিজৰ পত্নীক বিচ্ছেদ কৰি আনক বিয়া কৰায়, তেওঁ ব্যভিচাৰ কৰে;
১০ তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, "যদি পুৰুষৰ ভাৰ্য্যাৰ ক্ষেত্ৰত এনে হয়, তেন্তে বিয়া কৰাটো ভাল নহয়।"
১১ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " যিসকলক এই কথা দিয়া হৈছে, তেওঁলোকৰ বাহিৰে সকলোৱে এই কথা গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে।"
১২ কিয়নো মাকৰ গৰ্ভৰ পৰা এনেকৈ জন্ম হোৱা নপুংসক কিছুমান আছে, আৰু কিছুমান নপুংসক আছে, যিসকলক মানুহৰ দ্বাৰা নপুংসক কৰি লোৱা হৈছে; যি জনে তাক গ্ৰহণ কৰিবলৈ সক্ষম, তেওঁ তাক গ্ৰহণ কৰক।
১৩ তেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক আনি তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত দি প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ অনা হ'ল আৰু শিষ্যসকলে তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰিলে।
১৪ কিন্তু যীচুৱে ক'লে, " সন্তান ল'ৰা-ছোৱালীক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ নিদিব;
১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত দি তাৰ পৰা গুচি গ'ল।
১৬ তাতে এজনে আহি তেওঁক ক'লে, "ভাল গুৰু, অনন্ত জীৱন পাবলৈ মই কি ভাল কাম কৰিম?"
১৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, " তুমি মোক কিয় ভাল বুলি কয়? এজনৰ বাহিৰে আন কোনো ভাল নাই, অৰ্থাৎ ঈশ্বৰ;
১৮ তেওঁ তেওঁক ক'লে, "কোন?" যীচুৱে ক'লে, তুমি হত্যা নকৰিবা, ব্যভিচাৰ নকৰিবা, চুৰি নকৰিবা, মিছা সাক্ষ্য নিদিবা;
১৯ তোমাৰ পিতৃ আৰু মাকক সন্মান কৰা, আৰু, তুমি নিজৰ নিচিনাকৈ তোমাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক প্ৰেম কৰা।
২০ সেই ডেকাজনে তেওঁক ক'লে, "মই সৰুৰে পৰা এই সকলোবোৰ কথা ৰক্ষা কৰি আহিছো;
২১ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " আপুনি যদি সিদ্ধ হ'ব বিচাৰে, তেন্তে গৈ তোমাৰ যি আছে, সেইখিনি বিক্ৰী কৰি দুখীয়াক দিয়া, আৰু তোমাৰ স্বৰ্গত ধন হ'ব;
২২ কিন্তু ডেকাজনে এই কথা শুনি দুখী হৈ গুচি গ'ল;
২৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, এজন ধনী মানুহ স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাটো কঠিন।"
২৪ মই তোমালোকক পুনৰ কওঁ, ধনী মানুহে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাতকৈ উটৰ বেজীৰ চকুৰে যোৱাটো সহজ।
২৫ তেওঁৰ শিষ্যসকলে এই কথা শুনি অতিশয় আচৰিত হৈ ক'লে, "তেন্তে কোনে পৰিত্ৰাণ পাব পাৰে?"
২৬ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক চাই ক'লে, " মানুহৰ বাবে এইটো অসম্ভৱ; কিন্তু ঈশ্বৰৰ ওচৰত সকলো সম্ভৱ।
২৭ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক ক'লে, "চোৱা, আমি সকলোকে পৰিত্যাগ কৰি তোমাৰ পিছে পিছে গৈ আছো; এতেকে আমাৰ কি থাকিব?
২৮ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকে মোৰ পিছে পিছে যোৱা, যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰই তেওঁৰ মহিমাৰ সিংহাসনত বহিব, তেতিয়া তোমালোকে বাৰটা সিংহাসনত বহি বাৰটা ফৈদৰ বিচাৰ কৰিবা ইজৰাইল।
২৯ আৰু যি কোনোৱে মোৰ নামৰ কাৰণে ঘৰ, ভাই, ভনী, বা পিতৃ, মাক, পত্নী, সন্তান বা মাটি এৰিছে, তেওঁ এশগুণ লাভ কৰিব আৰু অনন্ত জীৱনৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব।
৩০ কিন্তু যিসকল প্ৰথম স্থানত আছে, তেওঁলোক অনেকেই শেষ হ'ব; আৰু শেষৰজন প্ৰথম হ'ব।

অধ্যায় ২০

১ কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য এজন গৃহস্থৰ নিচিনা, যিজনে ৰাতিপুৱাই নিজৰ আঙুৰৰ বাগিচাত শ্ৰমিকক ভাড়াত দিবলৈ ওলাই গৈছিল।
২ আৰু শ্ৰমিকসকলৰ লগত দিনে এটকা খোৱাৰ বাবে চুক্তিবদ্ধ হৈ তেওঁলোকক নিজৰ আঙুৰৰ বাগিচালৈ পঠিয়াই দিলে।
3 তিনি ঘন্টা মানে তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল, আৰু আন লোকক বজাৰত অচল হৈ থকা দেখিলে।
৪ আৰু তেওঁলোকক ক'লে; তোমালোকেও আঙুৰৰ বাগিচালৈ যাওক, আৰু যি উচিত মই তোমালোকক দিম।" আৰু তেওঁলোক নিজৰ বাটলৈ গ'ল।
৫ পুনৰ ষষ্ঠ আৰু নৱম ঘণ্টাত তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু একেদৰেই কৰিলে।
6 একাদশ বজাত তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু আন কিছুমানক অলস হৈ থকা দেখি তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে ইয়াত গোটেই দিনটো অলস হৈ কিয় বৈছা?"
৭ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, কিয়নো আমাক কোনেও ভাড়াত দিয়া নাই। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকেও আঙুৰৰ বাগিচালৈ যোৱা; আৰু যি উচিত, সেইটোৱেই তোমালোকে লাভ কৰিবা।"
৮ তেতিয়া আঙুৰৰ বাগিচাৰ প্ৰভুৱে নিজৰ তত্ত্বাৱধায়কক ক'লে, "শ্ৰমিকসকলক মাতি, শেষৰ পৰা আৰম্ভ কৰি প্ৰথমলৈকে তেওঁলোকৰ ভাড়া দিয়া।"
9 এঘাৰ বজাত যেতিয়া ভাড়াতীয়া লোকসকল আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰত্যেককে এটকাকৈ লাভ কৰিলে।
১০ কিন্তু যেতিয়া প্ৰথমে আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকে ভাবিলে যে তেওঁলোকে আৰু অধিক লাভ কৰিব পাৰিলেহেঁতেন; আৰু তেওঁলোকেও একেদৰে প্ৰত্যেককে এটকা লাভ কৰিছিল।
১১ পাছে তেওঁলোকে গৃহৰ মালিকৰ বিৰুদ্ধে গুণগুণাই উঠিল।
১২ তেওঁ ক'লে, "অন্তৰ এইবিলাকে মাত্ৰ এঘণ্টা কাম কৰিলে, আৰু তুমি তেওঁলোকক আমাৰ সমান কৰিলা, যিসকলে দিনটোৰ বোজা আৰু গৰম বহন কৰিছে।"
১৩ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনক উত্তৰ দি ক'লে, "বন্ধু, মই তোমাৰ কোনো অন্যায় নকৰো;
১৪ তোমাৰ যি আছে তাক লৈ যোৱা, মই তোমাৰ নিচিনা এই শেষজনক দিম।
১৫ মোৰ নিজৰ নিজৰ লগত যি ইচ্ছা তাকে কৰা মোৰ বাবে বৈধ নহয়নে? মই ভাল হোৱাৰ কাৰণে তোমাৰ চকু দুষ্ট নেকি?
১৬ সেইদৰে শেষৰ লোকসকল প্ৰথম আৰু প্ৰথমসকল শেষ হ'ব;
১৭ যীচুৱে যিৰূচালেমলৈ গৈ বাৰজন শিষ্যক বাটত আঁতৰাই লৈ গৈ তেওঁলোকক ক'লে।

১৮ চোৱা, আমি যিৰূচালেমলৈ উঠি যাওঁ; আৰু মানুহৰ পুত্ৰক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলৰ ওচৰত শোধাই দিয়া হ'ব আৰু তেওঁলোকে তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিব।
১৯ আৰু তেওঁক উপহাস, কোব আৰু কুৰুচত দিয়াৰ বাবে অনা-ইহুদীসকলৰ হাতত শোধাই দিব;
২০ তেতিয়া জবদীৰ সন্তানসকলৰ মাতৃয়ে তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ সৈতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক উপাসনা কৰি তেওঁৰ পৰা কিবা এটা কামনা কৰিলে।
২১ তেতিয়া তেওঁ তাইক ক'লে, " তুমি কি বিচাৰে?" তাই তেওঁক ক'লে, "মোৰ এই দুই পুত্ৰক এটা তোমাৰ সোঁফালে আৰু আনজন বাওঁফালে তোমাৰ ৰাজ্যত বহিবলৈ দিয়া।"
২২ কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " তোমালোকে কি বিচাৰিছা, তোমালোকে নাজানা।" মই যি পাত্ৰৰ পৰা পান কৰিম, আৰু মই যি বাপ্তিস্ম লৈছো, সেই বাপ্তিস্মেৰে বাপ্তিস্ম ল'ব পাৰিছানে? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "আমি সক্ষম হওঁ।"
২৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মোৰ পাত্ৰৰ পৰা পান কৰিবা আৰু মই বাপ্তিস্ম লোৱা বাপ্তিস্মৰ দ্বাৰা বাপ্তিস্ম লবা; যিসকলৰ কাৰণে মোৰ পিতৃয়ে প্ৰস্তুত কৰিছে, তেওঁলোকক দিয়া হৈছে।
২৪ এই কথা শুনি দহজনে দুয়ো ভাইৰ ওপৰত ক্ৰোধিত হৈ পৰিল।
২৫ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক মাতি ক'লে, " তোমালোকে জানো যে অনা-ইহুদীসকলৰ অধ্যক্ষসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত আধিপত্য বিস্তাৰ কৰে আৰু মহান লোকসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰে।"
২৬ কিন্তু তোমালোকৰ মাজত এনেকুৱা নহ'ব, কিন্তু তোমালোকৰ মাজত যি কোনো মহান হ'ব বিচাৰে, তেওঁ তোমালোকৰ সেৱক হওক;
২৭ আৰু যি কোনোৱে তোমালোকৰ মাজত প্ৰধান হ'ব বিচাৰে, তেওঁ তোমালোকৰ দাস হওক।
২৮ যেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰই সেৱা কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ আৰু বহুতৰে মুক্তিপণ স্বৰূপে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈ আহিছিল।
২৯ যিৰীহোৰ পৰা যাওঁতে বহু লোকে তেওঁৰ পিছে পিছে আহিল।
৩০ তেতিয়া বাটৰ কাষত বহি থকা দুজন অন্ধ লোকে যীচু পাৰ হৈ যোৱাৰ কথা শুনি চিঞৰি ক'লে, "হে প্ৰভু, হে দায়ূদৰ পুত্ৰ, আমাক দয়া কৰা।"
31 তাতে লোকসকলে মনে মনে থকাৰ কাৰণে তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰিলে;
৩২ যীচুৱে থিয় হৈ তেওঁলোকক মাতি ক'লে, " তোমালোকে মই তোমালোকক কি কৰিব বিচাৰিছা?"
৩৩ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, আমাৰ চকু মেলিবলৈ।"
৩৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ প্ৰতি দয়া কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ চকুত স্পৰ্শ কৰিলে।

অধ্যায় ২১

১ পাছত তেওঁলোকে যিৰূচালেমলৈ ওচৰ চাপি আহি বৈৎফাগত জলপানৰ পৰ্ব্বত পালে, তেতিয়া যীচুক দুজন শিষ্য পঠালে।
২ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ সন্মুখত থকা গাঁওখনলৈ যাওক, আৰু লগে লগে তোমালোকে বান্ধি থোৱা গাধ আৰু তাইৰ লগত পোৱালি পোৱালি পাবা;
৩ আৰু কোনোৱে যদি তোমালোকক কোনো কথা কয়, তেন্তে তোমালোকে ক'বা, 'প্ৰভুক তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজন আছে; আৰু লগে লগে তেওঁ তেওঁলোকক পঠিয়াব।
৪ ভাববাদীয়ে কোৱা কথা পূৰ্ণ হ'বলৈ এই সকলোবোৰ কৰা হ'ল।
৫ তোমালোকে চিয়োনৰ জীয়েকক কোৱা, চোৱা, তোমাৰ ৰজা নম্ৰ, গাধৰ ওপৰত বহি আৰু গাধৰ পোৱালি এটা পোৱালি তোমাৰ ওচৰলৈ আহি আছে।
৬ তেতিয়া শিষ্যবিলাকে গৈ যীচুৱে আজ্ঞা অনুসাৰে পালন কৰিলে।
৭ গাধ আৰু পোৱালিটো আনি তেওঁলোকৰ কাপোৰ পিন্ধিলে আৰু তাতে তেওঁক বহাই দিলে।
৮ অনেক জনগোষ্ঠীয়ে বাটত নিজৰ কাপোৰ মেলিলে; আন কিছুমানে গছৰ ডাল কাটি বাটত খেৰ মাৰিলে।
9 আগে আগে যোৱা আৰু পিছে পিছে যোৱা লোকসকলে চিঞৰি ক'লে, "দায়ুদৰ পুত্ৰৰ ওচৰত হোচান্না; সৰ্বোচ্চত হোছানা।
১০ যীচুৱে যিৰূচালেমলৈ গ'লে, গোটেই নগৰখনে ক'লে, "এইজন কোন?"
১১ তেতিয়া জনসাধাৰণে ক'লে, "এইজনেই হৈছে গালীলৰ নাচৰতৰ ভাববাদী যীচু।"
12 যীচুৱে ঈশ্বৰৰ মন্দিৰলৈ গৈ মন্দিৰত বিক্ৰেতা আৰু কিনা সকলোকে বাহিৰ কৰি দিলে আৰু ধন বিনিময় কৰা লোকসকলৰ মেজ আৰু কপৌ বিক্ৰেতাসকলৰ আসনবোৰ ভাঙি পেলালে।
১৩ তেতিয়া তেওঁলোকক ক'লে, " লিখাত লিখা আছে, 'মোৰ ঘৰক প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ বুলি কোৱা হ'ব; কিন্তু তোমালোকে তাক চোৰৰ গুহা কৰিলা।"
১৪ অন্ধ আৰু পংগুসকলে মন্দিৰত তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল; আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে।
১৫ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলে তেওঁ কৰা আচৰিত কামবোৰ দেখিলে আৰু মন্দিৰত ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে চিঞৰি ক'লে, "দায়ূদৰ পুত্ৰৰ ওচৰত হোচনা; তেওঁলোক অতিশয় অসন্তুষ্ট হৈছিল,
১৬ তেতিয়া তেওঁক ক'লে, "এইবোৰে কি কয়, তুমি শুনিছানে?" যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "হয়; তোমালোকে কেতিয়াও পঢ়া নাইনে, কেঁচুৱা আৰু দুগ্ধপান কৰা শিশুৰ মুখৰ পৰা তুমি প্ৰশংসা সিদ্ধ কৰা?
১৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক এৰি নগৰৰ পৰা বৈথনিয়ালৈ গ'ল; আৰু তেওঁ তাতেই বাস কৰিলে।
১৮ ৰাতিপুৱা নগৰলৈ উভতি আহোঁতে তেওঁৰ ভোক লাগিল।
১৯ বাটত এজোপা ডিমৰু গছ দেখি তাৰ ওচৰলৈ গৈ তাত কেৱল পাতৰ বাহিৰে একো নাপালে আৰু ক'লে, " এতিয়াৰ পৰা তোমাৰ ওপৰত চিৰকাললৈকে কোনো ফল গজিব নালাগে।" আৰু বৰ্তমানে ডিমৰু গছজোপা শুকাই গ'ল।
২০ তেতিয়া শিষ্যবিলাকে তাক দেখি আচৰিত হৈ ক'লে, "ডিমুৰ গছ কিমান সোনকালে শুকাই গ'ল!
২১ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যদি তোমালোকৰ বিশ্বাস আছে, আৰু

সন্দেহ নকৰে, তেন্তে তোমালোকে কেৱল ডিমৰু গছৰ লগত কৰা কামটো কৰাই নহয়, কিন্তু এই পৰ্ব্বতক যদি কোৱা, তুমি আঁতৰি যোৱা।" , আৰু তুমি সাগৰত পেলোৱা হ'বা; সেয়া কৰা হ'ব।
২২ তোমালোকে বিশ্বাস কৰি প্ৰাৰ্থনাত যি বিচাৰিবা, সেই সকলো পাবা।
২৩ তেওঁ মন্দিৰত সোমাওঁতে, তেওঁ শিক্ষা দি থকা অৱস্থাত প্ৰধান পুৰোহিত আৰু লোকৰ প্ৰাচীনসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "আপুনি এইবোৰ কি ক্ষমতাৰে কৰে?" আৰু কোনে তোমাক এই অধিকাৰ দিলে?
২৪ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " মইও তোমালোকক এটা কথা সুধিম, যিটো তোমালোকে মোক ক'লে, মইও তোমালোকক ক'ম যে মই কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰো।"
২৫ যোহনৰ বাপ্তিস্ম ক'ৰ পৰা আহিল? স্বৰ্গৰ পৰা নে মানুহৰ পৰা? তেওঁলোকে নিজৰ মাজতে যুক্তি দিলে, "আমি যদি কওঁ, স্বৰ্গৰ পৰা; তেওঁ আমাক ক'ব, তেতিয়া তোমালোকে তেওঁক কিয় বিশ্বাস কৰা নাছিলা?
২৬ কিন্তু আমি যদি কওঁ, "মানুহৰ পৰা; আমি মানুহক ভয় কৰো; কিয়নো সকলোৱে যোহনক ভাববাদী বুলি ধৰি লৈছে।
২৭ তেওঁলোকে যীচুক উত্তৰ দি ক'লে, "আমি ক'ব নোৱাৰো।" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই এইবোৰ কি ক্ষমতাৰে কৰিম, মইও তোমালোকক নকওঁ।"
২৮ কিন্তু তোমালোকে কি ভাবে? এজন মানুহৰ দুজন পুত্ৰ আছিল; আৰু তেওঁ প্ৰথমজনৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "বোপা, আজি মোৰ আঙুৰৰ বাগিচাত কাম কৰিবলৈ যা"।
২৯ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "মই নিবিচাৰো;
৩০ তেতিয়া তেওঁ দ্বিতীয়জনৰ ওচৰলৈ গৈ একেদৰে ক'লে। তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "মই যাওঁ, ছাৰ;
৩১ তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনে নিজৰ পিতৃৰ ইচ্ছা পালন কৰিলে? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, প্ৰথমজন। যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, কৰ লোৱা আৰু বেশ্যাসকলে তোমালোকৰ আগত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যলৈ যায়।"
৩২ কিয়নো যোহনে ধাৰ্ম্মিকতাৰ পথত তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছিলা, কিন্তু তোমালোকে তেওঁক বিশ্বাস কৰা নাছিলা, কিন্তু কৰ লোৱা আৰু বেশ্যাসকলে তেওঁক বিশ্বাস কৰিছিল;
33 আন এটা দৃষ্টান্ত শুনা: এজন ঘৰৰ মালিকে আঙুৰৰ বাগিচা ৰোপণ কৰি চাৰিওফালে বেৰ মাৰি তাত দ্ৰাক্ষাৰস খান্দি এটা টাৱাৰ নিৰ্মাণ কৰি খেতিয়কসকলৰ হাতত দিলে আৰু দূৰৈৰ দেশলৈ গ'ল।
৩৪ যেতিয়া ফলৰ সময় ওচৰ চাপি আহিল, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ দাসসকলক খেতিয়কসকলৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে, যাতে তেওঁলোকে তাৰ ফল লাভ কৰিব পাৰে।
৩৫ খেতিয়কসকলে তেওঁৰ দাসসকলক লৈ এজনক প্ৰহাৰ কৰিলে আৰু আন এজনক হত্যা কৰিলে আৰু আন এজনক শিলগুটিৰে আঘাত কৰিলে।
৩৬ তেওঁ আকৌ প্ৰথমতকৈ বেছি আন দাস পঠালে;
৩৭ কিন্তু শেষত তেওঁ নিজৰ পুত্ৰক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই ক'লে, "তেওঁলোকে মোৰ পুত্ৰক শ্ৰদ্ধা কৰিব।"
38 কিন্তু খেতিয়কসকলে পুত্ৰক দেখি ইজনে সিজনক ক'লে, "এইজন উত্তৰাধিকাৰী; আহক, আমি তেওঁক বধ কৰোঁ, আৰু তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ দখল কৰোঁ।"
39 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি আঙুৰৰ বাগিচাৰ পৰা উলিয়াই আনি বধ কৰিলে।
৪০ এতেকে যেতিয়া আঙুৰৰ বাগিচাৰ প্ৰভু আহিব, তেতিয়া তেওঁ সেই খেতিয়কসকলক কি কৰিব?
৪১ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তেওঁ সেই দুষ্ট মানুহবোৰক দুৰ্বিষহভাৱে ধ্বংস কৰিব আৰু তেওঁৰ আঙুৰৰ বাগিচা আন খেতিয়কসকলক এৰি দিব, যিসকলে তেওঁক ঋতু অনুসৰি ফল দিব।"
৪২ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কেতিয়াও শাস্ত্ৰত পঢ়া নাছিলানে, "নিৰ্মাতাসকলে যি শিল অগ্ৰাহ্য কৰিছিল, সেই শিলটো চুকৰ মূৰ হৈ পৰিছে;
৪৩ এতেকে মই তোমালোকক কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা হ'ব আৰু তাৰ ফল উৎপন্ন কৰা জাতিটোক দিয়া হ'ব।
৪৪ আৰু যি কোনো এই শিলৰ ওপৰত পৰিব, তেওঁ ভাঙি যাব, কিন্তু যাৰ ওপৰত ই পৰিব, তেওঁক গুড়ি কৰি পেলাব।
45 প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁৰ দৃষ্টান্ত শুনিলে, তেওঁলোকে বুজি পালে যে তেওঁ তেওঁলোকৰ বিষয়ে কৈছে।
46 কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত হাত দিব বিচাৰিছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ভাববাদী বুলি গণ্য কৰাৰ বাবে জনসমাগমক ভয় কৰিছিল।

অধ্যায় ২২

১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ দৃষ্টান্তৰ দ্বাৰাই ক'লে।
২ স্বৰ্গৰাজ্য কোনো ৰজাৰ নিচিনা, যিজনে নিজৰ পুত্ৰৰ বাবে বিয়া কৰাইছিল।
৩ আৰু বিয়ালৈ নিমন্ত্ৰণ কৰা সকলক মাতিবলৈ তেওঁৰ দাসসকলক পঠালে;
৪ পুনৰ তেওঁ আন দাসক পঠিয়াই ক'লে, "নিমন্ত্ৰিতসকলক কোৱা, চোৱা, মই মোৰ ৰাতিৰ আহাৰ প্ৰস্তুত কৰিলোঁ, মোৰ গৰু আৰু মোৰ মোটা পোৱালিবোৰ বধ কৰা হ'ল, আৰু সকলো সাজু হ'ল;
৫ কিন্তু তেওঁলোকে তাক সহজ কৰি তুলিলে, এজনে নিজৰ খেতিলৈ, আন এজনে নিজৰ ব্যৱসায়িক সামগ্ৰীৰ ওচৰলৈ গ'ল।
৬ আৰু অৱশিষ্ট লোকসকলে তেওঁৰ দাসসকলক লৈ ক্ষোভেৰে অনুৰোধ কৰি তেওঁলোকক বধ কৰিলে।
7 কিন্তু ৰজাই সেই কথা শুনি ক্ৰোধিত হ'ল আৰু তেওঁ নিজৰ সৈন্যবাহিনী পঠিয়াই সেই হত্যাকাৰীসকলক ধ্বংস কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ নগৰখন জ্বলাই দিলে।
৮ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ দাসসকলক ক'লে, "বিয়া সাজু হৈছে, কিন্তু যিসকলক নিমন্ত্ৰণ কৰা হৈছিল, তেওঁলোক যোগ্য নাছিল।"
৯ এতেকে তোমালোকে ঘাইপথত যাওক, আৰু যিসকলক পাবা, বিবাহৰ বাবে নিমন্ত্ৰণ জনাওক।
10 তেতিয়া সেই দাসসকলে ঘাইপথলৈ ওলাই গৈ, বেয়া-ভাল সকলোকে গোটাই ল'লে।

১১ পাছত ৰজাই আলহীসকলক চাবলৈ ভিতৰলৈ আহি তাত এজন মানুহক দেখিলে, যিজনে বিয়াৰ কাপোৰ পিন্ধা নাছিল।
১২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "বন্ধু, তুমি বিয়াৰ বস্ত্ৰ নথকাকৈ ইয়ালৈ কেনেকৈ আহিলা?" আৰু বাকৰুদ্ধ হৈ পৰিল।
১৩ তেতিয়া ৰজাই দাসসকলক ক'লে, "তেওঁৰ হাত-ভৰি বান্ধি বাহিৰ আন্ধাৰত পেলাই দিবা; তাত কান্দোন আৰু দাঁত খোঁচ মাৰিব।
১৪ কিয়নো বহুতকে আহ্বান কৰা হৈছে, কিন্তু মনোনীত হোৱা কম।
১৫ তেতিয়া ফৰীচীবিলাকে গৈ তেওঁক তেওঁৰ কথাত কেনেকৈ আবদ্ধ কৰি ৰাখিব পাৰে, সেই বিষয়ে আলোচনা কৰিলে।
16 তেতিয়া তেওঁলোকে হেৰোদীয়াসকলৰ সৈতে তেওঁলোকৰ শিষ্যসকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই ক'লে, "গুৰু, আমি জানো যে তুমি সত্য আৰু ঈশ্বৰৰ পথ সত্যতাৰে শিকাইছা, আৰু তুমি কাৰো প্ৰতি কোনো গুৰুত্ব নিদিবা;
১৭ এতেকে আমাক কোৱা, তুমি কি ভাবে? কৈজাৰক কৰ দিয়া উচিত নে নহয়?
১৮ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকৰ দুষ্টতাক দেখি ক'লে, " হে ভণ্ডসকল, তোমালোকে মোক কিয় পৰীক্ষা কৰিছা?
১৯ কৰ ধন মোক দেখুৱাই দিয়া। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ এটকা আনিলে।
২০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " এই প্ৰতিমূৰ্তি আৰু শিৰোনাম কাৰ?
২১ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "চিজাৰৰ।" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " সেয়েহে কৈচৰৰ যি বস্তু কৈচৰক দান কৰা; আৰু ঈশ্বৰৰ যিবোৰ বস্তু ঈশ্বৰৰ ওচৰত।
২২ এই কথা শুনি তেওঁলোকে আচৰিত হৈ তেওঁক এৰি গুচি গ'ল।
২৩ সেইদিনা পুনৰুত্থান নাই বুলি কোৱা চদ্দুকীসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিলে।
২৪ তেওঁ ক'লে, "গুৰু, মোচিয়ে ক'লে, "যদি কোনো লোকৰ সন্তান নথকাকৈ মৃত্যু হয়, তেন্তে তেওঁৰ ভায়েকে নিজৰ পত্নীক বিয়া কৰাব আৰু তেওঁৰ ভায়েকৰ বংশ জন্ম দিব।"
২৫ আমাৰ লগত সাতজন ভাই আছিল;
২৬ সেইদৰে দ্বিতীয় আৰু তৃতীয় সপ্তমলৈকে।
২৭ আৰু শেষত সেই মহিলাগৰাকীও মৃত্যুবৰণ কৰিলে।
২৮ এতেকে পুনৰুত্থানৰ সময়ত তাই সাতজনৰ ভিতৰত কাৰ পত্নী হ'ব? কিয়নো তেওঁলোকৰ সকলোৰে তাই আছিল।
২৯ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে শাস্ত্ৰ বা ঈশ্বৰৰ শক্তি নাজানি ভুল কৰে।"
৩০ কিয়নো পুনৰুত্থানৰ সময়ত তেওঁলোকে বিয়া নহ'ব, বিয়াও নহ'ব, কিন্তু স্বৰ্গত ঈশ্বৰৰ দূতৰ দৰে হ'ব।
৩১ কিন্তু মৃত লোকৰ পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে তোমালোকক কোৱা কথা পঢ়া নাইনে।
৩২ মই অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ? ঈশ্বৰ মৃত লোকৰ ঈশ্বৰ নহয়, জীৱিতসকলৰ ঈশ্বৰ।
৩৩ এই কথা শুনি লোকসকলে তেওঁৰ শিক্ষাত আচৰিত হ'ল।
34 কিন্তু ফৰীচীসকলে তেওঁ চদ্দুকীসকলক মৌন কৰি ৰখাৰ কথা শুনি তেওঁলোক গোট খালে।
35 তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে এজন অধিবক্তাই তেওঁক প্ৰলোভিত কৰি এটা প্ৰশ্ন সুধিলে।
৩৬ গুৰু, বিধানৰ কোনটো মহান আজ্ঞা?
৩৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক তোমাৰ সমস্ত হৃদয়েৰে, সমস্ত প্ৰাণেৰে আৰু সমস্ত মনেৰে প্ৰেম কৰা।"
৩৮ এইটোৱেই প্ৰথম আৰু মহান আজ্ঞা।
৩৯ আৰু দ্বিতীয়টো তাৰ সদৃশ, "আপুনি আপোনাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰিব লাগিব।"
৪০ এই দুই আজ্ঞাৰ ওপৰত সকলো বিধান আৰু ভাববাদীসকল ওলমি আছে।
৪১ ফৰীচীসকল গোট খোৱাৰ সময়ত যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে।
৪২ তেওঁ ক'লে, তোমালোকে খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে কি ভাবে? তেওঁ কাৰ পুত্ৰ? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "দায়ূদৰ পুত্ৰ।"
৪৩ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তেন্তে দায়ূদে তেওঁক কেনেকৈ প্ৰভু বুলি ক'লে।
৪৪ যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক ক'লে, "যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰিৰ তলুৱা নহয়, তেতিয়ালৈকে তুমি মোৰ সোঁহাতে বহা?"
45 তেন্তে দায়ূদে যদি তেওঁক প্ৰভু বুলি কয়, তেন্তে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ পুত্ৰ?
৪৬ সেইদিনাৰ পৰা কোনেও তেওঁক আৰু প্ৰশ্ন কৰিবলৈ সাহস কৰিব নোৱাৰিলে।

অধ্যায় ২৩

১ তেতিয়া যীচুৱে লোকসকলক আৰু তেওঁৰ শিষ্যবিলাকৰ আগত ক'লে।
২ তেওঁ ক'লে, "শাস্ত্ৰৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে মোচিৰ আসনত বহি আছে।
৩ এতেকে তেওঁলোকে তোমালোকক যি আদেশ দিয়ে, সেই সকলোৰে পালন কৰা আৰু পালন কৰা; কিন্তু তোমালোকে তেওঁলোকৰ কৰ্মৰ অনুসাৰে নকৰিবা, কিয়নো তেওঁলোকে কয়, কিন্তু নকৰে।"
৪ কিয়নো তেওঁলোকে গধুৰ বোজা বান্ধি মানুহৰ কান্ধত ৰাখে; কিন্তু সিহঁতে নিজেই সিহঁতক এটা আঙুলিৰে লৰচৰ নকৰে।
৫ কিন্তু তেওঁলোকৰ সকলো কৰ্ম মানুহে দেখাৰ কাৰণে কৰে;
6 আৰু ভোজ-ভোজৰ সময়ত ওপৰৰ কোঠাবোৰ আৰু ধৰ্ম-ধৰ্মণৰ মুখ্য আসনবোৰক ভাল পাওক;
৭ বজাৰত শুভেচ্ছা আৰু মানুহে ৰাব্বি, ৰাব্বি বুলি কোৱা।
৮ কিন্তু তোমালোকক ৰাব্বি বুলি নামাবা; আৰু তোমালোক সকলোৰে ভাই-ভনী।
9 আৰু পৃথিৱীত কাকো তোমালোকৰ পিতৃ বুলি নালাগিব, কিয়নো স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃ এজন।
১০ তোমালোকক প্ৰভু বুলিও নামাবা, কিয়নো তোমালোকৰ গুৰু এজন, খ্ৰীষ্ট।

১১ কিন্তু তোমালোকৰ মাজত যিজন মহান, তেওঁ তোমালোকৰ দাস হ'ব।
১২ আৰু যি কোনোৱে নিজকে উন্নীত কৰিব, তেওঁক হেয় কৰা হ'ব; আৰু যি জনে নিজকে নম্র কৰিব, তেওঁক উন্নীত কৰা হ'ব।"
১৩ কিন্তু, তোমালোকৰ বাবে ধিক্, অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকল, ভণ্ডসকল! কিয়নো তোমালোকে স্বৰ্গৰাজ্য মানুহৰ বিৰুদ্ধে বন্ধ কৰি ৰাখিছা;
১৪ হে অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকল, ভণ্ডসকল, তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে বিধৱাৰ ঘৰবোৰ গ্ৰাস কৰে, আৰু অভিনয়ৰ কাৰণে দীঘলীয়া প্ৰাৰ্থনা কৰে;
১৫ হে অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকল, ভণ্ডসকল, তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে এজন ধৰ্মান্তৰিত হ'বলৈ সাগৰ আৰু ভূমিৰ চাৰিওফালে ঘূৰি ফুৰে, আৰু যেতিয়া তেওঁক সৃষ্টি কৰা হয়, তেতিয়া তেওঁক তোমালোকতকৈ দুগুণ বেছি নৰকৰ সন্তান কৰা।"
১৬ হে অন্ধ পথ প্ৰদৰ্শকসকল, তোমালোকৰ ধিক্, যিসকলে কয়, "যি কোনোৱে মন্দিৰৰ নামত শপত খায়, সেয়া একো নহয়; কিন্তু যি কোনোৱে মন্দিৰৰ সোণৰ শপত খায়, তেওঁ ঋণী!
১৭ তোমালোক মূৰ্খ আৰু অন্ধসকল, কিয়নো সোণক পবিত্ৰ কৰা মন্দিৰটো ডাঙৰ নে?
১৮ আৰু "যি কোনোৱে বেদীৰ নামেৰে শপত খায়, সেয়া একো নহয়; কিন্তু যি কোনোৱে তাৰ ওপৰত থকা উপহাৰৰ শপত খায়, তেওঁ দোষী।
১৯ তোমালোক মূৰ্খ আৰু অন্ধসকল;
২০ এতেকে যি কোনোৱে বেদীৰ নামেৰে শপত খায়, তেওঁ তাৰ আৰু তাৰ সকলো বস্তুৰ শপত খায়।
২১ আৰু যি কোনোৱে মন্দিৰৰ নামেৰে শপত খায়, তেওঁ সেই মন্দিৰ আৰু তাত বাস কৰা লোকৰ নামেৰে শপত খায়।
২২ আৰু যি জনে স্বৰ্গৰ নামেৰে শপত খাব, তেওঁ ঈশ্বৰৰ সিংহাসন আৰু তাত বহাজনৰ নামেৰে শপত খায়।
২৩ হে অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকল, ভণ্ডসকল, তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে পদিনা, এনাইচ আৰু জিৰাৰ দশম ভাগ দি বিধান, বিচাৰ, দয়া আৰু বিশ্বাসৰ গধুৰ বিষয়বোৰ বাদ দিছা।
২৪ তোমালোক অন্ধ পথ প্ৰদৰ্শক, যিবিলাকে ভেঁকুৰক চেপি ধৰে আৰু উট গিলি পেলায়।
২৫ হে অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকল, ভণ্ডসকল, তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে পাত্ৰ আৰু পাত্ৰৰ বাহিৰৰ অংশ পৰিষ্কাৰ কৰে, কিন্তু ভিতৰখন লুটপাত আৰু অতিৰিক্ততাৰে ভৰি থাকে।
২৬ হে অন্ধ ফৰীচী, পাত্ৰ আৰু পাত্ৰৰ ভিতৰত থকা বস্তুবোৰ প্ৰথমে শুচি কৰা, যাতে সিহঁতৰ বাহিৰৰ অংশও পৰিষ্কাৰ হয়।
২৭ হে অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকল, ভণ্ডসকল, তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোক বগা কৰা সমাধিৰ নিচিনা, যিবোৰ বাহ্যিকভাৱে ধুনীয়া যেন লাগে, কিন্তু ভিতৰত মৃত মানুহৰ হাড় আৰু সকলো অশুচিতাৰে ভৰি আছে।
২৮ সেইদৰে তোমালোকও মানুহৰ আগত বাহ্যিকভাৱে ধাৰ্মিক যেন লাগে, কিন্তু ভিতৰি তোমালোক ভণ্ডামি আৰু অধৰ্মৰ দ্বাৰা পৰিপূৰ্ণ।
২৯ হে অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকল, ভণ্ডসকল, তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে ভাববাদীবিলাকৰ মৈদাম নিৰ্মাণ কৰা আৰু ধাৰ্ম্মিক লোকসকলৰ মৈদাম সজোৱা;
৩০ আৰু কওক, "আমি যদি আমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ দিনত থাকিলোহেঁতেন, তেন্তে আমি তেওঁলোকৰ লগত ভাববাদীসকলৰ তেজত অংশীদাৰ নহ'লোহেঁতেন।"
৩১ এতেকে তোমালোকে নিজৰ সাক্ষী হবা, তোমালোক ভাববাদীসকলক বধ কৰা লোকসকলৰ সন্তান।
৩২ তেতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষৰ জোখ পূৰণ কৰা।
৩৩ হে সাপবোৰ, হে সাপৰ বংশ, তোমালোকে নৰকৰ শাস্তি কেনেকৈ ৰক্ষা কৰিব পাৰিবা?
৩৪ এতেকে চোৱা, মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ ভাববাদী, জ্ঞানী লোক আৰু অধ্যাপক পঠাইছো; আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানক তোমালোকে তোমালোকৰ নামঘৰত কোব খাবা আৰু নগৰৰ পৰা নগৰলৈ তেওঁলোকক অত্যাচাৰ কৰিবা।
৩৫ যাতে ধাৰ্ম্মিক হাবেলৰ তেজৰ পৰা আৰম্ভ কৰি মন্দিৰ আৰু বেদীৰ মাজত বধ কৰা বৰাখিয়াৰ পুত্ৰ জখৰিয়াৰ তেজলৈকে পৃথিৱীত ঢালি দিয়া সকলো ধাৰ্মিক তেজ তোমালোকৰ ওপৰত আহিব।
৩৬ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, এই সকলো কথা এই প্ৰজন্মৰ ওপৰত আহিব।
৩৭ হে যিৰূচালেম, যিৰূচালেম, তুমি ভাববাদীসকলক বধ কৰা আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ পঠোৱাসকলক শিলগুটিৰে আঘাত কৰা, মই কিমানবাৰ তোমাৰ সন্তানসকলক গোট খুৱাব বিচাৰিলোঁহেঁতেন, যেনেকৈ কুকুৰাই নিজৰ ডেউকাৰ তলত নিজৰ কুকুৰাবোৰ গোটাই লয়, কিন্তু তোমালোকে নিবিচাৰিলা!
৩৮ চোৱা, তোমালোকৰ ঘৰ তোমালোকৰ বাবে নিৰ্জন হৈ পৰিল।
৩৯ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে এতিয়াৰ পৰা মোক দেখা নাপাবা, যেতিয়ালৈকে তোমালোকে নকবা, "যি প্ৰভুৰ নামত আহিব, তেওঁ ধন্য।"

অধ্যায় ২৪

১ পাছত যীচুৱে মন্দিৰৰ পৰা ওলাই গ'ল আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক মন্দিৰৰ অট্টালিকাবোৰ দেখুৱাবলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
২ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে এই সকলোবোৰ দেখা নাই?" মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, ইয়াত এটা শিল এটাৰ ওপৰত আন এটা শিল নাথাকিব, যিটো নমাই দিয়া নহ'ব।"
৩ তেওঁ জলপানৰ পৰ্ব্বতত বহি থাকোঁতে শিষ্যসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ একান্তভাৱে আহি ক'লে, "আমাক কোৱা, এইবোৰ কেতিয়া হ'ব?" আৰু তোমাৰ আগমনৰ আৰু জগতৰ শেষৰ চিন কি হ'ব?

৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " কোনোৱে যাতে তোমালোকক প্ৰতাৰণা নকৰে, তাৰ প্ৰতি সাৱধান হওক।"
৫ কিয়নো মোৰ নামেৰে বহুত আহিব আৰু ক'ব, "মই খ্ৰীষ্ট; আৰু বহুতকে প্ৰতাৰণা কৰিব।
৬ আৰু যুদ্ধ আৰু যুদ্ধৰ উৰাবাতৰিৰ কথা শুনিব, তোমালোক যাতে বিভ্ৰান্ত নহয়, তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিবা;
7 কিয়নো জাতি জাতিৰ বিৰুদ্ধে, আৰু ৰাজ্যই ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে উঠিব, আৰু বিভিন্ন ঠাইত আকাল, মহামাৰী আৰু ভূমিকম্প হ'ব।
৮ এই সকলোবোৰেই দুখৰ আৰম্ভণি।
9 তেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক দুখৰ কাৰণে সমৰ্পণ কৰিব আৰু তোমালোকক বধ কৰিব;
১০ তেতিয়া বহুতে ক্ষুন্ন হ'ব, আৰু ইজনে সিজনক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব আৰু ইজনে সিজনক ঘৃণা কৰিব।
১১ আৰু বহুতো মিছা ভাববাদী উঠিব, আৰু বহুতকে প্ৰতাৰণা কৰিব।
১২ আৰু অধৰ্ম প্ৰচুৰ হোৱাৰ কাৰণে অনেকৰ প্ৰেম ঠাণ্ডা হ'ব।
১৩ কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহ্য কৰিব, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব।
১৪ আৰু ৰাজ্যৰ এই শুভবাৰ্ত্তা সকলো জাতিৰ সাক্ষ্য হিচাপে সমগ্ৰ জগতত প্ৰচাৰ কৰা হ'ব; আৰু তেতিয়াই অন্ত আহিব।
১৫ এতেকে যেতিয়া দানিয়েল ভাববাদীয়ে কোৱা ধ্বংসৰ ঘৃণনীয়তাক পবিত্ৰ স্থানত থিয় হৈ থকা দেখিব;
১৬ তেতিয়া যিহূদিয়াত থকা সকলে পৰ্ব্বতলৈ পলাই যাওক।
১৭ ঘৰৰ ওপৰত থকা জনে নিজৰ ঘৰৰ পৰা কোনো বস্তু উলিয়াবলৈ নামি নাহিব।
১৮ আৰু পথাৰত থকা লোকে নিজৰ কাপোৰ ল'বলৈ উভতি নাযাব।
১৯ আৰু সেই দিনবোৰত গৰ্ভৱতী আৰু দুগ্ধপান কৰা সকলৰ বাবে ধিক্!
২০ কিন্তু তোমালোকৰ পলায়ন শীতকালত বা বিশ্ৰামবাৰে নহ'বলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা।
২১ কিয়নো তেতিয়া জগতৰ আৰম্ভণিৰ পৰা আজিলৈকে যি মহাক্লেশ নাছিল, আৰু কেতিয়াও নাথাকিব।
২২ আৰু সেই দিনবোৰ চুটি নহ'লে কোনো মাংসই পৰিত্ৰাণ নাপাব;
২৩ তেতিয়া কোনোৱে যদি তোমালোকক কয়, "চোৱা, খ্ৰীষ্ট ইয়াত আছে বা তাত আছে; বিশ্বাস নকৰিব।
২৪ কিয়নো মিছা খ্ৰীষ্ট আৰু মিছা ভাববাদী আহিব আৰু মহান চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য্য কৰিব; যাতে সম্ভৱ হ'লে তেওঁলোকে মনোনীত লোকসকলক প্ৰতাৰণা কৰিব।
২৫ চোৱা, মই তোমালোকক আগতেই কৈছো।
২৬ এতেকে যদি তেওঁলোকে তোমালোকক কয়, "চোৱা, তেওঁ মৰুভূমিত আছে; বাহিৰলৈ নাযাবা, চোৱা, তেওঁ গোপন কোঠাবোৰত আছে; বিশ্বাস নকৰিব।
২৭ কিয়নো যেনেকৈ পূব দিশৰ পৰা বিজুলী ওলাই পশ্চিম দিশলৈকে জিলিকি উঠে; মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমনও তেনেকুৱাই হ'ব।"
২৮ কিয়নো মৃতদেহ য'তেই থাকিব, তাতেই ঈগলবোৰ গোট খাব।
২৯ সেই দিনবোৰৰ ক্লেশৰ পিছত লগে লগে সূৰ্য্য অন্ধকাৰ হ'ব, আৰু চন্দ্ৰই পোহৰ নিদিব, আৰু আকাশৰ পৰা তৰাবোৰ সৰি পৰিব আৰু আকাশৰ শক্তিবোৰ কঁপিব।
৩০ তেতিয়া স্বৰ্গত মানুহৰ পুত্ৰৰ চিন প্ৰকাশ পাব, আৰু তেতিয়া পৃথিৱীৰ সকলো ফৈদে শোক কৰিব, আৰু মানুহৰ পুত্ৰক স্বৰ্গৰ ডাৱৰত শক্তি আৰু মহান মহিমাৰে আহি থকা দেখিব।
31 তেওঁ নিজৰ স্বৰ্গদূতসকলক শিঙাৰ প্ৰচণ্ড শব্দ কৰি পঠাব আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ মনোনীত লোকসকলক আকাশৰ ইফালৰ পৰা আনটো মূৰলৈকে চাৰিটা বতাহৰ পৰা একত্ৰিত কৰিব।
৩২ এতিয়া ডিমৰু গছৰ বিষয়ে এটা দৃষ্টান্ত শিকক; যেতিয়া তেওঁৰ ডাল কোমল হৈ পাত ওলায়, তেতিয়া আপোনালোকে জানে যে গ্ৰীষ্মকাল ওচৰ চাপি আহিছে।
৩৩ সেইদৰে তোমালোকে যেতিয়া এই সকলোবোৰ দেখিবা, তেতিয়া তোমালোকে জানিবা যে ই দুৱাৰৰ ওচৰতে আছে।
৩৪ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, এই সকলো কথা পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে এই প্ৰজন্ম পাৰ নহ'ব।
৩৫ আকাশ-পৃথিৱী অদৃশ্য হ'ব, কিন্তু মোৰ বাক্য অতীত নহ'ব।
৩৬ কিন্তু সেই দিন আৰু ঘণ্টাৰ বিষয়ে কেৱল মোৰ পিতৃৰ বাহিৰে আন কোনোৱেই নাজানে, স্বৰ্গৰ স্বৰ্গদূতসকলেও নাজানে।
৩৭ কিন্তু নোহৰ দিন যেনেকৈ আছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমনও হ'ব।
38 কিয়নো জলপ্লাৱনৰ আগৰ দিনবোৰত নোৱে জাহাজত সোমোৱাৰ দিনলৈকে তেওঁলোকে খাই-পানী, বিয়া আৰু বিয়া কৰাইছিল।
৩৯ জলপ্লাৱন আহি সকলোকে লৈ যোৱালৈকে গম নাপালে; মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমনও তেনেকুৱাই হ'ব।"
৪০ তেতিয়া দুজন পথাৰত থাকিব; এজনক লৈ যোৱা হ'ব আৰু আনজনক এৰি দিয়া হ'ব।"
৪১ দুগৰাকী মহিলাই মিলত পিহিব; এজনক লৈ যোৱা হ'ব আৰু আনজনক এৰি দিয়া হ'ব।"
৪২ এতেকে সাৰ থাকক, কিয়নো তোমালোকৰ প্ৰভু কোন সময়ত আহিব, তোমালোকে নাজানা।
৪৩ কিন্তু এইটো জানি থওক যে ঘৰৰ মালিকে যদি চোৰ কোন সময়ত আহিব সেই কথা জানিলেহেঁতেন, তেন্তে তেওঁ চকু ৰাখিলেহেঁতেন আৰু নিজৰ ঘৰ ভাঙিবলৈ নিদিলেহেঁতেন।
৪৪ এতেকে তোমালোকেও সাজু থাকা, কিয়নো তোমালোকে ভবা সময়ত মানুহৰ পুত্ৰ আহিব।
৪৫ তেনেহলে এজন বিশ্বাসী আৰু জ্ঞানী দাস কোন, যাক তেওঁৰ প্ৰভুৱে নিজৰ ঘৰৰ ওপৰত অধ্যক্ষ কৰি যথা সময়ত তেওঁলোকক আহাৰ দিব?
৪৬ ধন্য সেই দাস, যাৰ প্ৰভুৱে আহি এনে কৰি থকা দেখিব।
৪৭ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তেওঁ তেওঁক নিজৰ সকলো সম্পত্তিৰ ওপৰত অধ্যক্ষ কৰিব।
৪৮ কিন্তু সেই দুষ্ট দাসে যদি নিজৰ অন্তৰত কয়, "মোৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ আগমনত বিলম্ব কৰে;

৪৯ তেওঁ নিজৰ সতীৰ্থ দাসসকলক আঘাত কৰিবলৈ আৰম্ভ
কৰিব আৰু মদ্যপান কৰা লোকসকলৰ লগত খাবলৈ আৰু
পান কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিব;
50 সেই দাসৰ প্ৰভু যিদিনা তেওঁক অপেক্ষা নকৰে, আৰু যি
সময়ত তেওঁ অজ্ঞাত সময়ত আহিব।
৫১ আৰু তেওঁক কাটি পেলাব আৰু ভণ্ডসকলৰ লগত
তেওঁৰ অংশ নিযুক্ত কৰিব;

অধ্যায় ২৫

১ তেতিয়া স্বৰ্গৰাজ্যক দহজন কুমাৰীৰ সৈতে তুলনা কৰা
হ'ব, যিসকলে নিজৰ প্ৰদীপ লৈ দৰাক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ
ওলাই গ'ল।
২ তেওঁলোকৰ পাঁচজন জ্ঞানী আৰু পাঁচজন মূৰ্খ আছিল।
৩ মূৰ্খবিলাকে নিজৰ প্ৰদীপ লৈ গ'ল আৰু লগত তেল
নিলগৈ।
৪ কিন্তু জ্ঞানীসকলে নিজৰ পাত্ৰত তেল লৈ গ'ল।
৫ দৰা দেৰি থাকোঁতে সকলোৱে টোপনি আহি শুই থাকিল।
৬ তেতিয়া মাজনিশা চিঞৰ-বাখৰ হ'ল, "চোৱা, দৰা আহি
আছে; তোমালোকে তেওঁক লগ কৰিবলৈ ওলাই যোৱা।
৭ তেতিয়া সেই সকলো কুমাৰীয়ে উঠি নিজৰ নিজৰ
প্ৰদীপবোৰ সজাই ল'লে।
৮ মূৰ্খসকলে জ্ঞানীসকলক ক'লে, "তোমাৰ তেল আমাক
দিয়া; কিয়নো আমাৰ দীপবোৰ নুমাই গৈছে।
৯ কিন্তু জ্ঞানীসকলে উত্তৰ দি ক'লে, "এনে নহয়; যাতে
আমাৰ আৰু তোমালোকৰ বাবে পৰ্যাপ্ত নহ'ব, কিন্তু
তোমালোকে বিক্ৰেতাসকলৰ ওচৰলৈ গৈ নিজৰ বাবে
কিনা।"
১০ তেওঁলোকে কিনিবলৈ গৈ থাকোঁতে দৰা আহিল; তাতে
সাজু হৈ থকা সকলে তেওঁৰ লগত বিয়ালৈ সোমাই গ'ল
আৰু দুৱাৰ বন্ধ হ'ল।
১১ পাছত আন কুমাৰীসকলেও আহি ক'লে, "প্ৰভু, প্ৰভু,
আমাৰ বাবে মুকলি কৰি দিয়া।"
১২ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে
কওঁ, মই তোমালোকক চিনি নাপাওঁ।"
১৩ এতেকে সাৰ থাকক, কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ কোন দিন বা
আহিব, সেই সময় তোমালোকে নাজানা।
১৪ কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য কোনো সুদূৰ দেশলৈ গৈ নিজৰ
দাসসকলক মাতি নিজৰ সম্পত্তি তেওঁলোকৰ হাতত তুলি
দিয়াৰ নিচিনা।
১৫ আৰু এজনক পাঁচ টাকৈ, আন এজনক দুই আৰু আন
এজনক এটকা দিলে; প্ৰত্যেক মানুহক নিজৰ নিজৰ
ক্ষমতা অনুসাৰে; আৰু পোনে পোনে নিজৰ যাত্ৰা আৰম্ভ
কৰিলে।
১৬ পাচত যি জনে পাঁচ পত্ন লাভ কৰিছিল, তেওঁ গৈ সেই
টকাৰে বেপাৰ কৰি আৰু পাঁচ পত্ন বনালে।
১৭ সেইদৰে যি জনে দুটা লাভ কৰিলে, তেওঁ আন দুটাও
লাভ কৰিলে।
১৮ কিন্তু যিজনে এটা লাভ কৰিছিল, তেওঁ গৈ মাটি খান্দি
নিজৰ প্ৰভুৰ ধন লুকুৱাই ৰাখিলে।
১৯ বহু দিনৰ পাছত সেই দাসসকলৰ প্ৰভু আহি
তেওঁলোকৰ লগত হিচাপ কৰিলে।
20 পাচত যি জনে পাঁচ কিলান লাভ কৰিছিল, তেওঁ আহি
আৰু পাঁচ কিলান আনি ক'লে, "হে প্ৰভু, তুমি মোক পাঁচ
কিলান দিলা;
২১ তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক ক'লে, "হে ভাল আৰু বিশ্বাসী দাস,
তুমি ভাল কাম কৰিলা;
22 দুই পলক পোৱা জনেও আহি ক'লে, "প্ৰভু, তুমি মোক
দুটকা দিলা;
২৩ তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক ক'লে, "হে ভাল আৰু বিশ্বাসী
দাস, ভাল কৰিলা; তুমি কেইটামান বিষয়ত বিশ্বাসী হৈছা,
মই তোমাক অনেক বিষয়ত অধিপতি কৰিম;
২৪ তেতিয়া যি জনে এক টেলেণ্ট লাভ কৰিছিল, তেওঁ
আহি ক'লে, "প্ৰভু, মই তোমাক জানিছিলোঁ যে তুমি এজন
কঠিন মানুহ, তুমি য'ত বীজ সিঁচা নাই তাতেই শস্য চপোৱা
আৰু য'ত তুমি খেৰ খেতি কৰা নাই তাতেই গোটোৱা।
২৫ মই ভয় খাই গৈ তোমাৰ টেলেণ্টটো পৃথিৱীত লুকুৱাই
ৰাখিলোঁ;
২৬ তেওঁৰ প্ৰভুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, "হে দুষ্ট আৰু
অলস দাস, মই যে বীজ সিঁচা নাই তাতেই শস্য চপোৱা
আৰু য'ত খেৰ খেতি কৰা নাই তাতেই গোটাওঁ, সেই বিষয়ে
তুমি জানিছিলা।
২৭ এতেকে তুমি মোৰ ধন বিনিময় কৰা লোকসকলৰ
ওচৰত ৰাখিব লাগিছিল, আৰু তেতিয়া মোৰ অহাৰ সময়ত
মই মোৰ ধন সুদ দি ল'ব লাগিছিল।
28 এতেকে তেওঁৰ পৰা সেই ট্যান্টটো লৈ দহ টকীয়া জনক
দিবা।
২৯ কিয়নো যিজনৰ হাতত আছে, তেওঁক প্ৰচুৰতা দিয়া হ'ব,
কিন্তু যিজনৰ হাতত নাই, তেওঁৰ পৰা যি আছে, সেইখিনিও
কাঢ়ি লোৱা হ'ব।
৩০ আৰু তোমালোকে সেই অলাভ দাসজনক বাহিৰৰ
আন্ধাৰত পেলাই দিয়া;
৩১ যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ তেওঁৰ মহিমাৰে আহিব আৰু
তেওঁৰ লগত সকলো পবিত্ৰ স্বৰ্গদূত, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ
মহিমাৰ সিংহাসনত বহিব।
৩২ তেওঁৰ আগত সকলো জাতি গোট খোৱা হ'ব, আৰু
তেওঁ তেওঁলোকক ইজনে সিজনৰ পৰা পৃথক কৰিব,
যেনেকৈ মেৰপালকে ছাগলীৰ পৰা নিজৰ ভেড়াক
বিভাজিত কৰে।
৩৩ তেওঁ ভেড়াবোৰক সোঁহাতে ৰাখিব, কিন্তু ছাগলীবোৰক
বাওঁফালে ৰাখিব।
৩৪ তেতিয়া ৰজাই সোঁহাতে থকা তেওঁলোকক ক'ব, "হে
মোৰ পিতৃৰ ধন্যসকল আহক, জগতৰ জন্মৰ পৰা
তোমালোকৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হ'বা।
৩৫ কিয়নো মই ভোকাতুৰ আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে
মোক আহাৰ দিলা, মই পিয়াহ লাগিছিলা, আৰু
তোমালোকে মোক পানী দিছিলা, মই বিদেশী আছিলোঁ
আৰু তোমালোকে মোক ঘৰত লৈ গ'লা।
৩৬ উলংগ হৈ তোমালোকে মোক কাপোৰ পিন্ধিলা, মই
অসুস্থ হৈ আছিলো, আৰু তোমালোকে মোৰ ওচৰলৈ
আহিলা।
৩৭ তেতিয়া ধাৰ্মিক লোকসকলে তেওঁক উত্তৰ দিব, "প্ৰভু,
আমি তোমাক কেতিয়া ভোকাতুৰ হৈ থকা দেখি তোমাক
খুৱাইছিলো? নে পিয়াহ লৈ তোমাক পানী দিলে?

৩৮ আমি তোমাক কেতিয়া বিদেশীক দেখি তোমাক ঘৰলৈ লৈ গ'লোঁ? নে উলংগ হৈ তোমাক কাপোৰ পিন্ধাইছিলা?
৩৯ বা আমি তোমাক কেতিয়া অসুস্থ বা কাৰাগাৰত থকা দেখি তোমাৰ ওচৰলৈ আহিলোঁ?
৪০ তেতিয়া ৰজাই তেওঁলোকক ক'ব, "মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকে মোৰ এই ক্ষুদ্ৰ ভাইসকলৰ এজনৰ লগত যিমানেই এই কাম কৰিলে, তোমালোকে মোৰ লগত সেই কাম কৰিলে।"
৪১ তেতিয়া তেওঁ বাওঁফালৰ লোকসকলকো ক'ব, "হে অভিশপ্তসকল, চয়তান আৰু তেওঁৰ স্বৰ্গদূতৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা চিৰন্তন জুইত মোৰ পৰা আঁতৰি যাওক।
৪২ কিয়নো মই ভোকত আছিলো, আৰু তোমালোকে মোক আহাৰ নিদিলা;
৪৩ মই বিদেশী আছিলোঁ, কিন্তু তোমালোকে মোক ল'ৰা নাছিলা, আৰু তোমালোকে মোক কাপোৰ পিন্ধা নাছিলা।
৪৪ তেতিয়া তেওঁলোকেও তেওঁক উত্তৰ দিব, "প্ৰভু, আমি তোমাক কেতিয়া ভোকাতুৰ, পিয়াহত, বা বিদেশী, বা উলংগ, বা অসুস্থ, বা কাৰাগাৰত থকা দেখিছিলো আৰু তোমাৰ সেৱা কৰা নাছিলো?
৪৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দিব, "মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে যিদৰে এইবোৰৰ কোনো এজনৰ লগত কৰা নাছিলা, তোমালোকে মোৰ লগত কৰা নাছিলা।"
৪৬ আৰু এইবিলাক অনন্ত শাস্তি পাব, কিন্তু ধাৰ্ম্মিকসকলে অনন্ত জীৱনলৈ যাব।

অধ্যায় ২৬

১ পাছত যীচুৱে এই সকলো কথা শেষ কৰি শিষ্যবিলাকক ক'লে।
২ তোমালোকে জানো যে দুদিনৰ পাছত নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ উৎসৱ হ'ব আৰু মানুহৰ পুত্ৰক ক্ৰুচত দিয়া হ'বলৈ বিশ্বাসঘাতকতা কৰা হ'ব।
3 তাৰ পাছত প্ৰধান পুৰোহিত, অধ্যাপক আৰু প্ৰজা বৃদ্ধসকলে কায়াফা নামৰ মহাপুৰোহিতৰ ৰাজপ্ৰসাদলৈ একত্ৰিত হ'ল।
৪ আৰু তেওঁলোকে যীচুক কুটিলতাৰে ধৰি বধ কৰিবলৈ আলোচনা কৰিলে।
৫ কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে, "পৰ্ব্বৰ দিনা নহয়, যাতে লোকসকলৰ মাজত হুলস্থুল নহয়।"
6 যীচু বিথনিয়াত, কুষ্ঠৰোগী চিমোনৰ ঘৰত আছিল।
7 তেওঁ আহাৰ খোৱাৰ সময়ত তেওঁৰ মূৰত ঢালি দিলে।
৮ কিন্তু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তাক দেখি ক্ৰোধিত হৈ ক'লে, "এই ধ্বংস কি কাৰণত?"
৯ কিয়নো এই মলম বহু মূল্যত বিক্ৰী কৰি দুখীয়াক দিয়া হ'লহেঁতেন।
১০ যীচুৱে সেই কথা বুজি পাই তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মহিলাগৰাকীক কিয় আতংকিত কৰিছা? কিয়নো তাই মোৰ ওপৰত ভাল কাম কৰিলে।
১১ কিয়নো তোমালোকৰ লগত সদায় দৰিদ্ৰসকল থাকে; কিন্তু মোৰ তোমালোকৰ সদায় নাই।"
১২ কিয়নো তাই মোৰ শৰীৰত এই মলম ঢালি দিলে, মোৰ সমাধিৰ বাবেই তাই সেই মলম কৰিলে।
১৩ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, সমগ্ৰ জগতত এই শুভবাৰ্ত্তা য'ত প্ৰচাৰ কৰা হ'ব, তাতেই এই মহিলাগৰাকীয়ে কৰা কামটোও তেওঁৰ স্মৃতিৰ বাবে কোৱা হ'ব।
১৪ তেতিয়া বাৰজনৰ মাজৰ এজন যিহূদা ইস্কৰিয়তীয়া নামৰ এজন প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল।
১৫ তেতিয়া তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে মোক কি দিবা আৰু মই তেওঁক তোমালোকৰ হাতত তুলি দিম?" আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত ত্ৰিশটা ৰূপৰ চুক্তি কৰিলে।
১৬ সেই সময়ৰ পৰাই তেওঁ তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিবলৈ সুযোগ বিচাৰিলে।
১৭ খমিৰবিহীন পিঠাৰ পৰ্ব্বৰ প্ৰথম দিনাই শিষ্যসকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিলে, "আপুনি নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ বাবে আমি ক'ত প্ৰস্তুত কৰিব বিচাৰিছা?"
১৮ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, " এনে মানুহৰ ওচৰলৈ নগৰত গৈ তেওঁক কোৱা, "গুৰুজনে কৈছে, 'মোৰ সময় ওচৰ চাপিছে; মই মোৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে তোমাৰ ঘৰত নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব পালন কৰিম।
১৯ তেতিয়া শিষ্যবিলাকে যীচুৱে নিযুক্ত কৰা অনুসাৰে কৰিলে; আৰু তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব সাজু কৰিলে।
২০ তেতিয়া সন্ধিয়া হ'ল, তেতিয়া তেওঁ বাৰজনৰ লগত বহিল।
২১ তেওঁলোকে খাই থাকোঁতে তেওঁ ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনে মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব।"
২২ তেওঁলোকে অতিশয় দুখী হৈ প্ৰত্যেকেই তেওঁক ক'বলৈ ধৰিলে, "প্ৰভু, মই নেকি?"
২৩ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, " যি জনে মোৰ লগত বাচনত হাত ডুবাই দিব, তেওঁ মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব।"
২৪ মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে লিখাৰ দৰে যায়; জন্ম নোহোৱা হ'লে সেই মানুহজনৰ বাবে ভাল হ'লহেঁতেন।
২৫ তেতিয়া তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰা যিহূদাই উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, মই নে? তেওঁ তেওঁক ক'লে, " তুমি কৈছা।"
২৬ তেওঁলোকে খাই থাকোঁতে যীচুৱে পিঠা লৈ আশীৰ্বাদ দি ভাঙি শিষ্যসকলক দিলে আৰু ক'লে, " লোৱা, খাবা; এইটোৱেই মোৰ শৰীৰ।
২৭ পাছত তেওঁ পাত্ৰটো লৈ ধন্যবাদ দি তেওঁলোকক দিলে আৰু ক'লে, " তোমালোক সকলোৱে ইয়াৰ পৰা পান কৰা;
২৮ কিয়নো এইটোৱেই মোৰ নতুন নিয়মৰ তেজ, যি পাপৰ ক্ষমাৰ বাবে বহুতৰ কাৰণে বোৱাই দিয়া হৈছে।
২৯ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, মই এতিয়াৰ পৰা এই দ্ৰাক্ষাৰসৰ ফল পান নকৰোঁ।
৩০ তেতিয়া তেওঁলোকে গীত গাই জলপানৰ পৰ্ব্বতলৈ ওলাই গ'ল।
৩১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " আজি ৰাতি মোৰ কাৰণে তোমালোক সকলোৱে ক্ষুন্ন হ'বা;
৩২ কিন্তু মই পুনৰুত্থান হোৱাৰ পাছত তোমালোকৰ আগত গালীললৈ যাম।
৩৩ পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ কাৰণে সকলো মানুহে ক্ষুন্ন হ'লেও মই কেতিয়াও ক্ষুন্ন নহ'ম।"
৩৪ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই তোমাক সঁচাকৈ কওঁ, আজি ৰাতি কুকুৰাৰ কাঁকুৰীৰ আগতে তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা।"

৩৫ পিতৰে তেওঁক ক'লে, "মই যদিও তোমাৰ লগত মৰি যাওঁ, তথাপিও মই তোমাক অস্বীকাৰ নকৰোঁ।" সেইদৰে সকলো শিষ্যইও ক'লে।
৩৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ লগত গেৎচেমানী নামৰ ঠাইলৈ আহি শিষ্যসকলক ক'লে, " মই গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ গৈ তোমালোক ইয়াত বহি থাকা।"
37 পিতৰ আৰু জবদীৰ দুই পুত্ৰক লগত লৈ তেওঁ দুখী আৰু অতিশয় গধুৰ হ'বলৈ ধৰিলে।
৩৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মোৰ প্ৰাণ মৃত্যুৰ আগলৈকে অতিশয় দুখী;
39 তেওঁ অলপ আগলৈ গৈ মুখত পৰি প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, " হে মোৰ পিতৃ, যদি সম্ভৱ হয়, তেন্তে এই পাত্ৰ মোৰ পৰা আঁতৰি যাব;
৪০ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক শুই থকা দেখি পিতৰক ক'লে, " কি, তোমালোকে মোৰ লগত এঘণ্টাও ৰৈ থাকিব নোৱাৰিলা?"
৪১ তোমালোকে যাতে পৰীক্ষাত নাযাবা, তাৰ বাবে সাৱধান আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰা;
৪২ তেওঁ পুনৰ দ্বিতীয়বাৰ গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, " হে মোৰ পিতৃ, এই পাত্ৰ যদি মই পান নকৰাকৈ মোৰ পৰা নাইকিয়া নহয়, তেন্তে তোমাৰ ইচ্ছা পূৰণ হওক।"
৪৩ তেওঁ আহি তেওঁলোকক পুনৰ শুই থকা দেখিলে, কিয়নো তেওঁলোকৰ চকু গধুৰ হৈ পৰিছিল।
৪৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক এৰি পুনৰ গুচি গ'ল আৰু একে কথাকে কৈ তৃতীয়বাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।
৪৫ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যসকলৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক ক'লে, " এতিয়া শুই থাকক আৰু বিশ্ৰাম লোৱা;
৪৬ উঠি যাওঁ আহক;
47 তেতিয়া তেওঁ কথা কওঁতে চোৱা, বাৰজনৰ মাজৰ এজন যিহূদা আহিল আৰু তেওঁৰ লগত প্ৰধান পুৰোহিত আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ পৰা তৰোৱাল আৰু লাখুটি লৈ বহু লোক আহিল।
48 তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰা জনে তেওঁলোকক এটা চিন দি ক'লে, "মই যাক চুমা খাম, তেওঁৱেই;
৪৯ তেওঁ লগে লগে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "হে প্ৰভু; আৰু চুমা খালে।
৫০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " বন্ধু, তুমি কিয় আহিছা? তেতিয়া তেওঁলোকে আহি যীচুৰ ওপৰত হাত দি যীচুক ধৰিলে।
৫১ যীচুৰ লগত থকা এজনে হাত মেলি তৰোৱাল উলিয়াই মহাপুৰোহিতৰ এজন দাসক আঘাত কৰি তেওঁৰ কাণ কাটি পেলালে।
৫২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তোমাৰ তৰোৱালখন তেওঁৰ ঠাইত পুনৰ ৰাখক;
৫৩ তুমি ভাবিছানে যে মই এতিয়া মোৰ পিতৃক প্ৰাৰ্থনা কৰিব নোৱাৰোঁ, আৰু তেওঁ মোক বাৰজনতকৈ অধিক সৈন্য স্বৰ্গদূত দিব?
৫৪ কিন্তু এনে হ'ব লাগিব বুলি শাস্ত্ৰত কেনেকৈ পূৰ্ণ হ'ব?
৫৫ সেই সময়ত যীচুৱে লোকসকলক ক'লে, " তোমালোকে মোক ধৰিবলৈ তৰোৱাল আৰু লাখুটি লৈ চোৰৰ বিৰুদ্ধে ওলাই আহিছানে?" মই প্ৰতিদিনে তোমালোকৰ লগত মন্দিৰত শিক্ষা দি বহি থাকিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক ধৰি ৰখা নাছিলা।
৫৬ কিন্তু ভাববাদীসকলৰ শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হ'বলৈ এই সকলোবোৰ কৰা হ'ল। তেতিয়া সকলো শিষ্যই তেওঁক এৰি পলাই গ'ল।
৫৭ যীচুক ধৰি ৰখা লোকসকলে তেওঁক মহাপুৰোহিত কায়াফাৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল, য'ত অধ্যাপক আৰু প্ৰাচীনসকল গোট খাই আছিল।
58 কিন্তু পিতৰে তেওঁৰ পিছে পিছে দূৰৈৰ পৰা মহাপুৰোহিতৰ ৰাজপ্ৰসাদলৈ গৈ শেষৰ সময় চাবলৈ দাসসকলৰ লগত বহিল।
59 তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত, প্ৰাচীন আৰু সকলো পৰিষদে যীচুক হত্যা কৰিবলৈ মিছা সাক্ষ্য বিচাৰিলে।
৬০ কিন্তু কোনোৱেই নাপালে; শেষত দুজন ভুৱা সাক্ষী আহিল,
৬১ তেওঁ ক'লে, "এই মানুহজনে ক'লে, 'মই ঈশ্বৰৰ মন্দিৰটো ধ্বংস কৰি তিনিদিনত নিৰ্মাণ কৰিবলৈ সক্ষম হ'ম।"
৬২ তেতিয়া মহাপুৰোহিতজনে উঠি তেওঁক ক'লে, "তুমি একো উত্তৰ নিদিলানে?" এইসকলে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কি সাক্ষ্য দিছে?
৬৩ কিন্তু যীচুৱে মনে মনে থাকিল। তেতিয়া মহাপুৰোহিতে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, "মই তোমাক জীৱিত ঈশ্বৰৰ নামত শপত দিছো যে তুমি খ্ৰীষ্ট, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ নে নহয়, সেই বিষয়ে কোৱা।"
৬৪ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তুমি কৈছা;
৬৫ তেতিয়া মহাপুৰোহিতে নিজৰ কাপোৰ ফালি ক'লে, "তেওঁ নিন্দা কৰিলে; আমাক সাক্ষীৰ আৰু কি প্ৰয়োজন? চোৱা, এতিয়া তোমালোকে তেওঁৰ নিন্দা শুনিলা।"
৬৬ তোমালোকে কি ভাবে? তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, "তেওঁ মৃত্যুৰ দোষী।"
৬৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ মুখত থু পেলালে আৰু আঘাত কৰিলে; আৰু আন কিছুমানে তেওঁক হাতৰ তলুৱাৰে আঘাত কৰিলে;
৬৮ তেওঁ ক'লে, হে খ্ৰীষ্ট, আমাক ভাববাণী কোৱা, তোমাক আঘাত কৰা কোন?
69 পিতৰে ৰাজপ্ৰসাদত বাহিৰত বহি আছিল আৰু এজনী ছোৱালীয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "তুমিও গালীলৰ যীচুৰ লগত আছিলা।"
৭০ কিন্তু তেওঁ সকলোৰে আগত অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, "তুমি কি কৈছা মই নাজানো।"
৭১ পাছত তেওঁ বাৰাণ্ডালৈ ওলাই গ'লে, আন এগৰাকী দাসীয়ে তেওঁক দেখি তাত থকাসকলক ক'লে, "এইজনো নাচৰতীয়া যীচুৰ লগত আছিল।"
৭২ তেওঁ পুনৰ শপত খাই অস্বীকাৰ কৰিলে, "মই মানুহজনক চিনি নাপাওঁ।"
৭৩ কিছু সময়ৰ পাছত তাত থিয় হৈ থকা লোকসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি পিতৰক ক'লে, "তুমিও নিশ্চয় তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন; কিয়নো তোমাৰ বাক্যই তোমাক প্ৰশংসা কৰে।"
৭৪ তেতিয়া তেওঁ শপত খাবলৈ ধৰিলে আৰু ক'লে, "মই মানুহজনক চিনি নাপাওঁ।" আৰু লগে লগে কুকুৰটোৱে কুৰু কৰিলে।
৭৫ পিতৰে যীচুৰ বাক্য স্মৰণ কৰিলে, যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "মুৰ্গীয়ে কান্দি উঠাৰ আগতে তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ

কৰিবা।" আৰু তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গৈ তিক্তভাৱে কান্দিলে।

অধ্যায় ২৭

১ ৰাতিপুৱা সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু প্ৰধান লোকসকলে যীচুক হত্যা কৰিবলৈ পৰামৰ্শ ল'লে।
২ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক বান্ধি থৈ তেওঁক লৈ গ'ল আৰু ৰাজ্যপাল পন্তিয় পীলাতৰ হাতত তুলি দিলে।
৩ তেতিয়া তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰা যিহূদাই তেওঁক দোষী সাব্যস্ত হোৱা দেখি নিজকে অনুতাপ কৰি প্ৰধান পুৰোহিত আৰু প্ৰাচীনসকলৰ ওচৰলৈ ত্ৰিশটা ৰূপ ঘূৰাই আনিলে।
৪ তেওঁ ক'লে, "মই পাপ কৰিলোঁ যে মই নিৰ্দোষী তেজক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিলোঁ।" তেওঁলোকে ক'লে, "আমাৰ বাবে সেইটো কি? তুমি সেইটোলৈ চাওক।
৫ তেতিয়া তেওঁ ৰূপৰ টুকুৰাবোৰ মন্দিৰত পেলাই দি গুচি গ'ল আৰু ফাঁচী মাৰিলে।
6 তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিতসকলে ৰূপৰ টুকুৰাবোৰ লৈ ক'লে, "এইবোৰ তেজৰ দাম, কাৰণ সেইবোৰ ভঁৰালত ভৰাই দিয়াটো বৈধ নহয়।"
7 তাতে বিদেশীক মৈদাম কৰিবলৈ মৃৎকাৰৰ পথাৰ কিনিলে।
৮ এই কাৰণে সেই পথাৰক আজিলৈকে "তেজৰ পথাৰ" বুলি কোৱা হ'ল।
9 তেতিয়া জেৰেমি ভাববাদীয়ে কোৱা কথাবোৰ পূৰ্ণ হ'ল, "তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজৰ পৰা যিজনৰ মূল্য নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল, তেওঁৰ মূল্যৰ মূল্যৰ ত্ৰিশটা ৰূপ লৈ গ'ল;
১০ যিহোৱাই মোক নিৰ্দেশ দিয়াৰ দৰে সেইবিলাক মৃৎশিল্পীৰ পথাৰলৈ দিলে।
১১ তেতিয়া যীচুৱে ৰাজ্যপালৰ আগত থিয় হৈ ৰাজ্যপালজনে তেওঁক সুধিলে, "তুমি ইহুদীসকলৰ ৰজা নেকি?" যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তুমি কৈছা।"
১২ আৰু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু প্ৰাচীনসকলে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ উত্থাপন কৰিলে, তেওঁ একো উত্তৰ নিদিলে।
১৩ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক ক'লে, "তেওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিমান কথা সাক্ষ্য দিছে, তুমি শুনা নাইনে?"
১৪ তেওঁ তেওঁক কেতিয়াও এটা কথাও নক'লে; ইমানেই যে ৰাজ্যপালজনে বহুত আচৰিত হ'ল।
১৫ সেই ভোজত ৰাজ্যপালে জনসাধাৰণৰ ইচ্ছামতে এজন বন্দীক মুকলি কৰি দিয়াৰ অভ্যাস আছিল।
১৬ তেতিয়া তেওঁলোকৰ বাৰাব্বা নামৰ এজন উল্লেখযোগ্য বন্দী আছিল।
১৭ তেতিয়া তেওঁলোক গোট খাই পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে মই তোমালোকৰ বাবে কাক মুকলি কৰি দিব বিচাৰিছা?" বাৰাব্বা নে যীচু যাক খ্ৰীষ্ট বুলি কোৱা হয়?
১৮ কিয়নো তেওঁ জানিছিল যে তেওঁলোকে ঈৰ্ষাৰ কাৰণে তেওঁক উদ্ধাৰ কৰিলে।
১৯ যেতিয়া তেওঁ বিচাৰ আসনত বহিল, তেতিয়া তেওঁৰ পত্নীয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই ক'লে, "সেই ধাৰ্মিক পুৰুষৰ লগত তোমাৰ কোনো সম্পৰ্ক নাই;
২০ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু প্ৰাচীনসকলে বাৰাব্বাক অনুৰোধ কৰি যীচুক ধ্বংস কৰিবলৈ জনসাধাৰণক বুজাই দিলে।
২১ ৰাজ্যপালজনে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে দুয়োৰে কোনক মই তোমালোকক মুকলি কৰি দিব বিচাৰিছা?" তেওঁলোকে ক'লে, বাৰাব্বা।
২২ পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "তেন্তে খ্ৰীষ্ট নামৰ যীচুক মই কি কৰিম?" সকলোৱে তেওঁক ক'লে, "তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া হওক।"
২৩ ৰাজ্যপালজনে ক'লে, "কিয়, তেওঁ কি বেয়া কাম কৰিলে?" কিন্তু তেওঁলোকে আৰু অধিক চিঞৰি ক'লে, "তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া হওক।"
২৪ যেতিয়া পীলাতে দেখিলে যে তেওঁ একোৱেই জয়ী হ'ব নোৱাৰে, কিন্তু হুলস্থুলৰ সৃষ্টি হৈছে, তেতিয়া তেওঁ পানী লৈ জনসমাগমৰ আগত হাত ধুই ক'লে, "মই এই ধাৰ্মিক ব্যক্তিজনৰ তেজৰ পৰা নিৰ্দোষী।
২৫ তেতিয়া সকলো লোকে উত্তৰ দি ক'লে, "তেওঁৰ তেজ আমাৰ ওপৰত আৰু আমাৰ সন্তানৰ ওপৰত হওক।"
২৬ তেতিয়া তেওঁ বাৰাব্বাক তেওঁলোকৰ ওচৰত মুকলি কৰি দিলে আৰু যীচুক কোবাই কোবাই ক্ৰুচত দিয়াৰ বাবে তেওঁক সমৰ্পণ কৰিলে।
২৭ তেতিয়া ৰাজ্যপালৰ সৈন্যসকলে যীচুক সাধাৰণ গৃহলৈ লৈ গ'ল আৰু গোটেই সৈন্য দলটোক তেওঁৰ ওচৰলৈ গোটাই ল'লে।
২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ কাপোৰ খুলি ৰঙা ৰঙৰ কাপোৰ পিন্ধিলে।
২৯ তেওঁলোকে কাঁইটৰ মুকুট পিন্ধি তেওঁৰ মূৰত আৰু সোঁহাতত নল পিন্ধিলে আৰু তেওঁৰ আগত আঁঠু লৈ তেওঁক উপহাস কৰি ক'লে, "হে ইহুদীসকলৰ ৰজা, প্ৰশংসা!
৩০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত থু পেলালে আৰু নলডাল লৈ তেওঁৰ মূৰত আঘাত কৰিলে।
31 পাছত তেওঁলোকে তেওঁক উপহাস কৰাৰ পাছত তেওঁৰ পৰা চোলাটো খুলি তেওঁৰ নিজৰ কাপোৰ পিন্ধি ক্ৰুচত দিবলৈ লৈ গ'ল।
৩২ বাহিৰলৈ ওলাই আহোঁতে তেওঁলোকে চিমোন নামৰ কীৰেনীয়া এজন লোকক পালে।
33 পাছত তেওঁলোকে গলগোথা নামৰ ঠাই অৰ্থাৎ মূৰৰ খুলিৰ ঠাই পালে।
৩৪ তেওঁলোকে তেওঁক পিত্তৰ লগত মিহলি ভিনেগাৰ পান কৰিবলৈ দিলে;
৩৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক্ৰুচত দিলে আৰু তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ভাগ কৰিলে, আৰু ভাববাদীয়ে কোৱা কথাখিনি পূৰ্ণ হ'ব, "তেওঁলোকে মোৰ কাপোৰবোৰ তেওঁলোকৰ মাজত বিভাজন কৰিলে আৰু মোৰ বস্ত্ৰত তেওঁলোকে চিঠি মাৰিলে।"
৩৬ তাতে বহি তেওঁলোকে তেওঁক চাই থাকিল;
37 আৰু তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত লিখা অভিযোগ ৰাখিলে, "এইজন ইহুদীসকলৰ ৰজা যীচু।"
৩৮ তেতিয়া তেওঁৰ লগত দুজন চোৰক ক্ৰুচত দিয়া হ'ল, এজন সোঁহাতে আৰু আন এজনক বাওঁফালে।

39 বাটেৰে যোৱা সকলে মূৰ জোকাৰি নিন্দা কৰিলে।
৪০ আৰু ক'লে, "মন্দিৰ ধ্বংস কৰি তিনিদিনত নিৰ্মাণ কৰা, নিজকে ৰক্ষা কৰা।" যদি তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, তেন্তে ক্ৰুচৰ পৰা নামি আহা।
৪১ সেইদৰে প্ৰধান পুৰোহিতবিলাকে অধ্যাপক আৰু প্ৰাচীনসকলৰ সৈতে তেওঁক উপহাস কৰি ক'লে।
৪২ তেওঁ আনক ৰক্ষা কৰিলে; নিজকে তেওঁ বচাব নোৱাৰে। যদি তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ ৰজা হয়, তেন্তে এতিয়া তেওঁ ক্ৰুচৰ পৰা নামি আহক, আৰু আমি তেওঁক বিশ্বাস কৰিম।
৪৩ তেওঁ ঈশ্বৰত ভৰসা কৰিলে; যদি তেওঁ বিচাৰে, তেন্তে এতিয়াই তেওঁক উদ্ধাৰ কৰক;
৪৪ তেওঁৰ লগত ক্ৰুচত দিয়া চোৰবোৰেও তেওঁৰ দাঁতত পেলাই দিলে।
৪৫ ষষ্ঠ ঘণ্টাৰ পৰা নৱম ঘণ্টালৈকে সমগ্ৰ দেশত আন্ধাৰ হৈ পৰিল।
46 নৱম ঘণ্টাৰ ওচৰত যীচুৱে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, " এলী, এলী, লামা চবাখথানী?" অৰ্থাৎ মোৰ ঈশ্বৰ, মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি মোক কিয় পৰিত্যাগ কৰিলা?
৪৭ তাত থিয় হৈ থকা কিছুমানে এই কথা শুনি ক'লে, "এই মানুহজনে ইলিয়াছক মাতিছে।"
48 তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে দৌৰি গৈ এটা স্পঞ্জ লৈ তাত ভিনেগাৰ ভৰাই এটা নলত ভৰাই তেওঁক পানী খাবলৈ দিলে।
৪৯ বাকীসকলে ক'লে, "এলিয়া তেওঁক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আহিব নে নাই চাওঁ আহক।"
৫০ যীচুৱে পুনৰ ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি উঠিল।
৫১ আৰু চোৱা, মন্দিৰৰ ওৰণিখন ওপৰৰ পৰা তললৈ ফাটি গ'ল; আৰু পৃথিৱী কঁপি গ'ল আৰু শিলবোৰ ফাটি গ'ল;
৫২ পাছত কবৰবোৰ মুকলি হ'ল; আৰু শুই থকা পবিত্ৰ লোকসকলৰ অনেক মৃতদেহ উঠিল;
৫৩ তেওঁ পুনৰুত্থানৰ পাছত কবৰৰ পৰা ওলাই আহি পবিত্ৰ নগৰলৈ গৈ অনেক লোকৰ আগত উপস্থিত হ'ল।
৫৪ যীচুক নিৰীক্ষণ কৰি থকা শতপতিজন আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে যেতিয়া ভূমিকম্প আৰু ঘটি থকা ঘটনাবোৰ দেখি বৰ ভয় খালে আৰু ক'লে, "সঁচাকৈয়ে এইজন ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আছিল।"
৫৫ তাতে অনেক মহিলাই যীচুৰ পৰিচৰ্যা কৰি গালীলৰ পৰা যীচুৰ পিছে পিছে আহিছিল।
56 তাৰ ভিতৰত মগদলীনী মৰিয়ম, যাকোব আৰু যোচেৰ মাতৃ মৰিয়ম আৰু জবদীৰ সন্তানসকলৰ মাতৃ আছিল।
৫৭ সন্ধিয়া হ'লে অৰিমথিয়াৰ যোচেফ নামৰ এজন ধনী মানুহ আহিল, যি নিজেও যীচুৰ শিষ্য আছিল।
৫৮ তেওঁ পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ যীচুৰ মৃতদেহ বিচাৰিলে। তেতিয়া পীলাতে মৃতদেহটো উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
59 যোচেফে মৃতদেহটো লৈ গ'ল, আৰু এটা পৰিষ্কাৰ লিনেন কাপোৰেৰে মেৰিয়াই ল'লে।
60 তেওঁ শিলত খোদিত কৰা নিজৰ নতুন সমাধিস্থলত তাক ৰাখিলে আৰু মৈদামৰ দুৱাৰত এটা ডাঙৰ শিল গুটিয়াই গুচি গ'ল।
৬১ তাতে মগদলীনী মৰিয়ম আৰু আনগৰাকী মৰিয়ম কবৰৰ সন্মুখত বহি আছিল।
62 তাৰ পিছদিনা যুগুত কৰাৰ দিনা প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচীসকলে পীলাতৰ ওচৰলৈ আহিল।
৬৩ তেওঁ ক'লে, "মহাশয়, সেই প্ৰতাৰকজনে জীয়াই থাকোঁতে কোৱা কথা আমাৰ মনত আছে, "তিনি দিনৰ পাছত মই পুনৰুত্থান হ'ম।"
64 এতেকে তৃতীয় দিনলৈকে মৈদামটো নিশ্চিত কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়ক, যাতে তেওঁৰ শিষ্যসকলে ৰাতি আহি তেওঁক চুৰি কৰি লোকসকলক ক'ব, "তেওঁ মৃতকৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থিত হৈছে।"
৬৫ পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকৰ এটা প্ৰহৰী আছে;
৬৬ তেতিয়া তেওঁলোকে গৈ শিলটো ছীল কৰি আৰু প্ৰহৰী ৰাখি মৈদামটো নিশ্চিত কৰিলে।

অধ্যায় ২৮

১ বিশ্ৰামবাৰৰ শেষত সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা ভোৰ হ'বলৈ ধৰিলে, মগদলীনী মৰিয়ম আৰু আনগৰাকী মৰিয়ম মৈদাম চাবলৈ আহিল।
২ তেতিয়া চোৱা, এটা ডাঙৰ ভূমিকম্প হ'ল, কিয়নো প্ৰভুৰ দূতে স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহি দুৱাৰৰ পৰা শিলটো পিছলৈ ঘূৰাই তাৰ ওপৰত বহিল।
৩ তেওঁৰ মুখখন বিজুলীৰ দৰে আৰু তেওঁৰ বস্ত্ৰ নিয়ৰৰ দৰে বগা আছিল।
৪ তেওঁৰ ভয়ত ৰখীয়াসকলে লৰচৰ কৰিলে আৰু মৃত মানুহৰ নিচিনা হ'ল।
৫ তেতিয়া স্বৰ্গদূতে মহিলাসকলক ক'লে, "তোমালোকে ভয় নকৰিবা, কিয়নো মই জানো যে তোমালোকে ক্ৰুচত দিয়া যীচুক বিচাৰিছা।
৬ তেওঁ ইয়াত নাই, কিয়নো তেওঁ কোৱাৰ দৰে তেওঁ পুনৰুত্থিত হৈছে। আহক, প্ৰভুৱে শোৱা ঠাইখন চাওক।
7 আৰু বেগেৰে গৈ তেওঁৰ শিষ্যসকলক কওক যে তেওঁ মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থিত হৈছে; আৰু চোৱা, তেওঁ তোমালোকৰ আগত গালীললৈ গৈ আছে; তাতেই তোমালোকে তেওঁক দেখা পাবা;
৮ তেওঁলোকে ভয় আৰু অতি আনন্দত মৈদামৰ পৰা সোনকালে গুচি গ'ল; আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলক খবৰ দিবলৈ দৌৰি গ'ল।
৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'বলৈ গৈ থাকোঁতে, যীচুৱে তেওঁলোকক লগ পাই ক'লে, " সকলোৱে শলাগ লৈছে।" তেতিয়া তেওঁলোকে আহি তেওঁৰ ভৰিত ধৰি পূজা কৰিলে।
১০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " ভয় নকৰিবা;
১১ তেওঁলোকে গৈ থাকোঁতে চোৱা, প্ৰহৰীৰ কিছুমানে নগৰলৈ আহি প্ৰধান পুৰোহিতসকলক কৰা সকলো কথা ক'লে।
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে বয়োজ্যেষ্ঠসকলৰ লগত একগোট হৈ কথা-বতৰা পাতি সৈন্যবিলাকক বৃহৎ ধন দিলে।
১৩ ক'লে, "তোমালোকে কোৱা, তেওঁৰ শিষ্যসকলে ৰাতি আহি আমি শুই থকাৰ সময়ত তেওঁক চুৰি কৰি লৈ গ'ল।"
১৪ আৰু যদি এই কথা ৰাজ্যপালৰ কাণত পৰে, তেন্তে আমি তেওঁক বুজাম আৰু তোমালোকক সুৰক্ষিত কৰিম।

১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে সেই ধন লৈ শিকোৱা অনুসাৰে
কৰিলে;
১৬ তেতিয়া এঘাৰজন শিষ্য গালীললৈ গ'ল, যীচুৱে
তেওঁলোকক নিযুক্ত কৰা পৰ্ব্বতলৈ।
১৭ তেওঁক দেখি তেওঁলোকে তেওঁক উপাসনা কৰিলে, কিন্তু
কিছুমানে সন্দেহ কৰিলে।
১৮ যীচুৱে আহি তেওঁলোকক ক'লে, " আকাশ আৰু
পৃথিৱীত সকলো ক্ষমতা মোক দিয়া হৈছে।"
১৯ এতেকে তোমালোকে গৈ সকলো জাতিক পিতৃ, পুত্ৰ
আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ নামেৰে বাপ্তিস্ম দি শিক্ষা দিয়া।
২০ মই তোমালোকক যি আজ্ঞা দিলোঁ, সেই সকলোকে
পালন কৰিবলৈ তেওঁলোকক শিকাওক; আমিন।

মাৰ্ক

অধ্যায় ১

১ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তাৰ আৰম্ভণি;
২ ভাববাদীবিলাকত লিখাৰ দৰে, চোৱা, মই মোৰ দূতক তোমাৰ সন্মুখত পঠাম, যিজনে তোমাৰ আগত তোমাৰ বাট সাজু কৰিব।
৩ মৰুভূমিত চিঞৰি থকা এজনৰ মাত, "তোমালোকে প্ৰভুৰ বাট সাজু কৰা, তেওঁৰ বাটবোৰ পোন কৰা।"
৪ যোহনে মৰুভূমিত বাপ্তিস্ম দিছিল আৰু পাপৰ ক্ষমাৰ বাবে অনুতাপৰ বাপ্তিস্মৰ প্ৰচাৰ কৰিছিল।
৫ তেতিয়া যিহূদিয়া দেশ আৰু যিৰূচালেমৰ লোকসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ যৰ্দ্দন নদীত তেওঁৰ পৰা বাপ্তিস্ম ল'লে আৰু নিজৰ পাপ স্বীকাৰ কৰিলে।
6 যোহনে উটৰ চুলি পিন্ধিছিল আৰু কঁকালত ছালৰ বেঁকা পিন্ধিছিল; আৰু তেওঁ ফৰিং আৰু বনৰীয়া মৌ খাইছিল;
৭ তেওঁ প্ৰচাৰ কৰি ক'লে, "মোৰ পিছত মোতকৈও শক্তিশালী এজন আহিব, যাৰ জোতাৰ খোলাটো মই কুঁজৰাই খুলিবলৈ যোগ্য নহয়।"
৮ মই তোমালোকক পানীৰে বাপ্তিস্ম দিলোঁ, কিন্তু তেওঁ তোমালোকক পবিত্ৰ আত্মাৰে বাপ্তিস্ম দিব।
9 সেই দিনবোৰত যীচুৱে গালীলৰ নাচৰতৰ পৰা আহি যোহনৰ দ্বাৰা যৰ্দ্দনত বাপ্তিস্ম ল'লে।
10 পাছত তেওঁ পানীৰ পৰা ওলাই আহি আকাশ মেলি দিয়া দেখিলে আৰু আত্মা কপৌৰ দৰে তেওঁৰ ওপৰলৈ নামি অহা দেখিলে।
১১ তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা মাত আহিল, "তুমি মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, যাৰ ওপৰত মই সন্তুষ্ট।"
১২ আৰু তৎক্ষণাত আত্মাই তেওঁক মৰুভূমিলৈ ঠেলি দিলে।
১৩ চয়তানৰ পৰীক্ষাত তেওঁ চল্লিশ দিন মৰুভূমিত আছিল; আৰু বনৰীয়া জন্তুবোৰৰ লগত আছিল; আৰু স্বৰ্গদূতসকলে তেওঁৰ সেৱা কৰিলে।
১৪ যোহনক কাৰাগাৰত ৰখাৰ পাছত যীচুৱে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰি গালীললৈ আহিল।
১৫ আৰু ক'লে, " সময় পূৰ্ণ হ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য ওচৰ চাপিছে;
১৬ তেওঁ গালীল সাগৰৰ কাষেৰে গৈ থাকোঁতে চিমোন আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়ক সাগৰত জাল পেলাই থকা দেখিলে, কিয়নো তেওঁলোক মাছমৰীয়া আছিল।
১৭ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মোৰ পিছে পিছে আহক, মই তোমালোকক মানুহৰ মাছমৰীয়া কৰিম।"
১৮ তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ জালবোৰ এৰি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
১৯ তাতে অলপ আগুৱাই গৈ জেবদীৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহনক জাল মেৰামতি কৰি থকা দেখিলে।
20 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ পিতৃ জেবদীক ভাড়াতীয়া দাসসকলৰ সৈতে জাহাজত এৰি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
২১ তেওঁলোকে কফৰনাহূমলৈ গ'ল; আৰু বিশ্ৰামবাৰে তেওঁ চিনাগগত প্ৰৱেশ কৰি অধ্যাপনা কৰিলে।
২২ তেওঁবিলাক তেওঁৰ শিক্ষাত আচৰিত হ'ল;
২৩ তেওঁলোকৰ নামঘৰত অশুচি আত্মা থকা এজন মানুহ আছিল; আৰু তেওঁ চিঞৰি উঠিল,
২৪ তেওঁ ক'লে, "আমাক এৰি দিয়ক; হে নাচৰতীয়া যীচু, তোমাৰ লগত আমাৰ কি সম্পৰ্ক? তুমি আমাক ধ্বংস কৰিবলৈ আহিছানে? মই তোমাক জানো, তুমি কোন, ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ।
২৫ যীচুৱে তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, " তুমি নিৰৱে থাকক আৰু তেওঁৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহক।"
২৬ অশুচি আত্মাই তেওঁক ফালি পেলালে আৰু ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰিলে আৰু তেওঁৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহিল।
২৭ তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে আচৰিত হ'ল আৰু ইজনে সিজনক প্ৰশ্ন কৰিলে, "এইটো কি? এইটো কি নতুন মতবাদ? কিয়নো তেওঁ অশুচি আত্মাবোৰকো ক্ষমতাৰে আজ্ঞা দিয়ে আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰে।
28 লগে লগে তেওঁৰ খ্যাতি গালীলৰ চাৰিওফালে বিয়পি পৰিল।
29 আৰু লগে লগে তেওঁলোকে নামঘৰৰ পৰা ওলাই আহি যাকোব আৰু যোহনৰ সৈতে চিমোন আৰু আন্দ্ৰিয়ৰ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰিলে।
৩০ কিন্তু চিমোনৰ পত্নীৰ মাক জ্বৰত আক্ৰান্ত হৈ পৰি আছিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁৰ বিষয়ে ক'লে।
৩১ তাতে তেওঁ আহি তাইৰ হাতত ধৰি তাইক ওপৰলৈ তুলিলে; আৰু লগে লগে জ্বৰে তাইক এৰি দিলে আৰু তাই তেওঁলোকৰ সেৱা কৰিলে।
32 আৰু সন্ধিয়া যেতিয়া সূৰ্য্য অস্ত গ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকে সকলো ৰোগীয়া আৰু ভূত-প্ৰেতিত থকা সকলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল।
৩৩ তাতে গোটেই নগৰ দুৱাৰমুখত গোট খালে।
৩৪ তেওঁ বিভিন্ন ৰোগত আক্ৰান্ত অনেকক সুস্থ কৰি অনেক ভূতক বাহিৰ কৰি দিলে; আৰু চয়তানবোৰে তেওঁক চিনি পোৱাৰ কাৰণে কথা ক'বলৈ নিদিলে।
৩৫ ৰাতিপুৱা দিনৰ বহু আগতেই উঠি তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গৈ একাকী ঠাইলৈ গ'ল আৰু তাতে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।
৩৬ চিমোন আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
৩৭ তেওঁক পাই তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "সকলো মানুহে তোমাক বিচাৰিছে।"
৩৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " আহক আমি তাতো প্ৰচাৰ কৰিবলৈ পাছৰ নগৰবোৰলৈ যাওঁ;
39 গোটেই গালীলত তেওঁলোকৰ ধৰ্ম্মঘৰত প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু ভূতবোৰক বাহিৰ কৰি দিলে।
৪০ তেতিয়া এজন কুষ্ঠৰোগীয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক অনুৰোধ কৰি আঁঠু লৈ তেওঁক ক'লে, "তুমি যদি ইচ্ছা কৰে, তেন্তে তুমি মোক শুচি কৰিব পাৰিবা।"
৪১ যীচুৱে দয়া কৰি হাতখন আগবঢ়াই তেওঁক স্পৰ্শ কৰি ক'লে, " মই ইচ্ছা কৰোঁ; তুমি পৰিষ্কাৰ হোৱা।
৪২ তেওঁ কথা কোৱাৰ লগে লগে তেওঁৰ পৰা কুষ্ঠ ৰোগ গুচি গ'ল আৰু তেওঁ শুচি হ'ল।
৪৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক কঠোৰভাৱে আদেশ দিলে আৰু লগে লগে তেওঁক বিদায় দিলে;
৪৪ তেতিয়া তেওঁক ক'লে, " চাওক, তুমি কাকো একো নকবা;
45 কিন্তু তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু সেই বিষয়ে বহুত প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু এই বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ

ধৰিলে যে যীচুৱে নগৰত আৰু মুকলিকৈ প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিলে, কিন্তু বাহিৰত মৰুভূমিত থাকিল;

অধ্যায় ২

১ কিছুদিনৰ পাছত তেওঁ পুনৰ কফৰনাহূমত প্ৰৱেশ কৰিলে; আৰু তেওঁ ঘৰত থকা বুলি হুলস্থুল হ'ল।
২ তেতিয়া লগে লগে বহু লোক গোট খালে, যাৰ বাবে দুৱাৰৰ ওচৰতো তেওঁলোকক গ্ৰহণ কৰিবলৈ ঠাই নাছিল।
৩ তেতিয়া তেওঁলোকে চাৰিজনীয়া পক্ষাঘাতত আক্ৰান্ত এজনক লৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
৪ আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে চেপাৰ কাৰণে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰিলে, তেতিয়া তেওঁ থকা চালখন খুলি দিলে আৰু তাক ভাঙি পেলালে আৰু পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত লোকে শুই থকা বিচনাখন তললৈ নমাই দিলে।
৫ যীচুৱে তেওঁলোকৰ বিশ্বাস দেখি পক্ষাঘাতগ্ৰস্তক ক'লে, " বুটা, তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল।"
6 কিন্তু তাত কিছুমান অধ্যাপক সকলে বহি মনৰ মাজত বিতৰ্ক কৰি আছিল।
৭ এই মানুহজনে কিয় এনেদৰে নিন্দা কৰে? কেৱল ঈশ্বৰৰ বাহিৰে কোনে পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে?
৮ তেতিয়া যীচুৱে নিজৰ আত্মাত বুজি পালে যে তেওঁলোকে নিজৰ মাজতে এনেকৈ বিবেচনা কৰিছে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কিয় এই কথাবোৰ তোমালোকৰ হৃদয়ত যুক্তি দিছা?
৯ পক্ষাঘাতৰ ৰোগীক কোৱা সহজ হ'বনে, তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল; নে ক'ব, "উঠা, তোমাৰ বিচনাখন তুলি লৈ খোজ কাঢ়ি যোৱা?"
, পৃথিবীত মানুহৰ পুত্ৰৰ পাপ ক্ষমা কৰিব পৰা ক্ষমতা আছে।
১১ মই তোমাক কওঁ, উঠি তোমাৰ বিচনাখন তুলি তোমাৰ ঘৰলৈ যোৱা।
১২ তেতিয়াই তেওঁ উঠি বিচনাখন তুলি লৈ সকলোৰে আগত ওলাই গ'ল; ইমানেই তেওঁলোক সকলোৱে আচৰিত হৈ ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰি ক'লে, "আমি কেতিয়াও এনেদৰে দেখা নাছিলো।"
১৩ তেওঁ পুনৰ সাগৰৰ পাৰলৈ ওলাই গ'ল; সকলো লোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁ তেওঁলোকক শিক্ষা দিলে।
১৪ পাছত তেওঁ আলফাইৰ পুত্ৰ লেবীক শুল্ক লোৱা ঠাইত বহি থকা দেখি তেওঁক ক'লে, " মোৰ পিছে পিছে যোৱা।" আৰু তেওঁ উঠি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
১৫ তেতিয়া যীচুৱে নিজৰ ঘৰত আহাৰ গ্ৰহণ কৰি বহি থাকোঁতে যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ লগত বহুতো কৰ লোৱা আৰু পাপীও বহিল।
১৬ অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁক কৰ লোৱা আৰু পাপীসকলৰ লগত খাই থকা দেখি তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'লে, "তেওঁ কৰ লোৱা আৰু পাপীসকলৰ লগত কেনেকৈ খাই পান কৰে?"
১৭ যীচুৱে এই কথা শুনি তেওঁলোকক ক'লে, " সুস্থ লোকসকলৰ চিকিৎসকৰ প্ৰয়োজন নাই, কিন্তু অসুস্থ লোকসকলৰহে প্ৰয়োজন;
১৮ যোহন আৰু ফৰীচীসকলৰ শিষ্যসকলে উপবাস কৰি আহি তেওঁক ক'লে, "যোহন আৰু ফৰীচীসকলৰ শিষ্যসকলে কিয় উপবাস কৰে, কিন্তু তোমাৰ শিষ্যসকলে কিয় উপবাস নকৰে?
১৯ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " দৰা তেওঁলোকৰ লগত থকাৰ সময়ত কইনা ঘৰৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে উপবাস কৰিব পাৰেনে?" যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ লগত দৰা থাকে, তেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে উপবাস কৰিব নোৱাৰে।
২০ কিন্তু সেই দিন আহিব যেতিয়া দৰাক তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰাই নিব আৰু সেই দিনবোৰত তেওঁলোকে উপবাস কৰিব।
২১ কোনোৱেই পুৰণি কাপোৰৰ ওপৰত নতুন কাপোৰৰ টুকুৰা চিলাই নকৰে, নহ'লে সেই নতুন কাপোৰে পুৰণি কাপোৰৰ পৰা আঁতৰাই পেলায় আৰু তাৰ ফাটটো আৰু বেছি বেয়া হয়।
২২ আৰু কোনেও নতুন দ্ৰাক্ষাৰস পুৰণি বটলত ভৰাই নিদিয়ে, নহ'লে নতুন দ্ৰাক্ষাৰসে বটবোৰ ফাটি যায় আৰু দ্ৰাক্ষাৰস ছিটিকি যায় আৰু বটলবোৰ বিনষ্ট হ'ব;
২৩ বিশ্ৰামবাৰে তেওঁ শস্যৰ পথাৰত পাৰ হৈ গ'ল; আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে গৈ থাকোঁতে শস্যৰ গছ ছিঙিবলৈ ধৰিলে।
২৪ ফৰীচীসকলে তেওঁক ক'লে, "চোৱা, তেওঁলোকে বিশ্ৰামবাৰে কিয় অনুমোদিত কাম কৰে?"
25 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " দায়ূদে আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে তেওঁৰ আৱশ্যকতা আৰু ভোকত থকা অৱস্থাত কি কৰিছিল, তোমালোকে কেতিয়াও পঢ়া নাইনে?"
২৬ মহাপুৰোহিত অবিয়াথৰৰ দিনত তেওঁ কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ গৈ পুৰোহিতসকলৰ বাহিৰে খাব নোৱাৰা পিঠা খালে আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলকো কেনেকৈ দিলে?
২৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " বিশ্ৰামবাৰ মানুহৰ কাৰণে সৃষ্টি কৰা হৈছে, মানুহ বিশ্ৰামবাৰৰ বাবে নহয়।
২৮ এতেকে মানুহৰ পুত্ৰ বিশ্ৰামবাৰৰো প্ৰভু।

অধ্যায় ৩

১ পাছত তেওঁ পুনৰ ধৰ্ম্মঘৰত প্ৰৱেশ কৰিলে; তাতে এজন মানুহ আছিল, যাৰ হাত শুকাই গৈছিল।
২ বিশ্ৰামবাৰে তেওঁক সুস্থ কৰিব নে নাই, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত চকু ৰাখিছিল; যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ উত্থাপন কৰিব পাৰে।
৩ তেতিয়া তেওঁ শুকান হাত থকা মানুহজনক ক'লে, " ঠিয় হওক।"
৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " বিশ্ৰামবাৰে ভাল কাম কৰা বা বেয়া কাম কৰা উচিত নেকি?" জীৱন ৰক্ষা কৰিবলৈ, নে হত্যা কৰিবলৈ? কিন্তু তেওঁলোকে নিজৰ মনে মনে থাকিল।
৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ কঠিনতাৰ বাবে শোকত ক্ৰোধেৰে চাৰিওফালে চাই মানুহজনক ক'লে, " তোমাৰ হাত মেলি দিয়া।" পাছত তেওঁ তাক মেলি দিলে আৰু আনখন হাতৰ দৰে তেওঁৰ হাতখন সুস্থ হৈ উঠিল।
৬ তাৰ পাছত ফৰীচীসকলে ওলাই গ'ল আৰু লগে লগে হেৰোদীয়াসকলৰ লগত তেওঁৰ বিৰুদ্ধে আলোচনা কৰিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক কেনেকৈ ধ্বংস কৰিব পাৰে।

7 কিন্তু যীচুৱে নিজৰ শিষ্যবিলাকৰ সৈতে সাগৰলৈ গুচি গ'ল;
8 যিৰূচালেম, ইদুমিয়া আৰু যৰ্দ্দনৰ সিপাৰৰ পৰা; তূৰ আৰু চিদোনৰ আশে-পাশে থকা লোকসকলে তেওঁ কৰা মহান কামবোৰ শুনি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
9 তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকক ক'লে যে, জনসমাগমৰ কাৰণে তেওঁৰ ওপৰত এখন সৰু জাহাজ বৈ থাকিব, যাতে তেওঁলোকে তেওঁক ভিৰ নকৰে।
১০ কিয়নো তেওঁ বহুতকে সুস্থ কৰি তুলিছিল; ইমানেই যে তেওঁলোকে তেওঁক স্পৰ্শ কৰিবলৈ হেঁচা মাৰি ধৰিলে, যিসকলৰ মহামাৰী হৈছিল।
১১ আৰু অশুচি আত্মাবোৰে তেওঁক দেখি তেওঁৰ আগত পৰি চিঞৰি ক'লে, "তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।"
১২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে আজ্ঞা দিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক প্ৰকাশ নকৰিবলৈ।
১৩ তেওঁ এটা পৰ্বতলৈ উঠি যাক ইচ্ছা কৰিলে, তেওঁক মাতিলে;
১৪ তেওঁ বাৰজনক নিযুক্ত কৰিলে যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত থাকিব আৰু তেওঁলোকক প্ৰচাৰ কৰিবলৈ পঠিয়াব পাৰে।
১৫ আৰু বেমাৰবোৰক সুস্থ কৰিবলৈ আৰু ভূতবোৰক বাহিৰ কৰি দিবলৈ ক্ষমতা আছে।
১৬ চিমোনক পিতৰৰ উপাধি ৰাখিলে;
১৭ জেবদীৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু যাকোবৰ ভায়েক যোহন; আৰু তেওঁ তেওঁলোকক বোয়ানেৰ্গেছ নাম দিলে, অৰ্থাৎ বজ্ৰপাতৰ সন্তানসকল।
18 আন্দ্ৰিয়, ফিলিপ, বাৰ্থলমিউ, মথি, থমা, আলফাইৰ পুত্ৰ যাকোব, থাদয়, আৰু কনানীয়া চিমোন।
19 যিহূদা ইস্কৰিয়তে তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিলে।
20 তাতে জনসমাগম পুনৰ একত্ৰিত হ'ল, যাৰ বাবে তেওঁলোকে পিঠা খাবও নোৱাৰিলে।
২১ তেতিয়া তেওঁৰ বন্ধুসকলে তেওঁক ধৰিবলৈ ওলাই গ'ল;
২২ যিৰূচালেমৰ পৰা নামি অহা অধ্যাপকসকলে ক'লে, "তেওঁৰ বেলজবুল আছে, আৰু তেওঁ চয়তানসকলৰ অধ্যক্ষৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰক বাহিৰ কৰি দিয়ে।"
২৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ ওচৰলৈ মাতি দৃষ্টান্তৰে ক'লে, " চয়তানে চয়তানক কেনেকৈ বাহিৰ কৰিব পাৰে?"
২৪ আৰু যদি কোনো ৰাজ্য নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভক্ত হয়, তেন্তে সেই ৰাজ্য থিয় হ'ব নোৱাৰে।
২৫ আৰু যদি কোনো ঘৰ নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভক্ত হয়, তেন্তে সেই ঘৰটো থিয় হ'ব নোৱাৰে।
২৬ চয়তানে যদি নিজৰ বিৰুদ্ধে উঠি বিভাজিত হয়, তেন্তে তেওঁ থিয় হ'ব নোৱাৰে, কিন্তু শেষ হ'ব।
২৭ কোনোৱেই শক্তিশালী মানুহৰ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰি তেওঁৰ সম্পত্তি লুট কৰিব নোৱাৰে, যদিহে তেওঁ প্ৰথমে শক্তিশালী মানুহজনক বান্ধি নিদিয়ে; আৰু তেতিয়া তেওঁ নিজৰ ঘৰখন লুটপাত কৰিব।
২৮ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, মানুহৰ সন্তানসকলৰ সকলো পাপ আৰু নিন্দা কৰা সকলো পাপ ক্ষমা কৰা হ'ব।
২৯ কিন্তু যি জনে পবিত্ৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰে, তেওঁৰ কেতিয়াও ক্ষমা নাই, কিন্তু তেওঁ অনন্ত শাস্তি পাব।
৩০ কিয়নো তেওঁলোকে কৈছিল, "তেওঁৰ অশুচি আত্মা আছে।"
৩১ তেতিয়া তেওঁৰ ভায়েক আৰু মাক আহি বাহিৰত থিয় হৈ তেওঁক মাতিবলৈ পঠালে।
32 তাতে জনসাধাৰণে তেওঁৰ চাৰিওফালে বহি তেওঁক ক'লে, "চোৱা, তোমাৰ মাক আৰু তোমাৰ ভাইসকলে বাহিৰত তোমাক বিচাৰিছে।"
৩৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মোৰ মা বা মোৰ ভাইসকল কোন?"
৩৪ তেতিয়া তেওঁ চাৰিওফালে বহি থকা সকলৰ ফালে চাই ক'লে, " চোৱা মোৰ মা আৰু মোৰ ভাইসকল!"
৩৫ কিয়নো যি কোনোৱে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰে, তেওঁ মোৰ ভাই, ভনীয়েক আৰু মাতৃ।

অধ্যায় ৪

১ তেতিয়া তেওঁ পুনৰ সাগৰৰ পাৰত শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে, আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ বহু লোক গোট খালে, তেতিয়া তেওঁ এখন জাহাজত উঠি সাগৰত বহিল; আৰু গোটেই জনসমাগম সাগৰৰ পাৰত স্থলভাগত আছিল।
২ তেওঁ তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰ দ্বাৰা বহু কথা শিকাইছিল আৰু তেওঁলোকৰ শিক্ষাত তেওঁলোকক ক'লে।
৩ শুনা; চোৱা, এজন বীজ সিঁচিবলৈ ওলাই গ'ল।
৪ তেতিয়া তেওঁ বীজ সিঁচি থাকোঁতে কিছুমান বাটৰ কাষত পৰিল আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰে আহি তাক খাই পেলালে।
৫ আৰু কিছুমান শিলৰ মাটিত পৰিল, য'ত তাত বেছি মাটি নাছিল; মাটিৰ গভীৰতা নথকাৰ বাবে লগে লগে ই গজি উঠিল।
৬ কিন্তু যেতিয়া সূৰ্য্য উদয় হ'ল, তেতিয়া সেই জুই জ্বলি গ'ল; আৰু তাৰ শিপা নথকাৰ বাবে ই শুকাই গ'ল।
7 কিছুমান কাঁইটৰ মাজত পৰি, কাঁইটবোৰ ডাঙৰ হৈ তাক চেপি ধৰিলে, আৰু সি কোনো ফল নিদিলে।
৮ আন কিছুমান ভাল মাটিত পৰি গজি উঠা আৰু বৃদ্ধি হোৱা ফল দিলে; আৰু কোনোবাই ত্ৰিশজন, কোনোবাই ষাঠিজন আৰু কোনোবাই এশটা জন্ম দিলে।
9 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " যিজনৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনা।"
১০ তেওঁ অকলশৰীয়া হৈ বাৰজনৰ লগত তেওঁৰ ওচৰে পাজৰে থকা লোকসকলে তেওঁক এই দৃষ্টান্তটো সুধিলে।
১১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ ৰহস্য জানিবলৈ দিয়া হৈছে;
১২ যাতে তেওঁলোকে দেখিলেই দেখা নাপায়; আৰু শুনিলে তেওঁলোকে শুনিব পাৰে, কিন্তু বুজিব নোৱাৰে; যাতে কোনো সময়ত তেওঁলোকে ধৰ্মান্তৰিত হ'ব আৰু তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা হ'ব।"
১৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে এই দৃষ্টান্তটো নাজানানে?" তেন্তে তোমালোকে সকলো দৃষ্টান্ত কেনেকৈ জানিবা?
১৪ বীজ সিঁচাই বাক্য সিঁচিছে।
১৫ আৰু এইবোৰ বাটৰ কাষত, য'ত বাক্য সিঁচা হয়; কিন্তু তেওঁলোকে শুনিলে, চয়তানে তৎক্ষণাত আহি তেওঁলোকৰ হৃদয়ত যি বাক্য ৰোপণ কৰা হৈছিল, সেই বাক্য কাঢ়ি লৈ যায়।

১৬ এইবোৰো সেইদৰে শিলৰ মাটিত সিঁচা হয়; তেওঁলোকে বাক্য শুনি লগে লগে আনন্দৰে গ্ৰহণ কৰে;
১৭ আৰু নিজৰ মাজত কোনো শিপা নাই, আৰু কিছু সময়ৰ বাবেহে সহন কৰে;
১৮ এইবোৰেই কাঁইটৰ মাজত সিঁচা; যেনে বাক্য শুনা,
১৯ আৰু এই জগতৰ চিন্তা, ধন-সম্পত্তিৰ প্ৰতাৰণা আৰু আন বস্তুৰ প্ৰৱঞ্চনাই বাক্যক চেপি ধৰে, আৰু ই অফল হৈ পৰে।
২০ এইবোৰেই হৈছে ভাল মাটিত সিঁচা; যিসকলে বাক্য শুনি গ্ৰহণ কৰি ফল দিয়ে, কোনোৱে ত্ৰিশগুণ, কোনোৱে ষাঠি আৰু কোনোৱে এশ।
২১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " চাকি এটা বুচেলৰ তলত বা বিচনাৰ তলত থ'বলৈ অনা হয়নে?" আৰু মমবাতিৰ ওপৰত ৰাখিব নালাগে?
২২ কিয়নো কোনো লুকাই থকা একো নাই, যিটো প্ৰকাশ নহ'ব; আৰু কোনো কথা গোপন কৰা হোৱা নাছিল, কিন্তু বিদেশলৈ আহিব বুলিহে।
২৩ কাৰোবাৰ যদি কাণ আছে, তেন্তে তেওঁ শুনা।
২৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে যি শুনা তাক সাৱধান হোৱা;
২৫ কিয়নো যিৰ আছে, তেওঁক দিয়া হ'ব, আৰু যাৰ নাই, তেওঁৰ পৰা যি আছে, সেইখিনিও কাঢ়ি লোৱা হ'ব।
২৬ তেওঁ ক'লে, " মানুহে মাটিত বীজ পেলোৱাৰ দৰে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যও তেনেকুৱাই;
২৭ ৰাতি দিন শুই উঠি, বীজ গজি উঠি বাঢ়ি, কেনেকৈ হয়, তেওঁ নাজানে।
২৮ কিয়নো পৃথিৱীয়ে নিজৰ পৰাই ফল দিয়ে; প্ৰথমে ব্লেড, তাৰ পিছত কাণ, তাৰ পিছত কাণত সম্পূৰ্ণ কুঁহিয়াৰ।
২৯ কিন্তু যেতিয়া ফল ওলায়, তেতিয়া তেওঁ তৎক্ষণাত কাঁচিটো সোমাই দিয়ে, কাৰণ শস্য চপোৱাৰ সময় আহিল।
৩০ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, " ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যক আমি কিহৰ লগত তুলনা কৰিম?" বা আমি ইয়াক কি তুলনাৰ সৈতে তুলনা কৰিম?
৩১ ই সৰিয়হৰ গুটিৰ দৰে, যিটো মাটিত সিঁচিলে পৃথিৱীত থকা সকলো গুটিতকৈ কম হয়।
৩২ কিন্তু সিঁচিলে ই বাঢ়ি যায়, আৰু সকলো বনৌষধিতকৈ ডাঙৰ হয় আৰু ডাঙৰ ডাঙৰ ডালবোৰ উলিয়াই দিয়ে; যাতে আকাশৰ চৰাইবোৰে তাৰ ছাঁত থাকিব পাৰে।
33 এনে অনেক দৃষ্টান্তৰে তেওঁলোকে শুনিব পৰাকৈ তেওঁলোকক বাক্য ক'লে।
34 কিন্তু তেওঁ কোনো দৃষ্টান্ত নোহোৱাকৈ তেওঁলোকৰ আগত কথা নক'লে, আৰু তেওঁলোক অকলে থকাৰ সময়ত তেওঁ শিষ্যসকলক সকলো কথা বুজাই দিলে।
৩৫ সেইদিনা সন্ধিয়া হৈ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " আহক আমি সিপাৰে পাৰ হৈ যাওঁ।"
36 তেতিয়া তেওঁলোকে মানুহবোৰক বিদায় দি, জাহাজত থকাৰ দৰেই তেওঁক লৈ গ'ল। আৰু তেওঁৰ লগত আন সৰু সৰু জাহাজবোৰো আছিল।
37 তেতিয়া এটা প্ৰচণ্ড বতাহৰ ধুমুহা উঠিল আৰু ঢৌৱে জাহাজখনক খুন্দা মাৰিলে আৰু জাহাজখন ভৰি পৰিল।
৩৮ তেতিয়া তেওঁ জাহাজৰ পিছফালে আঠুৱাত শুই আছিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁক জগাই ক'লে, "গুৰু, আমি যে বিনষ্ট হওঁ, তাৰ চিন্তা নাইনে?"
৩৯ তেতিয়া তেওঁ উঠি বতাহক তিৰস্কাৰ কৰি সাগৰক ক'লে, " শান্তি, শান্ত হৈ থাকা।" বতাহ বন্ধ হৈ গ'ল আৰু বৰ শান্ত হ'ল।
৪০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোক কিয় ইমান ভয় কৰা? তোমালোকৰ বিশ্বাস কেনেকৈ নাই?
৪১ তেতিয়া তেওঁলোকে অতিশয় ভয় খাই ইজনে সিজনক ক'লে, "বতাহ আৰু সাগৰেও তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰা এই মানুহ কেনেকুৱা?"

অধ্যায় ৫

১ পাছত তেওঁলোকে সমুদ্ৰৰ সিপাৰে গদৰেনীয়া দেশলৈ আহিল।
২ তেতিয়া তেওঁ জাহাজৰ পৰা নামি আহি, তৎক্ষণাত মৈদামৰ পৰা এজন অশুচি আত্মা থকা মানুহ তেওঁক লগ পালে।
৩ তেওঁ মৈদামৰ মাজত বাস কৰিছিল; আৰু কোনেও তেওঁক শিকলিৰে বান্ধিব নোৱাৰিলে।
৪ কিয়নো তেওঁক প্ৰায়ে বান্ধি আৰু শিকলিৰে বান্ধি থোৱা হৈছিল আৰু তেওঁৰ দ্বাৰা শিকলিবোৰ ছিঙি পেলোৱা হৈছিল আৰু বেগুবোৰ ভাঙি পেলোৱা হৈছিল আৰু কোনেও তেওঁক বশ কৰিব পৰা নাছিল।
৫ ৰাতি দিনে তেওঁ সদায় পৰ্ব্বত আৰু সমাধিৰ মাজত চিঞৰি চিঞৰি শিলেৰে নিজকে কাটিছিল।
৬ কিন্তু যীচুক দূৰত দেখি তেওঁ দৌৰি গৈ তেওঁক উপাসনা কৰিলে।
৭ তেওঁ উচ্চস্বৰে চিঞৰি ক'লে, "হে সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু, তোমাৰ লগত মোৰ কি সম্পৰ্ক? মই তোমাক ঈশ্বৰৰ নামত শপত খাইছোঁ, যাতে তুমি মোক যন্ত্ৰণা নিদিবা।
৮ কিয়নো তেওঁ তেওঁক ক'লে, " হে অশুচি আত্মা, মানুহজনৰ পৰা ওলাই আহক।"
৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক সুধিলে, তোমাৰ নাম কি? তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "মোৰ নাম লিজিয়ন;
১০ তেওঁ তেওঁলোকক দেশৰ পৰা আঁতৰাই নিদিবলৈ তেওঁক বহুত অনুৰোধ কৰিলে।
১১ তাতে পৰ্ব্বতৰ ওচৰত এটা ডাঙৰ গাহৰিৰ জাক খাই আছিল।
১২ তেতিয়া সকলো ভূতে তেওঁক অনুৰোধ কৰি ক'লে, "আমাক গাহৰিবোৰৰ মাজলৈ পঠাওক, যাতে আমি সিহঁতৰ মাজলৈ সোমাওঁ।"
১৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক অনুমতি দিলে। তেতিয়া অশুচি আত্মাবোৰ ওলাই আহি গাহৰিৰ মাজলৈ সোমাই গ'ল আৰু জাকবোৰ ঠেক ঠাইৰ পৰা সাগৰৰ মাজলৈ তীব্ৰভাৱে দৌৰি গ'ল, (তেওঁলোকৰ সংখ্যা প্ৰায় দুহাজাৰ আছিল) আৰু সাগৰত শ্বাসৰুদ্ধ হৈ পৰিল।
১৪ তাতে গাহৰি চৰাবিলাকে পলাই গৈ নগৰ আৰু ভূমিত এই কথা ক'লে। আৰু তেওঁলোকে কি কৰা হৈছে চাবলৈ ওলাই গ'ল।
১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি, চয়তানৰ আধিপত্য থকা আৰু সৈন্যবাহিনীক বহি থকা, কাপোৰ পিন্ধা আৰু সৎ মনৰ মানুহজনক দেখিলে।

১৬ তাক চোৰা সকলে তেওঁলোকক ক'লে যে চয়তানৰ আধিপত্য থকাজনৰ আৰু গাহৰিৰ বিষয়েও কেনেকুৱা হ'ল।
১৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক নিজৰ দেশৰ পৰা আঁতৰি যাবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ধৰিলে।
১৮ তেতিয়া তেওঁ জাহাজত উঠি, চয়তানৰ সৈতে থকা জনে তেওঁক তেওঁৰ লগত থাকিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।
১৯ কিন্তু যীচুৱে তেওঁক অনুমতি নিদিলে, কিন্তু তেওঁক ক'লে, " তোমাৰ বন্ধুসকলৰ ওচৰলৈ ঘৰলৈ গৈ তেওঁলোকক কওক যে প্ৰভুৱে তোমাৰ বাবে কিমান মহান কাম কৰিছে আৰু তোমাৰ প্ৰতি কিমান দয়া কৰিছে।"
20 তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ কাৰণে কিমান মহান কাম কৰিলে, সেই বিষয়ে দকাপোলিছত প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে;
২১ যেতিয়া যীচু জাহাজেৰে পুনৰ সিপাৰে পাৰ হৈ গ'ল, তেতিয়া বহু লোক তেওঁৰ ওচৰলৈ গোট খালে;
২২ চোৰা, নামঘৰৰ এজন অধ্যক্ষ যায়ৰ নামেৰে আহিল; আৰু তেওঁক দেখি তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত পৰিল।
২৩ আৰু তেওঁক অতিশয় অনুৰোধ কৰি ক'লে, "মোৰ সৰু ছোৱালীজনী মৃত্যুৰ মুখত পৰি আছে। আৰু তাই জীয়াই থাকিব।
২৪ যীচুৱে তেওঁৰ লগত গ'ল; আৰু অনেক লোকে তেওঁৰ পিছে পিছে গৈ তেওঁক ভিৰ কৰিলে।
২৫ বাৰ বছৰ ধৰি এগৰাকী মহিলাৰ তেজ ওলোৱা আছিল।
২৬ তেওঁ অনেক চিকিৎসকৰ দ্বাৰা অনেক কষ্ট ভোগ কৰিছিল, আৰু তাইৰ সকলো ধন খৰচ কৰিছিল, কিন্তু একো ভাল হোৱা নাছিল, বৰঞ্চ বেয়া হৈ গৈছিল।
২৭ তাই যীচুৰ কথা শুনি পিছফালে ঠেংৰে আহি তেওঁৰ কাপোৰ স্পৰ্শ কৰিলে।
২৮ কিয়নো তাই ক'লে, "তেওঁৰ কাপোৰৰ বাহিৰে যদি মই স্পৰ্শ কৰোঁ, তেন্তে মই সুস্থ হ'ম।"
২৯ তেতিয়াই তাইৰ তেজৰ ফোঁটা শুকাই গ'ল; আৰু তাই নিজৰ শৰীৰত অনুভৱ কৰিলে যে তাই সেই মহামাৰীৰ পৰা সুস্থ হৈ উঠিছে।
30 যীচুৱে লগে লগে তেওঁৰ পৰা গুণ ওলাইছে বুলি নিজৰ মাজতে জানি, তেওৰ মাজত ঘূৰি ঘূৰি ক'লে, " মোৰ কাপোৰ কোনে স্পৰ্শ কৰিলে?"
৩১ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, "আপুনি তোমাক ভিৰ কৰা লোকসকলক দেখিছে আৰু ক'লে, 'মোক কোনে স্পৰ্শ কৰিলে?
32 এই কাম কৰা ছোৱালীজনীক চাবলৈ তেওঁ চাৰিওফালে চালে।
৩৩ কিন্তু সেই মহিলাগৰাকীয়ে ভয় আৰু কঁপি কঁপি কঁপি কঁপি কঁপি কঁপি কঁপি তেওঁৰ আগত পৰি তেওঁৰ আগত পৰি সকলো সত্য ক'লে।
৩৪ তেওঁ তাইক ক'লে, " ছোৱালী, তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক সুস্থ কৰি তুলিছে; শান্তিৰে যোৱা, আৰু তোমাৰ মহামাৰীৰ পৰা সুস্থ হোৱা।"
৩৫ তেওঁ কথা কৈ থাকোঁতে, নামঘৰৰ অধ্যক্ষৰ পৰা কিছুমান লোক আহি ক'লে, "তোমাৰ জীয়েক মৰিছে;
৩৬ যীচুৱে কোৱা কথা শুনাৰ লগে লগে তেওঁ নামঘৰৰ অধ্যক্ষক ক'লে, " ভয় নকৰিবা, কেৱল বিশ্বাস কৰক।"
৩৭ পিতৰ, যাকোব আৰু যাকোবৰ ভায়েক যোহনৰ বাহিৰে আন কাকো তেওঁৰ পিছে পিছে যাবলৈ নিদিলে।
৩৮ তেতিয়া তেওঁ ধৰ্ম্মঘৰৰ অধ্যক্ষৰ ঘৰলৈ আহি হুলস্থুল আৰু কান্দি কান্দি কান্দি থকা লোকসকলক দেখিলে।
৩৯ তেতিয়া তেওঁ ভিতৰলৈ আহি তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কিয় এই হুলস্থুল কৰি কান্দিছা?" ছোৱালীজনী মৰা নাই, কিন্তু শুই আছে।"
৪০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক তুচ্ছজ্ঞান কৰি হাঁহিলে। কিন্তু সকলোকে বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি ছোৱালীজনীৰ পিতৃ-মাতৃ আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলক লৈ য'ত ছোৱালীজনী পৰি আছিল তাতেই প্ৰৱেশ কৰিলে।
৪১ তেতিয়া তেওঁ ছোৱালীজনীৰ হাতত ধৰি ক'লে, " তলিথা জিৰণি; যাৰ অৰ্থ হ'ল, "ছোৱালী, মই তোমাক কওঁ, উঠি।"
৪২ তাতে ছোৱালীজনীয়ে উঠি খোজ কাঢ়ি গ'ল; কিয়নো তাইৰ বয়স বাৰ বছৰ আছিল। আৰু তেওঁলোক অতিশয় বিস্ময়ত বিস্মিত হৈ পৰিল।
৪৩ তেওঁ তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে আজ্ঞা দিলে যে কোনেও এই কথা নাজানে; আৰু তাইক খাবলৈ কিবা এটা দিবলৈ আজ্ঞা দিলে।

অধ্যায় ৬

১ পাছত তেওঁ তাৰ পৰা ওলাই গৈ নিজৰ দেশলৈ আহিল; আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁৰ পাছে পাছে।
২ বিশ্ৰামবাৰ আহিলত তেওঁ ধৰ্ম্ম-ঘৰত শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁৰ কথা শুনি বহুতে আচৰিত হৈ ক'লে, "এই মানুহজনৰ এইবোৰ ক'ৰ পৰা আহিল?" আৰু তেওঁক কি জ্ঞান দিয়া হৈছে, যে তেওঁৰ হাতৰ দ্বাৰা এনে মহান কাৰ্য্যও কৰা হৈছে?
৩ এইজন কাঠমিস্ত্ৰী, যাকোব, যোচে, যিহূদা আৰু চিমোনৰ ভায়েক মৰিয়মৰ পুত্ৰ নহয়নে? আৰু তেওঁৰ ভনীয়েকহঁত আমাৰ লগত ইয়াত নাইনে? আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত ক্ষোভিত হ'ল।
৪ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " ভাববাদী এজন সন্মানহীন নহয়, কিন্তু নিজৰ দেশত, নিজৰ আত্মীয়ৰ মাজত আৰু নিজৰ ঘৰততহে সন্মানহীন হয়।"
৫ তাতে তেওঁ কোনো মহান কাম কৰিব নোৱাৰিলে, মাথোঁ তেওঁ কেইজনমান ৰোগীৰ ওপৰত হাত দি তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে।
৬ আৰু তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে তেওঁ আচৰিত হ'ল। আৰু তেওঁ গাঁৱে-ভূঞে ঘূৰি ফুৰিছিল, শিক্ষকতা কৰিছিল।
৭ তেতিয়া তেওঁ বাৰজনক মাতি আনি দুজনকৈ দুজনকৈ পঠিয়াবলৈ ধৰিলে; আৰু অশুচি আত্মাৰ ওপৰত তেওঁলোকক ক্ষমতা দিলে;
৮ আৰু তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে যে তেওঁলোকে যাত্ৰাৰ বাবে কেৱল এটা লাখুটিৰ বাহিৰে একোৱেই নাযাব; তেওঁলোকৰ পাৰ্চত কোনো স্ক্ৰিপ, পিঠা আৰু টকা নাই।
৯ কিন্তু চেণ্ডেল পিন্ধা; আৰু দুটা কোট পিন্ধিব নালাগে।
১০ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে যি ঠাইত কোনো ঘৰত সোমাবা, সেই ঠাইৰ পৰা আঁতৰি যোৱালৈকে তাতেই থাকিবা।"
১১ আৰু যি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে বা তোমালোকৰ কথা নুশুনে, তেতিয়া তোমালোকে তোমালোকে যোৱাৰ সময়ত তোমালোকৰ ভৰিৰ তলৰ ধূলিবোৰ জোকাৰি পেলাওক। মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে

কওঁ, বিচাৰৰ দিনত সেই নগৰতকৈ চদোম আৰু ঘমোৰাৰ বাবে অধিক সহ্য হ'ব।
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে ওলাই গৈ মানুহে অনুতাপ কৰিবলৈ প্ৰচাৰ কৰিলে।
১৩ তেওঁলোকে অনেক ভূত-ধেমালিক বাহিৰ কৰি দিলে আৰু বহুতো ৰোগীক তেলেৰে অভিষেক কৰি সুস্থ কৰিলে।
১৪ ৰজা হেৰোদে তেওঁৰ কথা শুনিলে; (কিয়নো তেওঁৰ নাম বিয়পি পৰিছিল।) আৰু তেওঁ ক'লে, "বাপ্তিস্মদাতা যোহন মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থিত হ'ল, আৰু সেইবাবে তেওঁৰ মাজত মহান কৰ্ম প্ৰকাশ পাইছে।"
১৫ আন কিছুমানে ক'লে, "এয়া এলিয়া।" আন কিছুমানে ক'লে, "এজন ভাববাদী বা ভাববাদীসকলৰ এজনৰ দৰে।"
১৬ কিন্তু হেৰোদে এই কথা শুনি ক'লে, "মই যি যোহনক মূৰ কাটি দিলোঁ;
১৭ কিয়নো হেৰোদে নিজৰ ভায়েক ফিলিপৰ পত্নী হৰোদিয়াৰ কাৰণে যোহনক ধৰিবলৈ পঠিয়াই কাৰাগাৰত বান্ধি ৰাখিছিল।
১৮ কিয়নো যোহনে হেৰোদক কৈছিল, "তোমাৰ ভায়েকৰ পত্নী হোৱাটো তোমাৰ বাবে বিধি নহয়।"
১৯ এই কাৰণে হেৰোদিয়াই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কাজিয়া কৰিলে আৰু তেওঁক বধ কৰিব বিচাৰিলেহেঁতেন; কিন্তু তাই নোৱাৰিলে:
২০ কিয়নো হেৰোদে যোহনক ধাৰ্মিক আৰু পবিত্ৰ মানুহ বুলি জানি ভয় কৰিছিল আৰু তেওঁক পালন কৰিছিল; আৰু তেওঁৰ কথা শুনি তেওঁ বহু কাম কৰিলে আৰু আনন্দৰে তেওঁৰ কথা শুনিলে।
২১ যেতিয়া এটা সুবিধাজনক দিন আহিল, তেতিয়া হেৰোদে তেওঁৰ জন্মদিনত গালীলৰ প্ৰভু, মুৰব্বী সেনাপতি আৰু প্ৰধান ৰাজ্যসকলৰ বাবে ভোজ-ভাত খালে;
২২ উক্ত হৰোদিয়াৰ জীয়েকে সোমাই আহি হেৰোদ আৰু তেওঁৰ লগত বহি থকাসকলক সন্তুষ্ট কৰি নাচিলে, তেতিয়া ৰজাই কন্যাক ক'লে, "তুমি যি ইচ্ছা মোৰ পৰা বিচাৰা, মই তোমাক দিম।"
২৩ তেওঁ তাইক শপত খালে, "তুমি মোৰ পৰা যি বিচাৰিবা, মই তোমাক মোৰ ৰাজ্যৰ আধালৈকে দিম।"
২৪ তাই ওলাই গৈ মাকক ক'লে, "মই কি সুধিম?" তেতিয়া তাই ক'লে, "বাপ্তিস্মদাতা যোহনৰ মূৰ।"
২৫ তেতিয়া তাই খৰখেদাকৈ ৰজাৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, "মই বিচাৰো যে তুমি মোক বাপ্তিস্মদাতা যোহনৰ মূৰটো এটা জাহাজত অলপ পিছতে দিবা।"
২৬ তেতিয়া ৰজাই অতিশয় দুখ পালে; তথাপিও তেওঁৰ শপতৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ লগত বহি থকা তেওঁলোকৰ কাৰণে তেওঁ তাইক অগ্ৰাহ্য কৰা নাছিল।
২৭ ৰজাই লগে লগে এজন জল্লাদ পঠিয়াই তেওঁৰ মূৰটো আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
28 তাৰ মূৰটো এটা তেলত আনি ছোৱালীজনীক দিলে।
২৯ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে সেই কথা শুনি তেওঁৰ মৃতদেহটো তুলি লৈ এটা সমাধিস্থলত শুৱাই দিলে।
30 পাঁচনিবিলাকে যীচুৰ ওচৰলৈ গোট খাই তেওঁলোকে কৰা আৰু শিকোৱা সকলো কথা তেওঁক ক'লে।
৩১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে নিজে পৃথকে মৰুভূমিলৈ আহি অলপ সময় জিৰণি লোৱা ;
32 তাতে তেওঁলোকে একান্তভাৱে জাহাজেৰে মৰুভূমিলৈ গুচি গ'ল।
33 তেতিয়া লোকসকলে তেওঁলোকক গুচি যোৱা দেখি বহুতে তেওঁক চিনি পালে আৰু সকলো নগৰৰ পৰা তালৈ দৌৰি দৌৰি গৈ তেওঁলোকক আগুৱাই গৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
34 যীচুৱে বাহিৰলৈ ওলাই আহি অনেক মানুহক দেখি তেওঁলোকৰ প্ৰতি দয়া হ'ল, কাৰণ তেওঁলোক ভেড়াৰ ৰখীয়া নথকা ভেড়াৰ দৰে আছিল;
35 দিনটো পাৰ হৈ গ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "এইখন মৰুভূমি, আৰু এতিয়া সময় অতিবাহিত হ'ল।
36 তেওঁলোকক পঠাওক, যাতে তেওঁলোকে চাৰিওফালৰ অঞ্চল আৰু গাঁৱলৈ গৈ নিজৰ বাবে পিঠা কিনিব পাৰে, কিয়নো তেওঁলোকৰ খাবলৈ একো নাই।
৩৭ তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে তেওঁলোকক খাবলৈ দিয়া।" তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "আমি গৈ দুশ টকাৰ পিঠা কিনি তেওঁলোকক খাবলৈ দিমনে?"
৩৮ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ হাতত কিমান পিঠা আছে?" গৈ চাওক। তেতিয়া তেওঁলোকে জানিলে, "পাঁচটা আৰু দুটা মাছ।"
39 তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে যে সকলোকে সেউজীয়া ঘাঁহৰ ওপৰত দল-সংগঠনকৈ বহিবলৈ দিয়ক।
৪০ তাতে শ শ আৰু পঞ্চাশজন শাৰী পাতি বহিল।
৪১ পাঁচ পিঠা আৰু মাছ দুটা লৈ তেওঁ আকাশলৈ চাই আশীৰ্ব্বাদ কৰি সেই পিঠাবোৰ ভাঙি শিষ্যসকলক তেওঁলোকৰ আগত ৰাখিবলৈ দিলে। আৰু মাছ দুটা সকলোৰে মাজত বিভক্ত কৰিলে।
৪২ তাতে সকলোৱে খালে আৰু তৃপ্ত হ'ল।
43 তেতিয়া তেওঁলোকে সেই টুকুৰা আৰু মাছবোৰেৰে ভৰা বাৰটা টোপোলা গোটাই লৈ গ'ল।
৪৪ সেই পিঠা খোৱা লোকসকলৰ প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ মানুহ আছিল।
45 তেতিয়া তেওঁ শিষ্যসকলক জাহাজত উঠিবলৈ আৰু আগেয়ে বৈৎচাইদালৈ যাবলৈ বাধ্য কৰালে।
৪৬ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক বিদায় দি প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ পৰ্ব্বতলৈ গ'ল।
৪৭ সন্ধিয়া হ'লে জাহাজখন সাগৰৰ মাজত আছিল আৰু তেওঁ অকলে স্থলভাগত আছিল।
৪৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক নাওঁ চলাবলৈ কষ্ট কৰি থকা দেখিলে; কিয়নো বতাহ তেওঁলোকৰ বিপৰীত আছিল, আৰু ৰাতিৰ চতুৰ্থ প্ৰহৰৰ ওচৰত তেওঁ সাগৰৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়ি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁলোকৰ কাষেৰে পাৰ হ'বলৈ ইচ্ছা কৰিলে।
৪৯ কিন্তু তেওঁক সাগৰৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়ি যোৱা দেখি তেওঁলোকে সেই আত্মা বুলি ধৰি চিঞৰি চিঞৰি ক'লে।
৫০ কিয়নো তেওঁলোক সকলোৱে তেওঁক দেখি বিচলিত হৈ পৰিল। লগে লগে তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতি তেওঁলোকক ক'লে, " সন্তান থাকক; ভয় নকৰিবা।
৫১ তেতিয়া তেওঁ জাহাজত উঠি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ গ'ল; আৰু বতাহ বন্ধ হৈ গ'ল, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ মাজত অতিশয় আচৰিত হ'ল আৰু আচৰিত হ'ল।

৫২ কিয়নো তেওঁলোকে পিঠাৰ আচৰিত কাৰ্য্যৰ বিষয়ে বিবেচনা কৰা নাছিল, কিয়নো তেওঁলোকৰ হৃদয় কঠিন হৈ পৰিছিল।
53 পাছত তেওঁলোকে পাৰ হৈ গনেচৰত দেশলৈ আহি পাৰলৈ গ'ল।
৫৪ যেতিয়া তেওঁলোকে জাহাজৰ পৰা নামি আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক চিনি পালে।
55 গোটেই সেই অঞ্চলৰ চাৰিওফালে দৌৰি গৈ, য'ত তেওঁ থকা বুলি শুনিলে, তাতে অসুস্থ লোকসকলক বিচনাত লৈ ঘূৰি ফুৰিবলৈ ধৰিলে।
৫৬ তেওঁ য'তেই গাঁৱে-ভূঞে বা নগৰত বা দেশত সোমাইছিল, তাতে তেওঁলোকে ৰোগীসকলক ৰাস্তাত শুৱাই দিছিল আৰু তেওঁক অনুৰোধ কৰিছিল যে যদিহে তেওঁৰ কাপোৰৰ সীমাহে স্পৰ্শ কৰিছিল;

অধ্যায় ৭

১ তেতিয়া যিৰূচালেমৰ পৰা অহা ফৰীচীসকল আৰু কিছুমান অধ্যাপকসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
২ আৰু তেওঁৰ কিছুমান শিষ্যক অশুচি, অৰ্থাৎ অধোৱা হাতেৰে পিঠা খাই থকা দেখি তেওঁলোকে দোষ পালে।
৩ কিয়নো ফৰীচী আৰু আটাই ইহুদীসকলে সঘনাই হাত নোধোলে, প্ৰাচীনসকলৰ পৰম্পৰা পালন কৰি নাখায়।
৪ আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে বজাৰৰ পৰা আহি ধুই নাথাকে, তেতিয়া তেওঁলোকে নাখায়। পাত্ৰ, পাত্ৰ, পিতলৰ পাত্ৰ আৰু টেবুল ধোৱাৰ দৰে আন বহুতো বস্তু তেওঁলোকে ধৰি ৰাখিবলৈ পাইছে।
৫ তেতিয়া ফৰীচী আৰু অধ্যাপকসকলে তেওঁক সুধিলে, "তোমাৰ শিষ্যসকলে প্ৰাচীনসকলৰ প্ৰথা অনুসাৰে চলি নাথাকে, কিন্তু হাত নোধোৱাকৈ পিঠা খায়?
৬ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " যিচয়াই তোমালোক ভণ্ডসকলৰ বিষয়ে ভাল ভাববাণী কৈছে, যিদৰে লিখা আছে, এই লোকসকলে মোক ওঁঠেৰে সন্মান কৰে, কিন্তু তেওঁলোকৰ হৃদয় মোৰ পৰা দূৰত।"
7 কিন্তু মানুহৰ আজ্ঞাৰ শিক্ষাৰ কাৰণে তেওঁলোকে মোক অসাৰভাৱে উপাসনা কৰে।
৮ কিয়নো ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাক ত্যাগ কৰি, তোমালোকে মানুহৰ পৰম্পৰাক পাত্ৰ আৰু পাত্ৰ ধোৱাৰ দৰে পালন কৰিছা;
৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে নিজৰ পৰম্পৰা পালন কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাক সম্পূৰ্ণৰূপে অগ্ৰাহ্য কৰা।"
১০ কিয়নো মোচিয়ে ক'লে, "তোমাৰ পিতৃ আৰু মাকক সন্মান কৰা; আৰু "যি কোনোৱে পিতৃ বা মাতৃক অভিশাপ দিয়ে, তেওঁ মৃত্যুৰ মুখত মৰি যাওক।"
১১ কিন্তু তোমালোকে কৈছা, "কোনো মানুহে যদি নিজৰ পিতৃ বা মাকক কয়, 'কৰ্বান, অৰ্থাৎ উপহাৰ, তোমালোকে মোৰ পৰা যি উপকাৰ পাবা; তেওঁ মুক্ত হ'ব।
১২ আৰু তোমালোকে তেওঁক বাপেক বা মাকৰ কাৰণে কোনো কাম কৰিবলৈ নিদিবা;
১৩ তোমালোকে যি পৰম্পৰা প্ৰদান কৰিলা, তাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ বাক্যক অসাৰ কৰা;
১৪ তেওঁ সকলো লোকক তেওঁৰ ওচৰলৈ মাতি আনি তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ প্ৰত্যেকেই মোৰ কথা শুনা আৰু বুজিবা।
১৫ মানুহৰ বাহিৰৰ পৰা কোনো বস্তুৱেই মানুহক অশুচি কৰিব নোৱাৰে;
১৬ কাৰোবাৰ যদি শুনিবলৈ কাণ আছে, তেন্তে তেওঁ শুনা।
১৭ মানুহবোৰৰ মাজৰ পৰা তেওঁ ঘৰত সোমালে, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক এই দৃষ্টান্তৰ বিষয়ে সুধিলে।
১৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকেও এনেকৈ অবুজ নেকি?" তোমালোকে নাভাবিছানে যে বাহিৰৰ পৰা যি বস্তু মানুহৰ ভিতৰলৈ সোমাই যায়, সেই বস্তুৱে তেওঁক অশুচি কৰিব নোৱাৰে;
১৯ কিয়নো ই তেওঁৰ হৃদয়ত নহয়, পেটতহে প্ৰৱেশ কৰে আৰু সকলো আহাৰ শুচি কৰি পানীত ওলাই যায়?
২০ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, " মানুহৰ পৰা যি ওলায়, সেইটোৱেই মানুহক অশুচি কৰে।"
২১ কিয়নো মানুহৰ ভিতৰৰ পৰা, মানুহৰ অন্তৰৰ পৰা কু-চিন্তা, ব্যভিচাৰ, ব্যভিচাৰ, হত্যা;
২২ চুৰি, লোভ, দুষ্টতা, প্ৰতাৰণা, কামুকতা, দুষ্ট চকু, নিন্দা, অহংকাৰ, মূৰ্খামি।
২৩ এই সকলোবোৰ অশুভ বস্তু ভিতৰৰ পৰা আহি মানুহক অশুচি কৰে।
২৪ তাৰ পৰা উঠি তূৰ আৰু চিদোনৰ সীমালৈ গৈ এটা ঘৰত সোমাল, কিন্তু কোনেও জানিব নিবিচাৰিলে, কিন্তু তেওঁক লুকাই থাকিব নোৱাৰিলে।
২৫ কিয়নো এগৰাকী মহিলা, যাৰ কণমানি কন্যাৰ অশুচি আত্মা আছিল, তেওঁ তেওঁৰ কথা শুনি তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত পৰিল।
২৬ সেই মহিলাগৰাকী গ্ৰীক, জাতি অনুসৰি চিৰোফেনিচীয়া; আৰু তাই তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে যে তেওঁ তাইৰ ছোৱালীৰ পৰা চয়তানক বাহিৰ কৰি দিব।
২৭ কিন্তু যীচুৱে তাইক ক'লে, " প্ৰথমে ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক তৃপ্ত হ'বলৈ দিয়া;
২৮ তেতিয়া তাই উত্তৰ দি ক'লে, "হয় প্ৰভু;
২৯ তেতিয়া তেওঁ তাইক ক'লে, " এই কথাৰ কাৰণে তুমি যোৱা; তোমাৰ ছোৱালীৰ পৰা চয়তান ওলাই গ'ল।"
৩০ যেতিয়া তাই নিজৰ ঘৰলৈ আহিল, তেতিয়া তাই চয়তানটো ওলাই যোৱা দেখিলে আৰু তাইৰ ছোৱালীজনী বিচনাত পৰি আছে।
31 আৰু পুনৰ তূৰ আৰু চিদোন অঞ্চলৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি দকাপোলিৰ উপকূলৰ মাজভাগেৰে গালীল সাগৰত উপস্থিত হ'ল।
৩২ তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন বধিৰ আৰু তেওঁৰ বাক্যত বাধা থকা এজনক আনিলে; আৰু তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁৰ ওপৰত হাত থ'বলৈ অনুৰোধ কৰে।
33 তেতিয়া তেওঁ তেওঁক মানুহৰ মাজৰ পৰা আঁতৰাই লৈ তেওঁৰ কাণত আঙুলি সোমাই দিলে আৰু তেওঁ থু পেলালে আৰু তেওঁৰ জিভা স্পৰ্শ কৰিলে;
34 আকাশলৈ চাই তেওঁ হুমুনিয়াহ কাঢ়ি ক'লে, "ইফ্ফাথা, অৰ্থাৎ, মুকলি হোৱা।"
35 তাৰ পাছত তেওঁৰ কাণ দুখন মেলি গ'ল আৰু জিভাৰ ৰছীডাল ঢিলা হ'ল আৰু তেওঁ স্পষ্টকৈ ক'লে।
৩৬ তেওঁ তেওঁলোকক কাকো নক'বলৈ আজ্ঞা দিলে;

৩৭ তেওঁ অসীম আচৰিত হৈ ক'লে, "তেওঁ সকলো ভালকৈ কৰিৰলে;

অধ্যায় ৮

১ সেই দিনবোৰত জনসমাগম বৰ বেছি আছিল আৰু খাবলৈ একো নাছিল, যীচুৱে নিজৰ শিষ্যবিলাকক তেওঁৰ ওচৰলৈ মাতি তেওঁলোকক ক'লে।
২ জনসমাগমৰ প্ৰতি মোৰ দয়া হৈছে, কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ লগত তিনিদিন আছে আৰু তেওঁলোকৰ খাবলৈ একো নাই।
৩ আৰু যদি মই তেওঁলোকক উপবাসে নিজৰ ঘৰলৈ পঠিয়াই দিওঁ, তেন্তে তেওঁলোক বাটত অজ্ঞান হ'ব;
৪ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "কোনো মানুহে এই মৰুভূমিত এই লোকসকলক ক'ৰ পৰা পিঠাৰে তৃপ্ত কৰিব পাৰে?"
৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, " তোমালোকৰ হাতত কিমান পিঠা আছে?" তেওঁলোকে ক'লে, "সাতজন।"
৬ তেতিয়া তেওঁ লোকসকলক মাটিত বহিবলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু সাতটা পিঠা লৈ ধন্যবাদ দি ভাঙি শিষ্যসকলক তেওঁলোকৰ আগত ৰাখিবলৈ দিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক লোকসকলৰ আগত ৰাখিলে।
7 তেওঁলোকৰ হাতত কেইটামান সৰু মাছ আছিল, আৰু তেওঁ আশীৰ্বাদ দিলে আৰু তেওঁলোককো তেওঁলোকৰ সন্মুখত ৰাখিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
৮ তেতিয়া তেওঁলোকে খাই তৃপ্ত হ'ল আৰু বাকী থকা ভঙা মাংসৰ পৰা সাতটা টোপোলা গোটাই ল'লে।
9 খোৱা লোকসকলৰ সংখ্যা প্ৰায় চাৰি হাজাৰ আছিল আৰু তেওঁ তেওঁলোকক বিদায় দিলে।
১০ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকৰ সৈতে এখন জাহাজত উঠি দলমনুথাৰ অঞ্চললৈ আহিল।
১১ তাৰ পাছত ফৰীচীবিলাকে তেওঁক পৰীক্ষা কৰিবলৈ স্বৰ্গৰ পৰা চিন বিচাৰি তেওঁৰ লগত সোধা-পোছা কৰিবলৈ ধৰিলে।
১২ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ আত্মাত গভীৰভাৱে হুমুনিয়াহ কাঢ়ি ক'লে, " এই প্ৰজন্মই কিয় চিন বিচাৰিছে? মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, এই প্ৰজন্মক কোনো চিন দিয়া নহ'ব।
১৩ তেওঁ তেওঁলোকক এৰি পুনৰ জাহাজত উঠি সিপাৰলৈ গুচি গ'ল।
১৪ শিষ্যবিলাকে পিঠা ল'বলৈ পাহৰি গ'ল, আৰু জাহাজত তেওঁলোকৰ লগত এটা পিঠাতকৈ বেছি পিঠা নাছিল।
১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে, " ফৰীচীসকলৰ খমিৰ আৰু হেৰোদৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হওক।"
১৬ তেতিয়া তেওঁলোকে ইজনে সিজনৰ মাজত বিতৰ্ক কৰি ক'লে, "আমাৰ পিঠা নথকাৰ বাবেই হৈছে।"
১৭ যীচুৱে সেই কথা জানি তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ পিঠা নাই বুলি কিয় যুক্তি? তোমালোকে এতিয়াও বুজি পোৱা নাই আৰু বুজি পোৱা নাইনে? তোমালোকৰ হৃদয় এতিয়াও কঠিন হৈ পৰিছেনে?
১৮ চকু থকা, তোমালোকে দেখা নাই? আৰু কাণ থকা, তোমালোকে শুনা নাই? আৰু তোমালোকে মনত নপৰেনে?
১৯ মই পাঁচ হাজাৰ লোকৰ মাজত পাঁচটা পিঠা ভাঙিলে, তোমালোকে কিমান টোপোলা ভৰ্তি টুকুৰা তুলি লৈছিলা? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "বাৰ।"
20 চাৰি হাজাৰৰ মাজত সাতজনৰ মাজত কিমান টোপোলা ভৰ্তি টোপোলা তোমালোকে তুলি লৈছিলা? তেওঁলোকে ক'লে, "সাতজন।"
২১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কেনেকৈ বুজি পোৱা নাই?"
২২ তেওঁ বৈৎচাইদালৈ আহিল; তেওঁলোকে এজন অন্ধ মানুহক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনি তেওঁক স্পৰ্শ কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে।
২৩ তেতিয়া তেওঁ অন্ধ মানুহজনৰ হাতত ধৰি নগৰৰ বাহিৰলৈ লৈ গ'ল; আৰু তেওঁৰ চকুত থু পেলালে আৰু তেওঁৰ ওপৰত হাত দিলে, তেওঁ তেওঁক সুধিলে যে আপুনি কোনো উচিত দেখিছে নেকি?
২৪ তেওঁ ওপৰলৈ চাই ক'লে, "মই মানুহক গছৰ দৰে খোজ কাঢ়ি থকা দেখিছোঁ।"
২৫ তাৰ পাছত তেওঁ পুনৰ চকুৰ ওপৰত হাত দি তেওঁক ওপৰলৈ চাবলৈ দিলে;
২৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈ পঠিয়াই ক'লে, " নগৰলৈ নাযাবা, আৰু নগৰৰ কোনো লোকক এই কথা নকওক।"
২৭ যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যবিলাকৰ সৈতে কৈচৰিয়া ফিলিপি নগৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু বাটত তেওঁ শিষ্যসকলক সুধিলে, " মানুহে মোক কোন বুলি কয়?"
২৮ তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, "যোহন বাপ্তিস্মদাতা; আৰু আন কিছুমানে ভাববাদীসকলৰ মাজৰ এজন।
২৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " কিন্তু তোমালোকে মোক কোন বুলি কৈছা?" পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, "তুমি খ্ৰীষ্ট।"
৩০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে যে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিষয়ে কাকো ক'ব নালাগে।
৩১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক শিকাবলৈ ধৰিলে যে মানুহৰ পুত্ৰই বহু কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব, আৰু বৃদ্ধ, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলে তেওঁক অগ্ৰাহ্য কৰিব লাগিব আৰু বধ হ'ব আৰু তিনিদিনৰ পাছত পুনৰুত্থান হ'ব।
৩২ তেতিয়া তেওঁ সেই কথা মুকলিকৈ ক'লে। পিতৰে তেওঁক ধৰি তিৰস্কাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে।
33 কিন্তু তেওঁ ঘূৰি ঘূৰি শিষ্যবিলাকলৈ চাই পিতৰক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, " হে চয়তান, তুমি মোৰ পিছে পিছে যোৱা;
৩৪ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকৰ সৈতে লোকসকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ মাতি আনি তেওঁলোকক ক'লে, " যি কোনোৱে মোৰ পিছে পিছে আহিব বিচাৰে, তেওঁ নিজকে অস্বীকাৰ কৰি নিজৰ ক্ৰুচ তুলি মোৰ পিছে পিছে যাওক।"
৩৫ কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ সেই প্ৰাণ হেৰুৱাব; কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ আৰু শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱাব, তেওঁ তাক ৰক্ষা কৰিব।
৩৬ কিয়নো মানুহে যদি গোটেই জগতখন লাভ কৰে আৰু নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱায়, তেন্তে ইয়াৰ কি লাভ হ'ব?
৩৭ বা মানুহে নিজৰ প্ৰাণৰ বিনিময়ত কি দিব?

৩৮ এই ব্যভিচাৰী আৰু পাপী প্ৰজন্মত যি কোনোৱে মোৰ আৰু মোৰ বাক্যৰ বাবে লাজ পাব; যেতিয়া তেওঁ পবিত্ৰ স্বৰ্গদূতসকলৰ সৈতে পিতৃৰ মহিমাত আহিব, তেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰও তেওঁৰ বাবে লাজ পাব।

অধ্যায় ৯

১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ যে ইয়াত থিয় হৈ থকা কিছুমানে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য শক্তিৰে অহা দেখালৈকে মৃত্যুৰ সোৱাদ নাপাব।"
২ আৰু ছয় দিনৰ পাছত যীচুৱে পিতৰ, যাকোব আৰু যোহনক লগত লৈ, নিজে পৃথকে এটা ওখ পৰ্ব্বতলৈ লৈ গ'ল;
৩ আৰু তেওঁৰ বস্ত্ৰবোৰ নিয়ৰৰ দৰে বগা হৈ উজ্জ্বল হৈ পৰিল; যাতে পৃথিৱীৰ কোনো ফুলাৰে সিহঁতক বগা কৰিব নোৱাৰে।
৪ তেতিয়া মোচিৰ লগত এলিয়া তেওঁলোকৰ আগত দেখা দিলে আৰু তেওঁলোকে যীচুৰ লগত কথা পাতি আছিল।
৫ পিতৰে যীচুক উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, আমাৰ ইয়াত থকাটো ভাল; এটা তোমাৰ বাবে, আৰু এজন মোচিৰ বাবে, আৰু এজন এলিয়াৰ বাবে।
৬ কিয়নো তেওঁ কি ক'ব নাজানে; কিয়নো তেওঁলোক অতিশয় ভয় খাইছিল।
7 তেতিয়া এটা ডাৱৰে তেওঁলোকক ছাঁ দিলে আৰু ডাৱৰৰ পৰা এটা মাত ওলাই আহিল, "এইজন মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ;
৮ হঠাতে তেওঁলোকে চাৰিওফালে চালে, কেৱল যীচুৰ বাহিৰে আন কাকো দেখা নাপালে।
9 তেওঁলোকে পৰ্বতৰ পৰা নামি অহাৰ সময়ত তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে যে, যেতিয়ালৈকে মানুহৰ পুত্ৰ মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান নহয়, তেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে দেখা কথাবোৰ কাকো নক'ব।
১০ তেওঁলোকে সেই কথা নিজৰ মাজতে ৰাখিছিল আৰু ইজনে সিজনক প্ৰশ্ন কৰিছিল যে মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থানৰ অৰ্থ কি?
১১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, "অধ্যাপকসকলে কিয় কয় যে এলিয়াক প্ৰথমে আহিব লাগিব?
১২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " এলিয়া প্ৰথমে আহি সকলো পুনৰুদ্ধাৰ কৰিব; আৰু মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে লিখা আছে যে, তেওঁ অনেক কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব আৰু তেওঁক ক্ষুন্ন হ'ব লাগিব।"
১৩ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, ইলিয়াছ সঁচাকৈয়ে আহিল, আৰু তেওঁৰ বিষয়ে লিখাৰ দৰে তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত যি ইচ্ছা কৰিলে।
১৪ শিষ্যবিলাকৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁ দেখিলে যে তেওঁলোকৰ ওচৰে পাজৰে অনেক জনসমাগম আৰু অধ্যাপকবিলাকে তেওঁলোকৰ লগত বিতৰ্ক কৰি থকা দেখিলে।
১৫ আৰু লগে লগে সকলো লোকে তেওঁক দেখি অতিশয় আচৰিত হৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ দৌৰি গৈ তেওঁক প্ৰণাম জনালে।
১৬ তেতিয়া তেওঁ অধ্যাপকসকলক সুধিলে, " তোমালোকে তেওঁলোকৰ লগত কি প্ৰশ্ন কৰা?"
১৭ জনসমাগমৰ মাজৰ এজনে উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, বোবা আত্মা থকা মোৰ পুত্ৰক মই তোমাৰ ওচৰলৈ লৈ আহিছো;
18 আৰু য'তেই তেওঁক লৈ যায়, তাতেই তেওঁক ফালি পেলায়, আৰু তেওঁ ফেন উলিয়ায়, দাঁত চেপি কাটি পেলায়, আৰু মই তোমাৰ শিষ্যসকলক ক'লোঁ যে তেওঁলোকে তেওঁক বাহিৰ কৰি দিব। আৰু তেওঁলোকে নোৱাৰিলে।
১৯ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, হে অবিশ্বাসী প্ৰজন্ম, মই কিমান দিনলৈ তোমালোকৰ লগত থাকিম? মই তোমাক কিমান দিনলৈকে কষ্ট দিম? তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ আনিব।
20 তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল আৰু তেওঁ তেওঁক দেখি লগে লগে আত্মাই তেওঁক লুটিয়াই পেলালে; আৰু তেওঁ মাটিত পৰি ফেন কৰি লৰচৰ কৰিলে।
২১ তেতিয়া তেওঁ পিতৃক সুধিলে, " এই কথা তেওঁৰ ওচৰলৈ অহা কিমান দিন হ'ল?" তেওঁ ক'লে, "এটা শিশুৰ।"
২২ আৰু বহু সময়ত তেওঁক ধ্বংস কৰিবলৈ জুই আৰু পানীত পেলাই দিছে;
২৩ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তুমি যদি বিশ্বাস কৰিব পাৰা, তেন্তে বিশ্বাসীজনৰ বাবে সকলো সম্ভৱ।"
২৪ তেতিয়া শিশুটিৰ পিতৃয়ে চিঞৰি চিঞৰি কান্দি ক'লে, "প্ৰভু, মই বিশ্বাস কৰোঁ; তুমি মোৰ অবিশ্বাসক সহায় কৰা।
২৫ যীচুৱে মানুহবোৰ দৌৰি অহা দেখি অশুভ আত্মাক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, " হে বোবা আৰু বধিৰ আত্মা, মই তোমাক আজ্ঞা দিছো, তেওঁৰ পৰা ওলাই আহক আৰু তেওঁৰ মাজত আৰু প্ৰৱেশ নকৰিবা।"
২৬ সেই আত্মাই চিঞৰি চিঞৰি চিঞৰি তেওঁৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহিল; ইমানেই যে বহুতে ক'লে, "তেওঁ মৃত।"
২৭ কিন্তু যীচুৱে তেওঁৰ হাতত ধৰি ওপৰলৈ তুলিলে; আৰু তেওঁ উঠিল।
২৮ যীচু ঘৰত সোমাওঁতে তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক একান্তভাৱে সুধিলে, "আমি তেওঁক কিয় বাহিৰ কৰি দিব নোৱাৰিলোঁ?"
২৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " প্ৰাৰ্থনা আৰু উপবাসৰ বাহিৰে আন একোৱেই এই ধৰণৰ জন্ম হ'ব নোৱাৰে।"
৩০ তাতে তেওঁলোক গুচি গালীল পাৰ হৈ গ'ল; আৰু কোনো মানুহে এই কথা জানিবলৈ তেওঁ নিবিচাৰিলে।
৩১ কিয়নো তেওঁ শিষ্যবিলাকক শিক্ষা দি ক'লে, " মানুহৰ পুত্ৰক মানুহৰ হাতত গতাই দিয়া হ'ল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিব; আৰু বধ কৰাৰ পাছত তৃতীয় দিনা তেওঁ পুনৰুত্থান হ'ব।
৩২ কিন্তু তেওঁলোকে সেই কথা বুজি নাপালে আৰু তেওঁক সুধিবলৈ ভয় কৰিলে।
33 তেতিয়া তেওঁ কফৰনাহূমলৈ আহি ঘৰত থকা অৱস্থাত তেওঁলোকক সুধিলে, বাটত তোমালোকৰ মাজত কি বিবাদ হ'ল?
৩৪ কিন্তু তেওঁলোকে মনে মনে থাকিল, কিয়নো বাটত তেওঁলোকৰ মাজত কোন ডাঙৰ হ'ব, সেই বিষয়ে বিবাদ হৈছিল।
৩৫ তেওঁ বহি বাৰজনক মাতি ক'লে, " কোনোৱে যদি প্ৰথম হ'ব বিচাৰে, তেন্তে তেওঁ সকলোতকৈ শেষ আৰু সকলোৰে দাস হ'ব।"

৩৬ তেতিয়া তেওঁ এটা শিশুক লৈ তেওঁলোকৰ মাজত ৰাখিলে আৰু তেওঁক কোলাত লৈ তেওঁলোকক ক'লে।

৩৭ যি কোনোৱে মোৰ নামত এনে সন্তানৰ এজনক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে;

৩৮ যোহনে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, আমি এজনক আপোনাৰ নামত ভূত-প্ৰেতক বাহিৰ কৰা দেখিলোঁ, কিন্তু তেওঁ আমাৰ পিছে পিছে নাযায়;

৩৯ কিন্তু যীচুৱে ক'লে, " তাক নিষেধ নকৰিবা;

৪০ কিয়নো যি আমাৰ বিৰোধী নহয়, তেওঁ আমাৰ ফালৰ পৰা আছে।

৪১ কিয়নো তোমালোক খ্ৰীষ্টৰ হোৱাৰ কাৰণে যি কোনোৱে তোমালোকক মোৰ নামত পানীৰ কাপ দিব, মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তেওঁ নিজৰ পুৰস্কাৰ হেৰুৱাব নোৱাৰে।

৪২ আৰু যি কোনোৱে মোৰ বিশ্বাস কৰা এই সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ কোনো এজনক অপৰাধ কৰে, তেওঁৰ ডিঙিত মিলৰ শিল ওলোমাই সাগৰত পেলোৱাটো তেওঁৰ বাবে ভাল।

৪৩ আৰু যদি তোমাৰ হাতে তোমাক অপৰাধ কৰে, তেন্তে তাক কাটি পেলাওক;

৪৪ য'ত সিহঁতৰ কৃমি মৰি নাযায়, আৰু জুই নুমুৱাব নোৱাৰে।

৪৫ আৰু যদি তোমাৰ ভৰিয়ে তোমাক অপৰাধ কৰে, তেন্তে তাক কাটি পেলাওক;

৪৬ য'ত তেওঁলোকৰ কৃমি মৰি নাযায়, আৰু জুই নুমুৱাব নোৱাৰে।

৪৭ আৰু যদি তোমাৰ চকুৱে তোমাক অপৰাধ কৰে, তেন্তে তাক উলিয়াই লোৱা;

৪৮ য'ত সিহঁতৰ কৃমি মৰি নাযায়, আৰু জুই নুমুৱাব নোৱাৰে।

৪৯ কিয়নো প্ৰত্যেককে জুইত নিমখ দিয়া হ'ব আৰু প্ৰতিটো বলিত নিমখ দিয়া হ'ব।

৫০ নিমখ ভাল; নিজৰ মাজত নিমখ ৰাখক আৰু ইজনে সিজনৰ লগত শান্তি ৰাখক।

অধ্যায় ১০

১ তাতে তেওঁ উঠি যৰ্দ্দন নদীৰ পাৰত যিহূদিয়াৰ প্ৰান্তলৈ আহিল; আৰু তেওঁৰ অভ্যাসৰ দৰেই তেওঁলোকক পুনৰ শিকাইছিল।

২ তেতিয়া ফৰীচীসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিলে, "পুৰুষে নিজৰ পত্নীক বিদায় দিয়া উচিত নেকি? তেওঁক প্ৰলোভিত কৰি।

৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মোচিয়ে তোমালোকক কি আজ্ঞা দিলে?

৪ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, "মোচিয়ে বিবাহ বিচ্ছেদৰ পত্ৰ লিখি তাইক বিদায় দিবলৈ অনুমতি দিলে।"

৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ হৃদয়ৰ কঠিনতাৰ বাবেই তেওঁ তোমালোকক এই আজ্ঞা লিখিলে।"

৬ কিন্তু সৃষ্টিৰ আদিৰে পৰা ঈশ্বৰে তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু নাৰী সৃষ্টি কৰিলে।

7 এই কাৰণে পুৰুষে পিতৃ-মাতৃক এৰি পত্নীৰ লগত আঁকোৱালি ল'ব;

৮ আৰু দুয়োজন এক মাংস হ'ব;

৯ এতেকে ঈশ্বৰে যি একত্ৰিত কৰিছে, তাক মানুহে বিভাজিত নকৰিব।

১০ ঘৰত তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক সেই বিষয়ে পুনৰ সুধিলে।

১১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " যি কোনোৱে নিজৰ পত্নীক বিচ্ছেদ কৰি আন এজনক বিয়া কৰায়, তেওঁ তাইৰ বিৰুদ্ধে ব্যভিচাৰ কৰে।"

১২ আৰু যদি কোনো মহিলাই নিজৰ স্বামীক ত্যাগ কৰি আনৰ লগত বিয়া কৰায়, তেন্তে তেওঁ ব্যভিচাৰ কৰে।

১৩ তেতিয়া তেওঁলোকে সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল, যাতে তেওঁ তেওঁলোকক স্পৰ্শ কৰিব পাৰে;

১৪ কিন্তু যীচুৱে সেই কথা দেখি অতিশয় অসন্তুষ্ট হৈ তেওঁলোকক ক'লে, " সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দিয়া, আৰু তেওঁলোকক নিষেধ নকৰিবা;

১৫ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যি কোনোৱে শিশুৰ দৰে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁ তাত প্ৰৱেশ নকৰিব।

১৬ তেতিয়া তেওঁ সিহঁতক কোলাত তুলি লৈ সিহঁতৰ ওপৰত হাত দি আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।

17 পাছত তেওঁ বাটলৈ গ'লে, এজনে দৌৰি আহি তেওঁৰ ওচৰলৈ আঁঠু লৈ তেওঁক সুধিলে, "ভাল গুৰু, মই অনন্ত জীৱন লাভ কৰিবলৈ মই কি কৰিম?"

১৮ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তুমি মোক কিয় ভাল বুলি কয়? এজনৰ বাহিৰে আন কোনো ভাল নাই, অৰ্থাৎ ঈশ্বৰ।

১৯ তুমি এই আজ্ঞাবোৰ জানে, ব্যভিচাৰ নকৰিবা, হত্যা নকৰিবা, চুৰি নকৰিবা, মিছা সাক্ষ্য নিদিবা, প্ৰতাৰণা নকৰিবা, তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা।

২০ তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, এই সকলোবোৰ মই সৰুৰে পৰা পালন কৰি আহিছো।"

২১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক দেখি তেওঁক ভাল পালে আৰু তেওঁক ক'লে, " তোমাৰ এটা বস্তুৰ অভাৱ হৈছে: যোৱা, তোমাৰ যি আছে, সেই বস্তু বিক্ৰী কৰি দুখীয়াক দিয়া, তেতিয়া তোমাৰ স্বৰ্গত ধন হ'ব; মোক অনুসৰণ কৰক।

২২ এই কথাত তেওঁ দুখী হৈ শোক হৈ গুচি গ'ল, কিয়নো তেওঁৰ বহু সম্পত্তি আছিল।

২৩ যীচুৱে চাৰিওফালে চাই তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'লে, " ধন্য লোকসকলে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাটো কিমান কঠিন!"

২৪ তেওঁৰ কথাত শিষ্যবিলাক আচৰিত হ'ল। কিন্তু যীচুৱে পুনৰ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, " সন্তানসকল, ধন-সম্পত্তিৰ ওপৰত ভৰসা কৰাসকলৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাটো কিমান কঠিন!

২৫ ধনী মানুহে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাতকৈ উটৰ বাবে বেজীৰ চকুৰে যোৱাটো সহজ।

২৬ তাতে তেওঁলোকে অলপ বিস্মিত হৈ ইজনে সিজনক ক'লে, "তেন্তে কোনে পৰিত্ৰাণ পাব পাৰে?"

২৭ যীচুৱে তেওঁলোকক চাই ক'লে, " মানুহৰ বাবে সেয়া অসম্ভৱ, কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাবে নহয়;

২৮ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক ক'বলৈ ধৰিলে, "চোৱা, আমি সকলোকে এৰি তোমাৰ পিছে পিছে গৈছো।"

২৯ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, মোৰ আৰু শুভবাৰ্ত্তাৰ কাৰণে ঘৰ, ভাই, ভনী, পিতৃ, মা, পত্নী, সন্তান বা মাটি এৰি যোৱা কোনো মানুহ নাই।" ,
৩০ কিন্তু এই সময়ত তেওঁ এশগুণ নিৰ্যাতনৰ সৈতে ঘৰ, ভাই, ভনী, মাক, সন্তান আৰু দেশ লাভ কৰিব; আৰু আহিবলগীয়া জগতত অনন্ত জীৱন।
৩১ কিন্তু যিসকল প্ৰথম আছে, তেওঁলোক অনেক শেষ হ'ব; আৰু শেষৰটো প্ৰথম।
৩২ তেওঁলোকে যিৰূচালেমলৈ যোৱা বাটত আছিল; আৰু যীচুৱে তেওঁলোকৰ আগে আগে গ'ল; আৰু পিছে পিছে গৈ থাকোঁতে তেওঁলোকে ভয় খালে। তেওঁ বাৰজনক পুনৰ লৈ, তেওঁৰ কি হ'ব, সেই কথা তেওঁলোকক ক'বলৈ ধৰিলে।
৩৩ তেওঁ ক'লে, " চোৱা, আমি যিৰূচালেমলৈ যাওঁ; আৰু মানুহৰ পুত্ৰক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলৰ হাতত অৰ্পণ কৰা হ'ব; আৰু তেওঁলোকে তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিব আৰু তেওঁক অনা-ইহুদীসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব।
34 তেওঁলোকে তেওঁক উপহাস কৰিব, তেওঁক কোব কৰিব, আৰু তেওঁক থু পেলাব আৰু তেওঁক বধ কৰিব;
35 তেতিয়া জেবদীৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু যোহনে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "গুৰু, আমি বিচাৰো যে আপুনি আমাৰ কাৰণে যি কামনা কৰোঁ।"
৩৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মই তোমালোকৰ কাৰণে কি কৰিব বিচাৰিছা?"
৩৭ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ মহিমাৰে আমি এজনক তোমাৰ সোঁহাতে আৰু আনজন বাওঁহাতে বহিবলৈ দিয়া।"
৩৮ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কি বিচাৰিছা, তোমালোকে নাজানা; আৰু মই যি বাপ্তিস্ম লৈ বাপ্তিস্ম লৈছো, সেই বাপ্তিস্মেৰে বাপ্তিস্ম ল'ম?
৩৯ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "আমি পাৰিম।" যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই যি পাত্ৰৰ পৰা পান কৰিম, তাৰ পৰা তোমালোকে পান কৰিবা; আৰু মই যি বাপ্তিস্ম লৈছো, সেই বাপ্তিস্মৰ সৈতে তোমালোক বাপ্তিস্ম ল'বা।
৪০ কিন্তু মোৰ সোঁহাত আৰু বাওঁহাতত বহি থকাটো মোৰ দান নহয়; কিন্তু যিসকলৰ বাবে ইয়াক প্ৰস্তুত কৰা হৈছে, তেওঁলোকক দিয়া হ'ব।"
৪১ এই কথা শুনি দহজনে যাকোব আৰু যোহনৰ ওপৰত বহুত অসন্তুষ্ট হ'বলৈ ধৰিলে।
৪২ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক তেওঁৰ ওচৰলৈ মাতি ক'লে, " যিবিলাকে অনা-ইহুদীসকলৰ ওপৰত শাসন কৰা বুলি গণ্য কৰা হয়, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে; আৰু তেওঁলোকৰ মহানসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত কৰ্তৃত্ব প্ৰয়োগ কৰে।
৪৩ কিন্তু তোমালোকৰ মাজতো তেনেকুৱা নহ'ব;
৪৪ আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যি কোনো প্ৰধান হ'ব বিচাৰে, তেওঁ সকলোৰে দাস হ'ব।
৪৫ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰও সেৱা কৰিবলৈ অহা নাই, কিন্তু পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ আৰু বহুতৰে মুক্তিপণ স্বৰূপে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈ আহিছিল।
46 তেওঁলোকে যিৰীহোলৈ আহিল, আৰু তেওঁ শিষ্যবিলাক আৰু বহু সংখ্যক লোকৰ সৈতে যিৰীহোৰ পৰা ওলাই গ'ল, তেতিয়া অন্ধ তীময়ৰ পুত্ৰ বাৰ্তিমিয়াও বাটৰ কাষত বহি ভিক্ষা খুজিলে।
৪৭ নাচৰতীয়া যীচু বুলি শুনি তেওঁ চিঞৰি ক'লে, "হে দায়ূদৰ পুত্ৰ যীচু, মোক দয়া কৰা।"
48 বহুতে তেওঁক মনে মনে থাকিবলৈ আজ্ঞা দিলে, কিন্তু তেওঁ আৰু বেছিকৈ চিঞৰি ক'লে, "হে দায়ূদৰ পুত্ৰ, মোক দয়া কৰা।"
৪৯ যীচুৱে থিয় হৈ তেওঁক মাতিবলৈ আজ্ঞা দিলে। তেতিয়া তেওঁলোকে অন্ধ মানুহজনক মাতি ক'লে, "শান্তি হওক, উঠি; তেওঁ তোমাক মাতিছে।
৫০ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ কাপোৰ পেলাই দি যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল।
৫১ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই তোমাৰ লগত কি কৰিব বিচাৰিছা?" অন্ধ লোকে তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, মোৰ দৃষ্টিশক্তি হ'বলৈ।
৫২ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " যা; তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক সুস্থ কৰি তুলিছে।" পাছত তেওঁ তৎক্ষণাত দৃষ্টিশক্তি পালে আৰু বাটত যীচুৰ পিছে পিছে গ'ল।

অধ্যায় ১১

১ আৰু যিৰূচালেমৰ ওচৰ পালে, জলপানৰ পৰ্ব্বতত থকা বৈৎফাগ আৰু বৈথনিয়াৰ ওচৰ পালে, তেওঁ নিজৰ দুজন শিষ্যক পঠালে।
২ তেতিয়া তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ সন্মুখৰ গাঁওখনলৈ যোৱা; তাক ঢিলা কৰি আনিব।
৩ আৰু কোনোৱে যদি তোমালোকক কয়, "তোমালোকে কিয় এনে কৰিছা?" তোমালোকে কোৱা, প্ৰভুক তেওঁৰ আৱশ্যক; আৰু লগে লগে তেওঁক ইয়ালৈ পঠিয়াব।
৪ তেতিয়া তেওঁলোকে গৈ দুৱাৰৰ কাষত বান্ধি থোৱা গাখীৰ পোৱালিটো পালে; আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ঢিলা কৰে।
৫ তাতে থিয় হৈ থকা কিছুমানে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে গাধ পোৱালিটো খুলি কি কৰিছা?"
6 যীচুৱে আদেশ দিয়াৰ দৰে তেওঁলোকে তেওঁলোকক ক'লে আৰু তেওঁলোকক এৰি দিলে।
7 তেতিয়া তেওঁলোকে গাধ পোৱালিটোক যীচুৰ ওচৰলৈ আনি তেওঁৰ কাপোৰ পিন্ধিলে; আৰু তেওঁৰ ওপৰত বহিল।
৮ বহুতে বাটত নিজৰ কাপোৰ মেলি দিলে আৰু আন কিছুমানে গছৰ ডাল কাটি বাটত খেৰ মাৰিলে।
9 আগে আগে যোৱা আৰু পিছে পিছে যোৱা সকলে চিঞৰি ক'লে, "হোচান্না; যি প্ৰভুৰ নামত আহিব, তেওঁ ধন্য;
১০ আমাৰ পিতৃ দায়ূদৰ ৰাজ্য যি যিহোৱাৰ নামেৰে আহিব, সেই ৰাজ্য ধন্য হওক: সৰ্বোচ্চ স্থানত থকা হোচানা।
11 যীচুৱে যিৰূচালেম আৰু মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু চাৰিওফালে সকলো চাই সন্ধিয়া হ'ল আৰু বাৰজনৰ সৈতে বৈথনিয়ালৈ ওলাই গ'ল।
১২ পাছদিনা তেওঁলোক বৈথানিয়াৰ পৰা আহি ভোকত লাগিল।
১৩ দূৰৈৰ পৰা পাত থকা ডুমুৰ গছ এটা দেখি তেওঁ আহিল, যদি কোনো বস্তু পায়; কিয়নো ডুমুৰৰ সময় এতিয়াও হোৱা নাছিল।
১৪ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " আপোনাৰ ফল কোনেও চিৰকাল নাখাব।" তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে সেই কথা শুনিলে।

১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে যিৰূচালেমলৈ আহিল আৰু যীচুৱে মন্দিৰত সোমাই মন্দিৰত বিক্ৰেতা আৰু কিনা লোকসকলক বাহিৰ কৰি দিবলৈ ধৰিলে আৰু ধন বিনিময়কাৰীসকলৰ মেজ আৰু কপৌ বিক্ৰী কৰা লোকসকলৰ আসনবোৰ উফৰাই পেলালে।
১৬ আৰু কোনোৱে মন্দিৰৰ মাজেৰে কোনো পাত্ৰ কঢ়িয়াই নিবলৈ নিদিলে।
১৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক শিক্ষা দি ক'লে, " লিখাত লিখা নাইনে, 'মোৰ ঘৰক সকলো জাতিৰ বাবে প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ বুলি কোৱা হ'ব?" কিন্তু তোমালোকে তাক চোৰৰ গুহা কৰিলা।"
18 তেতিয়া অধ্যাপক আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে এই কথা শুনি তেওঁক কেনেকৈ ধ্বংস কৰিব পাৰে, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁক ভয় কৰিছিল, কাৰণ তেওঁৰ শিক্ষাত সকলো লোক আচৰিত হৈছিল।
১৯ সন্ধিয়া হৈ তেওঁ নগৰৰ বাহিৰলৈ গ'ল।
২০ ৰাতিপুৱা তেওঁলোকে পাৰ হৈ যোৱাৰ সময়ত ডিমৰু গছডাল শিপাৰ পৰা শুকাই যোৱা দেখিলে।
২১ পিতৰে স্মৰণ কৰি তেওঁক ক'লে, "গুৰু, চোৱা, তুমি অভিশাপ দিয়া ডিমৰু গছ শুকাই গৈছে।"
২২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " ঈশ্বৰৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰাখক।"
২৩ কিয়নো মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যি কোনোৱে এই পৰ্ব্বতক ক'ব, 'তুমি আঁতৰি যোৱা আৰু সাগৰত পেলোৱা হ'। আৰু তেওঁৰ হৃদয়ত সন্দেহ নকৰিব, কিন্তু তেওঁ কোৱা কথাবোৰ হ'ব বুলি বিশ্বাস কৰিব; তেওঁ যি ক'ব, তাকেই পাব।"
২৪ এতেকে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ সময়ত যি বস্তু বিচাৰে, তোমালোকে সেইবোৰ লাভ কৰা বুলি বিশ্বাস কৰা আৰু তোমালোকক সেইবোৰ পাব।
২৫ আৰু যেতিয়া তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰি থিয় হৈ থাকক, তেতিয়া তোমালোকৰ কাৰোবাৰ বিৰুদ্ধে যদি দোষী হয়, তেন্তে ক্ষমা কৰা;
২৬ কিন্তু তোমালোকে যদি ক্ষমা নকৰে, তেন্তে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃয়েও তোমালোকৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰে।
27 পাছত তেওঁলোকে যিৰূচালেমলৈ উভতি আহিল আৰু তেওঁ মন্দিৰত খোজ কাঢ়ি গৈ থাকোঁতে প্ৰধান পুৰোহিত, অধ্যাপক আৰু প্ৰাচীন সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
২৮ আৰু তেওঁক ক'ব, "আপুনি এইবোৰ কি অধিকাৰেৰে কৰে?" আৰু এইবোৰ কৰিবলৈ তোমাক কোনে এই অধিকাৰ দিলে?
২৯ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " মইও তোমালোকক এটা প্ৰশ্ন সুধিম আৰু মোক উত্তৰ দিম আৰু মই তোমালোকক ক'ম যে মই এইবোৰ কি ক্ষমতাৰে কৰিম।"
৩০ যোহনৰ বাপ্তিস্ম স্বৰ্গৰ পৰা নে মানুহৰ বাপ্তিস্ম? মোক উত্তৰ দিয়ক।
৩১ তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ মাজতে যুক্তি দিলে, "আমি যদি কওঁ, স্বৰ্গৰ পৰা; তেওঁ ক'ব, "তেন্তে তোমালোকে তেওঁক কিয় বিশ্বাস কৰা নাছিলা?"
৩২ কিন্তু আমি যদি কওঁ, "মানুহৰ পৰা; তেওঁলোকে লোকসকলক ভয় কৰিছিল, কিয়নো সকলোৱে যোহনক ভাববাদী বুলি গণ্য কৰিছিল।
৩৩ তেওঁলোকে উত্তৰ দি যীচুক ক'লে, "আমি ক'ব নোৱাৰো।" যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " মই এইবোৰ কি ক্ষমতাৰে কৰিম, সেই বিষয়েও মই তোমালোকক কোৱা নাই।"

অধ্যায় ১২

১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰ দ্বাৰাই কথা ক'বলৈ ধৰিলে। এজন মানুহে আঙুৰৰ বাগিচা ৰোপণ কৰি তাৰ চাৰিওফালে বেৰ পাতিলে আৰু দ্ৰাক্ষাৰসৰ বাবে ঠাই খান্দি এটা টাৱাৰ সাজি খেতিয়কসকলৰ হাতত দিলে আৰু দূৰৈৰ দেশলৈ গ'ল।
২ তেতিয়া তেওঁ খেতিয়কসকলৰ ওচৰলৈ এজন দাস পঠালে, যাতে তেওঁ খেতিয়কসকলৰ পৰা আঙুৰৰ বাগিচাৰ ফল লাভ কৰিব পাৰে।
৩ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি মাৰপিট কৰি খালী কৰি পঠিয়াই দিলে।
৪ আৰু তেওঁ পুনৰ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আন এজন দাস পঠালে; আৰু তেওঁৰ ওপৰত শিল দলিয়াই তেওঁৰ মূৰত আঘাত কৰিলে আৰু লজ্জাজনকভাৱে তেওঁক পঠিয়াই দিলে।
৫ আৰু পুনৰ আন এজনক পঠালে; আৰু তেওঁক আৰু অনেকক বধ কৰিলে; কিছুমানক মাৰপিট কৰা, আৰু কিছুমানক হত্যা কৰা।
৬ এতেকে তেওঁৰ ভালপোৱা এজন পুত্ৰ থকাৰ বাবে তেওঁ তেওঁক শেষত তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই ক'লে, "তেওঁলোকে মোৰ পুত্ৰক শ্ৰদ্ধা কৰিব।"
৭ কিন্তু সেই খেতিয়কসকলে ইজনে সিজনক ক'লে, "এইজন উত্তৰাধিকাৰী; আহক, আমি তেওঁক বধ কৰোঁ, আৰু উত্তৰাধিকাৰ আমাৰ হ'ব।"
৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি বধ কৰি আঙুৰৰ বাগিচাৰ পৰা বাহিৰ কৰি পেলালে।
৯ এতেকে আঙুৰৰ বাগিচাৰ প্ৰভুৱে কি কৰিব? তেওঁ আহি খেতিয়কসকলক ধ্বংস কৰিব আৰু আঙুৰৰ বাগিচা আনক দিব।
১০ তোমালোকে এই শাস্ত্ৰ পঢ়া নাই নে; নিৰ্মাতাসকলে যি শিল অগ্ৰাহ্য কৰিছিল, সেই শিল চুকটোৰ মূৰ হৈ পৰিছে।
১১ প্ৰভুৰ এই কাম আছিল আৰু আমাৰ দৃষ্টিত ই আচৰিত?
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিব বিচাৰিলে, কিন্তু লোকসকলক ভয় কৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকে জানিছিল যে তেওঁ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে এই দৃষ্টান্ত কৈছে;
১৩ তেওঁৰ কথাত তেওঁক ধৰিবলৈ ফৰীচী আৰু হেৰোদীয়াসকলৰ মাজৰ কিছুমানক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে।
১৪ তেওঁলোকে আহি তেওঁক ক'লে, "গুৰু, আমি জানো যে তুমি সত্য, আৰু কাৰো প্ৰতি কোনো গুৰুত্ব নিদিবা; ছিজাৰক কৰ দিব, নে নহয়?
১৫ আমি দিম নে নিদিওঁ? কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ ভণ্ডামি জানি তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মোক কিয়

পৰীক্ষা কৰিছা?" মোৰ বাবে এটকাও আনিব, যাতে মই দেখা পাওঁ।"
১৬ আৰু তেওঁলোকে তাক লৈ আহিল। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " এই প্ৰতিমূৰ্ত্তি আৰু ওপৰত লিখা কাৰ? তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "চিজাৰৰ।"
১৭ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " চীজাৰৰ যি বস্তু কৈজাৰক আৰু ঈশ্বৰৰ বস্তু ঈশ্বৰক দিয়ক।" আৰু তেওঁলোকে তেওঁক দেখি আচৰিত হ'ল।
১৮ তেতিয়া চদ্দুকীসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, যিসকলে কয় যে পুনৰুত্থান নাই; আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে।
১৯ গুৰু, মোচিয়ে আমালৈ লিখিছে, "যদি কোনো মানুহৰ ভায়েক মৰি নিজৰ পত্নীক এৰি থৈ যায় আৰু সন্তান নাৰাখে, তেন্তে তেওঁৰ ভায়েকে নিজৰ পত্নীক লৈ নিজৰ ভায়েকৰ বীজ জন্ম দিব।"
20 তাতে সাতজন ভাই আছিল, আৰু প্ৰথমজনে পত্নী বিয়া কৰালে আৰু মৃত্যুৰ সময়ত কোনো বংশ নাথাকিল।
২১ দ্বিতীয়জনে তাইক ধৰি মৰিলে, আৰু কোনো বীজ এৰি নাযায়।
২২ সেই সাতজনৰ সন্তান জন্ম হ'ল আৰু কোনো বংশ নাথাকিল;
২৩ এতেকে পুনৰুত্থানত যেতিয়া তেওঁলোক পুনৰুত্থান হ'ব, তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা কাৰ পত্নী হ'ব? কিয়নো সাতজনৰে তাইক বিয়া কৰাইছিল।
২৪ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে শাস্ত্ৰ বা ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ বিষয়ে নজনা বাবে ভুল কৰা নাইনে?"
২৫ কিয়নো যেতিয়া তেওঁলোকে মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান পাব, তেতিয়া তেওঁলোকে বিয়া কৰাব নোৱাৰে আৰু বিয়া কৰাব নোৱাৰে; কিন্তু স্বৰ্গত থকা স্বৰ্গদূতসকলৰ নিচিনা।
২৬ আৰু মৃতকবিলাকক পুনৰুত্থান কৰা বুলি মোচিৰ পুস্তকত পঢ়া নাইনে যে, গছত ঈশ্বৰে তেওঁক ক'লে, "মই অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ।" ?
২৭ তেওঁ মৃত লোকৰ ঈশ্বৰ নহয়, কিন্তু জীৱিতসকলৰ ঈশ্বৰ;
২৮ তাতে এজন অধ্যাপক আহি তেওঁলোকে একেলগে যুক্তি-বিতৰ্ক কৰা শুনি তেওঁক সুধিলে, "সকলোতকৈ প্ৰথম আজ্ঞা কোনটো?"
২৯ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "হে ইস্রায়েল, শুনা; আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা এক প্ৰভু;
৩০ আৰু তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক তোমাৰ সমস্ত হৃদয়েৰে, সমস্ত প্ৰাণেৰে, তোমাৰ সমস্ত মনেৰে আৰু তোমাৰ সমস্ত শক্তিৰে প্ৰেম কৰিবা;
৩১ আৰু দ্বিতীয়টো হ'ল, "আপুনি আপোনাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা।" এইবোৰতকৈ ডাঙৰ আন কোনো আজ্ঞা নাই।
৩২ তেতিয়া অধ্যাপকজনে তেওঁক ক'লে, "হে গুৰু, তুমি সত্য কথা কৈছা; আৰু তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো নাই।
৩৩ আৰু তেওঁক সমস্ত হৃদয়েৰে, সকলো বুদ্ধিৰে, সমস্ত প্ৰাণেৰে, সমস্ত শক্তিৰে প্ৰেম কৰা আৰু নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক নিজৰ দৰে প্ৰেম কৰা, সকলো হোম বলি আৰু বলিতকৈ অধিক।
৩৪ যীচুৱে বিচক্ষণতাৰে উত্তৰ দিয়া দেখি তেওঁক ক'লে, " তুমি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ পৰা বহু দূৰত নাই।" আৰু তাৰ পিছত কোনো মানুহে তেওঁক কোনো প্ৰশ্ন কৰিবলৈ সাহস কৰা নাছিল।
35 মন্দিৰত শিক্ষা দি থাকোঁতে যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " শাস্ত্ৰৰ অধ্যাপকসকলে খ্ৰীষ্টক দায়ূদৰ পুত্ৰ বুলি কেনেকৈ কয়?
36 কিয়নো দায়ূদে নিজেই পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই কৈছিল, "যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক ক'লে, "যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰিৰ তলুৱা নহয়, তেতিয়ালৈকে তুমি মোৰ সোঁহাতে বহা।"
৩৭ দায়ূদে নিজেই তেওঁক প্ৰভু বুলি কয়; আৰু তেতিয়া তেওঁৰ পুত্ৰ ক'ৰ পৰা? আৰু সাধাৰণ মানুহে আনন্দেৰে তেওঁৰ কথা শুনিলে।
38 তেওঁ নিজৰ শিক্ষাত তেওঁলোকক ক'লে, " দীৰ্ঘ কাপোৰ পিন্ধি যাবলৈ ভাল পোৱা আৰু বজাৰত প্ৰণাম কৰা অধ্যাপকসকলৰ পৰা সাৱধান হওক।
39 ভোজ-ভাতৰ সময়ত ধৰ্ম্ম-ঘৰ আৰু ওপৰৰ কোঠাবোৰত মুখ্য আসন।
৪০ যিবিলাকে বিধৱাৰ ঘৰবোৰ গ্ৰাস কৰে, আৰু অভিনয় কৰি দীঘলীয়া প্ৰাৰ্থনা কৰে;
41 যীচুৱে ভঁৰালৰ সন্মুখত বহি দেখিলে, লোকসকলে কেনেকৈ ধন ভঁৰালত ধন পেলাইছে;
42 তাতে এগৰাকী দুখীয়া বিধৱা আহিল, আৰু তেওঁ দুটা টোপোলা পেলাই দিলে।
৪৩ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ শিষ্যবিলাকক মাতি ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, এই দুখীয়া বিধৱাই ভঁৰাল ভঁৰালত পেলোৱা সকলোতকৈ অধিক ধন দিলে।
৪৪ কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ প্ৰচুৰ পৰিমাণৰ পৰাই তেওঁলোকে নিক্ষেপ কৰিলে; কিন্তু তাইৰ অভাৱৰ পৰা তাইৰ সকলো বস্তু, আনকি নিজৰ সকলো জীৱিকাও পেলাই দিলে।

অধ্যায় ১৩

১ তেতিয়া তেওঁ মন্দিৰৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ সময়ত তেওঁৰ এজন শিষ্যই তেওঁক ক'লে, "গুৰু, চাওক, ইয়াত কেনেধৰণৰ শিল আৰু কি কি অট্টালিকা আছে!"
২ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " আপুনি এই মহান অট্টালিকাবোৰ দেখিছেনে?" এটা শিল আন এটাৰ ওপৰত নাথাকিব, যিটো নমাই দিয়া নহ'ব।"
3 মন্দিৰৰ সন্মুখত জলপানৰ পৰ্ব্বতত বহি থাকোঁতে পিতৰ, যাকোব, যোহন আৰু আন্দ্ৰিয়ই তেওঁক একান্তভাৱে সুধিলে।
৪ আমাক কোৱা, এইবোৰ কেতিয়া হ'ব? আৰু এই সকলোবোৰ যেতিয়া পূৰ্ণ হ'ব, তেতিয়া কি চিন হ'ব?
৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'বলৈ ধৰিলে, " সাৱধান হওক যাতে কোনোৱে তোমালোকক প্ৰতাৰণা নকৰে।
৬ কিয়নো মোৰ নামেৰে বহুত আহিব আৰু ক'ব, "মই খ্ৰীষ্ট; আৰু বহুতকে প্ৰতাৰণা কৰিব।
7 আৰু যুদ্ধ আৰু যুদ্ধৰ উৰাবাতৰি যেতিয়া শুনিব, তেতিয়া তোমালোক বিচলিত নহ'বা; কিন্তু শেষ এতিয়াও নহ'ব।
৮ কিয়নো জাতি জাতিৰ বিৰুদ্ধে, ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে ৰাজ্য উঠিব, আৰু বিভিন্ন ঠাইত ভূমিকম্প হ'ব, আৰু আকাল আৰু বিপদ হ'ব;

9 কিন্তু নিজৰ প্ৰতি সাৱধান হওক; আৰু নামঘৰত তোমালোকক মাৰপিট কৰা হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিবলৈ মোৰ কাৰণে তোমালোকক শাসনকৰ্তা আৰু ৰজাসকলৰ আগত অনা হ'ব।"
১০ আৰু শুভবাৰ্ত্তা প্ৰথমে সকলো জাতিৰ মাজত প্ৰচাৰ কৰিব লাগিব।
১১ কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক নেতৃত্ব দিব আৰু তোমালোকক সমৰ্পণ কৰিব, তেতিয়া তোমালোকে কি ক'ব, সেই বিষয়ে আগতীয়াকৈ চিন্তা নকৰিবা আৰু তোমালোকে আগতীয়াকৈ চিন্তা নকৰিবা; পবিত্ৰ আত্মা।
১২ এতিয়া ভায়েকে ভায়েকক আৰু পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰতাৰণা কৰিব; আৰু সন্তানে পিতৃ-মাতৃৰ বিৰুদ্ধে উঠি তেওঁলোকক হত্যা কৰিব।
১৩ মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকক সকলো মানুহৰে ঘৃণা কৰা হ'ব;
১৪ কিন্তু যেতিয়া তোমালোকে ভাববাদী দানিয়েলে কোৱা ঘৃণনীয় ধ্বংসাৱশেষক য'ত থিয় হৈ থকা দেখিব, (যি জনে পঢ়ে, তেওঁ বুজিব,) তেতিয়া যিহূদিয়াত থকা লোকসকলে পৰ্ব্বতলৈ পলাই যাওক।
১৫ আৰু ঘৰৰ ওপৰত থকা জনে ঘৰৰ পৰা কোনো বস্তু উলিয়াবলৈ ঘৰলৈ নামি নাযাব।
১৬ পথাৰত থকা জনে নিজৰ কাপোৰ তুলিবলৈ পিছলৈ ঘূৰি নাযাওক।
১৭ কিন্তু সেই দিনবোৰত গৰ্ভৱতী আৰু স্তনপান কৰা লোকসকলৰ বাবে হায়!
১৮ আৰু তোমালোকৰ পলায়ন যাতে শীতকালত নহয়, তাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা।
১৯ কিয়নো সেই দিনত ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰা সৃষ্টিৰ আদিৰে পৰা আজিলৈকে যি দুখ-কষ্ট নাছিল আৰু নহ'ব।
২০ আৰু যিহোৱাই সেই দিনবোৰ চুটি নকৰিলে কোনো মাংসই পৰিত্ৰাণ নাপালেহেঁতেন;
২১ তেতিয়া যদি কোনোৱে তোমালোকক কয়, "চোৱা, খ্ৰীষ্ট ইয়াত আছে; বা, চোৱা, তেওঁ তাত আছে; তেওঁক বিশ্বাস নকৰিবা:
২২ কিয়নো মিছা খ্ৰীষ্ট আৰু মিছা ভাববাদীসকলে পুনৰুত্থান হ'ব, আৰু মনোনীত লোকসকলকো যদি সম্ভৱ হয়, পটাবলৈ চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য্য কৰিব।
২৩ কিন্তু তোমালোকে সাৱধান হোৱা;
২৪ কিন্তু সেই দিনবোৰত, সেই ক্লেশৰ পাছত, সূৰ্য্য অন্ধকাৰ হ'ব, আৰু চন্দ্ৰই তাইৰ পোহৰ নিদিব।
২৫ আৰু আকাশৰ তৰাবোৰ পতিত হ'ব, আৰু স্বৰ্গত থকা শক্তিবোৰ কঁপিব।
২৬ তেতিয়া তেওঁলোকে মানুহৰ পুত্ৰক মহাশক্তি আৰু মহিমাৰে ডাৱৰৰ মাজেৰে আহি থকা দেখিব।
২৭ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ স্বৰ্গদূতসকলক পঠাব আৰু তেওঁৰ মনোনীত লোকসকলক চাৰিটা বতাহৰ পৰা, পৃথিৱীৰ শেষ অংশৰ পৰা আকাশৰ শেষ অংশলৈকে একত্ৰিত কৰিব।
২৮ এতিয়া ডিমৰু গছৰ এটা দৃষ্টান্ত শিকক; যেতিয়া তাইৰ ডাল কোমল হয় আৰু পাত ওলায়, তেতিয়া আপোনালোকে জানে যে গ্ৰীষ্মকাল ওচৰ চাপি আহিছে।
২৯ সেইদৰে তোমালোকে সেইদৰে যেতিয়া এইবোৰ ঘটা দেখিবা, তেতিয়া দুৱাৰৰ ওচৰত যে ওচৰ চাপিছে, সেই কথা জানিবা।
৩০ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, এই সকলো কাম নোহোৱালৈকে এই প্ৰজন্ম পাৰ নহ'ব।
৩১ আকাশ-পৃথিৱী অদৃশ্য হ'ব, কিন্তু মোৰ বাক্য অদৃশ্য নহ'ব।
৩২ কিন্তু সেই দিন আৰু সেই সময়ৰ বিষয়ে কোনোৱেই নাজানে, স্বৰ্গত থকা স্বৰ্গদূতসকলেও নাজানে, পুত্ৰেও নাজানে।
৩৩ তোমালোকে সাৱধান হওঁক, সাৱধান হওক আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰক;
৩৪ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ বহু দূৰলৈ যোৱা মানুহৰ নিচিনা, যিজনে নিজৰ ঘৰ এৰি নিজৰ দাসসকলক আৰু প্ৰত্যেককে নিজৰ কামৰ অধিকাৰ দিলে আৰু দুৱাৰৰ ৰক্ষকক পহৰা দিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
৩৫ এতেকে তোমালোকে সজাগ হৈ থাকা;
৩৬ হঠাৎ আহি তেওঁ তোমাক শুই থকা যেন নাপায়।
৩৭ আৰু মই তোমালোকক যি কওঁ, মই সকলোকে কওঁ, সাৱধান।

অধ্যায় ১৪

১ দুদিনৰ পাছত নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব আৰু খমিৰবিহীন পিঠাৰ উৎসৱ হ'ল আৰু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলে তেওঁক কেনেকৈ কৌশলেৰে ধৰি বধ কৰিব পাৰে সেই বিষয়ে বিচাৰিলে।
২ কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে, "পৰ্ব্বৰ দিনা নহয়, যাতে লোকসকলৰ মাজত হুলস্থুল নহয়।"
3 কুষ্ঠৰোগী চিমোনৰ ঘৰত বৈথানিয়াত থাকোঁতে, তেওঁ আহাৰ খাবলৈ বহি থাকোঁতে, এজনী মহিলা আহিল, য'ত আছিল অতি মূল্যৱান তেলেৰে তৈয়াৰী মলমৰ আলাবাষ্টাৰৰ বাকচ; আৰু তাই বাকচটো ভাঙি তাৰ মূৰত ঢালি দিলে।
৪ তেতিয়া কিছুমানে নিজৰ মাজত ক্ৰোধিত হৈ ক'লে, "এই মলমৰ অপচয় কিয় হ'ল?"
৫ কিয়নো তিনিশ টকাতকৈও অধিক টকাত বিক্ৰী কৰি দৰিদ্ৰ লোকক দিয়া হ'লহেঁতেন। আৰু তেওঁলোকে তাইৰ বিৰুদ্ধে গুণগুণাই উঠিল।
৬ যীচুৱে ক'লে, " তাইক এৰি দিয়ক; তোমালোকে তাইক কিয় অশান্তি দিছা? তাই মোৰ ওপৰত ভাল কাম কৰিছে।
৭ কিয়নো তোমালোকৰ লগত দৰিদ্ৰসকল সদায় থাকে, আৰু যেতিয়াই ইচ্ছা তোমালোকে তেওঁলোকৰ মংগল কৰিব পাৰিবা;
৮ তাই যি কৰিব পাৰিলে, মোৰ মৃতদেহক সমাধিস্থ কৰিবলৈ অভিষেক কৰিবলৈ তাই আগতীয়াকৈ আহিছে।
৯ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, সমগ্ৰ জগতত য'ত এই শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰা হ'ব, তাতেই তাই কৰা এই বিষয়েও তাইৰ স্মৃতিৰ অৰ্থে কোৱা হ'ব।
১০ বাৰজনৰ মাজৰ এজন যিহূদা ইস্কৰিয়তে প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল।
১১ সেই কথা শুনি তেওঁলোকে আনন্দিত হ'ল আৰু তেওঁক ধন দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে। আৰু তেওঁ বিচাৰিলে যে তেওঁ কেনেকৈ সুবিধাজনকভাৱে তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব পাৰে।

১২ খমিৰবিহীন পিঠা খোৱাৰ প্ৰথম দিনা যেতিয়া তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব বধ কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, "তুমি নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব খাবলৈ আমি ক'লৈ গৈ সাজু কৰিবলৈ বিচাৰিছা?"
১৩ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ দুজন শিষ্যক পঠিয়াই তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে নগৰলৈ যাওক, তাতে পানীৰ কলহ কঢ়িয়াই অনা মানুহ এজনে তোমালোকক লগ পাব।"
১৪ তেওঁ য'তেই সোমাই যাব, তাতেই ঘৰৰ মালিকক কওক, 'গুৰুজনে ক'ব, 'মই মোৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব খাম সেই অতিথিশালা ক'ত?
১৫ আৰু তেওঁ তোমালোকক সজ্জিত আৰু সাজি উলিওৱা এটা বৃহৎ ওপৰৰ কোঠা দেখুৱাব;
১৬ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যবিলাক ওলাই গৈ নগৰলৈ গৈ তেওঁ তেওঁলোকক কোৱাৰ দৰে পালে;
১৭ আৰু সন্ধিয়া তেওঁ বাৰজনৰ লগত আহিল।
১৮ তেওঁলোকে বহি খাই থাকোঁতে যীচুৱে ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনে মোৰ লগত খাই মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব।"
১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে দুখী হ'বলৈ ধৰিলে আৰু এজন এজনকৈ তেওঁক ক'বলৈ ধৰিলে, "মই নেকি?" আৰু আন এজনে ক'লে, "মই নেকি?"
২০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " বাৰজনৰ ভিতৰত এজনে মোৰ লগত বাচনত ডুবাই আছে।"
২১ মানুহৰ পুত্ৰ যেনেকৈ তেওঁৰ বিষয়ে লিখা আছে, সেইদৰে যাব; সেই মানুহজনৰ বাবে ভাল আছিল যদিহে তেওঁৰ কেতিয়াও জন্ম হোৱা নাছিল।
২২ তেওঁলোকে খাই থাকোঁতে যীচুৱে পিঠা লৈ আশীৰ্ব্বাদ কৰি ভাঙি তেওঁলোকক দিলে আৰু ক'লে, " লোৱা, খাবা;
২৩ পাছত তেওঁ পাত্ৰটো লৈ ধন্যবাদ দি তেওঁলোকক দিলে আৰু সকলোৱে তাৰ পৰা পান কৰিলে।
২৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " এয়া মোৰ নতুন নিয়মৰ তেজ, যিটো বহুতৰ কাৰণে বোৱাই দিয়া হৈছে।"
২৫ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত নতুনকৈ পান কৰা দিনলৈকে মই আৰু দ্ৰাক্ষাৰসৰ ফল পান নকৰোঁ।
২৬ পাছত তেওঁলোকে গীত গাই জলপানৰ পৰ্ব্বতলৈ ওলাই গ'ল।
২৭ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " আজি ৰাতি মোৰ কাৰণে তোমালোক সকলোৱে ক্ষুন্ন হ'বা;
২৮ কিন্তু মই পুনৰুত্থান হোৱাৰ পাছত তোমালোকৰ আগত গালীললৈ যাম।
২৯ পিতৰে তেওঁক ক'লে, "যদিও সকলোৱে ক্ষুন্ন হ'ব, তথাপিও মই নহ'ম।"
৩০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই তোমাক সঁচাকৈয়ে কওঁ, আজি ৰাতি কুকুৰে দুবাৰ কাউৰোৱাৰ আগতে তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা।"
৩১ কিন্তু তেওঁ আৰু অধিক তীব্ৰভাৱে ক'লে, "মই যদি তোমাৰ লগত মৰি যাওঁ, তেন্তে মই তোমাক কোনো ধৰণে অস্বীকাৰ নকৰোঁ।" একেদৰে তেওঁলোকে সকলোৱেও ক'লে।
৩২ তেতিয়া তেওঁলোকে গেৎচেমানী নামৰ ঠাইলৈ আহিল আৰু তেওঁ শিষ্যসকলক ক'লে, " মই প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ সময়ত তোমালোক ইয়াত বহি থাকক।"
৩৩ তেওঁ পিতৰ, যাকোব আৰু যোহনক লগত লৈ গ'ল আৰু অতিশয় আচৰিত হ'বলৈ ধৰিলে আৰু অতি গধুৰ হ'বলৈ ধৰিলে।
৩৪ আৰু তেওঁলোকক ক'লে, " মোৰ প্ৰাণ মৃত্যুৰ আগলৈকে অতিশয় দুখী।
35 তেওঁ অলপ আগলৈ গৈ মাটিত পৰি, সম্ভৱ হ'লে তেওঁৰ পৰা সেই সময় পাৰ হ'বলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।
৩৬ তেওঁ ক'লে, " আব্বা হে পিতৃ, তোমাৰ সকলো সম্ভৱ; এই পাত্ৰটো মোৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা;
৩৭ তেওঁ আহি তেওঁলোকক শুই থকা দেখি পিতৰক ক'লে, " চিমোন, তুমি শুই থকা নেকি?" তুমি এঘণ্টা সময় ৰৈ থাকিব নোৱাৰিলানে?
৩৮ তোমালোকে সাৰ পাই প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তোমালোকে পৰীক্ষাত নপৰে। আত্মা সঁচাকৈয়ে সাজু, কিন্তু মাংস দুৰ্বল।
৩৯ তেওঁ আকৌ গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু একে কথা ক'লে।
৪০ আৰু উভতি আহোঁতে তেওঁলোকক শুই থকা দেখিলে, কিয়নো তেওঁলোকৰ চকু গধুৰ হৈ পৰিছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক কি উত্তৰ দিব নাজানিলে।
৪১ তৃতীয়বাৰ আহি তেওঁলোকক ক'লে, " এতিয়া শুই থাকক আৰু জিৰণি লোৱা; চোৱা, মানুহৰ পুত্ৰক পাপীসকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে।
৪২ উঠি আহক, আমি যাওঁ; চোৱা, যি জনে মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব, তেওঁ ওচৰ চাপিছে।"
43 তেতিয়া তেওঁ কথা কওঁতে বাৰজনৰ মাজৰ এজন যিহূদা আৰু তেওঁৰ লগত প্ৰধান পুৰোহিত, অধ্যাপক আৰু প্ৰাচীনসকলৰ পৰা তৰোৱাল আৰু লাখুটি লৈ বহু লোক আহিল।
৪৪ তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰা জনে তেওঁলোকক এটা চিন দি ক'লে, "মই যাক চুমা খাম, সেইজনেই হ'ব; তেওঁক লৈ যাওক, আৰু তেওঁক নিৰাপদে লৈ যাওক।
৪৫ তেওঁ অহাৰ লগে লগে তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, "গুৰু, গুৰু; আৰু চুমা খালে।
৪৬ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত হাত দি তেওঁক ধৰিলে।
৪৭ তাতে থিয় হৈ থকা এজনে তৰোৱাল উলিয়াই মহাপুৰোহিতৰ এজন দাসক আঘাত কৰি তেওঁৰ কাণ কাটি পেলালে।
৪৮ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মোক ধৰিবলৈ তৰোৱাল আৰু লাখুটি লৈ চোৰৰ বিৰুদ্ধে ওলাই আহিছানে?"
৪৯ মই প্ৰতিদিনে মন্দিৰত তোমালোকৰ লগত শিক্ষা দি আছিলো, কিন্তু তোমালোকে মোক ধৰি লোৱা নাছিলা;
৫০ আৰু সকলোৱে তেওঁক এৰি পলাই গ'ল।
৫১ তাৰ পাছে পাছে এজন ডেকা ল'ৰা, তেওঁৰ উলংগ শৰীৰৰ চাৰিওফালে লিনেন কাপোৰ পিন্ধি আহিল; আৰু ডেকা ল'ৰাবোৰে তেওঁক ধৰিলে।
৫২ তেতিয়া তেওঁ সেই লিনন কাপোৰ এৰি উলংগ হৈ তেওঁলোকৰ পৰা পলাই গ'ল।

৫৩ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক মহাপুৰোহিতৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ লগত সকলো প্ৰধান পুৰোহিত, প্ৰাচীন আৰু অধ্যাপকসকল একত্ৰিত হ'ল।
54 পিতৰে তেওঁৰ পিছে পিছে দূৰৈৰ পৰা মহাপুৰোহিতৰ ৰাজপ্ৰসাদলৈ গ'ল আৰু তেওঁ দাসসকলৰ লগত বহি জুইত গৰম কৰিলে।
55 তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সকলো মণ্ডলীয়ে যীচুক হত্যা কৰিবলৈ সাক্ষ্য বিচাৰিলে। আৰু একো নাপালে।
৫৬ কিয়নো বহুতে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দিছিল, কিন্তু তেওঁলোকৰ সাক্ষ্য একমত নহ'ল।
৫৭ তাতে কিছুমানে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দি ক'লে।
৫৮ আমি তেওঁক কোৱা শুনিলোঁ, "মই এই হাতেৰে নিৰ্মিত মন্দিৰটো ধ্বংস কৰিম, আৰু তিনিদিনৰ ভিতৰত মই হাত নোহোৱাকৈ নিৰ্মিত আন এটা মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰিম।"
৫৯ কিন্তু তেওঁলোকৰ সাক্ষ্যও একমত নহ'ল।
৬০ তেতিয়া মহাপুৰোহিতজনে মাজত থিয় হৈ যীচুক সুধিলে, "তুমি একো উত্তৰ নিদিলা নে?" এইসকলে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কি সাক্ষ্য দিছে?
৬১ কিন্তু তেওঁ মনে মনে থাকি একো উত্তৰ নিদিলে। আকৌ মহাপুৰোহিতে তেওঁক সুধিলে, "তুমি ধন্যৰ পুত্ৰ খ্ৰীষ্ট নেকি?"
৬২ যীচুৱে ক'লে, " মই আছোঁ, তেতিয়া তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক শক্তিৰ সোঁহাতে বহি আকাশৰ ডাৱৰেৰে আহি থকা দেখিবা।"
৬৩ তেতিয়া মহাপুৰোহিতে নিজৰ কাপোৰ ফালি ক'লে, "আমাক আৰু সাক্ষীৰ কি প্ৰয়োজন?
৬৪ তোমালোকে নিন্দা শুনিলা; আৰু সকলোৱে তেওঁক মৃত্যুদোষী বুলি দোষী সাব্যস্ত কৰিলে।
৬৫ তাতে কিছুমানে তেওঁক থু পেলাবলৈ ধৰিলে, মুখখন ঢাকিবলৈ ধৰিলে, আৰু তেওঁক ক'বলৈ ধৰিলে, "ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা।"
66 পিতৰ ৰাজপ্ৰসাদত তলত থকাৰ সময়তে মহাপুৰোহিতৰ এগৰাকী দাসী আহিল।
৬৭ পিতৰক গৰম কৰি থকা দেখি তাই তেওঁৰ ফালে চাই ক'লে, "আপুনিও নাচৰতীয়া যীচুৰ লগত আছিলা।"
৬৮ কিন্তু তেওঁ অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, "আপুনি কি কৈছে মই নাজানো আৰু বুজি নাপাওঁ।" পাছত তেওঁ বাৰাণ্ডালৈ ওলাই গ'ল; আৰু কুকুৰাৰ ক্ৰু।
৬৯ এজনী দাসীয়ে তেওঁক পুনৰ দেখি তাতে থিয় হৈ থকা লোকসকলক ক'বলৈ ধৰিলে, "এইজন তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন।"
৭০ আৰু তেওঁ পুনৰ অস্বীকাৰ কৰিলে। অলপ পাছতে তাতে থিয় হৈ থকা লোকসকলে পিতৰক পুনৰ ক'লে, "তুমি নিশ্চয় তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন;
৭১ কিন্তু তেওঁ শপত খাবলৈ ধৰিলে আৰু ক'লে, "তোমালোকে যিজনৰ বিষয়ে কোৱা মানুহজনক মই চিনি নাপাওঁ।"
৭২ আৰু দ্বিতীয়বাৰ কুকুৰাটোৱে ক্ৰু কৰিলে। পিতৰে যীচুৱে তেওঁক কোৱা বাক্যৰ কথা মনত পেলালে, " কুকুৰায়ে দুবাৰ কান্দিবৰ আগতে তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা।" আৰু যেতিয়া তেওঁ সেই কথা ভাবিলে, তেতিয়া তেওঁ কান্দিলে।

অধ্যায় ১৫

১ ৰাতিপুৱা প্ৰধান পুৰোহিতসকলে প্ৰাচীন আৰু অধ্যাপক আৰু সমগ্ৰ পৰিষদৰ লগত আলোচনা কৰি যীচুক বান্ধি লৈ পীলাতৰ হাতত তুলি দিলে।
২ পীলাতে তেওঁক সুধিলে, তুমি ইহুদীসকলৰ ৰজা নেকি? তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, " তুমি এই কথা কৈছা।"
৩ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিতসকলে তেওঁক বহু কথাত অভিযোগ কৰিলে, কিন্তু তেওঁ একো উত্তৰ নিদিলে।
৪ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক পুনৰ সুধিলে, "তুমি একো উত্তৰ নিদিলানে?" চোৱা, তেওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিমান কথাৰ সাক্ষ্য দিয়ে।
৫ কিন্তু যীচুৱে একো উত্তৰ নিদিলে; তেনেকৈ পীলাতে আচৰিত হ'ল।
6 সেই ভোজত তেওঁ এজন বন্দীক মুকলি কৰি দিলে।
7 বাৰাব্বা নামৰ এজন লোকে তেওঁৰ লগত বিদ্ৰোহ কৰা লোকসকলৰ লগত বান্ধ খাই আছিল আৰু বিদ্ৰোহত হত্যা কৰিছিল।
৮ তাতে চিঞৰি চিঞৰি চিঞৰ-বাখৰ কৰা লোকসকলে তেওঁক আগলৈ যিদৰে কৰিছিল, সেইদৰে কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিবলৈ ধৰিলে।
9 কিন্তু পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে ইহুদীসকলৰ ৰজাক মই তোমালোকৰ বাবে মুকলি কৰি দিব বিচাৰিছানে?"
১০ কিয়নো তেওঁ জানিছিল যে প্ৰধান পুৰোহিতসকলে তেওঁক ঈৰ্ষাৰ কাৰণে শোধাই দিলে।
১১ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে লোকসকলক প্ৰেৰিত কৰিলে যে তেওঁ বৰব্বাক তেওঁলোকৰ ওচৰত মুকলি কৰি দিব।
১২ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, "তেন্তে তোমালোকে যিক ইহুদীসকলৰ ৰজা বুলি কয়, তেওঁক মই কি কৰিম?"
১৩ তেতিয়া তেওঁলোকে পুনৰ চিঞৰি ক'লে, "তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া।"
১৪ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "কিয়, তেওঁ কি বেয়া কাম কৰিলে? তেতিয়া তেওঁলোকে আৰু বেছিকৈ চিঞৰি ক'লে, "তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া।"
১৫ তেতিয়া পীলাতে লোকসকলক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ ইচ্ছুক হৈ বাৰাব্বাক তেওঁলোকৰ ওচৰত মুকলি কৰি দিলে আৰু যীচুক কোবাই কোবাই ক্ৰুচত দিয়াৰ বাবে উদ্ধাৰ কৰিলে।
১৬ সৈন্যসকলে তেওঁক প্ৰেটৰিয়াম নামৰ হলঘৰলৈ লৈ গ'ল। আৰু তেওঁলোকে গোটেই দলটোক একত্ৰিত কৰে।
১৭ তেওঁলোকে তেওঁক বেঙুনীয়া ৰঙৰ কাপোৰ পিন্ধাই কাঁইটৰ মুকুট পিন্ধাই মূৰত পিন্ধাই দিলে।
১৮ আৰু তেওঁক প্ৰণাম কৰিবলৈ ধৰিলে, "হে ইহুদীসকলৰ ৰজা, প্ৰশংসা!
১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ মূৰত নলৰে আঘাত কৰিলে আৰু তেওঁৰ ওপৰত থু পেলালে আৰু আঁঠু লৈ তেওঁক পূজা কৰিলে।
20 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক উপহাস কৰি তেওঁৰ পৰা বেঙুনীয়া ৰঙৰ কাপোৰ খুলি তেওঁৰ নিজৰ কাপোৰ পিন্ধি তেওঁক ক্ৰুচত দিবলৈ বাহিৰলৈ লৈ গ'ল।

21 আলেকজেণ্ডাৰ আৰু ৰুফচৰ পিতৃ চিমোন নামৰ এজন কুৰেনীয়া, যিজনে সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই আহিছিল, তেওঁৰ ক্ৰুচ বহন কৰিবলৈ বাধ্য কৰাইছিল।
২২ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক গলগোথালৈ লৈ গ'ল, যাৰ অৰ্থ হ'ল মূৰৰ খুলিৰ ঠাই।
২৩ তেওঁলোকে তেওঁক গন্ধৰ মিহলি দ্ৰাক্ষাৰস খাবলৈ দিলে, কিন্তু তেওঁ সেই দ্ৰাক্ষাৰস নাপালে।
২৪ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক্ৰুচত দিলে, প্ৰত্যেকেই কি ল'ব লাগে, সেই বিষয়ে চিঠি লৈ তেওঁৰ কাপোৰবোৰ বিভাজিত কৰিলে।
২৫ তৃতীয় ঘণ্টা বাজিল, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক্ৰুচত দিলে।
২৬ তেওঁৰ অভিযোগৰ ওপৰত লিখা আছিল, ইহুদীসকলৰ ৰজা।
২৭ তেওঁৰ লগত দুজন চোৰক ক্ৰুচত দিলে; এজন সোঁহাতে আৰু আনজন বাওঁহাতে।
২৮ তেতিয়া শাস্ত্ৰই পূৰ্ণ হ'ল, য'ত কোৱা হৈছে, "তেওঁক অপৰাধীসকলৰ লগত গণনা কৰা হ'ল।"
29 বাটেৰে যোৱা লোকসকলে মূৰ জোকাৰি তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰিলে আৰু ক'লে, "হে, তুমি মন্দিৰ ধ্বংস কৰি তিনিদিনত নিৰ্মাণ কৰা।
৩০ নিজকে ৰক্ষা কৰি ক্ৰুচৰ পৰা নামি আহক।
৩১ সেইদৰে প্ৰধান পুৰোহিতসকলেও অধ্যাপকসকলৰ লগত উপহাস কৰি ক'লে, "তেওঁ আনক ৰক্ষা কৰিলে; নিজকে তেওঁ বচাব নোৱাৰে।
৩২ ইস্ৰায়েলৰ ৰজা খ্ৰীষ্ট এতিয়া ক্ৰুচৰ পৰা নামি আহক, যাতে আমি দেখা আৰু বিশ্বাস কৰোঁ। আৰু তেওঁৰ লগত ক্ৰুচত দিয়া লোকসকলে তেওঁক নিন্দা কৰিলে।
33 ষষ্ঠ ঘণ্টা আহিল, নৱম ঘণ্টালৈকে গোটেই দেশখন আন্ধাৰ হৈ পৰিল।
34 নৱম ঘণ্টাত যীচুৱে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, " এলয়, এলয়, লামা চবকথানী?" যাৰ অৰ্থ হ'ল, "মোৰ ঈশ্বৰ, মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি মোক কিয় পৰিত্যাগ কৰিলা?"
35 তাতে থিয় হৈ থকা কিছুমানে এই কথা শুনি ক'লে, "চোৱা, তেওঁ ইলিয়াছক মাতিছে।"
৩৬ এজনে দৌৰি গৈ ভিনেগাৰেৰে ভৰা এটা স্পঞ্জ ভৰাই এটা নলৰ ওপৰত থৈ তেওঁক পানী খাবলৈ দিলে আৰু ক'লে, "আহক; ইলিয়াছে তেওঁক নমাই আনিবলৈ আহিব নেকি চাওঁ আহক।
৩৭ যীচুৱে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে আৰু আত্মাক এৰি দিলে।
৩৮ মন্দিৰৰ ওৰণিখন ওপৰৰ পৰা তললৈ দুভাগ হৈ গ'ল।
39 তেওঁৰ সন্মুখত থিয় হৈ থকা সেনাপতিজনে তেওঁক এনেদৰে চিঞৰি থকা আৰু আত্মা এৰি দিয়া দেখি ক'লে, "সঁচাকৈ এই মানুহজন ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আছিল।"
৪০ সেই মহিলাসকলেও দূৰৈৰ পৰা চাই আছিল, তেওঁলোকৰ মাজত আছিল মগদলীনী মৰিয়ম, সৰু যাকোব আৰু যোচেৰ মাক মৰিয়ম আৰু চলোমী;
৪১ (তেওঁ গালীলত থকাৰ সময়ত তেওঁৰ পিছে পিছে গৈ তেওঁৰ সেৱা কৰিছিল;) আৰু তেওঁৰ লগত যিৰূচালেমলৈ অহা আন বহুতো মহিলাও।
৪২ আৰু এতিয়া সন্ধিয়া হ'ল, কাৰণ সেইদিনা প্ৰস্তুতিৰ সময় আছিল, অৰ্থাৎ বিশ্ৰামবাৰৰ আগদিনা।
৪৩ অৰিমথিয়াৰ যোচেফ নামৰ এজন সন্মানীয় পৰামৰ্শদাতা, যিজনেও ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বাবে অপেক্ষা কৰি আছিল, তেওঁ আহি সাহসেৰে পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ যীচুৰ মৃতদেহৰ বাবে হাহাকাৰ কৰিছিল।
44 তেতিয়া পীলাতে আচৰিত হ'ল, যদি তেওঁ ইতিমধ্যে মৰিছে, আৰু শতপতিজনক মাতি আনি তেওঁক সুধিলে যে তেওঁ মৰিছে নেকি?
৪৫ তেওঁ সেনাপতিৰ বিষয়ে জানিব পাৰি মৃতদেহ যোচেফক দিলে।
46 তেতিয়া তেওঁ মিহি লিনেন কিনি তেওঁক নমাই লিনেনত মেৰিয়াই দিলে আৰু শিলৰ পৰা কাটি লোৱা এটা কবৰত শুৱাই দিলে আৰু মৈদামৰ দুৱাৰত শিল গুড়ি কৰিলে।
47 মগদলীনী মৰিয়ম আৰু যোচেৰ মাতৃ মৰিয়মে তেওঁক ক'ত সমাধিস্থ কৰা হ'ল, চালে।

অধ্যায় ১৬

১ বিশ্ৰামবাৰ পাৰ হ'লে মগদলীনী মৰিয়ম আৰু যাকোব আৰু চলোমৰ মাতৃ মৰিয়মে আহি তেওঁক অভিষেক কৰিবলৈ মিঠা মছলা কিনিলে।
২ সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা ৰাতিপুৱাই সূৰ্য্য উদয় হোৱাৰ সময়ত তেওঁলোকে মৈদামৰ ওচৰ পালেগৈ।
৩ তেতিয়া তেওঁলোকে ইজনে সিজনক ক'লে, "কোনে আমাক মৈদামৰ দুৱাৰৰ পৰা শিলটো গুলীয়াই পেলাব?"
৪ তেতিয়া তেওঁলোকে চালে, শিলটো গুড়ি হৈ যোৱা দেখিলে, কাৰণ সেই শিলটো অতি ডাঙৰ আছিল।
৫ আৰু মৈদামৰ ভিতৰলৈ গৈ সোঁফালে এজন ডেকাক দীঘল বগা কাপোৰ পিন্ধি বহি থকা দেখিলে। আৰু তেওঁলোক ভয় খাইছিল।
৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "ভয় নকৰিবা, তোমালোকে ক্ৰুচত দিয়া নাচৰতীয়া যীচুক বিচাৰিছা; তেওঁ ইয়াত নাই;
7 কিন্তু তেওঁৰ শিষ্যসকলক আৰু পিতৰক কওক যে তেওঁ আপোনালোকৰ আগত গালীললৈ যাব।
৮ তেতিয়া তেওঁলোকে খৰধৰকৈ ওলাই গ'ল আৰু মৈদামৰ পৰা পলাই গ'ল; কিয়নো তেওঁলোকে কঁপিছিল আৰু আচৰিত হৈছিল; কিয়নো তেওঁলোকে ভয় খাইছিল।
9 সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা ৰাতিপুৱা যীচুৱে পুনৰুত্থান হ'লে, তেওঁ প্ৰথমে মগদলীনী মৰিয়মৰ আগত প্ৰকাশ পালে, যাৰ পৰা তেওঁ সাতটা চয়তান বাহিৰ কৰিছিল।
১০ তেতিয়া তাই শোক আৰু কান্দি কান্দি তেওঁৰ লগত থকা সকলক ক'লে।
১১ তেওঁ জীয়াই থকাৰ কথা শুনি আৰু তাইক দেখা পোৱাৰ পাছত তেওঁলোকে বিশ্বাস নকৰিলে।
১২ তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ দুজনৰ আগত আন ৰূপত দেখা দিলে, যিসকলে খোজ কাঢ়ি গৈ থাকোঁতে দেশলৈ গৈ আছিল।
১৩ তেওঁলোকে গৈ বাকীবোৰক ক'লে;
১৪ পাছত তেওঁ এঘাৰজন লোকক আহাৰ গ্ৰহণৰ সময়ত উপস্থিত হৈ তেওঁলোকৰ অবিশ্বাস আৰু কঠিন হৃদয়েৰে তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁক পুনৰুত্থান হোৱাৰ পাছত তেওঁক দেখা লোকসকলক বিশ্বাস কৰা নাছিল।

১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে
গোটেই জগতলৈ গৈ প্ৰত্যেক জীৱৰ আগত শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ
কৰা।"
১৬ যি জনে বিশ্বাস কৰি বাপ্তিস্ম লয়, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব;
কিন্তু যি জনে বিশ্বাস নকৰে, তেওঁক শাস্তি দিয়া হ'ব।"
১৭ আৰু এই চিনবোৰ বিশ্বাসীসকলৰ পিছত আহিব; মোৰ
নামত তেওঁলোকে চয়তানক বাহিৰ কৰিব; তেওঁলোকে
নতুন ভাষাৰে কথা ক'ব;
১৮ তেওঁলোকে সাপ তুলি ল'ব; আৰু যদি তেওঁলোকে
কোনো মাৰাত্মক বস্তু পান কৰে, তেন্তে তেওঁলোকৰ কোনো
ক্ষতি নহ'ব; তেওঁলোকে ৰোগীৰ ওপৰত হাত দিব, আৰু
তেওঁলোক সুস্থ হ'ব।
১৯ তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁলোকৰ লগত কথা কোৱাৰ
পাছত তেওঁক স্বৰ্গলৈ লৈ যোৱা হ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে
বহিল।
20 তেওঁলোকে ওলাই গৈ সকলো ঠাইতে প্ৰচাৰ কৰিলে,
প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ লগত কাম কৰি আৰু তাৰ পিছত চিন
দি বাক্যক দৃঢ় কৰিলে। আমিন।

লূকৰ শুভবাৰ্ত্তা

অধ্যায় ১

১ কিয়নো আমাৰ মাজত যিবিলাক বিশ্বাস কৰা হয়, সেই বিষয়ে অনেকে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ হাতত লৈছে।
২ যিদৰে আদিৰে পৰা প্ৰত্যক্ষদৰ্শী আৰু বাক্যৰ পৰিচাৰক আছিল, সেইবিলাকে আমাৰ হাতত সেইবোৰ অৰ্পণ কৰিলে;
৩ হে মহান থিওফিলাচ, তোমালৈ ক্ৰমশঃ লিখাটো মোৰ বাবেও ভাল যেন লাগিল।
৪ যাতে তোমাক শিক্ষিত হোৱা বিষয়বোৰৰ নিশ্চয়তা জানিবা।
৫ যিহূদিয়াৰ ৰজা হেৰোদৰ দিনত অবিয়াৰ বংশৰ জখৰিয়া নামৰ এজন পুৰোহিত আছিল;
৬ আৰু প্ৰভুৰ সকলো আজ্ঞা আৰু নিয়মত নিৰ্দোষী চলি থকা দুয়ো ঈশ্বৰৰ আগত ধাৰ্মিক আছিল।
7 তেওঁলোকৰ সন্তান নাছিল, কিয়নো ইলিজাবেথ বন্ধ্যা আছিল, আৰু দুয়োৰে বয়স ভাল হ’ল।
৮ এনে হ’ল, যি সময়ত তেওঁ ঈশ্বৰৰ আগত পুৰোহিতৰ পদ পালন কৰিছিল।
৯ পুৰোহিতৰ পদৰ প্ৰথা অনুসাৰে প্ৰভুৰ মন্দিৰলৈ যাওঁতে তেওঁৰ ভাগ্য আছিল ধূপ জ্বলোৱা।
১০ ধূপ-ধূপৰ সময়ত গোটেই লোকসকলে বাহিৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল।
১১ তেতিয়া ধূপবেদীৰ সোঁফালে থিয় হৈ প্ৰভুৰ এজন দূতে তেওঁক দেখা দিলে।
১২ জখৰিয়াই তেওঁক দেখি বিচলিত হ’ল আৰু ভয়ত পৰিল।
১৩ কিন্তু স্বৰ্গদূতে তেওঁক ক’লে, “হে জখৰিয়া, ভয় নকৰিবা, কিয়নো তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা গৈছে; আৰু তোমাৰ ভাৰ্য্যা ইলিজাবেথে তোমাক এটি পুত্ৰ সন্তান জন্ম দিব, আৰু তুমি তেওঁৰ নাম যোহন ৰাখিবা।
১৪ আৰু তোমাৰ আনন্দ আৰু আনন্দ হ’ব; আৰু তেওঁৰ জন্মত বহুতে আনন্দিত হ’ব।
১৫ কিয়নো তেওঁ প্ৰভুৰ দৃষ্টিত মহান হ’ব, আৰু দ্ৰাক্ষাৰস বা মদ্যপান নকৰিব; আৰু তেওঁ মাকৰ গৰ্ভৰ পৰাই পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হ’ব।
১৬ ইস্ৰায়েলৰ বহু লোকক তেওঁ নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ওচৰলৈ যাব।
17 তেওঁ এলিয়াৰ আত্মা আৰু শক্তিৰে তেওঁৰ আগত গৈ পিতৃ-মাতৃৰ হৃদয় সন্তানৰ প্ৰতি আৰু অবাধ্য লোকসকলক ধাৰ্মিক লোকৰ জ্ঞানলৈ ঘূৰাই আনিব; প্ৰভুৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা লোকসকলক সাজু কৰিবলৈ।
১৮ জখৰিয়াই স্বৰ্গদূতক ক’লে, “মই এই কথা কেনেকৈ জানিম? কিয়নো মই বৃদ্ধ, আৰু মোৰ পত্নীৰ বয়স ভাল হৈছে।
১৯ তেতিয়া স্বৰ্গদূতে তেওঁক ক’লে, “মই গেব্ৰিয়েল, যি ঈশ্বৰৰ সন্মুখত থিয় হৈ আছে; আৰু তোমাক কথা ক’বলৈ আৰু এই শুভবাৰ্ত্তা তোমাক ক’বলৈ পঠিওৱা হৈছে।”
২০ আৰু চোৱা, এইবোৰ সম্পন্ন হোৱা দিনলৈকে তুমি বোবা হ’বা আৰু কথা ক’ব নোৱাৰিবা, কিয়নো তুমি মোৰ কথাবোৰ বিশ্বাস নকৰাৰ বাবে, যিবোৰ নিজৰ সময়ত পূৰ্ণ হ’ব।
২১ তেতিয়া লোকসকলে জখৰিয়ালৈ অপেক্ষা কৰিলে আৰু তেওঁ মন্দিৰত ইমান দিন থকাত আচৰিত হ’ল।
২২ যেতিয়া তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই আহি তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতিব নোৱাৰিলে, আৰু তেওঁলোকে বুজিলে যে তেওঁ মন্দিৰত দৰ্শন দেখিছে;
২৩ তেতিয়া তেওঁৰ পৰিচৰ্যাৰ দিন সম্পন্ন হোৱাৰ লগে লগে তেওঁ নিজৰ ঘৰলৈ গুচি গ’ল।
২৪ সেই দিনৰ পাছত তেওঁৰ পত্নী ইলিচাবে গৰ্ভধাৰণ কৰি পাঁচ মাহ লুকাই থাকি ক’লে।
২৫ যি দিনত যিহোৱাই মোক চাইছিল, সেই দিনবোৰত যিহোৱাই মোৰ লগত মানুহৰ মাজৰ পৰা মোৰ অপমান দূৰ কৰিবলৈ এনেদৰে কাম কৰিলে।
২৬ ষষ্ঠ মাহত ঈশ্বৰৰ পৰা গেব্ৰিয়েল দূতক নাচৰত নামৰ গালীলৰ এখন নগৰলৈ পঠিয়াই দিয়া হ’ল।
২৭ দায়ূদৰ বংশৰ যোচেফ নামৰ এজন কুমাৰীক বিয়া কৰাইছিল; আৰু কুমাৰীৰ নাম মৰিয়ম।
২৮ তেতিয়া দূতে তাইৰ ওচৰলৈ আহি ক’লে, “হে অত্যন্ত অনুগ্ৰহ পোৱা, প্ৰভু তোমাৰ লগত আছে;
২৯ তেতিয়া তাই তেওঁক দেখি তেওঁৰ এই কথাত বিচলিত হৈ পৰিল আৰু মন কৰিলে যে এইটো কেনেকুৱা প্ৰণাম হ’ব।
৩০ তেতিয়া স্বৰ্গদূতে তাইক ক’লে, “হে মৰিয়ম, ভয় নকৰিবা;
৩১ চোৱা, তুমি তোমাৰ গৰ্ভত গৰ্ভধাৰণ কৰি এজন পুত্ৰ জন্ম দিবা আৰু তেওঁৰ নাম যীচু ৰাখিবা।
৩২ তেওঁ মহান হ’ব, আৰু তেওঁক সৰ্বোচ্চৰ পুত্ৰ বুলি কোৱা হ’ব;
৩৩ তেওঁ যাকোবৰ বংশৰ ওপৰত চিৰকালৰ ৰাজত্ব কৰিব; আৰু তেওঁৰ ৰাজ্যৰ কোনো অন্ত নাথাকিব।
৩৪ তেতিয়া মৰিয়মে স্বৰ্গদূতক ক’লে, “মই এজন মানুহক চিনি নোপোৱাৰ বাবে এইটো কেনেকৈ হ’ব?”
৩৫ তেতিয়া স্বৰ্গদূতে তাইক ক’লে, “পবিত্ৰ আত্মা তোমাৰ ওপৰত আহিব, আৰু সৰ্বোচ্চৰ শক্তিয়ে তোমাক ছাঁ দিব;
৩৬ চোৱা, তোমাৰ খুলশালীয়েক এলিজাবেথেও বৃদ্ধ বয়সত এটি পুত্ৰ গৰ্ভৱতী হ’ল;
৩৭ কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাবে একোৱেই অসম্ভৱ নহ’ব।
৩৮ মৰিয়মে ক’লে, “চোৱা প্ৰভুৰ দাসী; তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে মোৰ কাৰণে হওক।” পাছত স্বৰ্গদূতজন তাইৰ পৰা আঁতৰি গ’ল।
39 সেই দিনবোৰত মৰিয়মে উঠি খৰখেদাকৈ পাহাৰীয়া অঞ্চললৈ, যিহূদাৰ এখন নগৰলৈ গ’ল;
৪০ তেতিয়া জখৰিয়াৰ ঘৰত সোমাই এলিজাবেথক প্ৰণাম জনালে।
৪১ এলিজাবেটে যেতিয়া মৰিয়মৰ অভিবাদন শুনিলে, তেতিয়া কেঁচুৱাটোৱে তাইৰ গৰ্ভত জপিয়াই পৰিল; আৰু ইলিচাবে পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হ’ল।
৪২ তেতিয়া তাই ডাঙৰ মাতেৰে ক’লে, “মহিলাৰ মাজত তুমি ধন্য, আৰু তোমাৰ গৰ্ভৰ ফল ধন্য।”
৪৩ মোৰ প্ৰভুৰ মাতৃ মোৰ ওচৰলৈ আহিব বুলি মোৰ ক’ৰ পৰা আহিল?
৪৪ কিয়নো চোৱা, মোৰ কাণত তোমাৰ অভিবাদনৰ মাত বাজিলেই, শিশুটিয়ে মোৰ গৰ্ভত আনন্দত জপিয়াই উঠিল।
৪৫ আৰু যি গৰাকী বিশ্বাস কৰিলে, তেওঁ ধন্য;

৪৬ মৰিয়মে ক'লে, "মোৰ প্ৰাণে প্ৰভুক মহিমা কৰে।
৪৭ মোৰ আত্মাই মোৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰত আনন্দ কৰিলে।
৪৮ কিয়নো তেওঁ নিজৰ দাসীৰ নীচ অৱস্থাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিছে, কিয়নো চোৱা, এতিয়াৰ পৰা সকলো প্ৰজন্মই মোক ধন্য বুলি ক'ব।
৪৯ কিয়নো যি জনে শক্তিশালী, তেওঁ মোৰ লগত মহান কাম কৰিলে; আৰু তেওঁৰ নাম পবিত্ৰ।
৫০ আৰু প্ৰজন্মৰ পৰা প্ৰজন্মলৈ তেওঁক ভয় কৰাসকলৰ ওপৰত তেওঁৰ দয়া থাকে।
৫১ তেওঁ নিজৰ বাহুৰে শক্তি দেখুৱাইছে; তেওঁ অহংকাৰীসকলক তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ কল্পনাত সিঁচৰতি কৰি পেলাইছে।
৫২ তেওঁ শক্তিশালী লোকসকলক তেওঁলোকৰ আসনৰ পৰা নমাই আনিলে আৰু নিম্ন পদবীসকলক উন্নীত কৰিলে।
৫৩ তেওঁ ভোকাতুৰক ভাল বস্তুৰে ভৰাই দিলে; আৰু ধনীসকলক তেওঁ শূন্য কৰি পঠিয়াই দিলে।
৫৪ তেওঁ নিজৰ দাস ইস্ৰায়েলক নিজৰ দয়াৰ স্মৰণ কৰি ৰাখিছে;
৫৫ তেওঁ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ, অব্ৰাহাম আৰু তেওঁৰ বংশৰ আগত চিৰকালৰ বাবে কোৱাৰ দৰে৷
৫৬ মৰিয়মে প্ৰায় তিনি মাহ তাইৰ লগত থাকি নিজৰ ঘৰলৈ উভতি গ'ল।
৫৭ এলিজাবেথৰ প্ৰসৱৰ সম্পূৰ্ণ সময় আহিল; আৰু তাই এটি পুত্ৰ সন্তান জন্ম দিলে।
৫৮ তেতিয়া তাইৰ ওচৰ-চুবুৰীয়া আৰু তাইৰ খুলশালীয়েকে শুনিলে যে প্ৰভুৱে তাইক কেনেকৈ অতি দয়া কৰিলে; আৰু তেওঁলোকে তাইৰ লগত আনন্দ কৰিলে।
৫৯ তেতিয়া অষ্টম দিনা শিশুটিৰ চুন্নত কৰিবলৈ আহিল; তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁৰ পিতৃৰ নামেৰে জখৰিয়া বুলি ক'লে।
৬০ তেতিয়া তেওঁৰ মাকে উত্তৰ দি ক'লে, "এনে নহয়; কিন্তু তেওঁৰ নাম যোহন হ'ব।
৬১ তেতিয়া তেওঁলোকে তাইক ক'লে, "তোমাৰ আত্মীয়ৰ কোনোৱেই এই নামেৰে নামাকৰণ কৰা নাই।"
৬২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ পিতৃক কেনেকৈ মাতিব বিচাৰে, সেই বিষয়ে চিন দিলে।
৬৩ তেতিয়া তেওঁ লিখা মেজ এখন বিচাৰি লিখিলে, "তেওঁৰ নাম যোহন।" আৰু তেওঁলোকে সকলোকে আচৰিত কৰি তুলিলে।
৬৪ তেতিয়া তেওঁৰ মুখ মেলিলে আৰু জিভা মুকলি হ'ল আৰু তেওঁ কথা ক'লে আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিলে।
65 তেতিয়া তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে বাস কৰা সকলো লোকে ভয় খালে আৰু যিহূদিয়াৰ সমগ্ৰ পাহাৰীয়া দেশত এই সকলো কথাৰ শব্দ প্ৰচাৰ হ'ল।
66 এই কথা শুনা সকলোৱে এইবোৰ হৃদয়ত ৰাখি ক'লে, "এইটো কেনেকুৱা সন্তান হ'ব!" আৰু যিহোৱাৰ হাত তেওঁৰ লগত আছিল।
৬৭ তেতিয়া তেওঁৰ পিতৃ জখৰিয়াই পবিত্ৰ আত্মাত পৰিপূৰ্ণ হৈ ভৱিষ্যতবাণী কৰি ক'লে।
৬৮ ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক ধন্য হওক; কিয়নো তেওঁ নিজৰ লোকসকলক সাক্ষাৎ কৰি মুক্ত কৰিলে।
৬৯ আৰু তেওঁৰ দাস দায়ূদৰ ঘৰত আমাৰ কাৰণে পৰিত্ৰাণৰ শিং উঠালে;
৭০ তেওঁ নিজৰ পবিত্ৰ ভাববাদীসকলৰ মুখেৰে কোৱাৰ দৰে, যিসকল জগতৰ আৰম্ভণিৰ পৰাই আছিল।
৭১ যাতে আমি আমাৰ শত্ৰুৰ পৰা আৰু আমাক ঘৃণা কৰা সকলোৰে হাতৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পাওঁ;
৭২ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ প্ৰতি প্ৰতিজ্ঞা কৰা দয়া পালন কৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ পবিত্ৰ নিয়মক স্মৰণ কৰিবলৈ;
৭৩ আমাৰ পিতৃ অব্ৰাহামক যি শপত খালে।
৭৪ আমাৰ শত্ৰুৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ হৈ আমি ভয় নকৰাকৈ তেওঁৰ সেৱা কৰিবলৈ তেওঁ আমাক অনুমতি দিব।
৭৫ আমাৰ জীৱনৰ সকলো দিন তেওঁৰ আগত পবিত্ৰ আৰু ধাৰ্মিকতাত।
৭৬ হে শিশু, তুমি সৰ্বোচ্চৰ ভাববাদী বুলি কোৱা হ'বা;
৭৭ তেওঁৰ লোকসকলক তেওঁলোকৰ পাপৰ ক্ষমাৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণৰ বিষয়ে জ্ঞান দিব।
৭৮ আমাৰ ঈশ্বৰৰ কোমল দয়াৰ দ্বাৰা; যাৰ দ্বাৰাই দিনৰ বসন্তই আমাক আগুৰি ধৰিলে।
৭৯ আন্ধাৰ আৰু মৃত্যুৰ ছাঁত বহি থকা সকলক পোহৰ দিব আৰু আমাৰ ভৰি দুখন শান্তিৰ পথত পৰিচালিত কৰিবলৈ।
৮০ তেতিয়া শিশুটি বাঢ়ি আহিল আৰু আত্মাত শক্তিশালী হৈ উঠিল আৰু ইস্ৰায়েলৰ আগত প্ৰকাশ কৰা দিনলৈকে মৰুভূমিত থাকিল।

অধ্যায় ২

১ সেই দিনবোৰত কৈজাৰ অগাষ্টৰ পৰা এটা আদেশ ওলাল যে সমগ্ৰ জগতৰ লোকে কৰ আদায় দিব লাগে।
২ (আৰু এই কৰ প্ৰথমে কৰা হৈছিল যেতিয়া কুৰেনিয়া অৰিয়াৰ ৰাজ্যপাল আছিল।)
৩ আৰু সকলোৱে নিজৰ নিজৰ নগৰলৈ কৰ ল'বলৈ গ'ল।
4 যোচেফে নাচৰত নগৰৰ পৰা যিহূদিয়ালৈ গালীলৰ পৰা বৈৎলেহম নামেৰে দায়ূদৰ নগৰলৈ উঠি গ'ল। (কাৰণ তেওঁ দায়ূদৰ বংশ আৰু বংশৰ আছিল:)
৫ গৰ্ভৱতী হোৱাৰ বাবে তেওঁৰ বিবাহিত পত্নী মৰিয়মৰ লগত কৰ আৰোপ কৰিবলৈ।
৬ আৰু তেনেকৈয়ে তেওঁলোক তাত থকাৰ সময়ত তাইৰ প্ৰসৱৰ দিন সম্পূৰ্ণ হ'ল।
7 তাৰ পাছত তাই প্ৰথম পুত্ৰক জন্ম দিলে আৰু তাক মেৰিয়াই মেৰিয়াই এটা গোহালিত শুৱাই দিলে। কাৰণ থানাখনত তেওঁলোকৰ বাবে ঠাই নাছিল।
8 সেই দেশতে পথাৰত থকা মেৰপালকসকলে ৰাতি নিজৰ জাকবোৰক পহৰা দি আছিল।
9 চোৱা, যিহোৱাৰ দূতে তেওঁলোকৰ ওপৰত আহিল আৰু তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে প্ৰভুৰ মহিমা জিলিকি উঠিল;
১০ তেতিয়া স্বৰ্গদূতে তেওঁলোকক ক'লে, "ভয় নকৰিবা;
১১ কিয়নো আজি দায়ূদৰ নগৰত তোমালোকৰ বাবে এজন ত্ৰাণকৰ্ত্তাৰ জন্ম হৈছে, তেওঁ হৈছে প্ৰভু খ্ৰীষ্ট।
১২ আৰু এইটো তোমালোকৰ বাবে এক চিন হ'ব; তোমালোকে সেই কেঁচুৱাটোক গোহালিৰ কাপোৰেৰে মেৰিয়াই গোহালিত পৰি থকা দেখিবা।
13 হঠাৎ স্বৰ্গদূতৰ লগত স্বৰ্গদূতৰ একাংশ লোকে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি ক'লে।

১৪ সৰ্বোচ্চ স্থানত ঈশ্বৰৰ মহিমা হওক, আৰু পৃথিৱীত শান্তি হওক, মানুহৰ প্ৰতি সদিচ্ছা হওক।
১৫ তেতিয়া স্বৰ্গদূতসকলে স্বৰ্গলৈ যোৱাৰ সময়ত মেৰপালকসকলে ইজনে সিজনক ক'লে, "আহক আমি এতিয়া বৈৎলেহমলৈ গৈ যিহোৱাই যি ঘটিছে, সেই কথা চাওঁ।" আমাক।
১৬ তেতিয়া তেওঁলোকে খৰখেদাকৈ আহি মৰিয়ম, যোচেফ আৰু কেঁচুৱাটোক এটা গোহালিত পৰি থকা দেখিলে।
17 তেওঁলোকে তাক দেখি, এই শিশুটিৰ বিষয়ে তেওঁলোকক কোৱা কথাবোৰ প্ৰচাৰ কৰিলে।
১৮ এই কথা শুনা সকলোৱে মেৰপালকসকলে তেওঁলোকক কোৱা কথাবোৰ দেখি আচৰিত হ'ল।
১৯ কিন্তু মৰিয়মে এই সকলো কথা মনত ৰাখিলে।
২০ পাছত ভেড়াৰখীয়াসকলে তেওঁলোকক কোৱাৰ দৰে শুনা আৰু দেখা সকলো কথাৰ বাবে ঈশ্বৰৰ মহিমা আৰু প্ৰশংসা কৰি উভতি আহিল।
২১ তেতিয়া শিশুটিৰ চুন্নত কৰাৰ আঠ দিন পাৰ হ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ গৰ্ভত গৰ্ভধাৰণ হোৱাৰ আগতে স্বৰ্গদূতে এই নামেৰে নামাকৰণ কৰা যীচু নামেৰে নামাকৰণ কৰা হ'ল।
২২ যেতিয়া মোচিৰ বিধান অনুসাৰে তাইৰ শুদ্ধ হোৱাৰ দিন পূৰ্ণ হ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক যিৰূচালেমলৈ লৈ গ'ল, যাতে তেওঁক প্ৰভুৰ আগত উপস্থাপন কৰিব পাৰে।
২৩ (যি প্ৰভুৰ বিধানত লিখা আছে, "যি পুৰুষে গৰ্ভ মেলিব, তেওঁক প্ৰভুৰ বাবে পবিত্ৰ বুলি কোৱা হ'ব।)
২৪ আৰু যিহোৱাৰ বিধানত কোৱাৰ অনুসাৰে বলি দিবলৈ কপৌ বা দুটা কপৌ পোৱালি।
২৫ চোৱা, যিৰূচালেমত চিমিয়োন নামৰ এজন মানুহ আছিল; সেই মানুহজন ধাৰ্মিক আৰু ভক্তিময় আছিল, ইস্ৰায়েলৰ সান্ত্বনালৈ অপেক্ষা কৰি আছিল আৰু পবিত্ৰ আত্মা তেওঁৰ ওপৰত আছিল।
২৬ পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই তেওঁক প্ৰকাশ কৰা হ'ল যে তেওঁ প্ৰভুৰ খ্ৰীষ্টক দেখাৰ আগতেই মৃত্যু দেখা নাপাব।
২৭ তেতিয়া তেওঁ আত্মাৰ দ্বাৰাই মন্দিৰলৈ আহিল, আৰু যেতিয়া পিতৃ-মাতৃয়ে শিশু যীচুক বিধানৰ নিয়ম অনুসাৰে কৰিবলৈ আনিলে।
২৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক কোলাত তুলি লৈ ঈশ্বৰক আশীৰ্ব্বাদ কৰি ক'লে।
২৯ প্ৰভু, এতিয়া তুমি তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে তোমাৰ দাসক শান্তিৰে যাবলৈ দিয়া।
৩০ কিয়নো মোৰ চকুৱে তোমাৰ পৰিত্ৰাণ দেখিছে।
৩১ যি তুমি সকলো লোকৰ সন্মুখত যুগুত কৰিলা;
৩২ অনা-ইহুদীসকলক আৰু তোমাৰ প্ৰজা ইস্ৰায়েলৰ মহিমাক পোহৰ কৰিবলৈ পোহৰ।
৩৩ যোচেফ আৰু তেওঁৰ মাকে তেওঁৰ বিষয়ে কোৱা কথাবোৰ দেখি আচৰিত হ'ল।
34 চিমিয়োনে তেওঁলোকক আশীৰ্ব্বাদ দি তেওঁৰ মাক মৰিয়মক ক'লে, "চোৱা, এই শিশুটি ইস্ৰায়েলৰ বহু লোকৰ পতন আৰু পুনৰুত্থানৰ বাবে ৰখা হৈছে; আৰু এটা চিন স্বৰূপে, যাৰ বিৰুদ্ধে কোৱা হ'ব;
৩৫ (হয়, তোমাৰ নিজৰ আত্মাকো তৰোৱালে বিন্ধিব,) যাতে অনেক হৃদয়ৰ চিন্তা প্ৰকাশ পায়।
36 আচেৰ ফৈদৰ ফনুৱেলৰ কন্যা হান্না এগৰাকী ভাববাদী আছিল।
37 তেওঁ প্ৰায় চৈশ বছৰ বয়সৰ বিধৱা আছিল আৰু তেওঁ মন্দিৰৰ পৰা আঁতৰি যোৱা নাছিল, কিন্তু ৰাতি দিন উপবাস আৰু প্ৰাৰ্থনাৰে ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিছিল।
38 সেই মুহূৰ্তত তাই আহি যিৰূচালেমত মুক্তিৰ আশাত থকা সকলোকে প্ৰভুক ধন্যবাদ দিলে।
39 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বিধান অনুসাৰে সকলো কাম পালন কৰি নিজৰ নগৰ নাচৰতলৈ গালীললৈ উভতি গ'ল।
৪০ তেতিয়া শিশুটি বাঢ়ি গ'ল আৰু প্ৰজ্ঞাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ আত্মাত শক্তিশালী হ'ল;
41 তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃয়ে প্ৰতি বছৰে নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ দিনত যিৰূচালেমলৈ গৈছিল।
42 তেওঁ বাৰ বছৰ বয়সত পৰ্ব্বৰ প্ৰথা অনুসাৰে যিৰূচালেমলৈ উঠি গ'ল।
43 তেওঁলোকে সেই দিনবোৰ পূৰ্ণ হৈ উলটি যোৱাৰ সময়ত শিশু যীচুৱে যিৰূচালেমত থাকি গ'ল; আৰু যোচেফ আৰু তেওঁৰ মাকে সেই বিষয়ে নাজানিলে।
৪৪ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক দলত থকা বুলি ধৰি লৈ এদিন যাত্ৰা কৰিলে; আৰু তেওঁলোকে নিজৰ আত্মীয় আৰু চিনাকি মানুহৰ মাজত তেওঁক বিচাৰিলে।
45 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক বিচাৰি নাপালে, তেওঁক বিচাৰি যিৰূচালেমলৈ উভতি গ'ল।
46 তিনি দিনৰ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক মন্দিৰত চিকিৎসকৰ মাজত বহি থকা দেখিলে, দুয়োজনে তেওঁলোকৰ কথা শুনি আৰু তেওঁলোকক প্ৰশ্ন কৰি আছে।
৪৭ তেওঁৰ বুদ্ধি আৰু উত্তৰত তেওঁৰ কথা শুনা সকলোৱে আচৰিত হ'ল।
৪৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক দেখি আচৰিত হ'ল, আৰু তেওঁৰ মাকে তেওঁক ক'লে, "বুটা, তুমি আমাৰ লগত কিয় এনেকৈ ব্যৱহাৰ কৰিলা?" চোৱা, তোমাৰ পিতৃ আৰু মই দুখেৰে তোমাক বিচাৰিছো।
৪৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মোক কেনেকৈ বিচাৰিছা? তোমালোকে জানোনে যে মই মোৰ পিতৃৰ কামত থাকিব লাগিব?
৫০ তেওঁবিলাকক কোৱা কথাষাৰ তেওঁলোকে বুজি নাপালে।
৫১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত নামি নাচৰতলৈ আহি তেওঁলোকৰ বশ হ'ল;
৫২ তেতিয়া যীচুৰ জ্ঞান আৰু উচ্চতা আৰু ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ অনুকূলতা বৃদ্ধি পালে।

অধ্যায় ৩

১ টাইবেৰিয়া কৈচৰৰ ৰাজত্বকালৰ পোন্ধৰ বছৰত পন্তিয় পীলাত যিহূদিয়াৰ ৰাজ্যপাল, হেৰোদ গালীলৰ ৰাজ্যপাল, আৰু তেওঁৰ ভায়েক ফিলিপ ইতুৰিয়া আৰু ট্ৰাকনীয়া অঞ্চলৰ প্ৰধান আৰু লুচনিয়া এবিলিনৰ ৰাজ্যপাল।
২ হান্না আৰু কায়াফা মহাপুৰোহিত হৈ মৰুভূমিত জখৰিয়াৰ পুত্ৰ যোহনৰ ওচৰলৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিল।
৩ পাপ ক্ষমাৰ বাবে অনুতাপৰ বাপ্তিস্মৰ প্ৰচাৰ কৰি যৰ্দ্দনৰ সমীপৱৰ্তী অঞ্চললৈ আহিল;
৪ যেনেকৈ যিচয়া ভাববাদীৰ বাক্যৰ পুস্তকত লিখা আছে, "মৰুভূমিত চিঞৰি থকা এজনৰ মাত, "তোমালোকে প্ৰভুৰ পথ প্ৰস্তুত কৰা, তেওঁৰ বাটবোৰ পোন কৰা।"

৫ প্ৰতিটো উপত্যকা ভৰি পৰিব, আৰু প্ৰতিটো পৰ্ব্বত আৰু পৰ্ব্বত তললৈ নমাই অনা হ'ব; আৰু বেঁকা বাটবোৰ পোন কৰা হ'ব, আৰু ৰুক্ষ বাটবোৰ মসৃণ কৰা হ'ব;
৬ আৰু সকলো মাংসই ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰাণ দেখিব।
7 তেতিয়া তেওঁৰ পৰা বাপ্তিস্ম ল'বলৈ ওলাই অহা লোকসকলক ক'লে, "হে সাপৰ প্ৰজন্ম, আগন্তুক ক্ৰোধৰ পৰা পলায়ন কৰিবলৈ কোনে তোমালোকক সতৰ্ক কৰি দিছে?
৮ এতেকে অনুতাপৰ যোগ্য ফল উৎপন্ন কৰা, আৰু নিজৰ মাজতে ক'বলৈ আৰম্ভ নকৰিবা, আমাৰ পিতৃ অব্ৰাহাম আছে, কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, এই শিলবোৰৰ পৰা ঈশ্বৰে অব্ৰাহামৰ সন্তান জন্ম দিবলৈ সক্ষম।
9 আৰু এতিয়াও কুঠাৰখন গছৰ শিপাৰ ওচৰত ৰখা হৈছে;
১০ তেতিয়া লোকসকলে তেওঁক সুধিলে, "তেন্তে আমি কি কৰিম?"
১১ তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, "যি জনৰ দুটা চোলা আছে, তেওঁ যিৰ চোলা নাই, তেওঁক প্ৰদান কৰক; আৰু যিৰ আহাৰ আছে, তেওঁও তেনেকুৱা কৰক।"
১২ তেতিয়া কৰদাতাসকলেও বাপ্তিস্ম ল'বলৈ আহি তেওঁক ক'লে, "গুৰু, আমি কি কৰিম?"
১৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকক যি নিযুক্ত কৰা হৈছে তাতকৈ অধিক ধন পৰিশোধ নকৰিবা।"
১৪ সৈন্যসকলেও তেওঁক সুধিলে, "আৰু আমি কি কৰিম?" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "কোনো কাৰো ওপৰত হিংসা নকৰিবা, আৰু কাকো মিছা অভিযোগ নকৰিবা; আৰু আপোনাৰ মজুৰিত সন্তুষ্ট হওক।
১৫ আৰু যিদৰে লোকসকলে আশা কৰি আছিল, আৰু সকলোৱে যোহনৰ বিষয়ে নিজৰ হৃদয়ত চিন্তা কৰিছিল, তেওঁ খ্ৰীষ্ট হয় নে নহয়;
১৬ যোহনে সকলোকে ক'লে, "মই তোমালোকক পানীৰে বাপ্তিস্ম দিওঁ; কিন্তু মোতকৈও শক্তিশালী এজন আহিব, যাৰ জোতাৰ খোলাটো মই খুলিবলৈ যোগ্য নহয়;
১৭ তেওঁৰ হাতত পাত্ৰ আছে, আৰু তেওঁ নিজৰ মজিয়াখন ভালদৰে পৰিষ্কাৰ কৰিব আৰু ঘেঁহুখিনি নিজৰ গোহালিত গোটাই ল'ব; কিন্তু কুঁহিয়াৰবোৰ তেওঁ অদম্য জুইৰে জ্বলাই দিব।
১৮ তেওঁৰ উপদেশত আন বহুতো কথা তেওঁ লোকসকলৰ আগত প্ৰচাৰ কৰিলে।
১৯ কিন্তু হেৰোদে নিজৰ ভায়েক ফিলিপৰ পত্নী হেৰোদিয়া আৰু হেৰোদে কৰা সকলো দুষ্টতাৰ কাৰণে তেওঁৰ দ্বাৰা তিৰস্কাৰ কৰা হ'ল।
২০ আৰু সকলোতকৈ বেছি এই কথা যোগ কৰিলে যে তেওঁ যোহনক কাৰাগাৰত বন্দী কৰি ৰাখিলে।
২১ সকলো লোকে বাপ্তিস্ম ল'লে, যীচুৱেও বাপ্তিস্ম লৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি স্বৰ্গ মুকলি হ'ল।
২২ পবিত্ৰ আত্মা কপৌৰ দৰে শৰীৰৰ আকৃতিৰে তেওঁৰ ওপৰত নামি আহিল আৰু স্বৰ্গৰ পৰা এটা মাত আহিল, "তুমি মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ; তোমাৰ ওপৰত মই সন্তুষ্ট হওঁ।
২৩ যীচুৰ বয়স প্ৰায় ত্ৰিশ বছৰ হ'বলৈ ধৰিলে।
২৪ লেবীৰ পুত্ৰ মত্তৰ পুত্ৰ, মলকিৰ পুত্ৰ, যোচেফৰ পুত্ৰ জন্নাৰ পুত্ৰ।
২৫ সেই মত্তথিয়াছৰ পুত্ৰ, যি আমোচৰ পুত্ৰ, যি নৌমৰ পুত্ৰ, যি ইছলীৰ পুত্ৰ, যি নগেৰ পুত্ৰ।
২৬ মাথৰ পুত্ৰ, মত্তথিয়াছৰ পুত্ৰ, চেমেইৰ পুত্ৰ, যোচেফৰ পুত্ৰ, যিহূদাৰ পুত্ৰ।
২৭ যোয়ানাৰ পুত্ৰ, যি ৰেছাৰ পুত্ৰ, যি চোৰোবাবেলৰ পুত্ৰ, যি চালাথিয়েলৰ পুত্ৰ, যি নেৰীৰ পুত্ৰ।
২৮ মল্কীৰ পুত্ৰ, যি আদীৰ পুত্ৰ, যি কোচমৰ পুত্ৰ, যি এলমোদমৰ পুত্ৰ, যি এৰৰ পুত্ৰ।
২৯ যোচেৰ পুত্ৰ, যি এলিয়েজৰৰ পুত্ৰ, যি যোৰিমৰ পুত্ৰ, যি মথাতৰ পুত্ৰ, যি লেবীৰ পুত্ৰ।
৩০ যিহূদাৰ পুত্ৰ চিমিয়োনৰ পুত্ৰ, যোচেফৰ পুত্ৰ, যোনানৰ পুত্ৰ, ইলিয়াকীমৰ পুত্ৰ।
31 মেলেয়াৰ পুত্ৰ, যি মেনানৰ পুত্ৰ, যি মত্তথাৰ পুত্ৰ, যি নাথনৰ পুত্ৰ, যি দায়ূদৰ পুত্ৰ।
32 যীচয়ৰ পুত্ৰ, যি অবেদৰ পুত্ৰ, যি বূজৰ পুত্ৰ, যি চলমনৰ পুত্ৰ, যি নাচোনৰ পুত্ৰ।
33 সেই অমীনাদবৰ পুত্ৰ, যি অৰামৰ পুত্ৰ, যি ইচৰোমৰ পুত্ৰ, যিহূদাৰ পুত্ৰ ফৰেচৰ পুত্ৰ।
34 যাকোবৰ পুত্ৰ, ইচহাকৰ পুত্ৰ, অব্ৰাহামৰ পুত্ৰ, থাৰাৰ পুত্ৰ, নাকোৰৰ পুত্ৰ।
35 ৰাগৌৰ পুত্ৰ চৰুচৰ পুত্ৰ, ফালেকৰ পুত্ৰ, হেবৰৰ পুত্ৰ, চালাৰ পুত্ৰ।
36 অৰ্ফাক্সদৰ পুত্ৰ কয়িনৰ পুত্ৰ, চেমৰ পুত্ৰ, নোহৰ পুত্ৰ, লমেকৰ পুত্ৰ।
37 মথুচলাৰ পুত্ৰ, যি হনোকৰ পুত্ৰ, যি যাৰেদৰ পুত্ৰ, যি মলিলেলৰ পুত্ৰ, যি কয়িনৰ পুত্ৰ।
৩৮ যিজন হনোচৰ পুত্ৰ আছিল, যি চেতৰ পুত্ৰ আছিল, যি আদমৰ পুত্ৰ আছিল, যি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আছিল।

অধ্যায় ৪

১ পাছত যীচু পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ যৰ্দ্দনৰ পৰা উভতি আহিল আৰু আত্মাই মৰুভূমিলৈ লৈ গ'ল।
২ চল্লিশ দিন চয়তানৰ দ্বাৰা পৰীক্ষা কৰা। সেই দিনবোৰত তেওঁ একো নাখালে, আৰু সেই দিনবোৰ শেষ হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ ভোক লাগিল।
৩ তেতিয়া চয়তানে তেওঁক ক'লে, "তুমি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেন্তে এই শিলটোক পিঠা হ'বলৈ আজ্ঞা কৰক।"
৪ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, " লিখত লিখা আছে, "মানুহ কেৱল পিঠাৰে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ প্ৰতিটো বাক্যৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব।"
৫ আৰু চয়তানে তেওঁক ওখ পৰ্ব্বতলৈ লৈ গৈ ক্ষন্তেকতে জগতৰ সকলো ৰাজ্য তেওঁক দেখুৱাই দিলে।
৬ তেতিয়া চয়তানে তেওঁক ক'লে, "মই তোমাক এই সকলো ক্ষমতা আৰু তেওঁলোকৰ মহিমা দিম; আৰু যাক ইচ্ছা মই দিম।
৭ এতেকে যদি তুমি মোক পূজা কৰিবা, তেন্তে সকলো তোমাৰ হ'ব।
৮ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " হে চয়তান, তুমি মোৰ পিছে পিছে যোৱা, কিয়নো লিখা আছে, তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক উপাসনা কৰা, আৰু কেৱল তেওঁৰ সেৱা কৰা।"
9 তেতিয়া তেওঁ তেওঁক যিৰূচালেমলৈ আনি মন্দিৰৰ এটা শিখৰত ৰাখি তেওঁক ক'লে, "তুমি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেন্তে ইয়াৰ পৰা নিজকে পেলাই দিয়া।

১০ কিয়নো লিখা আছে, তোমাক ৰক্ষা কৰিবলৈ তেওঁ নিজৰ স্বৰ্গদূতসকলক তোমাৰ ওপৰত আদেশ দিব।
১১ আৰু সিহঁতে তোমাক সিহঁতৰ হাতত বহন কৰিব, যাতে তুমি কোনো সময়ত তোমাৰ ভৰি শিলৰ ওপৰত খুন্দা মাৰিব।
১২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " কথিত হৈছে, তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক পৰীক্ষা নকৰিবা।"
১৩ চয়তানে সকলো পৰীক্ষাৰ অন্ত পেলাই কিছু সময়ৰ বাবে তেওঁৰ পৰা আঁতৰি গ'ল।
14 যীচুৱে আত্মাৰ শক্তিৰে গালীললৈ উভতি গ'ল আৰু তেওঁৰ বিষয়ে চাৰিওফালৰ প্ৰেক্ষাপটত খ্যাতি বিয়পি পৰিল।
১৫ আৰু সকলোৱে মহিমা লাভ কৰি তেওঁ তেওঁলোকৰ ধৰ্ম্মঘৰত শিক্ষা দিছিল।
১৬ তেওঁ ডাঙৰ-দীঘল হোৱা নাচৰতলৈ আহিল আৰু তেওঁৰ প্ৰথা অনুসাৰে বিশ্ৰামবাৰে নামঘৰলৈ গৈ পঢ়িবলৈ থিয় হ'ল।
১৭ তেতিয়া তেওঁক যিচয়া ভাববাদীৰ পুস্তক দিয়া হ'ল। পুস্তকখন খুলিলে, য'ত লিখা আছিল, সেই ঠাই পালে।
১৮ প্ৰভুৰ আত্মা মোৰ ওপৰত আছে, কিয়নো তেওঁ মোক দৰিদ্ৰ লোকসকলক শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ অভিষেক কৰিছে; তেওঁ মোক ভগ্ন হৃদয়ৰ লোকক সুস্থ কৰিবলৈ, বন্দীসকলক মুক্তিৰ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ আৰু অন্ধসকলৰ দৃষ্টিশক্তি সুস্থ হোৱাৰ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, আঘাতপ্ৰাপ্ত লোকসকলক মুক্ত কৰিবলৈ পঠিয়াইছে।
১৯ প্ৰভুৰ গ্ৰহণযোগ্য বছৰৰ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ।
২০ তেতিয়া তেওঁ পুস্তকখন বন্ধ কৰি পুনৰ সেৱকক দিলে আৰু বহিল। তাতে ধৰ্ম্মঘৰত থকা সকলোৰে চকু তেওঁৰ ওপৰত নিবদ্ধ হৈ পৰিল।
২১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'বলৈ ধৰিলে, " আজি তোমালোকৰ কাণত এই শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হ'ল।"
২২ তেতিয়া সকলোৱে তেওঁৰ সাক্ষ্য দিলে আৰু তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা কৃপা বাক্যবোৰ দেখি আচৰিত হ'ল। তেওঁলোকে ক'লে, "এইজন যোচেফৰ পুত্ৰ নহয়নে?"
২৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মোক এই প্ৰবাদ ক'বা, 'চিকিৎসক, নিজকে সুস্থ কৰা;
২৪ তেওঁ ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, কোনো ভাববাদীক নিজৰ দেশত গ্ৰহণ কৰা নহয়।"
২৫ কিন্তু মই তোমালোকক সঁচা কথা কওঁ, এলিয়াৰ দিনত ইস্ৰায়েলত অনেক বিধৱা আছিল, যেতিয়া সমগ্ৰ দেশতে মহা দুৰ্ভিক্ষৰ সৃষ্টি হৈছিল, তেতিয়া তিনি বছৰ ছমাহ ধৰি স্বৰ্গ বন্ধ হৈ আছিল;
২৬ কিন্তু ইলিয়াছক চিদোন নগৰৰ চৰেপতালৈ বিধৱা মহিলাৰ ওচৰলৈ পঠোৱা নহ'ল।
২৭ ইস্ৰায়েল ভাববাদীৰ সময়ত ইস্ৰায়েলত বহুতো কুষ্ঠৰোগী আছিল; আৰু অৰামীয়া নামানক বাদ দি তেওঁলোকৰ কোনোৱেই শুচি নহ'ল।
২৮ এই কথা শুনি ধৰ্ম্মঘৰত থকা সকলোৱে ক্ৰোধত পৰিল।
২৯ তাতে উঠি তেওঁক নগৰৰ বাহিৰলৈ ঠেলি দি তেওঁলোকৰ নগৰ নিৰ্মাণ কৰা পৰ্বতৰ মুখৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল, যাতে তেওঁলোকে তেওঁক মূৰ জোকাৰি তললৈ পেলাই দিয়ে।
৩০ কিন্তু তেওঁ সিহঁতৰ মাজেৰেদি পাৰ হৈ গ'ল।
31 গালীলৰ কফৰনাহূম নগৰলৈ নামি আহি বিশ্ৰামবাৰে তেওঁলোকক শিক্ষা দিলে।
৩২ তেওঁৰ শিক্ষাত তেওঁলোক আচৰিত হ'ল, কিয়নো তেওঁৰ বাক্য শক্তিৰে আছিল।
33 আৰু নামঘৰত অশুচি চয়তানৰ আত্মা থকা এজন মানুহ আছিল আৰু তেওঁ ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰিছিল।
৩৪ তেওঁ ক'লে, "আমাক এৰি দিয়ক; হে নাচৰতীয়া যীচু, তোমাৰ লগত আমাৰ কি সম্পৰ্ক? তুমি আমাক ধ্বংস কৰিবলৈ আহিছানে? মই তোমাক জানো তুমি কোন; ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰজন।
35 যীচুৱে তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, " নিশ্চল হৈ থাকক আৰু তেওঁৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহক।" পাছত চয়তানে তেওঁক মাজলৈ দলিয়াই দিলে, তেওঁৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহি তেওঁক কোনো আঘাত নিদিলে।
৩৬ তাতে তেওঁলোক সকলোৱে আচৰিত হৈ ইজনে সিজনৰ মাজত ক'লে, "এইটো কি বাক্য! কিয়নো তেওঁ অশুচি আত্মাবোৰক অধিকাৰ আৰু শক্তিৰে আজ্ঞা দিয়ে আৰু তেওঁলোক ওলাই আহে।
৩৭ তেওঁৰ খ্যাতি চৌপাশৰ সকলো ঠাইতে বিয়পি পৰিল।
৩৮ তাতে তেওঁ নামঘৰৰ পৰা উঠি চিমোনৰ ঘৰত সোমাই গ'ল। তেতিয়া চিমোনৰ পত্নীৰ মাকক বৰ জ্বৰত লৈ গ'ল; আৰু তেওঁলোকে তেওঁক তাইৰ বাবে অনুৰোধ কৰিলে।
৩৯ তেতিয়া তেওঁ তাইৰ ওপৰত থিয় হৈ জ্বৰক তিৰস্কাৰ কৰিলে; তাতে তাইক এৰি থৈ গ'ল আৰু লগে লগে তাই উঠি তেওঁলোকৰ সেৱা কৰিলে।
৪০ সূৰ্য্য অস্ত যোৱাৰ লগে লগে বিভিন্ন ৰোগত আক্ৰান্ত সকলো লোকে সেইবোৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল; আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেককে ওপৰত হাত দি সুস্থ কৰিলে।
৪১ আৰু বহুতৰ মাজৰ পৰা ভূতবোৰে চিঞৰি চিঞৰি ক'লে, "তুমি খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।" তেওঁ তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰি তেওঁলোকক কথা ক'বলৈ নিদিলে, কিয়নো তেওঁলোকে জানিছিল যে তেওঁ খ্ৰীষ্ট।
৪২ ৰাতিপুৱাতে তেওঁ প্ৰস্থানলৈ গৈ মৰুভূমিলৈ গ'ল আৰু লোকসকলে তেওঁক বিচাৰিলে আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক বাধা দিলে, যাতে তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি নাযায়।
৪৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই আন নগৰতো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ প্ৰচাৰ কৰিব লাগিব;
44 তেওঁ গালীলৰ ধৰ্মঘৰবোৰত প্ৰচাৰ কৰিলে।

অধ্যায় ৫

১ তেতিয়া ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনিবলৈ লোকসকলে তেওঁৰ ওপৰত হেঁচা মাৰি ধৰিলে, তেতিয়া তেওঁ গনেচৰত হ্ৰদৰ কাষত থিয় হ'ল।
২ তেতিয়া হ্ৰদৰ কাষত দুখন জাহাজ থিয় হৈ থকা দেখিলে, কিন্তু মাছমৰীয়াসকলে তাৰ পৰা ওলাই গৈ জাল ধুই আছিল।
৩ তেতিয়া তেওঁ চিমোনৰ এখন জাহাজত উঠি দেশৰ পৰা অলপ বাহিৰলৈ ওলাই যাবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। পাছত তেওঁ বহি জাহাজৰ পৰা মানুহবিলাকক শিক্ষা দিলে।

4 তেতিয়া তেওঁ কথা ক'বলৈ এৰি চিমোনক ক'লে, " গভীৰ মাজলৈ বাহিৰলৈ ওলাই যাওক আৰু পানীৰ বাবে তোমালোকৰ জালবোৰ নমাই দিয়ক।"
৫ তেতিয়া চিমোনে তেওঁক ক'লে, "গুৰু, আমি গোটেই ৰাতি পৰিশ্ৰম কৰি একো লোৱা নাই;
৬ এই কাম কৰি তেওঁলোকে অসংখ্য মাছ ধৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ জাল ভাঙি গ'ল।
৭ তেওঁলোকে আনখন জাহাজত থকা তেওঁলোকৰ সহযোগীসকলক সহায় কৰিবলৈ আহিবলৈ ইংগিত দিলে। তেওঁলোকে আহি দুয়োখন জাহাজ ভৰাই ডুব যাবলৈ ধৰিলে।
৮ চিমোন পিতৰে সেই কথা দেখি যীচুৰ আঁঠুত পৰি ক'লে, "মোৰ পৰা আঁতৰি যোৱা; কিয়নো হে প্ৰভু, মই পাপী মানুহ।
9 কিয়নো তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলোৱেই তেওঁলোকে লোৱা মাছবোৰৰ খোলা দেখি আচৰিত হ'ল।
১০ চিমোনৰ সঙ্গী জেবদীৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু যোহনও তেনেকুৱাই আছিল। যীচুৱে চিমোনক ক'লে, " ভয় নকৰিবা; এতিয়াৰ পৰা তুমি মানুহক ধৰিবা।"
১১ তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ জাহাজবোৰ স্থললৈ আনি সকলোকে এৰি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
১২ তেতিয়া তেওঁ এখন নগৰত থাকোঁতে এজন কুষ্ঠ ৰোগত ভৰা এজন মানুহক দেখা পালে, তেওঁ যীচুক দেখি মুখত পৰি তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে, "প্ৰভু, যদি আপুনি ইচ্ছা কৰে, তেন্তে তুমি মোক শুচি কৰিব পাৰিবা।"
১৩ তেতিয়া তেওঁ হাতখন আগবঢ়াই তেওঁক স্পৰ্শ কৰি ক'লে, " মই বিচাৰোঁ; আৰু লগে লগে তেওঁৰ পৰা কুষ্ঠ ৰোগ গুচি গ'ল।
১৪ তেওঁ তেওঁক কাকো নক'বলৈ আজ্ঞা দিলে, কিন্তু গৈ পুৰোহিতৰ আগত নিজকে দেখুৱাব আৰু মোচিৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকৰ আগত সাক্ষ্য হ'বলৈ তোমাৰ শুদ্ধিৰ বাবে উৎসৰ্গ কৰা।
১৫ কিন্তু তেওঁৰ বিষয়ে অধিক খ্যাতি বাঢ়ি গ'ল, আৰু তেওঁৰ দ্বাৰা তেওঁৰ অসুস্থতাৰ পৰা সুস্থ হ'বলৈ বহু লোকে একত্ৰিত হ'ল।
১৬ তেতিয়া তেওঁ মৰুভূমিলৈ গুচি গ'ল আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।
১৭ এদিন তেওঁ শিক্ষা দি থাকোঁতে গালীল, যিহূদিয়া আৰু যিৰূচালেমৰ প্ৰত্যেক নগৰৰ পৰা ওলাই অহা ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধ্যাপকসকল বহি আছিল তেওঁলোকক সুস্থ কৰিবলৈ উপস্থিত আছিল।
১৮ চোৱা, পক্ষাঘাত ৰোগত আক্ৰান্ত মানুহ এজনক বিচনাত আনিছিল আৰু তেওঁক ভিতৰলৈ আনি তেওঁৰ সন্মুখত শুৱাই দিবলৈ উপায় বিচাৰিছিল।
19 তাতে তেওঁলোকে তেওঁক কোন বাটেৰে ভিতৰলৈ আনিব পাৰে তাক বিচাৰি নাপালে, তেতিয়া তেওঁলোকে ঘৰৰ ওপৰলৈ উঠি গৈ যীচুৰ সন্মুখত বিচনাখন লৈ টাইলিঙৰ মাজেৰে নমাই দিলে।
২০ আৰু তেওঁলোকৰ বিশ্বাস দেখি তেওঁ তেওঁক ক'লে, " মানুহ, তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল।"
২১ তেতিয়া অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে যুক্তি দিবলৈ ধৰিলে, "এইজন কোনে নিন্দা কৰে?" কেৱল ঈশ্বৰৰ বাহিৰে কোনে পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে?
২২ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকৰ চিন্তাবোৰ বুজি পাই তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে তোমালোকৰ হৃদয়ত কি যুক্তি?
২৩ তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল, ক'বলৈ ইয়াতকৈ সহজ হ'ব পাৰে; বা ক'বলৈ, "উঠা আৰু খোজ কাঢ়ি যোৱা?"
২৪ কিন্তু তোমালোকে জানিবা যে, পৃথিবীত মানুহৰ পুত্ৰৰ পাপ ক্ষমা কৰিবলৈ ক্ষমতা আছে, (তেওঁ পক্ষাঘাতগ্ৰস্তক ক'লে,) মই তোমাক কওঁ, উঠি তোমাৰ চোফাখন তুলি তোমাৰ ঘৰলৈ যোৱা।
২৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ সন্মুখত উঠি, য'ত শুই আছিল, সেইখিনি লৈ ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰি নিজৰ ঘৰলৈ গুচি গ'ল।
২৬ তেওঁলোক সকলোৱে আচৰিত হৈ ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিলে আৰু ক'লে, "আজি আমি অদ্ভুত কথা দেখিছো।"
২৭ এইবোৰৰ পাছত তেওঁ ওলাই গ'ল আৰু লেবী নামৰ এজন কৰদাতাক শুল্ক লোৱা ঠাইত বহি থকা দেখিলে ।
২৮ তাতে তেওঁ সকলো এৰি, উঠি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
29 লেবীয়ে তেওঁৰ নিজৰ ঘৰত এটা ডাঙৰ ভোজ পাতিলে, আৰু তেওঁলোকৰ লগত বহি কৰ লব পৰা আৰু আন লোকৰ এটা বৃহৎ দল আছিল।
৩০ কিন্তু তেওঁলোকৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ বিৰুদ্ধে গুণগুণাই ক'লে, "তোমালোকে কৰ লোৱা আৰু পাপীসকলৰ লগত কিয় খাই-পান কৰে?"
৩১ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " সুস্থ লোকসকলক চিকিৎসকৰ প্ৰয়োজন নাই; কিন্তু যিসকল অসুস্থ।
৩২ মই ধাৰ্ম্মিক লোকসকলক মাতিবলৈ অহা নাই, কিন্তু পাপীসকলক অনুতাপ কৰিবলৈ আহিলোঁ।
33 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "যোহনৰ শিষ্যসকলে কিয় সঘনাই উপবাস কৰে আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰে, আৰু ফৰীচীসকলৰ শিষ্যসকলেও কিয়; কিন্তু তোমাৰ খোৱা-বোৱা?
৩৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " দৰা তেওঁলোকৰ লগত থকাৰ সময়ত তোমালোকে কইনা কোঠাৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক উপবাস কৰিব পাৰিবানে?"
৩৫ কিন্তু সেই দিন আহিব যেতিয়া দৰাক তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰাই নিব আৰু সেই দিনবোৰত তেওঁলোকে উপবাস কৰিব।
৩৬ তেওঁ তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্তও ক'লে; কোনোৱেই পুৰণি কাপোৰৰ ওপৰত নতুন কাপোৰৰ টুকুৰা পিন্ধিব নোৱাৰে; যদি অন্যথা হয়, তেন্তে নতুনটোৱে ভাড়া দিয়ে আৰু নতুনৰ পৰা উলিওৱা টুকুৰাটো পুৰণিৰ লগত মিল নাথাকে।
৩৭ আৰু কোনেও পুৰণি বটলত নতুন দ্ৰাক্ষাৰস ভৰাই নিদিয়ে; নহ'লে নতুন দ্ৰাক্ষাৰসে বটলবোৰ ফাটি ছিটিকি যাব আৰু বটলবোৰ নষ্ট হ'ব।
৩৮ কিন্তু নতুন দ্ৰাক্ষাৰস নতুন বটলত ভৰাই ল'ব লাগিব; আৰু দুয়োটা সংৰক্ষিত হৈ আছে।
৩৯ পুৰণি দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰা কোনোৱেও নতুন দ্ৰাক্ষাৰসৰ কামনা নকৰে;

অধ্যায় ৬

১ পাছত প্ৰথম বিশ্ৰামবাৰৰ পাছত দ্বিতীয় বিশ্ৰামবাৰে শস্যৰ পথাৰবোৰৰ মাজেৰে গ'ল; আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে শস্যৰ ধানবোৰ ছিঙি হাতত ঘঁহি খাইছিল।
২ তাতে কিছুমান ফৰীচীসকলে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে বিশ্ৰামবাৰে যি কাম কৰিব নোৱাৰা কামবোৰ কিয় কৰে?"
3 যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে ভোকাতুৰ হৈ থকাৰ সময়ত কি কৰিছিল, সেই বিষয়ে তোমালোকে ইমান পঢ়া নাইনে;
৪ তেওঁ ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ গৈ দেখুৱাবলৈ পিঠা লৈ খালে আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলকো দিলে; যিটো কেৱল পুৰোহিতসকলৰ বাবেহে খোৱা উচিত নহয়?
৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "মানুহৰ পুত্ৰও বিশ্ৰামবাৰৰ প্ৰভু।"
৬ আৰু আন এটা বিশ্ৰামবাৰে তেওঁ ধৰ্ম্মঘৰত প্ৰৱেশ কৰি শিক্ষা দিলে;
৭ বিশ্ৰামবাৰে তেওঁ সুস্থ হ'ব নে নাই, সেই বিষয়ে অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁক চাই থাকিল; যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কোনো অভিযোগ বিচাৰি পায়।
৮ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ চিন্তাবোৰ জানি শুকান হাত থকা মানুহজনক ক'লে, " উঠা আৰু মাজত থিয় হ'বা।" আৰু তেওঁ উঠি থিয় হ'ল।
৯ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক এটা কথা সুধিম; বিশ্ৰামবাৰে ভাল কাম কৰা বা বেয়া কাম কৰা উচিত নেকি? জীৱন ৰক্ষা কৰিবলৈ নে ধ্বংস কৰিবলৈ?
১০ সেই সকলোকে চাৰিওফালে চাই তেওঁ মানুহজনক ক'লে, " তোমাৰ হাত মেলি দিয়া।" তেওঁ তেনেকৈ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ হাত আনখনৰ দৰে সুস্থ হৈ উঠিল।
১১ আৰু তেওঁলোক উন্মাদনাত পৰিল; আৰু তেওঁলোকে যীচুক কি কৰিব পাৰে, সেই বিষয়ে ইজনে সিজনৰ লগত যোগাযোগ কৰিলে।
১২ সেই দিনবোৰত তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ পৰ্ব্বতলৈ ওলাই গ'ল আৰু গোটেই ৰাতি ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকিল।
১৩ ৰাতিপুৱাতে তেওঁ নিজৰ শিষ্যবিলাকক মাতিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা বাৰজনক বাছি ল'লে।
১৪ চিমোন (যাৰ নাম পিতৰ) আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়, যাকোব আৰু যোহন, ফিলিপ আৰু বাৰ্থলমিউ।
১৫ মথি আৰু থমা, আলফায়ৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু চিমোন নামৰ চিমোন।
১৬ যাকোবৰ ভায়েক যিহূদা আৰু ইস্কৰিয়ত যিহূদা বিশ্বাসঘাতক আছিল।
১৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত নামি আহি, তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ দল আৰু সমগ্ৰ যিহূদিয়া, যিৰূচালেমৰ পৰা আৰু তূৰ আৰু চিদোনৰ সাগৰৰ পৰা তেওঁৰ কথা শুনিবলৈ অহা বহুতো লোকে সমভূমিত থিয় হ'ল। আৰু তেওঁলোকৰ ৰোগৰ পৰা সুস্থ হ'বলৈ;
১৮ যিবিলাক অশুচি আত্মাৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হৈছিল;
১৯ তেতিয়া গোটেই ৰাইজে তেওঁক স্পৰ্শ কৰিবলৈ বিচাৰিলে, কিয়নো তেওঁৰ পৰা গুণ ওলাই আহি সকলোকে সুস্থ কৰি তুলিলে।
২০ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ শিষ্যবিলাকৰ ফালে চকু তুলি ক'লে, " তোমালোক দুখীয়া ধন্য, কিয়নো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ।"
২১ এতিয়া ভোকত থকা তোমালোক ধন্য; এতিয়া কান্দি থকা তোমালোক ধন্য;
২২ যেতিয়া মানুহে তোমালোকক ঘৃণা কৰিব, আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক নিজৰ দলৰ পৰা বিচ্ছিন্ন কৰিব, আৰু তোমালোকক তিৰস্কাৰ কৰিব আৰু তোমালোকৰ নামক দুষ্ট বুলি বাহিৰ কৰিব, তেতিয়া তোমালোক ধন্য হ'বা, মানুহৰ পুত্ৰৰ কাৰণে।
২৩ সেই দিনা তোমালোকে আনন্দিত হোৱা আৰু আনন্দত জপিয়াই যোৱা, কিয়নো চোৱা, স্বৰ্গত তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ বেছি;
২৪ কিন্তু তোমালোক ধনীসকলৰ বাবে ধিক্! কিয়নো তোমালোকে তোমালোকৰ সান্ত্বনা পাইছা।
২৫ তোমালোকৰ ধিক্, যিবিলাক পৰিপূৰ্ণ! কিয়নো তোমালোকে ভোকত থাকিবা।" এতিয়া হাঁহি থকা তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে শোক কৰি কান্দিবা।"
২৬ তোমালোকৰ ধিক্, যেতিয়া সকলোৱে তোমালোকৰ বিষয়ে ভাল কথা ক'বা! কিয়নো তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলেও মিছা ভাববাদীসকলৰ প্ৰতিও তেনেকুৱাই কৰিছিল।
২৭ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ শত্ৰুক প্ৰেম কৰা, তোমালোকক ঘৃণা কৰাসকলৰ মঙ্গল কৰা।
২৮ যিসকলে তোমালোকক অভিশাপ দিয়ে, তেওঁলোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰা, আৰু যিসকলে তোমালোকক অপচয় কৰে, তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা।
২৯ আৰু যি জনে তোমাৰ এটা গালত আঘাত কৰে, তেওঁক আনখন গালত বলি দিয়া; আৰু যি জনে তোমাৰ পোছাক কাঢ়ি নিব, তেওঁ তোমাৰ চোলাও ল'বলৈ নিষেধ নকৰিবা।"
৩০ যি জনে তোমাৰ পৰা বিচৰা প্ৰত্যেককে দান কৰা; আৰু যি জনে তোমাৰ সা-সম্পত্তি কাঢ়ি লৈ যায়, তেওঁৰ পৰা পুনৰ নিবিচাৰিব।"
৩১ আৰু তোমালোকে যেনেকৈ মানুহে তোমালোকক কৰিব বিচাৰিছা, তেনেকৈ তোমালোকে তেওঁলোকৰ লগতো তেনেকুৱা কৰা।
৩২ কিয়নো তোমালোকে যদি তোমালোকক প্ৰেম কৰা সকলক প্ৰেম কৰা, তেন্তে তোমালোকৰ কি ধন্যবাদ? কিয়নো পাপীসকলেও তেওঁলোকক প্ৰেম কৰাসকলক ভাল পায়।
৩৩ আৰু তোমালোকে যদি তোমালোকৰ মঙ্গল কৰে, তেওঁলোকৰ মঙ্গল কৰে, তেন্তে তোমালোকৰ কি ধন্যবাদ? কিয়নো পাপীসকলেও একে কাম কৰে।
৩৪ আৰু তোমালোকে যিসকলৰ পৰা লাভ কৰিবলৈ আশা কৰিছা, তেওঁলোকক যদি ধাৰ দিয়ে, তেন্তে তোমালোকৰ কি ধন্যবাদ? কিয়নো পাপীসকলেও পাপীসকলক ধাৰ দিয়ে, যাতে তেওঁলোকে পুনৰ সেইখিনি লাভ কৰিব পাৰে।
৩৫ কিন্তু তোমালোকে তোমালোকে তোমালোকৰ শত্ৰুবোৰক প্ৰেম কৰা, আৰু ভাল কাম কৰা আৰু পুনৰ একো আশা নকৰাকৈ ধাৰ দিয়া; আৰু তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ বেছি হ'ব, আৰু তোমালোক সৰ্বোচ্চৰ সন্তান হ'বা;

৩৬ এতেকে তোমালোকৰ পিতৃ দয়ালু হোৱাৰ দৰে তোমালোক দয়ালু হওক।

৩৭ বিচাৰ নকৰিবা, আৰু তোমালোকক বিচাৰ নহ'ব, দোষ নিদিবা, আৰু তোমালোকক দোষী সাব্যস্ত কৰা নহ'ব;

৩৮ দিয়া, আৰু তোমালোকক দিয়া হ'ব; ভাল জোখ, হেঁচা মাৰি ধৰা, জোকাৰি যোৱা আৰু দৌৰি যোৱা, মানুহে তোমালোকৰ বুকুত দিব।" কিয়নো তোমালোকে যি জোখৰ জোখ লবা, সেই জোখেৰে তোমালোকক পুনৰ জোখা হ'ব।

৩৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত ক'লে, " অন্ধই অন্ধক নেতৃত্ব দিব পাৰেনে?" দুয়ো খাৰৈত নপৰেনে?

৪০ শিষ্য নিজৰ গুৰুৰ ওপৰত নহয়, কিন্তু যি কোনো সিদ্ধ হ'ব, তেওঁ নিজৰ গুৰুৰ দৰে হ'ব।

৪১ আৰু তোমাৰ ভায়েকৰ চকুত থকা ক্ষুদ্ৰটো কিয় চাইছা, কিন্তু নিজৰ চকুত থকা ৰশ্মিটো কিয় বুজি পোৱা নাই?

৪২ আপুনিও আপোনাৰ ভাইক কেনেকৈ ক'ব পাৰে, 'ভাই, তোমাৰ চকুৰ তলুৱাটো মই উলিয়াই আনিম, যেতিয়া তুমি নিজ চকুত থকা ৰশ্মিটো দেখা নাপাবা? হে ভণ্ড, প্ৰথমে নিজৰ চকুৰ পৰা ৰশ্মি উলিয়াই দিয়া, তাৰ পাছত তোমাৰ ভায়েকৰ চকুত থকা টুকুৰাটো উলিয়াই আনিবলৈ স্পষ্টকৈ দেখা পাব।

৪৩ কিয়নো ভাল গছে নষ্ট ফল নিদিয়ে; আৰু নষ্ট গছে ভাল ফল নিদিয়ে।

৪৪ কিয়নো প্ৰত্যেক গছ নিজৰ নিজৰ ফলৰ দ্বাৰাই জনা যায়। কিয়নো মানুহে কাঁইটৰ পৰা ডুমুৰ গোটাব নোৱাৰে আৰু কাঁইটৰ পৰা আঙুৰ গোটাব নোৱাৰে।

৪৫ এজন ভাল মানুহে নিজৰ হৃদয়ৰ ভাল ধনৰ পৰা ভাল বস্তু উলিয়াই আনে; আৰু দুষ্ট মানুহে নিজৰ হৃদয়ৰ অশুভ ধনৰ পৰা অশুভ বস্তু উলিয়াই আনে;

৪৬ আৰু মই কোৱা কথাবোৰ কিয় নকৰিবা, তোমালোকে মোক প্ৰভু, প্ৰভু বুলি কওঁ?

৪৭ যি কোনোৱে মোৰ ওচৰলৈ আহি মোৰ বাক্য শুনি পালন কৰে, মই তোমালোকক দেখুৱাম যে তেওঁ কাৰ সদৃশ।

48 তেওঁ ঘৰ সাজি গভীৰভাৱে খান্দি শিলৰ ওপৰত ভেটি স্থাপন কৰা মানুহৰ নিচিনা, আৰু জলপ্লাৱন ঘটিলে সেই ঘৰটোক জোকাৰি জোকাৰি জোকাৰিব নোৱাৰিলে; .

৪৯ কিন্তু যি জনে শুনা আৰু নকৰে, তেওঁ ভেটি নোহোৱাকৈ পৃথিবীত ঘৰ সাজি লোৱা মানুহৰ নিচিনা; যাৰ বিৰুদ্ধে নৈখনে তীব্ৰভাৱে প্ৰহাৰ কৰিলে আৰু লগে লগে পৰিল; আৰু সেই ঘৰৰ ধ্বংসাৱশেষ বহুত আছিল।

অধ্যায় ৭

১ পাছত তেওঁ লোকসকলৰ আগত নিজৰ সকলো কথা শেষ কৰি কফৰনাহূমত প্ৰৱেশ কৰিলে।

২ তেতিয়া তেওঁৰ প্ৰিয় এজন শতপতিৰ দাস অসুস্থ হৈ মৃত্যুৰ বাবে সাজু আছিল।

৩ যীচুৰ কথা শুনি তেওঁ ইহুদীসকলৰ বৃদ্ধসকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই তেওঁৰ দাসক সুস্থ কৰিবলৈ আহি তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে।

৪ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তৎক্ষণাত তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে আৰু ক'লে, "যিজনৰ কাৰণে তেওঁ এই কাম কৰিব লাগে, তেওঁ যোগ্য।

৫ কিয়নো তেওঁ আমাৰ জাতিক প্ৰেম কৰে, আৰু তেওঁ আমাৰ বাবে এটা ধৰ্ম্মঘৰ নিৰ্মাণ কৰিলে।

৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ লগত গ'ল। তেতিয়া তেওঁ ঘৰৰ পৰা বহু দূৰত নাথাকিল, তেতিয়া সেনাপতিজনে তেওঁৰ ওচৰলৈ বন্ধু-বান্ধৱী পঠিয়াই তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, নিজকে আতংকিত নকৰিবা;

৭ এই কাৰণে মই তোমাৰ ওচৰলৈ অহাৰ যোগ্য বুলিও নাভাবিলোঁ;

৮ কিয়নো মোৰ অধীনত সৈন্য থকা এজন ব্যক্তি, আৰু মই এজনক কওঁ, "যা, তেওঁ যাব; আৰু আন এজনক, "আহা, তেওঁ আহিব; আৰু মোৰ দাসক, এই কাম কৰা, আৰু তেওঁ সেই কাম কৰে।"

9 এই কথা শুনি যীচুৱে তেওঁক দেখি আচৰিত হৈ ঘূৰি ঘূৰি তেওঁৰ পিছে পিছে অহা লোকসকলক ক'লে, " মই তোমালোকক কওঁ, ইস্ৰায়েলত নহয়, ইমান ডাঙৰ বিশ্বাস মই পোৱা নাই।"

১০ পাছত পঠোৱা সকলে ঘৰলৈ উভতি আহি দাসজনক অসুস্থ হৈ থকা সুস্থ অৱস্থাত পালে।

১১ তাৰ পিছদিনা তেওঁ নৈন নামৰ এখন নগৰলৈ গ'ল; আৰু তেওঁৰ বহু শিষ্য আৰু বহু লোক তেওঁৰ লগত গ'ল।

১২ তেতিয়া তেওঁ নগৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰ পালে, মাকৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ আৰু বিধৱা এজন মৃত লোকক বাহিৰলৈ লৈ যোৱা দেখা গ'ল।

১৩ যিহোৱাই তাইক দেখি কৰুণা কৰিলে আৰু ক'লে, " কান্দিব নালাগে।"

১৪ তেতিয়া তেওঁ আহি মৃতদেহটো চুই দিলে আৰু তেওঁক বহন কৰা সকলে থিয় হৈ থাকিল। তেওঁ ক'লে, ডেকা, মই তোমাক কওঁ, উঠি।

১৫ তেতিয়া মৃত লোকে উঠি বহি কথা ক'বলৈ ধৰিলে। আৰু তেওঁক মাকৰ ওচৰত গতাই দিলে।

১৬ তাতে সকলোৱে ভয় হ'ল আৰু তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰি ক'লে, "আমাৰ মাজত এজন মহান ভাববাদী উঠিছে; আৰু, ঈশ্বৰে তেওঁৰ লোকসকলক সাক্ষাৎ কৰিছে।"

17 তেওঁৰ বিষয়ে এই উৰাবাতৰি সমগ্ৰ যিহূদিয়া আৰু চাৰিওফালে সমগ্ৰ অঞ্চলত প্ৰচাৰিত হ'ল।

১৮ যোহনৰ শিষ্যবিলাকে এই সকলোবোৰ কথা তেওঁক জনালে।

১৯ যোহনে তেওঁৰ দুজন শিষ্যক মাতি আনি যীচুৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই ক'লে, "আপুনি আহিবলগীয়া মানুহজন নেকি?" নে আমি আন এজনক বিচাৰিম?

20 মানুহবোৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "যোহন বাপ্তিস্মদাতাই আমাক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে, "আপুনি আহিবলগীয়াজন নেকি?" নে আমি আন এজনক বিচাৰিম?

২১ সেই সময়তে তেওঁ তেওঁলোকৰ বহুতো অসুস্থতা আৰু মহামাৰী আৰু দুষ্ট আত্মাৰ পৰা সুস্থ কৰি তুলিলে; আৰু বহুতো অন্ধ লোকক তেওঁ দৃষ্টিশক্তি দিলে।

২২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে যোৱা আৰু তোমালোকে দেখা আৰু শুনা কথাবোৰ যোহনক কোৱা; অন্ধসকলে কেনেকৈ দেখে, পংগুসকলে খোজ কাঢ়ে, কুষ্ঠৰোগীসকলে শুচি হয়, বধিৰসকলে শুনে, মৃত লোকসকলক পুনৰুত্থান কৰা হয়, দুখীয়াসকলক শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰা হয়।

২৩ আৰু যি কোনো মোলৈ ক্ষোভিত নহ'ব, তেওঁ ধন্য।
২৪ যোহনৰ দূতসকল গুচি গ'লে, যোহনৰ বিষয়ে লোকসকলক ক'বলৈ ধৰিলে, " তোমালোকে কি চাবলৈ মৰুভূমিলৈ ওলাই গ'লা?" বতাহত জোকাৰি যোৱা এটা নল?
২৫ কিন্তু তোমালোকে কি চাবলৈ ওলাই গ'লা? কোমল কাপোৰ পিন্ধা মানুহ? চোৱা, যিসকলে সুন্দৰ সাজ-পোছাক পৰিধান কৰি সুক্ষ্মভাৱে জীয়াই আছে, তেওঁলোক ৰজাৰ চোতালত আছে।
২৬ কিন্তু তোমালোকে কি চাবলৈ ওলাই গ'লা? এজন নবী? হয়, মই তোমালোকক কওঁ, আৰু এজন ভাববাদীতকৈও বহুত বেছি।
২৭ এইজনেই, যাৰ বিষয়ে লিখা আছে, "চোৱা, মই মোৰ দূতক তোমাৰ সন্মুখত পঠাইছো, যিজনে তোমাৰ আগত তোমাৰ বাট সাজু কৰিব।"
২৮ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, নাৰীৰ পৰা জন্ম লোৱাসকলৰ মাজত বাপ্তিস্মদাতা যোহনতকৈ ডাঙৰ ভাববাদী কোনো নাই;
29 তেওঁৰ কথা শুনা সকলো লোক আৰু কৰ লোৱাসকলে যোহনৰ বাপ্তিস্মেৰে বাপ্তিস্ম লৈ ঈশ্বৰক ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰিলে।
৩০ কিন্তু ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধিবক্তাসকলে ঈশ্বৰৰ পৰা বাপ্তিস্ম নোলোৱাত নিজৰ বিৰুদ্ধে ঈশ্বৰৰ পৰামৰ্শ অগ্ৰাহ্য কৰিলে।
৩১ তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, "তেন্তে এই প্ৰজন্মৰ মানুহবোৰক মই কিহৰ লগত তুলনা কৰিম?" আৰু তেওঁলোক কেনেকুৱা?
৩২ তেওঁলোক বজাৰত বহি ইজনে সিজনক মাতি কোৱা ল'ৰা-ছোৱালীৰ দৰে, "আমি তোমালোকক নলী বজাইছো, কিন্তু তোমালোকে নাচ কৰা নাই; আমি তোমালোকৰ ওচৰত শোক কৰিলোঁ, আৰু তোমালোকে কান্দিব পৰা নাই।
৩৩ কিয়নো বাপ্তিস্মদাতা যোহনে পিঠা নাখাই আৰু দ্ৰাক্ষাৰস নাখাই আহিছিল; আৰু তোমালোকে কয়, তেওঁৰ চয়তান আছে।"
৩৪ মানুহৰ পুত্ৰই খাই-পানী আহিল; আৰু তোমালোকে কৈছা, চোৱা, এজন পেটু আৰু দ্ৰাক্ষাৰস খোৱা মানুহ, কৰ লোৱা আৰু পাপীসকলৰ বন্ধু!
৩৫ কিন্তু প্ৰজ্ঞাক তাইৰ সকলো সন্তানৰ দ্বাৰা ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা হয়।
৩৬ ফৰীচীসকলৰ এজনে তেওঁক তেওঁৰ লগত খাবলৈ অনুৰোধ কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁ ফৰীচীৰ ঘৰত গৈ আহাৰ গ্ৰহণ কৰিবলৈ বহিল।
37 তাতে নগৰৰ এগৰাকী পাপী মহিলাই যীচুৱে ফৰীচীৰ ঘৰত আহাৰ খাবলৈ বহি থকা বুলি জানিলে আৰু এলাবাষ্টাৰৰ মলমৰ বাকচ এটা লৈ আহিল।
৩৮ আৰু কান্দি কান্দি তেওঁৰ পিছফালে থিয় হৈ তেওঁৰ ভৰি দুখন চকুলোৰে ধুবলৈ ধৰিলে আৰু তাইৰ মূৰৰ চুলিৰে ভৰি দুখন মচিলে আৰু তেওঁৰ ভৰিত চুমা খালে আৰু মলমেৰে অভিষেক কৰিলে।
39 তেওঁক নিমন্ত্ৰণ কৰা ফৰীচীজনে এই কথা দেখি নিজৰ মাজতে ক'লে, "এই মানুহজন যদি ভাববাদী হ'লহেঁতেন, তেন্তে তেওঁক স্পৰ্শ কৰা এইগৰাকী কোন আৰু কেনেকুৱা মহিলা সেই কথা জানিব পাৰিলেহেঁতেন, কিয়নো তাই পাপী।"
৪০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " চিমোন, তোমাৰ আগত মোৰ কিছু কথা আছে।" তেওঁ ক'লে, "গুৰু, কোৱা।"
৪১ এজন পাওনাদাৰ আছিল, যাৰ দুজন ঋণী আছিল, এজনৰ পাঁচশ পইচা আৰু আনজনৰ পঞ্চাশ টকা ঋণী আছিল।
৪২ আৰু যেতিয়া তেওঁলোকৰ একো দিবলগীয়া নহ'ল, তেতিয়া তেওঁ দুয়োকে স্পষ্টকৈ ক্ষমা কৰিলে। এতেকে কোৱা, তেওঁলোকৰ কোনে তেওঁক বেছি ভাল পাব?
৪৩ চিমোনে উত্তৰ দি ক'লে, "যিজনক তেওঁ বেছিকৈ ক্ষমা কৰিলে, তেওঁৱেই বুলি মই ভাবো।" তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, " তুমি সঠিক বিচাৰ কৰিলা।"
৪৪ তেতিয়া তেওঁ মহিলাগৰাকীৰ ফালে ঘূৰি চিমোনক ক'লে, " আপুনি এই মহিলাগৰাকীক দেখিছেনে?" মই তোমাৰ ঘৰত সোমালোঁ, তুমি মোক মোৰ ভৰিৰ বাবে পানী নিদিলা, কিন্তু তাই মোৰ ভৰি দুখন চকুলোৰে ধুই মূৰৰ চুলিৰে মচি দিলে।
৪৫ তুমি মোক কোনো চুমা নিদিলা, কিন্তু মই ভিতৰলৈ অহাৰ পৰা এই মহিলাগৰাকীয়ে মোৰ ভৰিত চুমা খাবলৈ এৰি দিয়া নাই।
৪৬ তুমি মোৰ মূৰত তেলেৰে অভিষেক কৰা নাছিলা, কিন্তু এই মহিলাই মোৰ ভৰিত তেলেৰে অভিষেক কৰিলে।
৪৭ এই কাৰণে মই তোমাক কওঁ, তাইৰ বহুত পাপ ক্ষমা কৰা হৈছে; কিয়নো তাই বহুত প্ৰেম কৰিছিল;
৪৮ তেতিয়া তেওঁ তাইক ক'লে, " তোমাৰ পাপ ক্ষমা হ'ল।"
৪৯ তেতিয়া তেওঁৰ লগত আহাৰ গ্ৰহণ কৰা লোকসকলে নিজৰ মাজতে ক'বলৈ ধৰিলে, "পাপকো ক্ষমা কৰা এইজন কোন?"
৫০ তেতিয়া তেওঁ মহিলাগৰাকীক ক'লে, " তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক ৰক্ষা কৰিলে; শান্তিৰে যাওক।

অধ্যায় ৮

১ পাছত তেওঁ প্ৰত্যেক নগৰ আৰু গাঁৱে ঘূৰি গৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰি আৰু প্ৰচাৰ কৰিলে;
২ আৰু দুষ্ট আত্মা আৰু অসুস্থতাৰ পৰা সুস্থ হোৱা কিছুমান মহিলা, মগদলীনী নামৰ মৰিয়ম।
৩ হেৰোদৰ তত্ত্বাৱধায়ক চুজাৰ পত্নী যোয়ানা আৰু চুছানা আৰু আন বহুতো লোকে তেওঁৰ ধন-সম্পত্তিৰ সেৱা কৰিছিল।
4 যেতিয়া বহু লোক গোট খাই প্ৰতি নগৰৰ পৰা তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁ এটা দৃষ্টান্তৰ দ্বাৰাই ক'লে।
৫ এজন বীজ সিঁচিবলৈ ওলাই গ'ল; আৰু তাক ভৰিৰে ঠেলি দিয়া হ'ল আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰে তাক খাই পেলালে।
৬ আৰু কিছুমান শিলৰ ওপৰত পৰিল; আৰু গজি উঠাৰ লগে লগে ই শুকাই গ'ল, কাৰণ ইয়াত আৰ্দ্ৰতাৰ অভাৱ আছিল।
৭ আৰু কিছুমান কাঁইটৰ মাজত পৰিল; আৰু তাৰ লগত কাঁইটবোৰ গজি উঠিল আৰু তাক চেপি ধৰিলে।
৮ আন কিছুমান ভাল মাটিত পৰি গজি উঠিল আৰু এশগুণ ফল দিলে। এই কথাবোৰ কৈ তেওঁ চিঞৰি ক'লে, " যি জনৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।"

9 তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক সুধিলে, "এই দৃষ্টান্তটো কি হ'ব পাৰে?"
১০ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, " তোমালোকক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ ৰহস্যবোৰ জনাটো দিয়া হৈছে; যাতে তেওঁলোকে দেখা নাপায়, আৰু শুনি তেওঁলোকে বুজি নাপায়।
১১ এতিয়া দৃষ্টান্তটো হ'ল: বীজ ঈশ্বৰৰ বাক্য।
১২ বাটৰ কাষত থকা সকলে শুনা; তেতিয়া চয়তানে আহি তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ পৰা বাক্য কাঢ়ি লৈ যায়, যাতে তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰি পৰিত্ৰাণ নাপায়।
১৩ শিলৰ ওপৰত থকা সেইসকল, যিসকলে শুনি বাক্য আনন্দৰে গ্ৰহণ কৰে; আৰু এইবোৰৰ কোনো শিপা নাই, যিবোৰ কিছু সময়ৰ বাবে বিশ্বাস কৰে আৰু পৰীক্ষাৰ সময়ত আঁতৰি যায়।
১৪ আৰু কাঁইটৰ মাজত পৰিল সেইবিলাক, যিসকলে শুনিলেই ওলাই যায় আৰু এই জীৱনৰ চিন্তা, ধন-সম্পত্তি আৰু আনন্দৰ দ্বাৰা শ্বাসৰুদ্ধ হৈ পৰে আৰু সিদ্ধতালৈ কোনো ফল নিদিয়ে।
১৫ কিন্তু ভাল মাটিত যিসকলে সৎ আৰু সৎ হৃদয়েৰে বাক্য শুনি তাক পালন কৰি ধৈৰ্য্যৰে ফল দিয়ে।
১৬ কোনেও চাকি জ্বলাই পাত্ৰৰে ঢাকি নিদিয়ে বা বিচনাৰ তলত নাৰাখে; কিন্তু ভিতৰলৈ যোৱা সকলে পোহৰ দেখাৰ কাৰণে তাক এটা দ্বীপৰ ওপৰত ৰাখে।"
১৭ কিয়নো কোনো কথাই গোপন নহয়, যিটো প্ৰকাশ নহ'ব; আৰু কোনো লুকাই থকা বস্তু, যিটো গম পোৱা নাযায় আৰু বাহিৰলৈ ওলাই নাযায়।
১৮ এতেকে তোমালোকে কেনেকৈ শুনা, সাৱধান হোৱা; আৰু যাৰ হাতত নাই, তেওঁৰ পৰা যি আছে যেন লাগে, সেইখিনিও কাঢ়ি লোৱা হ'ব।"
১৯ তেতিয়া তেওঁৰ মাক আৰু ভায়েকহঁতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তাড়নাত তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰিলে।
২০ তেতিয়া তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ মাক আৰু ভায়েকহঁতে তোমাক চাবলৈ ইচ্ছা কৰি বাহিৰত থিয় হৈ আছে।"
২১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মোৰ মা আৰু মোৰ ভাইসকল হৈছে ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনা আৰু পালন কৰা এইসকল।"
২২ এদিন তেওঁ শিষ্যবিলাকৰ সৈতে এখন জাহাজত উঠি তেওঁলোকক ক'লে, " আহক আমি বিলৰ সিপাৰে যাওঁ।" আৰু তেওঁলোকে আগবাঢ়ি গ'ল।
২৩ কিন্তু তেওঁলোকে জাহাজ চলাওঁতে তেওঁ টোপনি গ'ল; আৰু তেওঁলোক পানীৰে ভৰি পৰিল আৰু বিপদত পৰিল।
২৪ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক জগাই ক'লে, "গুৰু, প্ৰভু, আমি বিনষ্ট হওঁ।" তেতিয়া তেওঁ উঠি বতাহ আৰু পানীৰ প্ৰকোপক তিৰস্কাৰ কৰিলে আৰু সেইবোৰ বন্ধ হৈ গ'ল আৰু শান্ত হ'ল।
২৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ বিশ্বাস ক'ত?" তেওঁলোকে ভয় খাই ইজনে সিজনক ক'লে, "এই মানুহ কেনেকুৱা! কিয়নো তেওঁ বতাহ আৰু পানীকো আজ্ঞা দিয়ে আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰে।
26 পাছত তেওঁলোকে গালীলৰ সন্মুখত থকা গদৰেনীয়া দেশত উপস্থিত হ'ল।
২৭ তেওঁ যেতিয়া স্থললৈ ওলাই গ'ল, তেতিয়া তেওঁ নগৰৰ পৰা এজন ব্যক্তিক লগ পালে, যিজনৰ বহুদিন ভূত-ধেমালি আছিল, আৰু তেওঁ কাপোৰ পিন্ধা নাছিল, আৰু কোনো ঘৰত বা সমাধিস্থলত বাস কৰা নাছিল।
২৮ যীচুক দেখি তেওঁ চিঞৰি চিঞৰি তেওঁৰ সন্মুখত পৰি উচ্চস্বৰে ক'লে, "হে সৰ্বোচ্চ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু, তোমাৰ লগত মোৰ কি সম্পৰ্ক? মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছো, মোক অত্যাচাৰ নকৰিবা।
২৯ (কিয়নো তেওঁ মানুহজনৰ মাজৰ পৰা অশুচি আত্মাক ওলাই আহিবলৈ আজ্ঞা দিছিল। কিয়নো তেওঁ বহু সময়ত তেওঁক ধৰিছিল।)
৩০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক সুধিলে, তোমাৰ নাম কি? তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "সেনাবাহিনী;
৩১ তেওঁলোকে তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে যে তেওঁ তেওঁলোকক গভীৰলৈ ওলাই যাবলৈ আজ্ঞা নিদিয়ে।
32 তাতে পৰ্ব্বতত অনেক গাহৰিৰ জাক এটা খাই আছিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে যে তেওঁলোকক সেইবোৰৰ ভিতৰলৈ যাবলৈ অনুমতি দিয়ক। আৰু তেওঁ সেইবোৰ কষ্ট পাইছিল।
33 তেতিয়া মানুহজনৰ মাজৰ পৰা ভূতবোৰ ওলাই আহি গাহৰিবোৰৰ মাজলৈ সোমাই গ'ল আৰু জাকবোৰ ঠেক ঠাইৰ পৰা হ্ৰদলৈ তীব্ৰভাৱে দৌৰি আহি শ্বাসৰুদ্ধ হৈ গ'ল।
৩৪ যেতিয়া তেওঁলোকৰ খেতিয়কসকলে যি হৈছিল, সেই কথা দেখি পলাই গ'ল আৰু নগৰ আৰু দেশত এই কথা ক'লে।
৩৫ তেতিয়া তেওঁলোকে কি হৈছে চাবলৈ ওলাই গ'ল; আৰু যীচুৰ ওচৰলৈ আহি, যিজন মানুহৰ পৰা চয়তানবোৰ গুচি গ'ল, সেই মানুহজনক যীচুৰ চৰণত কাপোৰ পিন্ধি আৰু সৎ মনেৰে বহি থকা দেখিলে।
৩৬ যিবিলাকে তাক দেখি তেওঁলোকেও তেওঁলোকক ক'লে যে যিজন চয়তানৰ আধিপত্যৰ দ্বাৰাই সুস্থ হ'ল।
37 তেতিয়া চাৰিওফালৰ গদাৰীয়াসকলৰ গোটেই জনগোষ্ঠীয়ে তেওঁক তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি যাবলৈ অনুৰোধ কৰিলে। কিয়নো তেওঁলোক অতি ভয়তে ধৰা পৰিল, আৰু তেওঁ জাহাজত উঠি উভতি আহিল।
38 যিজনৰ পৰা ভূতবোৰ গুচি গ'ল, সেই মানুহজনে তেওঁক তেওঁৰ লগত থাকিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে;
৩৯ তোমাৰ নিজৰ ঘৰলৈ উভতি আহক আৰু ঈশ্বৰে তোমাৰ প্ৰতি কিমান মহান কাম কৰিলে, সেই বিষয়ে কোৱা। যীচুৱে তেওঁৰ লগত কিমান মহান কাম কৰিলে, সেই বিষয়ে তেওঁ গোটেই নগৰখনতে প্ৰচাৰ কৰিলে।
৪০ পাছত যীচু উভতি অহাৰ সময়ত লোকসকলে তেওঁক আনন্দৰে গ্ৰহণ কৰিলে;
41 তেতিয়া চোৱা, যায়ৰ নামে এজন মানুহ আহিল, যিজন ধৰ্ম্ম-ঘৰৰ অধ্যক্ষ আছিল।
৪২ কিয়নো তেওঁৰ প্ৰায় বাৰ বছৰ বয়সৰ এগৰাকী একমাত্ৰ ছোৱালী আছিল আৰু তাই মৃত্যুমুখত পৰি আছিল। কিন্তু তেওঁ যোৱাৰ লগে লগে মানুহে তেওঁক ভিৰ কৰিলে।
৪৩ বাৰ বছৰ ধৰি তেজৰ খোৱাকত থকা এগৰাকী মহিলাই চিকিৎসকৰ কামত নিজৰ সকলো জীৱন খৰচ কৰিছিল আৰু কোনো এজনৰ পৰা সুস্থ হ'ব পৰা নাছিল।
৪৪ তেওঁৰ পিছফালে আহি তেওঁৰ কাপোৰৰ সীমা স্পৰ্শ কৰিলে।
৪৫ যীচুৱে ক'লে, " মোক কোনে স্পৰ্শ কৰিলে?" যেতিয়া সকলোৱে অস্বীকাৰ কৰিলে, পিতৰ আৰু তেওঁৰ লগত থকা

লোকসকলে ক'লে, "গুৰু, লোকসকলে তোমাক ভিৰ কৰি হেঁচা মাৰি ধৰিছে আৰু তুমি ক'ছা, ' মোক কোনে স্পৰ্শ কৰিলে?"
৪৬ যীচুৱে ক'লে, " কোনোবাই মোক স্পৰ্শ কৰিলে;
47 তেতিয়া মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক লুকাই থকা দেখি কঁপি কঁপি তেওঁৰ আগত পৰিল আৰু তেওঁক কি কাৰণত স্পৰ্শ কৰিলে আৰু কেনেকৈ তেওঁ লগে লগে সুস্থ হ'ল, সেই বিষয়ে সকলো লোকৰ আগত তেওঁক ক'লে।
48 তেতিয়া তেওঁ তাইক ক'লে, " ছোৱালী, শান্তি লোৱা; শান্তিৰে যাওক।
৪৯ তেওঁ কথা কৈ থাকোঁতে, নামঘৰৰ অধ্যক্ষৰ পৰা এজনে আহি তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ জীয়েক মৰিল; বিপদ নহয় মাষ্টৰ।
৫০ কিন্তু যীচুৱে এই কথা শুনি তেওঁক ক'লে, " ভয় নকৰিবা;
৫১ ঘৰত সোমাওঁতে পিতৰ, যাকোব, যোহন, কুমাৰীৰ পিতৃ আৰু মাতৃৰ বাহিৰে আন কাকো সোমাবলৈ নিদিলে।
৫২ তেতিয়া সকলোৱে কান্দি কান্দি তাইক শোক কৰিলে, কিন্তু তেওঁ ক'লে, " কান্দিব নালাগে; তাই মৰা নাই, কিন্তু শুই আছে।
৫৩ তাই মৃত বুলি জানি তেওঁলোকে তেওঁক তুচ্ছ-তাচ্ছিল্য কৰি হাঁহিলে।
৫৪ তেতিয়া তেওঁ সকলোকে বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি তাইৰ হাতত ধৰি মাতি ক'লে, " দাসী, উঠি যোৱা।"
৫৫ তেতিয়া তাইৰ আত্মা পুনৰ আহিল আৰু তাই লগে লগে উঠিল আৰু তেওঁ তাইক আহাৰ দিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
৫৬ তেতিয়া তাইৰ মাক-দেউতাক আচৰিত হ'ল, কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে যে তেওঁলোকে কাকো ক'ব নালাগে।

অধ্যায় ৯

১ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ বাৰজন শিষ্যক একত্ৰিত কৰি সকলো ভূতৰ ওপৰত আৰু ৰোগ নিৰাময়ৰ ক্ষমতা আৰু অধিকাৰ দিলে।
২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ আৰু ৰোগীক সুস্থ কৰিবলৈ পঠালে।
৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ যাত্ৰাৰ বাবে একোৱেই নাযাব, বা লাখুটি বা ঠেং, পিঠা বা টকাও নাযাব; দুয়োটাৰে দুটা কোট নাথাকে।
৪ তোমালোকে যি ঘৰত সোমাবা, তাতেই থাকক আৰু তাৰ পৰা যাবা।
৫ আৰু যি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে, তেতিয়া তোমালোকে সেই নগৰৰ পৰা ওলাই গ'লে, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য হ'বলৈ তোমালোকৰ ভৰিৰ ধূলিখিনি জোকাৰি পেলাবা।
6 তাতে তেওঁলোক গুচি গ'ল আৰু সকলো ঠাইতে শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰি আৰু সুস্থ কৰি নগৰবোৰত ঘূৰি গ'ল।
7 তেতিয়া ৰাজ্যপাল হেৰোডে তেওঁৰ দ্বাৰা কৰা সকলো কথা শুনি তেওঁ বিমোৰত পৰিল;
৮ কিছুমানে এলিয়া আবিৰ্ভাৰ হোৱা বুলি ক'লে; আৰু আন কিছুমানে কৈছিল যে পুৰণি ভাববাদীসকলৰ এজন পুনৰুত্থান হ'ল।
9 হেৰোদে ক'লে, "মই যোহনৰ মূৰ কাটি দিলোঁ; আৰু তেওঁক চাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।
10 পাঁচনিবিলাকে উভতি অহাৰ লগে লগে তেওঁলোকে কৰা সকলো কাম তেওঁক ক'লে। পাছত তেওঁ তেওঁলোকক লৈ বৈৎচাইদা নগৰৰ মৰুভূমিলৈ একাকী ঠাইলৈ গ'ল।
১১ তেতিয়া লোকসকলে সেই কথা জানি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল আৰু তেওঁ তেওঁলোকক গ্ৰহণ কৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে তেওঁলোকক ক'লে আৰু আৰোগ্যৰ প্ৰয়োজন হোৱা লোকসকলক সুস্থ কৰিলে।
১২ দিনটো ক্ষীণ হ'বলৈ ধৰিলে, তেতিয়া বাৰজনে আহি তেওঁক ক'লে, "সিহঁতে চাৰিওফালে থকা নগৰ আৰু ভূমিলৈ গৈ বাস কৰি খাদ্য ল'বলৈ পঠাওক, কিয়নো আমি ইয়াত এ মৰুভূমিৰ ঠাই।
১৩ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে তেওঁলোকক খাবলৈ দিয়া।" তেওঁলোকে ক'লে, "আমাৰ হাতত পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছৰ বাহিৰে আৰু কোনো নাই; বাদে আমি এই সকলো মানুহৰ বাবে মাংস কিনিবলৈ যাব লাগে।
১৪ কিয়নো তেওঁলোকৰ প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ লোক আছিল। তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকক ক'লে, " তেওঁলোকক পঞ্চাশজনকৈ গোটত বহিবলৈ দিয়া।"
১৫ আৰু তেওঁলোকে তেনেকৈয়ে সকলোকে বহিবলৈ দিলে।
16 তাৰ পাছত পাঁচটা পিঠা আৰু মাছ দুটা লৈ আকাশলৈ চাই আশীৰ্ব্বাদ দি শিষ্যবিলাকক ভিৰৰ সন্মুখত ৰাখিবলৈ দিলে।
17 তেওঁলোকে খালে আৰু সকলোৱে তৃপ্ত হ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ টুকুৰাবোৰৰ পৰা বাৰটা টোপোলা গোটাই লোৱা হ'ল।
১৮ তেতিয়া তেওঁ অকলে প্ৰাৰ্থনা কৰি থকাৰ সময়ত তেওঁৰ শিষ্যবিলাক তেওঁৰ লগত আছিল আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, " প্ৰজাসকলে মোক কোন বুলি কয়?
১৯ তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, "যোহন বাপ্তিস্মদাতা; কিন্তু কিছুমানে কয়, "ইলিয়াছ; আৰু আন কিছুমানে কয়, পুৰণি ভাববাদীসকলৰ এজন পুনৰুত্থান হৈছে।
২০ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " কিন্তু তোমালোকে মোক কোন বুলি কৈছা?" পিতৰে উত্তৰ দি ক'লে, "ঈশ্বৰৰ খ্ৰীষ্ট।"
২১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে আজ্ঞা দিলে আৰু সেই কথা কাকো নক'বলৈ আজ্ঞা দিলে;
২২ তেওঁ ক'লে, " মানুহৰ পুত্ৰই অনেক কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব, আৰু বৃদ্ধ, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলে তেওঁক অগ্ৰাহ্য কৰিব লাগিব আৰু তৃতীয় দিনা বধ হ'ব আৰু পুনৰুত্থান হ'ব লাগিব।"
২৩ তেতিয়া তেওঁ সকলোকে ক'লে, " কোনোৱে যদি মোৰ পিছে পিছে আহিব বিচাৰে, তেন্তে তেওঁ নিজকে অস্বীকাৰ কৰক আৰু প্ৰতিদিনে নিজৰ ক্ৰুচ তুলি মোৰ পিছে পিছে যাওক।"
২৪ কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ হেৰুৱাব;
২৫ কিয়নো মানুহে যদি সমগ্ৰ জগতখন লাভ কৰে, আৰু নিজকে হেৰুৱাই পেলায়, বা পেলাই দিয়া হয়, তেন্তে তেওঁৰ কি লাভ?

২৬ কিয়নো যি কোনোৱে মোৰ আৰু মোৰ বাক্যৰ বাবে লাজ পাব, তেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰই যেতিয়া নিজৰ মহিমাত, নিজৰ পিতৃ আৰু পবিত্ৰ স্বৰ্গদূতসকলৰ পৰা আহিব, তেতিয়া তেওঁৰ বাবে লাজ পাব।
২৭ কিন্তু মই তোমালোকক সঁচা কথা কওঁ, ইয়াত কিছুমান থিয় হৈ আছে, যিসকলে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য নেদেখালৈকে মৃত্যুৰ সোৱাদ নাপাব।
২৮ এই কথা কোৱাৰ প্ৰায় আঠ দিনৰ পাছত তেওঁ পিতৰ, যোহন আৰু যাকোবক লৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ পৰ্ব্বতলৈ উঠি গ'ল।
২৯ তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকোঁতে তেওঁৰ মুখৰ ৰূপ সলনি হ'ল আৰু তেওঁৰ বস্ত্ৰ বগা আৰু জিলিকি উঠিল।
৩০ তেতিয়া চোৱা, তেওঁৰ লগত মোচি আৰু এলিয়া দুজন লোকে কথা পাতিছিল।
৩১ তেওঁ মহিমাৰে প্ৰকাশ কৰি যিৰূচালেমত তেওঁৰ মৃত্যুৰ বিষয়ে ক'লে।
32 কিন্তু পিতৰ আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে টোপনি আহিল, আৰু সাৰ পাই তেওঁলোকে তেওঁৰ মহিমা আৰু তেওঁৰ লগত থিয় হৈ থকা দুজন মানুহক দেখিলে।
৩৩ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ পৰা আঁতৰি যোৱাৰ সময়ত পিতৰে যীচুক ক'লে, "গুৰু, আমাৰ ইয়াত থকাটো ভাল; এজন তোমাৰ বাবে, আৰু এজন মোচিৰ বাবে, আৰু এজন এলিয়াৰ কাৰণে।
34 এই কথা কৈ থাকোঁতে এটা ডাৱৰে আহি তেওঁলোকক ছাঁ দিলে।
৩৫ তেতিয়া মেঘৰ পৰা মাত আহিল, "এইজন মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ;
৩৬ মাত পাৰ হৈ যোৱাৰ পাছত যীচুক অকলশৰীয়াকৈ পোৱা গ'ল। আৰু তেওঁলোকে সেই দিনবোৰত সেই দিনবোৰত দেখাৰ কোনো কথা কাকো কোৱা নাছিল।
37 পাছদিনা পাহাৰৰ পৰা নামি আহি অনেক লোকে তেওঁক লগ পালে।
৩৮ তেতিয়া চোৱা, দলৰ এজন লোকে চিঞৰি ক'লে, "গুৰু, মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছো, মোৰ পুত্ৰক চোৱা, কিয়নো তেওঁ মোৰ একমাত্ৰ সন্তান।"
৩৯ আৰু চোৱা, এজন আত্মাই তেওঁক ধৰিলে আৰু তেওঁ হঠাতে চিঞৰি উঠিল; আৰু ই তেওঁক ফালি পেলায় যে তেওঁ পুনৰ ফেন ওলায়, আৰু তেওঁক আঘাত কৰি তেওঁৰ পৰা কষ্টেৰে আঁতৰি নাযায়।
৪০ পাছত মই তোমাৰ শিষ্যবিলাকক তেওঁক বাহিৰ কৰি দিবলৈ অনুৰোধ কৰিলোঁ; আৰু তেওঁলোকে নোৱাৰিলে।
৪১ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " হে অবিশ্বাসী আৰু বিকৃত প্ৰজন্ম, মই তোমালোকৰ লগত কিমান দিন থাকিম আৰু তোমালোকক সহ্য কৰিম? তোমাৰ পুত্ৰক ইয়ালৈ অনা।
42 তেতিয়া তেওঁ আহিবলৈ গৈ থাকোঁতে চয়তানে তেওঁক তললৈ পেলাই দিলে। যীচুৱে সেই অশুচি আত্মাক তিৰস্কাৰ কৰি শিশুটিক সুস্থ কৰি পিতৃৰ হাতত পুনৰ গতাই দিলে।
৪৩ ঈশ্বৰৰ মহাশক্তি দেখি তেওঁলোক সকলোৱে আচৰিত হ'ল। কিন্তু যীচুৱে কৰা সকলো কামত তেওঁলোকে প্ৰত্যেকেই আচৰিত হৈ থাকোঁতে, তেওঁ নিজৰ শিষ্যসকলক ক'লে।
৪৪ এই কথাবোৰ তোমালোকৰ কাণত ডুব যাওক;
৪৫ কিন্তু তেওঁলোকে এই কথা নুবুজিলে, আৰু এই কথা তেওঁলোকৰ পৰা লুকুৱাই ৰখা হ'ল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সেই কথা সুধিবলৈ ভয় কৰিলে।
৪৬ তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজত কোনজন ডাঙৰ হ'ব, সেই বিষয়ে বিতৰ্ক হ'ল।
47 তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ চিন্তা বুজি পাই এটা শিশুক লৈ তেওঁৰ কাষত ৰাখিলে।
৪৮ আৰু তেওঁলোকক ক'লে, " যি কোনোৱে মোৰ নামেৰে এই শিশুটিক গ্ৰহণ কৰিব, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে;
49 যোহনে উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, আমি এজনক আপোনাৰ নামত ভূত বাহিৰ কৰা দেখিলোঁ; আৰু আমি তেওঁক নিষেধ কৰিলোঁ, কাৰণ তেওঁ আমাৰ লগত অনুসৰণ নকৰে।"
৫০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তাক নিষেধ নকৰিবা;
৫১ পাছত তেওঁক উঠাই লোৱাৰ সময় আহিল, তেতিয়া তেওঁ দৃঢ়তাৰে যিৰূচালেমলৈ যাবলৈ মুখ কৰিলে।
৫২ তেওঁৰ সন্মুখত দূত পঠালে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ বাবে সাজু কৰিবলৈ চমৰীয়াসকলৰ এখন গাঁৱত প্ৰৱেশ কৰিলে।
৫৩ তেওঁ যিৰূচালেমলৈ যাব খোজা যেন লাগিছিল, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁক গ্ৰহণ নকৰিলে।
৫৪ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য যাকোব আৰু যোহনে এই কথা দেখি ক'লে, "প্ৰভু, ইলিয়াছৰ দৰে আমি স্বৰ্গৰ পৰা জুই নামি আহি তেওঁলোকক ভস্মীভূত কৰিবলৈ আজ্ঞা দিব বিচাৰিছানে?"
৫৫ কিন্তু তেওঁ ঘূৰি আহি তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, " তোমালোকে কেনে আত্মাৰ পৰা আছা, তোমালোকে নাজানা।"
৫৬ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ মানুহৰ প্ৰাণ ধ্বংস কৰিবলৈ অহা নাই, কিন্তু তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিবলৈহে আহিছে। আৰু আন এখন গাঁৱলৈ গ'ল।
৫৭ তেতিয়া তেওঁলোকে বাটত গৈ থাকোঁতে এজন মানুহে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, তুমি য'তেই যাম, মই তোমাৰ পিছে পিছে যাম।"
৫৮ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " শিয়ালৰ ফুটা থাকে আৰু আকাশ চৰাইৰ বাহ থাকে; কিন্তু মানুহৰ পুত্ৰৰ মূৰ থ'ব পৰা ঠাই নাই।
৫৯ তেতিয়া তেওঁ আন এজনক ক'লে, " মোৰ পিছে পিছে যোৱা।" কিন্তু তেওঁ ক'লে, প্ৰভু, মোক প্ৰথমে মোৰ পিতৃক সমাধিস্থ কৰিবলৈ যাবলৈ দিয়া।
৬০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মৃতকসকলে তেওঁলোকৰ মৃতকক কবৰ দিয়ক;
৬১ আৰু আন এজনে ক'লে, "প্ৰভু, মই তোমাৰ পিছে পিছে যাম; কিন্তু মই প্ৰথমে সিহঁতক বিদায় দিবলৈ যাওঁ, যিবোৰ মোৰ ঘৰত ঘৰত আছে।
৬২ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " কোনো কোনোৱে নাঙলত হাত দি পিছলৈ ঘূৰি চাই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বাবে উপযুক্ত নহয়।"

অধ্যায় ১০

১ এইবোৰৰ পাছত যিহোৱাই আন সত্তৰজনক নিযুক্ত কৰিলে আৰু তেওঁ নিজে আহিবলগীয়া প্ৰতিখন নগৰ আৰু ঠাইলৈ দুজন দুজনক নিজৰ আগত পঠিয়ালে।

২ সেইবাবে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " সঁচাকৈয়ে শস্য চপোৱা বৰ বেছি, কিন্তু শ্ৰমিক কম;
৩ তোমালোকৰ বাটলৈ যোৱা, চোৱা, মই তোমালোকক পহুৰ মাজত মেৰ পোৱালিৰ দৰে পঠিয়াই দিম।
৪ পাৰ্চ, বা স্ক্ৰিপ, বা জোতাও লৈ নাযাবা;
৫ আৰু যি ঘৰত সোমাবা, প্ৰথমে কোৱা, এই ঘৰত শান্তি হওক।
৬ আৰু যদি শান্তিৰ পুত্ৰ তাত থাকে, তেন্তে তোমালোকৰ শান্তি তাৰ ওপৰত থাকিব;
7 আৰু সেই ঘৰতে থাকক, তেওঁলোকে দিয়া বস্তু খাওক আৰু পান কৰক; ঘৰে ঘৰে নাযাব।
8 তোমালোকে যি নগৰত সোমাবা আৰু তেওঁলোকে তোমালোকক গ্ৰহণ কৰে, তোমালোকৰ সন্মুখত ৰখা বস্তুবোৰ খাব।
৯ তাত থকা ৰোগীসকলক সুস্থ কৰি তেওঁলোকক কোৱা, "ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিল।"
১০ কিন্তু তোমালোকে যি নগৰত সোমাবা, কিন্তু তেওঁলোকে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰিলে, সেই নগৰৰ ৰাজপথলৈ ওলাই গৈ কওক।
১১ তোমালোকৰ নগৰৰ যি ধূলি আমাৰ ওপৰত আঁকোৱালি লৈছে, সেই ধূলিও আমি তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে মচি দিওঁ;
১২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, সেই দিনত সেই নগৰতকৈ চদোমৰ বাবে অধিক সহ্য হ'ব।
১৩ ক'ৰাজিন, তোমাৰ ধিক্! হে বৈৎচাইদা, তোমাৰ ধিক্! কিয়নো যদি তোৰ আৰু চিদোনত তোমালোকৰ মাজত কৰা মহান কামবোৰ কৰা হ'লহেঁতেন, তেন্তে তেওঁলোকে বস্তা আৰু ছাই পিন্ধি বহি বহুদিনৰ আগতে অনুতাপ কৰিলেহেঁতেন।
১৪ কিন্তু বিচাৰৰ সময়ত তূৰ আৰু চিদোনৰ বাবে তোমালোকতকৈ অধিক সহ্য হ'ব।
১৫ আৰু তুমি স্বৰ্গলৈ উন্নীত হোৱা কফৰনাহূম, নৰকলৈ ঠেলি দিয়া হ'ব।
১৬ যি জনে তোমালোকৰ কথা শুনিছে, তেওঁ মোৰ কথা শুনিছে; আৰু যি জনে তোমালোকক তুচ্ছজ্ঞান কৰে, তেওঁ মোক তুচ্ছজ্ঞান কৰে; আৰু যি জনে মোক তুচ্ছজ্ঞান কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱাজনক তুচ্ছজ্ঞান কৰে।
১৭ তেতিয়া সত্তৰজন আনন্দত উভতি আহি ক'লে, "প্ৰভু, তোমাৰ নামেৰে চয়তানবোৰো আমাৰ অধীন হৈছে।"
১৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই চয়তানক আকাশৰ পৰা বিজুলীৰ দৰে পৰি থকা দেখিলোঁ।"
১৯ চোৱা, মই তোমালোকক সাপ আৰু বিচ্ছু আৰু শত্ৰুৰ সকলো শক্তিৰ ওপৰত ভৰি দিবলৈ ক্ষমতা দিছো;
২০ কিন্তু এই কথাত আনন্দ নকৰিবা, যে আত্মাবোৰ তোমালোকৰ বশৱৰ্তী হয়; কিন্তু আনন্দ কৰা, কিয়নো তোমালোকৰ নাম স্বৰ্গত লিখা হৈছে।
২১ সেই সময়ত যীচুৱে আত্মাত আনন্দ কৰি ক'লে, " হে পিতৃ, আকাশ-পৃথিৱীৰ প্ৰভু, মই তোমাক ধন্যবাদ জনাইছো যে তুমি এইবোৰ জ্ঞানী আৰু বিচক্ষণ লোকৰ পৰা লুকুৱাই ৰাখিছা আৰু শিশুসকলৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলা। কিয়নো তোমাৰ দৃষ্টিত তেনেকৈয়ে ভাল যেন লাগিল।
২২ মোৰ পিতৃৰ পৰা সকলো বস্তু মোৰ হাতত অৰ্পণ কৰা হৈছে; আৰু পুত্ৰৰ বাহিৰে পিতৃ কোন, আৰু পুত্ৰই যাক প্ৰকাশ কৰিব।
২৩ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকৰ ওচৰলৈ ঘূৰি গৈ একান্তভাৱে ক'লে, " তোমালোকে দেখা বস্তুবোৰ যি চকুৱে দেখে, তেওঁলোক ধন্য।
২৪ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, বহুতো ভাববাদী আৰু ৰজাই তোমালোকে দেখা বস্তুবোৰ চাবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, কিন্তু সেইবোৰ দেখা নাই; আৰু তোমালোকে যিবোৰ কথা শুনা, কিন্তু শুনা নাই, সেইবোৰ শুনিবলৈ।"
২৫ তাতে এজন অধিবক্তাই থিয় হৈ তেওঁক পৰীক্ষা কৰি ক'লে, "গুৰু, অনন্ত জীৱন পাবলৈ মই কি কৰিম?"
২৬ তেওঁ তেওঁক ক'লে, " বিধানত কি লিখা আছে?" তুমি কেনেকৈ পঢ়িছা?
২৭ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক তোমাৰ সমস্ত হৃদয়েৰে, সমস্ত প্ৰাণেৰে, সমস্ত শক্তিৰে আৰু সমস্ত মনেৰে প্ৰেম কৰা; আৰু তোমাৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক নিজৰ দৰে।
২৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, " তুমি সঁচা উত্তৰ দিলা;
২৯ কিন্তু তেওঁ নিজকে ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি যীচুক ক'লে, "আৰু মোৰ ওচৰ-চুবুৰীয়া কোন?"
30 যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " এজন মানুহ যিৰূচালেমৰ পৰা যিৰীহোলৈ নামি আহি চোৰৰ মাজত পৰিল আৰু চোৰে তেওঁৰ বস্ত্ৰ খুলি আঘাত কৰি আধা মৃত কৰি গুচি গ'ল।
৩১ আকস্মিকভাৱে এজন পুৰোহিত সেই বাটেৰে নামি আহিল আৰু তেওঁক দেখি সি সিপাৰে পাৰ হৈ গ'ল।
32 সেইদৰে এজন লেবীয়াই সেই ঠাইত উপস্থিত হৈ তেওঁক চালে আৰু সিপাৰে পাৰ হৈ গ'ল।
33 কিন্তু এজন চমৰীয়াই যাওঁতে তেওঁ থকা ঠাইলৈ আহিল;
৩৪ তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ তেল আৰু দ্ৰাক্ষাৰস ঢালি তেওঁৰ ঘাঁবোৰ বান্ধি নিজৰ জন্তুৰ ওপৰত বহাই থানালৈ লৈ আহি তেওঁৰ যত্ন ল'লে।
35 পাছদিনা যাওঁতে তেওঁ দুটকা উলিয়াই সৈন্যবাহিনীক দিলে আৰু তেওঁক ক'লে, "তেওঁৰ যত্ন লোৱা; আৰু তুমি যি অধিক খৰচ কৰিবা, মই যেতিয়া ঘূৰি আহিম, মই তোমাক প্ৰতিদান দিম।"
৩৬ এই তিনিজনৰ ভিতৰত কোনজন চোৰৰ মাজত পৰি যোৱাজনৰ ওচৰ-চুবুৰীয়া আছিল বুলি ভাবিছা?
৩৭ তেওঁ ক'লে, "যি জনে তেওঁক দয়া কৰিলে।" তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " যা আৰু তুমিও তেনেকুৱা কৰা।"
38 তেওঁলোকে গৈ থাকোঁতে তেওঁ এখন গাঁৱত প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু মাৰ্থা নামৰ এগৰাকী মহিলাই তেওঁক নিজৰ ঘৰত গ্ৰহণ কৰিলে।
39 তেওঁৰ মৰিয়ম নামৰ এগৰাকী ভনীয়েক আছিল, তেওঁও যীচুৰ চৰণত বহি তেওঁৰ বাক্য শুনিছিল।
40 কিন্তু মাৰ্থাই বহুত সেৱা কৰি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "প্ৰভু, মোৰ ভনীয়েকে মোক অকলে সেৱা কৰিবলৈ এৰি যোৱাৰ কথা তোমাৰ চিন্তা নাইনে?" এতেকে তাইক মোক সহায় কৰিবলৈ কওক।
৪১ যীচুৱে তাইক ক'লে, " মাৰ্থা, মাৰ্থা, তুমি বহু কথাত সাৱধান আৰু বিচলিত হৈছা।
৪২ কিন্তু এটা বস্তুৰ প্ৰয়োজন, আৰু মৰিয়মে সেই ভাল অংশটো বাছি লৈছে, যিটো তাইৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা নহ'ব।

অধ্যায় ১১

১ তেতিয়া তেওঁ কোনো ঠাইত প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকোঁতে, তেওঁৰ এজন শিষ্যই তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, যোহনেও তেওঁৰ শিষ্যসকলক শিকোৱাৰ দৰে আমাক প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ শিকাওক।"
২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ সময়ত কোৱা, "হে স্বৰ্গত থকা আমাৰ পিতৃ, তোমাৰ নাম পবিত্ৰ হওক।" তোমাৰ ৰাজ্য আহক। স্বৰ্গত যেনেকৈ পৃথিৱীতো তোমাৰ ইচ্ছা সম্পন্ন হওক।
৩ আমাক দিনক দিনে আমাৰ দৈনিক আহাৰ দিয়া।
৪ আৰু আমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা; কিয়নো আমাৰ ঋণী প্ৰত্যেককে আমিও ক্ষমা কৰি দিওঁ। আৰু আমাক পৰীক্ষাত নিদিব; কিন্তু আমাক অশুভৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰক।"
৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ মাজৰ কোনজনৰ বন্ধু আছে আৰু মাজনিশা তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক ক'ব, বন্ধু, মোক তিনিখন পিঠা ধাৰলৈ দিয়া;
৬ কিয়নো তেওঁৰ যাত্ৰাত মোৰ এজন বন্ধু মোৰ ওচৰলৈ আহিছে, আৰু তেওঁৰ আগত মোৰ একো নাই?
7 তেতিয়া তেওঁ ভিতৰৰ পৰা উত্তৰ দিব আৰু ক'ব, "মোক আমনি নকৰিবা; মই উঠি তোমাক দিব নোৱাৰো।
৮ মই তোমালোকক কওঁ, যদিও তেওঁ নিজৰ বন্ধু হোৱাৰ বাবে উঠি তেওঁক নিদিয়ে, তথাপিও তেওঁৰ অধ্যৱসায়ৰ কাৰণে তেওঁ উঠি আহি তেওঁক যিমান প্ৰয়োজন সিমান দিব।
৯ মই তোমালোকক কওঁ, বিচাৰা, তেতিয়া তোমালোকক দিয়া হ'ব; বিচাৰা, আৰু তোমালোকে পাবা; টোকৰ মাৰিব, আৰু তোমালোকৰ বাবে মুকলি হ'ব।"
১০ কিয়নো যি কোনোৱে বিচাৰে, তেওঁ লাভ কৰে; আৰু যি জনে বিচাৰে, তেওঁ বিচাৰি পায়; আৰু যি জনে টোকৰ মাৰিব, তেওঁক মুকলি কৰা হ'ব।"
১১ যদি কোনো পুত্ৰই তোমালোকৰ মাজৰ কোনো এজন পিতৃৰ পৰা পিঠা বিচাৰে, তেন্তে তেওঁ তেওঁক এটা শিল দিবনে? বা যদি তেওঁ মাছ বিচাৰে, তেন্তে মাছৰ বিনিময়ত তেওঁক সাপ দিবনে?
১২ নে কণী বিচাৰিলে বিচ্ছু অৰ্পণ কৰিবনে?
১৩ এতেকে যদি তোমালোকে দুষ্ট হৈ তোমালোকৰ সন্তানক ভাল উপহাৰ দিবলৈ জানো;
১৪ তেওঁ এটা চয়তানক বাহিৰ কৰি দিছিল আৰু সেই চয়তানটো বোবা আছিল। পাছত চয়তান বাহিৰলৈ ওলাই গ'লে, বোবাজনে কথা ক'লে; আৰু লোকসকলে আচৰিত হ'ল।
১৫ কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে ক'লে, "তেওঁ চয়তানৰ মুৰব্বী বেলজবুবৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰক খেদি পঠিয়াইছে।"
১৬ আন কিছুমানে তেওঁক পৰীক্ষা কৰি স্বৰ্গৰ পৰা চিন বিচাৰিলে।
১৭ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ চিন্তাবোৰ জানি তেওঁলোকক ক'লে, " প্ৰতিখন ৰাজ্য নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভাজিত হ'লে ধ্বংস কৰা হয়; আৰু ঘৰৰ বিপৰীতে বিভক্ত ঘৰ পতিত হয়।
১৮ চয়তানেও যদি নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভাজিত হয়, তেন্তে তেওঁৰ ৰাজ্য কেনেকৈ থিয় হ'ব? কিয়নো তোমালোকে কৈছা যে মই বেলজবুবৰ দ্বাৰাই চয়তানক বাহিৰ কৰি দিওঁ।"
১৯ মই যদি বেলজবুলৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰক বাহিৰ কৰি দিওঁ, তেন্তে তোমালোকৰ পুত্ৰসকলে কাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক বাহিৰ কৰে? এতেকে তেওঁলোক তোমালোকৰ বিচাৰক হব।"
২০ কিন্তু মই যদি ঈশ্বৰৰ আঙুলিৰে চয়তানক বাহিৰ কৰি দিওঁ, তেন্তে নিশ্চয় ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ ওপৰত আহিল।
২১ যেতিয়া কোনো শক্তিশালী ব্যক্তিয়ে অস্ত্ৰধাৰী নিজৰ ৰাজপ্ৰসাদ ৰক্ষা কৰে, তেতিয়া তেওঁৰ সম্পত্তি শান্তিৰে থাকে।
২২ কিন্তু যেতিয়া তেওঁতকৈ শক্তিশালী এজনে তেওঁৰ ওপৰত আহি তেওঁক পৰাস্ত কৰে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ পৰা তেওঁৰ আস্থা থকা সকলো কৱচ কাঢ়ি লয় আৰু তেওঁৰ লুটপাত বিভাজন কৰে।
২৩ যি মোৰ লগত নাথাকে, তেওঁ মোৰ বিৰোধী, আৰু যি মোৰ লগত গোটাব নোৱাৰে, তেওঁ সিঁচৰতি কৰে।
২৪ যেতিয়া কোনো মানুহৰ পৰা অশুচি আত্মা ওলাই যায়, তেতিয়া তেওঁ বিশ্ৰাম বিচাৰি শুকান ঠাইবোৰত ঘূৰি ফুৰে; আৰু কোনো এজনক নাপাই তেওঁ ক'লে, "মই য'ৰ পৰা ওলাই আহিলোঁ, সেই ঘৰলৈ উভতি যাম।"
২৫ তেওঁ আহি তাক ঝাড়ু দি সজাই থোৱা দেখিলে।
২৬ তেতিয়া তেওঁ গৈ নিজতকৈও অধিক দুষ্ট আন সাতটা আত্মাক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ যায়; আৰু তেওঁলোকে তাত প্ৰৱেশ কৰি তাত বাস কৰে;
২৭ এই কথা কৈ থাকোঁতে সেই দলৰ এগৰাকী মহিলাই মাত তুলি ক'লে, "তোমাক জন্ম দিয়া গৰ্ভ আৰু তুমি স্তনপান কৰা গৰ্ভ ধন্য।"
২৮ কিন্তু তেওঁ ক'লে, " তোমালোকে ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনা আৰু পালন কৰা লোকসকল ধন্য।"
২৯ মানুহবোৰ ডাঠকৈ গোট খাই তেওঁ ক'বলৈ ধৰিলে, " এইটো এটা দুষ্ট প্ৰজন্ম; আৰু যোনা ভাববাদীৰ চিন বাহিৰে আন কোনো চিন দিয়া নহ'ব।"
৩০ কিয়নো নীনবীয়াসকলৰ বাবে যোনা যেনেকৈ চিন আছিল, তেনেকৈয়ে মানুহৰ পুত্ৰও এই প্ৰজন্মৰ বাবেও চিন হ'ব।
৩১ বিচাৰৰ দিনা দক্ষিণৰ ৰাণীয়ে এই প্ৰজন্মৰ লোকসকলৰ লগত উঠি তেওঁলোকক দোষী সাব্যস্ত কৰিব; চলোমনতকৈও ডাঙৰ এজন ইয়াত আছে।"
৩২ নীনবিৰ লোকসকলে এই প্ৰজন্মৰ সৈতে বিচাৰৰ দিনা উঠি আহি তেওঁলোকক দোষী সাব্যস্ত কৰিব; আৰু চোৱা, যোনাতকৈও ডাঙৰ এজন ইয়াত আছে।"
৩৩ কোনেও চাকি জ্বলাই গোপন স্থানত বা বুচেলৰ তলত বা দ্বীপৰ তলত ৰাখিব নোৱাৰে, যাতে ভিতৰলৈ অহা লোকসকলে পোহৰ দেখা পায়।
৩৪ শৰীৰৰ পোহৰ চকু, সেই কাৰণে যেতিয়া তোমাৰ চকু অকলশৰীয়া হয়, তেতিয়া তোমাৰ গোটেই শৰীৰটোও পোহৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হয়; কিন্তু যেতিয়া তোমাৰ চকু দুষ্ট হয়, তেতিয়া তোমাৰ শৰীৰো আন্ধাৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হয়।
৩৫ এতেকে তোমাৰ মাজত থকা পোহৰ যাতে আন্ধাৰ নহয়।
৩৬ এতেকে যদি তোমাৰ গোটেই শৰীৰ পোহৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হয় আৰু কোনো অংশ আন্ধাৰ নহয়, তেন্তে গোটেই শৰীৰ পোহৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব, যেনেকৈ মমবাতিৰ উজ্জ্বল পোহৰে তোমাক পোহৰ দিয়ে।

৩৭ তেওঁ কথা কৈ থাকোঁতে এজন ফৰীচীয়ে তেওঁক তেওঁৰ লগত ভোজন কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে।
৩৮ ফৰীচীজনে সেই কথা দেখি আচৰিত হ'ল যে তেওঁ প্ৰথমে ৰাতিৰ আহাৰ খোৱাৰ আগতে গা ধুই নাছিল।
৩৯ যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, " তোমালোক ফৰীচীসকলে এতিয়া পাত্ৰ আৰু পাত্ৰৰ বাহিৰৰ অংশ পৰিষ্কাৰ কৰিছা; কিন্তু তোমালোকৰ অন্তৰ্ভাগ হুলস্থুল আৰু দুষ্টতাৰে পৰিপূৰ্ণ।
৪০ তোমালোক মূৰ্খবিলাক, যিজনে বাহিৰৰ বস্তু সৃষ্টি কৰিছিল, তেওঁ ভিতৰৰ বস্তুও সৃষ্টি কৰা নাছিলনে?
৪১ কিন্তু তোমালোকৰ যি আছে, তাৰ পৰাই দান দিয়া; আৰু চোৱা, তোমালোকৰ বাবে সকলো পৰিষ্কাৰ।
৪২ কিন্তু হে ফৰীচীসকল, তোমালোকৰ বাবে ধিক্! কিয়নো তোমালোকে পদিনা, ৰু আৰু সকলো ধৰণৰ বনৌষধিৰ দশম ভাগ দি বিচাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰেমক পাৰ কৰিছা।
৪৩ হে ফৰীচীসকল, তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে নামঘৰত সৰ্বোচ্চ আসন আৰু বজাৰত অভিবাদন কৰাটো ভাল পাবা।"
৪৪ হে অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকল, ভণ্ডসকল, তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোক দেখা নথকা কবৰৰ নিচিনা, আৰু সেইবোৰৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়ি যোৱা মানুহবোৰে সেইবোৰৰ বিষয়ে নাজানে।
৪৫ তেতিয়া বিধানৰ এজনে উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, এই কথা কৈ তুমি আমাকো তিৰস্কাৰ কৰিছা।"
৪৬ তেওঁ ক'লে, " হে অধিবক্তাসকল, তোমালোকৰো ধিক্! কিয়নো তোমালোকে মানুহক বহন কৰিব নোৱাৰা বোজা বোজা দিছা, আৰু তোমালোকে নিজেও তোমালোকৰ এটা আঙুলিৰে বোজাবোৰ স্পৰ্শ নকৰে।
৪৭ তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে ভাববাদীসকলৰ মৈদাম নিৰ্মাণ কৰিছা, আৰু তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে তেওঁলোকক বধ কৰিলে।
৪৮ তোমালোকে সঁচাকৈ সাক্ষ্য দিছা যে তোমালোকে তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষৰ কৰ্মক অনুমতি দিয়ে;
49 এই কাৰণে ঈশ্বৰৰ জ্ঞানে ক'লে, "মই তেওঁলোকক ভাববাদী আৰু পাঁচনি পঠাম আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানক বধ কৰিব আৰু অত্যাচাৰ কৰিব।
৫০ যাতে জগতৰ জন্মৰ পৰা বোৱাই দিয়া সকলো ভাববাদীৰ তেজ এই প্ৰজন্মৰ পৰা বিচৰা হয়;
৫১ হাবেলৰ তেজৰ পৰা আৰম্ভ কৰি বেদী আৰু মন্দিৰৰ মাজত বিনষ্ট হোৱা জখৰিয়াৰ তেজলৈকে।
৫২ হে অধিবক্তাসকল তোমালোকৰ ধিক্! কিয়নো তোমালোকে জ্ঞানৰ চাবি কাঢ়ি লৈছা;
53 তেওঁ এই কথাবোৰ কওঁতে, অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁক প্ৰবলভাৱে আহ্বান জনাবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁক বহুতো কথা ক'বলৈ প্ৰৰোচিত কৰিবলৈ ধৰিলে।
৫৪ তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অপেক্ষা কৰি তেওঁৰ মুখৰ পৰা কিবা এটা ধৰিবলৈ বিচাৰিছিল, যাতে তেওঁলোকে তেওঁক অভিযোগ কৰিব পাৰে।

অধ্যায় ১২

১ তাৰ মাজতে অগণন জনগোষ্ঠী একত্ৰিত হৈ ইজনে সিজনক ভৰিৰে গচকি উঠিল, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ শিষ্যসকলক প্ৰথমে ক'বলৈ ধৰিলে, " ফৰীচীসকলৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হওক, যিটো হৈছে ভণ্ডামি।"
২ কিয়নো ঢাকি থোৱা একো নাই, যিটো প্ৰকাশ নহ'ব; আৰু লুকাই থকা নাছিল, যিটো গম পোৱা নাযায়।
৩ এতেকে তোমালোকে আন্ধাৰত যি ক'লা, সেই কথা পোহৰত শুনা যাব; আৰু তোমালোকে আলমাৰীত কাণত কোৱা কথাবোৰ ঘৰৰ ওপৰত ঘোষণা কৰা হ'ব।
৪ আৰু মই তোমালোকক মোৰ বন্ধুসকলক কওঁ, যিসকলে মৃতদেহ বধ কৰে, আৰু তাৰ পিছত তেওঁলোকৰ আৰু কৰিব পৰা কাম নাই, তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা।
৫ কিন্তু মই তোমালোকক আগতেই সতৰ্ক কৰি দিম যে তোমালোকে কাক ভয় কৰিবা; হয়, মই তোমালোকক কওঁ, তেওঁক ভয় কৰা।
৬ পাঁচটা চৰাই দুই টকাত বিক্ৰী কৰা নহয় আৰু ঈশ্বৰৰ আগত ইয়াৰে এটাও পাহৰি যোৱা নহয়নে?
৭ কিন্তু তোমালোকৰ মূৰৰ চুলিবোৰো সকলো গণনা কৰা হৈছে। এতেকে ভয় নকৰিবা;
৪ মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে মানুহৰ আগত মোক স্বীকাৰ কৰিব, মানুহৰ পুত্ৰইও ঈশ্বৰৰ দূতসকলৰ আগত তেওঁক স্বীকাৰ কৰিব।
9 কিন্তু যি জনে মানুহৰ আগত মোক অস্বীকাৰ কৰে, তেওঁক ঈশ্বৰৰ দূতসকলৰ আগত অস্বীকাৰ কৰা হ'ব।
১০ আৰু যি কোনোৱে মানুহৰ পুত্ৰৰ বিৰুদ্ধে এটা বাক্য কয়, তেওঁক ক্ষমা কৰা হ'ব;
১১ আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক ধৰ্মঘৰ, দণ্ডাধীশ আৰু ক্ষমতাৰ ওচৰলৈ লৈ যাব, তেতিয়া তোমালোকে কেনেকৈ বা কি উত্তৰ দিব আৰু কি ক'ব, সেই বিষয়ে চিন্তা নকৰিবা।
১২ কিয়নো পবিত্ৰ আত্মাই সেই সময়তে তোমালোকক কি ক'ব লাগে সেই বিষয়ে শিকাব।
১৩ তাতে এজন লোকে তেওঁক ক'লে, "গুৰু, মোৰ ভাইক কওক যে তেওঁ মোৰ লগত উত্তৰাধিকাৰ ভাগ কৰিব।"
১৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, " মানুহ, মোক কোনে তোমালোকৰ ওপৰত বিচাৰক বা বিভাজন কৰা হ'ল?"
১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " সাৱধান হোৱা আৰু লোভৰ পৰা সাৱধান হোৱা;
১৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত ক'লে, " এজন ধনী মানুহৰ মাটিত প্ৰচুৰ পৰিমাণে জন্ম হৈছিল।
১৭ তেতিয়া তেওঁ মনতে ভাবি ক'লে, "মোৰ ফল দান কৰিবলৈ মোৰ কোনো ঠাই নাই বুলি মই কি কৰিম?"
১৮ তেওঁ ক'লে, "মই এই কাম কৰিম, মই মোৰ ভঁৰালবোৰ ভাঙি আৰু ডাঙৰকৈ নিৰ্মাণ কৰিম; আৰু তাতেই মই মোৰ সকলো ফল আৰু মোৰ ধন-সম্পত্তি দান কৰিম।
১৯ মই মোৰ প্ৰাণক ক'ম, আত্মা, তোমাৰ বহু বছৰলৈ বহু সম্পত্তি জমা হৈ আছে; নিশ্চিন্ত হৈ খাওক, পান কৰক আৰু আনন্দ কৰক।
২০ কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক ক'লে, "হে মূৰ্খ, আজি ৰাতি তোমাৰ প্ৰাণ তোমাৰ পৰা বিচৰা হ'ব;

২১ যি জনে নিজৰ বাবে ধন সঞ্চয় কৰে, কিন্তু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ধনী নহয়।
২২ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যসকলক ক'লে, " সেয়েহে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে কি খাবা, সেই বিষয়ে চিন্তা নকৰিবা; আৰু শৰীৰৰ কাৰণে নহয়, যি পিন্ধিব।"
২৩ আহাৰতকৈ প্ৰাণ বেছি, আৰু বস্ত্ৰতকৈ শৰীৰ অধিক।
২৪ কাউৰীবোৰলৈ মন কৰক; যিবোৰৰ ভঁৰাল বা ভঁৰাল নাই; আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক পোষণ কৰে;
২৫ আৰু তোমালোকৰ মাজৰ কোনে চিন্তা কৰি তেওঁৰ উচ্চতাত এক হাত বৃদ্ধি কৰিব পাৰে?
২৬ তেন্তে তোমালোকে যদি সৰু কাম কৰিব নোৱাৰা, তেন্তে বাকীবোৰৰ বাবে কিয় চিন্তা কৰা?
২৭ শেৱালিবোৰ কেনেকৈ বাঢ়ি যায়, সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰা, সিহঁতে পৰিশ্ৰম নকৰে, সিহঁতে কাটিব নোৱাৰে; তথাপি মই তোমালোকক কওঁ যে চলোমনে নিজৰ সমস্ত মহিমাৰে এইবোৰৰ কোনো এজনৰ দৰে সাজ-পোছাক পৰিধান কৰা নাছিল।
২৮ তেনেহ'লে ঈশ্বৰে আজি পথাৰত থকা আৰু কাইলৈ চোকাত পেলোৱা ঘাঁহবোৰক যদি এনেদৰে সাজ-পোছাক পিন্ধায়; হে অলপ বিশ্বাসী, তেওঁ তোমালোকক আৰু কিমান কাপোৰ পিন্ধিব?
২৯ আৰু তোমালোকে কি খাবা, কি পান কৰিবা, সেইটো বিচাৰি নাযাবা, আৰু সন্দেহ নকৰিবা।
৩০ কিয়নো জগতৰ জাতিবিলাকে এই সকলো বস্তু বিচাৰে;
৩১ কিন্তু তোমালোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য বিচাৰা; আৰু এই সকলোবোৰ তোমালোকৰ লগত যোগ কৰা হ'ব।"
৩২ হে সৰু জাক, ভয় নকৰিবা; কিয়নো তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকক ৰাজ্য দিবলৈ ইচ্ছা কৰিছে।
৩৩ তোমালোকৰ যি আছে তাক বিক্ৰী কৰি দান দিয়া; য'ত কোনো চোৰ ওচৰলৈ নাযায়, আৰু মৌৰে নষ্ট নকৰে, তাত তোমালোকে পুৰণি নহোৱা মোনা, আকাশত যি ধন নাই, সেই ধনৰ ব্যৱস্থা কৰক।
৩৪ কিয়নো তোমাৰ ধন য'ত থাকিব, তাতেই তোমাৰ হৃদয়ও থাকিব।
৩৫ তোমালোকৰ কঁকাল বান্ধি থাকক আৰু তোমালোকৰ পোহৰ জ্বলি থকা হওক;
৩৬ আৰু তোমালোকে নিজৰ প্ৰভু বিয়াৰ পৰা উভতি অহাৰ সময়ত অপেক্ষা কৰা মানুহৰ দৰে। যাতে তেওঁ আহি টোকৰ মাৰিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ আগত তৎক্ষণাত খুলিব পাৰে।
৩৭ যিবিলাক দাসবোৰ ধন্য, যিবিলাক প্ৰভুৱে আহি পৰ্যবেক্ষণ কৰি থকা দেখিব;
৩৮ আৰু যদি তেওঁ দ্বিতীয় প্ৰহৰত আহি বা তৃতীয় প্ৰহৰত আহি তেওঁলোকক তেনেকৈ পায়, তেন্তে সেই দাসসকল ধন্য।
৩৯ আৰু এইটো জানি লওক যে ঘৰৰ মালিকে যদি চোৰ আহিব সেই কথা জানিলেহেঁতেন, তেন্তে তেওঁ চকু ৰাখিলেহেঁতেন আৰু নিজৰ ঘৰ ভাঙিবলৈ নিদিলেহেঁতেন।
৪০ এতেকে তোমালোকে সাজু থাকা, কিয়নো তোমালোকে চিন্তা নকৰা সময়ত মানুহৰ পুত্ৰ আহিব।
৪১ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, আপুনি এই দৃষ্টান্ত আমাৰ আগত নে সকলোৰে আগত কৈছেনে?"
৪২ তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, " তেন্তে সেই বিশ্বাসী আৰু জ্ঞানী সেৱক কোন, যাক তেওঁৰ প্ৰভুৱে নিজৰ ঘৰৰ ওপৰত অধ্যক্ষ কৰি সময়মতে তেওঁলোকৰ আহাৰ দিব?
৪৩ ধন্য সেই দাস, যাৰ প্ৰভুৱে আহি এনে কৰি থকা দেখিব।
৪৪ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তেওঁ তেওঁক নিজৰ সকলো বস্তুৰ ওপৰত অধিপতি কৰিব।
৪৫ কিন্তু সেই দাসে যদি হৃদয়েৰে কয়, "মোৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ আগমনত বিলম্ব কৰে; আৰু পুৰুষ দাস আৰু কুমাৰীক মাৰপিট কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিব, আৰু খাবলৈ, পান কৰিবলৈ আৰু মদ খাবলৈ আৰম্ভ কৰিব;
৪৬ সেই দাসৰ প্ৰভুৱে তেওঁক বিচাৰি নোপোৱা দিনত আৰু অজ্ঞাত সময়ত আহিব আৰু তেওঁক কাটি পেলাব আৰু অবিশ্বাসীসকলৰ লগত তেওঁৰ অংশ নিযুক্ত কৰিব।
৪৭ যি দাসে নিজৰ প্ৰভুৰ ইচ্ছা জানি নিজকে সাজু নহ'ল আৰু তেওঁৰ ইচ্ছা অনুসাৰে নকৰিলে, তেওঁক অনেক প্ৰহাৰ কৰা হ'ব।
৪৮ কিন্তু যি জনে নাজানিলে আৰু প্ৰহাৰৰ যোগ্য কাম কৰিলে, তেওঁক কম আঘাতেৰে প্ৰহাৰ কৰা হ'ব। কিয়নো যাক বহুত দিয়া হ'ব, তেওঁৰ পৰা বহুত বিচৰা হ'ব;
৪৯ মই পৃথিৱীলৈ জুই পঠাবলৈ আহিছো; আৰু যদি ইতিমধ্যে জ্বলি উঠিছে, তেন্তে মই কি কৰিম?
৫০ কিন্তু বাপ্তিস্ম ল'বলৈ মোৰ এটা বাপ্তিস্ম আছে; আৰু সেইটো সম্পন্ন নোহোৱালৈকে মই কেনেকৈ টান হৈ আছো!
৫১ তোমালোকে ধৰিবা যে মই পৃথিৱীত শান্তি দিবলৈ আহিছো? মই তোমাক কওঁ, নহয়; কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে বিভাজন:
৫২ কিয়নো এতিয়াৰ পৰা এটা ঘৰত পাঁচজন বিভক্ত হ'ব, তিনিজন দুজনৰ বিৰুদ্ধে আৰু দুজন তিনিজনৰ বিৰুদ্ধে।
৫৩ পিতৃ পুত্ৰৰ বিৰুদ্ধে আৰু পুত্ৰ পিতৃৰ বিৰুদ্ধে বিভক্ত হ'ব; মাক কন্যাৰ বিৰুদ্ধে আৰু কন্যা মাতৃৰ বিৰুদ্ধে; শাহুৱেকে বোৱাৰীৰ বিৰুদ্ধে আৰু বোৱাৰীয়ে শাহুৱেকৰ বিৰুদ্ধে।
৫৪ তেতিয়া তেওঁ লোকসকলক ক'লে, " যেতিয়া তোমালোকে পশ্চিম দিশৰ পৰা মেঘ ওলোৱা দেখিবা, তেতিয়া তোমালোকে লগে লগে কয়, 'বৰষুণ আহিব; আৰু তেনেকুৱাই।
৫৫ আৰু দক্ষিণ বতাহ বলি থকা দেখি তোমালোকে কয়, গৰম হ'ব; আৰু সেয়া হ'ল।"
৫৬ তোমালোকে ভণ্ডবিলাক, আকাশ আৰু পৃথিবীৰ মুখ দেখিবলৈ পাৰা; কিন্তু এইবাৰ তোমালোকে কেনেকৈ বুজি পোৱা নাই?
৫৭ হ'ব, আৰু তোমালোকে কিয় তোমালোকে নিজৰ পৰাই সঠিক বিচাৰ নকৰিবা?
৫৮ যেতিয়া তুমি তোমাৰ বিৰোধীৰ লগত দণ্ডাধীশৰ ওচৰলৈ যাবা, যেতিয়া তুমি বাটত থকাৰ দৰে, তেতিয়া তুমি তেওঁৰ পৰা মুক্তি পাবলৈ চেষ্টা কৰা; যাতে তেওঁ তোমাক বিচাৰকৰ্ত্তাৰ ওচৰলৈ লৈ যায়, আৰু বিচাৰকৰ্ত্তাই তোমাক অধ্যক্ষৰ হাতত শোধাই দিব নোৱাৰে আৰু বিষয়াজনে তোমাক কাৰাগাৰত নমাই নিদিয়ে।"
৫৯ মই তোমাক কওঁ, তুমি শেষ টকা পৰিশোধ নকৰালৈকে তাৰ পৰা আঁতৰি নাযাবা।

অধ্যায় ১৩

১ সেই সময়ত কিছুমানে তেওঁক গালিলীয়াসকলৰ বিষয়ে ক'লে, যিসকলৰ তেজ পীলাতে তেওঁলোকৰ বলিদানৰ লগত মিহলি কৰিছিল।
২ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " এই গালীলীয়াসকলে এনে কষ্ট ভোগ কৰাৰ বাবে সকলো গালীলীয়াতকৈ পাপী বুলি তোমালোকে ধৰিছানে?"
৩ মই তোমালোকক কওঁ, নহয়;
৪ নে যি আঠাইশজনৰ ওপৰত চিলিয়ামৰ টাৱাৰটো পৰি তেওঁলোকক বধ কৰিলে, তোমালোকে ভাবিছা যে তেওঁলোক যিৰূচালেমত বাস কৰা সকলোতকৈ পাপী আছিল?
৫ মই তোমালোকক কওঁ, নহয়;
৬ তেওঁ এই দৃষ্টান্তও ক'লে; এজন মানুহৰ আঙুৰৰ বাগিচাত ডিমৰু গছ ৰোপণ কৰা হৈছিল; তেওঁ আহি তাৰ পৰা ফল বিচাৰিলে, কিন্তু একো নাপালে।
7 তেতিয়া তেওঁ নিজৰ আঙুৰৰ বাগিচাৰ সাজ-পোছাকক ক'লে, "চোৱা, এই তিনি বছৰত মই এই ডিমৰু গছত ফল বিচাৰি আহিছো, কিন্তু একো নাপাওঁ; মাটিত কিয় বোজা?
৮ তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "প্ৰভু, এই বছৰো বাদ দিয়ক, যেতিয়ালৈকে মই ইয়াৰ চাৰিওফালে খান্দি গোবৰ নিদিওঁ।
৯ আৰু যদি ই ফল দিয়ে, তেন্তে ভাল, আৰু যদি নহয়, তেন্তে তাৰ পিছত আপুনি তাক কাটি পেলাব।
১০ তেওঁ বিশ্ৰামবাৰে কোনোবা ধৰ্ম্মঘৰত শিক্ষা দি আছিল।
১১ আৰু চোৱা, আঠাইশ বছৰ ধৰি অসুস্থতাত ভুগি থকা এগৰাকী মহিলা আছিল, আৰু তেওঁ একেলগে প্ৰণাম কৰিছিল আৰু কোনো ধৰণে নিজকে ওপৰলৈ তুলিব নোৱাৰিছিল।
১২ যীচুৱে তাইক দেখি তাইক মাতি ক'লে, " হে মহিলা, তুমি তোমাৰ অসুস্থতাৰ পৰা মুক্ত হৈছা।"
১৩ তেতিয়া তেওঁ তাইৰ ওপৰত হাত ৰাখিলে আৰু লগে লগে তাই পোন হৈ ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিলে।
14 যীচুৱে বিশ্ৰামবাৰে সুস্থ কৰাৰ কাৰণে ক্ষোভেৰে উত্তৰ দিলে আৰু লোকসকলক ক'লে, "মানুহে ছয় দিন কাম কৰিব লাগে বিশ্ৰামবাৰৰ দিন।
১৫ তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, " হে ভণ্ড, তোমালোকৰ প্ৰত্যেকেই বিশ্ৰামবাৰে নিজৰ গৰু বা গাধক গোহালিৰ পৰা মুকলি কৰি পানী দিবলৈ লৈ যোৱা নাইনে?"
১৬ চয়তানে এই আঠাইশ বছৰ ধৰি বান্ধি ৰখা অব্ৰাহামৰ কন্যা এই মহিলাগৰাকীক বিশ্ৰামবাৰে এই বন্ধনৰ পৰা মুক্ত কৰা উচিত নহয়নে?
১৭ তেওঁ এই কথাবোৰ ক'লে, তেওঁৰ সকলো বিৰোধী লাজ পালে;
১৮ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কেনেকুৱা?" আৰু মই ইয়াৰ লগত কিহৰ মিল হ'ম?
১৯ ই সৰিয়হৰ গুটিৰ দৰে, যিটো মানুহে লৈ নিজৰ বাৰীত পেলাই দিলে; আৰু ই বাঢ়ি গ'ল আৰু এটা ডাঙৰ গছক মম কৰিলে; আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰে তাৰ ডালত বাস কৰিলে।
২০ তেওঁ পুনৰ ক'লে, " ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যক মই কিহৰ লগত তুলনা কৰিম?"
২১ ই খমিৰৰ নিচিনা, যিটো তিৰোতাই লৈ তিনি জোখৰ পিঠাত লুকুৱাই ৰাখিছিল, যেতিয়ালৈকে গোটেইখিনি খমিৰ হোৱা নাছিল।
২২ তেওঁ নগৰ আৰু গাঁৱৰ মাজেৰে শিক্ষা দি যিৰূচালেম অভিমুখে যাত্ৰা কৰিলে।
২৩ তেতিয়া এজনে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, পৰিত্ৰাণ পোৱা লোক কম নেকি?" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে,
২৪ সংকীৰ্ণ দুৱাৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা, কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, বহুতে প্ৰৱেশ কৰিব বিচাৰিব, কিন্তু নোৱাৰিব।
২৫ যেতিয়া ঘৰৰ মালিকে উঠি দুৱাৰখন বন্ধ কৰি দিয়ে, আৰু তোমালোকে বাহিৰত থিয় হৈ দুৱাৰত টোকৰ মাৰি ক'বলৈ আৰম্ভ কৰা, "প্ৰভু, প্ৰভু, আমাৰ বাবে খুলি দিয়া; আৰু তেওঁ তোমালোকক উত্তৰ দিব আৰু ক'ব, "তোমালোক ক'ৰ পৰা আহিছা, মই তোমালোকক নাজানো।
২৬ তেতিয়া তোমালোকে ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিবা, 'আমি তোমাৰ সন্মুখত খাই-পান কৰিলোঁ, আৰু তুমি আমাৰ বাট-পথত শিক্ষা দিলা।
২৭ কিন্তু তেওঁ ক'ব, "মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোক ক'ৰ পৰা আহিছা, মই তোমালোকক নাজানো; হে সকলো অধৰ্মী সকল, মোৰ পৰা আঁতৰি যোৱা।
২৮ যেতিয়া তোমালোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত অব্ৰাহাম, ইচহাক, যাকোব আৰু সকলো ভাববাদীক দেখিবা আৰু তোমালোকে নিজেই বাহিৰলৈ ঠেলি দিয়া দেখিবা, তেতিয়া কান্দিব আৰু দাঁত চেপিব।
২৯ আৰু তেওঁলোকে পূব, পশ্চিম, উত্তৰ আৰু দক্ষিণৰ পৰা আহি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত বহিব।
৩০ আৰু চোৱা, পিছৰ কেইজন প্ৰথম হ'ব, আৰু প্ৰথমে শেষ হ'ব।
31 সেইদিনা কিছুমান ফৰীচী আহি তেওঁক ক'লে, "আপুনি ওলাই যোৱা আৰু ইয়াৰ পৰা যাওক, কিয়নো হেৰোদে তোমাক বধ কৰিব।"
৩২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে গৈ সেই শিয়ালটোক ক'বা, চোৱা, মই ভূতবোৰক বাহিৰ কৰি দিওঁ আৰু আজি আৰু কাইলৈ মই নিৰাময় কৰিম, আৰু তৃতীয় দিনা মই সিদ্ধ হ'ম।"
৩৩ তথাপিও মই আজি, কাইলৈ আৰু পিছদিনা চলিব লাগিব;
৩৪ হে যিৰূচালেম, যিৰূচালেম, যি ভাববাদীসকলক বধ কৰা আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ পঠোৱা লোকসকলক শিলেৰে আঘাত কৰা; কুকুৰাই নিজৰ পোৱালিবোৰক ডেউকাৰ তলত গোট খোৱাৰ দৰে মই তোমাৰ সন্তানবোৰক কিমানবাৰ গোট খুৱাব বিচাৰিলোঁহেঁতেন, কিন্তু তোমালোকে নিবিচাৰিলা!
৩৫ চোৱা, তোমালোকৰ ঘৰ তোমালোকৰ বাবে নিৰ্জন হৈ পৰিল;

অধ্যায় ১৪

১ তেতিয়া তেওঁ বিশ্ৰামবাৰে পিঠা খাবলৈ এজন প্ৰধান ফৰীচীৰ ঘৰত সোমাল, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক চাই থাকিল।

২ আৰু চোৱা, তেওঁৰ আগত এজন মানুহ আছিল, যিজন ড্ৰপচি ৰোগত আক্ৰান্ত আছিল।
3 যীচুৱে বিধানৰ অধিবক্তা আৰু ফৰীচীসকলক ক'লে, " বিশ্ৰামবাৰে সুস্থ কৰা উচিত নেকি?
৪ আৰু তেওঁলোকে মনে মনে থাকিল। আৰু তেওঁক ধৰি সুস্থ কৰি এৰি দিলে;
৫ তেতিয়া তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " তোমালোকৰ মাজৰ কোনে গাধ বা গৰু গাঁতত পৰি বিশ্ৰামবাৰে তাক তৎক্ষণাত উলিয়াই নিদিব?"
৬ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক পুনৰ উত্তৰ দিব নোৱাৰিলে।
7 তেতিয়া তেওঁ নিমন্ত্ৰিত লোকসকলক এটা দৃষ্টান্ত ক'লে, যেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰধান কোঠাবোৰ কেনেকৈ বাছি লৈছিল; তেওঁলোকক ক'লে,
৮ যেতিয়া তোমাক কোনো লোকে বিয়ালৈ নিমন্ত্ৰণ কৰে, তেতিয়া সৰ্বোচ্চ কোঠাত বহি নাথাকিব; যাতে তোমাতকৈ অধিক সন্মানীয় মানুহ এজনক তেওঁৰ পৰা নিমন্ত্ৰণ কৰা নহয়;
9 যি জনে তোমাক আৰু তেওঁক আমন্ত্ৰণ জনাইছিল, তেওঁ আহি তোমাক ক'লে, এই মানুহজনক ঠাই দিয়া; আৰু তুমি লাজতে আটাইতকৈ নিম্ন কোঠাটো ল'বলৈ আৰম্ভ কৰা।
১০ কিন্তু যেতিয়া তোমাক নিমন্ত্ৰণ কৰা হ'ব, তেতিয়া গৈ তলৰ কোঠাত বহিব; যাতে তোমাক নিমন্ত্ৰণ কৰাজনে আহি তোমাক ক'ব, 'বন্ধু, ওপৰলৈ উঠি যোৱা, তেতিয়া তোমাৰ লগত আহাৰ গ্ৰহণ কৰা লোকসকলৰ সন্মুখত তুমি উপাসনা কৰিবা।
১১ কিয়নো যি কোনোৱে নিজকে উন্নীত কৰে, তেওঁ হেয় হ'ব; আৰু যি জনে নিজকে নম্ৰ কৰে, তেওঁক উন্নীত কৰা হ'ব।"
১২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক নিমন্ত্ৰণ কৰাজনক ক'লে, " যেতিয়া আপুনি ৰাতিৰ আহাৰ বা ৰাতিৰ আহাৰ বনাব, তেতিয়া আপোনাৰ বন্ধু-বান্ধৱী, ভাই-ভনী, আত্মীয় বা ধনী ওচৰ-চুবুৰীয়াক মাতিব নালাগে; যাতে তেওঁলোকেও তোমাক পুনৰ নিমন্ত্ৰণ কৰে আৰু তোমাক প্ৰতিদান দিয়া নহয়।"
১৩ কিন্তু যেতিয়া আপুনি ভোজ পালন কৰিব, তেতিয়া দৰিদ্ৰ, অক্ষম, পংগু আৰু অন্ধসকলক মাতিব।
১৪ আৰু তুমি ধন্য হ'বা; কিয়নো তেওঁলোকে তোমাক প্ৰতিদান দিব নোৱাৰে;
১৫ তেতিয়া তেওঁৰ লগত আহাৰ গ্ৰহণ কৰা লোকসকলৰ মাজৰ এজনে এই কথা শুনি তেওঁক ক'লে, "ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত যি জনে পিঠা খাব, তেওঁ ধন্য।"
১৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, " এজন মানুহে ডাঙৰ ভোজ পাতিলে আৰু বহুতকে মাতিলে।
১৭ ৰাতিৰ আহাৰ খোৱাৰ সময়ত তেওঁৰ দাসক নিমন্ত্ৰিতসকলক ক'বলৈ পঠালে, "আহা; কিয়নো এতিয়া সকলো সাজু হৈছে।
১৮ তাতে সকলোৱে একে সন্মতিৰে অজুহাত দেখুৱাবলৈ ধৰিলে। প্ৰথমজনে তেওঁক ক'লে, "মই মাটিৰ টুকুৰা কিনিলোঁ, আৰু মই গৈ চাব লাগিব;
১৯ আৰু আন এজনে ক'লে, "মই পাঁচটা যোৰ গৰু কিনিলোঁ আৰু সেইবোৰ পৰীক্ষা কৰিবলৈ যাওঁ;
২০ আৰু আন এজনে ক'লে, "মই এগৰাকী পত্নী বিয়া কৰাইছো, সেয়েহে মই আহিব নোৱাৰো।"
২১ তেতিয়া সেই দাস আহি নিজৰ প্ৰভুক এই কথাবোৰ ক'লে। তেতিয়া ঘৰৰ মালিকে ক্ৰোধিত হৈ নিজৰ দাসক ক'লে, "বেগেৰে নগৰৰ বাট-পথ আৰু বাটবোৰলৈ ওলাই যোৱা আৰু দুখীয়া, অক্ষম, ৰখীয়া আৰু অন্ধ লোকক ইয়ালৈ আনিব।"
২২ তেতিয়া দাসজনে ক'লে, "প্ৰভু, আপুনি আজ্ঞা অনুসৰি কৰা হৈছে, তথাপিও ঠাই আছে।"
২৩ তেতিয়া প্ৰভুৱে দাসজনক ক'লে, "গাইপথ আৰু বেৰবোৰলৈ ওলাই গৈ তেওঁলোকক ভিতৰলৈ আহিবলৈ বাধ্য কৰাওক, যাতে মোৰ ঘৰ ভৰি পৰে।"
২৪ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, নিমন্ত্ৰণ কৰা লোকসকলৰ মাজৰ কোনোৱেই মোৰ ৰাতিৰ আহাৰ গ্ৰহণ নকৰিব।
২৫ তাতে তেওঁৰ লগত অনেক জনসমাগম গ'ল আৰু তেওঁ ঘূৰি আহি তেওঁলোকক ক'লে।
২৬ যদি কোনোৱে মোৰ ওচৰলৈ আহি নিজৰ পিতৃ, মাক, পত্নী, সন্তান, ভাই, ভনীয়েক, হয়, আৰু নিজৰ জীৱনকো ঘৃণা নকৰে, তেন্তে তেওঁ মোৰ শিষ্য হ'ব নোৱাৰে।
২৭ আৰু যি কোনোৱে তেওঁৰ ক্ৰুচ বহন কৰি মোৰ পিছে পিছে নাযায়, তেওঁ মোৰ শিষ্য হ'ব নোৱাৰে।
২৮ কিয়নো তোমালোকৰ মাজৰ কোনে এটা টাৱাৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ মন কৰিলে, প্ৰথমে বহি তাৰ খৰচৰ হিচাপ নকৰে যে তেওঁৰ হাতত সেই টাৱাৰটো সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ যথেষ্ট আছে নে নাই?
২৯ যাতে তেওঁ ভেটি স্থাপন কৰি শেষ কৰিব নোৱাৰাৰ পাছত তাক চোৱা সকলোৱে তেওঁক উপহাস কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে।
৩০ তেওঁ ক'লে, "এই মানুহজনে নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, আৰু শেষ কৰিব নোৱাৰিলে।"
৩১ বা কোন ৰজাই আন এজন ৰজাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ গৈ প্ৰথমে বহি বিশ হাজাৰ লোকেৰে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অহাজনক সাক্ষাৎ কৰিব পাৰে নেকি সেই বিষয়ে আলোচনা নকৰে?
৩২ নহলে আনজন বহু দূৰত থকাৰ সময়তে তেওঁ দূত পঠিয়াই শান্তিৰ চৰ্ত বিচাৰে।
৩৩ সেইদৰে তোমালোকৰ মাজৰ যি কোনোৱে নিজৰ সকলো বস্তু ত্যাগ নকৰে, তেওঁ মোৰ শিষ্য হ'ব নোৱাৰে।
৩৪ নিমখ ভাল;
৩৫ ই দেশৰ বাবে উপযুক্ত নহয়, আৰু গোবৰৰ বাবেও উপযুক্ত নহয়; কিন্তু মানুহে তাক বাহিৰ কৰি দিয়ে। যাৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনা।

অধ্যায় ১৫

১ তেতিয়া তেওঁৰ কথা শুনিবলৈ সকলো কৰ লোৱা আৰু পাপী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
২ তেতিয়া ফৰীচী আৰু অধ্যাপকসকলে গুণগুণাই ক'লে, "এই মানুহজনে পাপীসকলক গ্ৰহণ কৰে আৰু তেওঁলোকৰ লগত খাদ্য গ্ৰহণ কৰে।"
৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক এই দৃষ্টান্ত ক'লে।
৪ তোমালোকৰ মাজৰ কোনে এশটা ভেড়া ৰাখিলে, তাৰে এটা হেৰুৱালে, নৰৈৰৈটা ভেড়াক মৰুভূমিত এৰি, হেৰাই যোৱা ভেড়াক বিচাৰি নোপোৱালৈকে নাযায়?

৫ পালে তেওঁ আনন্দ কৰি কান্ধত থৈ দিয়ে।

৬ ঘৰলৈ আহি তেওঁ নিজৰ বন্ধু-বান্ধৱী আৰু ওচৰ-চুবুৰীয়াক মাতি ক'লে, "মোৰ লগত আনন্দ কৰা; কিয়নো হেৰাই যোৱা মোৰ ভেড়াবোৰক পাইছোঁ।"

৭ মই তোমালোকক কওঁ, অনুতাপ কৰা এজন পাপীৰ ওপৰত স্বৰ্গত আনন্দ হ'ব, অনুতাপ কৰাৰ প্ৰয়োজন নোহোৱা উননব্বৈজন ধাৰ্মিক ব্যক্তিৰ ওপৰত।

৮ দহটা ৰূপ থকা কোন মহিলাই যদি এটুকুৰা হেৰাই যায়, তেন্তে চাকি জ্বলাই ঘৰটো ঝাড়ু দি বিচাৰি নাপায়?

৯ যেতিয়া তাই তাক পালে, তেতিয়া তাই নিজৰ বন্ধু-বান্ধৱী আৰু ওচৰ-চুবুৰীয়াক মাতি ক'লে, "মোৰ লগত আনন্দ কৰা; কিয়নো মই হেৰুৱাই পেলোৱা টুকুৰাটো পাইছো।"

১০ সেইদৰে মই তোমালোকক কওঁ, ঈশ্বৰৰ দূতসকলৰ সান্নিধ্যত আনন্দ হয়, যি এজন পাপীয়ে অনুতাপ কৰে।

১১ তেওঁ ক'লে, " এজন মানুহৰ দুজন পুত্ৰ আছিল।

১২ তেতিয়া তেওঁলোকৰ সৰুজনে পিতৃক ক'লে, "পিতৃ, মোৰ হাতত পৰা সম্পত্তিৰ অংশ মোক দিয়ক।" আৰু তেওঁ নিজৰ জীৱন-যাপন তেওঁলোকৰ বাবে ভাগ কৰিলে।

১৩ আৰু বহুদিন নৌহওঁতেই সৰু ল'ৰাজনে সকলোকে গোট খাই দূৰৈৰ দেশলৈ যাত্ৰা কৰিলে আৰু তাতেই অশান্তিপূৰ্ণ জীৱন-যাপনৰ দ্বাৰা নিজৰ ধন-সম্পত্তি নষ্ট কৰিলে।

১৪ তেওঁ সকলো খৰচ কৰি সেই দেশত প্ৰচণ্ড দুৰ্ভিক্ষৰ সৃষ্টি হ'ল; আৰু তেওঁৰ অভাৱ হ'বলৈ ধৰিলে।

১৫ পাছত তেওঁ গৈ সেই দেশৰ এজন নাগৰিকৰ লগত যোগ দিলে; আৰু তেওঁক গাহৰি চৰাবলৈ নিজৰ পথাৰলৈ পঠিয়াই দিলে।

১৬ তেতিয়া তেওঁ গাহৰিবোৰে খোৱা খোলাবোৰেৰে নিজৰ পেট ভৰাই ল'ব বিচাৰিছিল, কিন্তু কোনেও তেওঁক নিদিলে।

17 তেতিয়া তেওঁ মনলৈ আহি ক'লে, "মোৰ পিতৃৰ কিমান ভাড়াতীয়া দাসত যথেষ্ট আহাৰ আৰু বাকী আছে, আৰু মই ভোকত বিনষ্ট হওঁ!

১৮ মই উঠি মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ যাম আৰু তেওঁক ক'ম, "পিতৃ, মই স্বৰ্গ আৰু তোমাৰ আগত পাপ কৰিলোঁ।

১৯ মই আৰু তোমাৰ পুত্ৰ বুলি কোৱাৰ যোগ্য নহয়;

২০ তেতিয়া তেওঁ উঠি পিতৃৰ ওচৰলৈ আহিল। কিন্তু যেতিয়া তেওঁ বহু দূৰত আছিল, তেতিয়া তেওঁৰ পিতৃয়ে তেওঁক দেখি দয়া কৰিলে আৰু দৌৰি গৈ তেওঁৰ ডিঙিত পৰি তেওঁক চুমা খালে।

২১ তেতিয়া পুত্ৰই তেওঁক ক'লে, "পিতৃ, মই স্বৰ্গ আৰু তোমাৰ দৃষ্টিত পাপ কৰিলোঁ, আৰু তোমাৰ পুত্ৰ বুলি কোৱাৰ যোগ্য নহয়।"

২২ কিন্তু পিতৃয়ে নিজৰ দাসসকলক ক'লে, "উত্তম চোলাটো উলিয়াই আনি পিন্ধা; আৰু তেওঁৰ হাতত আঙুঠি আৰু ভৰিত জোতা পিন্ধিলে।

২৩ আৰু মোটা পোৱালিটো ইয়ালৈ আনি বধ; আৰু আমি খাওঁ আৰু আনন্দিত হওঁ।

২৪ কিয়নো মোৰ এই পুত্ৰ মৃত হৈ পুনৰ জীয়াই আছে; তেওঁ হেৰাই গৈছিল, আৰু পোৱা গৈছে। আৰু সিহঁতে আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে।

২৫ তেতিয়া তেওঁৰ ডাঙৰ পুত্ৰ পথাৰত আছিল আৰু ঘৰৰ ওচৰ পাওঁতে তেওঁ বাদ্য আৰু নাচৰ শব্দ শুনিলে।

২৬ তেতিয়া তেওঁ এজন দাসক মাতি আনি এইবোৰৰ অৰ্থ কি বুলি সুধিলে।

২৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ ভায়েক আহিল; আৰু তোমাৰ পিতৃয়ে মোটা পোৱালিটোক বধ কৰিলে, কিয়নো তেওঁ তাক সুৰক্ষিত আৰু সুস্থভাৱে গ্ৰহণ কৰিলে।

২৮ তেতিয়া তেওঁ ক্ৰোধিত হৈ ভিতৰলৈ যাবলৈ নিবিচাৰিলে।

২৯ তেতিয়া তেওঁ পিতৃক উত্তৰ দি ক'লে, "চোৱা, মই এই বহু বছৰ ধৰি তোমাৰ সেৱা কৰি আছো, আৰু মই কেতিয়াও তোমাৰ আজ্ঞা উলংঘা কৰা নাছিলো;

৩০ কিন্তু বেশ্যাৰ লগত তোমাৰ জীৱিকা গ্ৰাস কৰা এই তোমাৰ পুত্ৰ আহি পোৱাৰ লগে লগে তুমি তেওঁৰ কাৰণে মোটা পোৱালিটোক বধ কৰিলা।

৩১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "বোপা, তুমি মোৰ লগত চিৰদিন আছা, আৰু মোৰ যি আছে সকলো তোমাৰেই।"

৩২ আমি আনন্দ আৰু আনন্দ কৰা উচিত আছিল; আৰু হেৰাই গ'ল, আৰু পোৱা গৈছে।

অধ্যায় ১৬

১ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যসকলক ক'লে, " এজন ধনী মানুহ আছিল, তেওঁৰ এজন ষ্টুয়াৰ্ড আছিল; আৰু তেওঁৰ ওপৰত অভিযোগ উঠিল যে তেওঁ নিজৰ সম্পত্তি নষ্ট কৰিলে।

২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক মাতি ক'লে, "তোমাৰ বিষয়ে মই এই কথা কেনেকৈ শুনিছো?" তোমাৰ তত্ত্বাৱধানৰ হিচাপ দিয়া; কিয়নো তুমি আৰু ৰক্ষক নহ'বা।"

৩ তেতিয়া তত্ত্বাৱধায়কজনে মনতে ক'লে, "মই কি কৰিম?" কিয়নো মোৰ প্ৰভুৱে মোৰ পৰা তত্ত্বাৱধান কাঢ়ি লৈ যায়; ভিক্ষা কৰিবলৈ মই লাজ পাওঁ।

৪ মই কি কৰিম, যাতে মই ৰক্ষকৰ পৰা বাহিৰ হওঁ, তেতিয়া তেওঁলোকে মোক নিজৰ ঘৰত গ্ৰহণ কৰিব পাৰে।

৫ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ প্ৰভুৰ প্ৰতিজন ঋণীক মাতি প্ৰথমজনক ক'লে, "মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰত তোমাৰ কিমান ঋণ আছে?"

৬ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "এশ জোখ তেল।" তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ বিলখন লৈ সোনকালে বহি পঞ্চাশটা লিখক।"

৭ তেতিয়া তেওঁ আন এজনক ক'লে, "আপুনি কিমান ঋণী?" তেওঁ ক'লে, "এশ জোখ ঘেঁহু।" তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ বিলখন লৈ চৈশটা লিখক।"

৮ আৰু প্ৰভুৱে সেই অধৰ্মী ৰক্ষকক প্ৰশংসা কৰিলে, কাৰণ তেওঁ বুদ্ধিমান কাম কৰিলে;

9 মই তোমালোকক কওঁ, অধাৰ্মিকতাৰ ধন-সম্পত্তিৰ পৰা তোমালোকক বন্ধুত্ব গঢ়ি তোলক; যাতে, যেতিয়া তোমালোক বিফল হ'বা, তেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক অনন্ত বাসস্থানত গ্ৰহণ কৰিব।

১০ যি জনে ক্ষুদ্ৰ বিষয়ত বিশ্বাসী, তেওঁ বহুতৰ ক্ষেত্ৰতো বিশ্বাসী;

১১ এতেকে যদি তোমালোকে অধাৰ্মিক ধন-সম্পত্তিত বিশ্বাসী হোৱা নাই, তেন্তে প্ৰকৃত ধন-সম্পত্তি কোনে তোমালোকৰ আস্থাত অৰ্পণ কৰিব?

১২ আৰু যদি তোমালোকে আনৰ বিষয়ত বিশ্বাসী হোৱা নাই, তেন্তে তোমালোকৰ নিজৰ বস্তু কোনে দিব?

১৩ কোনো দাসে দুজন প্ৰভুৰ সেৱা কৰিব নোৱাৰে; নহ'লে তেওঁ এজনক ধৰি ৰাখিব আৰু আনজনক তুচ্ছজ্ঞান কৰিব। তোমালোকে ঈশ্বৰ আৰু ধন-সম্পত্তিৰ সেৱা কৰিব নোৱাৰা।
১৪ লোভী ফৰীচীসকলেও এই সকলো কথা শুনি তেওঁক উপহাস কৰিলে।
১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মানুহৰ আগত নিজকে ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰা; কিন্তু ঈশ্বৰে তোমালোকৰ হৃদয় জানে;
১৬ যোহনৰ আগলৈকে বিধান আৰু ভাববাদীসকল আছিল;
১৭ আৰু বিধানৰ এটা অংশ বিফল হোৱাতকৈ আকাশ-পৃথিৱী পাৰ হোৱাটো সহজ।
১৮ যি কোনোৱে নিজৰ পত্নীক বিচ্ছেদ কৰি আনক বিয়া কৰায়, তেওঁ ব্যভিচাৰ কৰে;
১৯ এজন ধনী মানুহ আছিল, যিজনে বেঙুনীয়া আৰু মিহি লিন কাপোৰ পিন্ধিছিল আৰু প্ৰতিদিনে আড়ম্বৰপূৰ্ণভাৱে পৰিবেশন কৰিছিল।
20 লাজাৰ নামৰ এজন ভিক্ষাৰী তেওঁৰ দুৱাৰত ঘাঁৰে ভৰা শুৱাই থোৱা আছিল।
২১ সেই ধনী মানুহজনৰ মেজৰ পৰা পৰি যোৱা টুকুৰাবোৰ খাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, আৰু কুকুৰবোৰে আহি তেওঁৰ ঘাঁবোৰ চেলেকিলে।
২২ সেই ভিক্ষাৰীজনৰ মৃত্যু হ'ল আৰু স্বৰ্গদূতসকলে তেওঁক অব্ৰাহামৰ বুকুত লৈ গ'ল;
২৩ আৰু নৰকত তেওঁ যাতনাত থকা অৱস্থাত চকু ওপৰলৈ তুলিলে আৰু অব্ৰাহামক দূৰৈত আৰু বুকুত লাজাৰক দেখিলে।
২৪ তেতিয়া তেওঁ চিঞৰি ক'লে, "পিতৃ অব্ৰাহাম, মোক দয়া কৰি লাজাৰক পঠাওক, যাতে তেওঁ নিজৰ আঙুলিৰ মূৰটো পানীত ডুবাই মোৰ জিভা ঠাণ্ডা কৰিব পাৰে; কিয়নো এই শিখাত মই যন্ত্ৰণাত ভুগিছো।
২৫ কিন্তু অব্ৰাহামে ক'লে, "বোপা, মনত ৰাখিবা যে তুমি জীৱনকালত তোমাৰ ভাল বস্তু আৰু লাজাৰেও সেইদৰে বেয়া বস্তু পাইছিলা;
২৬ এই সকলোবোৰৰ বাহিৰেও আমাৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত এটা ডাঙৰ খাদ স্থিৰ হৈ আছে; আৰু তেওঁলোকে আমাৰ ওচৰলৈ যাব নোৱাৰে, যিটো তাৰ পৰা আহিব।
২৭ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "হে পিতৃ, তুমি তেওঁক মোৰ পিতৃৰ ঘৰলৈ পঠিয়াবলৈ অনুৰোধ কৰিছোঁ।
২৮ কিয়নো মোৰ পাঁচজন ভাই আছে; যাতে তেওঁবিলাকক সাক্ষ্য দিব পাৰে, যাতে তেওঁলোকো এই যাতনা স্থানলৈ নাহে।"
২৯ অব্ৰাহামে তেওঁক ক'লে, "তেওঁলোকৰ ওচৰত মোচি আৰু ভাববাদীসকল আছে; তেওঁলোকে সেইবোৰ শুনিবলৈ দিয়ক।
৩০ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "নাই, পিতৃ অব্ৰাহাম;
৩১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "মোচি আৰু ভাববাদীসকলৰ কথা যদি তেওঁলোকে নুশুনে, তেন্তে মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা এজন পুনৰুত্থান হ'লেও তেওঁলোকক বুজাব নোৱাৰিব।"

অধ্যায় ১৭

১ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকক ক'লে, " অপৰাধবোৰ অহাৰ বাহিৰে অসম্ভৱ;
২ এই সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ এজনক ক্ষুন্ন কৰাতকৈ তেওঁৰ ডিঙিত মিলৰ শিল ওলোমাই সাগৰত পেলোৱাটোৱেই ভাল আছিল।
৩ নিজৰ প্ৰতি সাৱধান হওক, যদি তোমাৰ ভায়ে তোমাৰ বিৰুদ্ধে অপৰাধ কৰে, তেন্তে তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰা; আৰু যদি তেওঁ অনুতাপ কৰে, তেন্তে তেওঁক ক্ষমা কৰা।
৪ আৰু যদি তেওঁ তোমাৰ বিৰুদ্ধে দিনে সাতবাৰ অপৰাধ কৰে আৰু দিনে সাতবাৰ তোমাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহি কয়, মই অনুতাপ কৰিছো; তুমি তেওঁক ক্ষমা কৰিবা।
৫ তেতিয়া পাঁচনিসকলে প্ৰভুক ক'লে, "আমাৰ বিশ্বাস বৃদ্ধি কৰা।"
৬ তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, " তোমালোকৰ যদি সৰিয়হৰ গুটিৰ দৰে বিশ্বাস থাকিলহেঁতেন, তেন্তে এই গছজোপাক ক'ব পাৰিলেহেঁতেন, "তুমি শিপাৰে ছিঙি সাগৰত ৰোপণ কৰা হ'বা; আৰু ই তোমালোকৰ আজ্ঞা পালন কৰিব লাগে।
7 কিন্তু তোমালোকৰ মাজৰ কোনে হাল বাই বা পশু খুৱাই থকা দাসক পথাৰৰ পৰা আহিলেই তেওঁক ক'ব, "যা আৰু আহাৰ খাবলৈ বহা?"
৮ আৰু তেওঁক ক'ব নোৱাৰিব, "মই খোৱা-বোৱা আৰু মদ নোখোৱালৈকে মই যিদৰে ভোজ খাব পাৰো, সেই বস্তুৰে সাজু কৰা, আৰু বেঁকা পিন্ধি মোৰ সেৱা কৰা; আৰু তাৰ পাছত আপুনি খাব আৰু পান কৰিব?
৯ তেওঁ সেই দাসক আজ্ঞা কৰা কামবোৰ কৰাৰ কাৰণে ধন্যবাদ দিয়েনে? মই ট্ৰ' নহয়।
১০ সেইদৰে তোমালোকে তোমালোকক যি আজ্ঞা দিয়া সকলো কাম কৰিম, তেতিয়া তোমালোকে কোৱা, 'আমি অলাভ দাস;
১১ যিৰূচালেমলৈ গৈ তেওঁ চমৰিয়া আৰু গালীলৰ মাজভাগেৰে পাৰ হৈ গ'ল।
১২ তাতে তেওঁ এখন গাঁৱত সোমাওঁতে দূৰৈত থিয় হৈ থকা দহজন কুষ্ঠৰোগী লোকক লগ পালে।
১৩ তেতিয়া তেওঁলোকে মাতটো উচ্চ কৰি ক'লে, "হে গুৰু, যীচু, আমাক দয়া কৰা।"
১৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক দেখি তেওঁলোকক ক'লে, " যাওক পুৰোহিতসকলৰ আগত নিজকে দেখুৱাবলৈ।" পাছত তেওঁলোকে গৈ থাকোঁতে তেওঁলোক শুচি হ'ল।
১৫ তাতে এজনে তেওঁ সুস্থ হোৱা দেখি পিছলৈ ঘূৰি আহি ডাঙৰ মাতেৰে ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিলে।
১৬ তেওঁৰ ভৰিৰ আগত মুখেৰে পৰি তেওঁক ধন্যবাদ জনাই তেওঁ চমৰীয়া আছিল।
১৭ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " দহজন শুদ্ধ হোৱা নাছিলনে?" কিন্তু নটা ক'ত?
১৮ এই বিদেশীজনৰ বাহিৰে ঈশ্বৰক মহিমা কৰিবলৈ ঘূৰি অহা কোনো লোক পোৱা নাযায়।
১৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, " উঠা, যোৱা, তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক সুস্থ কৰি তুলিছে।"
20 ফৰীচীসকলে তেওঁক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কেতিয়া আহিব বুলি সোধাত তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য লক্ষ্য কৰি নাহে।

২১ আৰু তেওঁলোকে নক'ব, "এই ঠাইত চাওক!" বা, lo there! কিয়নো চোৱা, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ ভিতৰত আছে।
২২ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যসকলক ক'লে, " মানুহ পুত্ৰৰ এটা দিন চাবলৈ ইচ্ছা কৰা দিন আহিব, কিন্তু তাক দেখা নাপাবা।"
২৩ আৰু তেওঁলোকে তোমালোকক ক'ব, ইয়াত চাওক; বা, তাত চাওক: তেওঁলোকৰ পিছে পিছে নাযাবা, আৰু তেওঁলোকৰ পিছে পিছে নাযাবা।
২৪ কিয়নো আকাশৰ তলৰ এফালৰ পৰা উজ্জ্বল হোৱা বিজুলী আকাশৰ তলত আনফালৰ পৰা উজ্জ্বল হোৱাৰ দৰে; মানুহৰ পুত্ৰও নিজৰ দিনত তেনেকৈয়ে থাকিব।"
২৫ কিন্তু প্ৰথমে তেওঁ অনেক কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব আৰু এই প্ৰজন্মৰ লোকে তেওঁক অগ্ৰাহ্য কৰিব লাগিব।
২৬ নোহৰ দিনত যিদৰে হৈছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰৰ দিনতো হ'ব।
২৭ নোহে জাহাজত প্ৰৱেশ কৰাৰ দিনলৈকে তেওঁলোকে খাইছিল, পান কৰিছিল, পত্নী বিয়া কৰাইছিল আৰু বিয়া কৰাইছিল।
২৮ লোটৰ দিনত যিদৰে হৈছিল; তেওঁলোকে খাইছিল, পান কৰিছিল, কিনিছিল, বিক্ৰী কৰিছিল, ৰোপণ কৰিছিল, নিৰ্মাণ কৰিছিল;
২৯ কিন্তু যিদিনা লোটে চদোমৰ পৰা ওলাই গ'ল, সেইদিনা স্বৰ্গৰ পৰা জুই আৰু গন্ধক বৰষুণ কৰি সকলোকে ধ্বংস কৰিলে।
৩০ যিদিনা মানুহৰ পুত্ৰ প্ৰকাশ হ'ব, সেই দিনতো এনেকৈ হ'ব।
৩১ সেই দিনা যি জনে ঘৰৰ ওপৰত আৰু ঘৰত থকা তেওঁৰ বস্তু, তেওঁ তাক লৈ যাবলৈ নামি নাযাব;
৩২ লোটৰ পত্নীক স্মৰণ কৰা।
৩৩ যি কোনোৱে নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ হেৰুৱাব; আৰু যিয়ে নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱাব, তেওঁ তাক ৰক্ষা কৰিব।
৩৪ মই তোমালোকক কওঁ, সেই নিশা দুজন মানুহ একেখন বিচনাত থাকিব; এজনক লোৱা হ'ব আৰু আনজনক এৰি দিয়া হ'ব।"
৩৫ দুগৰাকী মহিলাই একেলগে পিহিব; এজনক লৈ যোৱা হ'ব আৰু আনজনক এৰি দিয়া হ'ব।"
৩৬ দুজন মানুহ পথাৰত থাকিব; এজনক লৈ যোৱা হ'ব আৰু আনজনক এৰি দিয়া হ'ব।"
৩৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "হে প্ৰভু, ক'ত?" তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " য'তেই মৃতদেহ আছে, তাতেই ঈগলবোৰ গোট খাব।"

অধ্যায় ১৮

১ তেওঁ তেওঁলোকক এই উদ্দেশ্যে এটা দৃষ্টান্ত ক'লে যে মানুহে সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে, আৰু অজ্ঞান নহ'ব লাগে;
২ তেওঁ ক'লে, " এখন নগৰত এজন বিচাৰক আছিল, যিজনে ঈশ্বৰক ভয় কৰা নাছিল আৰু মানুহক গুৰুত্ব নিদিছিল।
৩ সেই নগৰত এগৰাকী বিধৱা আছিল; তেতিয়া তাই তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "মোৰ প্ৰতিপক্ষৰ প্ৰতিশোধ লোৱা।"
৪ তেতিয়া তেওঁ অলপ সময়ৰ বাবে ইচ্ছা নকৰিলে, কিন্তু পাছত তেওঁ নিজৰ মাজতে ক'লে, "যদিও মই ঈশ্বৰক ভয় নকৰো, আৰু মানুহক গুৰুত্ব নিদিওঁ;
৫ তথাপি এই বিধৱাই মোক অশান্তি দিয়াৰ কাৰণে মই তাইৰ প্ৰতিশোধ লম, যাতে তাই অনবৰতে অহাৰ দ্বাৰা মোক ক্লান্ত নকৰে।
৬ তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, " অধৰ্মী বিচাৰকৰ্তাই কি কৈছে শুনা।"
7 আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ নিজৰ মনোনীত লোকসকলৰ প্ৰতিশোধ ল'ব নোৱাৰেনে, যিসকলে তেওঁক দিনে-ৰাতিয়ে কান্দিছে, যদিও তেওঁ তেওঁলোকৰ ওচৰত বেছি সময় সহ্য কৰে?
৮ মই তোমালোকক কওঁ যে তেওঁ সোনকালে তেওঁলোকৰ প্ৰতিশোধ ল'ব। কিন্তু যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ আহিব, তেতিয়া তেওঁ পৃথিৱীত বিশ্বাস পাবনে?
9 তেওঁ এই দৃষ্টান্তটো এনে কিছুমান লোকক ক'লে, যিসকলে নিজকে ধাৰ্মিক বুলি বিশ্বাস কৰিছিল আৰু আনক তুচ্ছজ্ঞান কৰিছিল।
১০ দুজন মানুহ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ মন্দিৰলৈ উঠি গ'ল; এজন ফৰীচী আৰু আনজন কৰ সংগ্ৰাহক।
১১ ফৰীচীজনে থিয় হৈ নিজৰ মাজতে এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, "ঈশ্বৰ, মই তোমাক ধন্যবাদ জনাইছো যে মই আন মানুহৰ দৰে লুটপাতকাৰী, অন্যায়কাৰী, ব্যভিচাৰী বা এই কৰ লোৱাজনৰ দৰে নহয়।"
১২ মই সপ্তাহত দুবাৰ উপবাস কৰোঁ, মোৰ সকলো সম্পত্তিৰ দশম ভাগ দিওঁ।
১৩ সেই কৰ ল'ৰাজনে দূৰৈত থিয় হৈ স্বৰ্গলৈ চকু তুলিবলৈ নিবিচাৰিলে, কিন্তু তেওঁৰ বুকুত খুন্দা মাৰি ক'লে, "ঈশ্বৰে মোৰ পাপীক দয়া কৰক।"
১৪ মই তোমালোকক কওঁ, এই মানুহজন আনজনতকৈ ধাৰ্মিক হৈ নিজৰ ঘৰলৈ নামি গ'ল; আৰু যি জনে নিজকে নম্ৰ কৰে, তেওঁক উন্নীত কৰা হ'ব।"
১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে কেঁচুৱাবোৰো তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিছিল যাতে তেওঁ তেওঁলোকক স্পৰ্শ কৰিব পাৰে;
১৬ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক মাতি ক'লে, " সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দিয়া, আৰু তেওঁলোকক নিষেধ নকৰিবা;
১৭ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যি কোনোৱে সৰু ল'ৰাৰ দৰে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁ তাত কোনো প্ৰকাৰে প্ৰৱেশ নকৰিব।
১৮ এজন অধ্যক্ষই তেওঁক সুধিলে, "ভাল গুৰু, অনন্ত জীৱন পাবলৈ মই কি কৰিম?"
১৯ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তুমি মোক কিয় ভাল বুলি কয়? এজনৰ বাহিৰে কোনোৱেই ভাল নহয়, অৰ্থাৎ ঈশ্বৰ।
২০ তুমি এই আজ্ঞাবোৰ জানে, ব্যভিচাৰ নকৰিবা, হত্যা নকৰিবা, চুৰি নকৰিবা, মিছা সাক্ষ্য নিদিবা, তোমাৰ পিতৃ আৰু মাকক সন্মান কৰা।
২১ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "মই সৰুৱে পৰা এই সকলোবোৰ ৰক্ষা কৰি আহিছো।"
২২ যীচুৱে এই কথা শুনি তেওঁক ক'লে, " এতিয়াও তোমাৰ এটা বস্তুৰ অভাৱ হৈছে, তোমাৰ সকলো বস্তু বিক্ৰী কৰি দৰিদ্ৰ লোকসকলক বিতৰণ কৰা, তেতিয়া তোমাৰ স্বৰ্গত ধন হ'ব;

২৩ এই কথা শুনি তেওঁ অতিশয় দুখী হ'ল, কিয়নো তেওঁ অতি ধনী আছিল।
২৪ যীচুৱে তেওঁ অতি দুখী হোৱা দেখি ক'লে, " ধন্য লোকসকলে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাটো কিমান কঠিন!
২৫ কিয়নো ধনী মানুহে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাতকৈ উটৰ বাবে বেজীৰ চকুৰে যোৱাটো সহজ।
২৬ এই কথা শুনা সকলে ক'লে, "তেন্তে কোনে পৰিত্ৰাণ পাব পাৰে?"
২৭ তেওঁ ক'লে, " মানুহৰ বাবে যিবোৰ অসম্ভৱ, সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ বাবে সম্ভৱ।"
২৮ তেতিয়া পিতৰে ক'লে, "চোৱা, আমি সকলোকে এৰি তোমাৰ পিছে পিছে গৈছো।"
২৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কাৰণে ঘৰ, পিতৃ-মাতৃ, ভাই, পত্নী বা সন্তান এৰি যোৱা কোনো মানুহ নাই।
৩০ তেওঁ বৰ্তমান সময়ত আৰু আহিবলগীয়া জগতত অনন্ত জীৱনত আৰু বহুগুণে লাভ নকৰিব।
৩১ তেতিয়া তেওঁ বাৰজনক নিজৰ ওচৰলৈ লৈ গৈ তেওঁলোকক ক'লে, " চোৱা, আমি যিৰূচালেমলৈ যাম, আৰু ভাববাদীসকলে মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে লিখা সকলো কাম সম্পূৰ্ণ হ'ব।"
৩২ কিয়নো তেওঁক অনা-ইহুদীসকলৰ হাতত গতাই দিয়া হ'ব, আৰু তেওঁক উপহাস কৰা হ'ব, ক্ষোভিত হ'ব আৰু থু পেলোৱা হ'ব।
৩৩ আৰু তেওঁলোকে তেওঁক কোব মাৰি হত্যা কৰিব আৰু তৃতীয় দিনা তেওঁ পুনৰুত্থান হ'ব।
৩৪ তেওঁলোকে এইবোৰৰ কোনো এটাও বুজি নাপালে আৰু এই কথা তেওঁলোকৰ পৰা লুকুৱাই ৰাখিলে আৰু কোৱা কথাবোৰো তেওঁলোকে নাজানিলে।
35 যিৰীহোৰ ওচৰ পাওঁতে এজন অন্ধ লোকে বাটৰ কাষত বহি ভিক্ষা খুজিছিল।
36 তাতে ভিৰ পাৰ হৈ যোৱা শুনি তেওঁ সুধিলে যে ইয়াৰ অৰ্থ কি?
৩৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, নাচৰতীয়া যীচু পাৰ হৈ গৈ আছে।
৩৮ তেতিয়া তেওঁ চিঞৰি ক'লে, "হে দায়ূদৰ পুত্ৰ যীচু, মোক দয়া কৰা।"
৩৯ আৰু আগলৈ যোৱা লোকসকলে তেওঁক মনে মনে থাকিবলৈ তিৰস্কাৰ কৰিলে, কিন্তু তেওঁ আৰু বেছিকৈ চিঞৰি ক'লে, "হে দায়ূদৰ পুত্ৰ, মোক দয়া কৰা।"
৪০ তেতিয়া যীচুৱে থিয় হৈ তেওঁক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
৪১ তেওঁ ক'লে, " মই তোমাৰ লগত কি কৰিব বিচাৰিছা?" তেওঁ ক'লে, "হে প্ৰভু, মোৰ দৃষ্টিশক্তি পাওঁ।"
৪২ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তোমাৰ দৃষ্টি লোৱা, তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক ৰক্ষা কৰিলে।"
৪৩ তৎক্ষণাত তেওঁ দৃষ্টি দেখি ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰি তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল;

অধ্যায় ১৯

১ পাছত যীচুৱে যিৰীহোৰ মাজেৰে সোমাই গৈ পাৰ হৈ গ'ল।
২ তেতিয়া চোৱা, জখিয়া নামে এজন মানুহ আছিল, যিজন কৰ সংগ্ৰাহকৰ প্ৰধান আছিল আৰু তেওঁ ধনী আছিল।
৩ তেওঁ যীচুক চাবলৈ বিচাৰিলে; আৰু প্ৰেছৰ বাবে নোৱাৰিলে, কাৰণ তেওঁৰ উচ্চতা কম আছিল।
৪ তেতিয়া তেওঁ আগলৈ দৌৰি গৈ তেওঁক চাবলৈ চিকোম'ৰ গছত উঠি গ'ল;
৫ যীচুৱে সেই ঠাইলৈ আহি ওপৰলৈ চাই তেওঁক দেখি ক'লে, " জাখিয়া, খৰখেদাকৈ নামি আহক; কিয়নো আজি মই তোমাৰ ঘৰত থাকিব লাগিব।"
৬ তেতিয়া তেওঁ খৰখেদাকৈ নামি আহি তেওঁক আনন্দৰে গ্ৰহণ কৰিলে।
৭ সেই কথা দেখি তেওঁলোকে সকলোৱে গুণগুণাই ক'লে, "তেওঁ এজন পাপী মানুহৰ লগত আলহী হ'বলৈ গ'ল।"
৮ জখিয়াই থিয় হৈ প্ৰভুক ক'লে; চোৱা প্ৰভু, মোৰ সম্পত্তিৰ আধাখিনি মই দুখীয়াক দিওঁ; আৰু যদি মই কোনো লোকৰ পৰা মিছা অভিযোগেৰে কোনো বস্তু লৈছো, তেন্তে মই তেওঁক চাৰিগুণ ঘূৰাই দিওঁ।
9 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " আজি এই ঘৰলৈ পৰিত্ৰাণ আহিল, কিয়নো তেওঁও অব্ৰাহামৰ পুত্ৰ।"
১০ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ হেৰাই যোৱা তাক বিচাৰি আৰু উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আহিছে।
১১ তেওঁলোকে এই কথাবোৰ শুনি তেওঁ যিৰূচালেমৰ ওচৰত থকাৰ বাবে আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তৎক্ষণাত প্ৰকাশ হ'ব বুলি ভবাৰ বাবে তেওঁ এটা দৃষ্টান্ত যোগ কৰি ক'লে।
১২ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, " এজন সম্ভ্ৰান্ত লোকে নিজৰ বাবে ৰাজ্য ল'বলৈ আৰু উভতি আহিবলৈ দূৰ দেশলৈ গ'ল।"
১৩ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ দহ দাসক মাতি দহ পাউণ্ড দি তেওঁলোকক ক'লে, "মই অহালৈকে বসবাস কৰা।"
১৪ কিন্তু তেওঁৰ নাগৰিকসকলে তেওঁক ঘৃণা কৰি তেওঁৰ পিছে পিছে বাৰ্তা প্ৰেৰণ কৰি ক'লে, "আমাৰ ওপৰত এই মানুহজন আমাৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবলৈ নাথাকিব।"
১৫ আৰু যেতিয়া তেওঁ ৰাজ্য লাভ কৰি উভতি আহিল, তেতিয়া তেওঁ এই দাসসকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ মাতিবলৈ আজ্ঞা দিলে, যাতে তেওঁ জানিব পাৰে যে প্ৰতিজনে ব্যৱসায়ৰ দ্বাৰা কিমান লাভ কৰিলে।
১৬ তেতিয়া প্ৰথমজন আহি ক'লে, "প্ৰভু, তোমাৰ পাউণ্ডত দহ পাউণ্ড বৃদ্ধি হ'ল।"
১৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "হে ভাল দাস;
১৮ দ্বিতীয়জন আহি ক'লে, "প্ৰভু, তোমাৰ পাউণ্ডত পাঁচ পাউণ্ড বৃদ্ধি হ'ল।"
১৯ তেওঁও তেওঁক ক'লে, "তুমিও পাঁচখন নগৰৰ অধিপতি হওঁক।"
২০ পাছে আন এজনে আহি ক'লে, "হে প্ৰভু, চোৱা, মই নেপকিনত ভৰাই থোৱা তোমাৰ পাউণ্ডটো ইয়াত আছে।
২১ কিয়নো মই তোমাক ভয় কৰিছিলোঁ, কাৰণ তুমি এজন কঠোৰ মানুহ;
২২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "হে দুষ্ট দাস, মই তোমাৰ নিজৰ মুখৰ পৰা বিচাৰ কৰিম।" তুমি জানিছিলা যে মই এজন কঠোৰ মানুহ, মই নথকা বস্তুবোৰ তুলি লৈ আৰু বীজ নোপোৱা বস্তুবোৰ চপাইছিলো।
২৩ এতেকে মোৰ আগমনৰ সময়ত সুদ দি মোৰ ধন বিচাৰিবলৈ তুমি মোৰ ধন কিয় তলাত নিদিলা?

২৪ তাতে থিয় হৈ থকা সকলক ক'লে, "তেওঁৰ পৰা পাউণ্ডটো লৈ দহ পাউণ্ড থকা জনক দিয়ক।"
২৫ (তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, তেওঁৰ দহ পাউণ্ড আছে।)
২৬ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, যি জনৰ আছে, তেওঁক দিয়া হ'ব; আৰু যিৰ নাই, তেওঁৰ পৰা যি আছে, সেইখিনিও তেওঁৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা হ'ব।"
২৭ কিন্তু যিবিলাকে মোৰ শত্ৰুবোৰক মই তেওঁলোকৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবলৈ নিবিচাৰে, তেওঁলোকে ইয়ালৈ আনি মোৰ আগত তেওঁলোকক বধ কৰি পেলাওক।
২৮ এই কথা কৈ তেওঁ যিৰূচালেমলৈ উঠি আগবাঢ়ি গ'ল।
২৯ যীচুৱে জলপান পৰ্বত নামৰ পৰ্বতত থকা বৈৎফাগ আৰু বৈথানিয়াৰ ওচৰ পালে, তেওঁৰ দুজন শিষ্যক পঠালে।
৩০ তেওঁ ক'লে, " তোমালোকে তোমালোকৰ সন্মুখৰ গাঁৱলৈ যোৱা; য'ত তোমালোকে প্ৰৱেশ কৰাৰ সময়ত এটা গাধ পোৱালি বান্ধি থোৱা দেখিবা, যাৰ ওপৰত কোনোৱে বহি নাথাকিল।
৩১ আৰু কোনোৱে যদি তোমালোকক সুধিব, তোমালোকে তেওঁক কিয় ঢিলা কৰা? এইদৰে তোমালোকে তেওঁক কবা, কিয়নো প্ৰভুৱে তেওঁৰ আৱশ্যক।"
32 পঠোৱা সকলে গৈ, তেওঁ তেওঁলোকক কোৱাৰ দৰেই পালে।
33 তেওঁলোকে গাখীৰ পোৱালিটো খুলি থাকোঁতে তাৰ মালিকসকলে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে গাধ পোৱালিটোক কিয় খুলিছা?"
৩৪ তেওঁলোকে ক'লে, "প্ৰভুক তেওঁৰ প্ৰয়োজন আছে।"
৩৫ তেওঁলোকে তেওঁক যীচুৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ কাপোৰ-কানি গাখীৰ পোৱালিটোৰ ওপৰত পেলাই দিলে আৰু যীচুক তাৰ ওপৰত ৰাখিলে।
৩৬ তেওঁ গৈ থাকোঁতে তেওঁলোকে নিজৰ কাপোৰ বাটত মেলি দিলে।
37 যীচুৱে ওচৰ পালে, জলপান পৰ্ব্বতৰ নামি অহাত, গোটেই শিষ্যসকলে আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁলোকে দেখা সকলো শক্তিৰ বাবে ডাঙৰ মাতেৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ ধৰিলে।
৩৮ তেওঁ ক'লে, "প্ৰভুৰ নামেৰে অহা ৰজাক ধন্য হওক;
৩৯ তাতে মানুহৰ মাজৰ পৰা কিছুমান ফৰীচীয়ে তেওঁক ক'লে, "গুৰু, তোমাৰ শিষ্যসকলক তিৰস্কাৰ কৰা।"
৪০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক কওঁ, যদি এইসকলে মনে মনে থাকে, তেন্তে শিলবোৰে লগে লগে চিঞৰি উঠিব।"
৪১ পাছত তেওঁ ওচৰ পালে, নগৰখন দেখি কান্দিলে।
৪২ তেওঁ ক'লে, " আপুনি যদি এই দিনত অন্ততঃ আপোনাৰ শান্তিৰ বিষয়বোৰ জানিলেহেঁতেন!" কিন্তু এতিয়া সেইবোৰ তোমাৰ চকুৰ পৰা লুকাই আছে।
৪৩ কিয়নো তোমাৰ শত্ৰুৱে তোমাৰ চাৰিওফালে খাদ পেলাব আৰু তোমাক চাৰিওফালে ঘেৰি ৰাখিব আৰু তোমাক চাৰিওফালৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব।
৪৪ আৰু তোমাক মাটিৰ লগত আৰু তোমাৰ সন্তানসকলক তোমাৰ ভিতৰত শুৱাই দিব; আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ মাজত এটা শিল আন এটা শিল এৰি নাযায়; কাৰণ তুমি তোমাৰ আগমনৰ সময় নাজানিছিলা।
৪৫ পাছত তেওঁ মন্দিৰলৈ গৈ তাত বিক্ৰেতা আৰু কিনা সকলক বাহিৰ কৰিবলৈ ধৰিলে;
৪৬ তেওঁলোকক ক'লে, লিখা আছে, 'মোৰ ঘৰ প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ;
৪৭ আৰু তেওঁ নিতৌ মন্দিৰত শিক্ষা দিছিল। কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিতবিলাক, অধ্যাপকবিলাক আৰু লোকৰ প্ৰধানসকলে তেওঁক ধ্বংস কৰিব বিচাৰিলে।
৪৮ তেওঁলোকে কি কৰিব পাৰে, সেই কথা বিচাৰি নাপালে, কিয়নো সকলো লোকে তেওঁৰ কথা শুনিবলৈ অতিশয় মনোযোগ দিলে।

অধ্যায় ২০

১ সেই দিনবোৰৰ এটা দিনত তেওঁ মন্দিৰত মানুহবোৰক শিক্ষা দি শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰি থাকোঁতে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকবিলাকে প্ৰাচীনসকলৰ লগত তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
২ তেতিয়া তেওঁক ক'লে, "আমাক কোৱা, তুমি এইবোৰ কি অধিকাৰেৰে কৰে?" নে তোমাক এই অধিকাৰ দিয়া কোন?
৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মইও তোমালোকক এটা কথা সুধিম; আৰু মোক উত্তৰ দিয়ক।
৪ যোহনৰ বাপ্তিস্ম স্বৰ্গৰ পৰা নে মানুহৰ পৰা?
৫ তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ মাজতে বিতৰ্ক কৰি ক'লে, "আমি যদি কওঁ, স্বৰ্গৰ পৰা; তেওঁ ক'ব, "তেন্তে তোমালোকে তেওঁক কিয় বিশ্বাস কৰা নাছিলা?"
৬ কিন্তু আমি যদি কওঁ, মানুহৰ পৰা; সকলোৱে আমাক শিলগুটি মাৰিব, কিয়নো তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰে যে যোহন এজন ভাববাদী আছিল।
৭ তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, ক'ৰ পৰা আহিল, সেই কথা ক'ব নোৱাৰিলে।
৮ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰো, মইও তোমালোকক কোৱা নাই।"
9 তেতিয়া তেওঁ লোকসকলৰ আগত এই দৃষ্টান্ত ক'বলৈ ধৰিলে; এজন মানুহে আঙুৰৰ বাগিচা ৰোপণ কৰি খেতিয়কসকলৰ হাতত এৰি দিলে আৰু বহুদিনলৈ দূৰৈৰ দেশলৈ গ'ল।
১০ সেই সময়ত তেওঁ এজন দাসক খেতিয়কসকলৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক আঙুৰৰ বাগিচাৰ ফল দিব;
১১ পাছত তেওঁ পুনৰ আন এজন দাস পঠালে, আৰু তেওঁলোকেও তেওঁক মাৰপিট কৰি লজ্জাজনকভাৱে অনুৰোধ কৰিলে আৰু তেওঁক খালীকৈ পঠিয়াই দিলে।
১২ তেওঁ পুনৰ তৃতীয়জনক পঠালে আৰু তেওঁলোকে তেওঁকো আঘাত কৰি বাহিৰলৈ উলিয়াই দিলে।
১৩ তেতিয়া আঙুৰৰ বাগিচাৰ প্ৰভুৱে ক'লে, "মই কি কৰিম?" মই মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰক পঠাম, হয়তো তেওঁলোকে তেওঁক দেখিলে তেওঁক শ্ৰদ্ধা কৰিব।
১৪ কিন্তু খেতিয়ক সকলে তেওঁক দেখি পৰস্পৰৰ মাজত বিতৰ্ক কৰি ক'লে, "এইজন উত্তৰাধিকাৰী;
১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক আঙুৰৰ বাগিচাৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিলে আৰু তেওঁক বধ কৰিলে। এতেকে আঙুৰৰ বাগিচাৰ প্ৰভুৱে তেওঁলোকক কি কৰিব?

১৬ তেওঁ আহি এই খেতিয়কসকলক ধ্বংস কৰিব আৰু আঙুৰৰ বাগিচাখন আনক দিব। সেই কথা শুনি তেওঁলোকে ক'লে, "ভগৱান নকৰক।"
১৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক চাই ক'লে, " তেন্তে এই কথা কি লিখা আছে, "নিৰ্মাতাসকলে যি শিল অগ্ৰাহ্য কৰিছিল, সেই শিলটোৱেই চুকটোৰ মূৰ হৈ পৰিছে?"
১৮ যি কোনোৱে সেই শিলৰ ওপৰত পৰিব, তেওঁ ভাঙি যাব; কিন্তু যাৰ ওপৰত ই পৰিব, তেওঁক গুড়ি কৰি পেলাব।
১৯ সেই সময়ত প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলে তেওঁৰ ওপৰত হাত দিব বিচাৰিলে; তেওঁলোকে লোকবিলাকক ভয় কৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকে বুজিলে যে তেওঁ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে এই দৃষ্টান্ত কৈছে।
২০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক চোৱাচিতা কৰি চোৰাংচোৱাক পঠালে, যিসকলে তেওঁৰ কথাত ধৰি ৰাখিবলৈ নিজকে ন্যায়পৰায়ণ বুলি ভাবিছিল, যাতে তেওঁলোকে তেওঁক ৰাজ্যপালৰ ক্ষমতা আৰু কৰ্তৃত্বৰ হাতত অৰ্পণ কৰিব পাৰে।
২১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, "গুৰু, তুমি যে সৎ কথা কৈছা আৰু শিক্ষা দিছা, আৰু কোনো এজনৰ ব্যক্তিত্ব গ্ৰহণ নকৰে, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পথ সত্যকৈ শিকাইছে, সেই বিষয়ে আমি জানো।
২২ আমি কৈজাৰক কৰ দিয়া উচিত নে নহয়?
২৩ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ কৌশল দেখি তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে মোক কিয় পৰীক্ষা কৰিছা?"
২৪ মোক এটকা দেখুৱাই দিয়া। কাৰ প্ৰতিমূৰ্তি আৰু ওপৰত লিখা আছে? তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, "চিজাৰৰ।"
২৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " সেয়েহে কৈচৰৰ যি বস্তু কৈজাৰক আৰু ঈশ্বৰৰ বস্তু ঈশ্বৰক দিয়ক।"
২৬ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ বাক্য লোকসকলৰ আগত ধৰিব নোৱাৰিলে, আৰু তেওঁৰ উত্তৰত তেওঁলোকে আচৰিত হৈ মৌন হৈ থাকিল।
২৭ তেতিয়া চদ্দুকীসকলৰ মাজৰ কিছুমানে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, যিসকলে কোনো পুনৰুত্থান হ'ব বুলি অস্বীকাৰ কৰে; আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে।
২৮ ক'লে, "গুৰু, মোচিয়ে আমালৈ লিখিছে, "যদি কোনো লোকৰ ভায়েক পত্নী লৈ মৃত্যুবৰণ কৰে আৰু সন্তান নোহোৱাকৈয়ে মৃত্যুবৰণ কৰে, তেন্তে তেওঁৰ ভায়েকে তেওঁৰ পত্নীক লৈ তেওঁৰ ভায়েকৰ বংশ জন্ম দিব।"
২৯ এতেকে সাতজন ভাই আছিল আৰু প্ৰথমজনে পত্নী বিয়া কৰাই সন্তানহীন হৈ মৃত্যুবৰণ কৰিলে।
৩০ আৰু দ্বিতীয়জনে তাইক বিয়া কৰালে আৰু তেওঁ নিঃসন্তান মৃত্যুবৰণ কৰিলে।
৩১ তৃতীয়জনে তাইক ধৰিলে; আৰু সেইদৰে সাতজনো সন্তান নেৰাখি মৰি গ'ল।
৩২ শেষত মহিলাগৰাকীৰ মৃত্যু হ'ল।
৩৩ এতেকে পুনৰুত্থানৰ সময়ত তেওঁ তেওঁলোকৰ মাজৰ কাৰ পত্নী? কিয়নো সাতজনে তাইক বিয়া কৰাইছিল।
৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " এই জগতৰ সন্তানসকলে বিয়া কৰায় আৰু বিয়া কৰাই দিয়া হয়।
৩৫ কিন্তু যিসকলে সেই জগত আৰু মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান পাবলৈ যোগ্য বুলি গণ্য কৰা হ'ব, তেওঁলোকে বিয়া নকৰে আৰু বিয়া কৰাব নোৱাৰে।
৩৬ তেওঁলোকে আৰু মৰিব নোৱাৰে, কিয়নো তেওঁলোক স্বৰ্গদূতসকলৰ সমান; আৰু পুনৰুত্থানৰ সন্তান হৈ ঈশ্বৰৰ সন্তান।
37 এতিয়া মৃত লোকসকল পুনৰুত্থান হ'ল, তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাক অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ বুলি ক'লে, সেই জোপোহাত দেখুৱাইছিল।
৩৮ কিয়নো তেওঁ মৃত লোকৰ ঈশ্বৰ নহয়, কিন্তু জীৱিতসকলৰ ঈশ্বৰ;
৩৯ তেতিয়া কিছুমান অধ্যাপকসকলে উত্তৰ দি ক'লে, "গুৰু, আপুনি ভাল কথা কৈছে।"
৪০ তাৰ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক কোনো প্ৰশ্ন কৰিবলৈ সাহস কৰা নাছিল।
৪১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " খ্ৰীষ্টক দায়ূদৰ পুত্ৰ বুলি তেওঁলোকে কেনেকৈ কয়?
42 তেতিয়া দায়ূদে নিজেই গীতমালা পুস্তকত ক'লে, "যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক ক'লে, "তুমি মোৰ সোঁফালে বহা।"
৪৩ যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰিৰ তলুৱা নকৰোঁ।
৪৪ দায়ূদে তেওঁক প্ৰভু বুলি কয়, তেন্তে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ পুত্ৰ?
৪৫ তেতিয়া তেওঁ সকলো লোকৰ আগত তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'লে।
৪৬ যিবিলাক অধ্যাপকসকলে দীঘল বস্ত্ৰ পিন্ধি খোজ কাঢ়িব বিচাৰে, আৰু বজাৰত, আৰু নামঘৰত উচ্চ আসন আৰু ভোজ-ভোজৰ সময়ত প্ৰধান কোঠাবোৰত অভিবাদন কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰা অধ্যাপকসকলৰ পৰা সাৱধান হওক;
৪৭ যিবিলাকে বিধৱাৰ ঘৰবোৰ গ্ৰাস কৰে, আৰু প্ৰচাৰৰ কাৰণে দীঘলীয়া প্ৰাৰ্থনা কৰে;

অধ্যায় ২১

১ তেতিয়া তেওঁ ওপৰলৈ চাই দেখিলে যে ধনী লোকসকলে নিজৰ নিজৰ উপহাৰ ভঁৰালত পেলাই আছে।
২ তেতিয়া তেওঁ এজনী দুখীয়া বিধৱাও তাত দুডাল টোপোলা ঢালি থকা দেখিলে।
৩ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ যে এই দুখীয়া বিধৱাই সকলোতকৈ অধিক ধন পেলাইছে।
৪ কিয়নো এই সকলোৱে নিজৰ প্ৰচুৰ পৰিমাণে ঈশ্বৰৰ বলিদানৰ বাবে ঢালি দিছে;
৫ আৰু কিছুমানে মন্দিৰৰ বিষয়ে কোৱাৰ দৰে, মন্দিৰটো কেনেকৈ ভাল শিল আৰু উপহাৰেৰে সজোৱা হৈছে, সেই বিষয়ে তেওঁ ক'লে।
৬ তোমালোকে যিবিলাক দেখিছা, সেই দিন আহিব, য'ত এটা শিল আন এটা শিল নাথাকিব, যিটো নমাই নাযাব।
৭ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, "গুৰু, কিন্তু এইবোৰ কেতিয়া হ'ব?" আৰু যেতিয়া এইবোৰ হ'ব, তেতিয়া কি চিন হ'ব?
৮ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, " তোমালোক যাতে প্ৰতাৰিত নহয়, তাৰ বাবে সাৱধান হোৱা; আৰু সময় ওচৰ চাপি আহিছে;
9 কিন্তু যেতিয়া যুদ্ধ আৰু হুলস্থুলৰ কথা শুনিব, তেতিয়া ভয় নকৰিবা; কিন্তু শেষটো লাহে লাহে নহয়।
১০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " জাতি জাতিৰ বিৰুদ্ধে আৰু ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে ৰাজ্য উঠিব।

১১ আৰু বিভিন্ন ঠাইত মহান ভূমিকম্প, আকাল আৰু মহামাৰী হ’ব; আৰু স্বৰ্গৰ পৰা ভয়ংকৰ দৃশ্য আৰু মহান চিন হ’ব।
১২ কিন্তু এই সকলোবোৰৰ আগত তেওঁলোকে তোমালোকৰ ওপৰত হাত দি অত্যাচাৰ কৰিব, তোমালোকক মোৰ নামৰ কাৰণে ৰজা আৰু শাসনকৰ্ত্তাসকলৰ আগত নিয়া হ’ব।
১৩ আৰু ই তোমালোকৰ ওচৰলৈ সাক্ষ্য হ’ব।
১৪ এতেকে তোমালোকে যি উত্তৰ দিব, তাৰ আগত ধ্যান নকৰিবা, তোমালোকৰ হৃদয়ত থিৰাং কৰা।
১৫ কিয়নো মই তোমালোকক এনে এক মুখ আৰু জ্ঞান দিম, যাক তোমালোকৰ সকলো বিৰোধীয়ে বিৰোধ কৰিব নোৱাৰিব আৰু প্ৰতিহত কৰিব নোৱাৰিব।
১৬ আৰু পিতৃ-মাতৃ, ভাই, আত্মীয় আৰু বন্ধু-বান্ধৱীয়ে তোমালোকক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব। আৰু তোমালোকৰ মাজৰ কিছুমানক হত্যা কৰিব।
১৭ মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোক সকলো মানুহৰে ঘৃণিত হ’বা।
১৮ কিন্তু তোমালোকৰ মূৰৰ এটা চুলিও নষ্ট নহ’ব।
১৯ তোমালোকৰ ধৈৰ্য্যৰে তোমালোকৰ প্ৰাণক অধিকাৰ কৰা।
২০ আৰু যেতিয়া তোমালোকে যিৰূচালেমক সৈন্যৰে আগুৰি থকা দেখিব, তেতিয়া জানিবা যে তাৰ ধ্বংসৰ সময় ওচৰ চাপিছে।
২১ তেতিয়া যিহূদিয়াত থকা সকলে পৰ্ব্বতলৈ পলাই যাওক; আৰু তাৰ মাজত থকা সকলে বাহিৰলৈ যাওক; আৰু দেশত থকা লোকসকলে তাত প্ৰৱেশ নকৰিব।
২২ কিয়নো এইবোৰ প্ৰতিশোধৰ দিন, যাতে লিখা সকলো কথা পূৰ্ণ হয়।
২৩ কিন্তু সেই দিনবোৰত গৰ্ভৱতী আৰু দুগ্ধপান কৰা সকলৰ বাবে ধিক্! কিয়নো দেশত অতি দুখ-কষ্ট হ’ব আৰু এই লোকসকলৰ ওপৰত ক্ৰোধ হ’ব।”
২৪ আৰু তেওঁলোকক তৰোৱালৰ ধাৰেৰে পতিত হ’ব, আৰু সকলো জাতিলৈ বন্দী হৈ লৈ যোৱা হ’ব;
২৫ আৰু সূৰ্য্য, চন্দ্ৰ আৰু তৰাবোৰত চিন থাকিব; আৰু পৃথিৱীত জাতিবিলাকৰ দুখ, বিভ্ৰান্তিৰে; সাগৰ আৰু ঢৌৰে গৰ্জন কৰি আছে;
২৬ মানুহৰ হৃদয় ভয়ত আৰু পৃথিৱীত আহিবলগীয়া বস্তুবোৰক চোৱা-চিতা কৰাৰ বাবে বিকল হৈ পৰে;
২৭ তেতিয়া তেওঁলোকে মানুহৰ পুত্ৰক মেঘৰ মাজেৰে শক্তি আৰু মহামহিমাৰে আহি থকা দেখিব।
২৮ আৰু যেতিয়া এইবোৰ হ’বলৈ আৰম্ভ কৰিব, তেতিয়া ওপৰলৈ চাওক আৰু মূৰ ওপৰলৈ তুলি লওক; কিয়নো তোমালোকৰ মুক্তি ওচৰ চাপি আহিছে।
২৯ তেওঁ তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত ক’লে; ডিমৰু গছ আৰু সকলো গছ চাওক;
৩০ যেতিয়া সিহঁতে গুলীয়াই ওলাই যায়, তেতিয়া তোমালোকে নিজেই দেখিছা আৰু জানো যে গ্ৰীষ্মকাল ওচৰ চাপি আহিছে।
৩১ সেইদৰে তোমালোকে যেতিয়া এইবোৰ ঘটি থকা দেখি, তোমালোকে জানিবা যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য ওচৰ চাপি আহিছে।
৩২ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, সকলো পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে এই প্ৰজন্মৰ অৱসান নহ’ব।
৩৩ আকাশ-পৃথিৱী অদৃশ্য হ’ব, কিন্তু মোৰ বাক্য অদৃশ্য নহ’ব।
34 আৰু তোমালোকৰ হৃদয়ত যাতে কোনো সময়ত অতিমাত্ৰা, মদ্যপান আৰু এই জীৱনৰ চিন্তা-চৰ্চাই আৱৰি নাযায়, আৰু সেই দিনটো অজ্ঞাতে তোমালোকৰ ওপৰত নপৰে।
৩৫ কিয়নো সমগ্ৰ পৃথিৱীত বাস কৰা সকলোৰে ওপৰত ই ফান্দৰ দৰে আহিব।
36 এতেকে তোমালোক সজাগ হৈ থাকক আৰু সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকক, যাতে তোমালোক এই সকলো ঘটনাৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ আৰু মানুহৰ পুত্ৰৰ আগত থিয় হ’বলৈ যোগ্য বুলি গণ্য কৰা হ’ব।
৩৭ দিনত তেওঁ মন্দিৰত শিক্ষা দি আছিল; ৰাতি তেওঁ জলপানৰ পৰ্বত বুলি কোৱা পৰ্ব্বতত বাস কৰিলে।
৩৮ ৰাতিপুৱাই সকলো লোক তেওঁৰ কথা শুনিবলৈ মন্দিৰত তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।

অধ্যায় ২২

১ খমিৰবিহীন পিঠাৰ উৎসৱ ওচৰ চাপি আহিল, যাক নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব বোলা হয়।
২ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলে তেওঁক কেনেকৈ বধ কৰিব পাৰে সেই বিষয়ে বিচাৰিলে; কিয়নো তেওঁলোকে লোকসকলক ভয় কৰিছিল।
৩ তেতিয়া চয়তানে ইস্কৰিয়োত নামৰ যিহূদাত প্ৰৱেশ কৰিলে।
৪ তেতিয়া তেওঁ গৈ প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সেনাপতিসকলৰ লগত কথা পাতিলে যে তেওঁক কেনেকৈ তেওঁলোকৰ ওচৰত প্ৰতাৰণা কৰিব পাৰে।
৫ তেতিয়া তেওঁলোকে আনন্দিত হৈ তেওঁক ধন দিবলৈ নিয়ম কৰিলে।
৬ তেতিয়া তেওঁ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, আৰু জনসমাগমৰ অনুপস্থিতিত তেওঁক তেওঁলোকৰ ওচৰত বিশ্বাসঘাতকতা কৰিবলৈ সুযোগ বিচাৰিলে।
7 তাৰ পাছত খমিৰবিহীন পিঠা খোৱাৰ দিন আহিল, যেতিয়া নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব বধ কৰিব লাগিব।
৮ তেতিয়া তেওঁ পিতৰ আৰু যোহনক পঠিয়াই ক’লে, “ যোৱা আৰু আমাৰ বাবে নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব সাজু কৰা।”
9 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “আপুনি আমি ক’ত সাজু কৰিব বিচাৰিছে?”
১০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “ চোৱা, যেতিয়া তোমালোকে নগৰত প্ৰৱেশ কৰিবা, তেতিয়া এজন মানুহে পানীৰ কলহ লৈ তোমালোকক লগ পাব; তেওঁৰ পিছে পিছে তেওঁ প্ৰৱেশ কৰা ঘৰটোত সোমাই যাওক।
১১ আৰু তোমালোকে ঘৰৰ মালিকক ক’বা, ‘গুৰুজনে তোমাক ক’লে, ‘মই মোৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব খাম, সেই আলহী কোঠাটো ক’ত?
১২ আৰু তেওঁ তোমালোকক সজ্জিত ওপৰৰ এটা ডাঙৰ কোঠা দেখুৱাব;
১৩ তেওঁলোকে গৈ তেওঁ কোৱাৰ দৰে পালে;
১৪ সেই সময় আহিলত তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত বাৰজন পাঁচনি বহিল।

১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই দুখ ভোগ কৰাৰ আগতেই তোমালোকৰ লগত এই নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব খাবলৈ ইচ্ছা কৰিলোঁ।

১৬ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে মই ইয়াৰ ফল আৰু নাখাম।

১৭ পাছত তেওঁ পাত্ৰটো লৈ ধন্যবাদ দি ক'লে, " এইটো লৈ তোমালোকৰ মাজত ভাগ কৰা।

১৮ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য অহালৈকে মই দ্ৰাক্ষাৰসৰ ফল পান নকৰো।

১৯ তেতিয়া তেওঁ পিঠা লৈ ধন্যবাদ দি ভাঙি তেওঁলোকক দি ক'লে, " তোমালোকৰ কাৰণে দিয়া মোৰ এই শৰীৰ;

২০ সেইদৰে ৰাতিৰ আহাৰ খোৱাৰ পাছত পাত্ৰত ক'লে, এই পাত্ৰটোৱেই মোৰ তেজৰ নতুন নিয়ম।

২১ কিন্তু চোৱা, মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰাজনৰ হাত মোৰ লগত মেজত আছে।

২২ আৰু সঁচাকৈ মানুহৰ পুত্ৰ নিৰ্ধাৰিতভাৱে যাব;

২৩ তেওঁলোকে ইজনে সিজনৰ মাজত সোধা-পোছা কৰিবলৈ ধৰিলে যে তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনে এই কাম কৰিব।

২৪ তেওঁলোকৰ মাজত কাজিয়াও হ'ল যে তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনজনক আটাইতকৈ ডাঙৰ বুলি গণ্য কৰা হ'ব।

২৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " যিবিলাকৰ ৰজাসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে; আৰু যিসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত কৰ্তৃত্ব প্ৰয়োগ কৰে তেওঁলোকক উপকাৰী বুলি কোৱা হয়।

২৬ কিন্তু তোমালোকে তেনেকুৱা নহ'বা, কিন্তু তোমালোকৰ মাজৰ যিজন মহান, তেওঁ সৰুজনৰ দৰে হওক; আৰু যিজন প্ৰধান, তেওঁ সেৱা কৰাজনৰ দৰে।

২৭ কিয়নো আহাৰ খাবলৈ বহি থকা বা পৰিচৰ্যা কৰা কোন ডাঙৰ? আহাৰ খাবলৈ বহি থকা মানুহজন নহয়নে? কিন্তু ময়ো তোমালোকৰ মাজত আছো, যেনেকৈ সেৱা কৰে।"

২৮ তোমালোকে মোৰ পৰীক্ষাত মোৰ লগত থাকিল।

২৯ মোৰ পিতৃয়ে মোক যিদৰে নিযুক্ত কৰিলে, মই তোমালোকৰ বাবে ৰাজ্য নিযুক্ত কৰিছো;

৩০ যাতে তোমালোকে মোৰ ৰাজ্যত মোৰ মেজত খাব-পান কৰিবা আৰু সিংহাসনত বহি ইস্ৰায়েলৰ বাৰটা ফৈদৰ বিচাৰ কৰিবা।

31 তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, " চিমোন, চিমোন, চয়তানে তোমালোকক ঘেঁহুৰ দৰে চেপিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।

৩২ কিন্তু তোমাৰ বিশ্বাস যাতে ক্ষীণ নহয়, তাৰ বাবে মই তোমাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ;

৩৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, মই তোমাৰ লগত কাৰাগাৰলৈ আৰু মৃত্যুলৈ যাবলৈ সাজু হৈ আছো।"

৩৪ তেওঁ ক'লে, " পিতৰ, মই তোমাক কওঁ, তুমি মোক চিনি পোৱা বুলি তিনিবাৰ অস্বীকাৰ কৰাৰ আগতে আজি কুকুৰাটোৱে কাউৰি নাথাকিব।"

৩৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " যেতিয়া মই তোমালোকক পাৰ্চ, স্ক্ৰিপ, জোতা নোহোৱাকৈ পঠিয়াইছিলো, তেতিয়া তোমালোকৰ একো অভাৱ আছিল? তেওঁলোকে ক'লে, "একো নাই।"

36 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " কিন্তু এতিয়া, যাৰ হাতত পাৰ্চ আছে, তেওঁ সেইটো আৰু সেইদৰে তেওঁৰ তৰোৱালখন লৈ যাওক;

37 কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, যি যি লিখা আছে, সেই কথা মোৰ মাজত সম্পন্ন হ'ব লাগিব, আৰু তেওঁক উলংঘাকাৰীসকলৰ মাজত গণ্য কৰা হ'ল;

৩৮ তেওঁলোকে ক'লে, "প্ৰভু, চোৱা, ইয়াত দুখন তৰোৱাল আছে।" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " যথেষ্ট হ'ল।"

৩৯ পাছত তেওঁ ওলাই আহি নিজৰ অভ্যাসৰ দৰে জলপানৰ পৰ্ব্বতলৈ গ'ল; আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলেও তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।

৪০ সেই ঠাইত উপস্থিত হৈ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে যাতে পৰীক্ষাত নপৰে, তাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা।"

41 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা প্ৰায় এটা শিলৰ দৰে আঁতৰি গ'ল আৰু আঁঠু লৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।

৪২ তেওঁ ক'লে, " পিতৃ, যদি আপুনি ইচ্ছা কৰে, তেন্তে এই পাত্ৰটো মোৰ পৰা আঁতৰাই দিয়ক;

৪৩ তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা এজন স্বৰ্গদূতে তেওঁক শক্তি প্ৰদান কৰি তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ'ল।

৪৪ আৰু যন্ত্ৰণাত ভুগি তেওঁ অধিক আন্তৰিকতাৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু তেওঁৰ ঘাম মাটিত পৰি থকা তেজৰ টোপালৰ দৰে হ'ল।

৪৫ তেওঁ প্ৰাৰ্থনাৰ পৰা উঠি শিষ্যসকলৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক দুখত শুই থকা দেখিলে।

৪৬ তেতিয়া তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কিয় শুইছা?" উঠা আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তোমালোকে প্ৰলোভনত নপৰে।"

47 তেতিয়া তেওঁ কথা কৈ থাকোঁতে চোৱা, বাৰজনৰ মাজৰ এজন যিহূদা নামৰ এজন লোকে তেওঁলোকৰ আগত গৈ যীচুক চুমা খাবলৈ ওচৰ চাপি আহিল।

৪৮ কিন্তু যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " যিহূদা, তুমি মানুহৰ পুত্ৰক চুমা খাই বিশ্বাসঘাতকতা কৰা নে?"

৪৯ তেওঁৰ ওচৰে পাজৰে থকা লোকসকলে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, আমি তৰোৱালেৰে আঘাত কৰিম নেকি?"

৫০ তেতিয়া তেওঁলোকৰ এজনে মহাপুৰোহিতৰ দাসজনক আঘাত কৰি তেওঁৰ সোঁ কাণ কাটি পেলালে।

৫১ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " তোমালোকে ইমান দিনে সহ্য কৰা।" আৰু তেওঁৰ কাণত চুই সুস্থ কৰি তুলিলে।

৫২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ ওচৰলৈ অহা প্ৰধান পুৰোহিত, মন্দিৰৰ সেনাপতি আৰু প্ৰাচীনসকলক ক'লে, " তোমালোকে চোৰৰ বিৰুদ্ধে তৰোৱাল আৰু লাখুটি লৈ ওলাই আহিছানে?"

৫৩ মই যেতিয়া প্ৰতিদিনে তোমালোকৰ লগত মন্দিৰত আছিলো, তেতিয়া তোমালোকে মোৰ বিৰুদ্ধে হাত মেলি দিয়া নাছিলা;

৫৪ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি লৈ মহাপুৰোহিতৰ ঘৰলৈ লৈ গ'ল। আৰু পিতৰে বহু দূৰৈৰ পিছে পিছে গ'ল।

55 পাছত তেওঁলোকে হলঘৰৰ মাজত জুই জ্বলাই একেলগে স্থাপন কৰিলে, পিতৰে তেওঁলোকৰ মাজত বহিল।

৫৬ কিন্তু এগৰাকী দাসীয়ে তেওঁক জুইৰ কাষত বহি থকা অৱস্থাত দেখি আন্তৰিকতাৰে তেওঁক চাই ক'লে, "এই মানুহজনো তেওঁৰ লগত আছিল।"

৫৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, "মহিলা, মই তেওঁক চিনি নাপাওঁ।"

৫৮ অলপ সময়ৰ পাছত আন এজনে তেওঁক দেখি ক'লে, "তুমিও তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন।" পিতৰে ক'লে, "মানুহ, মই নহয়।"
৫৯ প্ৰায় এঘণ্টাৰ পাছত আন এজনে দৃঢ়তাৰে ক'লে, "সঁচাকৈয়ে এই মানুহজনো তেওঁৰ লগত আছিল;
৬০ পিতৰে ক'লে, "মানুহ, তুমি কি কৈছা, মই নাজানো।" আৰু লগে লগে, তেওঁ কথা কওঁতে, কুকুৰাটোৱে হুমুনিয়াহ কাঢ়িলে।
৬১ পাছত প্ৰভুৱে ঘূৰি পিতৰলৈ চালে। পিতৰে প্ৰভুৰ বাক্য স্মৰণ কৰিলে, তেওঁ কেনেকৈ তেওঁক কৈছিল, " মুৰ্গীয়ে কান্দি উঠাৰ আগতে তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা।"
৬২ পিতৰে বাহিৰলৈ ওলাই গৈ তিক্তভাৱে কান্দিলে।
৬৩ তেতিয়া যীচুক ধৰি ৰখা লোকসকলে তেওঁক উপহাস কৰি আঘাত কৰিলে।
64 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ চকুত বান্ধি মুখত আঘাত কৰি সুধিলে, "ভাবিবাণী কোৱা, তোমাক কোনে আঘাত কৰিলে?"
65 আৰু আন বহুতো কথাই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰি ক'লে।
৬৬ দিন হোৱাৰ লগে লগে লোকসকলৰ বয়োজ্যেষ্ঠসকল, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলে একত্ৰিত হৈ তেওঁক তেওঁলোকৰ সভালৈ লৈ গ'ল আৰু ক'লে।
৬৭ তুমি খ্ৰীষ্ট নেকি? আমাক কোৱা। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই যদি তোমালোকক কওঁ, তেন্তে তোমালোকে বিশ্বাস নকৰিবা।
৬৮ আৰু যদি মইও তোমালোকক সুধিম, তেন্তে তোমালোকে মোক উত্তৰ নিদিবা আৰু মোক যাবলৈ নিদিবা।
৬৯ ইয়াৰ পাছত মানুহৰ পুত্ৰ ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ সোঁহাতে বহিব।
৭০ তেতিয়া তেওঁলোকে সকলোৱে ক'লে, "তেন্তে তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ নেকি?" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কৈছা যে মই।"
৭১ তেওঁলোকে ক'লে, "আমাক আৰু কি সাক্ষ্যৰ প্ৰয়োজন? কিয়নো আমি নিজেই তেওঁৰ নিজৰ মুখৰ কথা শুনিছো।

অধ্যায় ২৩

১ তেতিয়া তেওঁলোকৰ সকলো লোকে উঠি তেওঁক পীলাতৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল।
২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক অভিযোগ কৰিবলৈ ধৰিলে, "আমি এই মানুহজনক জাতিটোক বিকৃত কৰি থকা দেখিলোঁ আৰু তেওঁ নিজেই খ্ৰীষ্ট ৰজা বুলি কৈ কৈজাৰক কৰ দিবলৈ নিষেধ কৰা দেখিলোঁ।"
৩ পীলাতে তেওঁক সুধিলে, "তুমি ইহুদীসকলৰ ৰজা নেকি?" তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, " তুমি এই কথা কৈছা।"
৪ তেতিয়া পীলাতে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু লোকসকলক ক'লে, "মই এই মানুহজনৰ কোনো দোষ নাপাওঁ।"
5 তেতিয়া তেওঁলোকে আৰু অধিক উগ্ৰ হৈ ক'লে, "তেওঁ গালীলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি এই ঠাইলৈকে সকলো ইহুদী দেশত শিক্ষা দি লোকসকলক আলোড়িত কৰে।"
৬ পীলাতে গালীলৰ কথা শুনি তেওঁ সুধিলে যে সেই মানুহজন গালীলীয়া নেকি?
7 তেওঁ হেৰোদৰ অধিকাৰৰ অন্তৰ্গত বুলি গম পোৱাৰ লগে লগে তেওঁক হেৰোদৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে, যিও সেই সময়ত যিৰূচালেমত আছিল।
৮ হেৰোদে যীচুক দেখি অত্যন্ত আনন্দিত হ'ল; আৰু তেওঁ আশা কৰিছিল যে তেওঁৰ দ্বাৰা কৰা কোনো অলৌকিক কাম দেখিব।
৯ তেতিয়া তেওঁ বহু কথাৰে তেওঁৰ লগত প্ৰশ্ন কৰিলে; কিন্তু তেওঁ একো উত্তৰ নিদিলে।
১০ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপকসকলে থিয় হৈ তেওঁক তীব্ৰ অভিযোগ দিলে।
11 হেৰোদে তেওঁৰ যুদ্ধবিলাকৰ সৈতে তেওঁক তুচ্ছ-তাচ্ছিল্য কৰি ঠাট্টা-মস্কৰা কৰিলে আৰু তেওঁক ধুনীয়া কাপোৰ পিন্ধাই পীলাতৰ ওচৰলৈ ঘূৰাই পঠিয়ালে।
১২ সেইদিনা পীলাত আৰু হেৰোদে বন্ধুত্ব গঢ়ি তুলিলে, কিয়নো আগতে তেওঁলোকৰ মাজত শত্ৰুতা আছিল।
১৩ পীলাতে প্ৰধান পুৰোহিত, অধ্যক্ষ আৰু লোকসকলক একত্ৰিত কৰিলে।
১৪ তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে এই মানুহজনক মোৰ ওচৰলৈ আনিলা, যেনেকৈ মানুহবিলাকক বিপথে পৰিচালিত কৰে;
১৫ নাই, হেৰোদেও নাই; আৰু চোৱা, তেওঁৰ মৃত্যুৰ যোগ্য একোৱেই কৰা হোৱা নাই।
১৬ এতেকে মই তেওঁক শাস্তি দি মুকলি কৰি দিম।
১৭ (কিয়নো আৱশ্যকতাৰ কাৰণে তেওঁ ভোজত তেওঁলোকৰ বাবে এজনক মুকলি কৰি দিব লাগিব।)
18 তেতিয়া তেওঁলোকে একেলগে চিঞৰি ক'লে, "এই মানুহজনক আঁতৰাই দিয়ক আৰু বাৰাব্বাক আমাৰ বাবে মুকলি কৰি দিয়ক।
১৯ (যি নগৰত কৰা বিদ্ৰোহ আৰু হত্যাৰ কাৰণে কাৰাগাৰত ভৰোৱা হ'ল।)
২০ এতেকে পীলাতে যীচুক মুকলি কৰি দিবলৈ ইচ্ছুক হৈ তেওঁলোকক পুনৰ কথা ক'লে।
২১ কিন্তু তেওঁলোকে চিঞৰি ক'লে, "তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া, ক্ৰুচত দিয়া।"
২২ তৃতীয়বাৰ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "কিয়, তেওঁ কি বেয়া কাম কৰিলে?" মই তেওঁৰ কোনো মৃত্যুৰ কাৰণ বিচাৰি পোৱা নাই, সেয়েহে মই তেওঁক শাস্তি দিম আৰু তেওঁক এৰি দিম।
২৩ আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ক্ৰুচত দিয়াৰ বাবে তৎক্ষণাত ডাঙৰ মাতেৰে অনুৰোধ কৰিলে। আৰু তেওঁলোকৰ আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ মাত প্ৰবল হ'ল।
২৪ পীলাতে তেওঁলোকে বিচৰা ধৰণে হ'ব বুলি শাস্তি দিলে।
২৫ বিদ্ৰোহ আৰু হত্যাৰ কাৰণে কাৰাগাৰত ভৰ্তি হোৱা জনক তেওঁবিলাকৰ ওচৰত মুকলি কৰি দিলে; কিন্তু তেওঁ যীচুক তেওঁলোকৰ ইচ্ছামতে সমৰ্পণ কৰিলে।
২৬ তেওঁক লৈ যোৱাৰ সময়ত তেওঁলোকে দেশৰ পৰা ওলাই অহা চিমোন নামৰ এজন চিমোনক ধৰিলে আৰু যীচুৰ পিছত ক্ৰুচ বহন কৰিবলৈ তেওঁৰ ওপৰত ক্ৰুচ পাতিলে।
২৭ তেওঁৰ পিছে পিছে বহু লোক আৰু মহিলাসকলেও তেওঁৰ বাবে শোক আৰু বিলাপ কৰিছিল।
২৮ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকৰ ফালে ঘূৰি ক'লে, " যিৰূচালেমৰ কন্যাসকল, মোৰ কাৰণে কান্দিব নালাগে,

কিন্তু তোমালোকৰ আৰু তোমালোকৰ সন্তানৰ বাবে কান্দিব।"
২৯ কিয়নো চোৱা, সেই দিন আহি আছে, য'ত তেওঁলোকে ক'ব, "ধন্য হৈছে বন্ধ্যা, কেতিয়াও জন্ম নোহোৱা গৰ্ভ আৰু কেতিয়াও স্তনপান নকৰা গৰ্ভ।"
৩০ তেতিয়া তেওঁলোকে পৰ্ব্বতবোৰক ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিব, "আমাৰ ওপৰত পৰি; আৰু পাহাৰলৈ, আমাক ঢাকি ৰাখক।
৩১ কিয়নো তেওঁলোকে যদি সেউজীয়া গছত এইবোৰ কৰে, তেন্তে শুকান গছত কি কৰা হ'ব?
৩২ তেওঁৰ লগত আৰু দুজন অপৰাধীক হত্যা কৰিবলৈ লৈ যোৱা হ'ল।
33 পাছত তেওঁলোকে কালভাৰী নামৰ ঠাইখন পালে, তাতে তেওঁক আৰু দোষীসকলক এজনক সোঁফালে আৰু আনজনক বাওঁফালে ক্ৰুচত দিলে।
৩৪ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, " পিতৃ, তেওঁলোকক ক্ষমা কৰা; কিয়নো তেওঁলোকে কি কৰে নাজানে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ বস্ত্ৰ বিভাজন কৰিলে আৰু চিৰবিলাক পাতিলে।
৩৫ তেতিয়া লোকসকলে চাই থিয় হৈ থাকিল। আৰু তেওঁলোকৰ লগত থকা অধ্যক্ষসকলেও তেওঁক উপহাস কৰি ক'লে, "তেওঁ আনক ৰক্ষা কৰিলে; তেওঁ যদি ঈশ্বৰৰ মনোনীত খ্ৰীষ্ট হয়, তেন্তে তেওঁ নিজকে ৰক্ষা কৰক।
36 সৈন্যসকলেও তেওঁক উপহাস কৰিলে, তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ভিনেগাৰ উৎসৰ্গ কৰিলে।
৩৭ আৰু ক'লে, "তুমি যদি ইহুদীসকলৰ ৰজা হয়, তেন্তে নিজকে ৰক্ষা কৰা।"
৩৮ তেওঁৰ ওপৰত গ্ৰীক, লেটিন আৰু হিব্ৰু ভাষাৰ আখৰেৰে লিখা আছিল, "এইজন ইহুদীসকলৰ ৰজা।"
৩৯ তেতিয়া ফাঁচী দিয়া দুষ্কৃতিকাৰীসকলৰ এজনে তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, "তুমি যদি খ্ৰীষ্ট হয়, তেন্তে নিজকে আৰু আমাক ৰক্ষা কৰা।"
৪০ কিন্তু আনজনে তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, "আপুনি ঈশ্বৰক ভয় কৰা নাইনে?"
৪১ আৰু আমি সঁচাকৈয়ে ন্যায়পৰায়ণ; কিয়নো আমি আমাৰ কৰ্মৰ উচিত পুৰস্কাৰ পাওঁ;
৪২ তেতিয়া তেওঁ যীচুক ক'লে, "প্ৰভু, তুমি যেতিয়া তোমাৰ ৰাজ্যলৈ আহিবা, তেতিয়া মোক স্মৰণ কৰা।"
৪৩ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই তোমাক সঁচাকৈয়ে কওঁ, আজি তুমি মোৰ লগত স্বৰ্গত থাকিবা।"
৪৪ প্ৰায় ষষ্ঠ ঘণ্টা বাজিলে আৰু নৱম ঘণ্টালৈকে সমগ্ৰ পৃথিৱীত আন্ধাৰ হৈ পৰিল।
৪৫ তেতিয়া সূৰ্য্য আন্ধাৰ হৈ গ'ল আৰু মন্দিৰৰ ওৰণিখন মাজত ফাটি গ'ল।
৪৬ যীচুৱে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, " পিতৃ , মই মোৰ আত্মা তোমাৰ হাতত তুলি দিছো;
৪৭ শতপতিজনে এই ঘটনা দেখি ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰি ক'লে, "এইজন নিশ্চয় ধাৰ্ম্মিক আছিল।"
48 সেই দৰ্শনলৈ অহা সকলো লোকে ঘটি থকা কথাবোৰ দেখি নিজৰ বুকুত খুন্দা মাৰি উলটি গ'ল।
49 তেওঁৰ সকলো চিনাকি লোক আৰু গালীলৰ পৰা তেওঁৰ পিছে পিছে অহা মহিলাসকলে এই কথাবোৰ চাই দূৰৈত থিয় হৈ আছিল।
৫০ তেতিয়া চোৱা, যোচেফ নামৰ এজন ব্যক্তি উপদেশক আছিল; আৰু তেওঁ এজন ভাল মানুহ আৰু ন্যায়পৰায়ণ আছিল।
৫১ (তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পৰামৰ্শ আৰু কাৰ্য্যত সন্মতি নিদিলে;) তেওঁ ইহুদীসকলৰ নগৰ আৰিমথিয়াৰ আছিল;
৫২ এই মানুহজনে পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ যীচুৰ মৃতদেহ বিচাৰিলে।
53 পাছত তেওঁ তাক নমাই লিনেনেৰে মেৰিয়াই শিলত খোদিত কৰা এটা কবৰত থৈ দিলে, য'ত আগতে কেতিয়াও কোনো লোকক সমাধিস্থ কৰা হোৱা নাছিল।
৫৪ সেইদিনা যুগুত হ'ল আৰু বিশ্ৰামবাৰ পাৰ হ'ল।
৫৫ আৰু গালীলৰ পৰা তেওঁৰ লগত অহা মহিলাসকলেও পিছে পিছে গৈ তেওঁৰ মৃতদেহ কেনেকৈ সমাধিস্থ কৰা হৈছে, সেই সমাধিস্থলটো চালে।
৫৬ পাছত তেওঁলোকে উভতি আহি মছলা আৰু মলম প্ৰস্তুত কৰিলে; আৰু আজ্ঞা অনুসাৰে বিশ্ৰামবাৰে বিশ্ৰাম ল'লে।

অধ্যায় ২৪

১ সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা ৰাতিপুৱাই তেওঁলোকে প্ৰস্তুত কৰা মছলাবোৰ আৰু আন কিছুমান লগত লৈ মৈদামৰ ওচৰ পালেগৈ।
২ তেতিয়া তেওঁলোকে শিলটো মৈদামৰ পৰা গুটিয়াই থোৱা দেখিলে।
৩ তেতিয়া তেওঁলোকে ভিতৰলৈ সোমাই গৈ প্ৰভু যীচুৰ মৃতদেহ নাপালে।
৪ তেতিয়া তেওঁলোকে সেই বিষয়ে বহুত বিমোৰত পৰি থকা দেখি, জিলিকি থকা কাপোৰ পিন্ধা দুজন মানুহ তেওঁলোকৰ কাষত থিয় হৈ আছিল।
৫ তেতিয়া তেওঁলোকে ভয় খাই পৃথিৱীৰ আগত মুখ নত কৰি তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে মৃত লোকৰ মাজত কিয় জীৱিত লোকক বিচাৰিছা?
৬ তেওঁ ইয়াত নাই, কিন্তু পুনৰুত্থান হৈছে;
৭ তেওঁ ক'লে, "মানুহৰ পুত্ৰক পাপী মানুহৰ হাতত সমৰ্পণ কৰি ক্ৰুচত দিয়া হ'ব আৰু তৃতীয় দিনা পুনৰুত্থান হ'ব লাগিব।"
৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ বাক্য স্মৰণ কৰিলে।
9 তেতিয়া মৈদামৰ পৰা উভতি আহি এঘাৰজন আৰু বাকী সকলোকে এই সকলো কথা ক'লে।
১০ মগদলীনী মৰিয়ম, যোয়ানা, যাকোবৰ মাতৃ মৰিয়ম আৰু তেওঁলোকৰ লগত থকা আন আন মহিলাসকলে পাঁচনিসকলক এই কথা ক'লে।
১১ আৰু তেওঁলোকৰ কথাবোৰ অসাৰ কাহিনী যেন লাগিল, কিন্তু তেওঁলোকে সেইবোৰ বিশ্বাস নকৰিলে।
১২ তেতিয়া পিতৰে উঠি মৈদামৰ ওচৰলৈ দৌৰি গ'ল। আৰু কুঁৰলি হৈ তেওঁ নিজৰ মাজতে ৰখা লিনেন কাপোৰবোৰ দেখিলে আৰু যি ঘটিছিল, সেই বিষয়ে আচৰিত হৈ তেওঁ গুচি গ'ল।
১৩ সেইদিনা তেওঁলোকৰ মাজৰ দুজন যিৰূচালেমৰ পৰা প্ৰায় ছয় ফুটমান দূৰত্বত থকা ইমাউচ নামৰ এখন গাঁওলৈ গ'ল।

১৪ এই সকলো ঘটনাৰ বিষয়ে তেওঁলোকে একেলগে কথা পাতিলে।
১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে একেলগে আলোচনা কৰি থাকোঁতে যীচুৱে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকৰ লগত গ'ল।
১৬ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক চিনি নাপাবলৈ তেওঁলোকৰ চকু ঠেলি আছিল।
১৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে খোজ কাঢ়ি গৈ দুখী হৈ থাকোঁতে তোমালোকৰ মাজত কেনেধৰণৰ যোগাযোগ আছে?"
১৮ তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে ক্লিওপাছ নামৰ এজনে তেওঁক ক'লে, "আপুনি কেৱল যিৰূচালেমত বিদেশী, আৰু এই দিনবোৰত তাত ঘটি থকা কথাবোৰ নাজানেনে?"
১৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " কি কি? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "নাচৰতীয়া যীচুৰ বিষয়ে, যিজন ঈশ্বৰ আৰু সকলো লোকৰ আগত কৰ্ম আৰু বাক্যত শক্তিশালী ভাববাদী আছিল।
২০ আৰু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু আমাৰ অধ্যক্ষসকলে তেওঁক কেনেকৈ মৃত্যুদণ্ডৰ দোষী সাব্যস্ত কৰি ক্ৰুচত দিলে।
২১ কিন্তু আমি বিশ্বাস কৰিছিলো যে তেওঁৱেই ইস্রায়েলক মুক্ত কৰিব লাগিছিল;
২২ আৰু আমাৰ দলৰ কিছুমান মহিলাইও আমাক আচৰিত কৰি তুলিলে, যিসকলে মৈদামৰ ওচৰত আছিল;
২৩ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ মৃতদেহ নোপোৱাত তেওঁলোকে আহি ক'লে যে, তেওঁলোকে স্বৰ্গদূতৰ দৰ্শন দেখিছে, য'ত তেওঁ জীয়াই আছে বুলি কৈছিল।
২৪ আমাৰ লগত থকা কিছুমানে মৈদামৰ ওচৰলৈ গৈ মহিলাসকলে কোৱাৰ দৰে তাক পালে, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক দেখা নাপালে।
২৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, হে মূৰ্খ আৰু ভাববাদীসকলে কোৱা সকলো কথা বিশ্বাস কৰিবলৈ লেহেমীয়া হৃদয়।
২৬ খ্ৰীষ্টই এইবোৰ কষ্ট ভোগ কৰি নিজৰ মহিমাত প্ৰৱেশ কৰা উচিত নাছিলনে?
২৭ মোচি আৰু সকলো ভাববাদীৰ পৰা আৰম্ভ কৰি তেওঁ সকলো শাস্ত্ৰত নিজৰ বিষয়ে তেওঁলোকক বুজাই দিলে।
২৮ তেওঁলোকে যোৱা গাঁওখনৰ ওচৰ পালেগৈ।
২৯ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক বাধ্য কৰি ক'লে, "আমাৰ লগত থাকক; আৰু সিহঁতৰ লগত থাকিবলৈ সোমাই গ'ল।
৩০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত আহাৰ খাবলৈ বহি থাকোঁতে পিঠা লৈ আশীৰ্বাদ দি ভাঙি তেওঁলোকক দিলে।
৩১ তেতিয়া তেওঁলোকৰ চকু মেলিলে আৰু তেওঁক চিনি পালে; আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ দৃষ্টিৰ পৰা অদৃশ্য হৈ গ'ল।
32 তেওঁলোকে ইজনে সিজনক ক'লে, "তেওঁ বাটত আমাৰ লগত কথা পাতি থাকোঁতে আৰু আমাৰ আগত শাস্ত্ৰৰ কথা মুকলি কৰি থাকোঁতে আমাৰ অন্তৰত জ্বলি যোৱা নাছিলনে?"
33 সেই সময়তে তেওঁলোকে উঠি যিৰূচালেমলৈ উভতি আহি এঘাৰজন আৰু তেওঁলোকৰ লগত থকা লোকসকলক গোট খাই থকা দেখিলে।
৩৪ তেওঁ ক'লে, "প্ৰভু সঁচাকৈয়ে পুনৰুত্থান হৈছে আৰু চিমোনৰ আগত প্ৰকাশ পাইছে।"
35 পাছত তেওঁলোকে বাটত কি হৈছিল আৰু পিঠা ভাঙি তেওঁ কেনেকৈ চিনাকি হৈছিল, সেই বিষয়ে ক'লে।
৩৬ তেওঁলোকে এইদৰে কোৱাৰ সময়ত যীচুৱে তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ শান্তি হওক।"
37 কিন্তু তেওঁলোকে ভয় খাই ভয় খাই ভাবিলে যে তেওঁলোকে কোনো আত্মাক দেখা পাইছে।
৩৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোক কিয় বিচলিত? আৰু তোমালোকৰ হৃদয়ত কিয় চিন্তাৰ সৃষ্টি হয়?
৩৯ মোৰ হাত আৰু ভৰি চোৱা, মই নিজেই। কিয়নো তোমালোকে মোক দেখাৰ দৰে আত্মাৰ মাংস আৰু হাড় নাথাকে।"
৪০ এই কথা কৈ তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ হাত আৰু ভৰি দেখুৱালে।
৪১ তেতিয়াও তেওঁলোকে আনন্দত বিশ্বাস নকৰাত আৰু আচৰিত হৈ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ ইয়াত কিবা আহাৰ আছেনে?"
42 পাছত তেওঁলোকে তেওঁক ভজা মাছ আৰু মৌচাকৰ এটা টুকুৰা দিলে।
৪৩ তেওঁ সেইখিনি লৈ তেওঁলোকৰ আগত খালে।
৪৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মোচিৰ বিধান, ভাববাদী আৰু গীতমালাত লিখা সকলো কথা পূৰ্ণ হ'ব লাগিব বুলি মই তোমালোকৰ লগত থাকোঁতে তোমালোকক কোৱা কথাবোৰ এইবোৰেই হ'ল। মোৰ বিষয়ে।
৪৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ বুদ্ধিমত্তা মেলিলে, যাতে তেওঁলোকে শাস্ত্ৰৰ বিষয়ে বুজিব পাৰে।
৪৬ তেতিয়া তেওঁলোকক ক'লে, " লিখাত এইদৰে লিখা আছে আৰু তৃতীয় দিনা মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান হোৱা খ্ৰীষ্টই এইদৰে কৰা উচিত আছিল।
৪৭ আৰু যিৰূচালেমৰ পৰা আৰম্ভ কৰি সকলো জাতিৰ মাজত তেওঁৰ নামেৰে অনুতাপ আৰু পাপৰ ক্ষমা প্ৰচাৰ কৰা হ'ব।
৪৮ আৰু তোমালোক এইবোৰৰ সাক্ষী।
৪৯ আৰু চোৱা, মই মোৰ পিতৃৰ প্ৰতিজ্ঞা তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠাইছো;
৫০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক বৈথানিয়ালৈকে লৈ গ'ল আৰু তেওঁ হাত তুলি তেওঁলোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।
৫১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক আশীৰ্ব্বাদ দি থাকোঁতে তেওঁলোকৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ স্বৰ্গলৈ লৈ যোৱা হ'ল।
৫২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক উপাসনা কৰি অতি আনন্দৰে যিৰূচালেমলৈ উভতি গ'ল।
৫৩ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা আৰু আশীৰ্ব্বাদ কৰি মন্দিৰত অনবৰতে আছিল। আমিন।

জন

অধ্যায় ১

১ আদিতে বাক্য আছিল, বাক্য ঈশ্বৰৰ লগত আছিল আৰু বাক্য ঈশ্বৰ আছিল।
২ আদিতে ঈশ্বৰৰ লগতো একেই আছিল।
৩ সকলো বস্তু তেওঁৰ দ্বাৰাই সৃষ্টি হ'ল; আৰু তেওঁৰ অবিহনে কোনো বস্তু সৃষ্টি হোৱা নাছিল।
৪ তেওঁৰ মাজত জীৱন আছিল; আৰু জীৱন মানুহৰ পোহৰ আছিল।
৫ আৰু আন্ধাৰত পোহৰ জিলিকি উঠে; আৰু আন্ধাৰে তাক বুজি নাপালে।
৬ ঈশ্বৰৰ পৰা পঠোৱা এজন মানুহ আছিল, যাৰ নাম যোহন আছিল।
7 তেওঁ পোহৰৰ সাক্ষ্য দিবলৈ সাক্ষী হ'বলৈ আহিছিল, যাতে তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলোৱে বিশ্বাস কৰিব পাৰে।
৮ তেওঁ সেই পোহৰ নাছিল, কিন্তু সেই পোহৰৰ সাক্ষ্য দিবলৈ পঠোৱা হৈছিল।
৯ সেইটোৱেই আছিল সত্য পোহৰ, যি জগতলৈ অহা প্ৰতিজন মানুহক পোহৰ দিয়ে।
১০ তেওঁ জগতত আছিল, আৰু জগত তেওঁৰ দ্বাৰাই সৃষ্টি হৈছিল, কিন্তু জগতে তেওঁক চিনি নাপালে।
১১ তেওঁ নিজৰ ওচৰলৈ আহিল, কিন্তু তেওঁৰ লোকসকলে তেওঁক গ্ৰহণ কৰা নাছিল।
১২ কিন্তু যিবিলাকে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে, তেওঁবিলাকক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হ'বলৈ ক্ষমতা দিলে।
১৩ যিবিলাক তেজৰ পৰা, মাংসৰ ইচ্ছাৰ পৰা নহয়, মানুহৰ ইচ্ছাৰ পৰা নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰাই জন্ম লোৱা।
১৪ তেতিয়া বাক্য মাংস হৈ আমাৰ মাজত বাস কৰিলে, (আৰু আমি তেওঁৰ মহিমা, পিতৃৰ একমাত্ৰ সন্তানৰ দৰে মহিমা দেখিলোঁ,) অনুগ্ৰহ আৰু সত্যৰে পৰিপূৰ্ণ।
১৫ যোহনে তেওঁৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দি চিঞৰি ক'লে, "মই যিজনৰ বিষয়ে ক'লোঁ, তেওঁ মোৰ পিছত অহা তেওঁ মোতকৈ উত্তম;
১৬ আৰু তেওঁৰ পূৰ্ণতাৰ পৰা আমি সকলোৱে আৰু অনুগ্ৰহৰ সলনি অনুগ্ৰহ পাইছো।
১৭ কিয়নো বিধান মোচিৰ দ্বাৰাই দিয়া হৈছিল, কিন্তু অনুগ্ৰহ আৰু সত্য যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই আহিছিল।
১৮ কোনেও কেতিয়াও ঈশ্বৰক দেখা নাই; পিতৃৰ বুকুত থকা একমাত্ৰ পুত্ৰক তেওঁ প্ৰচাৰ কৰিলে।
19 যোহনৰ এই সাক্ষ্য, ইহুদীসকলে যিৰূচালেমৰ পৰা পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলক তেওঁক সুধিবলৈ পঠিয়াইছিল, "তুমি কোন?"
২০ তেওঁ স্বীকাৰ কৰিলে, আৰু অস্বীকাৰ নকৰিলে; কিন্তু স্বীকাৰ কৰিলে, "মই খ্ৰীষ্ট নহয়।"
২১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, "তেন্তে কি? তুমি ইলিয়াছ নেকি? তেওঁ ক'লে, "মই নহয়।" তুমি সেই ভাববাদী নেকি? তেওঁ উত্তৰ দিলে, "নাই।"
২২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, তুমি কোন? যাতে আমাক পঠোৱা সকলক আমি উত্তৰ দিব পাৰোঁ।" তুমি নিজৰ বিষয়ে কি কোৱা?
২৩ তেওঁ ক'লে, "যিচয়া ভাববাদীয়ে কোৱাৰ দৰে মৰুভূমিত চিঞৰি থকা এজনৰ মাত মই।"
২৪ পঠোৱা লোকসকল ফৰীচীসকলৰ মাজৰ আছিল।
২৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, "তুমি যদি সেই খ্ৰীষ্ট, ইলিয়া আৰু ভাববাদী নহয়, তেন্তে তুমি কিয় বাপ্তিস্ম দিছা?
২৬ যোহনে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, "মই পানীৰে বাপ্তিস্ম দিওঁ;
২৭ মোৰ পিছত অহা তেওঁৱেই মোতকৈ অগ্ৰাধিকাৰ, যাৰ জোতাৰ খোলাটো মই খুলিবলৈ যোগ্য নহয়।
২৮ যোহনে বাপ্তিস্ম দি থকা যৰ্দ্দনৰ সিপাৰৰ বেথাবাৰাত এইবোৰ ঘটিল।
২৯ পিছদিনা যোহনে যীচুক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি থকা দেখি ক'লে, "চোৱা ঈশ্বৰৰ মেৰ পোৱালি, যি জগতৰ পাপ দূৰ কৰে।"
৩০ এইজনেই যাৰ বিষয়ে মই ক'লোঁ, "মোৰ পিছত এজন ব্যক্তি আহিব, যিজন মোতকৈ উত্তম, কিয়নো তেওঁ মোৰ আগত আছিল।"
৩১ মই তেওঁক চিনি নাপালোঁ, কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ আগত তেওঁক প্ৰকাশ কৰিবলৈ, সেই কাৰণে মই পানীৰে বাপ্তিস্ম দি আহিছো।
৩২ যোহনে সাক্ষ্য দি ক'লে, "মই আত্মাক কপৌৰ দৰে স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা দেখিলোঁ আৰু তেওঁ তেওঁৰ ওপৰত বাস কৰিলে।"
৩৩ মই তেওঁক চিনি নাপালোঁ, কিন্তু যি জনে মোক পানীৰে বাপ্তিস্ম দিবলৈ পঠালে, তেওঁ মোক ক'লে, "যিজনৰ ওপৰত আত্মা নামি তেওঁৰ ওপৰত থকা দেখিবা, সেইজনেই পবিত্ৰ আত্মাৰে বাপ্তিস্ম দিয়ে।"
৩৪ মই দেখিলোঁ আৰু সাক্ষ্য দিলোঁ যে এইজন ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।
35 তাৰ পিছদিনা যোহন আৰু তেওঁৰ দুজন শিষ্য পুনৰ থিয় হ'ল;
৩৬ যীচুক খোজ কাঢ়ি গৈ থকা অৱস্থাত চাই তেওঁ ক'লে, "চোৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ পোৱালি!"
৩৭ শিষ্য দুজনে তেওঁৰ কথা শুনি যীচুৰ পিছে পিছে গ'ল।
৩৮ তেতিয়া যীচুৱে ঘূৰি আহি তেওঁলোকক পিছে পিছে থকা দেখি তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কি বিচাৰিছা? তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "ৰব্বি, (যাৰ অৰ্থ হ'ল, "গুৰু" আপুনি ক'ত বাস কৰে?"
৩৯ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " আহা আৰু চাওক।" তেওঁলোকে আহি তেওঁ ক'ত বাস কৰে, সেইদিনা তেওঁৰ লগত বাস কৰিলে।
৪০ যোহনৰ কথা শুনি তেওঁৰ পিছে পিছে যোৱা দুজনৰ ভিতৰত এজন আছিল চিমোন পিতৰৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়।
৪১ তেওঁ প্ৰথমে নিজৰ ভায়েক চিমোনক বিচাৰি পালে আৰু তেওঁক ক'লে, "আমি মচীহক পাইছো, যাৰ অৰ্থ হৈছে খ্ৰীষ্ট।"
৪২ পাছত তেওঁ তেওঁক যীচুৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। যীচুৱে তেওঁক দেখি ক'লে, তুমি যোনাৰ পুত্ৰ চিমোন ;
৪৩ তাৰ পিছদিনা যীচুৱে গালীললৈ যাব বিচাৰিছিল আৰু ফিলিপক বিচাৰি ক'লে, " মোৰ পিছে পিছে যোৱা।"
44 ফিলিপ আন্দ্ৰিয় আৰু পিতৰৰ নগৰ বৈৎচয়দাৰ আছিল।
৪৫ ফিলিপে নথনিয়েলক বিচাৰি পালে আৰু ক'লে, "মোচিয়ে বিধানত আৰু ভাববাদীসকলে যিজনৰ বিষয়ে লিখিছে, তেওঁক আমি পাইছো, যোচেফৰ পুত্ৰ নাচৰতীয়া যীচু।"

46 নাথানেলে তেওঁক ক'লে, "নাচৰতৰ পৰা কিবা ভাল বস্তু ওলাব পাৰেনে?" ফিলিপে তেওঁক ক'লে, "আহা আৰু চাওক।"
৪৭ যীচুৱে নথনেলক তেওঁৰ ওচৰলৈ অহা দেখি তেওঁৰ বিষয়ে ক'লে, " চোৰা, এজন ইস্রায়েলী, যাৰ কোনো ছলনা নাই!
৪৮ নাথানেলে তেওঁক ক'লে, "তুমি মোক ক'ৰ পৰা চিনি পালা?" যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " ফিলিপে তোমাক মাতি অনাৰ আগতে, যেতিয়া তুমি ডিমৰু গছৰ তলত আছিলা, মই তোমাক দেখিছিলো।"
৪৯ নথনেলে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, "ৰব্বি, তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ; তুমি ইস্রায়েলৰ ৰজা।
৫০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই তোমাক ডিমৰু গছৰ তলত দেখিলোঁ বুলি কোৱাৰ কাৰণে তুমি বিশ্বাস কৰা নে? আপুনি এইবোৰতকৈ ডাঙৰ বস্তু দেখিব।"
৫১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, ইয়াৰ পিছত তোমালোকে স্বৰ্গ মুকলি হোৱা আৰু ঈশ্বৰৰ দূতসকলক মানুহৰ পুত্ৰৰ ওপৰত আৰোহণ আৰু অৱতৰণ হোৱা দেখিবা।"

অধ্যায় ২

১ তৃতীয় দিনা গালীলৰ কানাত বিয়া হ'ল; তাতে যীচুৰ মাতৃ আছিল।
২ যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যবিলাক দুয়োকে বিবাহৰ বাবে মাতি অনা হ'ল।
৩ তেতিয়া তেওঁলোকৰ দ্ৰাক্ষাৰসৰ অভাৱত যীচুৰ মাকে তেওঁক ক'লে, "তেওঁলোকৰ দ্ৰাক্ষাৰস নাই।"
৪ যীচুৱে তাইক ক'লে, " মহিলা, তোমাৰ লগত মোৰ কি সম্পৰ্ক? মোৰ সময় এতিয়াও অহা নাই।
৫ তেওঁৰ মাকে দাসবিলাকক ক'লে, "তেওঁ তোমালোকক যি ক'ব, তাকেই কৰা।"
6 তাতে ইহুদীবিলাকৰ পবিত্ৰকৰণৰ অনুসাৰে ছটা শিলৰ পাত্ৰ ৰখা হৈছিল, য'ত প্ৰতিটোতে দুটা বা তিনিটা ঠেং আছিল।
৭ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "পাত্ৰবোৰত পানী ভৰাই দিয়া।" আৰু তেওঁলোকে সেইবোৰ মুখলৈকে ভৰাই দিলে।
৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " এতিয়া বাহিৰলৈ ওলাই যোৱা আৰু ভোজৰ ৰাজ্যপালৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা।" আৰু তেওঁলোকে তাক উদঙাই দিলে।
৯ যেতিয়া ভোজৰ অধ্যক্ষই দ্ৰাক্ষাৰস কৰা পানীৰ সোৱাদ ল'লে আৰু সেই পানী ক'ৰ পৰা আহিছে নাজানিলে।
১০ তাতে তেওঁক ক'লে, "প্ৰতিজনে আদিতে ভাল দ্ৰাক্ষাৰস উলিয়াই; আৰু যেতিয়া মানুহে ভালকৈ মদ খায়, তেতিয়া আৰু বেয়া মদ খালে, কিন্তু তুমি এতিয়ালৈকে ভাল দ্ৰাক্ষাৰস ৰাখিছা।
১১ যীচুৱে গালীলৰ কানাত এই অলৌকিক কাৰ্য্যৰ আৰম্ভণি কৰিছিল আৰু নিজৰ মহিমা প্ৰকাশ কৰিছিল; আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে।
১২ ইয়াৰ পাছত তেওঁ মাক, ভাইসকল আৰু শিষ্যবিলাক কফৰনাহূমলৈ নামি গ'ল।
১৩ ইহুদীসকলৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব ওচৰ চাপি আহিল আৰু যীচুৱে যিৰূচালেমলৈ উঠি গ'ল।
১৪ মন্দিৰত গৰু, ভেড়া আৰু কপৌ বিক্ৰী কৰা লোকসকলক আৰু ধন সলনি কৰা লোকসকলক বহি থকা দেখিলে।
১৫ আৰু তেওঁ সৰু সৰু ৰছীৰে কোব মাৰি মন্দিৰৰ পৰা সকলোকে, ভেড়া আৰু গৰুবোৰক খেদি পঠিয়ালে। আৰু সলনি কৰা লোকসকলৰ ধন ঢালি দিলে আৰু মেজবোৰ উফৰাই দিলে;
১৬ কপৌ বিক্ৰেতাসকলক ক'লে, " এইবোৰ ইয়াৰ পৰা লৈ যোৱা; মোৰ পিতৃৰ ঘৰক ব্যৱসায়ৰ ঘৰ নকৰিবা।
১৭ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যবিলাকে মনত পৰিল যে, "তোমাৰ ঘৰৰ উদ্যমে মোক খাই পেলালে।"
১৮ তেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁক ক'লে, "আপুনি এইবোৰ কাম কৰি আমাক কি চিন দেখুৱাইছে?"
১৯ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " এই মন্দিৰটো ধ্বংস কৰা, আৰু মই তিনিদিনৰ ভিতৰত ইয়াক স্থাপন কৰিম।"
২০ তেতিয়া ইহুদীসকলে ক'লে, "এই মন্দিৰটো ছয়চল্লিশ বছৰ ধৰি নিৰ্মাণ কৰা হ'ল আৰু তুমি তিনিদিনৰ ভিতৰতে এই মন্দিৰটো গঢ়ি তুলিবানে?"
২১ কিন্তু তেওঁ নিজৰ শৰীৰৰ মন্দিৰৰ কথা ক'লে।
২২ তেতিয়া তেওঁ মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান হ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক এই কথা কোৱাৰ কথা মনত পেলালে; তেওঁলোকে শাস্ত্ৰ আৰু যীচুৱে কোৱা বাক্য বিশ্বাস কৰিলে।
২৩ তেওঁ নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ দিনা যিৰূচালেমত আছিল, তেতিয়া তেওঁ কৰা আচৰিত কাৰ্য্যবোৰ দেখি বহুতে তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিলে।
২৪ কিন্তু যীচুৱে সকলো মানুহক চিনি পোৱাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ ওচৰত নিজকে সমৰ্পণ কৰা নাছিল।
২৫ আৰু মানুহৰ বিষয়ে কোনোৱে সাক্ষ্য দিয়াৰ প্ৰয়োজন নাছিল;

অধ্যায় ৩

১ ফৰীচীসকলৰ মাজৰ এজন ইহুদীসকলৰ অধিপতি নিকোদিমাছ নামৰ এজন লোক আছিল।
২ ৰাতি তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, "ৰব্বি, তুমি যে ঈশ্বৰৰ পৰা অহা এজন শিক্ষক, আমি জানো;
৩ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, " মই তোমাক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যদিহে কোনো মানুহে পুনৰ জন্ম নাপায়, তেন্তে তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য চাব নোৱাৰে।"
৪ নীকোদিমে তেওঁক ক'লে, "মানুহ বৃদ্ধ হ'লে কেনেকৈ জন্ম হ'ব পাৰে?" তেওঁ দ্বিতীয়বাৰ মাতৃৰ গৰ্ভত প্ৰৱেশ কৰি জন্ম ল'ব পাৰিবনে?
৫ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, " মই তোমাক সঁচাকৈ কওঁ, কোনো মানুহে জল আৰু আত্মাৰ পৰা জন্ম নোহোৱালৈকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰে।"
৬ মাংসৰ পৰা যি জন্ম হয়, সেয়া মাংস; আৰু আত্মাৰ পৰা যি জন্ম হয়, সেয়া আত্মা।
৭ মই তোমাক কোৱাত আচৰিত নহ'বা, তোমালোকৰ পুনৰ জন্ম হ'ব লাগিব।
৮ বতাহ য'ত বিচাৰে তালৈ বয়, আৰু তুমি তাৰ শব্দ শুনিছা, কিন্তু ই ক'ৰ পৰা আৰু ক'লৈ যায় ক'ব নোৱাৰা;

৯ নীকোদিমে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, "এইবোৰ কেনেকৈ হ'ব পাৰে?"
১০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তুমি ইস্রায়েলৰ প্ৰভু, এইবোৰ নাজানেনে?"
১১ মই তোমাক সঁচাকৈয়ে কওঁ, আমি যি জানো, সেই কথা কওঁ আৰু আমি দেখাৰ সাক্ষ্য দিওঁ; আৰু তোমালোকে আমাৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ নকৰে।"
১২ মই যদি তোমালোকক পাৰ্থিৱ কথা কৈছোঁ, আৰু তোমালোকে বিশ্বাস নকৰা, তেন্তে মই যদি স্বৰ্গৰ কথা তোমালোকক কওঁ, তেন্তে তোমালোকে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিবা?
১৩ আৰু স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা মানুহৰ বাহিৰে আন কোনোৱে স্বৰ্গলৈ উঠি যোৱা নাই।
১৪ মোচিয়ে যেনেকৈ মৰুভূমিত সাপক ওপৰলৈ তুলিলে, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰকো ওপৰলৈ তুলিব লাগিব।
১৫ যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা কোনোৱে বিনষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়।
১৬ কিয়নো ঈশ্বৰে জগতক ইমানেই প্ৰেম কৰিলে যে তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক দান কৰিলে, যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা কোনোৱে বিনষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়।
১৭ কিয়নো ঈশ্বৰে জগতক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ নিজৰ পুত্ৰক জগতলৈ পঠোৱা নাছিল; কিন্তু তেওঁৰ দ্বাৰাই জগতক পৰিত্ৰাণ পাবলৈ।
১৮ যি জনে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ দোষী সাব্যস্ত নহয়, কিন্তু যি জনে বিশ্বাস নকৰে, তেওঁ ইতিমধ্যে দোষী সাব্যস্ত হৈছে, কিয়নো তেওঁ ঈশ্বৰৰ একমাত্ৰ পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰা নাই।
১৯ আৰু এই দোষী সাব্যস্ত হ'ল যে জগতলৈ পোহৰ আহিছে, আৰু মানুহে পোহৰতকৈ আন্ধাৰক ভাল পাইছিল, কাৰণ তেওঁলোকৰ কৰ্মবোৰ বেয়া আছিল।
২০ কিয়নো যি কোনোৱে বেয়া কাম কৰে, তেওঁ পোহৰক ঘৃণা কৰে আৰু পোহৰৰ ওচৰলৈ নাহে, যাতে তেওঁৰ কৰ্মক তিৰস্কাৰ নহয়।
২১ কিন্তু যি জনে সত্য পালন কৰে, তেওঁ পোহৰৰ ওচৰলৈ আহে, যাতে তেওঁৰ কৰ্ম ঈশ্বৰত কৰা হৈছে, সেই বিষয়ে প্ৰকাশ পায়।
২২ এইবোৰৰ পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যবিলাক যিহূদিয়া দেশলৈ আহিল; তাতে তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত থাকি বাপ্তিস্ম ল'লে।
২৩ যোহনেও চেলিমৰ ওচৰৰ আইনোনত বাপ্তিস্ম দি আছিল, কাৰণ তাত বহুত পানী আছিল।
২৪ কিয়নো যোহনক এতিয়াও কাৰাগাৰত পেলোৱা হোৱা নাছিল।
২৫ তেতিয়া যোহনৰ কিছুমান শিষ্য আৰু ইহুদীসকলৰ মাজত পবিত্ৰকৰণৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন উত্থাপন হ'ল।
২৬ তেতিয়া তেওঁলোকে যোহনৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক ক'লে, "ৰব্বি, যিজন তোমাৰ লগত যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে আছিল, যাৰ বিষয়ে তুমি সাক্ষ্য দিয়া, তেওঁ বাপ্তিস্ম দিয়ে আৰু সকলোৱে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছে।"
২৭ যোহনে উত্তৰ দি ক'লে, "মানুহক স্বৰ্গৰ পৰা নিদিয়ালৈকে একো লাভ কৰিব নোৱাৰে।"
২৮ তোমালোকে মোৰ সাক্ষ্য দিছা যে মই ক'লো, 'মই খ্ৰীষ্ট নহয়, কিন্তু তেওঁৰ আগত মই পঠোৱা হ'লো।
২৯ যিজনৰ কইনা আছে তেওঁ দৰা;
৩০ তেওঁ বৃদ্ধি হ'ব লাগিব, কিন্তু মই হ্রাস হ'ব লাগিব।
৩১ ওপৰৰ পৰা অহা জন সকলোতকৈ ওপৰত, পৃথিৱীৰ যি পৃথিবী আৰু পৃথিৱীৰ কথা কয়;
৩২ তেওঁ যি দেখিছে আৰু শুনিছে, সেই বিষয়ে তেওঁ সাক্ষ্য দিছে; আৰু কোনেও তেওঁৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ নকৰে।
৩৩ যি জনে তেওঁৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ কৰিছে, তেওঁ নিজৰ মোহৰ মাৰিছে যে ঈশ্বৰ সত্য।
৩৪ কিয়নো ঈশ্বৰে যাক পঠিয়াইছে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ বাক্য কয়;
৩৫ পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰেম কৰে আৰু সকলো বস্তু তেওঁৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছে।
৩৬ যি জনে পুত্ৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে; কিন্তু ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ তেওঁৰ ওপৰত থাকে।

অধ্যায় ৪

১ এতেকে যীচুৱে যোহনতকৈ অধিক শিষ্য সৃষ্টি কৰি বাপ্তিস্ম দিয়া বুলি ফৰীচীসকলে কেনেকৈ শুনিলে, প্ৰভুৱে জানিলে।
২ (যদিও যীচুৱে নিজেই বাপ্তিস্ম নিদিলে, কিন্তু তেওঁৰ শিষ্যসকলকহে বাপ্তিস্ম দিলে;
৩ তেওঁ যিহূদিয়া এৰি গালীললৈ গ'ল।
৪ আৰু তেওঁ চমৰিয়াৰ মাজেৰে যাব লাগিব।
৫ তাৰ পাছত যাকোবে নিজৰ পুত্ৰ যোচেফক দিয়া মাটিৰ ওচৰৰ চমৰিয়াৰ এখন নগৰলৈ আহিল।
৬ তাতে যাকোবৰ কুঁৱা আছিল। তেতিয়া যীচুৱে নিজৰ যাত্ৰাত ক্লান্ত হৈ কুঁৱাৰ ওপৰত এইদৰে বহিল;
৭ তাতে চমৰীয়াৰ এগৰাকী মহিলা পানী উলিয়াবলৈ আহিল ;
৮ (কিয়নো তেওঁৰ শিষ্যবিলাক আহাৰ কিনিবলৈ নগৰলৈ গৈছিল।)
9 তেতিয়া চমৰীয়া মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক ক'লে, "তুমি ইহুদী হৈ মোৰ পৰা কেনেকৈ পানী বিচাৰিছা? কিয়নো ইহুদীসকলৰ চমৰীয়াসকলৰ লগত কোনো ব্যৱহাৰ নাই।
১০ যীচুৱে তাইক উত্তৰ দি ক'লে, " তুমি যদি ঈশ্বৰৰ দান আৰু তোমাক কোনে কৈছে, মোক পানী দিয়া; তুমি তেওঁৰ পৰা বিচাৰিলেহেঁতেন, আৰু তেওঁ তোমাক জীৱন্ত পানী দিলেহেঁতেন।
১১ সেই মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক ক'লে, "হে প্ৰভু, তোমাৰ হাতত উলিয়াবলৈ একো নাই, আৰু কুঁৱাটো গভীৰ;
১২ আমাৰ পিতৃ যাকোবতকৈ আপুনি ডাঙৰ নেকি, যিজনে আমাক কুঁৱাটো দিছিল আৰু তাৰ পৰা নিজে, তেওঁৰ সন্তানসকল আৰু তেওঁৰ গৰু-ম'হবোৰ পান কৰিছিল?
১৩ যীচুৱে উত্তৰ দি তাইক ক'লে, " যি কোনোৱে এই পানী পান কৰে, তেওঁ পুনৰ পিয়াহ ল'ব।
১৪ কিন্তু মই দিয়া পানীৰ পৰা যি কোনোৱে পান কৰে, তেওঁ কেতিয়াও পিয়াহ নাপাব; কিন্তু মই তেওঁক যি পানী দিম, সেই পানী তেওঁৰ মাজত অনন্ত জীৱনলৈ ওলোৱা পানীৰ কুঁৱা হ'ব।
১৫ সেই মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক ক'লে, "হে প্ৰভু, এই পানী মোক দিয়ক, যাতে মই পিয়াহ নাপাওঁ আৰু ইয়ালৈ পানী খাবলৈ নাযাওঁ।"

১৬ যীচুৱে তাইক ক'লে, " যা, তোমাৰ স্বামীক মাতি আনি ইয়ালৈ আহক।"
১৭ মহিলাগৰাকীয়ে উত্তৰ দি ক'লে, "মোৰ কোনো স্বামী নাই।" যীচুৱে তাইক ক'লে, " আপুনি ভালকৈয়ে কৈছে, মোৰ কোনো স্বামী নাই।
১৮ কিয়নো তোমাৰ পাঁচজন স্বামী আছিল; আৰু এতিয়া তোমাৰ যি আছে, তেওঁ তোমাৰ স্বামী নহয়;
১৯ সেই মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক ক'লে, "হে প্ৰভু, মই বুজি পাইছো যে তুমি এজন ভাববাদী।"
২০ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে এই পৰ্ব্বতত উপাসনা কৰিছিল; আৰু তোমালোকে কৈছা যে যিৰূচালেমত মানুহে উপাসনা কৰা উচিত।
২১ যীচুৱে তাইক ক'লে, " মহিলা, মোক বিশ্বাস কৰক, সেই সময় আহিব যেতিয়া তোমালোকে এই পৰ্বতত বা যিৰূচালেমত পিতৃক পূজা নকৰিবা।"
২২ তোমালোকে উপাসনা কৰা তোমালোকে কি নাজানা, আমি জানো আমি কি উপাসনা কৰোঁ;
২৩ কিন্তু সত্য উপাসকসকলে আত্মা আৰু সত্যতাৰে পিতৃক উপাসনা কৰিব, কিয়নো পিতৃয়ে তেওঁক উপাসনা কৰিবলৈ এনেবোৰ বিচাৰে।
২৪ ঈশ্বৰ এজন আত্মা;
২৫ সেই মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক ক'লে, "মই জানো যে মচীহ আহিব, যাক খ্ৰীষ্ট বুলি কোৱা হয়;
২৬ যীচুৱে তাইক ক'লে, " তোমাৰ লগত কথা কোৱা মই তেওঁ।"
২৭ এই কথাত তেওঁৰ শিষ্যবিলাক আহি তেওঁ মহিলাগৰাকীৰ লগত কথা পতাত আচৰিত হ'ল; বা, তুমি তাইৰ লগত কিয় কথা পাতিছা?
২৮ তেতিয়া মহিলাগৰাকীয়ে নিজৰ জলপাত্ৰ এৰি নগৰলৈ গৈ মানুহবোৰক ক'লে।
২৯ এজন মানুহক চাবলৈ আহক, যিজনে মোক কেতিয়াও কৰা সকলো কথা কৈছিল।
৩০ তেতিয়া তেওঁলোকে নগৰৰ পৰা ওলাই তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
৩১ তাৰ মাজতে তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, "গুৰু, খাবা।"
৩২ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে নজনা খাদ্য মোৰ হাতত আছে।"
৩৩ এই হেতুকে শিষ্যবিলাকে ইজনে সিজনক ক'লে, "কোনো কোনোবাই তেওঁক খোৱাৰ উচিত আনিছেনে?"
৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মোক পঠোৱাজনৰ ইচ্ছা পালন কৰা আৰু তেওঁৰ কাম সমাপ্ত কৰা মোৰ আহাৰ।"
৩৫ তোমালোকে নকবানে, "আৰু চাৰি মাহ বাকী আছে, তাৰ পাছত শস্য চপোৱা হ'ব?" চোৱা, মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে চকু তুলি পথাৰলৈ চোৱা; কিয়নো সেইবোৰ চপোৱাৰ বাবে ইতিমধ্যে বগা হৈছে।
৩৬ শস্য চপোৱাজনে মজুৰি লাভ কৰে আৰু অনন্ত জীৱনৰ বাবে ফল গোটায়, যাতে বীজ সিঁচা আৰু শস্য চপোৱা উভয়ে একেলগে আনন্দ কৰে।
৩৭ আৰু এই কথাত সত্য হৈছে, "এজনে বীজ সিঁচা আৰু আন এজনে শস্য চপায়।"
৩৮ মই তোমালোকক পঠালোঁ, য'ত তোমালোকে কোনো পৰিশ্ৰম কৰা নাছিলা, সেই শস্য চপাবলৈ।
39 সেই নগৰৰ অনেক চমৰীয়াই তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে, যিগৰাকী মহিলাই সাক্ষ্য দিছিল, "তেওঁ মোক মই কৰা সকলো কথা ক'লে।"
৪০ তেতিয়া চমৰীয়াসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক তেওঁলোকৰ লগত থাকিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে আৰু তেওঁ তাত দুদিন থাকিল।
৪১ তেওঁৰ নিজৰ বাক্যৰ কাৰণে আৰু বহুতে বিশ্বাস কৰিলে;
৪২ তেওঁ মহিলাগৰাকীক ক'লে, "আপোনাৰ কথাৰ কাৰণে আমি এতিয়া বিশ্বাস কৰোঁ, কিয়নো আমি নিজেই তেওঁৰ কথা শুনিছো আৰু জানো যে এইজনেই হৈছে জগতৰ ত্ৰাণকৰ্তা খ্ৰীষ্ট।"
43 দুদিনৰ পাছত তেওঁ সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই গালীললৈ গ'ল।
৪৪ কিয়নো যীচুৱে নিজেই সাক্ষ্য দিছিল যে, ভাববাদীৰ নিজৰ দেশত কোনো সন্মান নাই।
45 তেতিয়া তেওঁ গালীললৈ আহি গালীলীয়াসকলে তেওঁক যিৰূচালেমত ভোজত কৰা সকলো কাম দেখি তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে।
46 তেতিয়া যীচুৱে গালীলৰ কানালৈ গ'ল আৰু তাতে তেওঁ পানীক দ্ৰাক্ষাৰস কৰিলে। তাতে এজন সম্ভ্ৰান্ত লোক আছিল, যাৰ পুত্ৰ কফৰনাহূমত অসুস্থ আছিল।
৪৭ যীচুৱে যিহূদিয়াৰ পৰা গালীললৈ অহাৰ কথা শুনি তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁৰ পুত্ৰক সুস্থ কৰিবলৈ নামি আহিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে;
৪৮ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তোমালোকে যদি চিন আৰু আশ্চৰ্য্য দেখা নাপাবা, তেন্তে তোমালোকে বিশ্বাস নকৰিবা।"
৪৯ মহাপুৰুষজনে তেওঁক ক'লে, "হে প্ৰভু, মোৰ সন্তানৰ মৃত্যুৰ আগতে নামি আহক।"
৫০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "যা; তোমাৰ পুত্ৰ জীয়াই আছে। তেতিয়া সেই মানুহজনে যীচুৱে তেওঁক কোৱা বাক্য বিশ্বাস কৰিলে।
৫১ তেওঁ নামি যোৱাৰ সময়ত তেওঁৰ দাসসকলে তেওঁক লগ কৰি ক'লে, "তোমাৰ পুত্ৰ জীয়াই আছে।"
৫২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ বিষয়ে সোধা-পোছা কৰিলে, কেতিয়া তেওঁ সংশোধন কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "কালি সপ্তম বজাত তেওঁৰ জ্বৰ ওলাই গ'ল।"
৫৩ তেতিয়া পিতৃয়ে গম পালে যে সেই সময়ত যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তোমাৰ পুত্ৰ জীয়াই আছে;
৫৪ যিহূদিয়াৰ পৰা গালীললৈ আহি যীচুৱে কৰা দ্বিতীয়টো আচৰিত কাৰ্য্য।

অধ্যায় ৫

১ ইয়াৰ পাছত ইহুদীসকলৰ ভোজ হ'ল; আৰু যীচুৱে যিৰূচালেমলৈ উঠি গ'ল।
২ যিৰূচালেমত ভেড়াৰ বজাৰৰ কাষত পাঁচটা বাৰাণ্ডা থকা এটা পুখুৰী আছে, যাক ইব্ৰী ভাষাত বেথেচদা বুলি কোৱা হয়।
৩ এইবোৰৰ মাজত অন্ধ, থমকি ৰোৱা, শুকাই যোৱা, পানীৰ গতিৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থকা অক্ষম লোকৰ এক বৃহৎ জনসমাগম পৰি আছিল।

৪ কিয়নো এটা সময়ত এজন স্বৰ্গদূতে পুখুৰীলৈ নামি আহি
পানীত আতংকিত কৰিলে;
৫ তাতে আঠত্ৰিশ বছৰ ধৰি অসুস্থ এজন মানুহ আছিল।
৬ যেতিয়া যীচুৱে তেওঁক শুই থকা দেখি, তেওঁ এই ক্ষেত্ৰত
বহুদিন ধৰি আছে বুলি জানিলে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে,
" তুমি সুস্থ হ'ব বিচাৰিছানে?"
৭ সেই অধ্যৱসায়ীজনে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "হে প্ৰভু, মোৰ
কোনো লোক নাই, যেতিয়া পানী তল খায়, তেতিয়া মোক
পুখুৰীত ভৰাই থ'ব পাৰে;
৮ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " উঠা, তোমাৰ বিচনাখন তুলি লৈ
যোৱা।"
9 তেতিয়াই মানুহজন সুস্থ হৈ উঠিল আৰু বিচনাখন তুলি
লৈ খোজ কাঢ়িলে আৰু সেইদিনা বিশ্ৰামবাৰ আছিল।
১০ ইহুদীসকলে সুস্থ হোৱা জনক ক'লে, "এইটো বিশ্ৰামবাৰ;
১১ তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, "যি জনে মোক সুস্থ কৰি
তুলিলে, তেওঁ মোক ক'লে, "তোমাৰ বিচনাখন তুলি লৈ
খোজ কাঢ়ি যোৱা।"
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, "তোমাক ক'লে,
"তোমাৰ বিচনাখন তুলি লৈ খোজ কাঢ়ি যোৱা?"
১৩ যি জনে সুস্থ হৈ উঠিল, তেওঁ কোন সেইটো নাজানিলে,
কিয়নো যীচুৱে সেই ঠাইত বহু লোকে নিজকে আঁতৰাই লৈ
গ'ল।
১৪ পাছত যীচুৱে তেওঁক মন্দিৰত পাই তেওঁক ক'লে,
" চোৱা, তুমি সুস্থ হৈছা;
১৫ মানুহজন গুচি গ'ল আৰু ইহুদীসকলক ক'লে যে
যীচুৱেই তেওঁক সুস্থ কৰি তুলিছে।
১৬ এই কাৰণে ইহুদীসকলে যীচুক অত্যাচাৰ কৰি বধ
কৰিবলৈ বিচাৰিছিল, কাৰণ তেওঁ এইবোৰ বিশ্ৰামবাৰে
কৰিছিল।
১৭ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, " মোৰ পিতৃয়ে
এতিয়ালৈকে কাম কৰি আছে আৰু মইও কাম কৰি আছো।"
১৮ এতেকে ইহুদীসকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ অধিক চেষ্টা
কৰিলে, কাৰণ তেওঁ কেৱল বিশ্ৰামবাৰ ভংগ কৰাই নহয়,
ঈশ্বৰক তেওঁৰ পিতৃ বুলিও কৈছিল আৰু নিজকে ঈশ্বৰৰ
সমান কৰি তুলিছিল।
১৯ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক
সঁচাকৈয়ে কওঁ, পুত্ৰই নিজৰ পৰা একো কৰিব নোৱাৰে,
কিন্তু পিতৃক যি কৰা দেখিছে, কিয়নো তেওঁ যি কৰে, পুত্ৰেও
এইবোৰ কৰে।
২০ কিয়নো পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰেম কৰে, আৰু তেওঁ নিজে
কৰা সকলো কাম তেওঁক দেখুৱায়;
২১ কিয়নো পিতৃয়ে যেনেকৈ মৃতক পুনৰুত্থান কৰি সজীৱ
কৰে; সেইদৰে পুত্ৰই যাক ইচ্ছা তাক সজীৱ কৰে।"
২২ কিয়নো পিতৃয়ে কাৰো বিচাৰ নকৰে, কিন্তু সকলো
বিচাৰ পুত্ৰৰ হাতত অৰ্পণ কৰিছে।
২৩ সকলো মানুহে পিতৃক সন্মান কৰাৰ দৰে পুত্ৰক সন্মান
কৰিব। যি জনে পুত্ৰক সন্মান নকৰে, তেওঁ তেওঁক পঠোৱা
পিতৃক সন্মান নকৰে।
২৪ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যি মোৰ বাক্য শুনি
মোক পঠোৱাজনৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ অনন্ত
জীৱন আছে, আৰু তেওঁ দোষী সাব্যস্ত নহ'ব; কিন্তু মৃত্যুৰ
পৰা জীৱনলৈ স্থানান্তৰিত হৈছে।
২৫ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, সেই সময় আহি আছে
আৰু এতিয়া আহি আছে, যেতিয়া মৃতসকলে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ
মাত শুনিব;
২৬ কিয়নো পিতৃৰ নিজৰ মাজত যেনেকৈ জীৱন আছে;
সেইদৰে তেওঁ পুত্ৰক নিজৰ মাজত জীৱন পাবলৈ দিলে;
২৭ আৰু তেওঁ মানুহৰ পুত্ৰ হোৱাৰ কাৰণে তেওঁক বিচাৰ
কৰিবলৈও অধিকাৰ দিছে।
২৮ এই কথাত আচৰিত নহ'বা, কিয়নো সেই সময় আহি
আছে, য'ত কবৰত থকা সকলোৱে তেওঁৰ মাত শুনিব।
২৯ আৰু ওলাই আহিব; যিসকলে ভাল কাম কৰিলে,
তেওঁলোকে জীৱনৰ পুনৰুত্থান হ'ব; আৰু বেয়া কাম কৰা
সকলে শাস্তিৰ পুনৰুত্থান হ'ব।
৩০ মই নিজৰ পৰা একো কৰিব নোৱাৰো; কিয়নো মই
মোৰ নিজৰ ইচ্ছা বিচৰা নাই, কিন্তু মোক পঠোৱা পিতৃৰ
ইচ্ছাহে বিচাৰো।"
৩১ যদি মই নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিওঁ, তেন্তে মোৰ সাক্ষ্য
সত্য নহয়।
৩২ মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়া আন এজন আছে; আৰু মই
জানো যে তেওঁ মোৰ বিষয়ে যি সাক্ষ্য দিয়ে।
৩৩ তোমালোকে যোহনৰ ওচৰলৈ পঠালে, আৰু তেওঁ
সত্যৰ সাক্ষ্য দিলে।
৩৪ কিন্তু মই মানুহৰ পৰা সাক্ষ্য গ্ৰহণ নকৰো;
৩৫ তেওঁ জ্বলন্ত আৰু উজ্জ্বল পোহৰ আছিল;
36 কিন্তু যোহনৰ সাক্ষ্যতকৈ মোৰ অধিক সাক্ষ্য আছে,
কিয়নো পিতৃয়ে মোক সমাপ্ত কৰিবলৈ দিয়া কামবোৰ, যি
কাম মই কৰো, সেইবোৰে মোৰ সাক্ষ্য দিয়ে যে পিতৃয়ে
মোক পঠিয়াইছে।
৩৭ আৰু মোক পঠোৱা পিতৃয়ে নিজেই মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য
দিছে। তোমালোকে কোনো সময়ত তেওঁৰ মাত শুনা নাই,
তেওঁৰ আকৃতিও দেখা নাই।
৩৮ আৰু তেওঁৰ বাক্য তোমালোকৰ মাজত নাথাকে;
৩৯ শাস্ত্ৰত সন্ধান কৰক; কিয়নো তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই
তোমালোকে অনন্ত জীৱন পোৱা বুলি ভাবিছা;
৪০ আৰু তোমালোকে জীৱন পাবলৈ মোৰ ওচৰলৈ আহিব
নিবিচাৰিবা।
৪১ মই মানুহৰ পৰা সন্মান নাপাওঁ।
৪২ কিন্তু মই তোমালোকক জানো যে তোমালোকৰ মাজত
ঈশ্বৰৰ প্ৰেম নাই।
৪৩ মই মোৰ পিতৃৰ নামত আহিছো, কিন্তু তোমালোকে
মোক গ্ৰহণ কৰা নাই;
৪৪ তোমালোকে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব পাৰা, যিবিলাকে
ইজনে সিজনক সন্মান লাভ কৰি কেৱল ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা
সন্মান নিবিচাৰে?
৪৫ মই তোমালোকক পিতৃৰ আগত অভিযোগ দিম বুলি
নাভাবিবা;
৪৬ কিয়নো মোচিক বিশ্বাস কৰা হ'লে মোক বিশ্বাস কৰা
হ'লহেঁতেন;
৪৭ কিন্তু যদি তোমালোকে তেওঁৰ লিখনিত বিশ্বাস নকৰে,
তেন্তে মোৰ কথাবোৰ কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিবা?

অধ্যায় ৬

১ এইবোৰৰ পাছত যীচুৱে গালীল সাগৰৰ ওপৰেৰে গ'ল, যিটো তিবেৰিয়া সাগৰ।
২ তেতিয়া তেওঁ ৰোগীয়াসকলৰ ওপৰত কৰা আচৰিত কাৰ্য্যবোৰ দেখি বহু লোকে তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল।
৩ যীচুৱে এটা পৰ্ব্বতলৈ উঠি শিষ্যসকলৰ সৈতে তাত বহিল।
৪ আৰু ইহুদীসকলৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ দিন ওচৰ চাপি আহিল।
৫ তেতিয়া যীচুৱে চকু দাঙি তেওঁৰ ওচৰলৈ এটা বৃহৎ দল আহি থকা দেখি ফিলিপক ক'লে, " এইসকলে খাবলৈ আমি ক'ৰ পৰা পিঠা কিনিম?"
6 তেওঁ তেওঁক পৰীক্ষা কৰিবলৈ এই কথা ক'লে, কিয়নো তেওঁ নিজেই জানিছিল যে তেওঁ কি কৰিব।
৭ ফিলিপে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেকেই অলপকৈ ল'ব পৰাকৈ দুশ টকাৰ পিঠা যথেষ্ট নহয়।"
৮ তেওঁৰ এজন শিষ্য চিমোন পিতৰৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়ই তেওঁক ক'লে।
9 ইয়াত এজন ল'ৰা আছে, যাৰ হাতত পাঁচটা যৱৰ পিঠা আৰু দুটা সৰু মাছ আছে;
১০ যীচুৱে ক'লে, " মানুহবোৰক বহিবলৈ দিয়া।" এতিয়া সেই ঠাইখনত বহুত ঘাঁহ আছিল। তেতিয়া মানুহবোৰ বহিল, সংখ্যাত প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ।
১১ তেতিয়া যীচুৱে পিঠাবোৰ লৈ গ'ল; তেওঁ ধন্যবাদ দি শিষ্যবিলাকক আৰু শিষ্যবিলাক বহা লোকসকলক বিতৰণ কৰিলে; আৰু সেইদৰে মাছৰ বিষয়েও যিমান বিচাৰে।
১২ তেওঁলোক পৰিপূৰ্ণ হৈ তেওঁ শিষ্যসকলক ক'লে, " একোৱেই হেৰাই নাযাবলৈ বাকী থকা টুকুৰাবোৰ গোটাই লওক।"
13 এই কাৰণে তেওঁলোকে সেইবোৰ গোটাই বাৰটা টোপোলাত পাঁচটা যৱৰ পিঠাৰ টুকুৰাৰে ভৰাই দিলে।
১৪ তেতিয়া সেই লোকসকলে যীচুৱে কৰা অলৌকিক কাৰ্য্য দেখি ক'লে, "সঁচাকৈয়ে এইজন জগতলৈ আহিবলগীয়া ভাববাদী।"
১৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ৰজা বনাবলৈ আহি তেওঁক জোৰকৈ ধৰিব বুলি বুজি পালে, তেতিয়া তেওঁ নিজেই অকলে পৰ্ব্বতলৈ উভতি গ'ল।
১৬ সন্ধিয়া হ'লে তেওঁৰ শিষ্যবিলাক সাগৰলৈ নামি গ'ল।
১৭ জাহাজত উঠি সমুদ্ৰৰ ওপৰেৰে কফৰনাহূমৰ ফালে গ'ল। আৰু এতিয়া আন্ধাৰ হৈছিল আৰু যীচু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ নাহিল।
১৮ বতাহ বলি থকা প্ৰচণ্ড বতাহৰ কাৰণে সাগৰ উঠিল।
১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰায় পাঁচ বিশ বা ত্ৰিশ ফুটমান নাও চলাই যীচুক সাগৰৰ ওপৰেৰে খোজ কাঢ়ি গৈ থকা আৰু জাহাজৰ ওচৰলৈ অহা দেখি তেওঁলোকে ভয় খালে।
২০ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "মই; ভয় নকৰিবা।
২১ তেতিয়া তেওঁলোকে স্বেচ্ছাই তেওঁক জাহাজত উঠাই ল'লে, আৰু লগে লগে জাহাজখন তেওঁলোকে যোৱা ভূমিত উপস্থিত হ'ল।
২২ তাৰ পিছদিনা যেতিয়া সাগৰৰ সিপাৰে থিয় হৈ থকা লোকসকলে দেখিলে যে তাত তেওঁৰ শিষ্যসকলে প্ৰৱেশ কৰা নাওখনৰ বাহিৰে আন কোনো নাও নাই, আৰু যীচুৱে নিজৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে নাওখনত উঠা নাছিল, কিন্তু তেওঁৰ নাওখনত উঠিছিল শিষ্যসকল অকলে গুচি গ'ল;
২৩ (কিন্তু যিহোৱাই ধন্যবাদ জনোৱাৰ পাছত তিবেৰিয়াছৰ পৰা আন নাওবোৰ তেওঁলোকে পিঠা খোৱা ঠাইৰ ওচৰলৈ আহিল।)
২৪ তেতিয়া লোকসকলে দেখিলে যে যীচু তাত নাই আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলো নাই, তেতিয়া তেওঁলোকেও জাহাজত উঠি কফৰনাহূমলৈ আহি যীচুক বিচাৰিলে।
২৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সমুদ্ৰৰ সিপাৰে পাই তেওঁক ক'লে, "ৰব্বি, তুমি কেতিয়া ইয়ালৈ আহিলা?"
২৬ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকে মোক বিচাৰিছা, আচৰিত কাৰ্য্যবোৰ দেখাৰ বাবে নহয়, কিন্তু তোমালোকে পিঠা খাই তৃপ্ত হোৱাৰ কাৰণে।"
২৭ যি আহাৰ নষ্ট হ'ব, তাৰ বাবে পৰিশ্ৰম নকৰিব, কিন্তু মানুহৰ পুত্ৰই তোমালোকক যি অনন্ত জীৱনলৈ স্থায়ী হ'ব, তাৰ বাবে পৰিশ্ৰম কৰক;
২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "ঈশ্বৰৰ কৰ্ম্ম কৰিবলৈ আমি কি কৰিম?"
২৯ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " ঈশ্বৰে যিজনক পঠিয়াইছে, তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা এইটোৱেই ঈশ্বৰৰ কাম।"
৩০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তেন্তে আমি তোমাক দেখা আৰু বিশ্বাস কৰিবলৈ তুমি কি চিন দেখুৱাবা?" তুমি কি কাম কৰিছা?
৩১ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে মৰুভূমিত মান্না খাইছিল; যিদৰে লিখা আছে, "তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰা তেওঁলোকক খাবলৈ পিঠা দিলে।"
৩২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, মোচিয়ে তোমালোকক স্বৰ্গৰ পৰা সেই পিঠা দিয়া নাছিল; কিন্তু মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকক স্বৰ্গৰ পৰা সত্য পিঠা দিয়ে।
৩৩ কিয়নো স্বৰ্গৰ পৰা নামি জগতক জীৱন দিয়া ঈশ্বৰৰ পিঠা।
৩৪ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, এই পিঠা আমাক চিৰদিন দিয়া।"
৩৫ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই জীৱনৰ পিঠা; আৰু যি জনে মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ কেতিয়াও পিয়াহ নাপাব।"
৩৬ কিন্তু মই তোমালোকক ক'লো, তোমালোকে মোক দেখিলা, কিন্তু বিশ্বাস কৰা নাই।
৩৭ পিতৃয়ে মোক যি দিব, সকলো মোৰ ওচৰলৈ আহিব; আৰু মোৰ ওচৰলৈ অহা জনক মই কোনো কাৰণতে বাহিৰ কৰি নিদিওঁ।"
৩৮ কিয়নো মই স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিলোঁ, মোৰ নিজৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু মোক পঠোৱাজনৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ।
৩৯ আৰু মোক পঠোৱা পিতৃৰ ইচ্ছা এই যে তেওঁ মোক দিয়া সকলো বস্তুৰ পৰা মই একো হেৰুৱাব নালাগে, কিন্তু শেষ দিনত তাক পুনৰ উত্থাপন কৰিম।
৪০ আৰু যি জনে পুত্ৰক দেখি তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকৰ অনন্ত জীৱন পাবলৈ মোক পঠোৱাজনৰ ইচ্ছা এইটোৱেই;

৪১ ইহুদীসকলে তেওঁক গুণগুণাই ক'লে, কাৰণ তেওঁ ক'লে, "মই স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা পিঠা।"
৪২ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, "যি যোচেফৰ পুত্ৰ যীচু নহয়নে, যাৰ পিতৃ-মাতৃক আমি চিনি পাওঁ?" তেন্তে তেওঁ কেনেকৈ ক'লে, "মই স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিলোঁ?"
৪৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ মাজত গুণগুণনি নকৰিবা।"
৪৪ মোক পঠোৱা পিতৃয়ে তেওঁক টানি নোলোৱালৈকে কোনোৱেই মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে;
৪৫ ভাববাদীবিলাকত লিখা আছে, "তেওঁলোক সকলোকে ঈশ্বৰৰ পৰা শিক্ষা দিয়া হ'ব।" এতেকে যি কোনো লোকে পিতৃৰ বিষয়ে শুনা আৰু শিকিছে, তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ আহে।
৪৬ ঈশ্বৰৰ পৰা অহাৰ বাহিৰে আন কোনোৱে পিতৃক দেখিছে বুলি নহয়।
৪৭ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যি জনে মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে।
৪৮ মই সেই জীৱনৰ পিঠা।
৪৯ তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে মৰুভূমিত মান্না খাইছিল আৰু মৰিছে।
৫০ এই পিঠা স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা পিঠা, যাতে মানুহে তাৰ পৰা খাই মৰি নাযায়।
৫১ স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা জীৱন্ত পিঠা মই, এই পিঠা যদি কোনোৱে খায়, তেন্তে তেওঁ চিৰকাল জীয়াই থাকিব;
৫২ ইহুদীসকলে ইজনে সিজনৰ মাজত কাজিয়া কৰি ক'লে, "এই মানুহজনে আমাক কেনেকৈ নিজৰ মাংস খাবলৈ দিব পাৰে?"
৫৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যদিহে তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰৰ মাংস নাখাবা আৰু তেওঁৰ তেজ নাখাবা, তেন্তে তোমালোকৰ মাজত কোনো প্ৰাণ নাথাকিব।"
৫৪ যি কোনোৱে মোৰ মাংস খায় আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে; আৰু শেষ দিনত মই তেওঁক পুনৰুত্থান কৰিম।
৫৫ কিয়নো মোৰ মাংস সঁচাকৈয়ে আহাৰ আৰু মোৰ তেজ সঁচাকৈয়ে পানীয়।
৫৬ যি মোৰ মাংস খায় আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, তেওঁ মোৰ মাজত বাস কৰে আৰু মই তেওঁৰ মাজত বাস কৰে।
৫৭ যিদৰে জীৱিত পিতৃয়ে মোক পঠিয়াইছে, আৰু মই পিতৃৰ দ্বাৰাই জীয়াই আছো;
৫৮ এই পিঠা স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা পিঠা, তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে মান্না খাই মৃত হোৱাৰ দৰে নহয়;
৫৯ তেওঁ কফৰনাহূমত শিক্ষা দিওঁতে নামঘৰত এই কথা ক'লে।
৬০ এই কথা শুনি তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ বহুতেই ক'লে, "এইটো কঠিন কথা; কোনে শুনিব পাৰে?
৬১ যীচুৱে নিজৰ মাজতে জানিলে যে তেওঁৰ শিষ্যসকলে এই বিষয়ে গুণগুণাইছে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " এইটোৱে তোমালোকক বেয়া পাইছেনে?"
৬২ আৰু যদি তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক আগৰ ঠাইলৈ উঠি যোৱা দেখিবা?
৬৩ আত্মাই সজীৱ কৰে; মাংসৰ একো লাভ নাই, মই তোমালোকক কোৱা কথাবোৰ আত্মা আৰু জীৱন।
৬৪ কিন্তু তোমালোকৰ মাজৰ কিছুমান আছে যিসকলে বিশ্বাস নকৰে। কিয়নো যীচুৱে আদিৰে পৰাই জানিছিল যে যিসকলে বিশ্বাস নকৰে, আৰু কোনে তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব।
৬৫ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, " এই কাৰণে মই তোমালোকক ক'লোঁ যে মোৰ পিতৃয়ে তেওঁক নিদিয়ালৈকে কোনোৱে মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে।"
66 তেতিয়াৰ পৰা তেওঁৰ বহু শিষ্য ঘূৰি গ'ল আৰু তেওঁৰ লগত আৰু খোজ কাঢ়ি নাথাকিল।
৬৭ তেতিয়া যীচুৱে বাৰজনক ক'লে, " তোমালোকেও যাবানে?"
৬৮ তেতিয়া চিমোন পিতৰে তেওঁক উত্তৰ দিলে, প্ৰভু, আমি কাৰ ওচৰলৈ যাম? তোমাৰ ওচৰত অনন্ত জীৱনৰ বাক্য আছে।
৬৯ আৰু আমি বিশ্বাস কৰোঁ আৰু নিশ্চিত হওঁ যে তুমি সেই খ্ৰীষ্ট, জীৱিত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।
৭০ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, তোমালোকৰ মাজৰ এজন চয়তান মই তোমালোকক বাছি লোৱা নাই নে?
৭১ তেওঁ চিমোনৰ পুত্ৰ যিহূদা ইস্কৰিয়তৰ বিষয়ে ক'লে, কিয়নো তেওঁৱেই তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব, তেওঁ বাৰজনৰ ভিতৰত এজন আছিল।

অধ্যায় ৭

১ এইবোৰৰ পাছত যীচুৱে গালীলত খোজ কাঢ়িলে, কিয়নো ইহুদীসকলে তেওঁক বধ কৰিব বিচৰাৰ বাবে তেওঁ ইহুদী ধৰ্মত চলিবলৈ নিবিচাৰিলে।
২ ইহুদীসকলৰ আবাসৰ ভোজ ওচৰ চাপি আহিল।
৩ তেতিয়া তেওঁৰ ভাইসকলে তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ শিষ্যসকলেও তুমি কৰা কামবোৰ চাবলৈ ইহঁতৰ পৰা যোৱা আৰু যিহূদিয়ালৈ যোৱা।"
৪ কিয়নো কোনোৱেই গোপনে কোনো কাম কৰে, আৰু তেওঁ নিজেই প্ৰকাশ্যভাৱে চিনাকি হ'বলৈ বিচাৰে। যদি তুমি এইবোৰ কৰিছা, তেন্তে জগতৰ আগত নিজকে প্ৰকাশ কৰা।
৫ কিয়নো তেওঁৰ ভাইসকলেও তেওঁক বিশ্বাস কৰা নাছিল।
৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মোৰ সময় এতিয়াও অহা নাই;
৭ জগতে তোমাক ঘৃণা কৰিব নোৱাৰে; কিন্তু তাৰ কৰ্মবোৰ বেয়া বুলি মই সাক্ষ্য দিওঁ কাৰণে ই মোক ঘৃণা কৰে।"
৮ তোমালোক এই ভোজলৈ যোৱা; কিয়নো মোৰ সময় এতিয়াও পূৰ্ণ হোৱা নাই।
9 তেওঁ এই কথাবোৰ ক'লে, তেওঁ গালীলত থাকিল।
১০ কিন্তু তেওঁৰ ভায়েকবিলাক ওপৰলৈ উঠি গ'ল, তেতিয়া তেওঁও ভোজলৈ ওলাই গ'ল।
১১ তেতিয়া ইহুদীসকলে ভোজত তেওঁক বিচাৰি ক'লে, "তেওঁ ক'ত আছে?"
১২ তেতিয়া লোকসকলৰ মাজত তেওঁৰ বিষয়ে বহুত গুণগুণাই উঠিল; কিন্তু তেওঁ লোকসকলক প্ৰতাৰণা কৰে।
১৩ কিন্তু ইহুদীসকলৰ ভয়ত কোনেও তেওঁৰ বিষয়ে মুকলিকৈ কথা কোৱা নাছিল।
১৪ পৰ্ব্বৰ মাজভাগত যীচুৱে মন্দিৰলৈ গৈ শিক্ষা দিলে।

১৫ ইহুদীসকলে আচৰিত হৈ ক'লে, "এই মানুহজনে কেতিয়াও শিকিব নোৱাৰা আখৰবোৰ কেনেকৈ জানে?"
১৬ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " মোৰ শিক্ষা মোৰ নহয়, কিন্তু মোক পঠোৱাজনৰহে।"
১৭ কোনোৱে যদি নিজৰ ইচ্ছা পালন কৰিব বিচাৰে, তেন্তে সেই শিক্ষা ঈশ্বৰৰ পৰা হৈছে নে মই নিজৰ কথা কওঁ, সেই বিষয়ে তেওঁ জানিব।
১৮ যি জনে নিজৰ মহিমা বিচাৰে, তেওঁ নিজৰ মহিমা বিচাৰে, কিন্তু যি জনে তেওঁক পঠোৱা তেওঁৰ মহিমা বিচাৰে, তেওঁ সত্য আৰু তেওঁৰ মাজত কোনো অধৰ্ম নাই।
১৯ মোচিয়ে তোমালোকক বিধান নিদিলে, কিন্তু তোমালোকৰ কোনোৱেই বিধান পালন কৰা নাইনে? কিয় মোক বধ কৰিবলৈ ওলাইছা?
২০ লোকসকলে উত্তৰ দি ক'লে, "তোমাৰ চয়তান আছে, কোনে তোমাক বধ কৰিবলৈ ওলাইছে?"
২১ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই এটা কাম কৰিলোঁ, আৰু তোমালোক সকলোৱে আচৰিত হ'বা।"
২২ মোচিয়ে তোমালোকক চুন্নত দিলে; (মোচিৰ পৰা নহয়, পিতৃ-মাতৃৰ পৰাহে।) আৰু তোমালোকে বিশ্ৰামবাৰে এজন মানুহৰ চুন্নত কৰা।
২৩ যদি কোনো মানুহে বিশ্ৰামবাৰে চুন্নত কৰে, তেন্তে মোচিৰ বিধান ভংগ নহ'ব; মই বিশ্ৰামবাৰে এজন মানুহক সুস্থ কৰি তোলাৰ কাৰণে তোমালোকে মোৰ ওপৰত খং কৰা নেকি?
২৪ ৰূপ অনুসাৰে বিচাৰ নকৰিবা, কিন্তু ধাৰ্মিক বিচাৰৰ বিচাৰ কৰক।
২৫ তেতিয়া যিৰূচালেমৰ কিছুমানে ক'লে, "তেওঁলোকে বধ কৰিব বিচৰা এইজন নহয়নে?"
২৬ কিন্তু চোৱা, তেওঁ সাহসেৰে কথা কয়, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক একো নকয়। শাসকসকলে সঁচাকৈয়ে জানেনে যে এইজনেই খ্ৰীষ্ট?
২৭ কিন্তু আমি এই মানুহজনক জানো যে তেওঁ ক'ৰ পৰা আহিছে;
২৮ তেতিয়া যীচুৱে মন্দিৰত শিক্ষা দি থাকোঁতে চিঞৰি ক'লে, " তোমালোকে মোক চিনি পাবা আৰু মই ক'ৰ পৰা আহিছো, মই জানো;
২৯ কিন্তু মই তেওঁক চিনি পাওঁ, কিয়নো মই তেওঁৰ পৰা আহিছো, আৰু তেওঁ মোক পঠিয়াইছে।
৩০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিবলৈ বিচাৰিলে, কিন্তু তেওঁৰ সময় এতিয়াও হোৱা নাছিল বাবে কোনেও তেওঁৰ ওপৰত হাত নিদিলে।
৩১ তাতে বহু লোকে তেওঁক বিশ্বাস কৰি ক'লে, "যেতিয়া খ্ৰীষ্ট আহিব, তেতিয়া তেওঁ এই মানুহে কৰাতকৈ অধিক আচৰিত কাৰ্য্য কৰিবনে?"
৩২ ফৰীচীসকলে শুনিলে যে লোকসকলে তেওঁৰ বিষয়ে এনেধৰণৰ কথা গুণগুণাইছে; আৰু ফৰীচী আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে তেওঁক ধৰিবলৈ অধ্যক্ষ পঠিয়ালে।
৩৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকৰ লগত অলপ সময় থাকিম, তাৰ পাছত মোক পঠোৱাজনৰ ওচৰলৈ যাম।"
৩৪ তোমালোকে মোক বিচাৰিবা, আৰু মোক নাপাবা;
৩৫ তেতিয়া ইহুদীসকলে ইজনে সিজনক ক'লে, "তেওঁ ক'লৈ যাব, যাতে আমি তেওঁক বিচাৰি নাপাওঁ?" তেওঁ অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত সিঁচৰতি হৈ থকা লোকসকলৰ ওচৰলৈ গৈ অনা-ইহুদীসকলক শিক্ষা দিবনে?
৩৬ তেওঁ এই কথা কেনেকুৱা, "তোমালোকে মোক বিচাৰিবা, আৰু মোক নাপাবা;
৩৭ পৰ্ব্বৰ শেষৰ দিনটোত যীচুৱে থিয় হৈ চিঞৰি ক'লে, " কোনো যদি পিয়াহ লাগে, তেন্তে তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ আহি পান কৰক।"
৩৮ যি জনে মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, শাস্ত্ৰত কোৱাৰ দৰে, তেওঁৰ পেটৰ পৰা জীৱন্ত পানীৰ নদী বৈ আহিব।
৩৯ (কিন্তু তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাসীসকলে যি আত্মা লাভ কৰিব, সেই আত্মাৰ বিষয়ে তেওঁ এই কথা কৈছিল; কিয়নো পবিত্ৰ আত্মা এতিয়াও দিয়া হোৱা নাছিল;
৪০ এই কথা শুনি অনেক লোকে ক'লে, "সঁচাকৈয়ে এইজন নবী।"
৪১ আন কিছুমানে ক'লে, "এইজনেই খ্ৰীষ্ট।" কিন্তু কিছুমানে ক'লে, "খ্ৰীষ্ট গালীলৰ পৰা ওলাই আহিবনে?"
৪২ শাস্ত্ৰত কোৱা নাইনে যে, দায়ূদৰ বংশৰ পৰা আৰু দায়ূদ থকা বৈৎলেহম নগৰৰ পৰা খ্ৰীষ্ট আহিব?
৪৩ তেতিয়া তেওঁৰ কাৰণে লোকসকলৰ মাজত বিভাজন হ'ল।
৪৪ আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে তেওঁক ধৰিব বিচাৰিলেহেঁতেন; কিন্তু কোনেও তেওঁৰ ওপৰত হাত নিদিলে।
৪৫ তেতিয়া অধ্যক্ষসকল প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচীসকলৰ ওচৰলৈ আহিল। তেওঁলোকে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে তেওঁক কিয় অনা নাই?"
৪৬ বিষয়াসকলে উত্তৰ দিলে, "এই মানুহজনৰ দৰে কোনোৱে কেতিয়াও কথা কোৱা নাছিল।"
৪৭ তেতিয়া ফৰীচীসকলে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, "তোমালোককো প্ৰতাৰণা কৰা হৈছেনে?"
৪৮ শাসনকৰ্ত্তা বা ফৰীচীসকলৰ কোনোৱে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিছেনে?
৪৯ কিন্তু বিধান নজনা এই লোকসকল অভিশপ্ত।
৫০ নীকোদিমে তেওঁলোকক ক'লে, "যি জনে ৰাতি যীচুৰ ওচৰলৈ আহিছিল;
৫১ আমাৰ বিধানে কাৰোবাৰ কথা শুনা আৰু তেওঁ কি কৰে সেই কথা জনাৰ আগতেই বিচাৰ কৰেনে?
৫২ তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, "তুমিও গালীলৰ মানুহ নেকি?" বিচাৰক আৰু চাওক, কিয়নো গালীলৰ পৰা কোনো ভাববাদী জন্ম নহয়।"
৫৩ তেতিয়া প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল।

অধ্যায় ৮

১ যীচুৱে জলপানৰ পৰ্ব্বতলৈ গ'ল।
২ ৰাতিপুৱাই তেওঁ পুনৰ মন্দিৰলৈ আহিল আৰু সকলো লোক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল; আৰু তেওঁ বহি তেওঁলোকক শিক্ষা দিলে।
৩ তেতিয়া অধ্যাপক আৰু ফৰীচীসকলে ব্যভিচাৰ কৰি ধৰা এগৰাকী মহিলাক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে; আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তাইক মাজত স্থাপন কৰিলে।
৪ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "গুৰু, এই মহিলাগৰাকীক ব্যভিচাৰ কৰিয়েই ধৰা হ'ল।"

৫ তেতিয়া মোচিয়ে বিধানত আমাক আজ্ঞা দিছিল যে, তেনেকুৱাক শিলগুটি মাৰিব লাগে;
৬ তেওঁলোকে তেওঁক পৰীক্ষা কৰি এই কথা ক’লে, যাতে তেওঁলোকে তেওঁক অভিযোগ কৰিব পাৰে। কিন্তু যীচুৱে কুঁৰলি হৈ আঙুলিৰে মাটিত লিখিলে, যেন তেওঁ সেইবোৰৰ কথা শুনা নাই।
7 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, তেওঁ ওপৰলৈ উঠি তেওঁলোকক ক’লে, “ তোমালোকৰ মাজত যি কোনো পাপহীন, তেওঁ প্ৰথমে তাইৰ ওপৰত শিল নিক্ষেপ কৰক।”
৮ তেওঁ আকৌ কুঁজৰাই মাটিত লিখিলে।
9 সেই কথা শুনা সকলে নিজৰ বিবেকৰ দ্বাৰা দোষী সাব্যস্ত হৈ ডাঙৰৰ পৰা শেষলৈকে এজন এজনকৈ ওলাই গ’ল;
১০ যীচুৱে ওপৰলৈ উঠি মহিলাগৰাকীৰ বাহিৰে আন কাকো দেখা নাপালে, তেতিয়া তেওঁ তাইক ক’লে, “ হে মহিলা, তোমাৰ অভিযুক্তসকল ক’ত আছে?” কোনেও তোমাক দোষী সাব্যস্ত কৰা নাইনে?
১১ তাই ক’লে, “প্ৰভু, কোনো মানুহ নহয়।” যীচুৱে তাইক ক’লে, “ মইও তোমাক দোষী সাব্যস্ত কৰা নাই;
১২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ ক’লে, “ মই জগতৰ পোহৰ;
১৩ ফৰীচীসকলে তেওঁক ক’লে, “তুমি নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছা; তোমাৰ অভিলেখ সত্য নহয়।
১৪ যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “ মই যদিও নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিওঁ, তথাপিও মোৰ সাক্ষ্য সত্য; কিন্তু মই ক’ৰ পৰা আহিছো আৰু ক’লৈ যাম, তোমালোকে ক’ব নোৱাৰা।”
১৫ তোমালোকে মাংসৰ অনুসাৰে বিচাৰ কৰা; মই কোনো মানুহৰ বিচাৰ নকৰো।
১৬ তথাপিও যদি মই বিচাৰ কৰোঁ, তেন্তে মোৰ বিচাৰ সত্য;
১৭ তোমাৰ বিধানতো লিখা আছে যে দুজন মানুহৰ সাক্ষ্য সত্য।
১৮ মই নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়া এজন আৰু মোক পঠোৱা পিতৃয়ে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে।
১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “তোমাৰ পিতৃ ক’ত আছে?” যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “ তোমালোকে মোক বা মোৰ পিতৃকো চিনি নাপাবা;
২০ যীচুৱে মন্দিৰত শিক্ষা দি থাকোঁতে ভঁৰালত এই কথা ক’লে; কিয়নো তেওঁৰ সময় এতিয়াও হোৱা নাছিল।
২১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ ক’লে, “ মই যাওঁ, আৰু তোমালোকে মোক বিচাৰিবা, আৰু তোমালোকৰ পাপত মৰিবা;
২২ তেতিয়া ইহুদীসকলে ক’লে, “তেওঁ নিজকে হত্যা কৰিবনে?” কিয়নো তেওঁ কৈছে, “মই য’লৈ যাওঁ, তোমালোকে আহিব নোৱাৰা।”
২৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “ তোমালোক তলৰ পৰা; মই ওপৰৰ পৰা আহিছোঁ, তোমালোক এই জগতৰ; মই এই জগতৰ নহয়।
২৪ মই তোমালোকক কলো, তোমালোকে তোমালোকৰ পাপত মৰিবা;
২৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “তুমি কোন?” যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “ মই আদিৰে পৰা তোমালোকক যি কথা কৈছিলো।”
২৬ তোমালোকৰ বিষয়ে মোৰ বহুত কথা ক’বলগীয়া আৰু বিচাৰ কৰিবলৈ আছে; আৰু মই তেওঁৰ বিষয়ে শুনা কথাবোৰ জগতৰ আগত কওঁ।”
২৭ তেওঁলোকে বুজি নাপালে যে তেওঁ তেওঁলোকক পিতৃৰ বিষয়ে কৈছিল।
২৮ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “ যেতিয়া তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক ওপৰলৈ তুলিবা, তেতিয়া তোমালোকে গম পাবা যে মই যে তেওঁ, আৰু মই নিজে একো নকৰোঁ; কিন্তু মোৰ পিতৃয়ে মোক শিকোৱাৰ দৰে মই এইবোৰ কথা কওঁ।”
২৯ আৰু যি জনে মোক পঠালে, তেওঁ মোৰ লগত আছে, পিতৃয়ে মোক অকলে এৰি যোৱা নাই; কিয়নো তেওঁক সন্তুষ্ট কৰা কামবোৰ মই সদায় কৰোঁ।
৩০ তেওঁ এই কথাবোৰ কওঁতে বহুতে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে।
৩১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা ইহুদীসকলক ক’লে, “ তোমালোকে যদি মোৰ বাক্যত অটল, তেন্তে তোমালোক সঁচাকৈয়ে মোৰ শিষ্য;
৩২ তোমালোকে সত্যক জানিবা, আৰু সত্যই তোমালোকক মুক্ত কৰিব।
৩৩ তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “আমি অব্ৰাহামৰ বংশ, আৰু কেতিয়াও কাৰো দাসত্ব হোৱা নাছিলো;
৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যি কোনোৱে পাপ কৰে, তেওঁ পাপৰ দাস।”
৩৫ আৰু দাস চিৰকাল ঘৰত নাথাকে, কিন্তু পুত্ৰ চিৰকাল থাকে।
৩৬ এতেকে যদি পুত্ৰই তোমালোকক মুক্ত কৰে, তেন্তে তোমালোক সঁচাকৈয়ে মুক্ত হ’বা।
৩৭ মই জানো যে তোমালোক অব্ৰাহামৰ বংশ; কিন্তু তোমালোকে মোক বধ কৰিব বিচাৰিছা, কাৰণ মোৰ বাক্য তোমালোকৰ মাজত কোনো স্থান নাই।”
৩৮ মই মোৰ পিতৃৰ আগত যি দেখিছো, তাকেই কওঁ;
৩৯ তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক’লে, “অব্ৰাহাম আমাৰ পিতৃ।” যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “ তোমালোক যদি অব্ৰাহামৰ সন্তান হ’লহেঁতেন, তেন্তে তোমালোকে অব্ৰাহামৰ কৰ্ম্ম কৰা হ’লহেঁতেন।”
৪০ কিন্তু এতিয়া তোমালোকে মোক বধ কৰিব বিচাৰিছা, যিজনে তোমালোকক ঈশ্বৰৰ পৰা শুনা সত্য কথা কৈছো।
৪১ তোমালোকে তোমালোকৰ পিতৃৰ কৰ্ম্ম কৰা। তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “আমি ব্যভিচাৰৰ পৰা জন্ম লোৱা নাই; আমাৰ এজন পিতৃ আছে, ঈশ্বৰ।
৪২ যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “ যদি ঈশ্বৰ তোমালোকৰ পিতৃ হ’লহেঁতেন, তেন্তে তোমালোকে মোক প্ৰেম কৰিলেহেঁতেন; মইও নিজৰ পৰা অহা নাই, কিন্তু তেওঁ মোক পঠিয়াইছিল।”
৪৩ তোমালোকে মোৰ বাক্য কিয় বুজি পোৱা নাই? মোৰ বাক্য শুনিব নোৱাৰাৰ কাৰণেও।
৪৪ তোমালোক তোমালোকৰ পিতৃ চয়তানৰ পৰা, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ পিতৃৰ কামনাক পালন কৰিবা। তেওঁ আদিৰে পৰা হত্যাকাৰী আছিল, আৰু সত্যত নাথাকিল, কাৰণ তেওঁৰ মাজত সত্য নাই। যেতিয়া তেওঁ মিছা কথা কয়, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ কথা কয়, কিয়নো তেওঁ মিছলীয়া আৰু তাৰ পিতৃ।

৪৫ আৰু মই তোমালোকক সত্য কথা কোৱাৰ কাৰণে তোমালোকে মোক বিশ্বাস কৰা নাই।
৪৬ তোমালোকৰ মাজৰ কোনে মোক পাপৰ বিষয়ে পতিয়ন নিয়াইছে? আৰু যদি মই সত্য কওঁ, তেন্তে তোমালোকে মোক কিয় বিশ্বাস কৰা নাই?
৪৭ যি ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনে;
৪৮ তেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁক ক'লে, "তুমি চমৰীয়া আৰু চয়তান আছে বুলি আমি ভালকৈ কোৱা নাই?"
৪৯ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, মোৰ কোনো চয়তান নাই; কিন্তু মই মোৰ পিতৃক সন্মান কৰোঁ, আৰু তোমালোকে মোক অসন্মান কৰা।"
৫০ আৰু মই নিজৰ মহিমা বিচৰা নাই;
৫১ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, যদি কোনো মানুহে মোৰ কথা পালন কৰে, তেন্তে তেওঁ কেতিয়াও মৃত্যু দেখা নাপাব।
৫২ তেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ চয়তান আছে বুলি আমি এতিয়া জানো।" অব্ৰাহাম আৰু ভাববাদীসকলৰ মৃত্যু হৈছে; আৰু তুমি কৈছা, যদি কোনো মানুহে মোৰ কথা পালন কৰে, তেন্তে তেওঁ কেতিয়াও মৃত্যুৰ সোৱাদ নাপাব।"
৫৩ মৃত আমাৰ পিতৃ অব্ৰাহামতকৈ তুমি ডাঙৰ নে? আৰু ভাববাদীবিলাক মৰি গৈছে;
৫৪ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, " মই যদি নিজকে সন্মান কৰোঁ, তেন্তে মোৰ সন্মান একো নহয়; যাৰ বিষয়ে তোমালোকে কয়, তেওঁ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ।
৫৫ তথাপিও তোমালোকে তেওঁক চিনি পোৱা নাই; কিন্তু মই তেওঁক চিনি পাওঁ;
৫৬ তোমালোকৰ পিতৃ অব্ৰাহামে মোৰ দিনটো দেখি আনন্দিত হ'ল;
৫৭ তেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ বয়স এতিয়াও পঞ্চাশ বছৰ হোৱা নাই, আৰু তুমি অব্ৰাহামক দেখিছানে?"
৫৮ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, অব্ৰাহামৰ জন্মৰ আগতে মই আছো।"
59 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক নিক্ষেপ কৰিবলৈ শিল তুলি লৈছিল, কিন্তু যীচুৱে লুকাই থাকি মন্দিৰৰ পৰা ওলাই আহি তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা ওলাই গ'ল।

অধ্যায় ৯

১ যীচুৱে পাৰ হৈ যোৱাৰ সময়ত জন্মৰ পৰা অন্ধ এজন মানুহক দেখিলে।
২ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক সুধিলে, "গুৰু, এই মানুহজন বা তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃয়ে কোনে পাপ কৰিলে যে তেওঁ জন্মতে অন্ধ হ'ল?"
৩ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, " এই মানুহজনে বা তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃয়েও পাপ কৰা নাই;
৪ দিন হওঁতে মোক পঠোৱাজনৰ কৰ্ম্ম কৰিব লাগিব;
৫ মই যেতিয়ালৈকে জগতত আছো, মই জগতৰ পোহৰ।
৬ এই কথা কৈ তেওঁ মাটিত থু পেলালে আৰু সেই থুঁতৰ পৰা মাটি সাজিলে আৰু সেই অন্ধ লোকৰ চকুত সেই মাটিৰে অভিষেক কৰিলে।
7 তাতে তেওঁক ক'লে, " যোৱা, চিলোমৰ পুখুৰীত গা ধুৱ, তাৰ অৰ্থ হ'ল পঠোৱা।) তেওঁ গৈ ধুই চাবলৈ আহিল।
৮ চুবুৰীয়া আৰু যিসকলে তেওঁক অন্ধ বুলি আগতে দেখা পাইছিল, তেওঁলোকে ক'লে, "এইজন বহি ভিক্ষা কৰা মানুহজন নহয়নে?"
৯ কোনোৱে ক'লে, "এইজনেই, আন কোনোৱে ক'লে, "তেওঁ তেওঁৰ নিচিনা;
১০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ চকু কেনেকৈ মেলি গ'ল?"
১১ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "যীচু নামৰ এজন ব্যক্তিয়ে মাটি সাজি মোৰ চকুত অভিষেক কৰি মোক ক'লে, "চিলোমৰ পুখুৰীলৈ গৈ গা ধোৱা;
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তেওঁ ক'ত আছে?" তেওঁ ক'লে, মই নাজানো।
১৩ আগৰ অন্ধ জনক তেওঁলোকে ফৰীচীসকলৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল।
১৪ সেই বিশ্ৰামবাৰ আছিল যেতিয়া যীচুৱে মাটি সাজি চকু মেলিলে।
১৫ তেতিয়া ফৰীচীসকলেও তেওঁক সুধিলে যে তেওঁৰ দৃষ্টি কেনেকৈ হ'ল। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "তেওঁ মোৰ চকুত মাটি লগালে, মই ধুই দেখিছোঁ।"
১৬ এতেকে কিছুমান ফৰীচীসকলে ক'লে, "এই মানুহজন ঈশ্বৰৰ নহয়, কিয়নো তেওঁ বিশ্ৰামবাৰ পালন নকৰে।" আন কিছুমানে ক'লে, "পাপী মানুহে এনে আচৰিত কাৰ্য্য কেনেকৈ কৰিব পাৰে? আৰু তেওঁলোকৰ মাজত বিভাজন হ'ল।
১৭ তেওঁলোকে অন্ধজনক পুনৰ ক'লে, "তেওঁৰ বিষয়ে কি কয়, যে তেওঁ তোমাৰ চকু মেলিছে?" তেওঁ ক'লে, তেওঁ এজন ভাববাদী।
১৮ কিন্তু ইহুদীসকলে তেওঁৰ বিষয়ে বিশ্বাস নকৰিলে যে তেওঁ অন্ধ হৈ তেওঁৰ দৃষ্টিশক্তি লাভ কৰিলে।
১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকক সুধিলে, "তোমালোকে জন্ম অন্ধ বুলি কোৱা এইজনেই নেকি তোমালোকৰ পুত্ৰ?" তেন্তে এতিয়া তেওঁ কেনেকৈ দেখিছে?
২০ তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃয়ে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, "আমি জানো যে এইজন আমাৰ পুত্ৰ আৰু তেওঁ যে অন্ধ জন্ম হৈছিল।
২১ কিন্তু তেওঁ এতিয়া কি উপায়েৰে দেখিছে, আমি নাজানো; বা কোনে চকু মেলিলে, আমি নাজানো; তেওঁক সুধিব, তেওঁ নিজৰ কথা ক'ব।
২২ তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃয়ে ইহুদীবিলাকক ভয় কৰাৰ কাৰণে এই কথা ক'লে, কিয়নো ইহুদীসকলে ইতিমধ্যে একমত হৈছিল যে যদি কোনোৱে নিজকে খ্ৰীষ্ট বুলি স্বীকাৰ কৰে, তেন্তে তেওঁক ধৰ্মঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰা হ'ব।
২৩ এতেকে তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃয়ে ক'লে, "তেওঁ বয়সীয়াল; তেওঁক সুধিব।
২৪ তেতিয়া তেওঁলোকে অন্ধ মানুহজনক পুনৰ মাতি ক'লে, "ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰা;
২৫ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "তেওঁ পাপী নে নহয়, মই নাজানো;
২৬ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক পুনৰ ক'লে, "তেওঁ তোমাক কি কৰিলে?" তেওঁ তোমাৰ চকু কেনেকৈ মেলিলে?

২৭ তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, "মই তোমালোকক আগতেই কৈছো, কিন্তু তোমালোকে শুনা নাছিলা; তোমালোকেও তেওঁৰ শিষ্য হ'বানে?
২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰি ক'লে, "তুমি তেওঁৰ শিষ্য; কিন্তু আমি মোচিৰ শিষ্য।
২৯ আমি জানো যে ঈশ্বৰে মোচিৰ লগত কথা কৈছিল;
৩০ মানুহজনে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, "তেওঁ ক'ৰ পৰা আহিছে তোমালোকে নাজানা, কিন্তু তেওঁ মোৰ চকু মেলিলে, ইয়াত কিয় আচৰিত কথা আছে।"
৩১ এতিয়া আমি জানো যে ঈশ্বৰে পাপীসকলৰ কথা নুশুনে;
৩২ জগতৰ আৰম্ভণিৰ পৰাই শুনা নাছিল যে কোনোৱে জন্মতে অন্ধৰ চকু মেলিছে।
৩৩ এই মানুহ যদি ঈশ্বৰৰ পৰা নহ'লহেঁতেন, তেন্তে তেওঁ একো কৰিব নোৱাৰিলেহেঁতেন।
৩৪ তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, "আপুনি সম্পূৰ্ণৰূপে পাপত জন্ম লৈছা, আৰু আপুনি আমাক শিকাইছেনে?" আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বাহিৰ কৰি দিলে।
৩৫ যীচুৱে শুনিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক বাহিৰ কৰি দিলে; তেওঁক পাই তেওঁ তেওঁক ক'লে, " আপুনি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰেনে?"
৩৬ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "হে প্ৰভু, মই তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিবলৈ তেওঁ কোন?"
৩৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " তুমি তেওঁক দেখিলা আৰু তোমাৰ লগত কথা পতা তেওঁৱেই।"
৩৮ তেওঁ ক'লে, "প্ৰভু, মই বিশ্বাস কৰোঁ।" আৰু তেওঁ পূজা কৰিলে।
৩৯ যীচুৱে ক'লে, " যিবিলাকে নেদেখে, তেওঁলোকে দেখাৰ কাৰণে মই বিচাৰৰ কাৰণে এই জগতলৈ আহিছো; আৰু যিসকলে দেখে, তেওঁলোকক অন্ধ হ'বলৈ।"
৪০ তেতিয়া তেওঁৰ লগত থকা কিছুমান ফৰীচীয়ে এই কথা শুনি তেওঁক ক'লে, "আমিও অন্ধ হৈছোনে?"
৪১ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোক যদি অন্ধ হ'লোহেঁতেন, তেন্তে তোমালোকৰ কোনো পাপ নাথাকিলহেঁতেন; এতেকে তোমালোকৰ পাপ ৰৈ যায়।"

অধ্যায় ১০

১ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যি জনে দুৱাৰেদি ভেড়াৰ ঘৰত প্ৰৱেশ নকৰে, কিন্তু আন কোনো বাটেৰে ওপৰলৈ উঠি যায়, তেওঁ চোৰ আৰু ডকাইত।
২ কিন্তু যি দুৱাৰেদি সোমাই যায়, তেওঁ ভেড়াৰ ৰখীয়া।
৩ তেওঁৰ ওচৰলৈ দুৱাৰৰ ৰখীয়াই মেলি দিয়ে; আৰু ভেড়াবোৰে তেওঁৰ মাত শুনিলে, আৰু তেওঁ নিজৰ ভেড়াবোৰক নামেৰে মাতি আনি বাহিৰলৈ উলিয়াই আনে।
৪ আৰু যেতিয়া তেওঁ নিজৰ ভেড়াবোৰ উলিয়াই আনে, তেতিয়া তেওঁ সিহঁতৰ আগে আগে যায় আৰু মেৰবোৰে তেওঁৰ পিছে পিছে যায়, কিয়নো সিহঁতে তেওঁৰ মাত জানে।
৫ আৰু বিদেশী মানুহৰ পিছে পিছে নাযাব, কিন্তু তেওঁৰ পৰা পলাই যাব;
৬ এই দৃষ্টান্ত যীচুৱে তেওঁলোকক কৈছিল;
৭ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, মই ভেড়াৰ দুৱাৰ।"
৮ মোৰ আগত অহা সকলোৱেই চোৰ আৰু ডকাইত, কিন্তু ভেড়াবোৰে তেওঁলোকৰ কথা শুনা নাছিল।
৯ মই দুৱাৰ, মোৰ দ্বাৰাই যদি কোনোৱে ভিতৰলৈ সোমাই যায়, তেন্তে তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব, আৰু ভিতৰলৈ ওলাই গৈ চৰণীয়া পথাৰ পাব।
১০ চোৰ নাহে, কিন্তু চুৰি কৰিবলৈ, বধ কৰিবলৈ আৰু ধ্বংস কৰিবলৈহে নাহে;
১১ মই ভাল মেৰপালক, ভাল মেৰপালকে ভেড়াৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ দিয়ে।
১২ কিন্তু যি কোনো ভাড়াতীয়া, মেৰপালক নহয়, যাৰ ভেড়াবোৰ নিজৰ নহয়, তেওঁ পহুটো আহি থকা দেখি ভেড়াবোৰ এৰি পলাই যায়;
১৩ ভাড়াতীয়াই পলাই যায়, কাৰণ তেওঁ ভাড়াতীয়া, আৰু ভেড়াৰ প্ৰতি কোনো গুৰুত্ব নিদিয়ে।
১৪ মই ভাল মেৰপালক, আৰু মোৰ মেৰবোৰক চিনি পাওঁ আৰু মোৰ ভেড়াবোৰক চিনি পাওঁ।
১৫ পিতৃয়ে মোক যেনেকৈ চিনি পায়, ময়ো পিতৃকো চিনি পাওঁ;
১৬ আৰু মোৰ আন ভেড়া আছে, যিবোৰ এই জাকৰ নহয়, সেইবোৰো মই আনিব লাগিব, আৰু সিহঁতে মোৰ মাত শুনিব; আৰু এটা জাক আৰু এজন ভেড়াৰখীয়া হ'ব।"
১৭ সেই কাৰণে মোৰ পিতৃয়ে মোক প্ৰেম কৰে, কাৰণ মই মোৰ প্ৰাণক পুনৰ ল'বলৈ দিলোঁ।
১৮ মোৰ পৰা কোনেও ল'ব নোৱাৰে, কিন্তু মই নিজেই দি দিওঁ। মোৰ তাক থৈ দিয়াৰ ক্ষমতা আছে, আৰু পুনৰ লোৱাৰ ক্ষমতা মোৰ আছে। এই আজ্ঞা মই মোৰ পিতৃৰ পৰা পাইছো।
১৯ এই কথাৰ কাৰণে ইহুদীসকলৰ মাজত পুনৰ বিভাজন হ'ল।
২০ তেতিয়া তেওঁলোকৰ বহুতেই ক'লে, "তেওঁৰ চয়তান আছে, আৰু তেওঁ উন্মাদ; কিয় তেওঁৰ কথা শুনিছা?
২১ আন কিছুমানে ক'লে, "যিজনৰ চয়তান আছে, তেওঁৰ এইবোৰ কথা নহয়।" চয়তানে অন্ধৰ চকু মেলিব পাৰেনে?
২২ যিৰূচালেমত উৎসৰ্গা কৰাৰ উৎসৱ আছিল আৰু শীতকাল আছিল।
২৩ যীচুৱে চলোমনৰ বাৰাণ্ডাত মন্দিৰত খোজ কাঢ়িলে।
২৪ তেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁৰ চাৰিওফালে আহি তেওঁক ক'লে, "আপুনি আমাক কিমান দিনলৈ সন্দেহ কৰিব? যদি তুমি খ্ৰীষ্ট হয়, তেন্তে আমাক স্পষ্টকৈ কোৱা।
২৫ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, " মই তোমালোকক ক'লোঁ, কিন্তু তোমালোকে বিশ্বাস কৰা নাছিলা;
২৬ কিন্তু মই তোমালোকক কোৱাৰ দৰে তোমালোক মোৰ ভেড়াৰ মাজৰ নহয় বুলি বিশ্বাস নকৰিবা।
২৭ মোৰ ভেড়াবোৰে মোৰ মাত শুনে, আৰু মই সিহঁতক চিনি পাওঁ, আৰু সিহঁতে মোৰ পাছে পাছে পাছে।
২৮ আৰু মই তেওঁলোকক অনন্ত জীৱন দিওঁ; আৰু সেইবোৰ কেতিয়াও বিনষ্ট নহ'ব, আৰু মোৰ হাতৰ পৰা কোনেও সেইবোৰ উলিয়াব নোৱাৰিব।"
২৯ মোৰ পিতৃ, যিজনে তেওঁলোকক মোক দিলে, তেওঁ সকলোতকৈ ডাঙৰ; আৰু কোনোৱেই মোৰ পিতৃৰ হাতৰ পৰা সেইবোৰ উলিয়াই আনিব নোৱাৰে।
৩০ মই আৰু মোৰ পিতৃ এক।

৩১ তেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁক শিলগুটি মাৰিবলৈ পুনৰ শিল তুলি ল'লে।
৩২ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, " মোৰ পিতৃৰ পৰা মই তোমালোকক বহুতো ভাল কাম কৰিলোঁ; সেইবোৰৰ কোনটো কৰ্মৰ কাৰণে তোমালোকে মোক শিলগুটি মাৰিছা?
৩৩ ইহুদীসকলে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, "আমি তোমাৰ ভাল কামৰ কাৰণে শিলগুটি নিদিওঁ; কিন্তু ঈশ্বৰ নিন্দা কৰাৰ কাৰণে; আৰু কাৰণ তুমি মানুহ হৈ নিজকে ঈশ্বৰ কৰি লোৱা।"
৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, তোমালোকৰ বিধানত লিখা নাইনে, মই ক'লোঁ, তোমালোক দেৱতা?
৩৫ যদি তেওঁ তেওঁলোকক দেৱতা বুলি কয়, যাৰ ওচৰলৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিল, আৰু শাস্ত্ৰ ভাঙিব নোৱাৰি;
৩৬ পিতৃয়ে পবিত্ৰ কৰি জগতলৈ পঠোৱা জনৰ বিষয়ে তোমালোকে কোৱা, তুমি নিন্দা কৰা; কাৰণ মই কৈছিলোঁ, "মই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ?"
৩৭ যদি মই মোৰ পিতৃৰ কৰ্ম নকৰোঁ, তেন্তে মোক বিশ্বাস নকৰিবা।
৩৮ কিন্তু যদি মই কৰো, তোমালোকে মোক বিশ্বাস নকৰিলেও কৰ্মবিলাক বিশ্বাস কৰা;
৩৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক পুনৰ ধৰিবলৈ বিচাৰিলে, কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা পৰিল।
40 যোহনে প্ৰথমে বাপ্তিস্ম দিয়া ঠাইলৈ যৰ্দ্দনৰ সিপাৰে পুনৰ গুচি গ'ল; আৰু তাতেই তেওঁ বাস কৰিলে।
৪১ তাতে বহুতে তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, "যোহনে কোনো আচৰিত কাম কৰা নাছিল;
৪২ তাতে বহুতে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে।

অধ্যায় ১১

১ মৰিয়ম আৰু তাইৰ ভনীয়েক মাৰ্থাৰ নগৰ বিথনিয়াৰ লাজাৰ নামৰ এজন লোক অসুস্থ আছিল।
২ (যি মৰিয়মে প্ৰভুক মলমেৰে অভিষেক কৰিছিল আৰু চুলিৰে তেওঁৰ ভৰি মচিছিল, তেওঁৰ ভায়েক লাজাৰ অসুস্থ আছিল।)
৩ এতেকে তেওঁৰ ভনীয়েকহঁতে তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই ক'লে, "হে প্ৰভু, চোৱা, তুমি যাক ভালপোৱা, তেওঁ অসুস্থ।"
৪ যীচুৱে এই কথা শুনি ক'লে, " এই ৰোগ মৃত্যুৰ কাৰণ নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ বাবেহে হৈছে, যাতে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰক ইয়াৰ দ্বাৰা মহিমামণ্ডিত কৰা হয়।"
৫ যীচুৱে মাৰ্থা, তাইৰ ভনীয়েক আৰু লাজাৰক ভাল পাইছিল।
৬ তেতিয়া তেওঁ অসুস্থ হোৱাৰ কথা শুনি তেওঁ যি ঠাইত আছিল, সেই ঠাইতে দুদিন থাকিল।
৭ তাৰ পাছত তেওঁ শিষ্যসকলক ক'লে, " আহক আমি পুনৰ যিহূদিয়ালৈ যাওঁ।"
৮ তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, "গুৰু, পলমকৈ ইহুদীসকলে তোমাক শিলগুটি মাৰিবলৈ বিচাৰিছিল; আৰু তুমি আকৌ তালৈ যাবানে?
৯ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, দিনটোত বাৰ ঘণ্টা নহয়নে? কোনোবাই যদি দিনত খোজ কাঢ়ে, তেন্তে তেওঁ উজুটি নাথাকে, কিয়নো তেওঁ এই জগতৰ পোহৰ দেখা পায়।
১০ কিন্তু কোনো মানুহে যদি ৰাতি খোজ কাঢ়িলে, তেন্তে তেওঁ উজুটি খায়, কাৰণ তেওঁৰ মাজত পোহৰ নাই।
১১ তেওঁ এই কথা ক'লে, আৰু তাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " আমাৰ বন্ধু লাজাৰ শুই আছে; কিন্তু মই যাওঁ, যাতে তেওঁক টোপনিৰ পৰা জগাই তোলোঁ।
১২ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে ক'লে, "প্ৰভু, যদি তেওঁ শুইছে, তেন্তে তেওঁৰ ভাল হ'ব।"
১৩ কিন্তু যীচুৱে তেওঁৰ মৃত্যুৰ কথা ক'লে, কিন্তু তেওঁলোকে ভাবিলে যে তেওঁ টোপনিতে বিশ্ৰাম লোৱাৰ কথা কৈছে।
১৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক স্পষ্টকৈ ক'লে, " লাজাৰৰ মৃত্যু হৈছে।"
১৫ আৰু তোমালোকৰ কাৰণে মই আনন্দিত হৈছো যে মই তাত নাছিলোঁ; তথাপিও আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ যাওঁ।
১৬ তেতিয়া থমাছ নামে তেওঁৰ সঙ্গী শিষ্যবিলাকক ক'লে, "আমিও তেওঁৰ লগত মৰিবলৈ যাওঁ।"
১৭ তেতিয়া যীচুৱে আহি দেখিলে যে তেওঁ ইতিমধ্যে চাৰিদিন কবৰত পৰি আছে।
18 বিথানিয়া যিৰূচালেমৰ ওচৰত আছিল, প্ৰায় পোন্ধৰ ফুট দূৰত।
১৯ তেতিয়া বহু ইহুদীসকলে মাৰ্থা আৰু মৰিয়মৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকৰ ভায়েকক সান্ত্বনা দিবলৈ আহিল।
২০ তেতিয়া মাৰ্থাই যীচু অহাৰ কথা শুনিয়েই গৈ তেওঁক লগ ধৰিলে।
২১ তেতিয়া মাৰ্থাই যীচুক ক'লে, "প্ৰভু, তুমি ইয়াত থকা হ'লে মোৰ ভাইৰ মৃত্যু নহ'লহেঁতেন।"
২২ কিন্তু মই জানো যে, এতিয়াও তুমি ঈশ্বৰৰ পৰা যি বিচাৰিবা, ঈশ্বৰে তোমাক দিব।
২৩ যীচুৱে তাইক ক'লে, " তোমাৰ ভায়েক পুনৰুত্থান হ'ব।"
২৪ মাৰ্থাই তেওঁক ক'লে, "মই জানো যে শেষ দিনত তেওঁ পুনৰুত্থান হ'ব।"
২৫ যীচুৱে তাইক ক'লে, " মই পুনৰুত্থান আৰু জীৱন;
২৬ আৰু যি কোনোৱে জীয়াই থাকে আৰু মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ কেতিয়াও মৰিব নোৱাৰে। আপুনি এই কথা বিশ্বাস কৰেনে?
২৭ তাই তেওঁক ক'লে, "হয়, প্ৰভু, মই বিশ্বাস কৰোঁ যে তুমি সেই খ্ৰীষ্ট, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, যি জগতলৈ আহিব।"
২৮ এই কথা কোৱাৰ পাছত তাই গৈ নিজৰ ভনীয়েক মৰিয়মক গোপনে মাতি ক'লে, "গুৰু আহি তোমাক মাতিছে।"
২৯ সেই কথা শুনি তাই খৰধৰকৈ উঠি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল।
৩০ তেতিয়া যীচুৱে নগৰলৈ অহা নাছিল, কিন্তু মাৰ্থাই তেওঁক লগ পোৱা ঠাইত আছিল।
31 তেতিয়া ঘৰত তাইৰ লগত থকা আৰু তাইক সান্ত্বনা দিয়া ইহুদীসকলে মৰিয়মক খৰখেদাকৈ উঠি ওলাই যোৱা দেখি তেওঁৰ পিছে পিছে গৈ ক'লে, "তাই তাত কান্দিবলৈ কবৰলৈ যায়।"
৩২ তেতিয়া মৰিয়মে যীচু থকা ঠাইলৈ আহি তেওঁক দেখি তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত পৰি তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, তুমি ইয়াত থকা হ'লে মোৰ ভাইৰ মৃত্যু নহ'লহেঁতেন।"
33 যীচুৱে তাইক কান্দি থকা আৰু তাইৰ লগত অহা ইহুদীসকলকো কান্দি থকা দেখি, তেওঁ আত্মাত হুমুনিয়াহ কাঢ়িলে আৰু বিচলিত হ'ল।

৩৪ তেওঁ ক'লে, " তোমালোকে তেওঁক ক'ত শুৱাই দিলা?" তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, চাবলৈ আহক।
৩৫ যীচুৱে কান্দিলে।
৩৬ তেতিয়া ইহুদীসকলে ক'লে, "চোৱা, তেওঁ তেওঁক কিমান প্ৰেম কৰিছিল!
৩৭ তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে ক'লে, "অন্ধৰ চকু মেলি দিয়া এই মানুহজনে এই মানুহজনকো মৃত্যুবৰণ কৰিব নোৱাৰিলেহেঁতেননে?"
৩৮ তেতিয়া যীচুৱে পুনৰ হুমুনিয়াহ কাঢ়ি কবৰলৈ আহিল। সেইটো এটা গুহা আছিল আৰু তাৰ ওপৰত এটা শিল পৰি আছিল।
৩৯ যীচুৱে ক'লে, " তোমালোকে সেই শিলটো আঁতৰাই লোৱা।" মৃত লোকৰ ভনীয়েক মাৰ্থাই তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, এই সময়লৈকে তেওঁৰ দুৰ্গন্ধ ওলাইছে;
৪০ যীচুৱে তাইক ক'লে, " আপুনি যদি বিশ্বাস কৰে, তেন্তে ঈশ্বৰৰ মহিমা দেখা পাব বুলি মই তোমাক কোৱা নাইনে?"
৪১ তেতিয়া তেওঁলোকে মৃতক শুৱাই দিয়া ঠাইৰ পৰা সেই শিলটো লৈ গ'ল। যীচুৱে চকু তুলি ক'লে, " পিতৃ, তুমি মোৰ কথা শুনা বাবে মই তোমাক ধন্যবাদ দিওঁ।"
৪২ মই জানিছিলোঁ যে তুমি মোৰ কথা সদায় শুনা, কিন্তু কাষত থিয় হৈ থকা লোকসকলৰ কাৰণে মই এই কথা ক'লোঁ, যাতে তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিব পাৰে যে তুমি মোক পঠিয়াই দিয়া।
৪৩ এই কথা কৈ তেওঁ ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, " লাজাৰ, বাহিৰলৈ আহক।"
৪৪ মৃত জনে কবৰৰ কাপোৰেৰে হাত-ভৰি বান্ধি বাহিৰলৈ ওলাই আহিল। যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তেওঁক মুকলি কৰি দিয়া।"
৪৫ তেতিয়া মৰিয়মৰ ওচৰলৈ গৈ যীচুৱে কৰা কামবোৰ দেখি বহুতো ইহুদী লোকে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে।
৪৬ কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে ফৰীচীসকলৰ ওচৰলৈ গৈ যীচুৱে কৰা কামবোৰ তেওঁলোকক ক'লে।
47 তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচীসকলক এক সভা গোটাই ক'লে, "আমি কি কৰিম?" কিয়নো এই মানুহে অনেক আচৰিত কাৰ্য্য কৰে।
৪৮ আমি যদি তেওঁক এনেকৈ এৰি দিওঁ, তেন্তে সকলোৱে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিব;
৪৯ তাতে কায়াফা নামৰ এজনে সেই বছৰ মহাপুৰোহিত হৈ তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে একো নাজানা।
৫০ জনগোষ্ঠীৰ কাৰণে এজন মানুহৰ মৃত্যু হোৱা আৰু গোটেই জাতিটো যে বিনষ্ট নহয়, সেয়া আমাৰ কাৰণে উচিত বুলি নাভাবিব।
৫১ এই কথা তেওঁ নিজৰ পৰাই কোৱা নাছিল, কিন্তু সেই বছৰ মহাপুৰোহিত হৈ তেওঁ ভৱিষ্যতবাণী কৰিছিল যে যীচুৱে সেই জাতিৰ কাৰণে মৃত্যুবৰণ কৰিব;
৫২ আৰু কেৱল সেই জাতিৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু সিঁচৰতি হৈ থকা ঈশ্বৰৰ সন্তানসকলক একত্ৰিত কৰিবলৈ।
৫৩ সেইদিনাৰ পৰা তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিবলৈ মত-বিনিময় কৰিলে।
৫৪ এই কাৰণে যীচুৱে ইহুদীসকলৰ মাজত আৰু মুকলিকৈ চলি নাথাকিল; কিন্তু তাৰ পৰা মৰুভূমিৰ ওচৰৰ এখন দেশলৈ গৈ ইফ্ৰয়িম নামৰ এখন নগৰলৈ গ'ল আৰু তাত তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে থাকিল।
৫৫ ইহুদীসকলৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব ওচৰ চাপি আহিল আৰু নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ আগতেই বহুতে নিজক শুদ্ধ কৰিবলৈ দেশৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ উঠি গ'ল।
৫৬ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক বিচাৰি মন্দিৰত থিয় হৈ থাকোঁতে ইজনে সিজনৰ মাজত ক'লে, "তেওঁ ভোজলৈ নাহিব বুলি তোমালোকে কি ভাবে?"
57 প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী দুয়োজনে আজ্ঞা দিছিল যে, কোনোৱে যদি তেওঁ ক'ত আছে, তেন্তে তেওঁক ধৰিব পৰাকৈ সেই কথা প্ৰকাশ কৰিব লাগে।

অধ্যায় ১২

১ পাছত নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ ছয় দিন আগতে যীচুৱে বিথানিয়ালৈ আহিল, য'ত তেওঁ মৃত লাজাৰক আছিল।
২ তাত তেওঁলোকে তেওঁক ৰাতিৰ আহাৰ তৈয়াৰ কৰিলে; আৰু মাৰ্থাই সেৱা কৰিলে, কিন্তু লাজাৰো তেওঁৰ লগত মেজত বহি থকাসকলৰ এজন আছিল।
৩ তাৰ পাছত মৰিয়মে অতি ব্যয়বহুল এপাউণ্ড মলম লৈ যীচুৰ ভৰিত অভিষেক কৰি চুলিৰে তেওঁৰ ভৰি মচিলে;
৪ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ এজন চিমোনৰ পুত্ৰ যিহূদা ইস্কৰিয়তে তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিবলৈ ক'লে।
৫ এই মলম তিনিশ পইচাত বিক্ৰী কৰি দৰিদ্ৰক কিয় দিয়া নহ'ল?
৬ এই কথা তেওঁ ক'লে যে তেওঁ দুখীয়াৰ প্ৰতি যত্ন লয়; কিন্তু কাৰণ তেওঁ চোৰ আছিল, আৰু মোনাটো আছিল আৰু তাত ভৰাই থোৱা বস্তুটো লৈ গৈছিল।
৭ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, " তাইক এৰি দিয়ক;
৮ কিয়নো দৰিদ্ৰসকল তোমালোকৰ লগত সদায় থাকে; কিন্তু মোৰ তোমালোকৰ সদায় নাই।"
৯ ইহুদীসকলৰ বহু লোকে তেওঁ যে তাত আছে বুলি জানিলে, আৰু তেওঁলোকে কেৱল যীচুৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু তেওঁ মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰা লাজাৰকো দেখাৰ উদ্দেশ্যে আহিছিল।
১০ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিতবিলাকে লাজাৰকো বধ কৰিবৰ কাৰণে আলোচনা কৰিলে;
১১ কিয়নো তেওঁৰ কাৰণে অনেক ইহুদীসকলে যীচুত বিশ্বাস কৰিলে।
১২ পিছদিনা ভোজলৈ অহা অনেক লোকে যীচু যিৰূচালেমলৈ অহাৰ কথা শুনি।
১৩ কলগছৰ ডাল লৈ তেওঁক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই গ'ল আৰু চিঞৰি ক'লে, "হোচান্না, প্ৰভুৰ নামত অহা ইস্ৰায়েলৰ ৰজা ধন্য।"
১৪ যীচুৱে এটা গাধ পোৱালি পালে আৰু তাৰ ওপৰত বহিল; লিখাৰ দৰে,
১৫ হে চিয়োনৰ কন্যা, ভয় নকৰিবা, চোৱা, তোমাৰ ৰজা গাধৰ পোৱালিত বহি আহি আছে।
১৬ তেওঁৰ শিষ্যসকলে প্ৰথমে এই কথাবোৰ বুজি নাপালে, কিন্তু যীচুক মহিমামণ্ডিত হোৱাৰ পিছত তেওঁলোকে এই কথাবোৰ তেওঁৰ বিষয়ে লিখা আৰু তেওঁৰ লগত এইবোৰ কৰা বুলি স্মৰণ কৰিলে।
১৭ তেতিয়া তেওঁ লাজাৰক কবৰৰ পৰা মাতি মৃতকৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰাৰ সময়ত তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে সাক্ষ্য দিলে।

১৮ এই কাৰণে লোকসকলেও তেওঁক সাক্ষাৎ কৰিলে, কিয়নো তেওঁ এই আচৰিত কাৰ্য্য কৰা বুলি শুনিলে।
১৯ তেতিয়া ফৰীচীসকলে ইজনে সিজনক ক'লে, "তোমালোকে একোৱেই জয়ী হোৱা নাই বুলি তোমালোকে বুজিছানে?" চোৱা, জগত তেওঁৰ পাছত গুচি গৈছে।"
20 পৰ্ব্বত উপাসনা কৰিবলৈ ওপৰলৈ অহা কিছুমান গ্ৰীক লোক আছিল।
২১ তেতিয়া তেওঁ গালীলৰ বৈৎচয়দাৰ নিবাসী ফিলিপৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে, "হে প্ৰভু, আমি যীচুক চাব বিচাৰোঁ।"
২২ ফিলিপে আহি আন্দ্ৰিয়ক ক'লে;
২৩ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, " মানুহৰ পুত্ৰৰ মহিমামণ্ডিত হোৱাৰ সময় আহিল।"
২৪ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যদি ঘেঁহুৰ শস্য মাটিত পৰি মৰি নাযায়, তেন্তে ই অকলে থাকে;
২৫ যি জনে নিজৰ প্ৰাণক প্ৰেম কৰে, তেওঁ তাক হেৰুৱাব; আৰু যি জনে এই জগতত নিজৰ জীৱনক ঘৃণা কৰে, তেওঁ তাক অনন্ত জীৱনলৈ ৰাখিব।
২৬ কোনোৱে যদি মোৰ সেৱা কৰে, তেন্তে তেওঁ মোৰ পিছে পিছে যাওক; আৰু মই য'ত আছোঁ, তাতেই মোৰ দাসও থাকিব;
২৭ এতিয়া মোৰ প্ৰাণ বিচলিত হৈছে; আৰু মই কি ক'ম? পিতৃ, মোক আজিৰ পৰা ৰক্ষা কৰা;
২৮ পিতৃ, তোমাৰ নাম মহিমা কৰা। তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা এটা মাত আহিল, "মই তাক মহিমামণ্ডিত কৰিলোঁ আৰু পুনৰ মহিমামণ্ডিত কৰিম।"
২৯ তাতে থিয় হৈ থকা লোকসকলে এই কথা শুনি ক'লে, "এজন স্বৰ্গদূতে তেওঁৰ লগত কথা পাতিলে।"
৩০ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, এই মাত মোৰ কাৰণে নহয়, তোমালোকৰ কাৰণেহে আহিল।
৩১ এতিয়া এই জগতৰ বিচাৰ, এতিয়া এই জগতৰ অধ্যক্ষক বাহিৰ কৰা হ'ব।
৩২ আৰু মই যদি পৃথিৱীৰ পৰা ওপৰলৈ উঠি যাওঁ, তেন্তে সকলো মানুহক মোৰ ওচৰলৈ আকৰ্ষণ কৰিম।
৩৩ তেওঁ এই কথা ক'লে, তেওঁ কি মৃত্যু হ'ব, সেই কথা বুজাবলৈ।
৩৪ লোকসকলে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "খ্ৰীষ্ট চিৰকালৰ বাবে স্থায়ী হ'ব বুলি আমি বিধানৰ পৰা শুনিছোঁ; এই মানুহৰ পুত্ৰ কোন?
৩৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " এতিয়াও অলপ সময় তোমালোকৰ লগত পোহৰ আছে।" তোমালোকৰ পোহৰ থকা অৱস্থাত চলি থাকক, যাতে তোমালোকৰ ওপৰত আন্ধাৰ নাহে;
৩৬ তোমালোকৰ পোহৰ থকাৰ সময়ত পোহৰত বিশ্বাস কৰা, যাতে তোমালোক পোহৰৰ সন্তান হ'বা। যীচুৱে এই কথাবোৰ ক'লে আৰু গুচি গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ পৰা আত্মগোপন কৰিলে।
৩৭ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ আগত ইমানবোৰ আচৰিত কাৰ্য্য কৰিলে, তথাপিও তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস নকৰিলে।
৩৮ যিচয়া ভাববাদীয়ে কোৱা কথাষাৰ পূৰ্ণ হ'ব পাৰে, "প্ৰভু, আমাৰ কথা কোনে বিশ্বাস কৰিলে?" আৰু প্ৰভুৰ বাহু কাৰ ওচৰত প্ৰকাশ পাইছে?
৩৯ এতেকে যিচয়াই পুনৰ এই কথা ক'লে, তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰিলে।
৪০ তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু অন্ধ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয় কঠিন কৰিলে; যাতে তেওঁলোকে চকুৰে দেখা নাপায়, হৃদয়েৰে বুজি নাপায়, আৰু ধৰ্মান্তৰিত নহ'ব, আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিম।
৪১ যিচয়াই তেওঁৰ মহিমা দেখি তেওঁৰ বিষয়ে ক'লে, এই কথা ক'লে।
৪২ তথাপিও প্ৰধান অধ্যক্ষসকলৰ মাজতো বহুতে তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে; কিন্তু ফৰীচীসকলৰ কাৰণে তেওঁলোকে তেওঁক স্বীকাৰ নকৰিলে, যাতে তেওঁলোকক ধৰ্মঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিয়া নহয়।
৪৩ কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসাতকৈ মানুহৰ প্ৰশংসাক বেছি ভাল পাইছিল।
৪৪ যীচুৱে চিঞৰি ক'লে, " যি মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ মোৰ ওপৰত বিশ্বাস নকৰে, কিন্তু মোক পঠোৱাজনৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে।"
৪৫ আৰু যি জনে মোক দেখে, তেওঁ মোক পঠোৱাজনক দেখে।
৪৬ মই জগতলৈ পোহৰ হৈ আহিছোঁ, যাতে যি কোনোৱে মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ আন্ধাৰত নাথাকে।
৪৭ আৰু যদি কোনোৱে মোৰ কথা শুনি বিশ্বাস নকৰে, তেন্তে মই তেওঁৰ বিচাৰ নকৰোঁ;
৪৮ যি জনে মোক অগ্ৰাহ্য কৰি মোৰ বাক্য গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁৰ বিচাৰ কৰা এজন আছে;
৪৯ কিয়নো মই নিজৰ কথা কোৱা নাই; কিন্তু মোক পঠোৱা পিতৃয়ে মোক কি ক'ম আৰু কি ক'ম, সেই আজ্ঞা দিলে।
৫০ আৰু মই জানো যে তেওঁৰ আজ্ঞা অনন্ত জীৱন;

অধ্যায় ১৩

১ নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ পূৰ্বৰ আগতে যীচুৱে জানিলে যে তেওঁ এই জগতৰ পৰা পিতৃৰ ওচৰলৈ যাবৰ সময় আহি পৰিছে, আৰু জগতত থকা নিজৰ লোকসকলক প্ৰেম কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক শেষলৈকে প্ৰেম কৰিলে।
২ তেতিয়া ৰাতিৰ আহাৰ শেষ হ'ল, চয়তানে চিমোনৰ পুত্ৰ যিহূদা ইস্কৰিয়তক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিবলৈ তেওঁৰ হৃদয়ত সোমাই দিলে।
৩ যীচুৱে জানিছিল যে পিতৃয়ে সকলো বস্তু তেওঁৰ হাতত তুলি দিলে আৰু তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা আহি ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ গ'ল;
৪ তেওঁ ৰাতিৰ আহাৰ খোৱাৰ পৰা উঠি নিজৰ কাপোৰবোৰ এফালে ৰাখিলে; আৰু টাৱেল এখন লৈ বেঁকা পিন্ধিলে।
৫ তাৰ পাছত তেওঁ শিষ্যবিলাকৰ ভৰি ধুবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁ বান্ধি থোৱা টাৱেলেৰে ভৰি মচিবলৈ ধৰিলে।
৬ তেতিয়া তেওঁ চিমোন পিতৰৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু পিতৰে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, তুমি মোৰ ভৰি ধুইছানে?"
৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই কি কৰিছোঁ, এতিয়া তুমি নাজানা; কিন্তু তুমি ইয়াৰ পিছত জানিবা।
৮ পিতৰে তেওঁক ক'লে, তুমি মোৰ ভৰি কেতিয়াও ধুব নালাগে। যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, " মই যদি তোমাক নধোৱা, তেন্তে তোমাৰ মোৰ লগত কোনো অংশ নাই।"

9 চিমোন পিতৰে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, কেৱল মোৰ ভৰিৰে নহয়, মোৰ হাত আৰু মূৰও।"
10 যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " যি ধুইছে, তেওঁৰ ভৰি ধোৱাৰ বাহিৰে আন একোৱেই নাই, কিন্তু তেওঁ সকলো শুচি;
১১ কিয়নো তেওঁক কোনে বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব, তেওঁ জানিছিল; সেয়ে তেওঁ ক'লে, "তোমালোক সকলোৱে শুচি নহয়।"
১২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ ভৰি ধুই নিজৰ কাপোৰ লৈ আকৌ বহিল, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " মই তোমালোকৰ লগত কি কৰিলোঁ, তোমালোকে জানোনে?"
১৩ তোমালোকে মোক গুৰু আৰু প্ৰভু বুলি কয়; কিয়নো মইও তেনেকুৱাই।
১৪ তেন্তে তোমালোকৰ প্ৰভু আৰু গুৰু যদি মই তোমালোকৰ ভৰি ধুইছো; তোমালোকে ইজনে সিজনৰ ভৰি ধোৱা উচিত।"
১৫ কিয়নো মই তোমালোকক আদৰ্শ দিছো, যাতে তোমালোকে মই তোমালোকৰ প্ৰতি যিদৰে কৰিলোঁ, তেনেকৈ কৰিবা।
১৬ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, দাস নিজৰ প্ৰভুতকৈ ডাঙৰ নহয়; পঠোৱাজনো তেওঁক পঠোৱাজনতকৈ ডাঙৰ নহয়।
১৭ এইবোৰ যদি তোমালোকে জানো, তেনেহলে তোমালোকে এইবিলাক পালন কৰিলে তোমালোক সুখী।
১৮ মই তোমালোক সকলোৱে বিষয়ে কোৱা নাই, মই জানো যে মই কাক বাছি লৈছো, কিন্তু শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হ'বলৈ, "যি মোৰ লগত পিঠা খায়, তেওঁ মোৰ বিৰুদ্ধে গোৰোহা ওপৰলৈ তুলিছে।"
১৯ এতিয়া মই তোমালোকক কৈছোঁ যে, যেতিয়া সেই কথা হ'ব, তেতিয়া তোমালোকে বিশ্বাস কৰিবা যে মই তেওঁ।
২০ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যি জনে মই যাক পঠাওঁ তাক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে; আৰু যি জনে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱাজনক গ্ৰহণ কৰে।"
২১ এই কথা কৈ যীচুৱে আত্মাত বিচলিত হৈ সাক্ষ্য দি ক'লে, " মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনে মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব।"
২২ তেতিয়া শিষ্যবিলাকে ইজনে সিজনক চালে, তেওঁ কাৰ কথা কৈছে।
২৩ যীচুৱে প্ৰেম কৰা এজন শিষ্য যীচুৰ বুকুত হেলান দি আছিল।
২৪ চিমোন পিতৰে তেওঁক ইংগিতেৰে ক'লে যে তেওঁ কোনজনৰ বিষয়ে ক'লে।
২৫ তেতিয়া তেওঁ যীচুৰ বুকুত শুই তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, কোন?
২৬ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, " মই ডুবাই দিওঁতে যাক দিম।" পাছত তেওঁ সেই চপটো ডুবাই চিমোনৰ পুত্ৰ যিহূদা ইস্কৰিয়তক দিলে।
২৭ তাৰ পাছত চয়তানে তেওঁৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " আপুনি যি কৰে, সোনকালে কৰক।"
28 তেওঁ কি উদ্দেশ্যেৰে তেওঁক এই কথা কৈছে, কোনোৱেই নাজানিলে।
২৯ যিহূদাৰ হাতত মোনাটো থকাৰ বাবে তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে ভাবিছিল যে, যীচুৱে তেওঁক কৈছিল, "পৰ্ব্বৰ সময়ত আমাৰ প্ৰয়োজনীয় বস্তুবোৰ কিনি লোৱা; বা, দুখীয়াক কিবা এটা দিব লাগে বুলি।
৩০ তেতিয়া তেওঁ চপটো লৈ তৎক্ষণাত বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু ৰাতি হ'ল।
৩১ এতেকে তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই যোৱাৰ সময়ত যীচুৱে ক'লে, " এতিয়া মানুহৰ পুত্ৰৰ মহিমা হ'ল আৰু তেওঁৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ মহিমা হ'ল।"
৩২ যদি তেওঁৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ মহিমা হয়, তেন্তে ঈশ্বৰে তেওঁক নিজৰ দ্বাৰাই মহিমা কৰিব আৰু লগে লগে তেওঁক মহিমা কৰিব।
৩৩ সৰু ল'ৰা-ছোৱালী, অলপ সময় মই তোমালোকৰ লগত আছো। তোমালোকে মোক বিচাৰিবা; গতিকে এতিয়া মই আপোনালোকক কওঁ।
৩৪ মই তোমালোকক এটা নতুন আজ্ঞা দিছো, তোমালোকে ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰা; মই যেনেকৈ তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ, তোমালোকেও ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰা।"
৩৫ তোমালোকে ইজনে সিজনৰ প্ৰতি প্ৰেম কৰিলে সকলোৱে এই কথাৰ দ্বাৰাই গম পাব যে তোমালোক মোৰ শিষ্য।
৩৬ চিমোন পিতৰে তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, তুমি ক'লৈ গৈছা? যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, " মই য'লৈ যাম, তুমি এতিয়া মোৰ পিছে পিছে যাব নোৱাৰা; কিন্তু তুমি মোৰ পিছে পিছে যাবা।"
৩৭ পিতৰে তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, মই এতিয়া কিয় তোমাৰ পিছে পিছে যাব নোৱাৰো? তোমাৰ কাৰণে মই মোৰ প্ৰাণ সমৰ্পণ কৰিম।
৩৮ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, তুমি মোৰ কাৰণে তোমাৰ প্ৰাণ দিবানে? মই তোমাক সঁচাকৈ কওঁ, তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ নকৰালৈকে কুকুৰাটোৱে কাউৰি নাথাকিব।

অধ্যায় ১৪

১ তোমালোকৰ হৃদয় বিচলিত নহ'বা;
২ মোৰ পিতৃৰ ঘৰত অনেক অট্টালিকা আছে; মই তোমাৰ বাবে ঠাই প্ৰস্তুত কৰিবলৈ যাওঁ।
৩ আৰু যদি মই গৈ তোমালোকৰ বাবে ঠাই সাজু কৰিম, তেন্তে মই পুনৰ আহি তোমালোকক নিজৰ ওচৰলৈ গ্ৰহণ কৰিম; যাতে মই য'ত আছো, তাত তোমালোকও থাকিবা।"
৪ আৰু মই ক'লৈ যাওঁ, সেই বাট তোমালোকে জানো।
৫ থমাছে তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, তুমি ক'লৈ যাবা আমি নাজানো; আৰু আমি কেনেকৈ বাটটো জানিব পাৰোঁ?
৬ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মইয়েই বাট, সত্য আৰু জীৱন;
৭ তোমালোকে যদি মোক চিনি পোৱা হ'লহেঁতেন, তেন্তে মোৰ পিতৃকো চিনি পোৱা হ'লহেঁতেন;
৮ ফিলিপে তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, আমাক পিতৃক দেখুৱাওক, আৰু আমাৰ বাবে যথেষ্ট হ'ব।"
৯ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " ফিলিপ, মই তোমাৰ লগত ইমান দিন আছিলো, তথাপিও তুমি মোক চিনি পোৱা নাই নে?" যি জনে মোক দেখিছে, তেওঁ পিতৃক দেখিছে; আৰু আপুনি কেনেকৈ কয়, "পিতৃক আমাক দেখুৱাওক?"

১০ তুমি বিশ্বাস কৰা নাইনে যে মই পিতৃত আৰু পিতৃ মোৰ মাজত আছো? মই তোমালোকক যি বাক্য কওঁ, মই নিজৰ পৰা কোৱা নাই;
১১ মই যে পিতৃত আছো, আৰু পিতৃ মোৰ মাজত আছে বুলি মোক বিশ্বাস কৰা, নহ'লে কৰ্মৰ কাৰণে মোক বিশ্বাস কৰা।
১২ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যি জনে মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁও কৰিব; আৰু এইবোৰতকৈ ডাঙৰ কাম তেওঁ কৰিব; কাৰণ মই মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ।"
১৩ তোমালোকে মোৰ নামত যি বিচাৰিবা, মই সেই কাম কৰিম, যাতে পিতৃয়ে পুত্ৰৰ দ্বাৰাই মহিমামণ্ডিত হয়।
১৪ যদি তোমালোকে মোৰ নামত কিবা এটা বিচাৰা, তেন্তে মই সেই কামটো কৰিম।
১৫ যদি তোমালোকে মোক প্ৰেম কৰা, তেন্তে মোৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা।
১৬ মই পিতৃক প্ৰাৰ্থনা কৰিম, আৰু তেওঁ তোমালোকক আন এজন সান্ত্বনাদাতা দিব, যাতে তেওঁ তোমালোকৰ লগত চিৰকাল থাকিব পাৰে;
১৭ সত্যৰ আত্মাও; যিজনক জগতে গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে, কাৰণ তেওঁ তেওঁক দেখা নাপায় আৰু তেওঁক চিনি নাপায়; কিয়নো তেওঁ তোমালোকৰ লগত বাস কৰে আৰু তোমালোকৰ মাজত থাকিব।"
১৮ মই তোমালোকক অস্বস্তিত পেলাব নোৱাৰো, মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিম।
১৯ আৰু অলপ সময়ৰ পাছত জগতে মোক আৰু দেখা নাপাব; কিন্তু তোমালোকে মোক দেখিছা;
২০ সেইদিনা তোমালোকে জানিবা যে মই মোৰ পিতৃৰ মাজত, তোমালোক মোৰ মাজত আৰু মই তোমালোকৰ মাজত।
২১ যি জনৰ মোৰ আজ্ঞা আছে আৰু সেইবোৰ পালন কৰে, তেওঁৱেই মোক প্ৰেম কৰে;
২২ ইস্কৰিয়তক নহয় যিহূদাই তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, তুমি জগতৰ আগত নহয়, আমাৰ আগত কেনেকৈ প্ৰকাশ হ'বা?
২৩ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " কোনো মানুহে যদি মোক প্ৰেম কৰে, তেন্তে তেওঁ মোৰ বাক্য পালন কৰিব;
২৪ যি জনে মোক প্ৰেম নকৰে, তেওঁ মোৰ বাক্য পালন নকৰে;
২৫ মই তোমালোকৰ লগত উপস্থিত হৈ তোমালোকৰ আগত এই কথা কৈছোঁ।
২৬ কিন্তু যি সান্ত্বনাদাতা, পবিত্ৰ আত্মা, যাক পিতৃয়ে মোৰ নামেৰে পঠাব, তেওঁ তোমালোকক সকলো কথা শিকাব আৰু মই তোমালোকক যি ক'লোঁ, সকলো কথা তোমালোকক স্মৰণ কৰিব।
২৭ মই তোমালোকৰ লগত শান্তি এৰি দিওঁ, মোৰ শান্তি তোমালোকক দিওঁ; তোমালোকৰ হৃদয় বিচলিত নহওক, আৰু ভয় নকৰিবা।
২৮ মই তোমালোকক কেনেকৈ কৈছিলো, মই যাওঁ আৰু তোমালোকৰ ওচৰলৈ উভতি আহিম, সেই বিষয়ে তোমালোকে শুনিছা। তোমালোকে যদি মোক প্ৰেম কৰিলেহেঁতেন, তেন্তে তোমালোকে আনন্দিত হ'লহেঁতেন, কাৰণ মই কৈছিলো, "মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ;
২৯ আৰু এতিয়া মই তোমালোকক এই কথা ঘটাৰ আগতেই কৈছো, যাতে তোমালোকে বিশ্বাস কৰিবা।
৩০ ইয়াৰ পাছত মই তোমালোকৰ লগত বেছি কথা নকওঁ, কিয়নো এই জগতৰ অধ্যক্ষ আহিব, আৰু মোৰ মাজত একো নাই।
৩১ কিন্তু জগতে জানিব যে মই পিতৃক ভাল পাওঁ; আৰু পিতৃয়ে মোক যেনেকৈ আজ্ঞা দিছিল, ময়ো তেনেকৈয়ে কৰি আছো। উঠি আহক, ইয়াৰ পৰা যাওঁ।

অধ্যায় ১৫

১ মই প্ৰকৃত দ্ৰাক্ষালতা, আৰু মোৰ পিতৃ খেতিয়ক।
২ মোৰ মাজত থকা যি ডাল ফল নপৰে, তেওঁ আঁতৰাই পেলায়, আৰু যি ডাল ফল দিয়ে, তেওঁ সেই ডালবোৰ শুদ্ধ কৰে যাতে ই অধিক ফল দিয়ে।
৩ এতিয়া মই তোমালোকক কোৱা বাক্যৰ দ্বাৰাই তোমালোক শুদ্ধ হৈছা।
৪ মোৰ মাজত থাকক, আৰু মই তোমালোকৰ মাজত থাকক। যেনেকৈ ডালে দ্ৰাক্ষাৰসত নাথাকিলে নিজৰ পৰা ফল দিব নোৱাৰে; তোমালোকে মোৰ মাজত নাথাকিলে আৰু নোৱাৰিবা।"
৫ মই দ্ৰাক্ষাৰস, তোমালোক ডাল, যি মোৰ মাজত থাকে আৰু মই তেওঁৰ মাজত থাকে, তেওঁ বহুত ফল দিয়ে, কিয়নো মোৰ অবিহনে তোমালোকে একো কৰিব নোৱাৰা।
৬ যদি কোনো লোক মোৰ মাজত নাথাকে, তেন্তে তেওঁ ডালৰ দৰে পেলাই দিয়া হয় আৰু শুকাই যায়; আৰু মানুহে সেইবোৰ গোটাই জুইত পেলাই দিয়ে আৰু জ্বলি যায়।
7 যদি তোমালোক মোৰ মাজত থাকে আৰু মোৰ বাক্য তোমালোকৰ মাজত থাকে, তেন্তে তোমালোকে যি ইচ্ছা তাক বিচাৰিবা, আৰু তোমালোকৰ লগত সেইটোৱেই হ'ব।
৮ তোমালোকে অনেক ফল পোৱাৰ কাৰণে মোৰ পিতৃৰ মহিমা হয়; তেনেকৈ তোমালোক মোৰ শিষ্য হবা।"
৯ পিতৃয়ে মোক যেনেকৈ প্ৰেম কৰিলে, ময়ো তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ।
১০ যদি তোমালোকে মোৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা, তেন্তে মোৰ প্ৰেমত থাকিবা; যেনেকৈ মই মোৰ পিতৃৰ আজ্ঞা পালন কৰি তেওঁৰ প্ৰেমত থাকিলোঁ।
১১ মোৰ আনন্দ তোমালোকৰ মাজত থাকিবলৈ আৰু তোমালোকৰ আনন্দ যাতে পূৰ্ণ হয়, তাৰ বাবে মই তোমালোকক এই কথা কৈছো।
১২ মোৰ এই আজ্ঞা, মই তোমালোকক যেনেকৈ প্ৰেম কৰিলোঁ, তেনেকৈ তোমালোকে ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰা।
১৩ ইয়াতকৈ ডাঙৰ প্ৰেম আন কোনোৱে নাই, যে মানুহে নিজৰ বন্ধুৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ ত্যাগ কৰে।
১৪ মই তোমালোকক যি আজ্ঞা পালন কৰিম, তেন্তে তোমালোক মোৰ বন্ধু।
১৫ এতিয়াৰ পৰা মই তোমালোকক দাস বুলি নকওঁ; কিয়নো দাসে নিজৰ প্ৰভুৱে কি কৰে, সেই কথা নাজানে; কিয়নো মই মোৰ পিতৃৰ বিষয়ে শুনা সকলো কথা তোমালোকক জনালোঁ।"
১৬ তোমালোকে মোক নিৰ্বাচিত কৰা নাই, কিন্তু মই তোমালোকক বাছি লৈ তোমালোকক নিৰ্দিষ্ট কৰি দিলোঁ, যাতে তোমালোকে গৈ ফল দিবা আৰু তোমালোকৰ ফল থাকিব; .

১৭ মই তোমালোকক এই কথা আজ্ঞা দিওঁ, তোমালোকে
ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰা।
১৮ জগতে যদি তোমালোকক ঘৃণা কৰে, তেন্তে
তোমালোকে জানো যে তোমালোকক ঘৃণা কৰাৰ আগতেই
মোক ঘৃণা কৰিছিল।
১৯ তোমালোক যদি জগতৰ হ'লহেঁতেন, তেন্তে জগতে
নিজৰ নিজৰ মানুহক ভাল পালেহেঁতেন;
২০ মই তোমালোকক কোৱা বাক্য স্মৰণ কৰা, দাস নিজৰ
প্ৰভুতকৈ ডাঙৰ নহয়। যদি তেওঁলোকে মোক অত্যাচাৰ
কৰিলে, তেন্তে তোমালোককো অত্যাচাৰ কৰিব; যদি
তেওঁলোকে মোৰ কথা পালন কৰিছে, তেন্তে আপোনাৰ
কথাও পালন কৰিব।
২১ কিন্তু মোক পঠোৱাজনক চিনি নোপোৱাৰ কাৰণে
তেওঁলোকে মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকৰ প্ৰতি এই
সকলোবোৰ কৰিব।
২২ মই যদি আহি তেওঁলোকৰ লগত কথা নকলোহেঁতেন,
তেন্তে তেওঁলোকৰ পাপ নাথাকিলহেঁতেন;
২৩ যি জনে মোক ঘৃণা কৰে, তেওঁ মোৰ পিতৃকো ঘৃণা
কৰে।
২৪ যদি মই তেওঁলোকৰ মাজত আন কোনোৱে নকৰা
কামবোৰ নকৰিলোহেঁতেন, তেন্তে তেওঁলোকৰ পাপ
নহ'লহেঁতেন;
২৫ কিন্তু তেওঁলোকৰ বিধানত লিখা, "তেওঁলোকে মোক
অকাৰণতে ঘৃণা কৰিলে, সেই বাক্য পূৰ্ণ হ'বলৈ" এনে হ'ল।
২৬ কিন্তু যেতিয়া মই পিতৃৰ পৰা তোমালোকৰ ওচৰলৈ
পঠোৱা সান্ত্বনাদাতা আহিব, তেওঁ পিতৃৰ পৰা ওলোৱা সত্যৰ
আত্মা আহিব, তেতিয়া তেওঁ মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিব।
২৭ তোমালোকেও সাক্ষ্য দিবা, কিয়নো তোমালোক
আদিৰে পৰা মোৰ লগত আছিলা।

অধ্যায় ১৬

১ মই তোমালোকক এই কথা কৈছোঁ, যাতে তোমালোকক
ক্ষুন্ন নহয়।
২ তেওঁলোকে তোমালোকক নামঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিব;
৩ আৰু তেওঁলোকে তোমালোকৰ লগত এইবোৰ কৰিব,
কিয়নো তেওঁলোকে পিতৃক আৰু মোক চিনি পোৱা নাই।
৪ কিন্তু মই তোমালোকক এই কথা কৈছোঁ, যাতে সময়
আহিব, তেতিয়া তোমালোকে মনত পেলাবা যে মই
তোমালোকক এইবোৰৰ বিষয়ে কৈছিলোঁ। আৰু মই
তোমালোকৰ লগত থকাৰ কাৰণে এই কথাবোৰ আদিতে
তোমালোকক কোৱা নাছিলো।
৫ কিন্তু এতিয়া মই মোক পঠোৱাজনৰ ওচৰলৈ যাওঁ; আৰু
তোমালোকৰ কোনোৱেই মোক সোধা নাই, "তুমি ক'লৈ
যাবা?"
৬ কিন্তু মই তোমালোকক এই কথা কোৱাৰ বাবে
তোমালোকৰ হৃদয়ত দুখেৰে ভৰি পৰিছে।
৭ তথাপিও মই তোমালোকক সত্য কওঁ; মই যোৱাটো
তোমালোকৰ বাবে উচিত; কিন্তু যদি মই যাওঁ, তেন্তে তেওঁক
তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠাম।"
৮ যেতিয়া তেওঁ আহিব, তেতিয়া তেওঁ জগতক পাপ,
ধাৰ্মিকতা আৰু বিচাৰৰ বিষয়ে তিৰস্কাৰ কৰিব।
৯ পাপৰ বিষয়ে, কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ ওপৰত বিশ্বাস
নকৰে;
১০ ধাৰ্ম্মিকতাৰ বিষয়ে, কিয়নো মই মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ
যাওঁ আৰু তোমালোকে মোক আৰু দেখা নাপাবা;
১১ বিচাৰৰ বিষয়ে, কিয়নো এই জগতৰ অধ্যক্ষৰ বিচাৰ
হয়।
১২ মোৰ তোমালোকৰ আগত বহু কথা ক'বলগীয়া আছে,
কিন্তু তোমালোকে এতিয়া সেইবোৰ সহ্য কৰিব নোৱাৰা।
১৩ কিন্তু যেতিয়া তেওঁ সত্যৰ আত্মা আহিব, তেতিয়া তেওঁ
তোমালোকক সকলো সত্যলৈ পৰিচালিত কৰিব; কিন্তু তেওঁ
যি শুনিব, সেই কথা তেওঁ ক'ব;
১৪ তেওঁ মোক মহিমা কৰিব;
১৫ পিতৃৰ যি আছে, সেই সকলো মোৰেই, সেয়ে মই ক'লো
যে তেওঁ মোৰ পৰা লৈ তোমালোকক সেই কথা ক'ব।
১৬ অলপ পিছত তোমালোকে মোক দেখা নাপাবা;
১৭ তেতিয়া তেওঁৰ কিছুমান শিষ্যই ইজনে সিজনৰ মাজত
ক'লে, "তেওঁ আমাক কি ক'লে, "অলপ সময়ৰ পাছত
তোমালোকে মোক দেখা নাপাবা; পিতৃ?
১৮ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, "অলপ সময়ৰ পাছত তেওঁ
এই কথা কি ক'লে?" তেওঁ কি কৈছে আমি ক'ব নোৱাৰো।
১৯ তেতিয়া যীচুৱে জানিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক সুধিবলৈ
ইচ্ছুক, আৰু তেওঁলোকক ক'লে, " মই কোৱা কথাৰ বিষয়ে
তোমালোকে তোমালোকে সোধা-পোছা কৰিছানে, তেতিয়া
তোমালোকে মোক দেখা নাপাবা।" ?
২০ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকে কান্দিব
আৰু বিলাপ কৰিবা, কিন্তু জগতখনে আনন্দ কৰিব;
২১ প্ৰসৱৰ সময়ত নাৰীয়ে দুখ পায়, কাৰণ তাইৰ সময়
আহি পৰিছে, কিন্তু সন্তান জন্ম দিয়াৰ লগে লগে তাই
জগতত পুৰুষৰ জন্ম হোৱাৰ আনন্দৰ বাবে দুখৰ কথা
আৰু মনত নপৰে।
২২ এতিয়া তোমালোকৰ দুখত আছে, কিন্তু মই
তোমালোকক পুনৰ দেখা পাম, আৰু তোমালোকৰ হৃদয়
আনন্দিত হ'ব, আৰু তোমালোকৰ আনন্দ কোনেও
তোমালোকৰ পৰা কাঢ়ি নিব নোৱাৰে।
২৩ সেই দিনা তোমালোকে মোক একো সুধিবা। মই
তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে মোৰ নামেৰে
পিতৃৰ পৰা যি বিচাৰিবা, তেওঁ তোমালোকক দিব।
২৪ এতিয়ালৈকে তোমালোকে মোৰ নামত একো বিচৰা
নাই;
২৫ এই কথাবোৰ মই তোমালোকক হিতোপদেশেৰে কৈছোঁ,
কিন্তু সেই সময় আহিব, যেতিয়া মই আৰু তোমালোকক
হিতোপদেশেৰে নকওঁ, কিন্তু মই তোমালোকক পিতৃৰ
বিষয়ে স্পষ্টকৈ ক'ম।
২৬ সেই দিনা তোমালোকে মোৰ নামেৰে অনুৰোধ কৰিবা;
২৭ কিয়নো পিতৃয়ে নিজেই তোমালোকক প্ৰেম কৰে,
কিয়নো তোমালোকে মোক প্ৰেম কৰা আৰু মই ঈশ্বৰৰ
পৰা ওলাই অহা বুলি বিশ্বাস কৰা।
২৮ মই পিতৃৰ পৰা ওলাই আহিলোঁ আৰু জগতলৈ
আহিলোঁ, পুনৰ জগত এৰি পিতৃৰ ওচৰলৈ যাম।
২৯ তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, "চোৱা, এতিয়া তুমি
স্পষ্টকৈ কথা কৈছা, আৰু কোনো প্ৰবাদ নকছা।"
৩০ এতিয়া আমি নিশ্চিত হওঁ যে তুমি সকলো জানে, কিন্তু
কোনোৱে তোমাক সুধিব নালাগে;

৩১ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, " তোমালোকে এতিয়া বিশ্বাস কৰা নে?
৩২ চোৱা, সেই সময় আহি আছে, হয়, এতিয়া আহিল, যেতিয়া তোমালোকে প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ ঠাইলৈ সিঁচৰতি হৈ যাবা আৰু মোক অকলে এৰি যাবা;
৩৩ মই তোমালোকৰ আগত এই কথা কৈছোঁ, যাতে তোমালোকে মোৰ মাজত শান্তি পাবা। জগতত তোমালোকে ক্লেশ পাব; মই পৃথিৱীখনক জয় কৰিলোঁ।

অধ্যায় ১৭

১ যীচুৱে এই কথাবোৰ ক'লে আৰু স্বৰ্গলৈ চকু তুলি ক'লে, " পিতৃ, সময় আহিল; তোমাৰ পুত্ৰইও তোমাক মহিমা কৰিবৰ বাবে তোমাৰ পুত্ৰক মহিমা কৰা।
২ যেনেকৈ তুমি তেওঁক সকলো মাংসৰ ওপৰত ক্ষমতা দিলা, যাতে তুমি তেওঁক যিসকল দান দিলা, তেওঁলোকক অনন্ত জীৱন দিবা।
৩ আৰু তোমাক একমাত্ৰ সত্য ঈশ্বৰ আৰু তুমি পঠোৱা যীচু খ্ৰীষ্টক তেওঁলোকে চিনি পাবলৈ এই অনন্ত জীৱন।
৪ মই তোমাক পৃথিৱীত মহিমা দিলোঁ, তুমি মোক যি কাম কৰিবলৈ দিয়া কাম মই শেষ কৰিলোঁ।
৫ আৰু এতিয়া হে পিতৃ, জগতৰ জন্মৰ আগতে তোমাৰ লগত যি মহিমা আছিল, সেই মহিমাৰে তুমি মোক তোমাৰ নিজৰ লগত মহিমা কৰা।
৬ তুমি মোক জগতৰ পৰা দিয়া মানুহবোৰৰ আগত তোমাৰ নাম প্ৰকাশ কৰিলোঁ; আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ বাক্য পালন কৰিলে।
7 এতিয়া তেওঁলোকে জানিছে যে তুমি মোক যি দিয়া সকলো বস্তু তোমাৰ পৰাই।
৮ কিয়নো তুমি মোক দিয়া বাক্য মই তেওঁলোকক দিলোঁ; আৰু তেওঁলোকে সেইবোৰ গ্ৰহণ কৰিলে, আৰু মই যে তোমাৰ পৰা ওলাই আহিলোঁ, সেই কথা নিশ্চয় জানিলে, আৰু তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিলে যে তুমি মোক পঠিয়াইছিলা।"
৯ মই তেওঁলোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ; কিয়নো সেইবোৰ তোমাৰ।
১০ মোৰ সকলো তোমাৰ আৰু তোমাৰ মোৰ; আৰু মই সেইবোৰৰ দ্বাৰাই মহিমামণ্ডিত হওঁ।
১১ আৰু এতিয়া মই জগতত নাই, কিন্তু এইবোৰ জগতত আছে আৰু মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছো। পবিত্ৰ পিতৃ, তুমি মোক দিয়া সকলক তোমাৰ নিজৰ নামেৰে ৰাখক, যাতে তেওঁলোকো আমাৰ দৰে এক হ'ব পাৰে।
১২ মই জগতত তেওঁলোকৰ লগত থাকোঁতে তোমাৰ নামেৰে তেওঁলোকক ৰাখিলোঁ; যাতে শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হয়।
১৩ এতিয়া মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছো; আৰু এইবোৰ কথা মই জগতত কওঁ, যাতে তেওঁলোকে মোৰ আনন্দ নিজৰ মাজতে পূৰ্ণ হয়।
১৪ মই তেওঁলোকক তোমাৰ বাক্য দিলোঁ; আৰু জগতে তেওঁলোকক ঘৃণা কৰিছে, কিয়নো তেওঁলোক জগতৰ নহয়, যেনেকৈ মই জগতৰ নহয়।
১৫ মই প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ যে তুমি তেওঁলোকক জগতৰ পৰা আঁতৰাই নিবলৈ, কিন্তু তুমি তেওঁলোকক বেয়াৰ পৰা ৰক্ষা কৰিবলৈ।
১৬ মই যেনেকৈ জগতৰ নহয়, তেনেকৈ তেওঁলোক জগতৰ নহয়।
১৭ তোমাৰ সত্যৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰা, তোমাৰ বাক্য সত্য।
১৮ তুমি মোক যেনেকৈ জগতলৈ পঠিয়াইছা, ময়ো তেওঁলোকক জগতলৈ পঠিয়াই দিলোঁ।
১৯ আৰু সত্যৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকো পবিত্ৰ হ'বলৈ তেওঁলোকৰ কাৰণে মই নিজকে পবিত্ৰ কৰোঁ।
২০ আৰু মই কেৱল এইবিলাকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা নকৰো, কিন্তু যিসকলে তেওঁলোকৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই মোৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিব, তেওঁলোকৰ বাবেও প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ;
২১ যাতে তেওঁলোক সকলোৱে এক হ'ব পাৰে; হে পিতৃ, তুমি যেনেকৈ মোৰ মাজত আছা আৰু মই তোমাৰ মাজত, যাতে তেওঁলোকো আমাৰ মাজত এক হ'ব পাৰে;
২২ তুমি মোক যি মহিমা দিলা, মই তেওঁলোকক দিলোঁ; আমি যেনেকৈ আমি এক হওঁ, সেইদৰে তেওঁলোক এক হ'ব পাৰে।
২৩ মই তেওঁলোকৰ মাজত আৰু তুমি মোৰ মাজত, যাতে তেওঁলোক একত সিদ্ধ হয়; আৰু যাতে জগতে জানিব পাৰে যে তুমি মোক পঠিয়াই দিয়া আৰু তুমি মোক যেনেকৈ প্ৰেম কৰা।
২৪ পিতৃ, মই ইচ্ছা কৰোঁ যে আপুনি যিসকলক মোক দিলোঁ, তেওঁলোকো মোৰ লগত থাকিব। যাতে তুমি মোক দিয়া মোৰ মহিমাক তেওঁলোকে চাব পাৰে;
২৫ হে ধাৰ্মিক পিতৃ, জগতে তোমাক চিনি পোৱা নাই, কিন্তু মই তোমাক চিনি পালোঁ, আৰু এইসকলে জানিলে যে তুমি মোক পঠিয়াইছা।
২৬ আৰু মই তেওঁলোকৰ আগত তোমাৰ নাম প্ৰচাৰ কৰিম আৰু প্ৰচাৰ কৰিম;

অধ্যায় ১৮

১ যীচুৱে এই কথাবোৰ ক'লে, তেওঁ শিষ্যবিলাকৰ সৈতে চিড্ৰোন নদীৰ ওপৰেৰে ওলাই গ'ল, য'ত এখন বাগিচা আছিল।
২ তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰা যিহূদাইও সেই ঠাই জানিছিল;
৩ তেতিয়া যিহূদাই প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচীসকলৰ পৰা মানুহ আৰু বিষয়াৰ দল এটা লৈ বন্তি, মশাল আৰু অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ লৈ তালৈ আহিল।
৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ ওপৰত হ'বলগীয়া সকলো কথা জানি ওলাই গৈ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে কাক বিচাৰিছা?"
৫ তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "নাচৰতীয়া যীচু।" যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "মই তেওঁ।" আৰু তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰা যিহূদাও তেওঁলোকৰ লগত থিয় হ'ল।
৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক, "মই তেওঁ," বুলি কোৱাৰ লগে লগে তেওঁলোক পিছলৈ গৈ মাটিত পৰিল।
৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক পুনৰ সুধিলে, " তোমালোকে কাক বিচাৰিছা?" তেওঁলোকে ক'লে, "নাচৰতীয়া যীচু।"
৮ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, " মই তোমালোকক কৈছো যে মই তেওঁ;

৯ তেওঁ কোৱা কথাষাৰ পূৰ্ণ হ'ব পাৰে, " তুমি মোক যিসকলক দিলা, তেওঁলোকৰ পৰা মই কোনো হেৰুৱাব পৰা নাই।"
১০ তেতিয়া চিমোন পিতৰে তৰোৱাল লৈ তৰোৱালখন উলিয়াই মহাপুৰোহিতৰ দাসজনক আঘাত কৰি তেওঁৰ সোঁ কাণ কাটি পেলালে। দাসজনৰ নাম আছিল মালখচ।
১১ তেতিয়া যীচুৱে পিতৰক ক'লে, " তোমাৰ তৰোৱালখন আৱৰণত ভৰাই দিয়া;
১২ তেতিয়া সৈন্যদল আৰু ইহুদীসকলৰ সেনাপতি আৰু বিষয়াসকলে যীচুক ধৰি বান্ধিলে।
১৩ পাছত তেওঁক প্ৰথমে হান্নাৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল; কিয়নো তেওঁ সেই বছৰ মহাপুৰোহিত কায়াফাৰ শহুৰেক আছিল।
১৪ ইহুদীসকলক পৰামৰ্শ দিয়া কায়াফায়েই আছিল যে জনসাধাৰণৰ কাৰণে এজন মানুহৰ মৃত্যু হোৱাটো উচিত।
১৫ তেতিয়া চিমোন পিতৰ আৰু আন এজন শিষ্যই যীচুৰ পিছে পিছে গ'ল।
১৬ কিন্তু পিতৰে বাহিৰৰ দুৱাৰত থিয় হৈ আছিল। তেতিয়া মহাপুৰোহিতৰ চিনাকি আন এজন শিষ্যই ওলাই আহি দুৱাৰৰ ৰক্ষকক কথা ক'লে আৰু পিতৰক ভিতৰলৈ আনিলে।
১৭ তেতিয়া দুৱাৰ ৰখীয়া ছোৱালীজনীয়ে পিতৰক ক'লে, "তুমিও এই মানুহজনৰ এজন শিষ্য নহয়নে?" তেওঁ কয়, মই নহয়।
১৮ তেতিয়া কয়লাৰে জুই জ্বলোৱা দাস আৰু অধ্যক্ষসকল তাত থিয় হৈ আছিল; কিয়নো ঠাণ্ডা আছিল আৰু তেওঁলোকে নিজকে গৰম কৰিছিল আৰু পিতৰে তেওঁলোকৰ লগত থিয় হৈ নিজকে গৰম কৰিছিল।
১৯ তেতিয়া মহাপুৰোহিতে যীচুক তেওঁৰ শিষ্যবিলাকৰ বিষয়ে আৰু তেওঁৰ শিক্ষাৰ বিষয়ে সুধিলে।
২০ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, " মই জগতৰ আগত মুকলিকৈ ক'লোঁ; ইহুদীসকলে সদায় আশ্ৰয় লোৱা মন্দিৰত আৰু মন্দিৰত মই কেতিয়াও শিক্ষা দিলোঁ; আৰু গোপনে মই একো কোৱা নাই।
২১ তুমি মোক কিয় সুধিছা? মোৰ কথা শুনাবিলাকক সুধিব, মই কি কলো, তেওঁলোকে জানে।
২২ তেওঁ এই কথা কওঁতে কাষত থিয় হৈ থকা এজন অধ্যক্ষই যীচুক হাতৰ তলুৱাৰে আঘাত কৰি ক'লে, "তুমি মহাপুৰোহিতক তেনেকৈ উত্তৰ দিছানে?"
২৩ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, " মই যদি বেয়া কথা কৈছো, তেন্তে বেয়া কথাৰ সাক্ষ্য দিয়া;
২৪ পাছত হান্নাই তেওঁক বান্ধি মহাপুৰোহিত কায়াফাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিল।
২৫ চিমোন পিতৰে থিয় হৈ নিজকে গৰম কৰিলে। তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তুমিও তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ এজন নহয়নে?" তেওঁ অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, "মই নহয়।"
২৬ মহাপুৰোহিতৰ এজন দাস পিতৰে কাণ কাটি পেলোৱা তেওঁৰ আত্মীয় হৈ ক'লে, "মই তোমাক তেওঁৰ লগত বাৰীত দেখা নাপালোঁনে?"
২৭ তেতিয়া পিতৰে পুনৰ অস্বীকাৰ কৰিলে, আৰু লগে লগে কুকুৰাটোৱে হুমুনিয়াহ কাঢ়িলে।
২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক কায়াফাৰ পৰা বিচাৰৰ গৃহলৈ লৈ গ'ল; আৰু তেওঁলোকে অশুচি নহ'বলৈ বিচাৰ গৃহলৈ যোৱা নাছিল; কিন্তু তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব খাবলৈ।
২৯ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, "তোমালোকে এই মানুহজনৰ বিৰুদ্ধে কি অভিযোগ উত্থাপন কৰিছা?"
৩০ তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, "তেওঁ যদি কোনো অপৰাধী নহ'লহেঁতেন, তেন্তে আমি তেওঁক তোমাৰ হাতত তুলি নিদিলোঁহেঁতেন।"
৩১ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে তেওঁক লৈ যোৱা আৰু তোমালোকৰ বিধান অনুসাৰে তেওঁৰ বিচাৰ কৰা।" ইহুদীসকলে তেওঁক ক'লে, "আমাৰ বাবে কোনো লোকক হত্যা কৰাটো বৈধ নহয়।
32 যীচুৱে কি মৃত্যু হ'ব, সেই কথা পূৰ্ণ হ'ব।
৩৩ তেতিয়া পীলাতে পুনৰ বিচাৰ গৃহত সোমাই যীচুক মাতি ক'লে, "তুমি ইহুদীসকলৰ ৰজা নেকি?"
৩৪ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, " তুমি এই কথা নিজৰ পৰাই কৈছা নে আনে মোৰ বিষয়ে ক'লে?"
৩৫ পীলাতে উত্তৰ দিলে, মই ইহুদী নেকি? তোমাৰ নিজৰ জাতি আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে তোমাক মোৰ হাতত তুলি দিলে;
৩৬ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, " মোৰ ৰাজ্য এই জগতৰ নহয়; মোৰ ৰাজ্য যদি এই জগতৰ হ'লহেঁতেন, তেন্তে মোৰ দাসসকলে মোক ইহুদীসকলৰ হাতত গতাই দিয়া নহ'বলৈ যুদ্ধ কৰিলেহেঁতেন;
৩৭ পীলাতে তেওঁক ক'লে, "তেন্তে তুমি ৰজা নেকি?" যীচুৱে উত্তৰ দিলে, তুমি কৈছা যে মই ৰজা। এই কাৰণে মোৰ জন্ম হ'ল আৰু এই কাৰণে মই সত্যৰ সাক্ষ্য দিবলৈ জগতলৈ আহিলোঁ। সত্যৰ প্ৰত্যেকেই মোৰ মাত শুনিছে।
৩৮ পীলাতে তেওঁক ক'লে, "সত্য কি? এই কথা কৈ তেওঁ পুনৰ ইহুদীসকলৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক ক'লে, "মই তেওঁৰ কোনো দোষ নাপাওঁ।"
৩৯ কিন্তু তোমালোকৰ এটা প্ৰথা আছে যে মই নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ দিনা তোমালোকৰ বাবে এজনক মুকলি কৰি দিম;
৪০ তেতিয়া সকলোৱে পুনৰ চিঞৰি ক'লে, "এই মানুহজন নহয়, বৰব্বাহে।" এতিয়া বাৰাব্বা এজন ডকাইত আছিল।

অধ্যায় ১৯

১ তেতিয়া পীলাতে যীচুক ধৰি কোবালে।
২ আৰু সৈন্যসকলে কাঁইটীয়া মুকুট পিন্ধি তেওঁৰ মূৰত পিন্ধিলে আৰু বেঙুনীয়া ৰঙৰ চোলা পিন্ধিলে।
৩ আৰু ক'লে, "হে ইহুদীসকলৰ ৰজা, প্ৰশংসা! আৰু তেওঁলোকে তেওঁক হাতেৰে আঘাত কৰিলে।
৪ তেতিয়া পীলাতে পুনৰ ওলাই গৈ তেওঁলোকক ক'লে, "চোৱা, মই তেওঁক তোমালোকৰ ওচৰলৈ লৈ আহিছো, যাতে তোমালোকে জানিবা যে মই তেওঁৰ কোনো দোষ নাপাওঁ।"
৫ তেতিয়া যীচু কাঁইটৰ মুকুট আৰু বেঙুনীয়া ৰঙৰ কাপোৰ পিন্ধি ওলাই আহিল। পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "চোৱা মানুহজন!"
৬ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যক্ষসকলে তেওঁক দেখি চিঞৰি ক'লে, "তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া, ক্ৰুচত দিয়া।"

পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে তেওঁক লৈ ক্রুচত দিয়া;
৭ ইহুদীসকলে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "আমাৰ বিধান আছে, আৰু আমাৰ বিধানৰ দ্বাৰাই তেওঁ নিজকে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ কৰি লোৱাৰ বাবে তেওঁৰ মৃত্যু হোৱা উচিত।"
৮ এই কথা শুনি পীলাতে আৰু বেছি ভয় খালে;
৯ তেতিয়া পুনৰ বিচাৰ গৃহলৈ গৈ যীচুক সুধিলে, "তুমি ক'ৰ পৰা আহিছা?" কিন্তু যীচুৱে তেওঁক কোনো উত্তৰ নিদিলে।
১০ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক ক'লে, "তুমি মোৰ লগত কথা কোৱা নাইনে?" তুমি নাজানানে যে তোমাক ক্রুচত দিয়া আৰু তোমাক মুকলি কৰি দিয়াৰ ক্ষমতা মোৰ আছে?
১১ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, " তোমাক ওপৰৰ পৰা নিদিয়ালৈকে মোৰ বিৰুদ্ধে কোনো ক্ষমতা থাকিব নোৱাৰিলেহেঁতেন;
১২ তেতিয়াৰ পৰা পীলাতে তেওঁক মুকলি কৰি দিবলৈ বিচাৰিলে, কিন্তু ইহুদীসকলে চিঞৰি ক'লে, "তুমি যদি এই মানুহজনক এৰি দিয়া, তেন্তে তুমি কৈচৰৰ বন্ধু নহয়;
১৩ পীলাতে এই কথা শুনি যীচুক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি, কিন্তু ইব্ৰী ভাষাত গব্বাথা বুলি কোৱা ঠাইত বিচাৰ আসনত বহিল।
১৪ তেতিয়া নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ প্ৰস্তুতি আৰু প্ৰায় ষষ্ঠ ঘণ্টাত তেওঁ ইহুদীসকলক ক'লে, "চোৱা তোমালোকৰ ৰজা!"
১৫ কিন্তু তেওঁলোকে চিঞৰি ক'লে, "তেওঁক দূৰ কৰক, তেওঁক আঁতৰাই দিয়ক, ক্রুচত দিয়ক।" পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, "মই তোমালোকৰ ৰজাক ক্রুচত দিম নে?" প্ৰধান পুৰোহিতসকলে উত্তৰ দিলে, আমাৰ কৈজাৰৰ বাহিৰে আন কোনো ৰজা নাই।
১৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক্রুচত দিয়াৰ বাবে তেওঁলোকৰ হাতত তুলি দিলে। পাছত তেওঁলোকে যীচুক ধৰি লৈ গ'ল।
১৭ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ ক্রুচ লৈ মূৰৰ খুলিৰ ঠাই নামৰ ঠাইলৈ ওলাই গ'ল, যাক ইব্ৰী ভাষাত গলগোথা বুলি কোৱা হয়।
১৮ তাত তেওঁলোকে তেওঁক ক্রুচত দিলে আৰু তেওঁৰ লগত আন দুজনক দুয়োফালে এজন আৰু মাজত যীচুক ক্রুচত দিলে।
১৯ পীলাতে এটা উপাধি লিখি ক্রুচত লগালে। আৰু লিখা আছিল, "নাচৰতৰ যীচু ইহুদীসকলৰ ৰজা।"
২০ তেতিয়া ইহুদীসকলৰ বহুতে এই উপাধি পঢ়িছিল, কিয়নো যীচুক ক্রুচত দিয়া ঠাইখন নগৰৰ ওচৰত আছিল।
২১ তেতিয়া ইহুদীসকলৰ প্ৰধান পুৰোহিতসকলে পীলাতক ক'লে, "ইহুদীসকলৰ ৰজা বুলি লিখা নাই। কিন্তু তেওঁ কৈছিল, "মই ইহুদীসকলৰ ৰজা।"
২২ পীলাতে উত্তৰ দিলে, "মই যি লিখিলোঁ, তাক মই লিখিলোঁ।"
২৩ তেতিয়া সৈন্যসকলে যীচুক কুৰুচত দি তেওঁৰ কাপোৰ লৈ প্ৰতিজন সৈনিকৰ বাবে চাৰিটা ভাগত বিভক্ত কৰিলে; আৰু তেওঁৰ চোলাটোও, এতিয়া চোলাটো ওপৰৰ পৰা গোটেইখিনি বোৱা চিলাই নোহোৱা আছিল।
২৪ তেতিয়া তেওঁলোকে ইজনে সিজনৰ মাজত ক'লে, "আহক আমি তাক ফালি নাযাওঁ, কিন্তু ইয়াৰ কাৰণে কাৰ হ'ব, তাৰ কাৰণে চিঠি নিক্ষেপ কৰোঁ; সেই কাৰণে সৈন্যসকলে এইবোৰ কৰিলে।
২৫ যীচুৰ কুৰুচৰ কাষত তেওঁৰ মাক, মাকৰ ভনীয়েক, ক্লিওফাৰ পত্নী মৰিয়ম আৰু মগদলীনী মৰিয়ম থিয় হৈ আছিল।
২৬ তেতিয়া যীচুৱে নিজৰ মাকক আৰু তেওঁৰ প্ৰিয় শিষ্যজনক থিয় হৈ থকা দেখি মাকক ক'লে, " মহিলা, চোৱা তোমাৰ পুত্ৰ!
২৭ তেতিয়া তেওঁ শিষ্যজনক ক'লে, " চোৱা তোমাৰ মা!" সেই সময়ত সেই শিষ্যই তাইক নিজৰ ঘৰলৈ লৈ গ'ল।
২৮ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে শাস্ত্ৰৰ বাক্য পূৰ্ণ হ'বলৈ যে সকলো সম্পন্ন হ'ল, সেই কথা জানি ক'লে, " মই পিয়াহ পাইছো।"
29 তাতে এটা পাত্ৰত ভিনেগাৰ ভৰোৱা আছিল আৰু তেওঁলোকে এটা স্পঞ্জত ভিনেগাৰ ভৰাই হিচপৰ ওপৰত পিন্ধাই তেওঁৰ মুখত ৰাখিছিল।
৩০ তেতিয়া যীচুৱে সেই মদ গ্ৰহণ কৰি ক'লে, " সমাপ্ত হ'ল;
31 এতেকে ইহুদীসকলে বিশ্ৰামবাৰে ক্রুচত মৃতদেহবোৰ যাতে নাথাকে তাৰ বাবে প্ৰস্তুতি আছিল, (কাৰণ সেই বিশ্ৰামবাৰ দিনটো ডাঙৰ দিন আছিল) তেওঁলোকে পীলাতক অনুৰোধ কৰিলে যে তেওঁলোকৰ ভৰি দুখন ভাঙি যাবলৈ আৰু তেওঁলোক থাকিবলৈ লৈ যোৱা হৈছে।
৩২ তাৰ পাছত সৈন্যসকলে আহি প্ৰথমজন আৰু তেওঁৰ লগত ক্রুচত দিয়া আনজনৰ ভৰি ভাঙি পেলালে।
33 কিন্তু তেওঁলোকে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁ ইতিমধ্যে মৃত হোৱা দেখি তেওঁৰ ভৰি দুখন ভাঙি নাযায়।
৩৪ কিন্তু সৈনিকসকলৰ এজনে বৰশীৰে তেওঁৰ কাষত বিন্ধিলে আৰু লগে লগে তেজ আৰু পানী ওলাই আহিল।
৩৫ যি জনে সেই কথা দেখিলে, তেওঁ সাক্ষ্য দিলে, আৰু তেওঁৰ সাক্ষ্য সত্য;
৩৬ কিয়নো এইবোৰ শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হ'বলৈ কৰা হ'ল, "তেওঁৰ এটা হাড় ভাঙি নাযায়।"
৩৭ আৰু আন এখন শাস্ত্ৰই কয়, "তেওঁলোকে বিন্ধিলে তেওঁক চাব।"
38 তাৰ পাছত অৰিমথিয়াৰ যোচেফে যীচুৰ শিষ্য আছিল, কিন্তু ইহুদীসকলৰ ভয়ত গোপনে পীলাতক যীচুৰ মৃতদেহ কাঢ়ি নিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে আৰু পীলাতে তেওঁক অনুমতি দিলে। তেওঁ আহি যীচুৰ মৃতদেহ লৈ গ'ল।
39 তাৰ পাছত নিকোদিমোও আহিল, যিজনে প্ৰথমে ৰাতি যীচুৰ ওচৰলৈ আহি প্ৰায় এশ পাউণ্ড ওজনৰ গন্ধৰ আৰু এলোজৰ মিশ্ৰণ আনিছিল।
৪০ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ মৃতদেহটো লৈ ইহুদীসকলে কবৰ দিয়াৰ দৰে মছলাবোৰৰ সৈতে লিনেন কাপোৰেৰে ঘাঁ কৰিলে।
৪১ তেওঁক ক্রুচত দিয়া ঠাইত এখন বাগিচা আছিল; আৰু বাগিচাত এটা নতুন সমাধিস্থল, য'ত এতিয়াও মানুহক সমাধিস্থ কৰা হোৱা নাছিল।
৪২ ইহুদীসকলৰ প্ৰস্তুতিৰ দিনত তেওঁলোকে যীচুক তাত শুৱাই দিলে; কিয়নো মৈদাম ওচৰ চাপি আহিছিল।

অধ্যায় ২০

১ সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা ৰাতিপুৱাই মগদলীনী মৰিয়ম আন্ধাৰ হৈ মৈদামৰ ওচৰলৈ আহি কবৰৰ পৰা শিলটো আঁতৰাই নিয়া দেখিলে।

২ তেতিয়া তাই দৌৰি গৈ চিমোন পিতৰ আৰু যীচুৱে ভালপোৱা আনজন শিষ্যৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক ক'লে, "তেওঁলোকে প্ৰভুক কবৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, কিন্তু আমি নাজানো যে তেওঁক ক'ত শুৱাই দিলে।"
৩ পিতৰে আৰু সেই আন শিষ্য বাহিৰলৈ গৈ মৈদামৰ ওচৰ পালেগৈ।
৪ তেতিয়া তেওঁলোক দুয়ো একেলগে দৌৰি গ'ল আৰু আনজন শিষ্যই পিতৰক আগুৱি ধৰি প্ৰথমে মৈদামৰ ওচৰ পালেগৈ।
৫ তেতিয়া তেওঁ কুঁজৰাই ভিতৰলৈ চাই লিনেন কাপোৰবোৰ পৰি থকা দেখিলে; তথাপিও তেওঁ ভিতৰলৈ যোৱা নাছিল।
৬ তেতিয়া চিমোন পিতৰে তেওঁৰ পিছে পিছে আহি মৈদামৰ ভিতৰলৈ গৈ লিনেন কাপোৰ পৰি থকা দেখিলে।
7 তেওঁৰ মূৰৰ চাৰিওফালে থকা নেপকিনটো লিনেন কাপোৰৰ লগত পৰি থকা নাছিল, কিন্তু নিজে এটা ঠাইত মেৰিয়াই থোৱা আছিল।
৮ তাৰ পাছত সেই আন এজন শিষ্যও ভিতৰলৈ গ'ল, যিজনে প্ৰথমে মৈদামলৈ আহিছিল আৰু তেওঁ দেখি বিশ্বাস কৰিলে।
9 কিয়নো তেওঁ মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান হ'ব বুলি শাস্ত্ৰৰ বিষয়ে তেওঁলোকে এতিয়াও নাজানিছিল।
১০ তেতিয়া শিষ্যবিলাক পুনৰ নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল।
১১ কিন্তু মৰিয়মে বাহিৰত মৈদামৰ কাষত থিয় হৈ কান্দি কান্দি আছিল আৰু কান্দি থাকোঁতে তাই কুঁজৰাই মৈদামৰ ভিতৰলৈ চালে।
১২ যীচুৰ মৃতদেহ শুই থকা ঠাইত এজন মূৰত আৰু আনজন ভৰিৰ ওচৰত বগা কাপোৰ পিন্ধা দুজন স্বৰ্গদূত বহি থকা দেখিলে।
১৩ তেওঁলোকে তাইক ক'লে, "মহিলা, তুমি কিয় কান্দিছা?" তাই তেওঁলোকক ক'লে, কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ প্ৰভুক কাঢ়ি লৈ গৈছে আৰু মই নাজানো যে তেওঁলোকে তেওঁক ক'ত শুৱাইছে।"
১৪ এই কথা কৈ তাই পিছলৈ ঘূৰি আহি যীচুক থিয় হৈ থকা দেখিলে, কিন্তু তেওঁ যে যীচু সেই কথা নাজানিলে।
১৫ যীচুৱে তাইক ক'লে, " মহিলা, তুমি কিয় কান্দিছা? তুমি কাক বিচাৰিছা? তাই তেওঁক মালিক বুলি ধৰি ক'লে, "হে ছাৰ, যদি আপুনি তেওঁক ইয়াৰ পৰা কঢ়িয়াই লৈ গৈছে, তেন্তে আপুনি তেওঁক ক'ত ৰাখিছে, মই তেওঁক লৈ যাম।"
১৬ যীচুৱে তাইক ক'লে, "মৰিয়ম।" তাই ঘূৰি আহি তেওঁক ক'লে, "ৰব্বোনী; অৰ্থাৎ গুৰু।
১৭ যীচুৱে তাইক ক'লে, " মোক স্পৰ্শ নকৰিবা; কিয়নো মই এতিয়াও মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ উঠি যোৱা নাই; আৰু মোৰ ঈশ্বৰ আৰু তোমালোকৰ ঈশ্বৰলৈ।
১৮ মৰিয়ম মগদলীনী আহি শিষ্যবিলাকক ক'লে যে তাই প্ৰভুক দেখিছে আৰু তেওঁ এই কথাবোৰ তাইক কৈছিল।
১৯ তেতিয়া সেইদিনা সন্ধিয়া ইহুদীসকলৰ ভয়ত শিষ্যসকলে গোট খোৱা ঠাইৰ দুৱাৰবোৰ বন্ধ হৈ গ'ল, তেতিয়া যীচুৱে মাজত থিয় হৈ তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকৰ শান্তি হওক।"
২০ এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ হাত আৰু কাষ দেখুৱালে। তেতিয়া শিষ্যসকলে প্ৰভুক দেখি আনন্দিত হ'ল।
২১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, " তোমালোকৰ বাবে শান্তি হওক;
২২ এই কথা কৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত উশাহ লৈ ক'লে, " তোমালোকে পবিত্ৰ আত্মা গ্ৰহণ কৰা।
২৩ তোমালোকে যাৰ পাপ ক্ষমা কৰা, সেই পাপ ক্ষমা কৰা হয়; আৰু যাৰ পাপ তোমালোকে ধৰি ৰাখক, সেই পাপ ৰখা হয়।
24 কিন্তু যীচু অহাৰ সময়ত বাৰজনৰ মাজৰ এজন থমাও তেওঁলোকৰ লগত নাছিল।
২৫ আন শিষ্যসকলে তেওঁক ক'লে, "আমি প্ৰভুক দেখিলোঁ।" কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "যদিহে মই তেওঁৰ হাতত নখৰ ছাপ দেখা নাপাওঁ আৰু নখৰ ছাপত মোৰ আঙুলি নিদিওঁ আৰু তেওঁৰ কাষত হাত নিদিওঁ, তেন্তে মই বিশ্বাস নকৰোঁ।"
২৬ তাৰ পাছত আঠ দিনৰ পাছত তেওঁৰ শিষ্যবিলাক আৰু থমাছ আৰু তেওঁলোকৰ লগত পুনৰ ভিতৰলৈ আহিল, তেতিয়া যীচুৱে দুৱাৰবোৰ বন্ধ কৰি আহি মাজত থিয় হৈ ক'লে, " তোমালোকৰ শান্তি হওক।"
২৭ তেতিয়া তেওঁ থমাছক ক'লে, " তোমাৰ আঙুলিটো ইয়ালৈ আগবঢ়াই মোৰ হাত দুখন চাওক; আৰু তোমাৰ হাতখন ইয়ালৈ আগবঢ়াই মোৰ কাষত ঠেলি দিয়া;
২৮ তেতিয়া থমাছে তেওঁক ক'লে, "মোৰ প্ৰভু আৰু মোৰ ঈশ্বৰ।"
২৯ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " থমা, তুমি মোক দেখাৰ কাৰণে তুমি বিশ্বাস কৰা;
৩০ আৰু এই পুস্তকত লিখা নথকা আন বহুতো চিন যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যবিলাকৰ আগত সঁচাকৈ কৰিলে।
৩১ কিন্তু এইবোৰ লিখা হৈছে যাতে আপোনালোকে বিশ্বাস কৰিব পাৰে যে যীচু ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ খ্ৰীষ্ট; আৰু বিশ্বাস কৰি তোমালোকে তেওঁৰ নামেৰে জীৱন পাবা।"

অধ্যায় ২১

১ এইবোৰৰ পাছত যীচুৱে তিবেৰিয়া সাগৰত শিষ্যবিলাকৰ আগত নিজকে পুনৰ দেখুৱালে; আৰু এই বিষয়ে তেওঁ নিজকে দেখুৱালে।
২ চিমোন পিতৰ, ডিডিমছ নামৰ থমাছ, গালীলৰ কানাৰ নথনিয়েল, জবদীৰ পুত্ৰ আৰু তেওঁৰ আন দুজন শিষ্য একেলগে আছিল।
৩ চিমোন পিতৰে তেওঁলোকক ক'লে, "মই মাছ ধৰিবলৈ যাওঁ।" তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "আমিও তোমাৰ লগত যাম।" তেওঁলোকে ওলাই গ'ল আৰু লগে লগে এখন জাহাজত উঠিল; আৰু সেই নিশা তেওঁলোকে একো ধৰিব নোৱাৰিলে।
৪ কিন্তু ৰাতিপুৱাতে যীচুৱে পাৰত থিয় হ'ল;
৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " সন্তানসকল, তোমালোকৰ কিবা আহাৰ আছেনে?" তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "নাই।"
৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " জালখন জালখন জাহাজৰ সোঁফালে পেলাওক, তেতিয়া তোমালোকে পাবা।" এতেকে তেওঁলোকে পেলাই দিলে, আৰু এতিয়া মাছৰ সংখ্যাৰ বাবে তেওঁলোকে তাক টানিব নোৱাৰিলে।

৭ এতেকে যীচুৱে প্ৰেম কৰা সেই শিষ্যই পিতৰক ক'লে, "এয়া প্ৰভু।" চিমোন পিতৰে প্ৰভু বুলি শুনি তেওঁ নিজৰ মাছমৰীয়াৰ চোলাটো বান্ধি ল'লে, (তেওঁ উলংগ হৈ আছিল) আৰু নিজকে সাগৰত পেলাই দিলে।
৮ আন শিষ্যবিলাক সৰু জাহাজত উঠি আহিল; (কিয়নো তেওঁলোক ভূমিৰ পৰা দূৰত নাছিল, কিন্তু দুশ হাতৰ দৰে আছিল,) মাছেৰে জাল টানিছিল।
9 তেতিয়া তেওঁলোকে স্থললৈ অহাৰ লগে লগে তাত কয়লাৰ জুই আৰু তাত মাছ আৰু পিঠা থোৱা দেখিলে।
১০ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " তোমালোকে এতিয়া ধৰা মাছবোৰ আনি দিয়া।"
১১ চিমোন পিতৰে ওপৰলৈ উঠি গৈ জালখন টানি মাটিলৈ টানি আনিলে, য'ত এশ তেপঞ্চাশটা মাছেৰে ভৰি আছিল;
১২ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " আহা আৰু ভোজন কৰা।" আৰু কোনো শিষ্যই তেওঁক সুধিবলৈ সাহস কৰা নাছিল, "তুমি কোন?" সেইজন প্ৰভু বুলি জানি।
১৩ তেতিয়া যীচুৱে আহি পিঠা লৈ তেওঁলোকক আৰু মাছও দিলে।
১৪ যীচুৱে মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান হোৱাৰ পাছত এইবাৰ তৃতীয়বাৰৰ বাবে শিষ্যসকলৰ আগত নিজকে প্ৰকাশ কৰিলে।
১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে ভোজন কৰাৰ পাছত যীচুৱে চিমোন পিতৰক ক'লে, " যোনাচৰ পুত্ৰ চিমোন, তুমি মোক এইবোৰতকৈ বেছি ভাল পাবানে?" তেওঁ তেওঁক ক'লে, "হয় প্ৰভু; তুমি জানা যে মই তোমাক ভাল পাওঁ। তেওঁ তেওঁক ক'লে, " মোৰ মেৰ পোৱালিবোৰ খুৱাই দিয়া।"
১৬ তেওঁ পুনৰ দ্বিতীয়বাৰ তেওঁক ক'লে, " যোনাচৰ পুত্ৰ চিমোন, তুমি মোক ভাল পোৱা নে?" তেওঁ তেওঁক ক'লে, "হে প্ৰভু; তুমি জানো যে মই তোমাক ভাল পাওঁ।" তেওঁ তেওঁক ক'লে, " মোৰ ভেড়াবোৰ চহা।"
১৭ তৃতীয়বাৰ তেওঁ তেওঁক ক'লে, " যোনাচৰ পুত্ৰ চিমোন, তুমি মোক ভাল পোৱা নে?" তৃতীয়বাৰৰ বাবে পিতৰে তেওঁক ক'লে, "তুমি মোক ভাল পাবানে?" তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "প্ৰভু, আপুনি সকলো জানে; তুমি জানো যে মই তোমাক ভাল পাওঁ।" যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মোৰ ভেড়াবোৰ চহা।"
১৮ মই তোমাক সঁচাকৈ কওঁ, তুমি যেতিয়া সৰু আছিলা, তেতিয়া তুমি নিজকে কণ্ঠ পিন্ধিছিলা আৰু তোমাৰ ইচ্ছা ঠাইলৈ গৈছিলা; 'নকৰো।'
১৯ তেওঁ এই কথা ক'লে, তেওঁ কি মৃত্যুৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিব। এই কথা কৈ তেওঁ তেওঁক ক'লে, " মোৰ পিছে পিছে যোৱা।"
২০ তেতিয়া পিতৰে ঘূৰি ফুৰি, যীচুৱে প্ৰেম কৰা শিষ্যজনক অনুসৰণ কৰা দেখিলে। যিজনেও ৰাতিৰ আহাৰ গ্ৰহণৰ সময়ত তেওঁৰ বুকুত ভৰ দি ক'লে, "প্ৰভু, তোমাক বিশ্বাসঘাতকতা কৰা কোন?
২১ পিতৰে তেওঁক দেখি যীচুক ক'লে, "প্ৰভু, আৰু এই মানুহে কি কৰিব?"
২২ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, " মই অহালৈকে তেওঁ যদি থাকিব বিচাৰো, তেন্তে তোমাৰ কি? তুমি মোৰ পিছে পিছে যোৱা।
২৩ তেতিয়া ভাইসকলৰ মাজত এই কথা বিয়পি পৰিল, যে সেই শিষ্যৰ মৃত্যু নহয়; কিন্তু, "মই যদি মই অহালৈকে তেওঁ থাকক, তেন্তে তোমাৰ কি হ'ব?"
২৪ এইবোৰ কথাৰ সাক্ষ্য দিয়া শিষ্যই এইবোৰ লিখিছে;
২৫ যীচুৱে কৰা আন বহুতো কামো আছে, যিবোৰ যদি প্ৰত্যেকৰে লিখা হয়, তেন্তে মই ভাবো যে জগতখনেও লিখা হ'বলগীয়া পুস্তকবোৰ ৰাখিব নোৱাৰিলে। আমিন।

পাঁচনিসকলৰ কৰ্ম

অধ্যায় ১

১ হে থিওফিলা, যীচুৱে যি কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল, সেই সকলোবোৰৰ বিষয়ে মই আগৰ গ্ৰন্থখন লিখিছো।
২ যিদিনা তেওঁক বন্দী কৰা হৈছিল, সেই দিনলৈকে তেওঁ পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই তেওঁ মনোনীত কৰা পাঁচনিসকলক আজ্ঞা দিয়া নাছিল।
৩ চল্লিশ দিন তেঁওলোকৰ সন্মুখত দেখা পাই আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে ক'বলৈ গৈ বহুতো অভুল প্ৰমাণৰ দ্বাৰাই তেওঁক জীৱিত অৱস্থাত দেখুৱালে।
৪ আৰু তেওঁলোকৰ লগত একত্ৰিত হৈ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে যে তেওঁলোকে যিৰূচালেমৰ পৰা আঁতৰি নাযাব, কিন্তু পিতৃৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ বাবে অপেক্ষা কৰক, যিটো তেওঁ কৈছে, তোমালোকে মোৰ বিষয়ে শুনা।
৫ কিয়নো যোহনে সঁচাকৈ পানীৰে বাপ্তিস্ম দিছিল; কিন্তু তোমালোকে পবিত্ৰ আত্মাৰে বাপ্তিস্ম ল'বা।
৬ তেতিয়া তেওঁলোকে একত্ৰিত হৈ তেওঁক সুধিলে, "হে প্ৰভু, তুমি এই সময়ত ইস্ৰায়েলৰ ৰাজ্য পুনৰ ঘূৰাই দিবানে?"
৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " পিতৃয়ে নিজৰ ক্ষমতাত যি সময় বা ঋতু দি আহিছে, সেই সময় বা ঋতুবোৰ জনাটো তোমালোকৰ বাবে নহয়।"
৪ কিন্তু পবিত্ৰ আত্মা তোমালোকৰ ওপৰত অহাৰ পাছত তোমালোকে শক্তি লাভ কৰিবা, আৰু যিৰূচালেম, সমগ্ৰ যিহূদিয়া, চমৰিয়া আৰু পৃথিৱীৰ অন্তিম অংশলৈকে তোমালোকে মোৰ সাক্ষী হবা।
৯ এই কথাবোৰ ক'লে, তেওঁলোকে চাই থাকোঁতে তেওঁক ওপৰলৈ তুলি লোৱা হ'ল; আৰু এটা ডাৱৰে তেওঁক তেওঁলোকৰ দৃষ্টিৰ পৰা আঁতৰাই লৈ গ'ল।
10 তেওঁ ওপৰলৈ উঠি যোৱাৰ সময়ত তেওঁলোকে দৃঢ়তাৰে স্বৰ্গৰ ফালে চাই থাকোঁতে, বগা পোছাক পৰিহিত দুজন মানুহ তেওঁলোকৰ কাষত থিয় হৈ আছিল।
১১ তেওঁলোকে ক'লে, "হে গালীলৰ লোকসকল, স্বৰ্গলৈ চাই কিয় থিয় হৈ আছা?" যি যীচুক তোমালোকৰ পৰা স্বৰ্গলৈ উঠাই দিয়া হৈছে, সেই যীচুক তোমালোকে স্বৰ্গলৈ যোৱা দেখাৰ দৰেই আহিব।"
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে জলপান নামৰ পৰ্ব্বতৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ উভতি আহিল।
13 পাছত তেওঁলোকে এটা ওপৰৰ কোঠালৈ উঠি গ'ল, য'ত পিতৰ, যাকোব, যোহন, আন্দ্ৰিয়, ফিলিপ, থমা, বাৰ্থলমিউ, মথি, আলফাইৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু চিমোন চেলোট দুয়োজনেই বাস কৰিছিল। আৰু যাকোবৰ ভায়েক যিহূদা।
১৪ এই সকলোৱে নাৰীসকলৰ লগত, যীচুৰ মাতৃ মৰিয়ম আৰু তেওঁৰ ভাইসকলৰ লগত একেলগে প্ৰাৰ্থনা আৰু অনুৰোধত থাকিল।
১৫ সেই দিনবোৰত পিতৰে শিষ্যবিলাকৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে, "নামৰ সংখ্যা একেলগে প্ৰায় এশ বিশজন আছিল।"
১৬ হে ভাইসকল, যীচুক ধৰি লোৱাসকলৰ পথ প্ৰদৰ্শক যিহূদাৰ বিষয়ে পবিত্ৰ আত্মাই দায়ূদৰ মুখেৰে আগতে কোৱা এই শাস্ত্ৰখন নিশ্চয় পূৰ্ণ হ'ব।
১৭ কিয়নো তেওঁ আমাৰ লগত গণনা কৰা হৈছিল আৰু তেওঁ এই পৰিচৰ্যাৰ অংশ লাভ কৰিছিল।
১৮ এই মানুহজনে অপৰাধৰ পুৰস্কাৰ দি এখন পথাৰ ক্ৰয় কৰিলে; আৰু মূৰ জোকাৰি পৰি মাজত ফাটি গ'ল আৰু তেওঁৰ সকলো অন্ত্ৰ বাহিৰলৈ ওলাই আহিল।
১৯ তেতিয়া যিৰূচালেমত বাস কৰা সকলো লোকে এই কথা জানিব পাৰিলে। যিমানেই সেই পথাৰখনক তেওঁলোকৰ সঠিক জিভাত আচেলডামা বুলি কোৱা হয়, অৰ্থাৎ তেজৰ পথাৰ।
২০ কিয়নো গীতমালা পুস্তকত লিখা আছে, "তেওঁৰ বাসস্থান নিৰ্জন হওক, তাত কোনোৱে নাথাকক;
২১ এতেকে প্ৰভু যীচুৱে আমাৰ মাজলৈ অহা-যোৱা কৰা সকলো সময়ত আমাৰ লগত সংগী হৈ থকা এই লোকসকলৰ মাজৰ পৰা।
২২ যোহনৰ বাপ্তিস্মৰ পৰা আৰম্ভ কৰি যিদিনা তেওঁ আমাৰ পৰা উঠাই লোৱা হৈছিল, সেইদিনালৈকে তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ সাক্ষী হ'বলৈ আমাৰ লগত নিযুক্ত হ'ব লাগিব।
২৩ তাতে যোচেফ নাম বৰ্চাবা আৰু মথিয়াক দুজনক নিযুক্ত কৰিলে।
২৪ তেওঁলোকে প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, "হে প্ৰভু, যিজনে সকলো মানুহৰ হৃদয় জানে, এই দুজনৰ মাজৰ পৰা আপুনি বাছি লৈছে নে নাই, সেই বিষয়ে জনাওক।
২৫ তেওঁ নিজৰ ঠাইলৈ যাবৰ বাবে যিহূদাই যিহূদা অপৰাধৰ দ্বাৰাই পতিত হৈছিল, সেই পৰিচৰ্যা আৰু পাঁচনি পদত অংশ ল'ব পাৰে।
২৬ আৰু তেওঁলোকে নিজৰ ভাগ ল'লে; আৰু সেই ভাগ মথিয়াছৰ ওপৰত পৰিল; আৰু তেওঁক এঘাৰজন পাঁচনিৰ সৈতে গণনা কৰা হ'ল।

অধ্যায় ২

১ পাছত পেন্টেকোষ্টৰ দিন আহিল, তেওঁলোক সকলোৱে একে ঠাইতে একেলগে থাকিল।
২ তেতিয়া হঠাতে আকাশৰ পৰা প্ৰচণ্ড বতাহৰ দৰে শব্দ এটা আহিল আৰু তেওঁলোকে বহি থকা গোটেই ঘৰখন ভৰি পৰিল।
৩ তেতিয়া তেওঁলোকৰ আগত জুইৰ দৰে ফাটি যোৱা জিভা দেখা গ'ল আৰু সেই জিভা তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেকৰে ওপৰত বহিল।
৪ তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে পবিত্ৰ আত্মাত পৰিপূৰ্ণ হৈ আত্মাই তেওঁলোকক কোৱাৰ দৰে আন ভাষাত কথা ক'বলৈ ধৰিলে।
৫ আৰু যিৰূচালেমত আকাশৰ তলৰ প্ৰত্যেক জাতিৰ পৰা ভক্তিপূৰ্ণ ইহুদী লোক বাস কৰিছিল।
6 এই কথা বিয়পি পৰাত, প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ ভাষাত কথা কোৱা শুনিলে, লোকসকলে একত্ৰিত হৈ বিভ্ৰান্ত হৈ পৰিল।
7 তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে আচৰিত হৈ আচৰিত হৈ ইজনে সিজনক ক'লে, "চোৱা, এই কথা কোৱা সকলোৱে গালীলীয়া নহয়নে?"
৮ আৰু আমি প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ নিজৰ ভাষাত কেনেকৈ শুনিবলৈ পাওঁ?
9 পাৰ্থীয়া, মাদীয়া, ইলামীয়া আৰু মেচপটেমিয়া, যিহূদিয়া, কপাদোচিয়া, পণ্টুচ আৰু এছিয়াত বাস কৰা লোকসকল।

10 মিচৰত ফ্রিগিয়া আৰু পম্ফিলিয়া আৰু কীৰেনৰ আশে-পাশে থকা লিবিয়া আৰু ৰোমৰ বিদেশী ইহুদী আৰু ধৰ্মান্তৰিত লোকসকল।
১১ ক্রেত আৰু আৰবীয়া, আমি তেওঁলোকৰ ভাষাত ঈশ্বৰৰ আচৰিত কৰ্মৰ কথা কোৱা শুনিবলৈ পাওঁ।
১২ তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে আচৰিত হৈ সন্দেহ কৰি ইজনে সিজনক ক'লে, "এইটো কি?
১৩ আন কিছুমানে উপহাস কৰি ক'লে, "এই মানুহবোৰ নতুন দ্রাক্ষাৰসেৰে পৰিপূৰ্ণ।"
14 কিন্তু পিতৰে এঘাৰজন লোকৰ লগত থিয় হৈ মাত উচ্চ কৰি তেওঁলোকক ক'লে, "হে যিহূদিয়াৰ লোকসকল আৰু যিৰূচালেমত বাস কৰা সকলোৱে এই কথা তোমালোকক জনাবা আৰু মোৰ বাক্য শুনা।
১৫ কিয়নো তোমালোকে ভবাৰ দৰে এইবিলাক মদ্যপান কৰা নাই;
১৬ কিন্তু যোৱেল ভাববাদীয়ে এই কথা কৈছিল;
১৭ শেষ দিনত, ঈশ্বৰে কৈছে, মই মোৰ আত্মা সকলো মাংসৰ ওপৰত ঢালি দিম, আৰু তোমালোকৰ পুত্র-কন্যাই ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিব, আৰু তোমালোকৰ ডেকাসকলে দৰ্শন দেখিব, আৰু তোমালোকৰ বৃদ্ধসকলে সপোন দেখিব :
১৮ আৰু সেই দিনবোৰত মোৰ দাস আৰু দাসীসকলৰ ওপৰত মোৰ আত্মা ঢালি দিম; আৰু তেওঁলোকে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিব।
১৯ মই ওপৰত স্বৰ্গত আচৰিত কাৰ্য্য আৰু তলত পৃথিবীত চিন দেখুৱাম; তেজ, জুই আৰু ধোঁৱাৰ বাষ্প।
২০ প্ৰভুৰ সেই মহান আৰু উল্লেখযোগ্য দিন অহাৰ আগতেই সূৰ্য্য আন্ধাৰলৈ আৰু চন্দ্ৰ তেজলৈ পৰিণত হ'ব।
২১ আৰু যি কোনোৱে প্ৰভুৰ নাম মাতিব, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব।
২২ হে ইস্রায়েলৰ লোকসকল, এই বাক্য শুনা; নাচৰতীয়া যীচু, তোমালোকৰ মাজত ঈশ্বৰে তেওঁৰ দ্বাৰাই কৰা আচৰিত কাৰ্য্য, আচৰিত আৰু চিন দ্বাৰা তোমালোকৰ মাজত ঈশ্বৰক অনুমোদন জনাইছিল।
২৩ ঈশ্বৰৰ নিৰ্ধাৰিত পৰামৰ্শ আৰু আগজাননীৰ দ্বাৰাই তেওঁক উদ্ধাৰ কৰি তোমালোকে তেওঁক ধৰিলে আৰু দুষ্ট হাতেৰে ক্ৰুচত দি বধ কৰিলে।
২৪ ঈশ্বৰে মৃত্যুৰ যন্ত্ৰণাবোৰ মুক্ত কৰি পুনৰুত্থান কৰিলে;
২৫ কিয়নো দায়ূদে তেওঁৰ বিষয়ে কৈছে, "মই প্ৰভুক মোৰ মুখৰ আগত সদায় আগতেই দেখিছিলো, কিয়নো তেওঁ মোৰ সোঁহাতে আছে, যাতে মই লৰচৰ কৰিব নোৱাৰো।
২৬ এই কাৰণে মোৰ হৃদয় আনন্দিত হ'ল আৰু মোৰ জিভা আনন্দিত হ'ল; তদুপৰি মোৰ মাংসেও আশাত বিশ্ৰাম পাব।
২৭ কিয়নো তুমি মোৰ প্ৰাণক নৰকত এৰি নিদিবা, আৰু তোমাৰ পবিত্ৰক বিনষ্ট হ'বলৈ নিদিবা।
২৮ তুমি মোক জীৱনৰ বাটবোৰ প্ৰকাশ কৰিলা; তুমি মোক তোমাৰ মুখেৰে আনন্দৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিবা।
২৯ হে ভাইসকল, পিতৃপুৰুষ দায়ূদৰ বিষয়ে মই আপোনালোকক বিনামূলীয়াকৈ কওঁ যে তেওঁ মৃত আৰু কবৰ দিয়া হৈছে আৰু তেওঁৰ মৈদাম আজিও আমাৰ লগত আছে।
৩০ এতেকে তেওঁ ভাববাদী হৈ তেওঁ জানিছিল যে ঈশ্বৰে তেওঁক শপত খাইছে যে তেওঁৰ কঁকালৰ ফল মাংসৰ অনুসাৰে, তেওঁ খ্ৰীষ্টক নিজৰ সিংহাসনত বহিবলৈ পুনৰুত্থান কৰিব;
৩১ তেওঁ এই কথা আগতেই দেখি খ্ৰীষ্টৰ পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে ক'লে যে তেওঁৰ প্ৰাণ নৰকত নাথাকিল আৰু তেওঁৰ মাংসেও বিনষ্ট হোৱা দেখা নাপালে।
৩২ এই যীচুক ঈশ্বৰে পুনৰুত্থান কৰিলে, যাৰ সাক্ষী আমি সকলোৱে।
৩৩ এতেকে ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে উন্নীত হৈ পিতৃৰ পৰা পবিত্ৰ আত্মাৰ প্ৰতিজ্ঞা লাভ কৰি, এতিয়া তোমালোকে দেখা আৰু শুনা এই কথা ঢালি দিলে।
৩৪ কিয়নো দায়ূদ আকাশলৈ উঠা নাই, কিন্তু তেওঁ নিজেই ক'লে, "যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক ক'লে, তুমি মোৰ সোঁহাতে বহা।
৩৫ যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰিৰ তলুৱা নকৰোঁ।
36 এতেকে ইস্রায়েলৰ সকলো বংশই নিশ্চিতভাৱে জানি লওক যে, তোমালোকে ক্ৰুচত দিয়া যীচুক ঈশ্বৰে প্ৰভু আৰু খ্ৰীষ্ট উভয় কৰিলে।
37 এই কথা শুনি তেওঁলোকে পিতৰ আৰু বাকী পাঁচনিসকলক ক'লে, "হে ভাইসকল, আমি কি কৰিম?"
৩৮ তেতিয়া পিতৰে তেওঁলোকক ক'লে, "অনুতাপ কৰা আৰু পাপৰ ক্ষমাৰ বাবে তোমালোকৰ প্ৰত্যেকেই যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত বাপ্তিস্ম লোৱা, তেতিয়া তোমালোকে পবিত্ৰ আত্মাৰ দান লাভ কৰিবা।"
৩৯ কিয়নো প্ৰতিজ্ঞা তোমালোকৰ বাবে, তোমালোকৰ সন্তানসকলৰ বাবে আৰু দূৰৈত থকা সকলোৰে বাবে, যিসকলক আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই মাতিব।
৪০ আৰু বহুতো কথাৰে তেওঁ সাক্ষ্য দি উপদেশ দি ক'লে, "এই অশুভ প্ৰজন্মৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰা।"
৪১ তেতিয়া তেওঁৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰা লোকসকলে বাপ্তিস্ম ল'লে আৰু সেইদিনা তেওঁলোকৰ লগত প্ৰায় তিনি হাজাৰ লোক যোগ হ'ল।
৪২ তেওঁলোকে পাঁচনিসকলৰ শিক্ষা আৰু সঙ্গীত, পিঠা ভাঙি আৰু প্ৰাৰ্থনাত অটল হৈ থাকিল।
৪৩ পাছত প্ৰত্যেক প্ৰাণৰ ওপৰত ভয় আহিল আৰু পাঁচনিবিলাকে অনেক আশ্চৰ্য্য আৰু চিন কৰিলে।
৪৪ বিশ্বাস কৰা সকলোৱে একেলগে আছিল আৰু সকলো বস্তু একেলগে আছিল;
৪৫ আৰু তেওঁলোকৰ সম্পত্তি আৰু সা-সম্পত্তি বিক্ৰী কৰি প্ৰত্যেকৰে প্ৰয়োজন অনুসাৰে সকলো মানুহৰ মাজত বিভক্ত কৰিলে।
46 তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে একে মনেৰে মন্দিৰত থাকি, ঘৰে ঘৰে পিঠা ভাঙি আনন্দ আৰু একান্ত মনেৰে নিজৰ আহাৰ খাইছিল।
৪৭ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰা, আৰু সকলো লোকৰ ওচৰত অনুগ্ৰহ পোৱা। আৰু প্ৰভুৱে পৰিত্ৰাণ পাবলগীয়া লোকসকলক দৈনিক মণ্ডলীত যোগ দিছিল।

অধ্যায় ৩

১ পিতৰ আৰু যোহনে নৱম ঘণ্টাত প্ৰাৰ্থনাৰ সময়ত একেলগে মন্দিৰলৈ উঠি গ'ল।

২ তেতিয়া মাকৰ গৰ্ভৰ পৰা এজন পংগু মানুহক কঢ়িয়াই নিয়া হ'ল, যাক তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰা লোকসকলৰ পৰা দান-বৰঙণি বিচাৰি মন্দিৰৰ দুৱাৰমুখত শুৱাই লৈ গ'ল;
৩ পিতৰ আৰু যোহনক মন্দিৰলৈ যাবলৈ ওলোৱা দেখি তেওঁ দান-বৰঙণি বিচাৰিলে।
৪ পিতৰে যোহনৰ লগত তেওঁৰ ওপৰত চকু ৰাখি ক'লে, "আমালৈ চোৱা।"
৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা কিবা এটা পাম বুলি আশা কৰি তেওঁলোকৰ প্ৰতি গুৰুত্ব দিলে।
৬ তেতিয়া পিতৰে ক'লে, "মোৰ হাতত ৰূপ আৰু সোণ নাই; কিন্তু মোৰ যি আছে, মই তোমাক দিছো।
7 তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ সোঁহাতত ধৰি ওপৰলৈ তুলিলে, আৰু লগে লগে তেওঁৰ ভৰি আৰু গোৰোহাৰ হাড়বোৰ শক্তি পালে।
৮ তেওঁ জপিয়াই থিয় হৈ খোজ কাঢ়ি গৈ তেওঁলোকৰ লগত মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰিলে, খোজ কাঢ়ি, জপিয়াই ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিলে।
9 তেতিয়া সকলো লোকে তেওঁক খোজ কাঢ়ি গৈ থকা আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰা দেখিলে।
10 তেতিয়া তেওঁলোকে জানিলে যে মন্দিৰৰ সুন্দৰ দুৱাৰত দান-বৰঙণিৰ বাবে বহি থকা তেওঁৱেই।
11 সুস্থ হোৱা সেই পংগুজনে পিতৰ আৰু যোহনক ধৰি ৰাখিলে, সকলো লোকে অতিশয় আচৰিত হৈ চলোমনৰ বাৰাণ্ডাত তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ দৌৰি গ'ল।
১২ পিতৰে সেই কথা দেখি লোকসকলক ক'লে, "হে ইস্ৰায়েলৰ লোকসকল, এই কথাত তোমালোক কিয় আচৰিত হ'বা?" বা আমাৰ নিজৰ শক্তি বা পবিত্ৰতাৰ দ্বাৰাই আমি এই মানুহজনক চলাৰ দৰে আমাক কিয় ইমান আন্তৰিকতাৰে চাইছা?
১৩ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ ঈশ্বৰ অব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰ যীচুক মহিমা কৰিলে; পীলাতৰ সন্মুখত তেওঁক অস্বীকাৰ কৰি তোমালোকে তেওঁক অস্বীকাৰ কৰিলা।
১৪ কিন্তু তোমালোকে পবিত্ৰ আৰু ধাৰ্মিকক অস্বীকাৰ কৰি তোমালোকক এজন হত্যাকাৰীৰ অনুমতি বিচাৰিছিলা;
১৫ আৰু ঈশ্বৰে মৃতকৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰা জীৱনৰ ৰাজকুমাৰক বধ কৰিলে; যাৰ সাক্ষী আমি।
১৬ তেওঁৰ নামত বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ নামে এই মানুহজনক শক্তিশালী কৰি তুলিছে, যাক তোমালোকে দেখিছা আৰু চিনি পাবা;
১৭ এতিয়া, ভাইসকল, মই জানো যে তোমালোকে তোমালোকৰ শাসকসকলেও অজ্ঞানতাৰ দ্বাৰাই এই কাম কৰিলে।
১৮ কিন্তু খ্ৰীষ্টই যি কষ্ট ভোগ কৰিব, সেই বিষয়ে ঈশ্বৰে আগতে তেওঁৰ সকলো ভাববাদীৰ মুখেৰে সেই কথা পূৰ্ণ কৰিলে।
১৯ এতেকে তোমালোকৰ পাপবোৰ মচি পেলোৱাৰ কাৰণে অনুতাপ কৰা আৰু ধৰ্মান্তৰিত হোৱা;
২০ আৰু তেওঁ যীচু খ্ৰীষ্টক পঠাব, যিজনক আগতে তোমালোকক প্ৰচাৰ কৰা হৈছিল।
২১ ঈশ্বৰে জগতৰ আৰম্ভণিৰে পৰা তেওঁৰ সকলো পবিত্ৰ ভাববাদীসকলৰ মুখেৰে কোৱা সকলো বস্তুৰ পুনৰুদ্ধাৰৰ সময়লৈকে স্বৰ্গই তেওঁক গ্ৰহণ কৰিব লাগিব।
২২ কিয়নো মোচিয়ে সঁচাকৈয়ে পূৰ্বপুৰুষসকলক কৈছিল, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকৰ ভাইসকলৰ মাজৰ পৰা মোৰ নিচিনা এজন ভাববাদী উত্থাপন কৰিব; তেওঁ তোমালোকক যি ক'ব, সেই সকলো কথাত তোমালোকে তেওঁক শুনা।"
২৩ সেই ভাববাদীৰ কথা নুশুনা প্ৰতিজন প্ৰাণে লোকসকলৰ মাজৰ পৰা ধ্বংস হ'ব।
২৪ চমূৱেলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি তাৰ পিছৰ সকলো ভাববাদীয়েও এই দিনবোৰৰ বিষয়ে ভৱিষ্যতবাণী কৰিছে।
২৫ তোমালোক ভাববাদীসকলৰ সন্তান আৰু ঈশ্বৰে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত কৰা নিয়মৰ সন্তান, আৰু ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক ক'লে, তোমাৰ বংশৰ দ্বাৰা পৃথিৱীৰ সকলো জাতি আশীৰ্ব্বাদ হ'ব।"
২৬ ঈশ্বৰে প্ৰথমে নিজৰ পুত্ৰ যীচুক পুনৰুত্থান কৰি তোমালোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰিবলৈ পঠালে।

অধ্যায় ৪

১ তেওঁলোকে লোকসকলৰ লগত কথা পাতি থাকোঁতে পুৰোহিত, মন্দিৰৰ সেনাপতি আৰু চদ্দুকীসকল তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিল।
২ তেওঁলোকে লোকবিলাকক শিক্ষা দি মৃতবিলাকৰ পৰা পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে যীচুৰ যোগেদি প্ৰচাৰ কৰাত শোক পালে।
৩ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত দি পিছদিনালৈকে তেওঁলোকক আবদ্ধ কৰি ৰাখিলে;
৪ কিন্তু বাক্য শুনা বহুতে বিশ্বাস কৰিলে; আৰু লোকসকলৰ সংখ্যা প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ আছিল।
৫ পাছদিনা তেওঁলোকৰ অধ্যক্ষ, বয়োজ্যেষ্ঠ আৰু অধ্যাপকসকলে।
6 মহাপুৰোহিত হান্না, কায়াফা, যোহন, আলেকজেণ্ডাৰ আৰু মহাপুৰোহিতৰ বংশৰ সকলোকে যিৰূচালেমত গোট খালে।
7 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকক মাজত স্থাপন কৰি সুধিলে, "তোমালোকে কি শক্তিৰে বা কি নামেৰে এই কাম কৰিলে?
৮ তেতিয়া পিতৰে পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ তেওঁলোকক ক'লে, "হে লোকসকলৰ অধ্যক্ষ আৰু ইস্ৰায়েলৰ প্ৰাচীনসকল।
9 আজি যদি আমি অক্ষম মানুহৰ লগত কৰা ভাল কামৰ বিষয়ে পৰীক্ষা কৰোঁ, তেন্তে তেওঁ কি উপায়েৰে সুস্থ হৈ উঠিছে;
১০ তোমালোক সকলোৱে আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো লোকে এই কথা জানি লওক যে, তোমালোকে ক্ৰুচত দিয়া আৰু ঈশ্বৰে মৃতকৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰা নাচৰতীয়া যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে এই মানুহ তোমালোকৰ সন্মুখত সুস্থ হৈ আছে।
১১ এই শিল তোমালোক নিৰ্মাতাসকলৰ কোনোৱেই নুই কৰা শিল, যিটো চুকৰ মূৰ হৈ পৰিছে।

১২ আৰু কোনো লোকৰ পৰিত্ৰাণ নাই, কিয়নো স্বৰ্গৰ তলত মানুহৰ মাজত আন কোনো নাম দিয়া হোৱা নাই, যাৰ দ্বাৰা আমি পৰিত্ৰাণ পাব লাগিব।
১৩ পিতৰ আৰু যোহনৰ সাহস দেখি তেওঁলোকে অশিক্ষিত আৰু অজ্ঞান মানুহ বুলি বুজিলে, তেওঁলোকে আচৰিত হ'ল; আৰু তেওঁলোকে যীচুৰ লগত থকা বুলি গম পালে।
১৪ সুস্থ হোৱা মানুহজনক তেওঁলোকৰ লগত থিয় হৈ থকা দেখি তেওঁলোকে ইয়াৰ বিৰুদ্ধে একো ক'ব নোৱাৰিলে।
১৫ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলোকক সভাৰ পৰা আঁতৰি যাবলৈ আজ্ঞা দি তেওঁলোকৰ মাজত আলোচনা কৰিলে।
১৬ তেওঁ ক'লে, "আমি এই লোকসকলক কি কৰিম?" কিয়নো যিৰূচালেমত বাস কৰা সকলোৰে বাবে যে তেওঁলোকৰ দ্বাৰা এটা উল্লেখযোগ্য আচৰিত কাৰ্য্য কৰা হৈছে; আৰু আমি ইয়াক অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰো।
১৭ কিন্তু লোকসকলৰ মাজত যাতে আৰু বিয়পি নাযায়, তেনেহ'লে আমি তেওঁলোকক কঠোৰ ভাবুকি দিওঁ যে তেওঁলোকে এতিয়াৰ পৰা এই নামেৰে কাৰো লগত কথা নাপাতিব।
১৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকক মাতি আনি যীচুৰ নামত কোনো কথা নক'বলৈ বা শিক্ষা নিদিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
১৯ কিন্তু পিতৰ আৰু যোহনে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, "ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত ঈশ্বৰতকৈ তোমালোকৰ কথা বেছিকৈ শুনাটো উচিত নেকি, তোমালোকে বিচাৰ কৰা।"
২০ কিয়নো আমি দেখা আৰু শুনা কথাবোৰ নক'ব নোৱাৰো।
২১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকক আৰু অধিক ভাবুকি দি, লোকসকলৰ কাৰণে তেওঁলোকক কেনেকৈ শাস্তি দিব পাৰে, সেই বিষয়ে একো বিচাৰি নাপালে।
২২ কিয়নো সেই মানুহজনৰ বয়স চল্লিশ বছৰৰ ওপৰত আছিল, যাৰ ওপৰত এই সুস্থতাৰ আচৰিত কাৰ্য্য কৰা হৈছিল।
২৩ তাৰ পাছত তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ দললৈ গৈ প্ৰধান পুৰোহিত আৰু প্ৰাচীনসকলে তেওঁলোকক কোৱা সকলো কথা ক'লে।
২৪ সেই কথা শুনি তেওঁলোকে একে মনেৰে ঈশ্বৰৰ আগত মাত তুলি ক'লে, "প্ৰভু, তুমিয়েই ঈশ্বৰ, যিজনে আকাশ, পৃথিৱী, সাগৰ আৰু তাত থকা সকলো বস্তু সৃষ্টি কৰিলে।
২৫ তোমাৰ দাস দায়ূদৰ মুখেৰে কোনে ক'লে, "জাতিবিলাকে কিয় ক্ৰোধ কৰিলে আৰু লোকসকলে অসাৰ কথাৰ কল্পনা কৰিলে?
২৬ পৃথিৱীৰ ৰজাসকলে থিয় হ'ল আৰু প্ৰভু আৰু তেওঁৰ খ্ৰীষ্টৰ বিৰুদ্ধে অধিবক্তাসকল গোট খালে।
২৭ কিয়নো তুমি অভিষেক কৰা তোমাৰ পবিত্ৰ সন্তান যীচুৰ বিৰুদ্ধে, হেৰোদ আৰু পন্তিয় পীলাত, অনা-ইহুদী আৰু ইস্ৰায়েলৰ লোকসকল একত্ৰিত হৈছিল।
২৮ কিয়নো তোমাৰ হাত আৰু তোমাৰ পৰামৰ্শই যি কাম কৰিবলৈ আগতেই নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল, সেই কাম কৰিবলৈ।
২৯ আৰু এতিয়া হে প্ৰভু, তেওঁলোকৰ ভাবুকিবোৰ চাওক, আৰু তোমাৰ দাসসকলক সকলো সাহসেৰে তোমাৰ বাক্য ক'বলৈ অনুমতি দিয়া।
৩০ সুস্থ কৰিবলৈ হাত মেলি; আৰু তোমাৰ পবিত্ৰ সন্তান যীচুৰ নামেৰে যাতে চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য্য কৰা হয়।
31 তেওঁলোকে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, য'ত তেওঁলোক গোট খাইছিল, সেই ঠাই কঁপি উঠিল; আৰু তেওঁলোক সকলোৰে পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল আৰু তেওঁলোকে সাহসেৰে ঈশ্বৰৰ বাক্য ক'লে।
32 বিশ্বাস কৰা লোকসকলৰ ভিৰ এক হৃদয় আৰু এক আত্মাৰ আছিল; কিন্তু তেওঁলোকৰ সকলো কথা সাধাৰণ আছিল।
৩৩ আৰু পাঁচনিসকলে প্ৰভু যীচুৰ পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে মহাশক্তিৰে সাক্ষ্য দিলে;
34 আৰু তেওঁলোকৰ মাজত কোনো অভাৱ নাছিল, কিয়নো যিসকলে মাটি বা ঘৰৰ অধিকাৰী আছিল, তেওঁলোকে সেইবোৰ বিক্ৰী কৰিছিল আৰু বিক্ৰী হোৱা বস্তুৰ দাম আনিছিল।
৩৫ আৰু পাঁচনিবিলাকৰ চৰণত সেইবোৰ শুৱাই দিলে আৰু প্ৰত্যেককে প্ৰয়োজন অনুসাৰে বিতৰণ কৰা হ'ল।
36 আৰু যোচে, যিজনক পাঁচনিসকলৰ দ্বাৰা বাৰ্নবা বুলি কোৱা হৈছিল, (যাৰ অৰ্থ হৈছে সান্ত্বনাৰ পুত্ৰ,) এজন লেবীয়া আৰু চাইপ্ৰাছ দেশৰ।
37 মাটি পাই সেই ধন বিক্ৰী কৰি পাঁচনিসকলৰ চৰণত থৈ দিলে।

অধ্যায় ৫

১ কিন্তু অননিয়া নামৰ এজন লোকে তেওঁৰ পত্নী চফীৰাৰ সৈতে নিজৰ সম্পত্তি বিক্ৰী কৰিলে।
২ আৰু তেওঁৰ পত্নীয়েও সেই মূল্যৰ কিছু অংশ আঁতৰাই ৰাখিলে আৰু এটা অংশ আনি পাঁচনিসকলৰ চৰণত থৈ দিলে।
৩ কিন্তু পিতৰে ক'লে, "অননিয়া, পবিত্ৰ আত্মাৰ আগত মিছা কথা ক'বলৈ আৰু দেশৰ মূল্যৰ কিছু অংশ ৰক্ষা কৰিবলৈ চয়তানে আপোনাৰ হৃদয় কিয় ভৰাইছে?"
৪ সেই সময় থাকোঁতেই সেইখন তোমাৰ নিজৰ নহয়নে? আৰু বিক্ৰী হোৱাৰ পাছত, আপোনাৰ নিজৰ ক্ষমতাত নাছিলনে? তুমি কিয় এই কথা তোমাৰ হৃদয়ত গৰ্ভধাৰণ কৰিলা? তুমি মানুহৰ আগত মিছা কথা কোৱা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰৰ আগত মিছা কথা কোৱা।
৫ এই কথা শুনি অননিয়াই তললৈ পৰিল আৰু আত্মা এৰি দিলে;
৬ তাতে ডেকা ল'ৰাবোৰে উঠি তেওঁক বান্ধি বাহিৰলৈ লৈ গৈ কবৰ দিলে।
7 তাৰ পাছত প্ৰায় তিনি ঘণ্টাৰ পাছত তেওঁৰ পত্নীয়ে কি হ'ল নাজানি ভিতৰলৈ আহিল।
৮ পিতৰে তাইক ক'লে, "তোমালোকে দেশখন ইমান মূল্যত বিক্ৰী কৰিলা নে কওঁক?" আৰু তাই ক'লে, "হয়, ইমানবোৰৰ বাবে।"
৯ তেতিয়া পিতৰে তাইক ক'লে, "প্ৰভুৰ আত্মাক পৰীক্ষা কৰিবলৈ তোমালোকে কেনেকৈ একমত হ'লা?" চোৱা, তোমাৰ স্বামীক কবৰ দিয়া লোকসকলৰ ভৰি দুৱাৰমুখত আছে আৰু তোমাক বাহিৰলৈ লৈ যাব।"
10 তেতিয়া তাই পোনপটীয়াকৈ তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত পৰিল আৰু আত্মাক এৰি দিলে আৰু ডেকা ল'ৰাবোৰে ভিতৰলৈ আহি তাইক মৃত অৱস্থাত দেখিলে আৰু তাইক বাহিৰলৈ লৈ গৈ তাইৰ স্বামীৰ ওচৰত কবৰ দিলে।

১১ তেতিয়া গোটেই মণ্ডলী আৰু এই কথা শুনা সকলোকে অতিশয় ভয় খালে।
১২ পাঁচনিবিলাকৰ হাতেৰে লোকসকলৰ মাজত অনেক চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য্য সম্পাদন হ'ল; (আৰু তেওঁলোক সকলোৰে চলোমনৰ বাৰাণ্ডাত একেলগে আছিল।
১৩ বাকীসকলৰ মাজৰ কোনেও তেওঁলোকৰ লগত যোগ দিবলৈ সাহস নকৰিলে, কিন্তু লোকসকলে তেওঁলোকক ডাঙৰ কৰিলে।
১৪ তেতিয়া বিশ্বাসীসকল পুৰুষ-মহিলা উভয়ৰে প্ৰভুৰ প্ৰতি অধিক সংযোজন হ'ল।
১৫ এনেদৰে তেওঁলোকে ৰোগীসকলক ৰাস্তালৈ উলিয়াই আনি বিচনাত আৰু বিচনাত শুৱাই দিলে, যাতে পিতৰৰ ছায়াই অন্ততঃ তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানক ছাঁ পেলায়।
১৬ যিৰূচালেমলৈ আশে-পাশে থকা নগৰবোৰৰ পৰাও অসুস্থ লোক আৰু অশুচি আত্মাৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত লোকসকলক লৈ আহিছিল আৰু তেওঁলোক প্ৰত্যেকেই সুস্থ হৈ উঠিছিল।
17 তেতিয়া মহাপুৰোহিতজন আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলো লোক (যিটো চদ্দুকীসকলৰ পন্থা) উঠি ক্ৰোধত পৰিল।
১৮ তেওঁলোকে পাঁচনিসকলৰ ওপৰত হাত দি সাধাৰণ কাৰাগাৰত ভৰাই দিলে।
১৯ কিন্তু প্ৰভুৰ দূতে ৰাতি কাৰাগাৰৰ দুৱাৰ খুলি তেওঁলোকক বাহিৰলৈ আনি ক'লে।
২০ যোৱা, মন্দিৰত থিয় হৈ লোকসকলক এই জীৱনৰ সকলো বাক্য কোৱা।
২১ সেই কথা শুনি তেওঁলোকে ৰাতিপুৱাই মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰি শিক্ষা দিলে। কিন্তু মহাপুৰোহিতজন আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলে আহি ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ সকলো সভাক একত্ৰিত কৰি কাৰাগাৰলৈ পঠিয়াই দিলে।
২২ কিন্তু যেতিয়া অধ্যক্ষসকলে আহি তেওঁলোকক কাৰাগাৰত নাপালে, তেতিয়া তেওঁলোকে উভতি আহি ক'লে।
২৩ তেওঁ ক'লে, "কাৰাগাৰত আমি সঁচাকৈ বন্ধ হৈ থকা দেখিলোঁ, আৰু ৰক্ষকসকলক দুৱাৰৰ আগত বাহিৰত থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ;
২৪ মহাপুৰোহিত আৰু মন্দিৰৰ সেনাপতি আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে এই কথা শুনি তেওঁলোকে সন্দেহ কৰিলে।
২৫ তেতিয়া এজনে আহি তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে কাৰাগাৰত বন্দী কৰা মানুহবোৰ মন্দিৰত থিয় হৈ লোকসকলক শিক্ষা দি আছে।"
২৬ তেতিয়া সেনাপতিজনে অধ্যক্ষসকলৰ সৈতে গৈ তেওঁলোকক কোনো হিংসা নকৰাকৈ আনিলে;
২৭ সেইবিলাকক আনি সভাৰ আগত ৰাখিলে;
২৮ তেওঁ ক'লে, "তোমালোকে এই নামেৰে শিক্ষা নিদিবলৈ আমি তোমালোকক কঠোৰভাৱে আজ্ঞা দিয়া নাছিলোনে?" আৰু চোৱা, তোমালোকে যিৰূচালেমক তোমালোকৰ শিক্ষাৰে ভৰাই দিলা আৰু এই মানুহজনৰ তেজ আমাৰ ওপৰত আনিবলৈ মন কৰিছে।
২৯ তেতিয়া পিতৰ আৰু আন পাঁচনিসকলে উত্তৰ দি ক'লে, "মানুহৰ আজ্ঞাতকৈ আমি ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰা উচিত।"
৩০ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ ঈশ্বৰে যীচুক পুনৰুত্থান কৰিলে, যাক তোমালোকে বধ কৰি গছত ওলোমাই থৈছা।
৩১ ইস্ৰায়েলক অনুতাপ আৰু পাপৰ ক্ষমা দিবলৈ ঈশ্বৰে তেওঁক সোঁহাতেৰে অধ্যক্ষ আৰু ত্ৰাণকৰ্তা হ'বলৈ উচ্চ কৰিলে।
৩২ আৰু আমি তেওঁৰ এইবোৰৰ সাক্ষী; আৰু পবিত্ৰ আত্মাও, যিজনক ঈশ্বৰে তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰাসকলক দিছে।
৩৩ এই কথা শুনি তেওঁলোকে মনটো ক্ষুব্ধ হৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকক বধ কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত ল'লে।
34 তেতিয়া সভাত এজন ফৰীচী গমলিয়েল নামৰ এজন বিধানৰ অধ্যক্ষ, সকলো লোকৰ মাজত সুনাম থকা এজন থিয় হৈ পাঁচনিসকলক অলপ ঠাই ৰাখিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
35 আৰু তেওঁলোকক ক'লে, "হে ইস্ৰায়েলৰ লোকসকল, এই লোকসকলৰ বিষয়ে তোমালোকে কি কৰিব বিচাৰিছা, তোমালোকে নিজৰ প্ৰতি সাৱধান হওক।"
৩৬ কিয়নো এই দিনবোৰৰ আগতেই থিউদাছে নিজকে কোনোবা বুলি গৌৰৱ কৰি উঠি আহিল; তেওঁৰ লগত প্ৰায় চাৰিশ জন লোকে যোগ দিলে; আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰা সকলোৰে সিঁচৰতি হৈ পৰিল।
37 তাৰ পাছত গালীলৰ যিহূদাই কৰ লোৱাৰ দিনত উঠি আহি বহু লোকক তেওঁৰ পিছে পিছে টানি আনিলে। আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰা সকলোৰেও সিঁচৰতি হৈ পৰিল।
৩৮ এতিয়া মই তোমালোকক কওঁ, এই লোকসকলৰ পৰা বিৰত থাকক আৰু তেওঁলোকক এৰি দিয়ক;
৩৯ কিন্তু যদি ঈশ্বৰৰ পৰা হয়, তেন্তে তোমালোকে তাক উফৰাই পেলাব নোৱাৰিবা; যাতে তোমালোক ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈও পোৱা নাযাবা।"
৪০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ কথাত সন্মতি দিলে আৰু পাঁচনিসকলক মাতি আনি তেওঁলোকক প্ৰহাৰ কৰিলে, যীচুৰ নামত কথা নক'বলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু তেওঁলোকক এৰি দিলে।
৪১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ নামত লজ্জিত হোৱাৰ যোগ্য বুলি গণ্য হোৱাত আনন্দিত হৈ পৰিষদৰ সন্মুখৰ পৰা আঁতৰি গ'ল।
৪২ আৰু প্ৰতিদিনে মন্দিৰত আৰু প্ৰত্যেক ঘৰত তেওঁলোকে যীচু খ্ৰীষ্টৰ শিক্ষা আৰু প্ৰচাৰ কৰা বন্ধ নকৰিলে।

অধ্যায় ৬

১ সেই দিনবোৰত যেতিয়া শিষ্যসকলৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পালে, তেতিয়া গ্ৰীকসকলে ইব্ৰীসকলৰ বিৰুদ্ধে গুণগুণাই উঠিল, কাৰণ তেওঁলোকৰ বিধৱাসকলক দৈনিক পৰিচৰ্যাত অৱহেলিত কৰা হৈছিল।
২ তেতিয়া বাৰজনে শিষ্যবিলাকক মাতি ক'লে, "আমি ঈশ্বৰৰ বাক্য ত্যাগ কৰি মেজৰ পৰিবেশন কৰাটো কোনো কাৰণ নহয়।"
৩ এতেকে, ভাইবিলাক, তোমালোকে তোমালোকৰ মাজত পবিত্ৰ আত্মা আৰু জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ সাতজন সৎ ব্যক্তিক বিচাৰা, যাক আমি এই কামৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিব পাৰো।
৪ কিন্তু আমি অহৰহ প্ৰাৰ্থনা আৰু বাক্য পৰিচৰ্যাত নিজকে সমৰ্পণ কৰি থাকিম।

5 এই কথা সকলো লোকে সন্তুষ্ট কৰিলে আৰু তেওঁলোকে বিশ্বাস আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ ষ্টিফেন, ফিলিপ, প্ৰকোৰ, নিকানোৰ, তীমন, পাৰ্মেনাছ আৰু আন্তিয়খিয়াৰ ধৰ্মান্তৰিত নিকোলাক বাছি ল'লে।
৬ তেওঁলোকে তেওঁক পাঁচনিসকলৰ আগত ৰাখিলে আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰি তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত দিলে।
৭ ঈশ্বৰৰ বাক্য বৃদ্ধি পালে; আৰু যিৰূচালেমত শিষ্যসকলৰ সংখ্যা অতিশয় বৃদ্ধি পালে; আৰু পুৰোহিতৰ এটা বৃহৎ দল বিশ্বাসৰ আজ্ঞাকাৰী আছিল।
৮ বিশ্বাস আৰু শক্তিৰে পৰিপূৰ্ণ ষ্টিফেনে লোকসকলৰ মাজত মহান আশ্চৰ্য্য আৰু আচৰিত কাৰ্য্য কৰিলে।
9 তেতিয়া কিছুমানে ষ্টিফেনৰ লগত বিবাদ কৰি কীৰেনীয়া, আলেকজেণ্ড্ৰিয়াৰ আৰু কিলিচিয়া আৰু এছিয়াৰ লোকসকলৰ মাজত বিবাদ কৰিলে।
১০ তেওঁ যি জ্ঞান আৰু আত্মাৰ দ্বাৰাই কথা ক'লে, তাক তেওঁলোকে প্ৰতিহত কৰিব নোৱাৰিলে।
১১ তেতিয়া তেওঁলোকে মানুহক আধিপত্য বিস্তাৰ কৰি ক'লে, "তেওঁ মোচি আৰু ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰা কথা আমি শুনিছো।"
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে লোক, বয়োজ্যেষ্ঠ আৰু অধ্যাপকসকলক আলোড়িত কৰি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ধৰি সভালৈ লৈ গ'ল।
১৩ আৰু মিছা সাক্ষীক স্থাপন কৰি ক'লে, "এই মানুহজনে এই পবিত্ৰ স্থান আৰু বিধানৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰা বাক্য কোৱা বন্ধ নকৰে।
১৪ কিয়নো আমি তেওঁক কোৱা শুনিছো যে এই নাচৰতীয়া যীচুৱে এই ঠাইখন ধ্বংস কৰিব আৰু মোচিয়ে আমাক উদ্ধাৰ কৰা ৰীতি-নীতিবোৰ সলনি কৰিব।
15 সভাত বহি থকা সকলোৱে তেওঁৰ ফালে চাই তেওঁৰ মুখখন এজন স্বৰ্গদূতৰ মুখৰ দৰে দেখিলে।

অধ্যায় ৭

১ তেতিয়া মহাপুৰোহিতে ক'লে, "এইবোৰ সঁচা নেকি?"
২ তেওঁ ক'লে, "ভাইসকল আৰু পিতৃসকল, শুনা; আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ অব্ৰাহাম চৰানত বাস কৰাৰ আগতে তেওঁ মেচপটেমিয়াত থকাৰ সময়ত মহিমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ আগত প্ৰকাশ পাইছিল।
৩ আৰু তেওঁক ক'লে, "তোমাক তোমাৰ দেশৰ পৰা আৰু তোমাৰ আত্মীয়ৰ পৰা ওলাই গৈ মই তোমাক যিখন দেশ দেখুৱাম, সেই দেশলৈ আহক।"
৪ তেতিয়া তেওঁ কলদীয়া দেশৰ পৰা ওলাই আহি চৰ্ণত বাস কৰিলে আৰু তাৰ পৰা তেওঁৰ পিতৃৰ মৃত্যুৰ পাছত তেওঁক এই দেশলৈ লৈ গ'ল, যিখন দেশত এতিয়া তোমালোক বাস কৰিছা।
৫ তাতে তেওঁ কোনো উত্তৰাধিকাৰ নিদিলে, ভৰি থ'ব পৰাকৈও নিদিলে, তথাপিও তেওঁৰ কোনো সন্তান নাছিল, তেতিয়াও তেওঁ সেই উত্তৰাধিকাৰ তেওঁক আৰু তেওঁৰ পিছৰ বংশধৰক দিব বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে .
৬ তেতিয়া ঈশ্বৰে এইদৰে ক'লে, "তেওঁৰ বংশই বিদেশী দেশত বসবাস কৰিব; আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক দাসত্বত আনি চাৰিশ বছৰ ধৰি বেয়াকৈ অনুৰোধ কৰিব।
7 ঈশ্বৰে ক'লে, যি জাতিৰ দাসত্ব হ'ব, মই বিচাৰ কৰিম, আৰু তাৰ পাছত তেওঁলোকে ওলাই আহি এই ঠাইত মোৰ সেৱা কৰিব।
৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক চুন্নতৰ নিয়ম দিলে, আৰু অব্ৰাহামে ইচহাকক জন্ম দিলে আৰু অষ্টম দিনত তেওঁক চুন্নত কৰিলে। আৰু ইচহাকে যাকোবক জন্ম দিলে; আৰু যাকোবে বাৰজন পিতৃপুৰুষৰ জন্ম দিলে।
9 তেতিয়া পিতৃপুৰুষসকলে ঈৰ্ষাত যোচেফক মিচৰত বিক্ৰী কৰিলে;
১০ তেওঁৰ সকলো দুখ-কষ্টৰ পৰা তেওঁক উদ্ধাৰ কৰিলে আৰু মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণৰ সন্মুখত তেওঁক অনুগ্ৰহ আৰু জ্ঞান দিলে; আৰু তেওঁক মিচৰ আৰু তেওঁৰ সকলো ঘৰৰ ৰাজ্যপাল পাতিলে।
১১ তেতিয়া মিচৰ আৰু কানানৰ সমগ্ৰ দেশত অভাৱ আৰু অত্যন্ত দুখ-কষ্ট হ'ল;
১২ কিন্তু যাকোবে মিচৰত শস্য আছে বুলি শুনি প্ৰথমে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক পঠিয়াই দিলে।
১৩ দ্বিতীয়বাৰ যোচেফক তেওঁৰ ভাইসকলৰ আগত জনালে; আৰু যোচেফৰ আত্মীয়ৰ বিষয়ে ফৰৌণক জনালে।
১৪ তেতিয়া যোচেফক পঠালে আৰু তেওঁৰ পিতৃ যাকোবক আৰু তেওঁৰ সকলো আত্মীয়ক মাতিলে।
১৫ তেতিয়া যাকোব মিচৰলৈ নামি গ'ল আৰু তেওঁ আৰু আমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ মৃত্যু হ'ল।
16 তেতিয়া তেওঁলোকক চিকেমলৈ লৈ যোৱা হ'ল আৰু অব্ৰাহামে চিকেমৰ পিতৃ ইম্মোৰৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা ধনেৰে কিনা মৈদামত শুৱাই দিয়া হ'ল।
১৭ কিন্তু যেতিয়া ঈশ্বৰে অব্ৰাহামৰ আগত শপত দিয়া প্ৰতিজ্ঞাৰ সময় ওচৰ চাপি আহিল, তেতিয়া মিচৰত লোকসকল বৃদ্ধি আৰু বৃদ্ধি পালে।
১৮ যোচেফক চিনি নোপোৱা আন এজন ৰজা উদয় হোৱালৈকে।
১৯ তেওঁ আমাৰ আত্মীয়সকলৰ লগত কুটিল আচৰণ কৰিছিল আৰু আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক কু-অভ্যাস কৰিছিল, যাতে তেওঁলোকে নিজৰ সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক বাহিৰ কৰি পেলালে, যাতে তেওঁলোকে জীয়াই নাথাকে।
২০ সেই সময়ত মোচিৰ জন্ম হৈছিল আৰু তেওঁ অতি সুন্দৰ আছিল আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ ঘৰত তিনি মাহ ধৰি লালন-পালন কৰিছিল।
২১ যেতিয়া তেওঁক বাহিৰ কৰি দিয়া হ'ল, তেতিয়া ফৰৌণৰ জীয়েকে তেওঁক তুলি লৈ নিজৰ পুত্ৰৰ কাৰণে তেওঁক পোহপাল দিলে।
২২ মোচি মিচৰীয়াসকলৰ সকলো জ্ঞানত শিক্ষিত আছিল আৰু বাক্য আৰু কৰ্মত শক্তিশালী আছিল।
২৩ তেওঁ চল্লিশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ ভাই ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক লগ কৰিবলৈ তেওঁৰ মনলৈ আহিল।
২৪ তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে অন্যায় হোৱা দেখি তেওঁ তেওঁক ৰক্ষা কৰিলে আৰু নিপীড়িত লোকৰ প্ৰতিশোধ ল'লে আৰু মিচৰীয়াজনক আঘাত কৰিলে।
২৫ তেওঁ ভাবিছিল যে তেওঁৰ ভাইসকলে তেওঁৰ হাতৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক কেনেকৈ উদ্ধাৰ কৰিব, সেই বিষয়ে তেওঁৰ ভাইসকলে বুজিব, কিন্তু তেওঁলোকে বুজি নাপালে।
২৬ পাছদিনা তেওঁবিলাকে কাজিয়া কৰি থকা অৱস্থাত তেওঁলোকৰ আগত নিজকে দেখুৱাই ক'লে, "হে প্ৰভুসকল,

তোমালোক ভাইসকল; তোমালোকে ইজনে সিজনৰ প্ৰতি কিয় অন্যায় কৰা?
২৭ কিন্তু যিজনে নিজৰ ওচৰ-চুবুৰীয়াক অন্যায় কৰিছিল, তেওঁ তেওঁক ঠেলি দি ক'লে, "তোমাক কোনে আমাৰ ওপৰত অধ্যক্ষ আৰু বিচাৰক পাতিলে?"
২৮ কালি মিচৰীয়াজনক হত্যা কৰাৰ দৰে তুমি মোক বধ কৰিবানে?
২৯ এই কথা শুনি মোচি পলাই গ'ল আৰু মদিয়ান দেশত বিদেশী হৈ পৰিল।
৩০ চল্লিশ বছৰ পাৰ হ'লে, চিনা পৰ্ব্বতৰ মৰুভূমিত গছত জুইৰ শিখাত প্ৰভুৰ এজন দূতে তেওঁক দেখা দিলে।
৩১ মোচিয়ে তাক দেখি তেওঁ সেই দৃশ্য দেখি আচৰিত হ'ল;
৩২ তেওঁ ক'লে, "মই তোমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ ঈশ্বৰ, অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ।" তেতিয়া মোচি কঁপি উঠিল, আৰু চাবলৈ সাহস নকৰিলে।
৩৩ তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, তোমাৰ ভৰিৰ পৰা জোতা খুলি দিয়া, কিয়নো তুমি থিয় হৈ থকা ঠাইখন পবিত্ৰ ভূমি।
৩৪ মই দেখিলো, মিচৰত থকা মোৰ লোকসকলৰ দুখ-কষ্ট দেখিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ হুমুনিয়াহ শুনিলোঁ আৰু তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ নামি আহিলোঁ। আৰু এতিয়া আহক, মই তোমাক মিচৰলৈ পঠাম।
৩৫ এই মোচিক তেওঁলোকে অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, "তোমাক কোনে অধ্যক্ষ আৰু বিচাৰক পাতিলে?" সেইজনক ঈশ্বৰে জোপোহাৰ মাজত দেখা দিয়া স্বৰ্গদূতৰ হাতেৰে শাসক আৰু উদ্ধাৰকাৰী হ'বলৈ পঠিয়াইছিল।
36 মিচৰ দেশ, লোহিত সাগৰ আৰু মৰুভূমিত চল্লিশ বছৰ ধৰি আচৰিত আৰু চিন দেখুৱাই তেওঁলোকক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলে।
৩৭ এই মোচিয়েই ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক ক'লে, "তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকৰ ভাইসকলৰ মাজৰ পৰা মোৰ দৰে এজন ভাববাদী উত্থাপন কৰিব; তেওঁৰ কথা তোমালোকে শুনিবা।"
৩৮ এইজনেই মৰুভূমিত মণ্ডলীত চিনা পৰ্ব্বতত তেওঁৰ লগত কথা পতা স্বৰ্গদূতৰ সৈতে আৰু আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত আছিল।
39 আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে তেওঁৰ কথা মানিব নোৱাৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকৰ পৰা তেওঁক ঠেলি দিলে আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়ত পুনৰ মিচৰলৈ ঘূৰি গ'ল।
৪০ হাৰোণক ক'লে, "আমাক আগে আগে যাবলৈ দেৱতা সৃষ্টি কৰা;
৪১ সেই দিনত তেওঁলোকে এটা পোৱালি সাজি মূৰ্তিৰ আগত বলিদান দিলে আৰু নিজৰ হাতৰ কামত আনন্দ কৰিলে।
৪২ তেতিয়া ঈশ্বৰে ঘূৰি আহি স্বৰ্গৰ সৈন্যবাহিনীক উপাসনা কৰিবলৈ তেওঁলোকক এৰি দিলে; ভাববাদীসকলৰ পুস্তকত লিখাৰ দৰে, হে ইস্ৰায়েলৰ বংশ, তোমালোকে মোক মৰুভূমিত চল্লিশ বছৰৰ ভিতৰত বধ কৰা পশু আৰু বলিদান আগবঢ়াইছানে?
৪৩ হয়, তোমালোকে মোলোকৰ তম্বু আৰু তোমালোকৰ দেৱতা ৰেম্ফানৰ তৰা, সেই মূৰ্তিবোৰ লৈ গ'লা, আৰু মই তোমালোকক বাবিলৰ সিপাৰে লৈ যাম।
44 আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে মৰুভূমিত সাক্ষ্যৰ তম্বুটো তেওঁ নিযুক্ত কৰা মতে, মোচিৰ লগত কথা পাতিছিল, যাতে তেওঁ দেখা অনুসাৰে নিৰ্মাণ কৰিব পাৰে।
45 তাৰ পাছত অহা আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলেও যীচুক লগত লৈ অনা-ইহুদীসকলৰ দখলত আনিছিল, যিসকলক ঈশ্বৰে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ আগত দায়ূদৰ দিনলৈকে খেদি পঠিয়াইছিল;
৪৬ তেওঁ ঈশ্বৰৰ আগত অনুগ্ৰহ পালে আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰৰ বাবে এটা তম্বু বিচাৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।
47 কিন্তু চলোমনে তেওঁৰ বাবে এটা ঘৰ সাজিলে।
৪৮ কিন্তু সৰ্বোচ্চজন হাতেৰে নিৰ্মিত মন্দিৰত বাস নকৰে; ভাববাদীয়ে কোৱাৰ দৰে।
৪৯ আকাশ মোৰ সিংহাসন, আৰু পৃথিৱী মোৰ ভৰিৰ তল, তোমালোকে মোক কি ঘৰ সাজিবা? প্ৰভুৱে কৈছে, নে মোৰ বিশ্ৰামৰ স্থান কি?
৫০ মোৰ হাতে এই সকলোবোৰ সৃষ্টি কৰা নাইনে?
৫১ তোমালোকে জঠৰ ডিঙি আৰু হৃদয় আৰু কাণত চুন্নত নোহোৱা, তোমালোকে পবিত্ৰ আত্মাক সদায় প্ৰতিহত কৰা;
৫২ তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে কোনজন ভাববাদীক অত্যাচাৰ কৰা নাই? আৰু যিসকলে ধাৰ্মিকৰ আগমনৰ বিষয়ে আগতেই কৈছিল, তেওঁলোকক বধ কৰিলে; এতিয়া তোমালোক তেওঁলোকৰ বিশ্বাসঘাতক আৰু হত্যাকাৰী হৈ আছা।
৫৩ যিবিলাকে স্বৰ্গদূতৰ স্বভাৱৰ দ্বাৰাই বিধান গ্ৰহণ কৰি পালন কৰা নাই।
৫৪ এই কথাবোৰ শুনি তেওঁলোকৰ মনটো বেয়া হৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকে তেওঁক দাঁতেৰে চেপি ধৰিলে।
৫৫ কিন্তু তেওঁ পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ স্বৰ্গলৈ চাই, ঈশ্বৰৰ মহিমা আৰু যীচুক ঈশ্বৰৰ সোঁফালে থিয় হৈ থকা দেখিলে।
৫৬ তেওঁ ক'লে, "চোৱা, মই আকাশ মুকলি হোৱা আৰু মানুহৰ পুত্ৰক ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে থিয় হৈ থকা দেখিছোঁ।"
৫৭ তেতিয়া তেওঁলোকে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি কাণ দুখন বন্ধ কৰি একে মনেৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ দৌৰি গ'ল।
58 তাতে তেওঁক নগৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিলে আৰু তেওঁক শিলগুটি মাৰিলে, আৰু সাক্ষীসকলে চৌল নামৰ এজন যুৱকৰ ভৰিৰ ওচৰত কাপোৰ থৈ দিলে।
৫৯ তেতিয়া তেওঁলোকে ষ্টিফেনক শিলগুটিৰে আঘাত কৰি ঈশ্বৰক মাতি ক'লে, "প্ৰভু যীচু, মোৰ আত্মা গ্ৰহণ কৰা।"
৬০ তেতিয়া তেওঁ আঁঠু লৈ ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, "হে প্ৰভু, এই পাপ তেওঁলোকৰ ওপৰত নপৰা।" এই কথা কোৱাৰ লগে লগে তেওঁৰ টোপনি গ'ল।

অধ্যায় ৮

১ তেতিয়া চৌলে তেওঁৰ মৃত্যুৰ বাবে সন্মতি দিলে। সেই সময়ত যিৰূচালেমত থকা মণ্ডলীৰ বিৰুদ্ধে অত্যন্ত অত্যাচাৰ হৈছিল; পাঁচনিসকলৰ বাহিৰে তেওঁলোক সকলোৱে যিহূদিয়া আৰু চমৰীয়া অঞ্চলত সিঁচৰতি হৈ পৰিল।
২ তেতিয়া ভক্তিময় লোকসকলে ষ্টিফেনক সমাধিস্থ কৰিবলৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ বাবে অতিশয় বিলাপ কৰিলে।

৩ চৌলে মণ্ডলীক ধ্বংস কৰিলে, প্ৰত্যেক ঘৰত সোমাই পুৰুষ-মহিলাক বন্দী কৰি কাৰাগাৰত ভৰাই দিলে।
৪ এতেকে সিঁচৰতি হৈ থকা সকলে বাক্য প্ৰচাৰ কৰি সকলো ঠাইলৈ গ'ল।
৫ তেতিয়া ফিলিপে চমৰীয়া নগৰলৈ গৈ তেওঁলোকক খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিলে।
6 তেতিয়া লোকসকলে ফিলিপে কৰা আচৰিত কাৰ্য্যবোৰ শুনি আৰু দেখি একে মনেৰে সেই কথাবোৰ শুনিলে।
7 কিয়নো অশুচি আত্মাবোৰে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি চিঞৰি অশুচি আত্মাবোৰ ওলাই আহিল, আৰু বহুতো পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত আৰু পংগু সুস্থ হৈ উঠিল।
৮ সেই নগৰত বৰ আনন্দ হ'ল।
9 কিন্তু চিমোন নামৰ এজন ব্যক্তি আছিল, যিজনে আগতে সেই নগৰতে যাদুকৰী কৰি চমৰীয়া লোকসকলক মোহিত কৰিছিল আৰু নিজকে কোনো মহান ব্যক্তি বুলি কৈছিল।
১০ তেওলোকে সৰুৰ পৰা ডাঙৰলৈকে সকলোৱে তেওঁৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি ক'লে, "এই মানুহজন ঈশ্বৰৰ মহাশক্তি।"
১১ আৰু তেওঁ বহু দিনৰ পৰা যাদুকৰী কৰি তেওঁলোকক মোহিত কৰিছিল, কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁক গুৰুত্ব দিছিল।
১২ কিন্তু ফিলিপে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰাত বিশ্বাস কৰিলে, পুৰুষ-মহিলা উভয়ে বাপ্তিস্ম ল'লে।
১৩ তেতিয়া চিমোনে নিজেও বিশ্বাস কৰিলে আৰু বাপ্তিস্ম লওঁতে ফিলিপৰ লগত থাকি আচৰিত হ'ল।
১৪ যিৰূচালেমত থকা পাঁচনিবিলাকে চমৰিয়াই ঈশ্বৰৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰা বুলি শুনি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পিতৰ আৰু যোহনক পঠালে।
১৫ তেওঁলোকে নামি আহি পবিত্ৰ আত্মা লাভ কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।
১৬ (কিয়নো এতিয়ালৈকে তেওঁ তেওঁলোকৰ কোনো এজনৰ ওপৰত নপৰে, কেৱল তেওঁলোকে প্ৰভু যীচুৰ নামত বাপ্তিস্ম লৈছিল।)
১৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত ৰাখি পবিত্ৰ আত্মা লাভ কৰিলে।
১৮ সিমোনে দেখিলে যে পাঁচনিবিলাকৰ হাত দি পবিত্ৰ আত্মা পোৱা গ'ল।
১৯ তেওঁ ক'লে, "মই যাৰ ওপৰত হাত দিওঁ, তেওঁ পবিত্ৰ আত্মা লাভ কৰিবলৈ মোক এই শক্তিও দিয়ক।"
২০ কিন্তু পিতৰে তেওঁক ক'লে, "আপুনি ঈশ্বৰৰ উপহাৰ ধনেৰে ক্ৰয় কৰিব পাৰে বুলি ভাবিলে, তোমাৰ ধন তোমাৰ লগত বিনষ্ট হ'ব।"
২১ এই বিষয়ত তোমাৰ অংশ বা অংশ নাই, কিয়নো ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত তোমাৰ হৃদয় সৎ নহয়।
২২ এতেকে তোমাৰ এই দুষ্টতাৰ পৰা অনুতাপ কৰা আৰু ঈশ্বৰক প্ৰাৰ্থনা কৰা, যদিহে তোমাৰ হৃদয়ৰ চিন্তা ক্ষমা কৰা হয়।
২৩ কিয়নো মই বুজি পাওঁ যে তুমি তিক্ততাৰ পিত্তত আৰু অধৰ্মৰ বান্ধোনত আছা।
২৪ তেতিয়া চিমোনে উত্তৰ দি ক'লে, "তোমালোকে কোৱা এইবোৰৰ কোনো এটাই মোৰ ওপৰত নহ'বলৈ মোৰ কাৰণে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা।"
২৫ তেওঁলোকে সাক্ষ্য দি যিহোৱাৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰি যিৰূচালেমলৈ উভতি আহি চমৰীয়াসকলৰ বহু গাঁৱত শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিলে।
২৬ তেতিয়া যিহোৱাৰ দূতে ফিলিপক ক'লে, "উঠা আৰু দক্ষিণ দিশলৈ যিৰূচালেমৰ পৰা মৰুভূমিৰ গাজালৈ নামি যোৱা বাটলৈ যোৱা।"
27 তেতিয়া তেওঁ উঠি গ'ল আৰু চোৱা, ইথিওপিয়াৰ ৰাণী কাণ্ডেকৰ অধীনত মহান অধিকাৰী ইথিওপিয়াৰ এজন নপুংসক, যিজনৰ সকলো ধন-সম্পত্তিৰ দায়িত্ব আছিল আৰু তেওঁ উপাসনা কৰিবলৈ যিৰূচালেমলৈ আহিছিল।
২৮ ঘূৰি আহি তেওঁৰ ৰথত বহি ভাববাদী যিচয়া পঢ়িলে।
২৯ তেতিয়া আত্মাই ফিলিপক ক'লে, "আগলৈ যোৱা আৰু এই ৰথৰ লগত যোগ দিয়া।"
৩০ তেতিয়া ফিলিপে তেওঁৰ ওচৰলৈ দৌৰি গৈ তেওঁ যিচয়া ভাববাদীৰ কিতাপ পঢ়া শুনি ক'লে, "তুমি যি পঢ়িছা, সেই কথা বুজিছানে?"
৩১ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "কোনোৱে মোক পথ প্ৰদৰ্শন নকৰালৈকে মই কেনেকৈ হ'ম?" তেতিয়া তেওঁ ফিলিপক ইচ্ছা কৰিলে যে তেওঁ ওপৰলৈ আহি তেওঁৰ লগত বহিব।
৩২ তেওঁ পঢ়া শাস্ত্ৰৰ স্থান এইটো আছিল, তেওঁক ভেড়াৰ দৰে বধ কৰিবলৈ লৈ যোৱা হ'ল; আৰু মেৰ পোৱালিৰ নিচিনাকৈ কটা খোলাৰ আগত বোবা, তেনেকৈয়ে তেওঁ নিজৰ মুখ মেলিব নোৱাৰিলে।
৩৩ তেওঁৰ অপমানত তেওঁৰ বিচাৰ কাঢ়ি লোৱা হ'ল; কিয়নো পৃথিৱীৰ পৰা তেওঁৰ প্ৰাণ কাঢ়ি লোৱা হৈছে।
34 তেতিয়া নপুংসকে ফিলিপক উত্তৰ দি ক'লে, "ভাববাদীয়ে কাৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে?" নিজৰ নে আন কোনো মানুহৰ?
৩৫ তেতিয়া ফিলিপে নিজৰ মুখ মেলি সেই শাস্ত্ৰৰ পৰা আৰম্ভ কৰি যীচুৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিলে।
৩৬ বাটত গৈ থাকোঁতে তেওঁলোকে এটা পানীৰ ওচৰ পালেগৈ; বাপ্তিস্ম লোৱাত মোক কিহে বাধা দিয়ে?
৩৭ ফিলিপে ক'লে, "আপুনি যদি সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰে, তেন্তে কৰিব পাৰে।" তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "মই বিশ্বাস কৰোঁ যে যীচু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।"
38 তেতিয়া তেওঁ ৰথখনক থিয় হ'বলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু ফিলিপ আৰু নপুংসক দুয়োজনেই পানীৰ মাজলৈ নামি গ'ল। আৰু তেওঁক বাপ্তিস্ম দিলে।
39 যেতিয়া তেওঁলোক পানীৰ পৰা ওলাই আহিল, তেতিয়া প্ৰভুৰ আত্মাই ফিলিপক লৈ গ'ল আৰু নপুংসকজনে তেওঁক আৰু দেখা নাপালে।
৪০ কিন্তু ফিলিপক অজোটত পোৱা গ'ল আৰু তেওঁ কৈচৰিয়ালৈ অহালৈকে সকলো নগৰত প্ৰচাৰ কৰিলে।

অধ্যায় ৯

১ পাছত চৌলে প্ৰভুৰ শিষ্যবিলাকৰ বিৰুদ্ধে ভাবুকি আৰু বধ কৰি মহাপুৰোহিতৰ ওচৰলৈ গ'ল।
২ তেওঁ দম্মেচকলৈ নাম-ঘৰলৈ চিঠি-পত্ৰ বিচাৰিলে, যাতে তেওঁ যদি এই বাটৰ কোনোবা এজন পুৰুষ বা মহিলা হয়, তেন্তে তেওঁলোকক বান্ধি বান্ধি যিৰূচালেমলৈ লৈ যাব পাৰে।

৩ আৰু যাত্ৰা কৰি থাকোঁতে তেওঁ দমাস্কচৰ ওচৰ পালে আৰু হঠাতে তেওঁৰ চাৰিওফালে আকাশৰ পৰা পোহৰ পোহৰাই তুলিলে।
৪ তেতিয়া তেওঁ পৃথিবীত পৰি, তেওঁক কোৱা মাত শুনিলে, " চৌল, চৌল, তুমি মোক কিয় অত্যাচাৰ কৰিছা?
৫ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "হে প্ৰভু, তুমি কোন?" প্ৰভুৱে ক'লে, " তুমি যাক অত্যাচাৰ কৰা মই যীচু;
৬ তেতিয়া তেওঁ কঁপি কঁপি আচৰিত হৈ ক'লে, "প্ৰভু, তুমি মোক কি কৰিব বিচাৰিছা?" তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, " উঠা, নগৰলৈ যোৱা, তেতিয়া তুমি কি কৰিব লাগিব, সেই বিষয়ে কোৱা হ'ব।"
7 তেওঁৰ লগত যাত্ৰা কৰা লোকসকলে মাত শুনি, কিন্তু কাকো দেখা নাপালে, বাকৰুদ্ধ হৈ থিয় হৈ থাকিল।
৮ চৌল পৃথিবীৰ পৰা উঠিল; আৰু তেওঁৰ চকু মেলিলে, তেওঁ কাকো দেখা নাপালে, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক হাতত ধৰি দম্মেচকলৈ লৈ গ'ল।
9 তিনিদিন ধৰি তেওঁ দৃষ্টিহীন হৈ থাকিল, আৰু নাখাই-পানীও নকৰিলে।
১০ দামাচকত অননীয়া নামৰ এজন শিষ্য আছিল; আৰু প্ৰভুৱে তেওঁক দৰ্শনত ক'লে, "অননিয়া।" তেওঁ ক'লে, "হে প্ৰভু, মই ইয়াত আছো।"
১১ তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, " উঠা আৰু ষ্ট্ৰেইট নামৰ ৰাস্তাটোলৈ গৈ যিহূদাৰ বংশত তৰ্চৰ চৌল নামৰ এজনৰ বিষয়ে সোধা-পোছা কৰা;
১২ আৰু তেওঁ দৰ্শনত অননয় নামৰ এজন লোকে ভিতৰলৈ আহি তেওঁৰ ওপৰত হাত ৰাখি তেওঁৰ দৃষ্টিশক্তি দেখা পালে।
১৩ তেতিয়া অননিয়াই উত্তৰ দিলে, "প্ৰভু, এই মানুহজনে যিৰূচালেমত তোমাৰ পবিত্ৰ লোকসকলৰ প্ৰতি কিমান বেয়া কাম কৰিলে, মই বহুতৰ দ্বাৰাই শুনিছো।
১৪ আৰু ইয়াত তেওঁৰ প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ পৰা আপোনাৰ নাম প্ৰচাৰ কৰা সকলোকে বান্ধি ৰখাৰ অধিকাৰ আছে।
১৫ কিন্তু যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, " যোৱা, কিয়নো তেওঁ মোৰ বাবে অনা-ইহুদী, ৰজা আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ আগত মোৰ নাম কঢ়িয়াই নিবলৈ মনোনীত পাত্ৰ।
১৬ কিয়নো মই তেওঁক দেখুৱাম যে মোৰ নামৰ কাৰণে তেওঁ কিমান কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব।
১৭ অননিয়াই গৈ ঘৰত সোমাল; আৰু তেওঁৰ ওপৰত হাত দি ক'লে, "ভাই চৌলে, প্ৰভু, যীচুৱে যিজনে তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছিল, তেওঁ মোক পঠিয়াইছে, যাতে তুমি তোমাৰ দৃষ্টিশক্তি লাভ কৰি পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'বা।"
১৮ লগে লগে তেওঁৰ চকুৰ পৰা খোলাৰ দৰে সৰি পৰিল আৰু তেওঁ তৎক্ষণাত দৃষ্টিশক্তি পালে আৰু উঠি বাপ্তিস্ম ল'লে।
১৯ আহাৰ গ্ৰহণ কৰি তেওঁ শক্তি লাভ কৰিলে। তাৰ পাছত চৌলে দম্মেচকত থকা শিষ্যবিলাকৰ লগত কিছুদিন থাকিল।
২০ তেতিয়াই তেওঁ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি ধৰ্ম্মঘৰত প্ৰচাৰ কৰিলে।
২১ কিন্তু তেওঁৰ কথা শুনা সকলোৱে আচৰিত হৈ ক'লে; যিৰূচালেমত এই নাম প্ৰচাৰ কৰা লোকসকলক ধ্বংস কৰা, আৰু সেই উদ্দেশ্যে ইয়ালৈ অহা লোকসকলক প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ ওচৰলৈ বান্ধি ৰখাৰ বাবে এইজনেই নহয়নে?
২২ কিন্তু চৌলে অধিক শক্তি বৃদ্ধি কৰি দম্মেচকত বাস কৰা ইহুদীসকলক বিভ্ৰান্ত কৰিলে।
২৩ বহু দিন পূৰ্ণ হোৱাৰ পাছত ইহুদীসকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত ল'লে।
২৪ কিন্তু তেওঁলোকৰ অপেক্ষাৰ বিষয়ে চৌলে জানিব পাৰিলে। আৰু তেওঁক বধ কৰিবলৈ তেওঁলোকে দিনে-নিশাই দুৱাৰবোৰ চাই থাকিল।
২৫ তেতিয়া শিষ্যবিলাকে ৰাতি তেওঁক লৈ গৈ বেৰৰ কাষত টোপোলাত নমাই দিলে।
২৬ চৌলে যিৰূচালেমলৈ আহি শিষ্যবিলাকৰ লগত যোগ দিবলৈ চেষ্টা কৰিলে;
27 কিন্তু বাৰ্ণবায়ে তেওঁক ধৰি পাঁচনিসকলৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁ প্ৰভুক বাটত কেনেকৈ দেখিলে আৰু তেওঁৰ লগত কথা পাতিলে আৰু যীচুৰ নামত দম্মেচকত কেনেকৈ সাহসেৰে প্ৰচাৰ কৰিলে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকক ক'লে।
২৮ তেওঁ যিৰূচালেমলৈ সোমাই যোৱা আৰু বাহিৰলৈ যোৱা তেওঁলোকৰ লগত আছিল।
২৯ তেতিয়া তেওঁ প্ৰভু যীচুৰ নামত সাহসেৰে কথা ক'লে আৰু গ্ৰীকসকলৰ বিৰুদ্ধে বিবাদ কৰিলে।
৩০ সেই ভাইবিলাকে গম পাই তেওঁক কৈচৰিয়ালৈ নমাই আনি তৰ্চলৈ পঠিয়াই দিলে।
৩১ তেতিয়া সমগ্ৰ যিহূদিয়া, গালীল আৰু চমৰিয়াত মণ্ডলীবিলাকক বিশ্ৰাম দিলে আৰু গঢ় লৈ উঠিল; আৰু প্ৰভুৰ ভয়ত আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ সান্ত্বনাত চলি থকা লোকৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পালে।
32 পিতৰে চৌদিশে ঘূৰি ফুৰি লুদ্দাত বাস কৰা পবিত্ৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈও নামি গ'ল।
33 তাতে তেওঁ ইনিয়াছ নামৰ এজন মানুহক পালে, যিজনে আঠ বছৰ ধৰি বিচনাত ৰাখিছিল আৰু পক্ষাঘাত ৰোগত আক্ৰান্ত আছিল।
৩৪ পিতৰে তেওঁক ক'লে, "ইনিয়া, যীচু খ্ৰীষ্টই তোমাক সুস্থ কৰি তুলিছে; আৰু তেওঁ লগে লগে উঠিল।
35 লুদ্দা আৰু চৰোণত থকা সকলোৱে তেওঁক দেখি যিহোৱাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি গ'ল।
36 যোপাত তবিতা নামৰ এজন শিষ্য আছিল, যাৰ অৰ্থ দৰ্কচ বুলি কোৱা হয়।
৩৭ সেই দিনবোৰত তাই অসুস্থ হৈ মৃত্যুবৰণ কৰিলে।
38 লিদ্দা যোপাৰ ওচৰত আছিল আৰু শিষ্যসকলে পিতৰ তাত থকাৰ কথা শুনি তেওঁৰ ওচৰলৈ দুজন মানুহ পঠালে।
৩৯ তেতিয়া পিতৰে উঠি তেওঁলোকৰ লগত গ'ল। যেতিয়া তেওঁ আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ওপৰৰ কোঠালৈ লৈ গ'ল, আৰু সকলো বিধৱাই তেওঁৰ কাষত কান্দি কান্দি থিয় হ'ল আৰু ডৰ্কাছে তেওঁলোকৰ লগত থকাৰ সময়ত যি চোলা আৰু কাপোৰ দেখুৱাই দিলে।
৪০ কিন্তু পিতৰে সকলোকে বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি আঁঠু লৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে; আৰু তেওঁক মৃতদেহৰ ফালে ঘূৰাই ক'লে, "তবিথা, উঠা।" তেতিয়া তাই চকু মেলিলে আৰু পিতৰক দেখি উঠি বহিল।

৪১ তেতিয়া তেওঁ তাইক হাত দি তাইক ওপৰলৈ তুলিলে আৰু পবিত্ৰ আৰু বিধৱাসকলক মাতি আনি তাইক জীৱিত অৱস্থাত উপস্থাপন কৰিলে।
৪২ গোটেই যোপ্পত এই কথা জনা গ'ল; আৰু বহুতে প্ৰভুত বিশ্বাস কৰিলে।
43 তেতিয়া তেওঁ যোপাত এজন চিমোনৰ লগত বহু দিন থাকিল।

অধ্যায় ১০

১ কৈচৰিয়াত কৰ্ণেলিয় নামৰ এজন লোক আছিল, তেওঁ ইটালীৰ দলৰ সেনাপতি আছিল।
২ এজন ভক্তিময় মানুহ, আৰু নিজৰ ঘৰৰ সকলোৰে সৈতে ঈশ্বৰক ভয় কৰা, যিজনে লোকসকলক বহুত দান দিছিল আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰত সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল।
৩ দিনৰ নৱম বজাত তেওঁ এটা দৰ্শনত ঈশ্বৰৰ এজন দূতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, "কৰ্ণেলিয়া।"
৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ ফালে চাই ভয় খাই ক'লে, "হে প্ৰভু, কি? তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু দান-বৰঙণি ঈশ্বৰৰ আগত স্মৃতিৰূপে আহিল।"
৫ এতিয়া যোপালৈ মানুহ পঠাওক আৰু এজন চিমোনক মাতিব, যাৰ উপাধি পিতৰ।
6 তেওঁ চমৰা বনোৱা চিমোনৰ ওচৰত বাস কৰে, যাৰ ঘৰ সমুদ্ৰৰ পাৰত আছে;
7 কৰ্ণেলিয়ৰ লগত কথা পতা স্বৰ্গদূত গুচি গ'লে, তেওঁৰ ঘৰৰ দুজন দাস আৰু তেওঁৰ ওচৰত অনবৰতে অপেক্ষা কৰা এজন ভক্তিময় সৈনিকক মাতিলে;
৮ এই সকলো কথা তেওঁলোকক প্ৰচাৰ কৰি তেওঁ তেওঁলোকক যোপ্পালৈ পঠিয়াই দিলে।
9 পিছদিনা তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰি নগৰৰ ওচৰ পাওঁতে, পিতৰে প্ৰায় ষষ্ঠ বজাত প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ঘৰৰ ওপৰলৈ উঠি গ'ল।
১০ তেতিয়া তেওঁ বৰ ভোকত লাগিল আৰু খাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে;
১১ তেতিয়া তেওঁ আকাশ মেলোৱা দেখিলে আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ নামি অহা এটা পাত্ৰ, চাৰিওফালৰ চুকত গুটি কৰা এটা ডাঙৰ চাদৰৰ দৰে পাত্ৰ, আৰু পৃথিৱীলৈ নামি অহা দেখিলে।
১২ তাতে পৃথিবীৰ চতুৰ্ভুজ জন্তু, বনৰীয়া জন্তু, লৰচৰ কৰা প্ৰাণী আৰু আকাশৰ চৰাই আছিল।
১৩ তেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ এটা মাত আহিল, "হে পিতৰ, উঠি; মাৰি, খাওক।
১৪ পিতৰে ক'লে, "হে প্ৰভু; কিয়নো মই কেতিয়াও সাধাৰণ বা অশুচি বস্তু খোৱা নাই।
১৫ পাছত সেই মাতটোৱে তেওঁক দ্বিতীয়বাৰ ক'লে, "ঈশ্বৰে যি শুচি কৰিলে, তাক তুমি অশুচি বুলি নক'বা।"
১৬ এই কথা তিনিবাৰ কৰা হ'ল আৰু পাত্ৰটো পুনৰ স্বৰ্গলৈ উঠাই লোৱা হ'ল।
17 পিতৰে এই দৰ্শনৰ অৰ্থ কি হ'ব তাক লৈ নিজকে সন্দেহ কৰি থকা অৱস্থাত, চোৱা, কৰ্ণেলিয়ৰ পৰা পঠোৱা লোকসকলে চিমোনৰ ঘৰৰ বিষয়ে সোধা-পোছা কৰি দুৱাৰৰ সন্মুখত থিয় হ'ল।
১৮ পিতৰ নামেৰে চিমোন তাত বাস কৰি আছে নে নাই বুলি মাতি সুধিলে।
১৯ পিতৰে সেই দৰ্শনৰ বিষয়ে চিন্তা কৰি থাকোঁতে আত্মাই তেওঁক ক'লে, "চোৱা, তিনিজন মানুহে তোমাক বিচাৰিছে।"
২০ এতেকে উঠি, নামি, একো সন্দেহ নকৰাকৈ তেওঁলোকৰ লগত যা, কিয়নো মই তেওঁলোকক পঠাইছো।
২১ তেতিয়া পিতৰে কৰ্ণেলিয়ৰ পৰা তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠোৱা লোকসকলৰ ওচৰলৈ নামি গ'ল। আৰু ক'লে, "চোৱা, তোমালোকে যিজনক বিচাৰিছা, মই সেইজন;
২২ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, "কৰ্ণেলিয়া সেনাপতি, এজন ন্যায়পৰায়ণ আৰু ঈশ্বৰক ভয় কৰা আৰু ইহুদীসকলৰ সকলো জাতিৰ মাজত সদ্ব্যৱহাৰ কৰা, ঈশ্বৰৰ পৰা পবিত্ৰ স্বৰ্গদূতে আপোনাক নিজৰ ঘৰলৈ মাতি আনি শুনিবলৈ পঠিয়াইছিল তোমাৰ কথা।
২৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ভিতৰলৈ মাতি আনি থৈ দিলে। পাছদিনা পিতৰে তেওঁলোকৰ লগত গুচি গ'ল আৰু যোপাৰ পৰা অহা কিছুমান ভাই তেওঁৰ লগত গ'ল।
২৪ পাছদিনা তেওঁলোকে কৈচৰিয়াত প্ৰৱেশ কৰিলে। কৰ্ণেলিয়ে তেওঁলোকৰ বাবে অপেক্ষা কৰি নিজৰ আত্মীয় আৰু ওচৰৰ বন্ধুসকলক একত্ৰিত কৰিছিল।
২৫ পিতৰ ভিতৰলৈ আহি থাকোঁতে কৰ্ণেলিয়ে তেওঁক লগ পালে আৰু তেওঁৰ ভৰিৰ ওচৰত পৰি তেওঁক উপাসনা কৰিলে।
২৬ পিতৰে তেওঁক ওপৰলৈ তুলি ক'লে, "ঠিক হওক; মই নিজেও এজন মানুহ।
২৭ তেওঁৰ লগত কথা পাতি থাকোঁতে তেওঁ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল আৰু বহুতো লোকক লগ পালে।
২৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "ইহুদী মানুহ এজনে আন জাতিৰ লগত থকা বা আন জাতিৰ লগত অহাটো অবৈধ কাম বুলি তোমালোকে জানো; কিন্তু ঈশ্বৰে মোক দেখুৱাইছে যে মই কোনো মানুহক অশুচি বা অশুচি বুলি ক'ব নালাগে।
২৯ এতেকে মোক মাতি পঠোৱাৰ লগে লগে মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিলোঁ।
৩০ কৰ্ণেলিয়ে ক'লে, "চাৰি দিনৰ আগতে মই আজিলৈকে উপবাস কৰি আছিলো; নৱম বজাত মই মোৰ ঘৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, আৰু চোৱা, উজ্জ্বল কাপোৰ পিন্ধা এজন মানুহ মোৰ সন্মুখত থিয় হৈ আছিল।
৩১ তেওঁ ক'লে, "কৰ্ণেলিয়া, তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা গ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত তোমাৰ দান-বৰঙণি স্মৰণ কৰা হ'ল।"
৩২ এতেকে যোপ্পালৈ পঠিয়াই চিমোন, যাৰ উপাধি পিতৰ, ইয়ালৈ মাতিব। তেওঁ সমুদ্ৰৰ পাৰত থকা এজন চিমোনৰ ঘৰত বাস কৰি আছে, যিজন তেওঁ আহিলে তোমাৰ লগত কথা ক'ব।"
৩৩ তৎক্ষণাত মই তোমাৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালোঁ; আৰু তুমি আহি পোৱাৰ বাবে ভাল কৰিলা।" এতেকে ঈশ্বৰে তোমাক যি আজ্ঞা দিয়া সকলো কথা শুনিবলৈ আমি সকলোৱে ঈশ্বৰৰ আগত উপস্থিত আছো।
34 তেতিয়া পিতৰে মুখ মেলি ক'লে, "মই সঁচাকৈয়ে বুজি পাওঁ যে ঈশ্বৰে কোনো ব্যক্তিক কোনো প্ৰতি সন্মান নকৰে।
৩৫ কিন্তু প্ৰত্যেক জাতিত যি জনে তেওঁক ভয় কৰে আৰু ধাৰ্ম্মিকতা কৰে, তেওঁ তেওঁৰ আগত গ্ৰহণ কৰে।

৩৬ যি বাক্য ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকললৈ পঠিয়াইছিল, যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই শান্তিৰ প্ৰচাৰ কৰিছিল।
৩৭ মই কওঁ, তোমালোকে জানা, যি বাক্য যোহনে প্ৰচাৰ কৰা বাপ্তিস্মৰ পিছত গালীলৰ পৰা আৰম্ভ হৈছিল;
৩৮ ঈশ্বৰে নাচৰতীয়া যীচুক পবিত্ৰ আত্মা আৰু শক্তিৰে অভিষেক কৰিলে; কিয়নো ঈশ্বৰ তেওঁৰ লগত আছিল।
39 ইহুদী দেশ আৰু যিৰূচালেমত তেওঁ কৰা সকলো কামৰ আমি সাক্ষী। যাক বধ কৰি গছত ওলোমাই দিলে।
৪০ ঈশ্বৰে তৃতীয় দিনা তেওঁক উত্থাপন কৰিলে আৰু তেওঁক মুকলিকৈ দেখুৱালে;
৪১ সকলো লোকলৈ নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰা আগতে মনোনীত হোৱা সাক্ষীসকলৰ বাবে, যিসকলে তেওঁ মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থানৰ পাছত তেওঁৰ লগত খাই-পান কৰিছিল।
৪২ তেওঁ আমাক লোকসকলৰ আগত প্ৰচাৰ কৰিবলৈ আৰু সাক্ষ্য দিবলৈ আজ্ঞা দিলে যে ঈশ্বৰে জীৱিত আৰু মৃতসকলৰ বিচাৰক হ'বলৈ নিযুক্ত কৰিলে।
৪৩ তেওঁক সকলো ভাববাদীয়ে সাক্ষ্য দিয়ক যে তেওঁৰ নামেৰে যি কোনোৱে তেওঁক বিশ্বাস কৰে, তেওঁ পাপৰ ক্ষমা পাব।
৪৪ পিতৰে এই কথাবোৰ কওঁতে পবিত্ৰ আত্মা বাক্য শুনা সকলোৰে ওপৰত পৰিল।
৪৫ পবিত্ৰ আত্মাৰ দান অনা-ইহুদীসকলৰ ওপৰতো ঢালি দিয়াৰ কাৰণে, যিসকলে পিতৰৰ লগত অহা চুন্নতবিলাকসকলেও আচৰিত হ'ল।
৪৬ কিয়নো তেওঁলোকে অদ্‌ভুত ভাষাত কথা কোৱা আৰু ঈশ্বৰক মহিমা কৰা শুনিছিল। তেতিয়া পিতৰে উত্তৰ দিলে।
৪৭ আমাৰ দৰে পবিত্ৰ আত্মা গ্ৰহণ কৰা এইবিলাকে বাপ্তিস্ম লোৱাৰ কাৰণে কোনোৱে পানী নিষেধ কৰিব পাৰেনে?
৪৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক যিহোৱাৰ নামত বাপ্তিস্ম ল'বলৈ আজ্ঞা দিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক কিছুমান দিন থাকিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।

অধ্যায় ১১

১ পাছত যিহূদিয়াত থকা পাঁচনি আৰু ভাইসকলে শুনিলে যে অনা-ইহুদীসকলেও ঈশ্বৰৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰিছে।
২ পিতৰ যিৰূচালেমলৈ উঠি আহি চুন্নত কৰা লোকসকলে তেওঁৰ লগত কাজিয়া কৰিলে।
৩ তেওঁ ক'লে, "তুমি অচুন্নত লোকৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকৰ লগত খাইছিলা।"
৪ কিন্তু পিতৰে আদিৰে পৰা বিষয়টো আখৰা কৰি তেওঁলোকক আজ্ঞা অনুসাৰে বুজাই ক'লে।
৫ মই যোপ্পা নগৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিলো, তেতিয়া মই এটা দৰ্শন দেখিলোঁ, "এটা ডাঙৰ চাদৰৰ দৰে এটা পাত্ৰ নামি আকাশৰ পৰা চাৰিটা চুকেৰে নামি আহিল; আৰু মোৰ ওচৰলৈও আহিল।
6 তাৰ ওপৰত চকু বান্ধি লৈ মই চিন্তা কৰি পৃথিবীৰ চাৰি ভৰিৰ জন্তু, বনৰীয়া জন্তু, লৰচৰ কৰা জন্তু আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰ দেখিলোঁ।
7 তেতিয়া মই এটা মাত শুনিলোঁ, "হে পিতৰ, উঠি; বধ কৰি খাব।
৮ কিন্তু মই ক'লোঁ, "হে প্ৰভু, এনে নহয়, কিয়নো মোৰ মুখত কোনো অশুচি বা অশুচি কোনো কথাই প্ৰৱেশ কৰা নাই।"
9 কিন্তু স্বৰ্গৰ পৰা সেই মাতটোৱে মোক পুনৰ উত্তৰ দিলে, "ঈশ্বৰে যি শুচি কৰিলে, তাক তুমি অশুচি বুলি নক'বা।"
১০ এইদৰে তিনিবাৰকৈ কৰা হ'ল আৰু সকলোকে পুনৰ স্বৰ্গলৈ টানি অনা হ'ল।
১১ তেতিয়াই মই থকা ঘৰলৈ তিনিজন মানুহ আহিছিল, যিসকলক কৈচৰিয়াৰ পৰা মোৰ ওচৰলৈ পঠিওৱা হৈছিল।
১২ আৰু আত্মাই মোক কোনো সন্দেহ নকৰাকৈ তেওঁলোকৰ লগত যাবলৈ আদেশ দিলে। এই ছয় ভাই মোৰ লগত গৈ আমি মানুহজনৰ ঘৰত সোমালোঁ।
13 তেওঁ আমাক ক'লে যে তেওঁৰ ঘৰত এজন স্বৰ্গদূতক থিয় হৈ তেওঁক ক'লে, "যোপ্পালৈ মানুহ পঠাওক আৰু পিতৰ নামৰ চিমোনক মাতিব।
১৪ কোনে তোমাক বাক্য ক'ব, যাৰ দ্বাৰা তুমি আৰু তোমাৰ সকলো পৰিয়াল পৰিত্ৰাণ পাবা।
১৫ আৰু মই কথা ক'বলৈ আৰম্ভ কৰাৰ লগে লগে পবিত্ৰ আত্মা তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰিল, যেনেকৈ আদিতে আমাৰ ওপৰত।
১৬ তেতিয়া মই প্ৰভুৰ বাক্য স্মৰণ কৰিলোঁ, যেনে তেওঁ কৈছিল, " যোহনে পানীৰে বাপ্তিস্ম দিলে; কিন্তু তোমালোকে পবিত্ৰ আত্মাৰে বাপ্তিস্ম লবা।"
১৭ কিয়নো ঈশ্বৰে প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰা আমালৈ যি দান দিছিল, তেনেকৈ তেওঁলোককো সেই উপহাৰ দিলে। মই কি আছিলোঁ, যাতে মই ঈশ্বৰক সহ্য কৰিব পাৰিলোঁ?
১৮ এই কথা শুনি তেওঁলোকে মনে মনে থাকি ঈশ্বৰক মহিমা কৰি ক'লে, "তেন্তে ঈশ্বৰে অনা-ইহুদীসকলকো জীৱনলৈ অনুতাপ কৰিবলৈ অনুমতি দিলে।"
১৯ তেতিয়া যিবিলাকে ষ্টিফেনৰ বিষয়ে যি অত্যাচাৰত সিঁচৰতি হৈ পৰিল, তেওঁলোকে ফিনিচ, চাইপ্ৰাছ, আন্তিয়খিয়ালৈকে গৈ কেৱল ইহুদীসকলৰ বাহিৰে আন কাকো বাক্য প্ৰচাৰ কৰিলে।
20 তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমান চাইপ্ৰাছ আৰু কুৰেনীয়া লোক আছিল, যিসকলে আন্তিয়খিয়ালৈ আহি গ্ৰীকসকলৰ লগত প্ৰভু যীচুৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিছিল।
২১ তেতিয়া যিহোৱাৰ হাত তেওঁলোকৰ লগত আছিল, আৰু বহুতে বিশ্বাস কৰি যিহোৱাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল।
২২ তেতিয়া যিৰূচালেমত থকা মণ্ডলীৰ কাণত এই বিষয়ে খবৰ আহিল আৰু তেওঁলোকে বাৰ্ণবাক আন্তিয়খিয়ালৈ যাবলৈ পঠিয়ালে।
২৩ তেওঁ আহি ঈশ্বৰৰ কৃপা দেখি আনন্দিত হৈ সকলোকে উপদেশ দিলে যে তেওঁলোকে প্ৰভুৰ লগত উদ্দেশ্যপ্ৰণোদিতভাৱে আঁকোৱালি ল'ব।
২৪ কিয়নো তেওঁ এজন ভাল মানুহ আছিল, পবিত্ৰ আত্মা আৰু বিশ্বাসেৰে পৰিপূৰ্ণ আছিল;
২৫ তাৰ পাছত বাৰ্ণবা চৌলক বিচাৰি তাৰচচলৈ গুচি গ'ল।
২৬ তেওঁক পাই তেওঁ তেওঁক আন্তিয়খিয়ালৈ লৈ গ'ল। গোটেই বছৰ ধৰি তেওঁলোকে মণ্ডলীৰ লগত একত্ৰিত হ'ল আৰু বহু লোকক শিক্ষা দিলে। আৰু শিষ্যসকলক আন্তিয়খিয়াত প্ৰথমে খ্ৰীষ্টান বুলি কোৱা হৈছিল।
২৭ এই দিনবোৰত যিৰূচালেমৰ পৰা আন্তিয়খিয়ালৈ ভাববাদীসকল আহিল।

২৮ তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন অগাবু নামে থিয় হৈ সমগ্ৰ জগতত অত্যন্ত অভাৱ হ'ব বুলি আত্মাৰ দ্বাৰাই বুজাই দিলে।
২৯ তেতিয়া শিষ্যবিলাকে প্ৰত্যেকেই নিজৰ সামৰ্থ্য অনুসাৰে যিহূদিয়াত বাস কৰা ভাইবিলাকলৈ সাহায্য পঠিয়াবলৈ মন কৰিলে।
৩০ সেই কাম তেওঁলোকে কৰি বাৰ্ণবা আৰু চৌলৰ হাতেৰে বৃদ্ধসকলৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে।

অধ্যায় ১২

১ সেই সময়ত হেৰোদে ৰজাই মণ্ডলীৰ কিছুমানক বিৰক্ত কৰিবলৈ হাত মেলিলে।
২ যোহনৰ ভায়েক যাকোবক তৰোৱালেৰে বধ কৰিলে।
৩ আৰু ইহুদীবিলাকক সন্তুষ্ট হোৱা দেখি তেওঁ পিতৰকো ধৰিবলৈ আগবাঢ়ি গ'ল। (তেতিয়া খমিৰবিহীন পিঠাৰ দিন আছিল।)
৪ পাছত তেওঁক ধৰি বন্দী কৰি তেওঁক ৰখাৰ বাবে চাৰিটা চতুৰ্থ সৈন্যৰ হাতত তুলি দিলে। ইষ্টাৰৰ পিছত তেওঁক মানুহৰ মাজলৈ উলিয়াই অনাৰ উদ্দেশ্যেৰে।
৫ পিতৰক কাৰাগাৰত ৰখা হৈছিল;
6 হেৰোদে তেওঁক বাহিৰলৈ আনিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, সেই নিশা পিতৰে দুজন সৈনিকৰ মাজত দুটা শিকলিৰে বান্ধি শুই আছিল;
7 তেতিয়া প্ৰভুৰ দূতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কাৰাগাৰত পোহৰ জ্বলি উঠিল আৰু তেওঁ পিতৰৰ কাষত আঘাত কৰি উঠাই ক'লে। আৰু তেওঁৰ হাতৰ পৰা শিকলিবোৰ সৰি পৰিল।
৮ তেতিয়া স্বৰ্গদূতে তেওঁক ক'লে, "আপোনাৰ চেণ্ডেল বান্ধি লোৱা।" আৰু তেনেকৈয়ে কৰিলে। তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ কাপোৰ তোমাৰ চাৰিওফালে পেলাই দিয়া আৰু মোৰ পিছে পিছে যোৱা।"
৯ তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গৈ তেওঁৰ পিছে পিছে গ'ল; আৰু স্বৰ্গদূতে কৰা কাম সঁচা আছিল বুলি নাজানিছিল; কিন্তু ভাবিছিল যে তেওঁ এটা দৰ্শন দেখিছে।
১০ যেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় বাহিনী পাৰ হৈ গ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকে নগৰলৈ যোৱা লোহাৰ দুৱাৰখন পালেগৈ; যি নিজৰ ইচ্ছামতে তেওঁলোকৰ বাবে মুকলি হ'ল; আৰু লগে লগে স্বৰ্গদূত তেওঁৰ পৰা আঁতৰি গ'ল।
১১ পিতৰে মনলৈ আহি ক'লে, "যিহোৱাই নিজৰ দূতক পঠিয়াই হেৰোদৰ হাতৰ পৰা আৰু ইহুদী লোকসকলৰ সকলো আশাৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰিলে বুলি মই নিশ্চিতভাৱে জানো।"
১২ সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰি তেওঁ যোহনৰ মাতৃ মৰিয়মৰ ঘৰলৈ গ'ল, যাৰ উপাধি মাৰ্ক আছিল; য'ত বহুতে প্ৰাৰ্থনা কৰি গোট খাইছিল।
১৩ পিতৰে দুৱাৰৰ দুৱাৰত টুকুৰিয়াই থাকোঁতে ৰোদা নামৰ এগৰাকী ছোৱালীয়ে শুনিবলৈ আহিল।
14 পিতৰৰ মাত জানি তাই আনন্দত দুৱাৰখন খুলি নিদিলে, কিন্তু দৌৰি ভিতৰলৈ গৈ পিতৰ দুৱাৰৰ আগত কেনেকৈ থিয় হৈ আছিল, সেই কথা ক'লে।
১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তাইক ক'লে, "তুমি পাগল হৈছা।" কিন্তু তাই অহৰহ দৃঢ়তাৰে কৈছিল যে সেয়াও তেনেকুৱাই। তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, "এয়া তেওঁৰ স্বৰ্গদূত।"
16 কিন্তু পিতৰে টোকৰ মাৰি থাকিল আৰু তেওঁলোকে দুৱাৰখন খুলি তেওঁক দেখি আচৰিত হ'ল।
১৭ কিন্তু যিহোৱাই তেওঁক কেনেদৰে কাৰাগাৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, সেই বিষয়ে তেওঁ তেওঁলোকক হাতেৰে ইংগিত দি তেওঁলোকক মনে মনে ক'লে। তেওঁ ক'লে, "যাকোব আৰু ভাইবিলাকক এইবোৰ কথা ক'বা।" তাৰ পাছত তেওঁ গুচি গ'ল আৰু আন ঠাইলৈ গ'ল।
১৮ ৰাতি হোৱাৰ লগে লগে পিতৰৰ কি হ'ল, সেই বিষয়ে সৈন্যসকলৰ মাজত সৰু আলোড়ন হ'ল।
১৯ তেতিয়া হেৰোদে তেওঁক বিচাৰি বিচাৰি নাপালে, তেতিয়া তেওঁ ৰখীয়াসকলক পৰীক্ষা কৰি তেওঁলোকক হত্যা কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। তেওঁ যিহূদিয়াৰ পৰা কৈচেৰিয়ালৈ নামি গ'ল।
20 তেতিয়া হেৰোদে তূৰ আৰু চিদোনৰ লোকসকলৰ প্ৰতি অতিশয় অসন্তুষ্ট হ'ল, কিন্তু তেওঁলোকে একে মনেৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ব্লাষ্টোচক ৰজাৰ কোঠাৰ সেনাপতিক নিজৰ বন্ধু কৰি শান্তি বিচাৰিলে। কাৰণ তেওঁলোকৰ দেশ ৰজাৰ দেশৰ দ্বাৰা পুষ্ট হৈছিল।
২১ এটা নিৰ্দিষ্ট দিনত হেৰোদে ৰজাৰ পোছাক পিন্ধি নিজৰ সিংহাসনত বহি তেওঁলোকৰ আগত বক্তৃতা দিলে।
২২ তেতিয়া লোকসকলে চিঞৰি ক'লে, "এয়া মানুহৰ মাত নহয়, দেৱতাৰ মাত।"
২৩ ঈশ্বৰক মহিমা নিদিয়াৰ কাৰণে যিহোৱাৰ দূতে তেওঁক আঘাত কৰিলে।
২৪ কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাক্য বাঢ়ি গ'ল।
২৫ বাৰ্ণবা আৰু চৌলে নিজৰ পৰিচৰ্যা সম্পূৰ্ণ কৰি যিৰূচালেমৰ পৰা উভতি আহি মাৰ্ক নামৰ যোহনক লগত লৈ গ'ল।

অধ্যায় ১৩

১ আন্তিয়খিয়াত থকা মণ্ডলীত কিছুমান ভাববাদী আৰু শিক্ষক আছিল; বাৰ্ণবা, নাইজেৰ নামৰ চিমিয়োন, কুৰিনীৰ লুচিয়া, আৰু প্ৰধান হেৰোদৰ লগত ডাঙৰ-দীঘল হোৱা মানেন আৰু চৌলৰ দৰে।
২ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ পৰিচৰ্যা কৰি উপবাস কৰি থাকোঁতে পবিত্ৰ আত্মাই ক'লে, "মই যি কামৰ বাবে তেওঁলোকক মাতিছো, সেই কামৰ বাবে মোৰ বাবে বাৰ্ণবা আৰু চৌলক পৃথক কৰা।"
৩ তেতিয়া তেওঁলোকে উপবাসে প্ৰাৰ্থনা কৰি তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত থৈ তেওঁলোকক বিদায় দিলে।
৪ তেতিয়া তেওঁলোক পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই পঠিয়াই চেলুচিয়ালৈ গুচি গ'ল; আৰু তাৰ পৰা তেওঁলোকে জাহাজেৰে চাইপ্ৰাছলৈ গ'ল।
৫ চালামীত উপস্থিত হৈ ইহুদীবিলাকৰ নামঘৰত ঈশ্বৰৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰিলে।
6 তেওঁলোকে দ্বীপটোৰ মাজেৰে পাফোচলৈ গৈ এজন যাদুকৰ, মিছা ভাববাদী আৰু ইহুদী, যাৰ নাম বাৰ্যীচক পালে।

৭ সেই দেশৰ প্ৰতিনিধি চাৰ্জিয়া পৌল, এজন বিচক্ষণ ব্যক্তিৰ লগত আছিল; তেওঁ বাৰ্ণবা আৰু চৌলক মাতি আনি ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।

৮ কিন্তু যাদুকৰ ইলিমা (কিয়নো তেওঁৰ নামটোও তেনেকুৱাই) তেওঁবিলাকক বিশ্বাসৰ পৰা আঁতৰাই নিবলৈ বিচাৰি তেওঁলোকক প্ৰতিহত কৰিলে।

9 তেতিয়া চৌলে পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ তেওঁৰ ফালে চকু ৰাখিলে।

১০ আৰু ক'লে, "হে চয়তানৰ সন্তান, সকলো ধাৰ্মিকতাৰ শত্ৰু, হে প্ৰভুৰ সৎ পথ বিকৃত কৰা বন্ধ নকৰিবানে?

১১ আৰু এতিয়া চোৱা, প্ৰভুৰ হাত তোমাৰ ওপৰত আছে, আৰু তুমি অন্ধ হৈ থাকিবা, আৰু এটা ঋতুৰ বাবে সূৰ্য্য দেখা নাপাবা। আৰু লগে লগে তেওঁৰ ওপৰত কুঁৱলী আৰু আন্ধাৰ পৰিল; আৰু তেওঁৰ হাতত ধৰিবলৈ কিছুমানক বিচাৰি ঘূৰি ফুৰিছিল।

১২ তেতিয়া যিহোৱাৰ উপদেশত বিস্মিত হৈ সেই সৈন্যই বিশ্বাস কৰিলে।

13 পৌল আৰু তেওঁৰ সৈন্যই পাফোচৰ পৰা মুক্ত হৈ পমফিলিয়াৰ পৰ্গালৈ আহিল আৰু যোহনে তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি যিৰূচালেমলৈ উভতি গ'ল।

14 কিন্তু পৰ্গাৰ পৰা ওলাই গৈ পীচিদিয়াৰ আন্তিয়খিয়ালৈ আহি বিশ্ৰামবাৰে নামঘৰলৈ গৈ বহিল।

১৫ আৰু বিধান আৰু ভাববাদী সকলৰ পঢ়াৰ পাছত নামঘৰৰ অধ্যক্ষসকলে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই ক'লে, "হে ভাইসকল, যদি তোমালোকৰ লোকসকলৰ বাবে কোনো উপদেশৰ বাক্য আছে, তেন্তে আগবাঢ়ক।"

১৬ তেতিয়া পৌলে থিয় হৈ হাতেৰে ইংগিত দি ক'লে, "ইস্ৰায়েলৰ লোকসকল আৰু ঈশ্বৰ ভয় কৰা লোকসকলে শুনা।"

১৭ এই ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলৰ ঈশ্বৰে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক বাছি লৈছিল আৰু মিচৰ দেশত বিদেশী হিচাপে বাস কৰাৰ সময়ত লোকসকলক উচ্চ কৰি তুলিছিল আৰু উচ্চ বাহুৰে তেওঁলোকক তাৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল।

১৮ প্ৰায় চল্লিশ বছৰত তেওঁ মৰুভূমিত তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ বহন কৰিলে।

১৯ কানান দেশত সাতটা জাতিক ধ্বংস কৰি সিবিলাকৰ দেশ চিঠিৰে ভাগ কৰিলে।

20 তাৰ পাছত চমূৱেল ভাববাদী পৰ্যন্ত প্ৰায় চাৰিশ পঞ্চাশ বছৰৰ বাবে তেওঁলোকক বিচাৰকৰ্ত্তা প্ৰদান কৰিলে।

২১ পাছত তেওঁলোকে এজন ৰজাক বিচাৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক চল্লিশ বছৰৰ ভিতৰত বিন্যামীন ফৈদৰ এজন চিছৰ পুত্ৰ চৌলক দিলে।

২২ তেওঁক আঁতৰাই নিলে, দায়ূদক তেওঁলোকৰ ৰজা হ'বলৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ তুলি দিলে; তেওঁক সাক্ষ্য দি ক'লে, "মই যিচয়ৰ পুত্ৰ দায়ূদক মোৰ নিজৰ মনৰ দৰে মানুহক পাইছো, যি মোৰ সকলো ইচ্ছা পূৰণ কৰিব।"

২৩ এই মানুহজনৰ বংশৰ পৰা ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে ইস্ৰায়েলৰ বাবে এজন ত্ৰাণকৰ্তা যীচুক উত্থাপন কৰিলে।

২৪ যোহনে তেওঁৰ আগমনৰ আগতে ইস্ৰায়েলৰ সকলো লোকক অনুতাপৰ বাপ্তিস্মৰ বিষয়ে প্ৰথম প্ৰচাৰ কৰিছিল।

২৫ যোহনে নিজৰ পথ পালন কৰাৰ সময়ত তেওঁ ক'লে, "তোমালোকে মোক কোন বুলি ভাবিছা?" মই তেওঁ নহয়। কিন্তু চোৱা, মোৰ পাছত এজন আহিব, যাৰ ভৰিৰ জোতা মই খুলিবলৈ যোগ্য নহয়।

২৬ হে ভাইসকল, অব্ৰাহামৰ বংশৰ সন্তানসকল, আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যি কোনোৱে ঈশ্বৰক ভয় কৰে, তোমালোকৰ ওচৰলৈ এই পৰিত্ৰাণৰ বাক্য প্ৰেৰণ কৰা হৈছে।

২৭ কিয়নো যিৰূচালেমত বাস কৰা লোকসকলে আৰু তেওঁলোকৰ অধ্যক্ষসকলে তেওঁক চিনি নোপোৱাৰ কাৰণে, প্ৰতি বিশ্ৰামবাৰে পঢ়া ভাববাদীসকলৰ বাক্যও তেওঁলোকে তেওঁক দোষী সাব্যস্ত কৰি পূৰ্ণ কৰিলে।

২৮ কিন্তু তেওঁলোকে পীলাতক বধ কৰিবলৈ বিচাৰিলে।

২৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ বিষয়ে লিখা সকলো পূৰ্ণ কৰি গছৰ পৰা নমাই তেওঁক সমাধিস্থলত শুৱাই দিলে।

৩০ কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰিলে।

31 তেওঁৰ লগত গালীলৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ অহা লোকসকলৰ বিষয়ে বহু দিন তেওঁক দেখা গ'ল।

32 আৰু আমি তোমালোকক সুখবৰ দিওঁ যে, পূৰ্বপুৰুষসকলৰ প্ৰতি যি প্ৰতিজ্ঞা কৰা হৈছিল।

৩৩ ঈশ্বৰে যীচুক পুনৰুত্থান কৰি আমাৰ সন্তানসকলৰ বাবে সেই একেই পূৰ্ণ কৰিলে; যেনেকৈ দ্বিতীয় গীতমালাতো লিখা আছে, তুমি মোৰ পুত্ৰ, আজি মই তোমাক জন্ম দিছো।"

34 তেওঁ মৃতকৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰিলে, এতিয়া আৰু বিনষ্ট হ'ব নোৱাৰিলে, তেওঁ এইদৰে ক'লে, "মই তোমালোকক দায়ূদৰ দৃঢ় দয়া দিম।"

৩৫ এই কাৰণে তেওঁ আন এটা গীতত কৈছে, "তুমি তোমাৰ পবিত্ৰ লোকক বিনষ্ট হ'বলৈ নিদিবা।"

36 কিয়নো দায়ূদে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা অনুসাৰে নিজৰ প্ৰজন্মৰ সেৱা কৰাৰ পাছত টোপনি গ'ল আৰু তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষৰ ওচৰত শুৱাই দিয়া হ'ল আৰু তেওঁ বিনষ্ট হোৱা দেখিলে।

৩৭ কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক পুনৰুত্থান কৰিলে, তেওঁ কোনো বিনষ্ট হোৱা দেখা নাপালে।

৩৮ এতেকে, হে ভাইসকল, তোমালোকক জনা হওক, এই মানুহৰ দ্বাৰাই তোমালোকক পাপৰ ক্ষমা প্ৰচাৰ কৰা হৈছে।

৩৯ আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই যিবিলাক বিশ্বাসী সকলোৱে মোচিৰ বিধানৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰিব পৰা নাছিল।

৪০ এতেকে সাৱধান হওক, যাতে ভাববাদীবিলাকত কোৱা কথা তোমালোকৰ ওপৰত নপৰে;

৪১ চোৱা, তোমালোকক তুচ্ছজ্ঞান কৰা, আচৰিত হোৱা আৰু বিনষ্ট হোৱা;

42 ইহুদীবিলাক নামঘৰৰ পৰা ওলাই গ'লে, অনা-ইহুদীসকলে এই বাক্য পাছৰ বিশ্ৰামবাৰে তেওঁলোকক প্ৰচাৰ কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে।

43 যেতিয়া মণ্ডলী ভাঙি গ'ল, তেতিয়া বহুতো ইহুদী আৰু ধৰ্মান্তৰিত লোকে পৌল আৰু বাৰ্ণবাক পাছে পাছে গ'ল।

44 পিছদিনা বিশ্ৰামবাৰে প্ৰায় গোটেই নগৰখন ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনিবলৈ একত্ৰিত হ'ল।

৪৫ কিন্তু ইহুদীবিলাকে মানুহবোৰ দেখি ঈৰ্ষাত পৰি পৌলে কোৱা কথাবোৰৰ বিৰোধিতা কৰি আৰু নিন্দা কৰি কথা ক'লে।

৪৬ তেতিয়া পৌল আৰু বাৰ্ণবাই সাহস কৰি ক'লে, "প্ৰথম ঈশ্বৰৰ বাক্য তোমালোকৰ আগত কোৱাটো আৱশ্যক আছিল; .
৪৭ কিয়নো যিহোৱাই আমাক এইদৰে আজ্ঞা দিছে, "মই তোমাক অনা-ইহুদীসকলৰ পোহৰ হ'বলৈ দিছো, যাতে তুমি পৃথিবীৰ প্ৰান্তলৈকে পৰিত্ৰাণৰ বাবে হ'বা।"
৪৮ এই কথা শুনি অনা-ইহুদীসকলে আনন্দিত হ'ল আৰু প্ৰভুৰ বাক্যৰ মহিমা কৰিলে;
৪৯ তাতে প্ৰভুৰ বাক্য সমগ্ৰ অঞ্চলতে প্ৰচাৰ হ'ল।
৫০ কিন্তু ইহুদীসকলে ভক্তিময় আৰু সন্মানীয় মহিলাসকলক আৰু নগৰৰ প্ৰধান লোকসকলক উত্তেজিত কৰি পৌল আৰু বাৰ্ণবাৰ বিৰুদ্ধে অত্যাচাৰ চলাই তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ প্ৰান্তৰ পৰা বহিষ্কাৰ কৰিলে।
৫১ কিন্তু তেওঁলোকে ভৰিৰ ধূলিবোৰ জোকাৰি ইকনিয়ামলৈ আহিল।
৫২ শিষ্যবিলাক আনন্দত আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল।

অধ্যায় ১৪

১ পাছত ইকনিয়ামত দুয়ো একেলগে ইহুদীসকলৰ ধৰ্ম্মঘৰলৈ গৈ এনেকৈ ক'লে যে ইহুদী আৰু গ্ৰীকসকলেও বহুতে বিশ্বাস কৰিলে।
২ কিন্তু অবিশ্বাসী ইহুদীসকলে অনা-ইহুদীসকলক উচটনি দিলে আৰু ভাইসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকৰ মন বেয়া কৰিলে।
৩ এতেকে তেওঁলোকে প্ৰভুত সাহসেৰে কথা কৈ বহুদিন থাকিল, যিজনে তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ বাক্যৰ সাক্ষ্য দিছিল আৰু তেওঁলোকৰ হাতৰ দ্বাৰা চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য্যৰ অনুমতি দিছিল।
৪ কিন্তু নগৰৰ জনসমাগম বিভাজিত হ'ল, আৰু কিছু ইহুদী আৰু কিছু পাঁচনিসকলৰ লগত।
5 যেতিয়া অনা-ইহুদী আৰু ইহুদী দুয়োকে তেওঁলোকৰ শাসনকৰ্তাসকলৰ সৈতে আক্ৰমণ কৰিলে, তেওঁলোকক অপমান কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকক শিলগুটি মাৰিবলৈ।
6 তেওঁলোকে সেই বিষয়ে জানি লুকিয়নিয়াৰ নগৰ লুষ্ট্ৰা আৰু দৰ্বেলৈ আৰু চাৰিওফালে থকা অঞ্চললৈ পলাই গ'ল।
৭ তাতে তেওঁলোকে শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিলে।
8 তাৰ পাছত লুষ্ট্ৰাত এজন মানুহ বহি আছিল, যিজন মাকৰ গৰ্ভৰ পৰাই পংগু আছিল।
৯ তেওঁ পৌলৰ কথা শুনিলে;
১০ ডাঙৰ মাতেৰে ক'লে, "ভৰিৰে থিয় হৈ থাকা।" আৰু জপিয়াই খোজ কাঢ়িলে।
১১ পৌলে কৰা কাম দেখি লোকসকলে লুকাওনিয়াৰ বাক্যত উচ্চস্বৰে ক'লে, "দেৱতাসকল মানুহৰ দৰে আমাৰ ওচৰলৈ নামি আহিছে।"
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে বাৰ্ণবাক বৃহস্পতি বুলি ক'লে; আৰু পৌল, বুধ, কাৰণ তেওঁ প্ৰধান বক্তা আছিল।
১৩ তেতিয়া তেওঁলোকৰ নগৰৰ আগত থকা বৃহস্পতিৰ পুৰোহিতে গৰু আৰু মালা দুৱাৰলৈ আনি লোকসকলৰ লগত বলিদান কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।
১৪ পাঁচনি বাৰ্ণবা আৰু পৌলে এই কথা শুনি তেওঁলোকে নিজৰ কাপোৰ ফালি চিঞৰি চিঞৰি লোকসকলৰ মাজলৈ দৌৰি গ'ল।
১৫ আৰু তেওঁ ক'লে, "হে প্ৰভুসকল, তোমালোকে এইবোৰ কিয় কৰিছা?" আমিও তোমালোকৰ লগত একেধৰণৰ আবেগ থকা মানুহ, আৰু তোমালোকক প্ৰচাৰ কৰোঁ যে তোমালোকে এই অসাৰতাৰ পৰা আকাশ, পৃথিৱী, সাগৰ আৰু তাত থকা সকলো বস্তু সৃষ্টি কৰা জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যাবা।
১৬ তেওঁ অতীতত সকলো জাতিক নিজৰ নিজৰ পথত চলিবলৈ দিছিল।
১৭ তথাপি তেওঁ নিজকে সাক্ষী নোহোৱাকৈ এৰি নিদিলে, কাৰণ তেওঁ ভাল কাম কৰিলে আৰু আকাশৰ পৰা বৰষুণ আৰু ফলৰ ঋতু দিলে, আৰু আমাৰ হৃদয় খাদ্য আৰু আনন্দৰে ভৰাই দিলে।
১৮ এই কথাবোৰেৰে তেওঁলোকে লোকসকলক বলিদান নিদিয়াকৈ বাধা দিলে।
19 আন্তিয়খিয়া আৰু ইকনিয়ামৰ পৰা কিছুমান ইহুদী তালৈ আহি লোকসকলক বুজাই পৌলক শিলগুটি মাৰি মৃত বুলি ধৰি নগৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে।
20 কিন্তু শিষ্যবিলাকে তেওঁৰ চাৰিওফালে থিয় হৈ থাকোঁতে তেওঁ উঠি নগৰলৈ আহিল;
২১ সেই নগৰত শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰি আৰু অনেকক শিক্ষা দি তেওঁলোকে পুনৰ লুষ্ট্ৰা, ইকনিয়াম আৰু আন্তিয়খিয়ালৈ উভতি গ'ল।
২২ শিষ্যবিলাকৰ আত্মাক দৃঢ় কৰি, বিশ্বাসত থাকিবলৈ উপদেশ দি, আৰু আমি বহুত কষ্টৰ মাজেৰে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিব লাগিব।
২৩ পাছত তেওঁলোকে প্ৰত্যেক মণ্ডলীত তেওঁলোকক প্ৰাচীন হিচাপে নিযুক্ত কৰি উপবাসে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, যিজনৰ ওপৰত তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰা প্ৰভুৰ ওচৰত তেওঁলোকক শান্তি দিলে।
২৪ পীচিদিয়া পাৰ হৈ তেওঁলোকে পম্ফিলিয়ালৈ আহিল।
২৫ পৰ্গাত বাক্য প্ৰচাৰ কৰি আটলিয়ালৈ নামি গ'ল।
২৬ তাৰ পৰা জাহাজেৰে আন্তিয়খিয়ালৈ গ'ল, য'ৰ পৰা তেওঁলোকে সম্পন্ন কৰা কামৰ বাবে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত তেওঁলোকক শান্তি দিয়া হ'ল।
২৭ পাছত তেওঁলোকে আহি মণ্ডলীক একত্ৰিত কৰিলে, ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ লগত কৰা সকলো কাম আৰু তেওঁ কেনেকৈ অনা-ইহুদীসকলৰ বাবে বিশ্বাসৰ দুৱাৰ মুকলি কৰিলে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে আলোচনা কৰিলে।
২৮ তাতে শিষ্যবিলাকৰ লগত বহুদিন থাকিল।

অধ্যায় ১৫

১ যিহূদিয়াৰ পৰা নামি অহা কিছুমান লোকে ভাইসকলক শিক্ষা দি ক'লে, "মোচিৰ দৰে চুন্নৎ নহ'লে তোমালোক পৰিত্ৰাণ নাপাবা।"
২ তেতিয়া পৌল আৰু বাৰ্ণবা তেওঁলোকৰ লগত অলপ বিবাদ আৰু বিবাদ হ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকে পৌল আৰু বাৰ্ণবা আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানক এই বিষয়ে পাঁচনি আৰু প্ৰাচীনসকলৰ ওচৰলৈ যিৰূচালেমলৈ যাবলৈ সিদ্ধান্ত ল'লে।

৩ আৰু মণ্ডলীৰ কাষেৰে বাটত লৈ অনাৰ পাছত তেওঁলোকে অনা-ইহুদীসকলৰ ধৰ্মান্তৰিত হোৱাৰ কথা ঘোষণা কৰি ফিনিচ আৰু চমৰীয়াৰ মাজেৰে পাৰ হৈ গ'ল;
৪ আৰু যিৰূচালেমলৈ আহি মণ্ডলী, পাঁচনি আৰু প্ৰাচীনসকলে তেওঁলোকক গ্ৰহণ কৰিলে আৰু তেওঁলোকে ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ লগত কৰা সকলো কথা প্ৰচাৰ কৰিলে।
৫ কিন্তু বিশ্বাসী ফৰীচীসকলৰ কিছুমান পন্থাই উঠি ক'লে, "তেওঁলোকক চুন্নত কৰা আৰু মোচিৰ বিধান পালন কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়া প্ৰয়োজন।"
6 পাঁচনি আৰু প্ৰাচীনসকলে এই বিষয়ে বিবেচনা কৰিবলৈ একত্ৰিত হ'ল।
7 তেতিয়া পিতৰে উঠি আহি তেওঁলোকক ক'লে, "ভাইসকল, তোমালোকে জানো যে, বহু দিনৰ আগতে ঈশ্বৰে আমাৰ মাজৰ পৰা কেনেকৈ বাছনি কৰিলে, যাতে অনা-ইহুদীসকলে মোৰ মুখেৰে শুভবাৰ্ত্তাৰ বাক্য শুনিব পাৰে। আৰু বিশ্বাস কৰক।
৮ আৰু যি ঈশ্বৰে হৃদয়বোৰ জানে, তেওঁ আমাক পবিত্ৰ আত্মা দি তেওঁলোকক সাক্ষ্য দিলে;
9 আৰু বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ হৃদয় পবিত্ৰ কৰি আমাৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত কোনো পাৰ্থক্য নকৰিবা।
১০ এতেকে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ বা আমি বহন কৰিব নোৱাৰা যোৰ শিষ্যসকলৰ ডিঙিত পিন্ধিবলৈ তোমালোকে ঈশ্বৰক কিয় পৰীক্ষা কৰিছা?
১১ কিন্তু আমি বিশ্বাস কৰোঁ যে প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই আমিও তেওঁলোকৰ দৰে পৰিত্ৰাণ পাম।
১২ তেতিয়া সকলো লোকে মৌন হৈ বাৰ্ণবা আৰু পৌলৰ আগত শুনি ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ দ্বাৰা অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত কি আচৰিত কাৰ্য্য আৰু আচৰিত কাৰ্য্য কৰিছিল, সেই বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিলে।
১৩ তেওঁলোকে মনে মনে থকাৰ পাছত যাকোবে উত্তৰ দি ক'লে, "ভাইসকল, মোৰ কথা শুনা।
১৪ চিমিয়োনে প্ৰকাশ কৰিলে যে ঈশ্বৰে প্ৰথমে অনা-ইহুদীসকলক তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা নিজৰ নামৰ বাবে এটা জাতি উলিয়াই আনিবলৈ কেনেকৈ আহিছিল।
১৫ আৰু ভাববাদীসকলৰ বাক্য এই কথাৰ লগত একমত; লিখাৰ দৰে,
১৬ ইয়াৰ পাছত মই উভতি আহিম আৰু ভাঙি যোৱা দায়ূদৰ তম্বু পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিম; আৰু মই তাৰ ধ্বংসাৱশেষবোৰ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিম আৰু তাক স্থাপন কৰিম।
১৭ এই সকলো কাম কৰা যিহোৱাই কৈছে, এই সকলো কাম কৰা যিহোৱাই কৈছে, এই কাৰণে অৱশিষ্ট লোকসকলে প্ৰভুক বিচাৰিব আৰু সকলো অনা-ইহুদী লোকক বিচাৰিব।
১৮ জগতৰ আদিৰে পৰা তেওঁৰ সকলো কৰ্ম ঈশ্বৰে জানে।
১৯ এই কাৰণে মোৰ বাক্য হ'ল, যিবিলাক অনা-ইহুদীসকলৰ মাজৰ পৰা ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিছে, আমি তেওঁলোকক অশান্তি নিদিওঁ।
২০ কিন্তু আমি তেওঁলোকক লিখি দিওঁ যাতে তেওঁলোকে মূৰ্তিৰ অশুচিতা, ব্যভিচাৰ, ডিঙি চেপি হত্যা কৰা বস্তু আৰু তেজৰ পৰা বিৰত থাকে।
২১ কিয়নো পুৰণি কালৰ মোচিৰ প্ৰচাৰ কৰা লোকসকলে প্ৰতি নগৰতে প্ৰতি বিশ্ৰামবাৰে ধৰ্ম্মঘৰত পঢ়ে।
২২ তেতিয়া পাঁচনি আৰু প্ৰাচীনসকলে গোটেই মণ্ডলীৰ সৈতে পৌল আৰু বাৰ্ণবাৰ লগত নিজৰ নিজৰ মনোনীত লোকসকলক আন্তিয়খিয়ালৈ পঠিয়াবলৈ সন্তুষ্ট কৰিলে। অৰ্থাৎ যিহূদা বাৰচবা আৰু চিলা, ভাইসকলৰ মাজৰ প্ৰধান লোকসকল।
২৩ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই এনেদৰে চিঠি লিখিলে; পাঁচনি, প্ৰাচীন আৰু ভাইসকলে আন্তিয়খিয়া, অৰিয়া আৰু কিলিচিয়াত থকা অনা-ইহুদী ভাইসকলক শুভেচ্ছা পঠালে।
২৪ কিয়নো আমি শুনিছো যে আমাৰ পৰা ওলাই অহা কিছুমানে তোমালোকক বাক্যৰে আতংকিত কৰি তোমালোকৰ আত্মাক উলংঘা কৰি ক'লে, "তোমালোকে চুন্নত কৰিব লাগিব আৰু বিধান পালন কৰিব লাগিব;
২৫ আমাৰ প্ৰিয় বাৰ্ণবা আৰু পৌলৰ সৈতে মনোনীত লোকসকলক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াবলৈ একমত হৈ আমাৰ মনলৈ ভাল যেন লাগিল।
২৬ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ বিপন্ন কৰা মানুহ।
২৭ এতেকে আমি যিহূদা আৰু চীলাক পঠাইছো, যিসকলেও তোমালোকক মুখেৰে সেই কথা ক'ব।
২৮ কিয়নো পবিত্ৰ আত্মা আৰু আমাৰ বাবে এই আৱশ্যকীয় বস্তুতকৈ ডাঙৰ বোজা তোমালোকৰ ওপৰত নপৰিবলৈ ভাল যেন লাগিল;
২৯ তোমালোকে মূৰ্তিক উৎসৰ্গ কৰা আহাৰ, তেজ, ডিঙি চেপি ধৰা বস্তু আৰু ব্যভিচাৰৰ পৰা বিৰত থাকক; ফেৰে য়ে ৱেল।
৩০ তেতিয়া তেওঁলোকক বিদায় দি আন্তিয়খিয়ালৈ আহিল আৰু লোকসকলক একত্ৰিত কৰি পত্ৰখন প্ৰচাৰ কৰিলে।
৩১ যিবিলাক পঢ়ি তেওঁলোকে সান্ত্বনা লাভৰ বাবে আনন্দিত হ'ল।
৩২ যিহূদা আৰু চীলা নিজেও ভাববাদী হৈ ভাইসকলক বহু কথাৰে উপদেশ দি তেওঁলোকক দৃঢ় কৰিলে।
33 তাতে কিছু সময় থকাৰ পাছত, ভাইসকলৰ পৰা তেওঁলোকক শান্তিৰে পাঁচনিসকলৰ ওচৰলৈ যাবলৈ দিয়া হ'ল।
৩৪ তথাপিও চিলাছে তাত স্থিৰ হৈ থাকিবলৈ সন্তুষ্ট হ'ল।
৩৫ পৌল আৰু বাৰ্ণবেও আন বহু লোকৰ সৈতে আন্তিয়খিয়াত প্ৰভুৰ বাক্যৰ শিক্ষা আৰু প্ৰচাৰ কৰি থাকিল।
36 কিছুদিনৰ পাছত পৌলে বাৰ্ণবাক ক'লে, "আহক আমি প্ৰভুৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰা প্ৰতিখন নগৰত আমাৰ ভাইসকলৰ ওচৰলৈ উভতি যাওঁ আৰু তেওঁলোকৰ কেনেকুৱা হৈছে চাওঁ।"
37 বাৰ্ণবাই মাৰ্ক নামৰ যোহনক লগত লৈ যাবলৈ মন কৰিলে।
38 কিন্তু পৌলে তেওঁক লগত লৈ যোৱাটো ভাল নাছিল, যিজনে পম্ফিলিয়াৰ পৰা তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি আহি তেওঁলোকৰ লগত কামত নাযায়।
39 তেওঁলোকৰ মাজত বিবাদ ইমানেই তীব্ৰ হৈ পৰিল যে তেওঁলোকে ইজনে সিজনৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ গ'ল;
৪০ পাছত পৌলে চাইলাছক বাছি লৈ, ভাইবিলাকে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ বাবে শোষিত হৈ গুচি গ'ল।
৪১ পাছত তেওঁ চিৰিয়া আৰু কিলিচিয়াত গৈ মণ্ডলীবোৰক দৃঢ় কৰিলে।

অধ্যায় ১৬

১ তেতিয়া তেওঁ দৰবে আৰু লুষ্ট্ৰালৈ আহিল, তাতে তীমথিয় নামৰ এজন শিষ্য আছিল, যি এগৰাকী ইহুদী আৰু বিশ্বাসী মহিলাৰ পুত্ৰ আছিল। কিন্তু তেওঁৰ পিতৃ গ্ৰীক আছিল।
২ লুষ্ট্ৰা আৰু ইকনিয়ামত থকা ভাইসকলে সেই বিষয়ে ভালদৰেই জনাইছিল।
৩ তেওঁক পৌলে তেওঁৰ লগত যাব লাগিব; আৰু সেই অঞ্চলত থকা ইহুদীসকলৰ কাৰণে তেওঁক লৈ চুন্নত কৰিলে;
৪ আৰু নগৰবোৰৰ মাজেৰে গৈ থাকোঁতে যিৰূচালেমত থকা পাঁচনি আৰু প্ৰাচীনসকলে নিযুক্ত কৰা আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিবলৈ তেওঁলোকক প্ৰদান কৰিলে।
৫ আৰু সেইদৰে মণ্ডলীবিলাক বিশ্বাসত সুদৃঢ় হ'ল আৰু দৈনিক সংখ্যা বৃদ্ধি পালে।
6 পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই এছিয়াত বাক্য প্ৰচাৰ কৰিবলৈ নিষেধাজ্ঞা আৰোপ কৰিলে।
৭ তেওঁলোকে মীচিয়ালৈ অহাৰ পাছত বিথনিয়ালৈ যাবলৈ চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু আত্মাই তেওঁলোকক অনুমতি নিদিলে।
৮ মীচিয়াৰ কাষেৰে পাৰ হৈ ত্ৰোয়ালৈ নামি আহিল।
9 ৰাতি পৌলক এটা দৰ্শন দেখা গ'ল; মেচিদোনিয়াৰ এজন লোকে থিয় হৈ তেওঁক প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, "মচিদোনিয়ালৈ আহি আমাক সহায় কৰক।"
10 তেওঁ সেই দৰ্শন দেখাৰ পাছত লগে লগে আমি মেচিডোনিয়ালৈ যাবলৈ চেষ্টা কৰিলোঁ আৰু নিশ্চিতভাৱে গোট খালোঁ যে প্ৰভুৱে আমাক তেওঁলোকক শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ মাতিছে।
১১ তেতিয়া আমি ত্ৰোয়াচৰ পৰা ওলাই আহি পোনে পোনে চমোথ্ৰাচিয়ালৈ আৰু পিছদিনা নেপলিছলৈ আহিলোঁ।
১২ তাৰ পৰা ফিলিপীলৈ, যিখন মেচিডোনিয়াৰ প্ৰধান নগৰ আৰু এখন উপনিবেশ।
১৩ বিশ্ৰামবাৰে নগৰৰ পৰা আমি নদীৰ পাৰৰ পৰা ওলাই গ'লোঁ, য'ত প্ৰাৰ্থনা কৰা হয়। আৰু আমি বহি তাত আশ্ৰয় লোৱা মহিলাসকলৰ লগত কথা পাতিলোঁ।
১৪ থিয়াতিৰা নগৰৰ বেঙুনীয়া বস্ত্ৰ বিক্ৰেতা লিদিয়া নামৰ এগৰাকী মহিলাই আমাৰ কথা শুনিলে।
১৫ তেতিয়া তাই আৰু তাইৰ ঘৰৰ লোকে বাপ্তিস্ম ল'লে, তাই আমাক অনুৰোধ কৰিলে, "তোমালোকে যদি মোক প্ৰভুৰ প্ৰতি বিশ্বাসী বুলি বিচাৰা, তেন্তে মোৰ ঘৰলৈ আহক আৰু তাত থাকক।" আৰু তাই আমাক বাধ্য কৰালে।
16 আমি প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ গৈ থাকোঁতে, ভৱিষ্যদ্বাণীৰ আত্মা থকা এগৰাকী ছোৱালীয়ে আমাক লগ পালে, যিয়ে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰি তাইৰ প্ৰভুসকলক বহুত লাভ কৰিলে।
১৭ তেওঁ পৌল আৰু আমাৰ পিছে পিছে গৈ চিঞৰি ক'লে, "এই মানুহবোৰ সৰ্বোচ্চ ঈশ্বৰৰ দাস, যিসকলে আমাক পৰিত্ৰাণৰ পথ দেখুৱাইছে।"
১৮ আৰু তাই বহু দিন এই কাম কৰিলে। কিন্তু পৌলে দুখ পাই আত্মাক ক'লে, "মই তোমাক যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে তাইৰ পৰা ওলাই আহিবলৈ আজ্ঞা দিছো।" আৰু সেই সময়তে তেওঁ ওলাই আহিল।
১৯ যেতিয়া তাইৰ প্ৰভুসকলে তেওঁলোকৰ লাভৰ আশা নাইকিয়া হোৱা দেখি পৌল আৰু চাইলাছক ধৰি বজাৰত শাসনকৰ্তাসকলৰ ওচৰলৈ টানি আনিলে।
২০ আৰু তেওঁলোকক দণ্ডাধীশসকলৰ ওচৰলৈ লৈ গৈ ক'লে, "এই লোকসকলে ইহুদী হৈ আমাৰ নগৰখনক অতিশয় অশান্তি দিছে।
২১ আৰু ৰোমীয়া হৈ আমি যি ৰীতি-নীতি গ্ৰহণ কৰিব আৰু পালন কৰিব নোৱাৰো, সেই ৰীতি-নীতিৰ শিক্ষা দিয়া।
22 তেতিয়া লোকসকলে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে উঠিল আৰু দণ্ডাধীশসকলে তেওঁলোকৰ কাপোৰ ফালি তেওঁলোকক প্ৰহাৰ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
২৩ তেওঁলোকে তেওঁলোকক অনেক প্ৰহাৰ কৰি কাৰাগাৰত পেলাই দিলে আৰু কাৰাগাৰৰ তত্বাৱধায়কক তেওঁলোকক সুৰক্ষিত ৰাখিবলৈ আদেশ দিলে।
২৪ তেওঁ এনে আজ্ঞা পাই তেওঁলোকক ভিতৰৰ কাৰাগাৰত ঠেলি দিলে আৰু তেওঁলোকৰ ভৰি দুখন জোৰাত জোৰকৈ ৰাখিলে।
২৫ মাজনিশা পৌল আৰু চীলাছে প্ৰাৰ্থনা কৰি ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা গাইছিল।
26 হঠাতে এটা প্ৰচণ্ড ভূমিকম্প হ'ল আৰু কাৰাগাৰৰ ভেটিবোৰ কঁপাই গ'ল আৰু লগে লগে সকলো দুৱাৰ খোল খালে আৰু প্ৰত্যেকৰে বেণ্ডবোৰ খোলা হ'ল।
২৭ কাৰাগাৰৰ ৰক্ষকে টোপনিৰ পৰা সাৰ পাই কাৰাগাৰৰ দুৱাৰ খোলা দেখি, বন্দীসকলক পলাই যোৱা বুলি ধৰি লৈ তেওঁ নিজৰ তৰোৱালখন উলিয়াই নিজকে হত্যা কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।
২৮ কিন্তু পৌলে ডাঙৰ মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, "নিজৰ কোনো অপকাৰ নকৰিবা, কিয়নো আমি সকলোৱে ইয়াত আছো।"
২৯ তেতিয়া তেওঁ পোহৰ মাতিলে আৰু কঁপি কঁপি আহি পৌল আৰু চীলৰ আগত পৰিল।
৩০ আৰু তেওঁলোকক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি ক'লে, "হে প্ৰভুসকল, পৰিত্ৰাণ পাবলৈ মই কি কৰিব লাগিব?"
৩১ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, "প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰা, তেতিয়া তুমি আৰু তোমাৰ বংশৰ পৰিত্ৰাণ পোৱা যাব।"
৩২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক আৰু তেওঁৰ ঘৰত থকা সকলোকে প্ৰভুৰ বাক্য ক'লে।
33 ৰাতিৰ সেই সময়তে তেওঁবিলাকক লৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ চাপবোৰ ধুই ল'লে; আৰু তেওঁ আৰু তেওঁৰ সকলোৱে লগে লগে বাপ্তিস্ম ল'লে।
34 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ ঘৰলৈ লৈ আহি তেওঁলোকৰ আগত খাদ্য ৰাখি আনন্দ কৰিলে।
35 ৰাতি হোৱাৰ পাছত দণ্ডাধীশসকলে চাৰ্জেণ্টসকলক ক'বলৈ পঠালে, "তেওঁলোকক যাবলৈ দিয়ক।"
36 কাৰাগাৰৰ ৰক্ষকে পৌলক এই কথা ক'লে, "তোমালোকক এৰি দিবলৈ দণ্ডাধীশসকলে পঠিয়াইছে;
37 কিন্তু পৌলে তেওঁলোকক ক'লে, "তেওঁলোকে আমাক ৰোমীয়া হৈ অদোষীভাৱে প্ৰহাৰ কৰিলে আৰু আমাক কাৰাগাৰত ভৰাই দিলে; আৰু এতিয়া তেওঁলোকে আমাক গোপনে বাহিৰলৈ ঠেলি দিছেনে? নহয় সঁচাকৈয়ে; কিন্তু তেওঁলোকে নিজেই আহি আমাক উলিয়াই আনিব।
38 সেয়ে দণ্ডাধীশসকলক এই কথা ক'লে আৰু তেওঁলোক ৰোমীয়া বুলি শুনি তেওঁলোকে ভয় খালে।
৩৯ তেওঁলোকে আহি তেওঁলোকক অনুৰোধ কৰিলে আৰু তেওঁলোকক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলে আৰু তেওঁলোকক নগৰৰ পৰা আঁতৰি যাবলৈ অনুৰোধ কৰিলে।

৪০ পাছত তেওঁলোকে কাৰাগাৰৰ পৰা ওলাই লুদিয়াৰ ঘৰত সোমাল আৰু ভাইসকলক দেখি তেওঁলোকক সান্ত্বনা দি গুচি গ'ল।

অধ্যায় ১৭

১ পাছত তেওঁলোকে আম্ফিপলিছ আৰু এপলনিয়াৰ মাজেৰে পাৰ হৈ থিচলনীকিয়ালৈ গ'ল, য'ত ইহুদীসকলৰ এটা ধৰ্ম্মঘৰ আছিল।
২ পৌলে নিজৰ আচাৰ অনুসাৰে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু তিনি বিশ্ৰামবাৰে তেওঁলোকৰ লগত শাস্ত্ৰৰ পৰা বিতৰ্ক কৰিলে।
৩ খ্ৰীষ্টই কষ্ট ভোগ কৰি মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান হ'ব লাগিব; আৰু মই তোমালোকক যি যীচুক প্ৰচাৰ কৰিছো, তেওঁ হৈছে খ্ৰীষ্ট।"
৪ তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে বিশ্বাস কৰি পৌল আৰু চীলৰ লগত সংগতি কৰিলে; আৰু ভক্তিময় গ্ৰীকসকলৰ মাজৰ পৰা বহুত বেছি, আৰু প্ৰধান মহিলাসকলৰ মাজৰ পৰা কিছুমান নহয়।
৫ কিন্তু যিবিলাকে বিশ্বাস নকৰা ইহুদী সকলে ঈৰ্ষাত ঈৰ্ষা কৰি নীচ প্ৰকাৰৰ কিছুমান অশ্লীল লোকক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল, আৰু গোটেই নগৰখনক হুলস্থুলীয়া কৰি তুলিলে আৰু যাচনৰ বংশত আক্ৰমণ কৰি তেওঁলোকক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিবলৈ বিচাৰিলে জনসাধাৰণলৈ।
6 যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকক নাপালে, তেতিয়া তেওঁলোকে জেচন আৰু কিছুমান ভাইক নগৰৰ অধ্যক্ষসকলৰ ওচৰলৈ টানি চিঞৰি চিঞৰি ক'লে, "যিসকলে জগতখনক ওলোটা কৰি পেলাইছে, তেওঁলোক ইয়ালৈও আহিছে;
৭ যাচোনে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে, আৰু এই সকলোৱে কৈচৰৰ আজ্ঞাৰ বিপৰীতে কয় যে আন এজন ৰজা আছে, এজন যীচু।
৮ এই কথা শুনি তেওঁলোকে মানুহ আৰু নগৰৰ অধ্যক্ষসকলক আতংকিত কৰিলে।
9 তেওঁলোকে যাচোন আৰু আনজনৰ পৰা ৰক্ষা পালে, তেওঁলোকক এৰি দিলে।
10 ভাইবিলাকে লগে লগে পৌল আৰু চীলাক ৰাতি বেৰিয়ালৈ পঠিয়াই দিলে।
১১ এইবিলাক থিচলনীকীয়াতকৈ অধিক উন্নত আছিল, কাৰণ তেওঁলোকে সকলো সাজু হৈ বাক্য গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু সেই কথাবোৰ সঁচা হয় নে নহয় সেই বিষয়ে প্ৰতিদিনে শাস্ত্ৰত অনুসন্ধান কৰিছিল।
১২ এই কাৰণে তেওঁলোকৰ বহুতেই বিশ্বাস কৰিলে; গ্ৰীক হোৱা সন্মানীয় মহিলাসকলৰ বিষয়েও, আৰু পুৰুষৰ বিষয়েও, কিছুমান নহয়।
১৩ কিন্তু থিচলনীকীয়া ইহুদীসকলে যেতিয়া বেৰিয়াত পৌলে ঈশ্বৰৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰা হৈছে, সেই বিষয়ে জানিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে তালৈও আহি লোকসকলক উত্তেজিত কৰিলে।
১৪ তেতিয়া ভাইসকলে পৌলক সাগৰলৈ যাবলৈ পঠিয়াই দিলে।
১৫ পাছে পৌলক পৰিচালিত কৰা সকলে তেওঁক এথেন্সলৈ লৈ গ'ল আৰু চিলাচ আৰু তীমথিয়ক তেওঁৰ ওচৰলৈ বেগেৰে আহিবলৈ আজ্ঞা লৈ তেওঁলোক গুচি গ'ল।
১৬ পৌলে এথেন্সত তেওঁলোকৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকোঁতে, সেই নগৰখন সম্পূৰ্ণৰূপে মূৰ্ত্তি পূজাৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হোৱা দেখি তেওঁৰ আত্মা উত্তেজিত হ'ল।
17 এই কাৰণে তেওঁ ধৰ্ম্মঘৰত ইহুদী সকলৰ লগত, ভক্তবিলাকৰ লগত আৰু বজাৰত তেওঁৰ লগত সাক্ষাৎ কৰা লোকসকলৰ লগত প্ৰতিদিনে বিবাদ কৰিছিল।
১৮ তেতিয়া ইপিকিউৰীয়া আৰু ষ্টোইকসকলৰ কিছুমান দাৰ্শনিক তেওঁৰ সন্মুখীন হ'ল। আৰু কিছুমানে ক'লে, "এই বাবলে কি ক'ব?" আন কিছুমানে, তেওঁ বিদেশী দেৱতাক নিৰ্দেশক যেন লাগে;
১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি আৰেওপাগছলৈ লৈ গ'ল আৰু ক'লে, "আপুনি যি নতুন শিক্ষাৰ বিষয়ে কৈছে, সেই বিষয়ে আমি জানিব পাৰোঁনে?"
২০ কিয়নো তুমি আমাৰ কাণত কিছুমান অদ্‌ভুত কথা আনিছা;
২১ (কিয়নো তাত থকা সকলো এথেন্সবাসী আৰু বিদেশী লোকে নতুন কথা ক'বলৈ বা শুনিবলৈ বাহিৰে আন একোতে সময় কটাব নোৱাৰিলে।)
২২ তেতিয়া পৌলে মংগল গ্ৰহৰ পাহাৰৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে, "হে এথেন্সৰ লোকসকল, মই বুজি পাওঁ যে, তোমালোক সকলো বিষয়তে অত্যধিক অন্ধবিশ্বাসী।"
২৩ কিয়নো মই পাৰ হৈ গৈ থাকোঁতে আৰু তোমালোকৰ ভক্তিবোৰ চাই থাকোঁতে অজ্ঞাত ঈশ্বৰৰ নামেৰে লিখা এটা বেদী পালোঁ। এতেকে তোমালোকে অজ্ঞান হৈ যাক পূজা কৰা, তেওঁক মই তোমালোকক জনাইছোঁ।
২৪ জগত আৰু তাত থকা সকলো বস্তু সৃষ্টি কৰা ঈশ্বৰ, তেওঁ স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ প্ৰভু, হাতেৰে নিৰ্মিত মন্দিৰত বাস নকৰে;
২৫ আৰু মানুহৰ হাতেৰে পূজা কৰা নহয়, কিয়নো তেওঁ সকলোকে জীৱন, উশাহ আৰু সকলো বস্তু দিয়ে;
২৬ আৰু গোটেই পৃথিৱীত বাস কৰিবলৈ মানুহৰ সকলো জাতি এক তেজেৰে সৃষ্টি কৰিলে আৰু আগতে নিৰ্ধাৰিত সময় আৰু তেওঁলোকৰ বাসস্থানৰ সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰিলে;
২৭ আমাৰ প্ৰত্যেকৰে পৰা দূৰত নাথাকিলেও যদি তেওঁলোকে প্ৰভুক অনুভূতি কৰিব পাৰে আৰু তেওঁক বিচাৰি পায়;
২৮ কিয়নো তেওঁৰ দ্বাৰাই আমি জীয়াই আছো, গতি কৰিছো আৰু আমাৰ সত্তা আছে; যেনেকৈ তোমালোকৰ নিজৰ কবিসকলেও কৈছে, কিয়নো আমিও তেওঁৰ বংশ।
২৯ কিয়নো আমি যিহেতু ঈশ্বৰৰ বংশধৰ, গতিকে ঈশ্বৰক শিল্প আৰু মানুহৰ কৌশলেৰে খোদিত কৰা সোণ বা ৰূপ বা শিলৰ দৰে বুলি ভবা উচিত নহয়।
৩০ আৰু এই অজ্ঞানতাৰ সময়বোৰলৈ ঈশ্বৰে চকু টিপিয়াইছিল; কিন্তু এতিয়া সকলোকে অনুতাপ কৰিবলৈ সকলোকে আজ্ঞা দিছে।
৩১ কিয়নো তেওঁ নিযুক্ত কৰা মানুহজনৰ দ্বাৰাই জগতক ধাৰ্মিকতাৰে বিচাৰ কৰিব; যাৰ বিষয়ে তেওঁ সকলো মানুহক আশ্বাস দিলে, কাৰণ তেওঁ তেওঁক মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান কৰিলে।"

৩২ মৃত লোকৰ পুনৰুত্থানৰ কথা শুনি কোনোৱে ঠাট্টা কৰিলে আৰু আন কোনোৱে ক'লে, "আমি তোমাৰ এই বিষয়ে পুনৰ শুনিম।"
৩৩ তেতিয়া পৌলে তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা গুচি গ'ল।
34 কিন্তু কিছুমান লোকে তেওঁৰ লগত আঁকোৱালি লৈ বিশ্বাস কৰিলে।

অধ্যায় ১৮

১ এইবোৰৰ পাছত পৌলে এথেন্সৰ পৰা ওলাই কৰিন্থলৈ আহিল;
২ তেতিয়া পণ্টুচত জন্মগ্ৰহণ কৰা অকিলা নামৰ এজন ইহুদীক তেওঁৰ পত্নী প্ৰিস্কিলাৰ সৈতে ইটালীৰ পৰা অহা এজন ইহুদীক পালে। (কিয়নো ক্লাউডিয়ে সকলো ইহুদীক ৰোমৰ পৰা আঁতৰি যাবলৈ আজ্ঞা দিছিল।) আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিল।
৩ আৰু তেওঁ একে শিল্পকৰ্মী হোৱাৰ বাবে তেওঁলোকৰ লগত থাকি কাম কৰিছিল;
৪ তেওঁ প্ৰতি বিশ্ৰামবাৰে ধৰ্ম্মঘৰত আলোচনা কৰিছিল আৰু ইহুদী আৰু গ্ৰীকসকলক বুজাইছিল।
5 যেতিয়া চিলাচ আৰু তীমথিয় মেচিডোনিয়াৰ পৰা আহিল, তেতিয়া পৌলে আত্মাত হেঁচা মাৰি ধৰিলে আৰু ইহুদীসকলৰ আগত সাক্ষ্য দিলে যে যীচু খ্ৰীষ্ট।
৬ তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ বিৰোধিতা কৰি নিন্দা কৰিলে, তেওঁ নিজৰ কাপোৰ জোকাৰি ক'লে, "তোমালোকৰ তেজ তোমালোকৰ নিজৰ মূৰত হওক; মই পৰিষ্কাৰ, এতিয়াৰ পৰা মই অনা-ইহুদীসকলৰ ওচৰলৈ যাম।
7 তাৰ পাছত তেওঁ গুষ্ট নামৰ এজন ব্যক্তিৰ ঘৰত সোমাল, যিজন ঈশ্বৰক উপাসনা কৰিছিল।
8 তাৰ পাছত ক্ৰীস্পেচ, নামঘৰৰ প্ৰধান অধ্যক্ষ, নিজৰ সকলো ঘৰৰ সৈতে প্ৰভুৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে। আৰু কৰিন্থীয়াসকলৰ বহুতেই শুনি বিশ্বাস কৰিলে আৰু বাপ্তিস্ম ল'লে।
9 তেতিয়া প্ৰভুৱে ৰাতি পৌলক দৰ্শনেৰে ক'লে, " ভয় নকৰিবা, কিন্তু কথা কওক, আৰু নিৰৱে নাথাকক।
১০ কিয়নো মই তোমাৰ লগত আছোঁ, আৰু কোনেও তোমাৰ ওপৰত আপত্তি কৰিব নোৱাৰে;
১১ তাতে এবছৰ ছমাহ ধৰি তেওঁলোকৰ মাজত ঈশ্বৰৰ বাক্য শিকাই থাকিল।
১২ আৰু গালিও অখায়াৰ সেনাপতি হৈ ইহুদীসকলে পৌলৰ বিৰুদ্ধে একমত হৈ বিদ্ৰোহ কৰি তেওঁক বিচাৰ আসনলৈ লৈ গ'ল।
১৩ তেওঁ ক'লে, "এই ব্যক্তিয়ে মানুহক বিধানৰ বিপৰীতে ঈশ্বৰক উপাসনা কৰিবলৈ বুজাইছে।"
১৪ পৌলে মুখ মেলিবলৈ ওলোৱাৰ সময়ত গালিওৱে ইহুদীসকলক ক'লে, "হে ইহুদীসকল, যদি অন্যায় বা দুষ্ট অশ্লীল কাৰ্য্যৰ বিষয় হ'লহেঁতেন, তেন্তে মই তোমালোকক সহ্য কৰিব পাৰিম।
১৫ কিন্তু যদি বাক্য আৰু নাম আৰু তোমালোকৰ বিধানৰ প্ৰশ্ন হয়, তেন্তে তোমালোকে তালৈ চোৱা; কিয়নো মই এনে বিষয়ত কোনো বিচাৰক নহ'ম।
১৬ তেওঁ তেওঁলোকক বিচাৰ আসনৰ পৰা খেদি পঠিয়ালে।
১৭ তেতিয়া সকলো গ্ৰীকে ধৰ্মধ্বংসঘৰৰ প্ৰধান চোষ্টেনিছক ধৰি বিচাৰ আসনৰ আগত প্ৰহাৰ কৰিলে। আৰু গালিওৱে সেইবোৰৰ কোনোটোৱেই গুৰুত্ব নিদিলে।
18 তাৰ পাছত পৌলে তাত বহু সময় থাকিল আৰু ভাইবিলাকৰ পৰা বিদায় লৈ তাৰ পৰা অৰিয়ালৈ জাহাজেৰে যাত্ৰা কৰিলে আৰু তেওঁৰ লগত প্ৰীচ্কিলা আৰু অকিলাও গ'ল। কনক্ৰিয়াত মূৰ কাটিছিল, কিয়নো তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা আছিল।
১৯ তেতিয়া তেওঁ ইফিচলৈ আহি তেওঁলোকক তাতে এৰি থৈ গ'ল, কিন্তু তেওঁ নিজে ধৰ্ম্মঘৰত প্ৰৱেশ কৰি ইহুদীসকলৰ লগত আলোচনা কৰিলে।
২০ যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁলোকৰ লগত অধিক সময় থাকিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ সন্মতি নিদিলে;
২১ কিন্তু তেওঁবিলাকক বিদায় দি ক'লে, "যিৰূচালেমত আহিবলগীয়া এই ভোজটো মই যিকোনো প্ৰকাৰে পালন কৰিব লাগিব; পাছত তেওঁ ইফিচৰ পৰা জাহাজেৰে যাত্ৰা কৰিলে।
২২ তেওঁ কৈচৰিয়াত নামি আহি মণ্ডলীক প্ৰণাম জনাই আন্তিয়খিয়ালৈ নামি গ'ল।
২৩ তাতে কিছু সময় কটোৱাৰ পাছত তেওঁ গুচি গ'ল আৰু সকলো শিষ্যক শক্তিশালী কৰি গলাতিয়া আৰু ফ্ৰিগিয়া দেশৰ সকলো অঞ্চল ক্ৰমে ঘূৰি গ'ল।
২৪ তেতিয়া আলেকজেণ্ড্ৰিয়াত জন্মগ্ৰহণ কৰা এপল'ছ নামৰ এজন ইহুদী এজন বাকপটু আৰু শাস্ত্ৰত শক্তিশালী ব্যক্তি ইফিচলৈ আহিল।
২৫ এই মানুহজনক প্ৰভুৰ পথত শিক্ষা দিয়া হৈছিল; আৰু আত্মাত উগ্ৰ হৈ তেওঁ কেৱল যোহনৰ বাপ্তিস্মৰ কথা জানি প্ৰভুৰ কথাবোৰ অধ্যৱসায়ীভাৱে ক'লে আৰু শিক্ষা দিলে।
২৬ তেতিয়া তেওঁ ধৰ্ম্মঘৰত সাহসেৰে কথা ক'বলৈ ধৰিলে;
২৭ তেওঁ আখায়ালৈ যাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, ভাইসকলে শিষ্যসকলক তেওঁক গ্ৰহণ কৰিবলৈ উপদেশ দি লিখিলে;
২৮ কিয়নো তেওঁ ইহুদীসকলক আৰু সেই কথা ৰাজহুৱাভাৱে পতিয়ন নিয়াইছিল আৰু শাস্ত্ৰৰ দ্বাৰাই যীচু খ্ৰীষ্ট যেনেকৈ প্ৰকাশ কৰিছিল।

অধ্যায় ১৯

১ এপল্লোচ কৰিন্থত থকাৰ সময়ত পৌলে ওপৰৰ অঞ্চলবোৰ পাৰ হৈ ইফিচলৈ আহিল আৰু কিছুমান শিষ্যক পালে।
২ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে বিশ্বাস কৰাৰ পিছৰে পৰা পবিত্ৰ আত্মা পাইছানে?" তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "পবিত্ৰ আত্মা আছে নে নাই আমি ইমানো শুনা নাই।"
৩ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "তেন্তে তোমালোকে কিহৰ বাবে বাপ্তিস্ম লোৱা হ'লা?" তেওঁলোকে ক'লে, "যোহনৰ বাপ্তিস্মৰ সময়লৈকে।"
৪ তেতিয়া পৌলে ক'লে, "যোহনে তেওঁৰ পিছত যিজন আহিব, অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্ট যীচুৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিব, সেই কথা কৈ, যোহনে অনুতাপৰ বাপ্তিস্মেৰে বাপ্তিস্ম দিলে।
৫ এই কথা শুনি তেওঁলোকে প্ৰভু যীচুৰ নামত বাপ্তিস্ম ল'লে।

৬ পৌলে তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত দিলে, পবিত্ৰ আত্মা তেওঁলোকৰ ওপৰত আহিল; আৰু তেওঁলোকে অন্য ভাষাত কথা ক'লে আৰু ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিলে।
৭ সকলো লোকৰ বয়স প্ৰায় বাৰজন আছিল।
8 তেতিয়া তেওঁ ধৰ্ম্মঘৰলৈ গৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে বিতৰ্ক আৰু বুজাই তিনিমাহ ধৰি সাহসেৰে কথা ক'লে।
9 কিন্তু বিভক্তসকলে কঠিন হৈ, বিশ্বাস নকৰি, লোকসকলৰ আগত সেই কথাৰ বেয়া কথা ক'লে, তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰি গ'ল আৰু শিষ্যসকলক পৃথক কৰি দিলে, আৰু প্ৰতিদিনে এজন অতিৰানাছৰ পঢ়াশালিত বিতৰ্ক কৰি গ'ল।
১০ আৰু দুবছৰৰ ভিতৰত এইদৰেই চলি থাকিল; এইদৰে এছিয়াত বাস কৰা সকলোৱে ইহুদী আৰু গ্ৰীকসকলে প্ৰভু যীচুৰ বাক্য শুনিলে।
১১ পৌলৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰে বিশেষ আচৰিত কাৰ্য্য কৰিলে।
১২ তেতিয়া তেওঁৰ শৰীৰৰ পৰা ৰোগীৰ ৰুমাল বা এপ্ৰ'ন আনি দিয়া হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ পৰা ৰোগবোৰ আঁতৰি গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্ট আত্মাবোৰ ওলাই গ'ল।
13 তেতিয়া কিছুমান অঘৰী ইহুদী, ভূত-প্ৰেত নিৰ্বাসিত লোকে দুষ্ট আত্মা থকা লোকসকলক প্ৰভু যীচুৰ নামেৰে মাতি ক'লে, "পৌলে প্ৰচাৰ কৰা যীচুৰ নামেৰে আমি তোমালোকক শপত দিছো।"
১৪ ইহুদী আৰু পুৰোহিতৰ মুৰব্বী এজন স্কেৱৰ সাতজন পুত্ৰ আছিল।
১৫ তেতিয়া দুষ্ট আত্মাই উত্তৰ দি ক'লে, "মই যীচুক জানো আৰু পৌলক মই জানো; কিন্তু তোমালোক কোন?
16 আৰু যিজন মানুহত দুষ্ট আত্মা আছিল, তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত জপিয়াই তেওঁলোকক পৰাস্ত কৰি তেওঁলোকক পৰাস্ত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে উলংগ আৰু আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈ সেই ঘৰৰ পৰা পলাই গ'ল।
১৭ ইফিচত বাস কৰা সকলো ইহুদী আৰু গ্ৰীকসকলেও এই কথা জানিছিল। আৰু তেওঁলোকৰ সকলোৰে ওপৰত ভয় পৰিল আৰু প্ৰভু যীচুৰ নাম মহিমা হ'ল।
১৮ তাতে বিশ্বাসী অনেকে আহি স্বীকাৰ কৰিলে আৰু নিজৰ কৰ্ম প্ৰকাশ কৰিলে।
১৯ কৌতুহলী কলা-কৌশল ব্যৱহাৰ কৰা বহুতেই নিজৰ কিতাপবোৰ একত্ৰিত কৰি সকলো মানুহৰ আগত জ্বলাই দিলে;
২০ তেনেকৈয়ে ঈশ্বৰৰ বাক্য বাঢ়ি আহি জয়ী হ'ল।
২১ এই কথাবোৰ শেষ হোৱাৰ পাছত পৌলে মকিদোনিয়া আৰু আখায়াৰ মাজেৰে গৈ যিৰূচালেমলৈ যাবলৈ মন কৰিলে আৰু ক'লে, "মই তাত যোৱাৰ পাছত ৰোমকো চাব লাগিব।"
২২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ সেৱা কৰা দুজন তীমথিয় আৰু ইৰষ্টাক মেচিডোনিয়ালৈ পঠিয়াই দিলে। কিন্তু তেওঁ নিজেই এছিয়াত এটা ঋতু থাকিল।
২৩ সেই সময়ত সেই বাটত সৰু আলোড়নৰ সৃষ্টি হ'ল।
২৪ কিয়নো ডেমেট্ৰিয়া নামৰ এজন ৰূপৰ মিস্ত্ৰীয়ে ডায়েনাৰ বাবে ৰূপৰ মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল আৰু তেওঁ শিপিনীসকলৰ বাবে অলপ লাভ কৰা নাছিল;
২৫ তেওঁ একে কামৰ কৰ্মীসকলক মাতি ক'লে, "হে প্ৰভুসকল, তোমালোকে জানো যে এই কৰ্মৰ দ্বাৰাই আমাৰ ধন-সম্পত্তি আছে।"
২৬ তোমালোকে দেখিছা আৰু শুনিছা যে, এই পৌলে অকলে ইফিচত নহয়, কিন্তু প্ৰায় সমগ্ৰ এছিয়াত, এই পৌলে বহুতো লোকক বুজাইছে আৰু তেওঁলোকক আঁতৰাই পেলাইছে, এই কথা কৈ যে তেওঁলোক হাতেৰে নিৰ্মিত কোনো দেৱতা নহয়।
২৭ যাতে আমাৰ এই শিল্পকলাক অসাৰ হ'ব পৰা বিপদত নহয়; কিন্তু মহান দেৱী ডায়েনাৰ মন্দিৰক তুচ্ছজ্ঞান কৰা হওক আৰু তেওঁৰ মহিমা ধ্বংস কৰা হওক, যাক সমগ্ৰ এছিয়া আৰু বিশ্বই পূজা কৰে।
২৮ এই কথাবোৰ শুনি তেওঁলোকে ক্ৰোধেৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ চিঞৰি ক'লে, "ইফিচীয়াসকলৰ ডায়েনা মহান।"
২৯ গোটেই নগৰখন বিভ্ৰান্তিৰে ভৰি পৰিল আৰু পৌলৰ সঙ্গী মকিদনিয়াৰ লোক গয় আৰু অৰিষ্টৰকক ধৰি একেলগে থিয়েটাৰৰ ভিতৰলৈ লৰালৰিকৈ গ'ল।
৩০ পৌলে লোকসকলৰ মাজত সোমাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, শিষ্যসকলে তেওঁক অনুমতি নিদিলে।
৩১ আৰু এছিয়াৰ কিছুমান প্ৰধান লোকে তেওঁৰ বন্ধুসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিল যে তেওঁ নিজকে থিয়েটাৰত দুঃসাহসিক যাত্ৰা নকৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিছিল।
৩২ এতেকে কোনোৱে এটা কথা ক'লে, আৰু কোনোৱে আন এটা কথা ক'লে; আৰু অধিকাংশই নাজানিছিল যে তেওঁলোক কিয় একত্ৰিত হৈছে।
৩৩ ইহুদীসকলে আলেকজেণ্ডাৰক আগুৱাই নিলে। আলেকজেণ্ডাৰে হাতেৰে ইংগিত দিলে আৰু লোকসকলৰ আগত নিজৰ ৰক্ষা কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।
34 কিন্তু তেওঁ ইহুদী বুলি গম পাই দুঘণ্টাৰ ভিতৰত সকলোৱে একে মাতেৰে চিঞৰি ক'লে, "ইফিচীয়াসকলৰ ডায়েনা মহান।"
35 পাছত নগৰৰ ৰখীয়াজনে লোকসকলক সন্তুষ্ট কৰি ক'লে, "হে ইফিচৰ লোকসকল, ইফিচীয়া নগৰখন যে মহান দেৱী ডায়েনা আৰু বৃহস্পতিৰ পৰা নামি অহা মূৰ্তিৰ উপাসক, সেই বিষয়ে নাজানি কোন মানুহ আছে।" ?
৩৬ এতেকে এইবোৰ কথা ক'ব নোৱাৰাৰ বাবে তোমালোকে মনে মনে থকা উচিত আৰু অলৌকিকভাৱে একো নকৰা উচিত।
৩৭ কিয়নো তোমালোকে এই লোকসকলক ইয়ালৈ আনিলা, যিসকল মণ্ডলীৰ ডকাইতৰ নহয়, আৰু তোমালোকৰ দেৱীক নিন্দা কৰাও নহয়।
38 এতেকে দমেত্ৰিয়া আৰু তেওঁৰ লগত থকা শিপিনীসকলৰ যদি কোনো লোকৰ বিৰুদ্ধে কোনো বিসংগতি আছে, তেন্তে বিধান মুকলি আৰু প্ৰতিনিধি আছে;
৩৯ কিন্তু যদি তোমালোকে আন বিষয়ৰ বিষয়ে কোনো সোধা-পোছা কৰে, তেন্তে সেই বিষয়ে বিধিগত সভাত নিৰ্ণয় কৰা হ'ব।
৪০ কিয়নো আজিৰ এই হুলস্থূলৰ কাৰণে আমি প্ৰশ্ন কৰা বিপদত পৰিছো।
৪১ এই কথা কৈ তেওঁ মণ্ডলীক বাহিৰ কৰি দিলে।

অধ্যায় ২০

১ এই হুলস্থুল বন্ধ হোৱাৰ পাছত পৌলে শিষ্যবিলাকক মাতি আনি আলিংগন কৰি মেচিদোনিয়ালৈ যাবলৈ ওলাই গ'ল।
২ তেওঁ সেই অঞ্চলবোৰ পাৰ হৈ গৈ তেওঁলোকক বহুত উপদেশ দি গ্ৰীচ দেশলৈ গ'ল।
৩ তাতে তিনি মাহ বাস কৰিলে। যেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁক অপেক্ষা কৰিলে, যেতিয়া তেওঁ অৰিয়ালৈ জাহাজেৰে যাবলৈ ওলাইছিল, তেতিয়া তেওঁ মেচিদনিয়াৰ মাজেৰে উভতি যাবলৈ মন কৰিলে।
৪ তাতে তেওঁৰ লগত বেৰিয়াৰ চোপাত্রে এছিয়ালৈ গ'ল; আৰু থিচলনীকীয়াসকলৰ মাজৰ পৰা অৰিষ্টাৰক আৰু চেকুণ্ডু; আৰু দৰবেৰ গয় আৰু তীমথিয়; আৰু এছিয়াৰ তিকিকাচ আৰু ট্ৰফিমাছ।
৫ আগে আগে যোৱা এইবিলাকে আমাৰ কাৰণে ত্ৰোয়াত ৰৈ গ'ল।
6 আমি খমিৰবিহীন পিঠা খোৱাৰ পিছত ফিলিপীৰ পৰা জাহাজেৰে যাত্ৰা কৰি পাঁচ দিনত তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ ত্ৰোয়ালৈ আহিলোঁ; য'ত আমি সাত দিন বাস কৰিলোঁ।
7 সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা যেতিয়া শিষ্যসকলে পিঠা ভাঙিবলৈ একত্ৰিত হ'ল, তেতিয়া পৌলে পিছদিনা যাবলৈ সাজু হৈ তেওঁলোকক প্ৰচাৰ কৰিলে। আৰু মাজনিশালৈকে ভাষণ চলাই থাকিল।
৮ তাতে তেওঁলোকে গোট খাই থকা ওপৰৰ কোঠাটোত বহুতো লাইট আছিল।
9 তাতে খিৰিকীত ইউটিকাচ নামৰ এজন ডেকা বহি আছিল, আৰু পৌলে বহু সময় প্ৰচাৰ কৰি থকাৰ সময়তে তেওঁ টোপনিতে ডুব গ'ল আৰু তৃতীয় মহলাৰ পৰা তললৈ পৰিল আৰু মৃত অৱস্থাত উঠাই লোৱা হ'ল।
১০ পৌলে নামি গৈ তেওঁৰ ওপৰত পৰি তেওঁক আলিংগন কৰি ক'লে, "তোমালোকে নিজকে আতংকিত নকৰিবা; কিয়নো তেওঁৰ জীৱন তেওঁৰ মাজত আছে।
১১ তেতিয়া তেওঁ পুনৰ ওপৰলৈ উঠি আহি পিঠা ভাঙি খাই আৰু দিন পুৱালৈকে বহু সময় কথা পাতিলে, তেতিয়া তেওঁ গুচি গ'ল।
১২ তেতিয়া তেওঁলোকে ডেকাজনক জীৱিত কৰি আনিলে আৰু অলপো সান্ত্বনা নাপালে।
13 তাৰ পাছত আমি জাহাজত উঠি আচোচলৈ গৈ পৌলক লৈ যাবলৈ মন কৰিলে।
১৪ আচোচত যেতিয়া তেওঁ আমাক লগ পালে, আমি তেওঁক ঘৰত লৈ মিটিলেনলৈ আহিলোঁ।
১৫ আমি তাৰ পৰা জাহাজেৰে গৈ পাছদিনা কিয়োছৰ ওপৰেৰে আহিলোঁ; পাছদিনা আমি চামোচত উপস্থিত হ'লোঁ আৰু ট্ৰ'গিলিয়ামত থাকিলোঁ; পাছদিনা আমি মিলেটলৈ আহিলোঁ।
১৬ কিয়নো পৌলে এছিয়াত সময় কটাব নিবিচৰাৰ কাৰণে ইফিচৰ কাষেৰে জাহাজ চলাবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছিল;
১৭ মিলিতচৰ পৰা তেওঁ ইফিচলৈ পঠিয়াই মণ্ডলীৰ প্ৰাচীনসকলক মাতিলে।
18 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক ক'লে, "মই এছিয়ালৈ অহাৰ প্ৰথম দিনাৰ পৰাই মই সকলো সময়তে তোমালোকৰ লগত কেনেকুৱা আছিলোঁ, সেই দিনা তোমালোকে জানা।
19 ইহুদীবিলাকৰ অপেক্ষাত মোৰ ওপৰত হোৱা সকলো নম্ৰতাৰে আৰু বহুতো চকুলো আৰু পৰীক্ষাৰে প্ৰভুৰ সেৱা কৰিলোঁ।
২০ আৰু মই তোমালোকৰ উপকাৰ হোৱা একোৱেই ৰক্ষা নকৰিলোঁ, কিন্তু তোমালোকক দেখুৱাই দিলোঁ আৰু তোমালোকক ৰাজহুৱাকৈ আৰু ঘৰে ঘৰে শিক্ষা দিলোঁ।
২১ ইহুদী আৰু গ্ৰীকসকলৰ আগত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি অনুতাপ আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰতি বিশ্বাস কৰা বুলি সাক্ষ্য দিলোঁ।
২২ এতিয়া চোৱা, মই আত্মাত বান্ধ খাই যিৰূচালেমলৈ যাওঁ, তাত মোৰ যি হ'ব, সেই বিষয়ে নাজানি।
২৩ ইয়াৰ বাহিৰে পবিত্ৰ আত্মাই প্ৰতিখন নগৰত সাক্ষ্য দি কয় যে বান্ধোন আৰু দুখবোৰ মোৰ বাবে স্থায়ী হৈ আছে।
২৪ কিন্তু ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ সাক্ষ্য দিবলৈ প্ৰভু যীচুৰ পৰা লাভ কৰা পৰিচৰ্যা আনন্দৰে সমাপ্ত কৰিবলৈ এইবোৰৰ কোনোটোৱেই মোক প্ৰেৰিত নকৰে আৰু মই মোৰ প্ৰাণক প্ৰিয় বুলি নাভাবো .
২৫ এতিয়া চোৱা, মই জানো যে, যিসকলৰ মাজত মই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ প্ৰচাৰ কৰি আহিছো, তোমালোক সকলোৱে মোৰ মুখ আৰু দেখা নাপাবা।
২৬ এই কাৰণে মই আজি তোমালোকক সাক্ষ্য দিবলৈ লৈছোঁ যে মই সকলো মানুহৰ তেজৰ পৰা নিৰ্মিত।
২৭ কিয়নো মই তোমালোকক ঈশ্বৰৰ সকলো পৰামৰ্শ প্ৰকাশ কৰিবলৈ বিৰত থকা নাই।
২৮ এতেকে পবিত্ৰ আত্মাই তোমালোকক চোৱাচিতা কৰা, ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীক চোৱা-চিতা কৰিবলৈ নিজৰ আৰু সকলো জাকৰ প্ৰতি সাৱধান হওক।
২৯ কিয়নো মই এই কথা জানো যে, মোৰ যোৱাৰ পাছত তোমালোকৰ মাজত ভয়ংকৰ পহুবোৰে জাকক ক্ষমা নকৰে।
৩০ আৰু শিষ্যসকলক তেওঁলোকৰ পিছে পিছে আঁতৰাই নিবলৈ তোমালোকৰ পৰাই বিকৃত কথা ক'বলৈ মানুহ উঠিব।
৩১ এতেকে সাৰ থাকক আৰু মনত ৰাখিবা যে তিনি বছৰৰ ভিতৰত মই প্ৰতিদিনে চকুলোৰে সকীয়াই দিয়া বন্ধ কৰা নাছিলো।
৩২ আৰু এতিয়া, ভাইসকল, মই তোমালোকক ঈশ্বৰৰ ওচৰত আৰু তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ বাক্যৰ ওচৰত অৰ্পণ কৰিছো, যিয়ে তোমালোকক গঢ়ি তুলিব পাৰে আৰু পবিত্ৰ কৰা সকলোৰে মাজত তোমালোকক উত্তৰাধিকাৰ দিব পাৰে।
৩৩ মই কাৰো ৰূপ বা সোণ বা কাপোৰৰ লোভ কৰা নাই।
৩৪ হয়, তোমালোকে নিজেই জানো, এই হাত দুখনে মোৰ আৰু মোৰ লগত থকা লোকসকলৰ বাবে সেৱা কৰিলে।
৩৫ মই তোমালোকক সকলো কথা দেখুৱাই দিলোঁ যে তোমালোকে ইমান পৰিশ্ৰম কৰি দুৰ্বলসকলক সহায় কৰিব লাগে আৰু প্ৰভু যীচুৱে কোৱা কথাবোৰ মনত ৰাখিব লাগে, যেনেকৈ তেওঁ কৈছিল, " গ্ৰহণ কৰাতকৈ দান কৰাটো অধিক ধন্য।"
৩৬ এই কথা কৈ তেওঁ আঁঠু লৈ সকলোৰে লগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।
37 তাতে সকলোৱে কান্দি কান্দি পৌলৰ ডিঙিত পৰি তেওঁক চুমা খালে।

৩৮ তেওঁ কোৱা কথাবোৰৰ বাবে সকলোতকৈ বেছি দুখ পাই, যাতে তেওঁলোকে আৰু তেওঁৰ মুখ দেখা নাপায়। পাছত তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত জাহাজলৈ গ'ল।

অধ্যায় ২১

১ তেতিয়া আমি তেওঁলোকৰ পৰা ওলাই আহি জাহাজ চলাই পোনে পোনে কুচলৈ আৰু পিছদিনা ৰোডছলৈ আৰু তাৰ পৰা পাটাৰালৈ আহিলোঁ।
২ ফিনিচিয়ালৈ গৈ থকা এখন জাহাজ পাই আমি জাহাজত উঠি ৰাওনা হ'লোঁ।
3 আমি চাইপ্রাছক আৱিষ্কাৰ কৰি বাওঁফালে এৰি অৰিয়ালৈ গৈ তূৰত অৱতৰণ কৰিলোঁ;
৪ আমি শিষ্যসকলক বিচাৰি তাত সাত দিন থাকিলোঁ, আৰু তেওঁলোকে পৌলক আত্মাৰ দ্বাৰাই ক'লে যে তেওঁ যিৰূচালেমলৈ নাযাব।
৫ সেই দিনবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰি আমি গুচি গ'লোঁ আৰু বাটত গ'লোঁ; আৰু আমি নগৰৰ পৰা ওলাই যোৱালৈকে তেওঁলোকে আমাক পত্নী আৰু সন্তানৰ সৈতে বাটত লৈ গ'ল আৰু আমি পাৰত আঁঠু লৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ।
৬ আৰু আমি ইজনে সিজনৰ পৰা বিদায় লৈ জাহাজত উঠিলোঁ; আৰু তেওঁলোক পুনৰ ঘৰলৈ উভতি আহিল।
7 আমি তূৰৰ পৰা যাত্ৰা শেষ কৰি টলেমাইলৈ আহি ভাইসকলক প্ৰণাম জনাই এদিন তেওঁলোকৰ লগত থাকিলোঁ।
8 পাছদিনা আমি পৌলৰ সৈন্যই গুচি গৈ কৈচৰিয়ালৈ আহিলোঁ; আৰু তেওঁৰ লগত বাস কৰিলে।
9 সেইজন মানুহৰ চাৰিগৰাকী কন্যা কুমাৰী আছিল, যিসকলে ভৱিষ্যতবাণী কৰিছিল।
10 আমি তাত বহু দিন থাকোঁতে যিহূদিয়াৰ পৰা অগাবু নামৰ এজন ভাববাদী নামি আহিল।
১১ তেতিয়া তেওঁ আমাৰ ওচৰলৈ আহি পৌলৰ কঁকালটো লৈ নিজৰ হাত-ভৰি বান্ধি ক'লে, "পবিত্ৰ আত্মাই এই কথা কৈছে, 'যিৰূচালেমৰ ইহুদীসকলে এই কঁকালৰ মালিকজনক এনেদৰে বান্ধিব আৰু তেওঁক শোধাই দিব।" অনা-ইহুদীসকলৰ হাত।
১২ আমি এই কথা শুনি আমি আৰু সেই ঠাইৰ লোকসকলে তেওঁক যিৰূচালেমলৈ উঠি নাযাবলৈ অনুৰোধ কৰিলোঁ।
১৩ তেতিয়া পৌলে উত্তৰ দিলে, তোমালোকে কান্দি মোৰ হৃদয় ভাঙিবলৈ কি বুজাব বিচাৰিছা? কিয়নো মই কেৱল বান্ধ খাবলৈ নহয়, কিন্তু প্ৰভু যীচুৰ নামৰ কাৰণে যিৰূচালেমত মৰিবলৈও সাজু হৈ আছো।"
১৪ তেতিয়া তেওঁ বুজাব নিবিচাৰিলে, আমি প্ৰভুৰ ইচ্ছা পূৰণ হোৱা বুলি ক'বলৈ ৰৈ গ'লোঁ।
১৫ সেই দিনবোৰৰ পাছত আমি আমাৰ গাড়ীবোৰ লৈ যিৰূচালেমলৈ উঠিলোঁ।
১৬ কৈচৰিয়াৰ কিছুমান শিষ্য আমাৰ লগত গৈ চাইপ্ৰাছৰ এজন ম্নাচোন নামৰ এজন পুৰণি শিষ্যক লৈ আহিছিল, যাৰ ওচৰত আমি থাকিব লাগিব।
১৭ আমি যেতিয়া যিৰূচালেমলৈ আহিলোঁ, তেতিয়া ভাইসকলে আমাক আনন্দৰে গ্ৰহণ কৰিলে।
১৮ তাৰ পিছদিনা পৌলে আমাৰ লগত যাকোবৰ ওচৰলৈ গ'ল; আৰু সকলো প্ৰাচীন লোক উপস্থিত আছিল।
১৯ তেওঁ তেওঁলোকক সম্ভাষণ জনাই ঈশ্বৰে নিজৰ পৰিচৰ্যাৰ দ্বাৰা অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত কি কি কাম কৰিলে, সেই বিষয়ে বিশেষভাৱে প্ৰচাৰ কৰিলে।
২০ এই কথা শুনি তেওঁলোকে যিহোৱাৰ মহিমা কৰি তেওঁক ক'লে, "ভাই, তুমি দেখিছা, বিশ্বাস কৰা ইহুদী কিমান হাজাৰ; আৰু তেওঁলোক সকলোৱে বিধানৰ প্ৰতি উদ্যমী;
২১ আৰু তেওঁলোকক আপোনাৰ বিষয়ে জনোৱা হৈছে যে, আপুনি অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত থকা সকলো ইহুদীক মোচিক পৰিত্যাগ কৰিবলৈ শিকাইছে, তেওঁলোকে নিজৰ সন্তানক চুন্নত কৰা উচিত নহয় আৰু ৰীতি-নীতিৰ অনুসাৰে চলিব নালাগে।
২২ এতেকে ই কি? জনসমাগমৰ আৱশ্যকতা একত্ৰিত হ'ব লাগিব, কিয়নো তেওঁলোকে শুনিব যে তুমি আহিছা।"
২৩ এতেকে আমি তোমাক যি কওঁ, এই কাম কৰা, আমাৰ চাৰিজন মানুহ আছে, যিসকলৰ প্ৰতিজ্ঞা আছে;
২৪ সিহঁতে লৈ, সিহঁতৰ লগত নিজকে শুদ্ধ কৰি, সিহঁতৰ লগত অভিযুক্ত হৈ সিহঁতৰ মূৰ খোচাবলৈ; কিন্তু তুমি নিজেও শৃংখলাবদ্ধভাৱে চলা আৰু বিধান পালন কৰা।
২৫ বিশ্বাসী অনা-ইহুদীসকলৰ বিষয়ে আমি লিখিলোঁ আৰু এই সিদ্ধান্তত উপনীত হ'লোঁ যে তেওঁলোকে মূৰ্তিক উৎসৰ্গ কৰা বস্তু, তেজৰ পৰা, ডিঙি চেপি হত্যা কৰা আৰু ব্যভিচাৰৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰাৰ বাহিৰে এনে কোনো কথা পালন নকৰে।
২৬ তেতিয়া পৌলে মানুহবোৰক লৈ পাছদিনা তেওঁলোকৰ লগত নিজকে পবিত্ৰ কৰি মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰিলে, যাতে তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেকৰে বাবে বলিদান আগবঢ়োৱা নহয়, তেতিয়ালৈকে শুদ্ধ হোৱাৰ দিনবোৰ সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ কথা বুজাবলৈ মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰিলে।
২৭ সাত দিন শেষ হ'বলৈ গৈ এছিয়াৰ ইহুদীসকলে তেওঁক মন্দিৰত দেখি সকলো লোকক আলোড়িত কৰি তেওঁৰ ওপৰত হাত দিলে।
২৮ হে ইস্ৰায়েলৰ লোকসকল, সহায় কৰক, চিঞৰি চিঞৰি, এইজনেই সেই মানুহ, যিজনে সকলোকে প্ৰজা আৰু বিধান আৰু এই ঠাইৰ বিৰুদ্ধে সকলোকে শিক্ষা দিয়ে;
২৯ (কিয়নো তেওঁলোকে পৌলে মন্দিৰলৈ লৈ যোৱা বুলি ভাবিছিল।
30 গোটেই নগৰখন লৰচৰ কৰিলে আৰু লোকসকলে দৌৰি গ'ল আৰু পৌলক ধৰি মন্দিৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে আৰু লগে লগে দুৱাৰবোৰ বন্ধ হৈ গ'ল।
31 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিবলৈ ওলোৱাৰ সময়ত সৈন্যৰ সেনাপতিলৈ খবৰ আহিল যে গোটেই যিৰূচালেম হুলস্থুলীয়া হৈ পৰিছে।
32 তেওঁলোকে লগে লগে সৈন্য আৰু সেনাপতিসকলক লৈ দৌৰি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ নামি আহিল;
৩৩ তেতিয়া প্ৰধান সেনাপতিজন ওচৰলৈ আহি তেওঁক ধৰি দুটা শিকলিৰে বান্ধিবলৈ আজ্ঞা দিলে। আৰু তেওঁ কোন, আৰু কি কৰিলে, সেই বিষয়ে দাবী কৰিলে।
৩৪ তাতে কোনোৱে জনসমাগমৰ মাজত এটা কথা, কোনোবাই আন এটা কথা চিঞৰি উঠিল, আৰু যেতিয়া তেওঁ হুলস্থূলৰ নিশ্চয়তা জানিব নোৱাৰিলে, তেতিয়া তেওঁক দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ লৈ যাবলৈ আজ্ঞা দিলে।

35 আৰু চিৰিৰ ওপৰলৈ উঠি আহিল, লোকসকলৰ হিংসাৰ কাৰণে সৈন্যসকলে তেওঁক কঢ়িয়াই লৈ ফুৰিলে।
36 কিয়নো লোকসকলে তেওঁৰ পিছে পিছে গৈ চিঞৰি চিঞৰি ক'লে, "তেওঁক আঁতৰাই পেলাওক।"
37 পৌলক দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ লৈ যোৱাৰ সময়ত তেওঁ প্ৰধান সেনাপতিজনক ক'লে, "মই তোমাৰ লগত কথা পাতিব পাৰোনে?" কোনে ক'লে, "তুমি গ্ৰীক ভাষা ক'ব পাৰানে?"
38 আপুনি সেই মিচৰীয়াজন নহয়নে, যিজনে এই দিনবোৰৰ আগতে হুলস্থূল কৰি চাৰি হাজাৰ হত্যাকাৰীক মৰুভূমিলৈ লৈ গৈছিল?
39 কিন্তু পৌলে ক'লে, "মই কিলিকিয়াৰ নগৰ তৰ্চৰ ইহুদী আৰু কোনো নগৰৰ নাগৰিক;
৪০ পাছত পৌলে চিৰিৰ ওপৰত থিয় হৈ লোকসকলক হাতেৰে ইংগিত দিলে। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ইব্ৰী ভাষাত ক'লে।

অধ্যায় ২২

১ হে ভাইসকল আৰু পিতৃসকল, মই এতিয়া তোমালোকৰ আগত যি মোৰ প্ৰতিৰক্ষা কৰো, তোমালোকে শুনা।
২ (তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ লগত ইব্ৰী ভাষাত কথা কোৱাৰ কথা শুনি তেওঁলোকে আৰু অধিক মৌন হৈ পৰিল;
৩ মই নিশ্চয় এজন ইহুদী, কিলিকিয়াৰ নগৰ তৰ্চত জন্মগ্ৰহণ কৰা, তথাপিও গমলিয়েলৰ চৰণত এই নগৰত ডাঙৰ-দীঘল হোৱা আৰু পিতৃ-মাতৃৰ বিধানৰ নিখুঁত পদ্ধতি অনুসাৰে শিক্ষা দিয়া আৰু প্ৰতি উদ্যমী হোৱা মানুহ ঈশ্বৰ, আজি তোমালোক সকলোৱে যিদৰে আছে।
৪ আৰু মই এনেদৰে মৃত্যুৰ আগলৈকে তাড়না কৰিলোঁ, পুৰুষ-মহিলা উভয়কে বান্ধি কাৰাগাৰত শোধাই দিলোঁ।
৫ যেনেকৈ মহাপুৰোহিতে মোৰ আৰু প্ৰাচীনসকলৰ সকলো সম্পত্তিৰ সাক্ষ্য দিছে;
6 মই যাত্ৰা কৰি থাকোঁতে দুপৰীয়াৰ ভাগত দামাস্কচৰ ওচৰ পাওঁতে হঠাতে আকাশৰ পৰা মোৰ চাৰিওফালে এটা ডাঙৰ পোহৰ জিলিকি উঠিল।
7 মই মাটিত পৰি মাত এটা শুনিলোঁ, " চৌল, চৌল, তুমি মোক কিয় অত্যাচাৰ কৰিছা?
৮ মই উত্তৰ দিলোঁ, প্ৰভু, তুমি কোন? তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, " মই নাচৰতীয়া যীচু, যাক তুমি অত্যাচাৰ কৰা।"
9 মোৰ লগত থকা সকলে সঁচাকৈয়ে পোহৰ দেখি ভয় খালে; কিন্তু তেওঁলোকে মোৰ লগত কথা কোৱাৰ মাত শুনা নাছিল।
১০ মই ক'লোঁ, প্ৰভু মই কি কৰিম? তেতিয়া যিহোৱাই মোক ক'লে, " উঠা আৰু দম্মেচকলৈ যোৱা; আৰু তাতে তোমাক কৰা সকলো কামৰ বিষয়ে কোৱা হ'ব।"
১১ আৰু সেই পোহৰৰ মহিমাৰ কাৰণে মই দেখা নাপাওঁত, মোৰ লগত থকা সকলৰ হাতৰ সহায়ত মই দম্মেচক পালোঁগৈ।
১২ আৰু এজন অননয়, বিধান অনুসাৰে ভক্তিময় মানুহ, তাত বাস কৰা সকলো ইহুদী লোকৰ বিষয়ে তেওঁৰ ভাল খবৰ আছিল।
১৩ মোৰ ওচৰলৈ আহি থিয় হৈ মোক ক'লে, "ভাই চৌল, তোমাৰ দৃষ্টি লোৱা।" আৰু সেই সময়তে মই তেওঁৰ ফালে মূৰ তুলি চালোঁ।
১৪ তেওঁ ক'লে, "আমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ ঈশ্বৰে তোমাক মনোনীত কৰিলে, যাতে তুমি তেওঁৰ ইচ্ছা জানিবা আৰু সেই ধাৰ্মিকজনক দেখা পাবা আৰু তেওঁৰ মুখৰ মাত শুনা।"
১৫ কিয়নো তুমি যি দেখিছা আৰু শুনা, সকলো মানুহৰ আগত তেওঁৰ সাক্ষী হ'বা।
১৬ এতিয়া তুমি কিয় দেৰিছা? উঠি বাপ্তিস্ম লোৱা আৰু প্ৰভুৰ নাম মাতি তোমাৰ পাপবোৰ ধুই পেলোৱা।
১৭ মই যেতিয়া যিৰূচালেমলৈ উভতি আহিলোঁ, তেতিয়া মই মন্দিৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকোঁতে, মই সমাধিস্থ হৈ পৰিলোঁ;
১৮ তেওঁ মোক কোৱা দেখিলে, "খৰখেদাকৈ যিৰূচালেমৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই যোৱা;
১৯ মই ক'লোঁ, প্ৰভু, তেওঁলোকে জানে যে মই তোমাৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা সকলক বন্দী কৰি ৰাখিলোঁ আৰু প্ৰত্যেক ধৰ্মঘটত প্ৰহাৰ কৰিলোঁ।
২০ আৰু যেতিয়া তোমাৰ শ্বহীদ ষ্টিফেনৰ তেজ বোৱা হ'ল, ময়ো কাষত থিয় হৈ তেওঁৰ মৃত্যুৰ বাবে সন্মতি দি তেওঁক বধ কৰা লোকসকলৰ সাজ-পোছাক ৰক্ষা কৰি আছিলো।
২১ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, " যোৱা, কিয়নো মই তোমাক ইয়াৰ পৰা বহু দূৰলৈ অনা-ইহুদীসকলৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিম।"
২২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক এই কথা শুনিলে আৰু মাত উচ্চ কৰি ক'লে, "এনে মানুহক পৃথিবীৰ পৰা আঁতৰাই পেলাওক;
২৩ তেওঁলোকে চিঞৰ-বাখৰ কৰি কাপোৰ-কানি পেলাই বতাহত ধূলি পেলাইছিল।
২৪ প্ৰধান সেনাপতিয়ে তেওঁক দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু তেওঁক কোবাই পৰীক্ষা কৰিবলৈ আদেশ দিলে। যাতে তেওঁ জানিব পাৰে যে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কিয় এনেদৰে চিঞৰিছিল।
২৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ফিতাৰে বান্ধি থোৱাৰ সময়ত পৌলে কাষত থিয় হৈ থকা শতপতিজনক ক'লে, "তোমালোকে কোনো ৰোমীয়া মানুহক কোবাই কোবাই দোষী সাব্যস্ত কৰা উচিত নহয়নে?"
26 এই কথা শুনি শতপতিজনে গৈ প্ৰধান সেনাপতিজনক ক'লে, "আপুনি যি কৰে, সেই বিষয়ে সাৱধান হওক;
২৭ তেতিয়া প্ৰধান সেনাপতি আহি তেওঁক ক'লে, "কোৱা, তুমি ৰোমান নেকি?" তেওঁ ক'লে, হ'ব।
২৮ তেতিয়া প্ৰধান সেনাপতিয়ে উত্তৰ দিলে, "মই বহু ধনেৰে এই স্বাধীনতা লাভ কৰিলোঁ।" পৌলে ক'লে, "কিন্তু মই মুক্ত জন্ম হ'লোঁ।"
২৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক পৰীক্ষা কৰিব লগা লোকজনৰ পৰা আঁতৰি গ'ল;
30 পিছদিনা তেওঁ ইহুদীসকলৰ দ্বাৰা তেওঁৰ অভিযোগৰ বিষয়ে নিশ্চিতভাৱে জানিব বিচৰাৰ বাবে তেওঁক নিজৰ দলৰ পৰা মুকলি কৰি দিলে আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলক আৰু তেওঁলোকৰ সকলো মণ্ডলীক উপস্থিত হ'বলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু পৌলক নমাই আনি তেওঁলোকৰ সন্মুখত ৰাখিলে।

অধ্যায় ২৩

১ পাছে পৌলে সভাক আন্তৰিকতাৰে চাই ক'লে, "হে ভাইসকল, আজিলৈকে মই ঈশ্বৰৰ আগত সকলো সৎ বিবেকেৰে জীয়াই আছো।"
২ তেতিয়া মহাপুৰোহিত অননিয়াই তেওঁৰ কাষত থকা লোকসকলক তেওঁৰ মুখত আঘাত কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
৩ তেতিয়া পৌলে তেওঁক ক'লে, "হে বগা কৰা দেৱাল, ঈশ্বৰে তোমাক আঘাত কৰিব;
৪ তাতে থিয় হৈ থকা সকলে ক'লে, "তুমি ঈশ্বৰৰ মহাপুৰোহিতক নিন্দা কৰা নে?"
৫ তেতিয়া পৌলে ক'লে, "হে ভাইসকল, তেওঁ যে মহাপুৰোহিত আছিল, সেই বিষয়ে মই নাজানিছো;
6 কিন্তু পৌলে এটা অংশ চদ্দুকী আৰু আন কিছুমান ফৰীচী বুলি জানিব পাৰি সভাত চিঞৰি ক'লে, "ভাইসকল, মই এজন ফৰীচী, এজন ফৰীচীৰ পুত্ৰ; প্ৰশ্ন কৰা হৈছে।
৭ তেওঁ এই কথা কোৱাৰ পাছত ফৰীচী আৰু চদ্দুকীসকলৰ মাজত বিবাদ হ'ল;
৮ কিয়নো চদ্দুকীসকলে কয় যে কোনো পুনৰুত্থান নাই, স্বৰ্গদূত বা আত্মাও নাই;
9 তেতিয়া এটা ডাঙৰ চিঞৰ উঠিল, আৰু ফৰীচীসকলৰ অধ্যাপকসকলে উঠি কাজিয়া কৰি ক'লে, "আমি এই মানুহজনৰ কোনো বেয়া নাপাওঁ; ঈশ্বৰ।
10 পাছত যেতিয়া ডাঙৰ বিবাদ হ'ল, তেতিয়া মুৰব্বী সেনাপতিয়ে পৌলক টুকুৰা-টুকুৰ কৰি পেলোৱা হ'ব বুলি ভয় কৰি সৈন্যসকলক নামি গৈ তেওঁক তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা জোৰকৈ ধৰি দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
১১ পাছদিনা ৰাতি প্ৰভুৱে তেওঁৰ কাষত থিয় হৈ ক'লে, "হে পৌল, সৎ হওক;
১২ ৰাতি হোৱাৰ পাছত কিছুমান ইহুদীসকলে গোট খাই অভিশাপৰ অধীনত নিজকে বান্ধ খাই ক'লে যে পৌলক বধ নকৰালৈকে তেওঁলোকে নাখাব, না পান কৰিব।
১৩ এই ষড়যন্ত্ৰ কৰা তেওঁলোকৰ লোক চল্লিশজনতকৈও অধিক আছিল।
১৪ তেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু প্ৰাচীনসকলৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, "আমি পৌলক বধ নকৰালৈকে একো নাখাওঁ বুলি আমি নিজকে এক বৃহৎ অভিশাপৰ অধীনত বান্ধ খাইছো।"
১৫ এতেকে তোমালোকে সেনাপতিৰ লগত কাইলৈ তেওঁক তোমালোকৰ ওচৰলৈ নমাই আনিবলৈ ইংগিত দিছা, যেন তোমালোকে তেওঁৰ বিষয়ে অধিক নিখুঁতভাৱে কিবা এটা সোধা-পোছা কৰিবা;
16 পৌলৰ ভনীয়েকৰ পুত্ৰই যেতিয়া সিহঁতে আৱদ্ধ হৈ থকাৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ গৈ পৌলক ক'লে।
১৭ তেতিয়া পৌলে শতপতিৰ এজনক মাতি ক'লে, "এই ডেকাজনক প্ৰধান সেনাপতিৰ ওচৰলৈ লৈ আহা;
১৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক লৈ প্ৰধান সেনাপতিৰ ওচৰলৈ লৈ আহি ক'লে, "বন্দী পৌলে মোক তেওঁৰ ওচৰলৈ মাতি আনি এই ডেকাজনক তোমাৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, যিজনৰ তোমাৰ আগত কিবা ক'বলগীয়া আছে।"
১৯ তেতিয়া প্ৰধান সেনাপতিয়ে তেওঁৰ হাতত ধৰি তেওঁৰ লগত একাকীভাৱে গৈ তেওঁক সুধিলে, "তুমি মোক কি ক'ব লাগিব?"
২০ তেওঁ ক'লে, "ইহুদীসকলে কাইলৈ পৌলক সভালৈ নমাই আনিবলৈ ইচ্ছা কৰিবলৈ সন্মত হৈছে, যেন তেওঁলোকে পৌলক অধিক নিখুঁতভাৱে সোধা-পোছা কৰিব।"
২১ কিন্তু তুমি সিহঁতৰ ওচৰত নমনাবা, কিয়নো চল্লিশজনতকৈও অধিক লোকে তেওঁক বধ নকৰালৈকে নাখাব, নাপান কৰিব বুলি শপত বান্ধি লৈছে; তোমাৰ পৰা প্ৰতিজ্ঞা বিচাৰি।
২২ তেতিয়া প্ৰধান সেনাপতিয়ে যুৱকজনক যাবলৈ দিলে আৰু তেওঁক আজ্ঞা দিলে, "তুমি এই কথাবোৰ মোক কোৱাৰ কথা কাকো নকবা।"
২৩ তেতিয়া তেওঁ দুজন শতাধিকাৰীক মাতি ক'লে, "ৰাতিৰ তৃতীয় ঘণ্টাত দুশ সৈনিক আৰু ছয়জন অশ্বাৰোহী আৰু দুশ বৰশীধাৰীক কৈচৰিয়ালৈ যাবলৈ সাজু কৰা;
২৪ আৰু পৌলক নিৰাপদে ৰাজ্যপাল ফেলিক্সৰ ওচৰলৈ লৈ যাবলৈ তেওঁলোকক জন্তুৰ ব্যৱস্থা কৰক।
২৫ তেওঁ এইদৰে এখন চিঠি লিখিলে।
২৬ ক্লাউডিয়া লুচিয়াই অতি উত্তম ৰাজ্যপালক ফেলিক্সে শুভেচ্ছা পঠালে।
২৭ এই মানুহজনক ইহুদীসকলৰ পৰা বধ কৰা হ'ল, আৰু মই সৈন্যবাহিনী লৈ আহি তেওঁক উদ্ধাৰ কৰিলোঁ।
28 আৰু তেওঁলোকে তেওঁক অভিযোগ কৰাৰ কাৰণ জানিব বিচাৰিলে, মই তেওঁক তেওঁলোকৰ সন্মিলনলৈ আনিলোঁ।
২৯ মই তেওঁক তেওঁলোকৰ বিধানৰ প্ৰশ্নৰ অভিযোগত অভিযুক্ত হোৱা যেন অনুভৱ কৰিলোঁ, কিন্তু তেওঁৰ ওপৰত মৃত্যু বা বান্ধোনৰ যোগ্য কোনো অভিযোগ নাই।
৩০ ইহুদীসকলে সেই মানুহজনক কেনেকৈ অপেক্ষা কৰিছিল, সেই বিষয়ে মোক কোৱাৰ পাছত, মই লগে লগে আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলোঁ আৰু তেওঁৰ অভিযুক্তসকলকো আজ্ঞা দিলোঁ যে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কি আছে সেই কথা আপোনাৰ আগত ক'ব। বিদায়।
31 তাৰ পাছত সৈন্যবিলাকে আজ্ঞা অনুসাৰে পৌলক ধৰি ৰাতি আন্টিপাত্ৰিছলৈ লৈ গ'ল।
৩২ পিছদিনা তেওঁলোকে ঘোঁৰাচালকসকলক তেওঁৰ লগত যাবলৈ এৰি দুৰ্গলৈ উভতি গ'ল।
33 তেওঁলোকে কৈচৰিয়ালৈ আহি ৰাজ্যপালক সেই পত্ৰখন দি পৌলক তেওঁৰ আগত দাঙি ধৰিলে।
৩৪ ৰাজ্যপালে চিঠিখন পঢ়ি তেওঁ কোন প্ৰদেশৰ বুলি সুধিলে। তেওঁ কিলিচিয়াৰ বুলি বুজিলে;
৩৫ তেওঁ ক'লে, যেতিয়া তোমাৰ অভিযুক্তসকলো আহিব, তেতিয়া মই তোমাৰ কথা শুনিম। আৰু তেওঁক হেৰোদৰ বিচাৰ গৃহত ৰখাৰ আজ্ঞা দিলে।

অধ্যায় ২৪

১ পাঁচ দিনৰ পাছত মহাপুৰোহিত অননয় বৃদ্ধবিলাকৰ সৈতে আৰু তৰ্তুল নামৰ এজন বক্তাক লগত নামি আহিল।

২ তেতিয়া তেওঁক মাতি অনাত তৰ্তুলাছে তেওঁক অভিযোগ কৰিবলৈ ধৰিলে, "তোমাৰ দ্বাৰাই আমি অতিশয় শান্তি লাভ কৰো আৰু এই জাতিৰ প্ৰতি তোমাৰ যত্নৰ দ্বাৰা অতি যোগ্য কৰ্ম কৰা হৈছে।
৩ আমি ইয়াক সদায়, আৰু সকলো ঠাইতে, অতি সম্ভ্ৰান্ত ফেলিক্স, সকলো কৃতজ্ঞতাৰে গ্ৰহণ কৰোঁ।
৪ তথাপিও মই তোমাৰ প্ৰতি আৰু ভাগৰুৱা নহ'বলৈ অনুৰোধ কৰিছো যে তুমি তোমাৰ দয়াৰ বিষয়ে কেইটামান কথা আমাক শুনা।
৫ কিয়নো আমি এই মানুহজনক মহামাৰী আৰু সমগ্ৰ জগতৰ সকলো ইহুদীসকলৰ মাজত বিদ্ৰোহৰ সৃষ্টিকাৰী আৰু নাচৰীয়া পন্থাৰ নেতা হিচাপে পাইছো।
৬ তেওঁ মন্দিৰ অশুচি কৰিবলৈ ঘূৰি ফুৰিছে;
7 কিন্তু প্ৰধান সেনাপতি লুচিয়া আমাৰ ওচৰলৈ আহি আমাৰ হাতৰ পৰা তেওঁক লৈ গ'ল।
৮ তেওঁৰ অভিযুক্তসকলক আপোনাৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ আজ্ঞা দিলোঁ, আৰু আমি তেওঁৰ ওপৰত অভিযোগ কৰা এই সকলোবোৰ কথাৰ বিষয়ে নিজে কাৰ বিষয়ে জানিব পাৰিবা।
9 ইহুদীসকলেও এই কথাবোৰ সঁচা বুলি ক'লে।
10 তেতিয়া পৌলে ৰাজ্যপালজনে তেওঁক কথা ক'বলৈ ইংগিত দি উত্তৰ দিলে, "তুমি বহু বছৰ ধৰি এই জাতিৰ বিচাৰক হৈ থকা বুলি মই জানো, মই নিজৰ বাবে অধিক আনন্দৰে উত্তৰ দিওঁ।
১১ কিয়নো তুমি বুজিব পাৰা যে মই উপাসনা কৰিবলৈ যিৰূচালেমলৈ যোৱা আৰু বাৰ দিন বাকী।
১২ আৰু তেওঁলোকে মোক মন্দিৰত কাৰো লগত বিবাদ কৰা, লোকসকলক উত্থাপন কৰা বা ধৰ্ম্মঘৰত বা নগৰত দেখা নাপালে।
১৩ আৰু তেওঁলোকে মোৰ ওপৰত যি অভিযোগ উত্থাপন কৰিছে, সেই বিষয়েও তেওঁলোকে পৰীক্ষা কৰিব নোৱাৰে।
১৪ কিন্তু মই তোমাক এই কথা স্বীকাৰ কৰিছো যে, তেওঁলোকে যি পথেৰে পাষণ্ড বুলি কয়, সেই পথৰ অনুসাৰে মই মোৰ পূৰ্বপুৰুষৰ ঈশ্বৰক পূজা কৰোঁ, বিধান আৰু ভাববাদীসকলৰ সকলো কথা বিশ্বাস কৰি।
১৫ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি আশা ৰাখক, যিটো তেওঁলোকে নিজেও অনুমতি দিয়ে, যে ধাৰ্মিক আৰু অধাৰ্মিক উভয়ৰে মৃত লোকৰ পুনৰুত্থান হ'ব।
১৬ আৰু ঈশ্বৰ আৰু মানুহৰ প্ৰতি সদায় অপৰাধহীন বিবেক থাকিবলৈ মই ইয়াতে নিজকে পৰিশ্ৰম কৰি আছো।
১৭ বহু বছৰৰ পাছত মই মোৰ জাতিলৈ দান আৰু নৈবেদ্য আনিবলৈ আহিলোঁ।
১৮ তেতিয়া এছিয়াৰ কিছুমান ইহুদী লোকে মোক মন্দিৰত শুদ্ধ হৈ থকা দেখিলে।
১৯ মোৰ বিৰুদ্ধে যদি কোনো উচিত হ'লহেঁতেন, তেন্তে তোমাৰ আগত কোনেও ইয়াত থকা উচিত আছিল আৰু আপত্তি কৰা উচিত আছিল।
20 নহলে এইবিলাকে কওক, মই সভাৰ আগত থিয় হৈ থাকোঁতে যদি তেওঁলোকে মোৰ মাজত কিবা বেয়া কাম কৰা দেখিছে।
২১ এই এক মাত বাদে মই তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ চিঞৰিলোঁ, "মৃতকৰ পুনৰুত্থানৰ সময় স্পৰ্শ কৰি আজি মোক প্ৰশ্ন কৰা হৈছে।"
২২ ফেলিক্সে এই কথাবোৰ শুনি সেই বাটৰ বিষয়ে অধিক সিদ্ধ জ্ঞান পালে আৰু ক'লে, "যেতিয়া প্ৰধান সেনাপতি লুচিয়া নামি আহিব, তেতিয়া মই তোমালোকৰ বিষয়ে সম্পূৰ্ণ বিষয়ে জানিবলৈ পাম।"
২৩ তেওঁ এজন শতপতিক পৌলক ৰক্ষা কৰিবলৈ আৰু তেওঁক স্বাধীনতা দিবলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু তেওঁৰ কোনো চিনাকি লোকক তেওঁৰ সেৱা কৰিবলৈ বা তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ নিষেধ নকৰিবলৈ।
২৪ কিছুদিনৰ পাছত যেতিয়া ফেলিক্সে তেওঁৰ পত্নী ড্ৰুচিলা, যি এগৰাকী ইহুদী আছিল, তেতিয়া তেওঁ পৌলক মাতি পঠিয়ালে আৰু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাসৰ বিষয়ে তেওঁৰ কথা শুনিলে।
২৫ তেতিয়া তেওঁ আহিবলগীয়া ধাৰ্মিকতা, সংযম আৰু বিচাৰৰ বিষয়ে যুক্তি দি থাকোঁতে ফেলিক্সে কঁপি কঁপি ক'লে, "এই সময়ৰ বাবে যোৱা; যেতিয়া মোৰ সুবিধাজনক ঋতু হ'ব, তেতিয়া মই তোমাক মাতিম।
২৬ তেওঁ আশা কৰিছিল যে পৌলে তেওঁক ঢিলা কৰিবলৈ পৌলৰ পৰা ধন দিয়া হ'লহেঁতেন।
২৭ কিন্তু দুবছৰৰ পাছত পৰ্কিয় ফেষ্টে ফেলিক্সৰ কোঠালৈ আহিল আৰু ইহুদীসকলক আনন্দ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি ফিলিক্সে পৌলক বান্ধি থৈ গ'ল।

অধ্যায় ২৫

১ পাছত ফেষ্টে সেই প্ৰদেশলৈ আহি তিনি দিনৰ পাছত কৈচৰিয়াৰ পৰা যিৰূচালেমলৈ উঠি গ'ল।
২ তেতিয়া মহাপুৰোহিত আৰু ইহুদীসকলৰ অধ্যক্ষই তেওঁক পৌলৰ বিষয়ে অৱগত কৰি তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে।
৩ আৰু তেওঁক বধ কৰিবলৈ বাটত অপেক্ষা কৰি যিৰূচালেমলৈ তেওঁক মাতি পঠিয়াবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অনুগ্ৰহ বিচাৰিলে।
4 কিন্তু ফেষ্টে উত্তৰ দিলে, পৌলক কৈচৰিয়াত ৰখা হ'ব আৰু তেওঁ নিজেই অতি সোনকালে তালৈ যাব।
৫ এতেকে, তোমালোকৰ মাজৰ যি সকলে সামৰ্থবান, তেওঁলোকে মোৰ লগত নামি গৈ এই মানুহজনৰ কোনো দুষ্টতা থাকিলে অভিযোগ কৰক।
6 তেওঁ দহ দিনতকৈও অধিক সময় তেওঁলোকৰ মাজত থাকি কৈচৰিয়ালৈ নামি গ'ল; পাছদিনা বিচাৰ আসনত বহি পৌলক আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
7 যীচুৱে আহি যিৰূচালেমৰ পৰা নামি অহা ইহুদীসকলে চাৰিওফালে থিয় হৈ পৌলৰ বিৰুদ্ধে বহুতো আৰু গুৰুতৰ অভিযোগ উত্থাপন কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকে প্ৰমাণ কৰিব নোৱাৰিলে।
৮ তেতিয়া তেওঁ নিজে উত্তৰ দিলে, "ইহুদীসকলৰ বিধানৰ বিৰুদ্ধে, মন্দিৰৰ বিৰুদ্ধে বা কৈজাৰৰ বিৰুদ্ধেও মই কোনো অপৰাধ কৰা নাই।"
9 কিন্তু ফষ্টে ইহুদীবিলাকক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ ইচ্ছুক হৈ পৌলক ক'লে, "তুমি যিৰূচালেমলৈ গৈ মোৰ আগত এইবোৰৰ বিচাৰ হ'ব বিচাৰিছানে?"
১০ তেতিয়া পৌলে ক'লে, "মই কৈজাৰৰ বিচাৰ আসনত থিয় হৈ আছো, য'ত মোৰ বিচাৰ হ'ব লাগে;

১১ কিয়নো যদি মই অপৰাধী হওঁ বা মৃত্যুৰ যোগ্য কোনো কাম কৰিছো, তেন্তে মই মৰিবলৈ অস্বীকাৰ নকৰো; মই কৈজাৰৰ ওচৰত আবেদন জনাইছো।
১২ তেতিয়া ফেষ্টে পৰিষদৰ লগত আলোচনা কৰি উত্তৰ দিলে, "আপুনি কৈজাৰৰ ওচৰত আবেদন কৰিলেনে?" তুমি কৈজাৰৰ ওচৰলৈ যাবা।"
১৩ কিছুদিনৰ পাছত ৰজা অগ্ৰিপ্পা আৰু বাৰ্নিকে ফেষ্টক প্ৰণাম কৰিবলৈ কৈচৰিয়ালৈ আহিল।
১৪ তাতে বহু দিন থাকোঁতে ফেষ্টে ৰজাৰ আগত পৌলৰ কথা ক'লে, "ফেলিক্সে বন্দী কৰি এৰি থৈ যোৱা এজন মানুহ আছে।
১৫ মই যিৰূচালেমত থাকোঁতে, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ইহুদীসকলৰ প্ৰাচীনসকলে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিচাৰ হ'ব বিচাৰি মোক তেওঁৰ বিষয়ে অৱগত কৰিলে।
১৬ মই তেওঁক উত্তৰ দিলোঁ, ৰোমীয়াসকলে কোনো লোকক মৃত্যুৰ বাবে শোধাই দিয়াটো নহয়।
১৭ এতেকে তেওঁলোক ইয়ালৈ আহি পাছদিনা কোনো পলম নকৰাকৈয়ে মই বিচাৰ আসনত বহি মানুহজনক উলিয়াই আনিবলৈ আজ্ঞা দিলোঁ।
১৮ অভিযুক্তসকলে যেতিয়া তেওঁৰ বিৰুদ্ধে থিয় হ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকে মই ভবাৰ দৰে কোনো অভিযোগ উত্থাপন কৰা নাছিল।
১৯ কিন্তু তেওঁলোকৰ নিজৰ অন্ধবিশ্বাস আৰু এজন যীচুৰ বিষয়ে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কিছুমান প্ৰশ্ন কৰিছিল, যিজন মৃত আছিল, যিজনক পৌলে জীয়াই আছে বুলি দৃঢ়তাৰে কৈছিল।
২০ এনেধৰণৰ প্ৰশ্নৰ বিষয়ে মই সন্দেহ কৰাৰ কাৰণে মই তেওঁক সুধিলোঁ যে তেওঁ যিৰূচালেমলৈ যাব আৰু তাত এই বিষয়বোৰৰ বিচাৰ হ'ব নেকি?
২১ কিন্তু পৌলে অগাষ্টৰ শুনানিৰ বাবে আবেদন কৰিলে, মই তেওঁক কৈচৰৰ ওচৰলৈ পঠিয়াব নোৱাৰালৈকে তেওঁক ৰখাৰ আজ্ঞা দিলোঁ।
২২ তেতিয়া অগ্ৰিপ্পাই ফেষ্টচক ক'লে, "মইও সেই মানুহজনৰ কথা শুনিব বিচাৰো।" কাইলৈ, তেওঁ ক'লে, তুমি তেওঁৰ কথা শুনিবা।
২৩ পাছদিনা যেতিয়া অগ্ৰিপা আৰু বাৰ্নিচ অতি আড়ম্বৰেৰে আহি শুনা স্থানত প্ৰৱেশ কৰিলে, তেতিয়া ফেষ্টৰ আজ্ঞা অনুসৰি পৌলক বাহিৰলৈ অনা হ'ল।
২৪ তেতিয়া ফেষ্টে ক'লে, "ৰজা অগ্ৰিপ্পা আৰু আমাৰ লগত ইয়াত থকা সকলো মানুহক তোমালোকে এই মানুহজনক দেখিছা, যাৰ বিষয়ে যিৰূচালেম আৰু ইয়াতো ইহুদীসকলৰ সকলো লোকে মোৰ লগত ব্যৱহাৰ কৰিলে, তেওঁ এনে কৰিব নালাগে বুলি চিঞৰিছে।" আৰু জীয়াই থাকিব।
২৫ কিন্তু যেতিয়া মই দেখিলোঁ যে তেওঁ মৃত্যুৰ যোগ্য একো কৰা নাই আৰু তেওঁ নিজেই অগাষ্টাছৰ ওচৰত আবেদন জনাইছে, তেতিয়া মই তেওঁক পঠিয়াবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছো।
২৬ তেওঁৰ বিষয়ে মোৰ প্ৰভুলৈ লিখিবলৈ মোৰ কোনো নিৰ্দিষ্ট কথা নাই। হে অগ্ৰিপ্পা ৰজা, মই তেওঁক আপোনাৰ আগত আৰু বিশেষভাৱে আপোনাৰ আগত উলিয়াই আনিলোঁ, যাতে পৰীক্ষাৰ পিছত মোৰ কিবা লিখিব পৰা যায়।
২৭ কিয়নো বন্দীক পঠোৱাটো মোৰ বাবে অযুক্তিকৰ যেন লাগে, আৰু তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কৰা অপৰাধৰ কথা বুজাব নোৱাৰা।

অধ্যায় ২৬

১ তেতিয়া অগ্ৰিপাই পৌলক ক'লে, "আপুনি নিজৰ কথা ক'বলৈ অনুমতি পাইছে।" তেতিয়া পৌলে হাতখন আগবঢ়াই নিজৰ বাবে উত্তৰ দিলে।
২ হে ৰজা অগ্ৰিপ্পা, মই নিজকে সুখী বুলি ভাবো, কিয়নো মই ইহুদীসকলৰ দ্বাৰা মোৰ যি অভিযোগ উত্থাপন হৈছে, সেই সকলো বিষয়ৰ বিষয়ে আজি তোমাৰ আগত নিজৰ উত্তৰ দিম।
৩ বিশেষকৈ মই তোমাক ইহুদীসকলৰ মাজত থকা সকলো ৰীতি-নীতি আৰু প্ৰশ্নত পাকৈত বুলি জানো;
৪ মোৰ যৌৱনৰ পৰা যিৰূচালেমত মোৰ নিজৰ জাতিৰ মাজত প্ৰথমতে মোৰ জীৱন-ধাৰণৰ পদ্ধতি সকলো ইহুদী লোকে জানে;
৫ তেওঁলোকে যদি সাক্ষ্য দিব বিচাৰে তেন্তে আদিৰে পৰা মোক জানিছিল যে মই ফৰীচী হিচাপে জীয়াই আছো।
৬ আৰু এতিয়া মই থিয় হৈ বিচাৰো, ঈশ্বৰে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক দিয়া প্ৰতিজ্ঞাৰ আশাৰ বাবে।
7 সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ প্ৰতি আমাৰ বাৰটা জনগোষ্ঠীয়ে দিনে-ৰাতিয়ে নিমিষতে ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰি আহিব বুলি আশা কৰিছে। যি আশাৰ কাৰণে হে ৰজা অগ্ৰিপ্পা, ইহুদীসকলৰ বিৰুদ্ধে মোৰ অভিযোগ আছে।
৮ ঈশ্বৰে মৃতক পুনৰুত্থান কৰাটো তোমালোকৰ মাজত কিয় অবিশ্বাস্য বুলি ভবা হ'ব?
9 মই নিজে নিজে ভাবিলোঁ, নাচৰতীয়া যীচুৰ নামৰ বিপৰীতে বহু কাম কৰা উচিত।
১০ মই যিৰূচালেমত সেই কাম কৰিলোঁ, আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ পৰা অধিকাৰ পাই বহুতো পবিত্ৰ লোকক বন্দী কৰি ৰাখিলোঁ; আৰু যেতিয়া তেওঁলোকক হত্যা কৰা হ'ল, তেতিয়া মই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে মোৰ মাত দিলোঁ।
১১ মই তেওঁলোকক প্ৰত্যেক ধৰ্ম্মঘৰত সঘনাই শাস্তি দিলোঁ আৰু তেওঁলোকক নিন্দা কৰিবলৈ বাধ্য কৰিলোঁ; আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে অতিশয় উন্মাদ হৈ মই তেওঁলোকক বিদেশী নগৰলৈকে তাড়না কৰিলোঁ।
১২ তেতিয়া মই প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ পৰা অধিকাৰ আৰু আদেশ লৈ দম্মেচকলৈ যাওঁতে।
১৩ হে ৰজা, দুপৰীয়াৰ ভাগত মই বাটত সূৰ্য্যৰ উজ্জ্বলতাৰ ওপৰত স্বৰ্গৰ পৰা এটা পোহৰ দেখিলোঁ, যি মোৰ আৰু মোৰ লগত যাত্ৰা কৰা লোকসকলৰ চাৰিওফালে উজ্জ্বল হৈ আছিল।
১৪ আমি আটাইকেইটা পৃথিবীত পৰি থাকোঁতে মোৰ লগত ইব্ৰী ভাষাত কোৱা মাত এটা শুনিলোঁ, " চৌল, চৌল, তুমি মোক কিয় অত্যাচাৰ কৰিছা? বিন্ধিবোৰত লাথি মাৰিবলৈ তোমাৰ বাবে কঠিন।
১৫ মই ক'লোঁ, প্ৰভু, তুমি কোন? তেওঁ ক'লে, " তুমি যাক অত্যাচাৰ কৰা মই যীচু।"
১৬ কিন্তু উঠি তোমাৰ ভৰিৰ ওপৰত থিয় হ'বা, কিয়নো মই তোমাৰ আগত এই উদ্দেশ্যে দেখা পাইছো, তুমি দেখা

এইবোৰ কথা আৰু যিবোৰ বিষয়ত মই তোমাৰ আগত প্ৰকাশ পাম, সেইবোৰৰ সেৱক আৰু সাক্ষী হ'বলৈ।

১৭ মই তোমাক যিসকল লোকৰ ওচৰলৈ পঠাইছো, তেওঁলোকৰ পৰা আৰু অনা-ইহুদীসকলৰ পৰা তোমাক উদ্ধাৰ কৰি।

১৮ তেওঁলোকৰ চকু মেলি আন্ধাৰৰ পৰা পোহৰলৈ আৰু চয়তানৰ শক্তিৰ পৰা ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰাই আনিবলৈ, যাতে তেওঁলোকে পাপৰ ক্ষমা আৰু মোত থকা বিশ্বাসৰ দ্বাৰা পবিত্ৰ হোৱা লোকসকলৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰিব পাৰে।

১৯ হে অগ্ৰিপ্পা ৰজা, মই স্বৰ্গীয় দৰ্শনৰ প্ৰতি অবাধ্য নহ'লোঁ।

20 কিন্তু প্ৰথমে দামাচক, যিৰূচালেম, যিহূদিয়াৰ সমগ্ৰ প্ৰান্তত আৰু তাৰ পাছত অনা-ইহুদীসকলক দেখুৱাই দিলে যে তেওঁলোকে অনুতাপ কৰি ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যাব আৰু অনুতাপৰ বাবে উপযুক্ত কাম কৰিব।

২১ এই কাৰণে ইহুদীসকলে মোক মন্দিৰত ধৰি মোক বধ কৰিবলৈ ওলাই গ'ল।

২২ এতেকে ঈশ্বৰৰ সহায় পাই মই আজিলৈকে সৰু-বৰক সাক্ষ্য দি আছো, ভাববাদী আৰু মোচিয়ে আহিব বুলি কোৱা কথাবোৰৰ বাহিৰে আন একো নকওঁ।

২৩ খ্ৰীষ্টই দুখ ভোগ কৰিব, আৰু তেওঁ প্ৰথমে মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থান হ'ব আৰু লোকসকলক আৰু অনা-ইহুদীসকলৰ আগত পোহৰ দেখুৱাব।

২৪ তেওঁ নিজৰ কাৰণে এই কথা কওঁতে ফেষ্টে ডাঙৰ মাতেৰে ক'লে, "পৌল, তুমি বিচলিত হৈছা; বহুত শিক্ষণে তোমাক উন্মাদ কৰি তুলিছে।

২৫ কিন্তু তেওঁ ক'লে, "মই উন্মাদ নহয়, অতি সম্ভ্ৰান্ত ফেষ্টুচ; কিন্তু সত্য আৰু সচেতনতাৰ বাক্য কোৱা।

২৬ কিয়নো ৰজাই এই কথা জানে, তেওঁৰ আগত মইও বিনামূলীয়াকৈ কওঁ; কিয়নো এই কাম কোনো চুকত হোৱা নাছিল।

২৭ ৰজা অগ্ৰিপ্পা, আপুনি ভাববাদীসকলক বিশ্বাস কৰেনে? মই জানো যে তুমি বিশ্বাস কৰা।

২৮ তেতিয়া অগ্ৰিপাই পৌলক ক'লে, "তুমি মোক খ্ৰীষ্টান হ'বলৈ প্ৰায় বুজাইছে।"

২৯ পৌলে ক'লে, "মই ঈশ্বৰৰ ওচৰত বিচাৰো যে কেৱল তুমিয়েই নহয়, আজি মোৰ কথা শুনা সকলোৱেও এই বান্ধোনবোৰৰ বাহিৰে মোৰ দৰে হোৱা।"

30 এই কথা কৈ ৰজা, ৰাজ্যপাল, বাৰ্নিচ আৰু তেওঁলোকৰ লগত বহি থকা লোকসকলে উঠিল।

31 পাছে সিবিলাক আঁতৰি গৈ সিহঁতে মাজতে কথা পাতি ক'লে, "এই মানুহজনে মৃত্যু বা বান্ধোনৰ যোগ্য কোনো কাম নকৰে।"

32 তেতিয়া অগ্ৰিপ্পাই ফেষ্টচক ক'লে, "যদি তেওঁ কৈজাৰৰ ওচৰত আবেদন নকৰিলেহেঁতেন, তেন্তে এই মানুহজনক মুক্ত কৰা হ'লহেঁতেন।"

অধ্যায় ২৭

১ পাছত আমি ইটালীলৈ জাহাজেৰে যাম বুলি থিৰাং কৰিলে, তেওঁলোকে পৌলক আৰু আন কিছুমান বন্দীক অগাষ্টাছৰ দলৰ এজন শতপতি জুলিয়াছ নামৰ এজনৰ হাতত তুলি দিলে।

২ অদ্ৰামিটিয়ামৰ এখন জাহাজত উঠি আমি এছিয়া দেশৰ উপকূলৰ কাষেৰে যাত্ৰা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলোঁ; থিচলনীকাৰ এজন মেচিডোনিয়ান আৰিষ্টৰক আমাৰ লগত আছিল।

৩ পাছদিনা আমি চিদোনত উপস্থিত হ'লোঁ। জুলিয়াছে পৌলক সৌজন্যতাৰে অনুৰোধ কৰিলে আৰু তেওঁক সতেজ হ'বলৈ তেওঁৰ বন্ধুসকলৰ ওচৰলৈ যাবলৈ অনুমতি দিলে।

4 তাৰ পৰা আমি জাহাজ চলাই চাইপ্ৰাছৰ তললৈ নামিলোঁ, কাৰণ বতাহবোৰ বিপৰীতমুখী আছিল।

5 আমি কিলিচিয়া আৰু পম্ফিলিয়া সাগৰৰ ওপৰেৰে জাহাজেৰে গৈ লুচিয়াৰ এখন নগৰ মাইৰালৈ আহিলোঁ।

৬ তাতে সেনাপতিজনে আলেকজেণ্ড্ৰিয়াৰ এখন জাহাজ ইটালীলৈ গৈ থকা দেখিলে। আৰু তেওঁ আমাক তাত ৰাখিলে।

7 আমি বহু দিন লাহে লাহে জাহাজ চলাই গৈ, বতাহে আমাক বাধা নিদিয়াকৈ ক্ৰিটৰ তললৈ, চলমোনেৰ ওপৰেৰে পাৰ হ'লোঁ।

৮ আৰু কষ্টেৰে পাৰ হৈ গৈ, সুন্দৰ আশ্ৰয়স্থল বুলি কোৱা ঠাই এখন পালোঁ; তাৰ ওচৰতে লাচিয়া নগৰ আছিল।

9 পৌলে তেওঁলোকক উপদেশ দিলে।

১০ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "হে প্ৰভুসকল, এই যাত্ৰাত কেৱল জাহাজ আৰু জাহাজৰ নহয়, আমাৰ জীৱনৰো আঘাত আৰু বহুত ক্ষতি হ'ব বুলি মই বুজি পাইছো।"

১১ তথাপি পৌলে কোৱা কথাতকৈ শতপতিজনে জাহাজৰ মালিক আৰু মালিকক অধিক বিশ্বাস কৰিলে।

১২ আৰু সেই আশ্ৰয়স্থল শীতকালৰ বাবে উপযোগী নহ'লে, অধিকাংশই যদি কোনো প্ৰকাৰে ফিনিচলৈ আৰু তাত শীতকালত পাৰ হ'ব পাৰে, তেন্তে সেই ঠাইৰ পৰাও আঁতৰি যাবলৈ পৰামৰ্শ দিলে; যি ক্ৰিটৰ আশ্ৰয়স্থল, আৰু দক্ষিণ-পশ্চিম আৰু উত্তৰ-পশ্চিম দিশত অৱস্থিত।

১৩ যেতিয়া দক্ষিণৰ বতাহ মৃদুভাৱে বলিলে, তেওঁলোকে নিজৰ উদ্দেশ্য পূৰণ হ'ল বুলি ভাবি, তেওঁলোকে ক্ৰিটৰ ওচৰলৈ জাহাজ চলাই গ'ল।

১৪ কিন্তু বহুদিন নৌহওঁতেই ইয়াৰ বিৰুদ্ধে ইউৰোক্লিডন নামৰ এক ধুমুহা বতাহ আহিল।

১৫ আৰু যেতিয়া জাহাজখন ধৰা পৰিল আৰু বতাহত সহ্য কৰিব নোৱাৰিলে, আমি তাইক চলাবলৈ দিলোঁ।

১৬ ক্লৌডা নামৰ এটা দ্বীপৰ তলত দৌৰি গৈ আমি নাওঁৰে আহিবলৈ বহুত কাম আছিল।

১৭ সেই জাহাজখন উঠাৰ পাছত জাহাজৰ তলত সহায়ক ব্যৱহাৰ কৰিছিল; আৰু জীৱন্ত বালিত নপৰে বুলি ভয় কৰি পাল ঠেলি দিলে আৰু তেনেকৈয়ে খেদি পঠিওৱা হ'ল।

১৮ পাছদিনা তেওঁলোকে জাহাজখন লঘু কৰিলে;

১৯ আৰু তৃতীয় দিনা আমি নিজৰ হাতেৰে জাহাজৰ সাজ-পোছাক বাহিৰলৈ উলিয়াই দিলোঁ।

২০ আৰু বহু দিনত যেতিয়া সূৰ্য্য বা তৰাও দেখা নাপালে আৰু আমাৰ ওপৰত কোনো সৰু ধুমুহা আহিল, তেতিয়া আমি পৰিত্ৰাণ পাম বুলি সকলো আশা আঁতৰি গ'ল।

২১ কিন্তু বহু সময় বিৰত থকাৰ পাছত পৌলে তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে, "হে প্ৰভুসকল, তোমালোকে মোৰ

কথা শুনি ক্রিটৰ পৰা মুক্ত নহ'লহেঁতেন আৰু এই ক্ষতি আৰু ক্ষতি লাভ কৰিব লাগিছিল।"
২২ এতিয়া মই তোমালোকক উৎসাহিত হ'বলৈ উপদেশ দিছো, কিয়নো তোমালোকৰ মাজত জাহাজৰ বাহিৰে আন কোনো লোকৰ প্রাণ হেৰুৱাব নোৱাৰিব।
২৩ কিয়নো আজি ৰাতি মোৰ কাষত থিয় হৈ আছিল, যিজন ঈশ্বৰৰ দূত, মই যাৰ আৰু মই তেওঁৰ সেৱা কৰো।
২৪ তেওঁ ক'লে, "পৌল, ভয় নকৰিবা; তোমাক কৈচৰৰ আগত আনিব লাগিব;
২৫ এই হেতুকে হে প্রভুহঁত, সৌভাগ্য কৰা, কিয়নো মই ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰোঁ যে মোক কোৱাৰ দৰেই হ'ব।
২৬ কিন্তু আমি এটা নির্দিষ্ট দ্বীপত পেলোৱা হ'ব লাগিব।
২৭ কিন্তু চতুর্দশ ৰাতি যেতিয়া আমি আদ্রিয়াত ওপৰলৈ তললৈ ঠেলি ফুৰিছিলো, তেতিয়া প্রায় মাজনিশা জাহাজৰ লোকসকলে কোনো দেশৰ ওচৰ চাপি অহা বুলি গম পালে।
28 তাতে বিশ ফাটমান বজালে আৰু অলপ আগলৈ গৈ আকৌ পোন্ধৰ ফাটমান পালে।
২৯ তেতিয়া আমি শিলৰ ওপৰত নপৰা বুলি ভয় কৰি তেওঁলোকে জাহাজৰ পিছফালৰ পৰা চাৰিটা লংঘন পেলাই দি দিনটো কামনা কৰিলে।
30 জাহাজৰ পৰা পলায়ন কৰিবলৈ ওলোৱাৰ সময়ত তেওঁলোকে নাওখন সাগৰত নমাই আনিছিল, যেন তেওঁলোকে সন্মুখৰ জাহাজৰ পৰা লংঘন নিক্ষেপ কৰিব।
৩১ পৌলে শতপতি আৰু সৈন্যসকলক ক'লে, "যদি এইবিলাক জাহাজত নাথাকে, তেন্তে তোমালোকক পৰিত্রাণ পোৱা নাযায়।"
৩২ তেতিয়া সৈন্যসকলে নাওখনৰ ৰছীবোৰ কাটি পেলালে।
33 দিনটো আহি থাকোঁতে পৌলে সকলোকে আহাৰ গ্রহণ কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে আৰু ক'লে, "তোমালোকে একো নোখোৱাকৈ দেৰি আৰু উপবাস কৰি থকা আজি চতুর্দশ দিন।"
৩৪ এই কাৰণে মই তোমালোকক কিছু আহাৰ গ্রহণ কৰিবলৈ প্রার্থনা কৰিছো, কিয়নো এইটো তোমালোকৰ স্বাস্থ্যৰ কাৰণে;
৩৫ এই কথা কৈ তেওঁ পিঠা লৈ সকলোৰে সন্মুখত ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিলে;
36 তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে আনন্দ কৰিলে আৰু কিছু খাদ্যও খালে।
৩৭ আমি জাহাজত মুঠতে দুশ ছয়ষোল্ল জন লোক আছিলো।
38 তেওঁলোকে যথেষ্ট খাই জাহাজখন লঘু কৰি ঘেঁহুখিনি সাগৰত পেলাই দিলে।
৩৯ দিন হ'লে তেওঁলোকে দেশখন নাজানিলে, কিন্তু তেওঁলোকে এটা পাৰ থকা এটা খাল আৱিষ্কাৰ কৰিলে, য'ত সম্ভৱ হ'লে জাহাজখন ঠেলি দিব বিচাৰিলে।
৪০ পাছত তেওঁলোকে লংঘনবোৰ তুলি সমুদ্রৰ ওচৰত সমর্পণ কৰিলে আৰু ৰুডাৰৰ বেণ্ডবোৰ খুলি দিলে আৰু মূল পালখন বতাহৰ ওচৰলৈ ওপৰলৈ তুলি পাৰলৈ গ'ল।
৪১ আৰু দুটা সাগৰৰ লগ হোৱা ঠাইত পৰি তেওঁলোকে জাহাজখন ডুবাই পেলালে; আৰু আগফালটো জোৰেৰে আবদ্ধ হৈ থাকিল আৰু অচল হৈ থাকিল, কিন্তু পিছফালৰ অংশটো ঢৌৰ হিংসাত ভাঙি গ'ল।
৪২ আৰু সৈন্যসকলে বন্দীসকলক বধ কৰাৰ উদ্দেশ্য আছিল, যাতে তেওঁলোকৰ কোনোৱে সাঁতুৰি ওলাই আহি পলায়ন নকৰে।
৪৩ কিন্তু সেনাপতিজনে পৌলক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্যৰ পৰা আঁতৰাই ৰাখিলে। আৰু সাঁতুৰিব পৰা সকলে প্রথমে সাগৰত পেলাই স্থললৈ যাবলৈ আজ্ঞা দিলে।
৪৪ বাকীবোৰ, কিছুমান তক্তাত আৰু কিছুমান জাহাজৰ ভঙা টুকুৰাত। আৰু তেনেকৈয়ে তেওঁলোক সকলোৱে নিৰাপদে ভূমিলৈ পলায়ন কৰিলে।

অধ্যায় ২৮

১ পাছত তেওঁলোকে পলায়ন কৰিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে গম পালে যে সেই দ্বীপটোৰ নাম মেলিতা।
২ আৰু বর্বৰ লোকসকলে আমাক অলপ দয়া কৰিলে, কিয়নো বর্তমানৰ বৰষুণ আৰু ঠাণ্ডাৰ বাবে তেওঁলোকে আমাক প্রত্যেককে জুই জ্বলাই গ্রহণ কৰিলে।
3 পৌলে লাঠিৰ গোট এটা গোটাই জুইত থৈ দিলে, গৰমৰ পৰা এটা সাপ ওলাই আহি তেওঁৰ হাতত বান্ধি ধৰিলে।
৪ তেতিয়া বর্বৰ লোকসকলে বিষাক্ত জন্তুটোক তেওঁৰ হাতত ওলমি থকা দেখি ইজনে সিজনৰ মাজত ক'লে, "নিঃসন্দেহে এই মানুহজন হত্যাকাৰী, যিজনে যদিও সাগৰৰ পৰা সাৰি গৈছে, তথাপিও প্রতিশোধৰ বাবে জীয়াই থাকিবলৈ নিদিয়ে।"
৫ তেতিয়া তেওঁ জন্তুটোক জুইত জোকাৰি গ'ল আৰু কোনো ক্ষতি অনুভৱ নকৰিলে।
৬ কিন্তু তেওঁ ফুলিবলৈ বা হঠাতে মৃত হৈ পৰিলে, কিন্তু বহু সময় চাই তেওঁৰ কোনো ক্ষতি হোৱা দেখা নাপালে, তেওঁলোকে মন সলনি কৰি ক'লে যে তেওঁ এজন দেৱতা।
7 সেই ঠাইতে দ্বীপটোৰ প্রধান লোকৰ সম্পত্তি আছিল, যাৰ নাম আছিল পুব্লিয়াছ; তেওঁ আমাক গ্রহণ কৰিলে আৰু তিনিদিন সৌজন্যতাৰে আশ্রয় দিলে।
৮ পব্লিয়ৰ পিতৃ জ্বৰ আৰু তেজ ওলোৱা ৰোগত আক্রান্ত হৈ পৰি আছিল আৰু পৌলে তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ প্রার্থনা কৰি তেওঁৰ ওপৰত হাত ৰাখি তেওঁক সুস্থ কৰি তুলিলে।
9 তেতিয়া এই দ্বীপত ৰোগত আক্রান্ত আন আন লোকো আহি সুস্থ হৈ উঠিল।
১০ তেওঁ আমাকো অনেক সন্মানেৰে সন্মান কৰিলে; আৰু আমি যেতিয়া গুচি গ'লোঁ, তেতিয়া তেওঁলোকে আমাক প্রয়োজনীয় বস্তুবোৰ বোজাই দিলে।
১১ তিনি মাহৰ পাছত আমি আলেকজেণ্ড্রিয়াৰ এখন জাহাজেৰে যাত্রা কৰিলোঁ, যিখন দ্বীপত শীতকাল কটালে, যাৰ চিন আছিল কাষ্টৰ আৰু পলুক্স।
১২ আৰু চিৰাকিউজত অৱতৰণ কৰি আমি তাত তিনিদিন থাকিলোঁ।
13 তাৰ পৰা আমি কম্পাছ আনি ৰেগিয়ামলৈ আহিলোঁ আৰু এদিনৰ পাছত দক্ষিণৰ বতাহ বলি পাছদিনা পুতেওলিলৈ আহিলোঁ।
১৪ তাতে আমি ভাইসকলক পালোঁ আৰু তেওঁলোকৰ লগত সাত দিন থাকিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে।
১৫ তাতে ভাইবিলাকে আমাৰ খবৰ পাই অপ্পিয়া মঞ্চ আৰু তিনিখন ধাবালৈকে আমাক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ আহিল।

১৬ আমি যেতিয়া ৰোমলৈ আহিলোঁ, তেতিয়া সেনাপতিজনে বন্দীসকলক প্ৰহৰীৰ সেনাপতিৰ হাতত তুলি দিলে;
১৭ তিনি দিনৰ পাছত পৌলে ইহুদীসকলৰ প্ৰধানসকলক মাতি আনি তেওঁলোকক ক'লে, "হে ভাইসকল, মই যদিও আমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ লোক বা ৰীতি-নীতিৰ বিৰুদ্ধে একো কৰা নাই।" , তথাপিও মোক যিৰূচালেমৰ পৰা বন্দী হৈ ৰোমীয়াসকলৰ হাতত তুলি দিয়া হ'ল।
১৮ তেওঁলোকে মোক পৰীক্ষা কৰি মোক এৰি দিব বিচাৰিছিল, কিয়নো মোৰ মৃত্যুৰ কোনো কাৰণ নাছিল।
১৯ কিন্তু ইহুদীসকলে যেতিয়া ইয়াৰ বিৰুদ্ধে কথা ক'লে, তেতিয়া মই কৈজাৰৰ ওচৰত আবেদন কৰিবলৈ বাধ্য হ'লোঁ; এনে নহয় যে মই মোৰ জাতিটোক অভিযোগ কৰা উচিত আছিল।
২০ এই কাৰণে মই তোমালোকক চাবলৈ আৰু তোমালোকৰ লগত কথা পাতিবলৈ মাতিলোঁ;
২১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ বিষয়ে যিহূদিয়াৰ পৰা আমি কোনো চিঠি পোৱা নাছিলো, আৰু অহা ভাইসকলৰ কোনোৱেও তোমাৰ বিষয়ে কোনো ক্ষতি কৰা নাছিল।
২২ কিন্তু আমি তোমাৰ পৰা কি ভাবে সেই কথা শুনিব বিচাৰো;
২৩ তেওঁলোকে তেওঁক এদিন নিযুক্ত কৰিলে, তেওঁৰ বাসস্থানলৈ বহুতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল; ৰাতিপুৱাৰ পৰা গধূলিলৈকে মোচিৰ বিধান আৰু ভাববাদীসকলৰ পৰা তেওঁলোকক যীচুৰ বিষয়ে বুজাই আৰু সাক্ষ্য দিলে।
২৪ কিছুমানে কোৱা কথাবোৰ বিশ্বাস কৰিলে আৰু কিছুমানে বিশ্বাস নকৰিলে।
২৫ পৌলে এটা কথা ক'লে, "পবিত্ৰ আত্মাই আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক যিচয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই ভালকৈ ক'লে।"
২৬ ক'লে, "এই লোকসকলৰ ওচৰলৈ গৈ ক'বা, শুনিলে তোমালোকে শুনিবা, কিন্তু বুজি নাপাবা; আৰু দেখিলেই তোমালোকে দেখিবা, কিন্তু নুবুজাবা।
২৭ কিয়নো এই লোকসকলৰ হৃদয় স্থূল হৈ পৰিছে, আৰু তেওঁলোকৰ কাণবোৰ শুনাত নিস্তেজ হৈ পৰিছে আৰু তেওঁলোকৰ চকু মুদিছে; যাতে তেওঁলোকে চকুৰে দেখা পায়, কাণেৰে শুনিব পাৰে আৰু হৃদয়েৰে বুজিব নোৱাৰে, আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিম।"
২৮ এতেকে ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰাণ অনা-ইহুদীসকলৰ ওচৰলৈ পঠিওৱা হৈছে আৰু তেওঁলোকে সেই কথা শুনিব।
২৯ তেওঁ এই কথাবোৰ ক'লেই ইহুদীবিলাক গুচি গ'ল।
30 পৌলে সম্পূৰ্ণ দুবছৰ নিজৰ ভাড়াঘৰত থাকি তেওঁৰ ওচৰলৈ অহা সকলোকে গ্ৰহণ কৰিলে।
৩১ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰি প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে সকলো বিশ্বাসেৰে শিকাইছিল, কোনেও তেওঁক বাধা নিদিলে।